ANNALIUM BENEDICTI-NORUM,

PARS SECUNDA.

Digitized by Google

ANNALES BENEDICTINI,

Quibus potiora Monachorum ejuſdem Ordinis facta & merita ad compendium referuntur.

PARS SECUNDA.

Authore R. P. F. GABRIELE BVCELINO. ejuſdem Ord. Monacho, Theologo. &c.

PUlcherrimum partis ſecundæ faciunt ini-tium, glorioſiſſimæ nec non prodigioſiſſimæ Admirabilis Archiducis noſtri & Archiſtrategi exercituum Domini BENEDICTI hoc tempore expeditiones. Poſtquã enim tanto iam decurſu ſæculorum, cum per ſe, tum per ſuos, idem ſanctiſſimus Pater & Patriarcha, non in Occidente ſolum, ſed & Oriente innumerabiles planè gentes & populos, aſſidua prædicatione, crebriſque miraculis, Zelo ac merito Apoſtolicis Chriſti Eccleſiæ ac Regno feliciſſimè adjeciſſet, innumera item Monaſteria, Xenodochia, Scholas Baſilicas, diverſis toto orbe provinciis exegiſſet, triumphatæ gentilitatis Trophæa excitaſſet; invaleſcente jam nimium, per Chriſtianorum Principum diſſenſionem Saracenorum Secta, in eam quoque, ſi viſum Numini, evertendam, certè à Fidelium Chriſti cervicibus avertendam, per lectiſſimos ſuæ militiæ Duces totus incubuit, & ut fine partis prioris vidimus duos jam Ordines de Alcantara, & Calatrava, tanquam duos diverſis itineribus exercitus, ad circumveniendos felicius hoſtes direxit, ex hoc vero tempore longe plures, ut videbimus, ſub Regulæ ſuæ auſpiciis, Sacræ militiæ Ordines inſtituit, & immortali prorſus merito Nobilitatem orbis univerſam mirifice excitans, generoſiſſimos quoſvis ad arripienda pro Chriſti honore arma, exponendas liberaliſſimè facultates, objicienda hoſti generoſiſſimè pectora & capita concitavit, redundante incomparabili planè in Eccleſiam Chriſtianam fructu, cũ & innumerabiles deinceps tanto decurſu, ad hæc uſque tempora, ſæculorũ, iidemque juratiſſimi ac potentiſſimi dejicerentur hoſtes, & qui per turpe otium eouſque in omne vitiorum ſe immerſerant cœnum Principes & magnates, non ſolum emergerent, ſed & abſque numero triumphis Martyrum ſempiternis accenſerentur, poſtquam ſæpius in terris de cælitum hoſtibus triumphaſſent. Cui quidem tam laudabili ſacrorum Militum noſtrorum ſtudio, ne etiam mulieres deeſſent, armillas manibus, collo torques, monilia auribus detraxere, & pro ſuo quiſque Chriſtianus Zelo in medium contulit, unde novæ Benedictinæ militiæ Tyrones non ſolum pro neceſſitate, ſed & pro ſplendore deinceps alerentur, ita ut potentiſſimi deinceps Reg. & Principes iiſdẽ ſe adderent & in nomen ac Regulã Magni Archiducis noſtri jurarent, navarentq; inſignem prorſus operam Reip. Chriſtianæ, donec in hoc ſæculorum fine ab imbellibus nonnullis, nec tam militiam quam opes conſectantibus, pretium Chriſtiani Sanguinis in luxum verius verteretur, quam ex primævo inſtituto, in everſionem converteretur tam immanium uſque hodie latiſſimè graſſantium, nobiſque & ignaviæ noſtræ inſultantium adverſariorum. Sed

cum hæc, tum alia deinceps noſtrorum merita, breviter, uti initio operis promiſimus, & obiter proſequamur.

Annus Christi 1158. *S. P. N. 678.*

MEmorabili prorſus felicitate deſperatiſſimis Hiſpaniarum Regnis & rebus conſulunt duæ novæ Militum noſtrorum de Alcantara & Calatrava familiæ, & modico licet ſub initia numero, Monachorum tamen ſanctiſſimorum cum exhortationibus animati, tum precibus freti, non jam reſtituras nuper, quas Chriſtiani deſeruerant munitiones, propugnant ſolum, ſed in magnos etiam hoſtium movent exercitus, ultro ad pugnam provocant, & feliciſſimis ſucceſſibus multoties hoſtem in turpem cogunt fugam, ſpoliiſque divites ad ſuos revertuntur. Quod quia loci hujus non eſt prolixius proſequi, ſuo tempore prolixius dabimus & deſignabimus ſua quæque año, in Hiſtoria noſtra Univerſali. *Ex diverſ. rer. Hiſp. ſcriptor. Hiſt. Sacræ milit. & Annal. noſt. &c.*

Neque ſegnius viri ex noſtris Apoſtolici, gladio ſacro, quod eſt Verbum Dei, hoc ipſo tempore uſi, in propagando longè lateque Chriſti Regno ſtrenue deſudarunt. Quos inter, hoc ipſo tempore, præ aliis mirifice ſe exercuit, & admirabili felicitate per ampliſſima Sueciæ Gotthiæque Regna inanium Deorum cultum, & ſacrilegas ſuperſtitiones longè lateque ſuſtulit B. Stephanus noſter Alvaſtrenſis Cœnobii Monachus, creatus demũ pro meritis Upſalenſium primus Archiepiſcopus, totiuſque Sueciæ Primas; ut illa quoque tã inſignis olim Cathedra & Sedes Regni ampliſſimi metropolitana, præter innumera alia merita, noſtris primum Pontificem debeat, & Apoſtolum quidẽ ſuum, ſummaque præditum vitæ ſanctitate potentiſſimum à morte Tutelarẽ. Fuit Upſola ſive Upſalum à præcipuo Regnorum Aquilonarium fano inprimis celebrata, quod totum ex auro fulgidiſſimum, exterius etiam aurea catena longe ſplendidiſſima cinctum, quæ ad mœnia domuſque faſtigia ſuſpenſa late rutilabat, ad impiiſſimum dæmonũ ſub trium larvarum ſeu ſtatuarum forma cultum, longe etiam poſitas gentes, vel ſuo quidem ſplendore provocabat. Thor, fulmini, ventis, imbribus, ſerenitati, cælo præſidere; VVodan victoriæ, Fricconem paci voluptatique præeſſe autumabant; adeo quidem pertinaci errore, ut Reges etiam ſuos, Chriſti jam pridem ſacris initiatos, ad templum illud munera mittere, ſive Regno cedere cogerent; è quibus aliqui diadema projicere, quàm Sacrilegio fidem polluere maluerunt. Laboravit plurimum Stephanus, ut quod nec Chriſtiani & potentiſſimi Reges poterant, ipſe denique evinceret dejiceretque. Nec adit e mille pericula reformidans, cum alias paſſim Idololatriæ fœditates ſuſtuliſſet, & plurimos mortalium Eccleſiæ aggregaſſet, hoc denique etiam fanum, ut ſuo loco dicemus, execrabile iis qui tantopere coluerant reddidit, mille coronas in cælo meritus, qui quotidie in mille neces generoſũ devoverat pro Chriſto pectus, tot captivos Chriſto adducens in feliciſſimam libertatem. *Ex vita, & Chron. Suec. &c.*

Sed neque minus ſcriptis alii, cum hic verbo prædicationis, rem fortiter gerebant, quorum unus, Rudolphus nomine S. Trudonis in Belgio Abbas, inſigne ſeptem librorum opus, contra Simoniacos Hæreticos ſtrenuè decertavit. Sed & Franco Afflıgemienſis Abbas, non tam adverſum ſuæ ætatis, quã noſtræ Sectarios potens fuit, & de Gratia DEI peſſimè ſentientes, potenter convicit, & multa alia edidit. Ve nemo ſatis tantos ex ordine pugiles, imo Heroas admiretur. *Ex rer. Belgicarum diverſis Chronologis & ſcript. &c.*

A. C. 1159. *S. P. N. 679.*

MErentur immortaliter de Sacratiſſimo atque amabiliſſimo Canonicorum Regularium Ordine, (quẽ hoc ipſo ſæculo immortalibus adjuncti B. B. Iuo Carnotenſis & Norbertus Magdeburgenſis, ſub nomine & Patrocinio Auguſtiſſimi Eccleſiæ Doct. Auguſtini Regulam Vitæ, ex Ejuſdem magni Patris Epiſtola quadam ſumentes, præcipuè fundaverant ac promoverant) diverſiſſimi ex noſtris cum in Gallia atq; Italia, tum in Germania Sancti Pontifices, quorum alii in Cathedrales aliquot Eccleſias laudatiſſimum illud vitæ Inſtitutum introduxerunt, alii diverſa iiſdem Monaſteria condiderunt, eoque nomine, de Clericorum maxime & Canonicorum in nimiam defluentium licentiam ſtatu præclarè meriti, novam

quaſi

quaſi faciem Cleto induxerunt. Sanè ut plurimos alios taceam, ſolus Beatus Ottho noſter, ex Morimundi Monacho Friſingenſium Pontifex, duo ſacræ Canonicorum Præmonſtratenſium familiæ Monaſteria, Schefftlarienſe & Novæ Cellæ liberaliſſimè fundavit & condidit, ſed & tertium Schlierenſe Canonicis Regularibus à ſe reſtauratum tradidit, iiſque haud aliter atque pater filiis conſuluit. Deceſſit hoc ipſo anno idē Sanctiſſimus Pontifex, mortis, Divina revelatione, non ignarus, cum de Eccleſia ſua ita meruiſſet, ut non tam *Inſtaurator* quam *Fundator* prædicetur. Tantum itetum, uti de pleriſque per Germaniam, Galliam, Hiſpaniam &c. Epiſcopatibus parte I. meminimus, de ſede ſua unus noſter Pontifex meruit, atque inſuper eamdem Sanctitatis titulo glorioſiorem reddidit. Fuit Ottho Illuſtriſſimi generis digniſſimus ſurculus; S. Leopoldi Auſtriæ Marchionis & Magni Tutelaris præſtantiſſimus filius; Henrici IV. Imp. ex Agnete filia nepos, Hērici V ſororius, Conradi Regis Rom. frater uterinus, Friderici I. patruus; Henrici I. Ducis Auſtriæ, Leopoldi Ducis Bavariæ, Conradi Salisburgenſis Epiſcopi, Sophiæ Vngarorum, Gertrudis Boemorum Reginæ &c. frater germanus, vera tamen humilitatis & perfectionis Monachicæ exemplar; ut non tam Friſingenſis ſolummodo Cathedræ, quam Germaniæ univerſæ, perinſigne omnino, & merito celebretur ornamentum, meritus inſuper, Chronico quod ſcripſerat, quodque Doctorum omnium teritur manibus de omni ſæculorum poſteritate. *Ex moim. Friſing. Ioann, Cuſpin. Rob. Bellarm. Radero, Montalbo, Manrique, Henriq. &c.*

Obligant feram ſæculorum poſteritatem, relictis ingenii præſtantiſſimis monimentis, magni è noſtris Doctores & ſcriptores, B. Rupertus Abbas Limburgenſis, Hugo Corbeienſis, Adelph^9 Abbas, Conradus Hirſaugienſis, Eckardus Abbas S. Laurentii, Guilelmus Abbas S. Theodorici, innumeri alii, ſinguli ſingulis illuſtrandis ſæculis ſufficientes, Legendi *Iepes, Trithem. VVion, Poſſevin. &c.*

A. C. 1160. *S. P. N.* 680.

GRaviſſimū rurſus in Eccleſia Schiſma, fovente id ipſum nō ſolum ſed & ſuſcitante Friderico Imp. Germaniæ vero Epiſcopis pleriſque Cæſareni ſequentibus, S. Ebethardus noſter ex Abbate Biburgenſi Archiepiſcopus Salisburgenſis, pro Eccleſia ſtrenuè ſe opponit, Apoſtolicaque conſtantia, fremente licet Imp. Alexandro Papæ fideliſſimè adhærens, tam Fridericum, quam idolum ejuſdem Octavianū Antipapam ad obitum uſque conſtantiſſimè execratur. Meruit non hac ſolum fidelitate de Eccleſia univerſa B. Eberhardus, ſed & multis aliis beneficiis Cathedræ ſuæ conſulens, omnem provinciam æternum ſibi obſtrinxit ver^9 *Pauperum pater, & ſolatium afflictorum* celebratus, idem ſempiternum Nobilitatis Germanicæ (fuit Comes de Hipolſtein) egregia vitæ ſanctitate decus & ornamentum. *Raderus, Iepes, Stengel. Baron. VVig. Hund. &c.*

Extinguntur hoc ipſo anno B. VValleniis noſter Meilroſenſis Abbas, Malcolmi & Guilhelmi Scotiæ Regum avunculus, & ipſe de toto Regno, cum aliis meritis, tum admirabili vitæ exemplo meritiſſimus, qui alia inter beneficia in occurentes collata, famis tempore, modicum frumentum benedicens, ut non Fratribus ſolum ſed & pauperum quatuor millibus, & quidem per tres menſes abūdaret, impetravit. Fuit promotor Cultus Mariani præcipu^9; cumque hora remunerationis appeteret, memorabili prorſus nuncio edoceri meruit, cum Angelus Fratri cuidam Meilroſenſi Converſo apparens, involucrum quoddam traderet, juberetque VValleno Abbati ſuo, directum à DEO & DEI para porrigere. Accepit Wallenus, & explicans, lachrymis infuſus, & genuflexus legit hoc tenore: *IESVS Chriſtus, & Maria Mater ejus dilectum ſuum VVallenum ſalutant: Scias, quod exaudita eſt oratio tua; & inter duas feſtivitates Ioan. Baptiſtæ venies ad nos perpetuo victurus. Prepara te. Vale.* Ita rei eventus probavit; obiitque 3. Auguſti 1160 &c. *Ex Vita & Menol. noſtro &c.* Idem poſt mortem apparens, omnibus ſuis, ſe ſalutem impetraſſe affirmavit, *citati.*

A. C. 1161. *S. P. N.* 681.

IMmortale hoc anno meritum Beati Petri noſtri, ex Monacho Bonævallis Tarentaſienſis Archiepiſcopi Sedis Apoſtolicæ Legati, qui graviſſimam diſ-

ſenſionem, in funeſtiſſimum bellum exarſuram, duos inter potentiſſimos Reges, Henricum Angliæ, & Ludovicum Galliæ, feliciſſimè compoſuit, eoque nomine ampliſſima illa Regna æternum obligavit, tum impendentia nō ſolum mala cladem que & extremas calamitates avertit, ſed intolerandas ad bellum exactiones ſuſtulit, pacemque optatiſſimam reddidit. Idem in Regna eadem ſummo beneficus, quacunque pertranſiit, omnes eorum ad ſe delatos infirmos, in oculis omnium mirificè ſanavit, & quod ad cumulum ingentium meritorum, ſummum omnino & maximum eſt: Reges ac provincias illas omnes à Schiſmate vindicavit, & ab Octaviano avertit, cum non poſſent non Alexandrum revereri, cujus Legatum intuerentur tantopere ab ipſomet Numine honoratum & commendatum. *Ang. Manriq. Ant. de Iepes. Baron. Henriq. Annal. noſt. Germ. &c.*

Ingens tota Germania concurſus ad ſepulchrum Beat. Bertholdi Garſtenſis Abbatis, innumeris prodigiis DEO ipſius ſanctitatem & merita conteſtante, afflictos iuvante, ut merito inter maximos Auſtriæ Tutelares idem celebretur. *Ex vita & Menol. noſt.*

A. C. 1162. *S. P. N* 682.

Iterum ſtrenuè paſſim agunt noſtri, & indefeſſam Sanct. Matri Eccleſiæ navant operam, nunc in Schiſmaticos, nūc in Saracenos, nunc in Gentiles, ſumma Romani Pontificis auctoritate glorioſiſſimas ſuſcipiendo expeditiones, atq; in omnes exerēdo utrumque gladium: nunc per Sacras militias, rebelles atque obſtinatos in ſcelere occidendo, nunc per Apoſtolatū & miracula, animas dudum mortuas vivificando. Evincit hoc ipſo denique anno obſtinatos tamdiu in errore Suecorum animos B. Stephanus noſter Vpſalenſium Archiepiſcopus, & aureum illud fanum, Septentrionalium omnium Regnorum ac gentium, unicum Oraculum, abolitis impiis ſacris, everſis ac protritis Idolis, vero Numini templum conſecrat, incredibili mox fructu prædicationem ejus per illa Regna conſequente. *Ex vita & Annal. noſt. &c.*

Ingentia prorſus & admiranda ſanè merita ſub hunc ipſum annum S. Hildegardis noſtræ, quibus ſeſe Eccleſiæ univerſæ commendavit: nam præterquā, quod ad ipſam in difficillimis quibuſq; maximi Principes & Pontifices pro cōſilio occurrerent, mulier una prælia Domini præliati plus quam virili magnanimitate aggreſſa, in Catharorū evertendam Hæreſim tota inſurrexit, eoſdem ſcriptis doctiſſimis triumphavit & profligavit. Sororem imitatus Egkbertus, frater ejuſdem germanus, Abbas Schonaugiæ, præter alia præclari ingenii monimenta, inſignem contra eoſdem librum edidit. Sed & Berengarianum errorem repullulaſcentem, feliciſſimè opprimens, Cardenſem quendam ſubtilitate ingenii, & linguæ volubilitate doctiſſimis quibuſque formidandum, de Sacramento Euchariſtiæ peſſimè ſētientem, & errores ſuos latè ſpargentē, apud Confluentiam in publico Doctorum Conventu, diſputatione non ſolū convicit, ſed & ab errore ad veritatis profeſſionē revocavit. *Ex Trith. Chron. Hirſ. Iepes. Annal. noſt. Germ.*

Eligitur hoc anno Cantuarienſium Archipræſul B. Thomas Becket, multum reluctans deprecatuſque, quin & comminatus ac proteſtatus: fore ſe adverſarium Regis, pro libertate Eccleſiæ, cum Rex ſummopere promotionem ejus urgeret. Coactus denique à Rom. Pont. Legato, prius admittere noluit, quam ſe Monachum faceret, quodnemo niſi Monachus impunè ſedem illā occupaſſet. Mox cum cucullo & Regula, noſtrorum morem amplexus, Regē adulari neſcius, murum pro domo DEI eidem ſe oppoſuit, & prælia Domini, inſuperabili conſtantia, contra ambitionem, amantiſſimi æteroquin Principis, fortiter geſſit. *Ex Vita & Angl. Scrip. Baron. Iepes. &c.*

A. C. 1163. *S. P. N.* 683.

Supremus hic annus B. Raymundo noſtro Abbati Fiterienſi, Calatravēſis Ordinis magno Inſtitutori, & multorum deinceps Ordinum Militarium primo Auctori, cum is inſtitutæ à ſe Militiæ annos ſex admirabili cum fructu præſtitiſſet, & fugientes primū noſtros revocaſſet, confirmaſſet, & Calatravæ oppidum communiens contra hoſtes fortiter propugnaſſet. Is plurimis deinceps & admirandis Victoriis à DEO donatus, alter Iudas Machabeus, rem Chriſtianam præclare reſtituit, ob ingentia

gentia merita *Pater Patriæ* & Liberator ſalutatus; quem etiam à motte inſignibus & frequentiſſimis miraculis Numẽ honoravit, & militarem etiam tuendi honotis Chriſtiani & nominis Zelum commendavit. *Ex Vita, Manriq. Menol. noſt. &c.*

Eodem anno feliciter extinguitur B. Faſtratus, totius ſacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſis Prior Generalis, toto ſpectatus in orbe ob vitæ eximiam ſanctitatem, quem, honorem illum refugientem, ipſa DEIpara perſuaſit, occurrensque ſpectabili forma, velut Simeoni Seni, infans Verbum, cum his verbis in ulnas credidit: *Accipe*, ait, *filium meum & ſerva mihi illum*; cumque dicto diſparuit. Adfuere morienti Alexander III. Papa, cum tota Romana Curia, qui & ſupremum inunxit, ejuſque mortem, præſens item Rex Galliarum lugubriter deflevit. Vt quantum de tanto viro Eccleſia & Regnum Galliarum pollicere-tur facile advertas. *Ex Menol. noſtr. Cl. Rob. Manriq. &c.*

Sed & tertium non minus Illuſtre Ordinis ſydus extinguitur, cælis inſeritur B. Ioſſio Cælitum Imperatricis cultor præcipuus, & cultus mirificus promotor, monachus S. Bertini, cuius inventione habemus uſum illum quinq; Pſalmorum, quorum initiales litteræ nomen MARIAE exprimunt, inſigni miraculo poſt mortem ejuſdem ſancti viri approbatum & commendatum, cũ ex capite illius quinque purpureæ roſæ erumperent, una ex ore, duæ ex oculis, totidem ex auribus, in quarum prima aureis inſcriptum litteris nomen apparuit. Ita 7. dies inhumatus, mirificum populo concurrenti ſpectaculum Ioſſio præbuit, atque etiam à morte cultum B. M. V. feliciſſimè promovit, magnis deinceps miraculis illuſtratus. *Ex Vita, Menol. noſt. Menardo, VVione &c.*

Memorabili Sumæ Sedis reverentia, & honorum deſpectu S. Thomas Cantuarienſis, honorem Archiepiſcopalẽ, quod ſæcularis Principis interceſſiſſet auctoritas, à ſe abdicat, cui Romam venienti omnes Cardinales in occurſum Alexander III. miſit, & vel nolentem in Pontificatu confirmavit. *Ex Vita, Baronio, Matheu, Harpſf. &c.*

A. C. 1164. S. P. N. 684.

MOritur, ille Virtute, doctrina, & ab his fama & gloria immortalis Gratianus noſter Canoniſtarum Phœbus. Cui poſtero ævo hoc illi ab Aldobrando Bononienſi poſitum Epitaphium:

Gratiani Cluſini; Cæſarii Iuris & Pontificis Enucleatoris propè Divini, qui Monachus in Martyrum Felicis & Naboris æde, abſolutiſſimum ibidem opus Decretorum, anno Gratiæ 1151. compilavit, monumentum, quod illic carie ruderibusque obſurduerat, hic magnificentius renovatum Ioan. Franciſcus Aldobrandus Bononienſis 2. Dict. ære publico inſtauravit anno Sal. M. CCCC. IX. XC. Id. Iun. Ioanne Bentivolo 2. Patriæ Patre, Remp. feliciter gubernante.

De ejus laudibus legendus Iepes tomo 7. cent. 7. 1151. Trith. Mart. Weiſs. &c.

Approbatus hoc anno Ordo Militũ noſtrorum Calatravenſiũ à Rom. Pont. qui quantum deinceps multis ſæculis pro Eccleſia præſtiterit, quot ejuſdem hoſtes ſubegerit, quantum ſanguinis, purpuræ illius addiderit, volumine integro dignius eſſet celebrari, quam hic obiter tangi atque obſervari. *Ex Hiſt. Mil. Ord. & rer. Hiſpan. diverſis ſcript.*

Cælos triumpho implet, magnus ille & mirificus Ordinis per Gallæciã Reformator S. Ioannes Cyrita Abbas de Tarouca; idem immortaliter de Eccleſia & Regnis Hiſpaniarum meritus, inſtituto novo Militum noſtrorum de Avis Ordine, quem optimis Legibus inſtruens, terribilem ac penè inſuperabilem Chriſtianæ fidei hoſtibus reddidit, & cum in vita, tum à morte patrocinio ſuo mirificè juvit; Ipſe etiã, manu ſiquis ullus alius, & longe glorioſius Mutio illo Romano fortis, cum à Venere tentatus, dextram glorioſiſſimè exureret, & mitè triumpharet. Deceſſit 23. Dec. in Triumphale illud: *Te DEVM laudamus* erumpens, ſimulque ad triumphos æternos evolans. *Ex Vita & Menol. noſt.*

Iterum meretur grandi merito, de ampliſſimis Sueciæ ac Septentrionis Regnis S. Stephanus noſter Vpſalenſium Archiepiſcopus, Primas Regni atq; Apoſt. & gliſcentia in grave exitiũ provinciarũ bella feliciter conſopit incredibili populorũ plauſu, pacem ac quietem reddens. *Ex Vita, Ang. Manriq. &c.*

Depugnat inæſtimabili merito, ſpectante cælo & orbe univerſo, paratiſſimus pro Eccleſia ejuſq; libertate mortem oppetere S. Thomas noſter Cantuarienſis, de cujus laboribus & perpeſſis injuriis atque contumeliis fuſè Baronius; verum in hoc plurimum aberrans, dum commendans Thomam, in Ciſtercienſes noſtros culpam rejicir non exacti denarii S. Petri, à Papa commendatri illis negotio, ſed timore Regis neglecto: cum contrarium conſtet ex ipſis Petri Bleſenſis verbis, diſſertiſſimè Ordinem prodentis: *Rex Henricus*, inquit, *adverſus duos Priores Ordinis tui inexorabiliter incanduerat &c.* ad quem eumdem: *Tu vero Regularis Canonicus & ſpiritualis homo, quod in Canonum Epiſtola legitur, evolvere debuiſſes &c* De qua conſulendus fuſior Arg Mantique. &c.

A. C. 1165. *S. P. N.* 685.

MOritur feliciſſimè Propheriſſa noſtra admirabilis, S. Eliſabeth Abbatiſſa Schonaugienſis, poſtquam Delphici oraculi vice, maximis quibuſque viris & Pontificibus, una hæc Virgo paruiſſet. Sed neque ſæculo ſolum ſuo conſuluit magna hæc Abbatiſſa, ſed & ſeræ ſæculorum omniū poſteritati, ſcripſitq; Latino ſermone, eundem divinitus edocta, ad Eccleſiæ univerſæ ornamentum atque utilitatem.

Viarum DEI, opus ſubtiliſſimum atq; utiliſſimum, Libris 4.
Revelationum diverſarum, Libros 2.
De undecim millibus Virginibus, S. Vrſulæ ſociabus, lib. 1.
Ad S. Hildegardam Abbatiſſam, lib. 1.
Ad fratrem ſuum Egkbertum Abbatem, lib. 1.
Contra Hæreſin Catharorum, lib. 1.
Epiſtolarum ad diverſos. lib. 1.

Quam à morte etiam graviſſimis miraculis Numen commendavit & illuſtravit. *Ex Vita &c.*

Extingvitur eodem anno B. Godefridus, ex Lingonenſi Pontifice Claravallenſis humilis Monachus, *alter Bernardus* dictus. quo ipſo ex nomine, de merito ejuſdem omineris. Manrique Henriq. &c.

Hunc ipſo item anno ad cælos conſequitur B. Petrus Alcobatiæ monachus, Alphonſi I. Luſitaniæ Regis frater, qui poſtquam magnis meritis patriam demeruiſſet, & bello feliciſſimus, multas de Chriſtiani nominis hoſtibus victorias retuliſſet, de ſeipſo triumphās, tantus Princeps Fratrum Converſorū numero adſcribi voluit, DEIparæ in Monaſterio adeo devotus, ut dum Angelicam ſalutationem recitaret, vel ſolam B. M. V. intueretur, illico in extaſim raperetur. *Ex Vita & Menol. noſtr. nec non Ephemer. noſt. Marianobened. &c.*

Libet tanto Principi fœminam quoq; jungere, Sibyllam Fulconis Regis Hieroſalem filiam, Theodorici Flandriæ longe Illuſtriſſimi Comitis lectiſſimam conjugem, quæ dolente plurimum marito, & ægrè admodum annuente Ordinem noſtrum in Sanct. Lazari Hieroſolymitano Cœnobio profeſſa, memorabili celebrata ſanctitate, ſeptimo religioſæ profeſſionis anno in cælos evolavit. *Ex Claud. Parad. Iac. Meyero &c.*

A. C. 1166. *S. P. N.* 686.

MAgnum denuo terris ex Ordine noſtro tertis ſubducitur, cælo infertur B. Ailredus Rievallenſis Abbas, vir ſanctiſſimus, idemq; eruditiſſimus, Theologiam grandi miraculo, ſuoque ac ſuorum fructu, uti Doctor Angelicus, divinitus edoctus, & cum pene illiteratus eſt, ſcribere juſſus, libroſque edere, tanti & ipſe habitus ut alter Mellifluus Bernardus celebraretur; à ſcientia infuſa planè mirificus. *Ex Vita & Manriq.*

Admiranda conſtantia, non in Regē ſolum uſus S. Thomas noſter Cantuar. nec Epiſcoporum quidē, ubi deliquiſſent, tanti auctoritatem & amorem fecit, quin magnanimiter in eoſdem pro æquitate animadverteret. Hoc autem anno Legatione functus Apoſtolica, Henrici Regis Legatos, jurantes Regis nomine in Conciliabulo Herbipolenſi, inhærere Guidoni Schismatico, excōmunicavit. *Ex Vita & rer Angl. ſcript.*

In Augienſi, Sangallenſi, Einſidlenſi, Weingartenſi, Schaffhuſano, S. Blaſii, aliiſque Germaniæ ſuperioris Cœnobiis, ingens Principum, Comitum & Germaniæ Magnatum numerus, è ſeculi intumeſcentis fluctibus, in Religionis portum emergit, & viliſſimis, ultro ſe addicens ſervitiis, mundum admiratione rapit, cælum recreat univerſum iidemque efficiuntur uſque hodie præcipua diverſarum familiarum ornamenta, ita ut vix illuſtris aliqua etiam hoc

pie

præcipitio ætatum & ſæculi ſuperſit, quæ non aliquem, & plurimos ſæpe in ordine noſtro ſanctitatis opinione celebres enituiſſe glorietur, ſibique ac poſteris de æterno ejuſdem patrocinio gratuletur. *Ex Annal. noſt. Germ. Menolog. & Conſt. Benedict. &c.*

A. C. 1167. S. P. N. 687.

ITerum feliciſſimi militum Ordinis ſub Regula S. P. N. BENEDICTI, & inſtituentibus noſtris initia: S. Michaëlis Archangeli ſub Auſpiciis & Patrocinio, vulgo *de Als* cognominati, quod præſentiſſimũ ſæpius Magni Michaëlis auxiliũ experti, miras de Mauris Victorias retuliſſent, cum in oculis frequenter totius exercitus pennatum in aëre brachium, acies noſtras præcederet, & potenti gladio atque invincibili hoſtes cum profligaret, tum in fugam cogeret; Numine ſummopere conatus noſtrorum in inſtituendis ejuſmodi militaribus Ordinibus probante, juvante ac remunerante. Vt iterum ſervatorum Regnorum decus, poſt DEVM præcipuè ad Monachos pertinere videamus. *Ex rer. Hiſp. ſcript.*

Florent, orbique afflictiſſimo conſulunt plurimi Epiſcopi noſtri, eoſque inter Theodoſius Abbas Caſin. S. R. E. Cardinalis Ludovicus de Lietheim ex mon. S. Vdalrici Auguſtanus Pontifex, Bernardus ex monacho Montis Thabor in Palæſthina Liddenſis Epiſcopus, Bernardus ex mon. Sanbloncelienſi, Sanctonenſis, aliique plurimi. In terra Sancta ii noſtrorum ſucceſſus & incrementa, totque Cœnobia Cluniacenſibus noſtris condita, ut etiam ſub hæc tempora, digniſſimam terra promiſſionis Congregationem *Montis Thabor* dictam inſtituerent, extenderent ſe Cluniacenſium jure uſque in Vallem Ioſaphat, & Sepulchrum Dominæ noſtræ, cui inſigne Ordinis noſtri Cœnobium adjectum, ita ut eodem tempore etiam Domini Sepulchro noſtri præeſſent. *Leg. Epiſt. Petri. Venerab. Chron. Cluniac. Arn. Duac. &c.* Singulare prorſus Numinis in noſtros argumentum benevolentiæ & dilectionis, quibus quod optimum & præſtantiſſimum in terris eſſet crederetur.

Iterum legatus Apoſtolicus S. Thomas noſter Cantuarienſis, eo munere in Anglia præclare fungitur, ut ridendâ ſanè impudentia Rex, eludens antea omnem Pontificiam Majeſtatem jam denique ipſe, juſto DEI judicio, contra Thomam, ad Romanum Pontificem appellaret. *Ex Vita, ſcript. Angl. Symbolis noſtr. Eccl. Hiſt. &c.*

A. C. 1168. S. P. N. 688.

OCcidit ingenti bonorum dolore, ſydus Eccleſiæ & Germaniæ maximè noſtræ lucidiſſimum, B. Conradus Salisburgenſis Archiepiſcopus, robuſtiſſimis Reipubl. Chriſtianæ, afflictiſſimo tempore, columnis merito adnumerandus. De quo ita Biſciola: *Vir fuit Conradus undecunque præſtantiſſimus, genereque nobiliſſimus. Quippe natus patre Liupoldo Marchione Auſtriæ, matre Agnete, filia Henrici IV. Imp. germanus fuit Conradi Regis Rom. Friderici vero Imp. patruus, & ſororius Henrici V. itidem Imperatoris &c. Idem vero ſcientia & morum probitate longe clariſſimus, poſtquam ad Saltzburgenſem ſedem translatus eſt, cum penè Germaniæ & Italiæ Prælati, in gratiam Imp. adhærerent Guidoni Antipapæ, & ſacramento, ne ab eo recederent, ſponte vel coactè ſe obligarent; ipſe palam firmiuſque adhærens Alexandro legitimo Pontifici & Catholicis, immobilis extitit columna Veritatis* &c. Vid. cit.

Innovatum hoc ipſo tempore, priſcum in Rege Galliæ miraculum, qui ſe *mediatorem*, ut vocant, inter Regem Angliæ & S. Thomam noſtrum conſtituens, cum Thomas nihil minus quam de conſtantia remitteret, victus ante ipſum qui impetebatur, Rex Mediator, in Thomam denique ipſus incanduit, & vitæ quoq; congruam ſuſtentationẽ eidẽ ſubtraxit. Thoma vero nihilominus, invicto permanente, facti pœnitens Rex Chriſt. eũ rurſum ad ſe vocavit, & corã omnibus ad pedes ejus cũ lachrymis ſe projiciens, veniam ab eo poſtulavit, & peccati abſolutionẽ, quod dediſſet ei conſiliũ, ut ad nutum hominis, honorem DEI remitteret. *Vid. Baron.*

Non minore animo ſe oppoſuit ipſi Friderico Imp. Conradus noſter Lubecenſis Epiſc. frater Geroldi I. Aldeburgenſis Epiſcopi, mon. Reddageshuſanus, qui quantumvis alii Epiſcopi Guidonem ſequerentur, conſtantiſſimè Alexandro adhærens, nunquam admiſit, ut Epiſcopatum per Virgam ab Henrico Duce reciperet. *Vid. Helmoldus, Crantz. Annal. noſt. Arn. Duac. &c.*

A. C.

A. C. 1169. *S. P. N.* 689.

Admirandis prorſus Zelo ac fervore, noſtri de Calatrava, Alcantara, Avis, & Ala Ordines Militiam ſuam proſequuntur, quibus maximi quique adjuncti Principes ac proceres arma contra hoſtes fidei animoſe ſumunt, generoſe gerunt; fuitque videre ſtupẽda ſanè generoſitatis exempla, qualia vix vidit antea orbis Chriſtianus, cum præter viros ſacros, ſoli Domino, in maximo vitæ rigore contra inviſibiles hoſtes & poteſtates, rem fortiter gerentes, ſæculares quivis homines noſtrorum opera, religioſam planè vitam ſub armis ſæculi gererent, & præparari animo ad pugnam, innumeri ſanguinem ſuum Domino conſecrarent, ſive memorabiles de hoſtibus Eccleſiæ triumphos referrent. *Ex cit. rer. Hiſp. ſcript. &c.*

S. Thomas Cantuarienſis, ad miraculum conſtans atque invictus, pertinaciſſimo Regi obnititur, & prodigioſa ſanè conſtantia & patientia pergit triumphare, de quo mira leges hoc anno apud Baronium.

In Cluniacenſi Archiſterio, mira Sãctorum copia, & ii ſucceſſus, quibus orbis univerſus, & remotiſſimæ provinciæ ditarentur. *Ex Chron. Cluniac. Ant. de Iepes &c.*

Moritur Guntherus ab Andlow, S. Blaſii in Hercinia egregia virtute & prudentia Antiſtes, tanta apud Romanum etiam Pontificem exiſtimatione, ut Pontificatu Lugdunenſi digniſſimus haberetur, & ab eodem donaretur, etſi intruſi, an ambitioſi alii facilè illi præciperent, qui pridem omnia cucullo poſthabuiſſet. *Ex monim. Can. S. Blaſii, Conſtant. noſt. Bened. &c.*

A. C. 1170. *S. P. N.* 690.

Occumbit hoc denique anno, ſiquis titulo dignus, de credita ſibi Eccleſia, deque libertate Eccleſiaſtica meritiſſimus, magnus ille Angliæ Primas, S. Thomas noſter Cantuarienſium Archiepiſcopus; de cujus morte & cauſa ejuſdẽ cognitiſſima ſuperſedemus ſcribere, quod de his fuſe Baronius omneſque rerum Britannicarum ſcriptores egerint, qui conſulendi. Quo ipſo anno natum S. Dominicum, magnum illum Ordinis Patrum Prædicatorum Inſtitutorem ſcribens idem Baronius inſigne DEI beneficium commemorat, quod tanto ſydere occumbente, ſingulari DEI providentia, aliud oriretur. Tantum vero virum Ordini quoque noſtro, poſt DEUM ipſum, maximè deberi, uti palam eſt, ſic vel maximè facit ad Sancti Dominici noſtri de Silos Abbatis commendationem. Ad hunc cum Felicis Guzmanni uxor, Ioanna fæmina ut nobiliſſima ſic religioſiſſima plurimum afficeretur, ejuſque Cœnobium ac ſepulchrum frequentaret ſæpius, & devotiſſimè coleret, magna magis magiſque de tanto Tutelari ſuo ſpe cõcepta, cum ſterilis eſſet, multis & aſſiduis precibus, conceptoque Voto filium ſibi donari rogavit atque impetravit; quem beneficii memor à Dominico cognominari Dominicum voluit, atque etiam deinceps eodem in Monaſterio educari. Meruit & alium deinceps Ioanna B. Mammettum noſtrum, dignum Dominico fratrem, qui S, P, N. Benedicto ſe devovens, S, Petri prope Gumialem Abbas effectus, magnus & ipſe evaſit. Sed de noſtrorum in S. Dominicum ejuſque candidiſſimum Ordinem beneficiis, Dominicique ad noſtros propenſione, alias ſæpius, Ipſa cælorum Auguſta, ut ſuo dicemus loco beneficia illa in noſtris agnoſcẽte, probante, & celebrante. *Ex Ephem. noſt. & Chronol. Benedict-Marianis. &c.*

Radiis & ſplendoribus Sanctorum illuminat percellitque Rhætiam univerſam, vicinamque Helvetiam, atque egregiè demeretur B. Algotus noſter Curienſis Pontifex, plurium Cænobiorum cum Fundator, tum Reſtitutor, qui & Cathedram ſuam æternum ſibi obligans, Eccleſiam Cathedralem reſtauravit, tamque Clericos quam Monachos, feliciſſimè reformavit, ut non tam cælo proxima montium verticibus Rhætia eſſet, quam pietate ac Religione. *Ex vita, & Annal. noſ. Germ. &c.*

A. C. 1171. *S. P. N.* 691.

Magno cælitum applanſu ad eoſdẽ concedit, S. Petrus noſter ex Monacho Bonævallis Tarantaſienſis Archiepiſcopus, de Eccleſia ſua non ſolũ meritiſſimus, quam peſſime afflictam reperit, ſed & de orbe Vniverſo. De quo Gaufridus, & in annotationibus Hæræus, eum ſolum, vel prope ſolum ex Metropolitanis palam reſtitiſſe ſui temporis

temporis Schiſmaticis. Nihilominus tamen ab Imperatore cultum devotis officiis, non minori reverentia eidem obſequente, quam graviſſimo ſcelere Catholicos perſequente. *Ex vita Tepes. Clem. Robert. &c.*

A. C. 1172. *S. P. N. 692.*

DE pænitentia Regis Angliæ, & ex hac fructu (ſanè etiam ipſo D. Thomæ aſſignando) ob occiſum ſanctiſſimũ Cantuariæ Præſulem, de ejuſdem item familiaribus, & exilii ſociis, ad ſummos Eccleſiæ honores promotis, (quorum plerique, ſi non omnes, noſtri profeſſione fuere) fuſè Baronius: de his poſtremis ſubjungens. *Talis erat familia præclariſſimi Viri, non ad oculos ſerviens, ſed planè ea, quæ eorum dominus conſtantia prædita in perpeſſione laborum, Viri Apoſtolici, Viribus Apoſtolicis decori, digni habiti, qui p̃ a cunctis, ad Eccleſiaſticos promoverentur honores.* Inſtitutus ſub hæc tempora Ordo Humiliatorum ſub Regula Sanctiſſimi P. N. BENEDICTI, multis annis exemplari Vita, & ingentibus meritis Eccleſiam DEI ornans adjuvanſque *Vit. VVion. l. 1. c. 59. &c.*

A. C. 1173. *S. P. N. 693.*

INgenti Ordinis noſtri gloria, bonorum omnium applauſu S. R. E. Cardinalium unanimi conſenſu, auditis quæ DEUS in manu potenti & brachio excelſo operaretur ingentia & frequentiſſima miracula, ad Sacrum corpus, novi Martyris Thomæ Cantuarienſis, retulit eum ſolemni ritu in numerum Sanctorum Martyrum Alexander Papa III. *Vid. Rer. Angl. ſcript. & Baron.*

Conſtantiæ Benedictinæ aliud exemplum, & Speculum Henricus ex Monacho & Abbate Sanct. Ægidii Brunſvvicenſis Epiſcopus Lubecenſis, ſed & doctrinæ & meriti ingentis: Is præſente Imperatore Conſtantinopolitano grandem ſuſtinuit diſputationem, ſuper proceſſione Spiritus Sanct. in Controverſia Latinæ & Græcæ Eccleſiæ, & Græcorum erroribus glorioſiſſimè reſtitit, plura inſuper ingenii monimenta poſteris reliquit. *Vid. Suppl. Helmoldi, Crantz. Trithemium VVion &c.*

A. C. 1174. *S. P. N. 694.*

HOC anno immenſis ob rebellionem ſuorum, Rex Angliæ Henricus Senior, coanguſtatus ærumnis, ob necem Doct. Thomæ illatam, non dubitans fieri, ad ejus ſepulchrum inviſit. Antequam autem Cantuariam intraret, ut ipſam vidit Metropolitanam Eccleſiam, in qua Martyr requieſcebat, mox incredibiliter humiliatus, pauperis ſervi formã induit, nudibus pedibus, totoque nudato corpore, præterquam vili quadam tunica ſuper nudo amictus, & pedes, & nudus ſic palam in omnium conſpectu civitatem intravit, & per vicos & plateas luteas cum ſuſpiriis, & gemitibus incedens, Martyris adiit ſepulturam, & ad illam tota ea adventus ſui die, & nocte ſequenti, jejunus & pervigil in oratione perſtitit, convocatoque Monachorum Cathedralium cætu, à ſingulis virgæ diſciplinalis percuſſiones ſingulas accepit. Ex Hereberto. Addit de admiranda Victoria ejuſdem Regis, tantam pænitentiam conſequuta, eâ ipſa hora, quâ nec dum refocillatus, pedibus cæno luroſis erat, Rege Scotorum Hoſtium juratiſſimo, à militibus intercepto, ciſmarinis ac tranſmarinis paulo poſt in poteſtatem ejuſdem venientibus, ut videas quantum noſtrorum preces, & ſuffragia etiam poſt mortem poſſint. *Vid. Herebert. Roger. Neubrig. Petrus Bleſ. &c.*

A. C. 1175. *S. P. N. 695.*

PRodeſt conſilio, auctoritate, ac Sanctiſſimæ vitæ exemplis univerſo Orbi, Sãctiſſima Hildegardis noſtra, cujus conſilium ſummi Orbis Principes, familiariſſimis, & demiſiſſimis litteris exquiſierunt, quorum multos recenſet Trithemius, nempe: Eugenium III. Anaſtaſium IV. Adrianum IV. Alexandrum III. Romanos Pontifices; Conradum III. Fridericum I. Imperatores. Archiepiſcopos Moguntinos, Henricum, Arnoldum, Chriſtianum, Treverenſes, Colonienſes, Bremenſem, Saliſburgenſem, Magdeburgenſem, plures per Italiam imò & Hieroſolymitanum ipſum. Epiſcopos Spirenſem, Conſtantienſem, Bambergenſem, VVormatienſem, Virdunenſem, Lugdunenſem, &c. ut nihil de Abbatibus dicamus, ipſoque Divo, dum viveret, Bernardo Clarævallenſi, aliiſque, qui ad Hildegardem, non aliter quam Lydium lapidem, ſe ipſos ſuaque examinantes ab eadem velut Delphico olim gentiles oraculo, Dei Voluntatem cognoſcere fatagebant. *Videndus Chronico Hirſaug. noſter. Trithem. ex Vita &c.*

A. C.

A.C. 1176. *S.P.N.* 696.

ORitur peſtilentiſſima Albigenſium Hæreſis, contra quam illico noſtri ſe ſtrenue obarmant, & multorum annorũ aſſiduis laboribus, ſcribendo, diſputando, convincendo miraculis, alios ad pugnam excitando, contra eoſdem æternum operam ſuam & merita Eccleſiæ commendant, nonnulli etiam vitam cum ſanguine profundentes, quos inter Ciſtercienſes inprimis noſtri Conſtantiam ſuam probavere, ex Geſt. Sim. Montf. bello Albig. &c. Henriq. &c.

Strenue ſentientes & ſtantes pro Rom. Pont. Alexandro Hirſaugienſes noſtri cũ ſuo Ab. Ruperto, plurima ab Imperatore, & ejus fautoribus perferunt, Rupert⁹ maxime Ab. qui ne quid gravius ſuis eveniret Abbatia ſua abdicat. Ita honori omni, noſtris ſemper potior æquitas fuit. *Trithẽ. Chron. Hirſaug.*

A.C. 1177. *S.P.N.* 697.

CLarent ſub hæc tempora Viri in ordine doctiſſimi, Arnoldus Abbas Bonævallis Ciſtert. Richardus Cluniacenſis, cujus inſigne opus Hiſtoria temporum inſcriptum. Rupertus Mon. S. Remigii inter multa, quibus nomen poſteritati tranſmiſit, ſunt libri decem de geſtis Vrbani II. contra infideles. Granfredus Antiſiodorenſis, cujus præter Comment. in Apocalypſin liber inſignis celebratur cõtra Hæreſim Abailardi. Ita ſemper à noſtris contra inſurgentes undique Hæreſes laboratum & pugnatum. De aliis requirendus *Trith. Mauller. Bellarm. &c.*

Beatus Eskilus Lundenſis Archiepiſcopus, ſedis Apoſtolicæ Legatus poſt ſuperatas in cauſa fidei plurimas calamitates, plurimis ab Idolorum ſervitute vindicatis in libertatem filiorum Dei, pontificatu ſe abdicans, cucullum induit in Claræ valle. *Vid. Henrique &c. Baronius &c.*

A.C. 1178. *S.P.N.* 698.

SEbaſtianus Ziamus Magnus ille Venetorum, celebratiſſimus meritis & fama Princeps, poſtquam Rempublicam annis ſex ſumma cum laude gubernaſſet, inter Papam Alexandrum III. & Fridericum Barboroſſam Imperatorem Pontificis juſſa detrectantem, pacem compoſuiſſet, Antipontifici abdicationem ſuaſiſſet Reipublicæ ſuæ multa à Romano Pontifice privilegia, aliaque inter celeberrimam illam maris deſponſationem, reliqua Ducalia (quibus hodieque utuntur Duces Veneti) Ornamenta, immunitates item Imperiales plurimas ſibi ac ſucceſſoribus impetraſſet; tandem faſtum hujus Sæculi relinquens, jam ſenio & infirmitate gravis ad Monaſterium Sanct. Georgii majoris, ut quietius Deus viveret ſe recepit, & habitu Religionis indutus, ſingulari Numinis bonitate, optimi Principis Vota recipiente, altera poſt eam, qua cucullum induit, die feliciter extinctus, ad immortalitatem feliciſſimam tranſlatus eſt. Andreas Bendulus. Hier. Henning. Wion. &c.

Eodem anno fit S. R. E. Cardinalis ob eximiam Virtutem Petrus Monachus *Sanct.* Benedicti de Padolyrone, quo eodem tempore ex eodem Cænobio claret Theoclinus *S. R. E.* Card. Tit. ſanct. Vitalis ipſo hoc anno creatus Epiſcopus Card. Portuenſis, Sedis Apoſtolicæ Legationibus meritiſſimus. *VVion Ciacon.*

A.C. 1179. *S.P.N.* 699.

COntra Hæreticos Albigenſis fortiter decertat, & æterno merito Eccleſiam Dei propugnat Henricus Abbas Claræ-vallenſis, de cujus admiranda planè conſtantia ſummè memorabilia tradit Chryſoſt. Henriquez in faſcic.

Ipſo anno, qui vivus de Eccleſia univerſa, inprimis Vero Angliæ Regno meruerat ſanct. Thomas Cantuarienſis, jam mortuus de Regno Galliarum mereri voluit, Philippo Ludovici Francorum Regis filio ad mortem ægrotante, per prodigium reſtituto, ad cujus ſanctiſſimi Martyris tumulum per noctem inviſere juſſus, ſi ſalvum filium vellet Rex pater, petita ſecuritate ab Angliæ Rege, Cantuariam ſupplex abiit, reverſuſque cum filium incolumem repeririſſet, alterum poſt menſem Rhemis coronari in Regem fecit. *Rogerius in annal. fuſe, Vid. & Baronius.*

A.C. 1180. *S.P.N.* 700.

ITerum provincia noſtrorum ſanguine nobilitanda erat, Livonia nimirum, in cujus converſionem B. Bertholdus ex Monacho Ciſtercienſi Epiſcopus, ſedulo incubuit. Is Apoſtoli nomen non ſolum, ſed novi quoque, ac utiliſſimi Ordinis parentis, & propagatoris nomen meruit, ejuſdem ipſe, Cruciferorum nimirum militum, aliquamdiu Generalis. *Vid. Henriquez l. 2. diſt. 35.*

Eo

Eo ipſo anno moritur 8. Mainardus noſter, Livonienſis item Epiſcopus, qui eam invectus provinciam cū mercatoribus, ut populis illis fidem Chriſti annunciaret, poſt multos pro Chriſti perpeſſos labores, tam in prædicando, quā in baptizando, vir Apoſtolicus, cum magna Sanctitatis Opinione ad Apoſtolicam laureolam percipiendam vocatus eſt. *Belfereſtius, Wion.*

A. C. 1180. *S. P. N.* 700.

MOritur circa hæc tempora (quamvis nonulli ceu indubitanter priorem annum aſſignant) Sanctiſſima Hildegardis noſtra, Abbatiſſa Bingenſis de Summis Orbis Principibus, atque Eccleſia Univerſa longè meritiſſima, quā in rebus difficillimis, viri doctiſſimi, & Sanctiſſimi conſuluere, eiusdemque Orationibus Romanam Eccleſiam, ſcriptis eam crebrius Viſitantes, diverſi Pontifices Rom. ſollicitè commendavere. Reliquit admiranda ſcientiæ divinitus infuſę, omni poſteritati, plurima monimenta, inter quæ iſta etiam recenſentur. Scivias; id eſt, de ſcientia viatum Dei, & hominis, grande volumen, & mirabile opus. l. 1.

De Sacramento Altaris, contra Catharos. l. 1.
In Evangelia Dominical. Homilias. l. 1.
Divinorum Operum. l. 1.
Vitæ meritorum. l. 3.
Triginta quæſtionum. l. 1.
In Regulam S. P. N. BENED. l. 1.
Exhortatorium ſæcularium. l. 1.
De Vita S. Ruperti Ducis. l. 1.
De Vita S. Diſiboti Epiſcopi. l. 1.
Ad ſorores ſuas O filiæ quæ Veſtigia. l. 1.
Ad Monachos Erbacenſes Pategoricon. l. 1.
Carminum diverſorum. l. 1.
Epiſtolarum 135. ad diverſos. l. 1.
Compoſitæ Medicinæ. l. 1.
Ad Clerum Colonienſem de futuris periculis. l. 1.
Ad Treverenſes de eâdem re. l. 1.

De Pinguia Phyſicorum, id eſt de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fructuum, herbarum, arborum, arbuſtorum, piſcium, volatilium, & animantium, terræ naturis & operationibus.

Et quis non intentis unius Virginis meritis, & laboribus, Dei manum miretur, & Virginum Sacrarum ceu immeritarum, & Eccleſiæ inutilium contubernia ſacra damnet, ſeu rideat? *Vid. Trid. Wion. &c.*

A. C. 1182. *S. P. N.* 702.

CLaret egregia Sanctitate B. Bartholdus Montis Angelorum Abbas in Helvetia: cuius extat liber doctiſſim^9, inſigne ingenii ac pietatis monimentū, meriti maximi æternum ſignum, contra Abbatem S. Ioannis in Thuræ, ſive Durii Germ. Valle. Is gravem, & perniciosum S. Eccleſiæ, errorem cum acriter defenderet, conſtantiſſimè à Bartholdo impugnatus, & ammonitus, rationibus denique convictus, manus dedit, & reſipuit. Ita ſexcenti ſępe errores à noſtris impugnati, & Hæreſes oppreſſæ, antequam in apertum erumperent, & gravi peſte ac ſtrage in integra Regna ac provincias bacharentur tanto maiore noſtrorum merito, quanto minore Reip. Chriſtianæ damno ſopitæ ſunt. Vide de Bartholdo mon. Montis Anglor. de quo nos multis t. 3. Conſtant. Bened. & Hartm. in Annal. Einſidl.

Claret admiranda ſanctitate S. Waltherus noſter Abbas Melroſenſis ex Regibus Scotiæ, filius Davidis Regis, qui Epiſcopatu S. Andreæ repudiato, cuculloplus detulit. Vid. Leslæus. &c.

Celebrantur plurimi Ordinis noſtri Epiſcopi, interque alios B. Alanus Altiſiod. & Eskil. Lundinenſis.

A. C. 1183. *S. P. N.* 703.

ÆTerno noſtri ordinis cum honore Guilhelmus Monachus S. Trinitatis Cavæ, & ſecundus Abbas S. Mariæ Novæ in monte Regali à Lucio III. ſum. Pont. petente Guilielmo Bono Siciliæ Rege creatur primus Archiepiſcopus Montis Regalis. Ita rurſum celeberrimi Archipontificatus initia noſtrorū primitiis commendanda. Ludovicus Lellus, Wion. &c. De eiusdem Cathedralis templi collegio, à Monachis poſſeſſo vid. Yepes tomo 6. aliiq; quos ipſe citat.

A. C. 1184. *S. P. N.* 704.

INexplicabili labore contra Albigenſes Hæreticos contumaciſſimos non ſolum, ſed & ſuperbiſſimos decertant

noſtri, maximè Claræ vallenſes. vid. Henriq.l.1.Faſc.SS. Ciſtertienſ.

Celebratur admiranda ſanctitate B. Petrus Abbas, ex Galliæ Regum Sanguine procreatus, ſingulariter à B. Marre Virgine honoratus & amatus. De cuius inſignibus meritis legendus idem Henriq.l.2.

A. C. 1185. *S. P. N.* 705.

CLaret inſigni nominis & Virtutis fama Petrus de Inſula Abbas Caſſinenſis, qui non in Cænobio ſolum, ſed & Eccleſiæ Univerſæ non ſemel operam ſuam ſtrennè navavit in Lateranenſi iu primis concilio, ad quod ſingulari tunc ſanè cum honore vocatus, ut eius conſilio Summus Pontifex Alexander in re longe graviſſima uteretur. Ex diverſis.& M.Anto.Scip.&c.

Fridericus Imperator, quantumvis nec ipſo Pontifici Romano ſemper æquus, etiam ipſi quidquam concedere indignum duceret, admirando ſane exemplo, ceu dignius putatet Monachis parem currere, eorum & dici, & eſſe fratrer exambiit, & quidem ne quis ſemi fraternitatem ſeu appellaret, ſeu veritatem dimidiatet, plenum Cænobii Yſſenenſis Fratrem, appellarum, & ex eo titulo, haud parum ſibi gratulatum fuiſſe, ex certis monumentis in tomo 3. noſtræ Conſtantiæ Benedictæ aſſerimus.

Ingens ad noſtrum ordinem ex omni ſtatu confluxus, ut ſalutē hoc ipſo tempore, innumera quaſi multitudo, cuculo poſt Deum debeat. Vid, Trith. wion. Conſt. Bened. &c.

A. C. 1186. *S. P. N.* 706.

EXſplendeſcit præclariſſimum Ordinis noſtri Ornamentum B. Henricus Altæcumbæ, dein Claræ vallis Abbas. S. R. E. Cardinalis Albanus, cuius infinita penè merita, ſi numerare conaremur: inter tanta pauciſſima referimus: Epiſcopus Toloſanus, ubi maxime Hæreſis Albigenſium ſedem habuit, electus, omni modo contranitirur, bellum aliàs funeſtiſſimum Hæreticis iisdem illaturus, contra eosdem proin mittitur, contra quos Fideles, provocat, & ad prælium accendit, ſed & pari induſtria crucem contra Mahometanos prædicat: Legatus à latere in Galliam, mox & in Germaniam miſſus, multa præclare agit. Urbano, qui Lucio ſucceſſerat, mortuo, cum ſanior pars Cardinalium ipſum eligere, Pontificem vellent, ipſe totis viribus renuens, ſignoque crucis ſe muniens affirmavit: ſe nullum aliud officium aſſumere, niſi iter Hieroſolymorum promovere, & crucem ubique prædicare, ac proin conſecrato Gregorio id inſigniter præſtitit, ut ſuo loco dicemus. Sicq; de aliis alibi. Henriq. &c.

A. C. 1187. *S. P. N.* 707.

ITerum ex Ordine noſtro ſummus Pontifex deligitur S. Gregorius VIII. qui paucis diebus, quibus præfuit, æterno merito profuit, & Ordini ingens decus, ut Orbi commodum addidit: cum inprimis pro ſubſidio terræ ſanctæ ad univerſos Chriſti fideles litteras dedit. Dein alias adiecit, quibus ieiuniū quinquennalis Univerſis indixit, ita ut toto eo tempore cuncti fideles ſaltem per omnes ſextas ferias ieiunium quadrageſimale obſervarent, feria autem quarta à carnibus abſtinerent, ipſe verò Pontifex & Cardinales ſecunda quoque feria ſimiliter cum ſuis familiis ab eſu carnium ceſſarent &c. ab eodem firmiſſima pax inter omnes Principes ad ſeptennium inſtituta. Hęc ipſa & plura ſane admiratione digna, narrat de Gregorio Baronius: Verum is multo bonorum omnium dolore altero ſtatim mēſe extinguitur.

A. C. 1188. *S. P. N.* 708.

LAborat fructu ingenti in Eccleſia, Henricus S. R. E. Card. Epiſcopus Albanus, in cruce inprimis contra infideles prędicanda, adeo ut hoc anno eandem ſuſcipiendam permoverit, ſummos plane Orbis Principes, Fridericum Barboroſſam ipſum Imp. Reges dein Francorum atque Anglorum, Principes, Magnatesque innumerabiles ex Germania inprimis atque Gallia Lepidum, quod eidem in itinere accidit; cū exin in Comitatu ſemper Monachos haberet, & forte ab eorum aliquo ſciſcitaretur, quiſnam ex ipſis foret, qui dignius in medium, de re aliqua ſacra quidpiam proferret, & ipſe in ſimplicem fratrem laicum digitum intenderet, iuſſus is ab Cardinale illico verbum ędificationis proponere, cum excuſando nihil proficeret, denique eloquitur. Quando mortui fuerimus, & deducti ad Paradyſum, occurret nobis S. BENEDI-

NEDICTVS, viſis nobis Monachis cucullatis cum gaudio introducet. Viſo vero Henrico Epiſcopo & Cardinali, mitabitur infulatū eum, & dicet. Quis enim es tu? Et ille: Pater, ego ſum Monachus Ciſtetcienſis Reſpondebit Sanctus: nequaquam, Monachus non eſt corniculatus. Tunc Henrico ſatis pto ſe allegante, tandem huiusmodi dara ſententia dicet Oſtiariis Sanctus BENEDICTVS: ponite eum ſupinum, & Stomachum eius ſcindentes aperite, ſi inveneritis oleta incondita, faba, piſa, lentem, pultes, cibosque regulates cum Monachis intromittatur: Sin autem, ſcilicet piſces groſſos, & cibos ſæculates atque delicatos, foris maneat: dein cōverſus ad Cardinalem ſubiicit. Quid illa hora dictutus es paupet Henrice? Commendavit exhortationem Henricus, ne irtiſiſſe putes, & cordi habuit: unde ſi nulla alia ſuppetet laudis materia, nunquam ſatis ipſe commendand⁹. Cæſar. Henriq. &c.

A. C. 1189. *S. P. N.* 709.

RVrſus commendandum ingens meritum eiusdem, dequo iam primum Henrici. Eius nimirum prædicatione, ex contumaciſſimo, Obedientiſſimum Romanæ Eccleſiæ filium factum Fridericum Imp. & quos angue peius prins oderat, Monachos noſtros, eisdē ſcelera exprobrantes, eisdem denique propenſione addictiſſimum, inter fratres Ciſtercienſes adſcribi voluiſſe. Supremo verò meruit hoc ipſo quoque anno, dum gravi licet morbo afflictiſſimus, in partes Belgicas deveniens ibidem pacem inter Comitem Flandriæ, & Epiſcopum Atrebatenſium compoſuit, longa prius & pernitioſiſſima inter ſe diſſenſione diſſidentes. Vid. Cæſarius. Henriq. &c.

Clarent plurimi Ordinis noſtri S. R. E. Cardinales, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Viri docti, atque genere illuſtriſſimi, Req. Wion. Trith. &c.

A. C. 1190. *S. P. N.* 710.

CLaret admirandus omni poſteritati, durante in hodiernam diem merito, B. Joachim Abbas Monaſterii Coratii, Congregationis Florenſis, à quo ipſa illa congtegatio initium & Originem, digniſſimo ſane & utiliſſimo inſtituto, habuit, quem imprudenter nonnulli tanquam Hæreticum damnant. Extant hodieque eius prædictiones, planè admirandæ, & poſteris quoque teris profuturæ. Vid. Baronius. Leand. Bonon. Trithe. Wion.

A. C. 1191. *S. P. N.* 711.

IN extinguenda Hæreſi Albigenſium indefeſſa noſtrorum vigilantia & cura, quod ſingulis ferè annis exin referendum & laudandum foret. Ex Hiſt. Albig. Henriq.

Plures ex ordine S. R. E. Cardinales, Eccleſiæ auctoritate, conſilio & navata ſtrenuè opera, plurimum profuntiquos inter eminet Gandulphus ex Monacho Placentino S. Sixti Congregationis Cluniacenſis. S. R. E. Cardinalis, Tit. SS. Coſmæ & Damiani: cuius ſtudium inſigne fuit, in reperiendo corpore S. Sixti, Divina revelatione de hoc habita. Ut proin ipſi plurimum debeant pro tanto theſauro Placentini; Roffredus etiam ex Monacho Caſſinenſi S. R. E. Card. Presbyter Tit. SS. Marcelli & Petri: cuius laus non minima, cucullū ſemper rubeo galero antetuliſſe, neque inter delicias & pompam morte prævētum, ſed pro voto in Cænobio ſuo Caſſinenſi mortuum, & conditum fuiſſe; ex monum. Caſſ. Panvino, Ciaconio. &c. Eodem anno moritur Joannes Epiſcopus Lugdunenſis ex Abbare Eligiano ob præclaras dores ab ipſo ſummo Pontifice ex Cænobio extractus, quo ipſo tempore, anteceſſor eius in Epiſcopatu ibidem Joannes, egregia claret nominis, & honoris fama Monachus Cluniacenſis, cum meritis ingentibus, tres ſucceſſivè Pontificatus, Pictavienſem, Narbonenſem, & Lugdunenſem adminiſtraſſet. Ex Fert. Loctio partim Cl. Roberto, cui diſtinguendum fuiſſet inter duos Joannes, quorum primum illum ob brevitatem forte regiminis non recenſuit. Ex diverſis. &c.

A. C. 1192. *S. P. N.* 712.

POſt partam toto orbe vulgatiſſimam ſummi nominis, & gloriæ ac Virtutis ratiſſimæ famam, ſtupentibus univerſis, felicitatem veram, & ſalutem in cucullo Benedictino quærit Aureus Malipetra, ſive Maſtropetrus, Dux Venetorum potentiſſimus: cuius admiranda iam Principatum modeſtia fuit: quando Dux ſumma omnium gratulatione electus,

honorem teiecit,&in Sebaſtianum Ziamum tranſtulit. Verum abdicante Ziamo, & cucullum exambiente, denuo electus,primus quidem à 40. vitis æterna cum geſtorum fama Magiſtratum geſſit,& ex innumeris quibus demeruit Remp.meritis,ſumma induſtria Piſanos ab Anconitarum amicitia disiunctos in Societatem Venetorum pertraxit,Jaderam,quæ ad Pannoniæ Regem defecetat, exercitu claſſeque in Dalmatiam miſſo obſidione cinxit ac expugnavit. Inſulas & loca urbi circumiecta, eidem ſubdidit. Induciis cum Hungarorum Rege factis,claſſem in Syriam miſit,Saladini claſſem auxilio reliquorum Principum fudit fugavitque,Ptolemaidem recepit. Chriſtianam religionem in Sytia fortiter defendit, alia multa præclarè egit. Deniq; cæleſti afflatu tactus,in S.Crucis de Lutéo,Monachum profeſſus, eo in Cænobio bonis operibus plenus diem obiit. Ei us in Ducali Palatio imagini hæc addita ſubſcriptio.

Ducatum deſero,Monachus ſio,Morioque.

Bandulus, Marcellus, Henningius, Wion.&c.

A. C. 1193. *P. P. M.* 713.

ITerum celeberrimi Epiſcopatus iniria in noſtro Savanarico,Monacho & Abbate Glaſconienſi celebranda, qui Bathonienſis ex Monacho Epiſcopus, primus hoc anno præeſſe iubetur Glaſconienſis Epiſcopus,utquamvis Anglia univerſa, omnium omnino ſuorum Epiſcopatuum initia à monachis numeret,poſtero etiam rempore, non ſolum in noſtris miretur propagata, ſedet nocio aliquarum urbius ornamento,inſtituta. Chronograph. Britan. Matthæus. &c.

Moritur S. Amatus ex familia Forma, ex Monacho Montis Virginis,Nulcenſis Epiſcopus,præfuit in omni Sanctitate annis triginta tribus, miraculis clarus; ut videas,quantum rantus Pontifex in confutandis Hæreticis vivus potuerit, cum etiam mortuus contra eosdem miraculis pugnaverit. Vid. Henriquez.Felix Reuda.Thomas Coſta. Wion.&c.

Moritur S. Balduinus Devonius,Archiepiſcopus Cantuarienſis, Vir Sanctiſſimus,qui ita accuratè à prima adoleſcentia,liberales artes omnes cum Philoſophia imbibit, ut adhuc iuvenis iuventutem docendam,& inſtituendam ſuſciperet,& publicas Scholas aperiret: Ex Fordenſi Monacho & Abbate electus eſt Cantuarienſis Archiepiſcopus, eius adhuc Abbatis ingenii pactus.

De corpore & Sanguine Domini. l. 1.
De Sacramento altaris alius. l 1.
De Sacramentis Eccleſiæ. l. 1.
De commendatione fidei. l. 1.
De Orthodoxis dogmatibus. l. 1.
De Sectis Hæreticorum. l. 2.
De vanitate Charitatis. l. 1.
De amore. l. 1.
De Sacerdotio Joannis Hircani. l. 1.
De eruditione Giraldi. l. 1.
Sermonum triginta trium. l. 1.
Super Hiſt. Regum. l. 1.
Contra Henricum Wintonienſem. l. 1.
De commendatione Virginitatis. l. 1.
De Angeli nuncio. l. 1.
De Cruce. l. 1.
De Mythologia. l. 1.
Carmen Devotionis. l. 1.
Epiſtolarum ad diverſos. l. 1.

Tantum unus rurſum è noſtris præſtitit, ut colligas inde, quantum plurimi alii hoc ipſo tempore doctrina, & Sanctitate florentiſſimi. vid. Henriquez.

A. C. 1194. *S. P. N.* 714.

CAvenſis Cænobii & Congregationis ingens gloria, conſtat que ex uno illo Cænobio totus Sanctorum cohorres cælo adſcriptas, cuius quidem hoc ipſo anno Abbas Benincaſa ingentibus prodigiis, Eccleſiæ ornamentum inſigne addens ad ſuperos abiit. vid. Yepes. Wion.&c. Cuius Monaſterii eodemque ipſo tempore,aliarum noſtri ordinis Congregationum ſi fructus computetur; ut Cluniacenſis, Vallumbroſanæ,Camaldulenſis,& recentes etiamnum Ciſtercienſis in infinitum merira advertes creſcere. Leg.Div.Cong. ſcript.

A. C.

A.C. 1195. *S. P. N.* 715.

INgentia merita,& relicta poſteritati, meritorum momenta & monimenta, B. Ioachimi Abbatis Coratii, de cuius admiranda vita,& vitæ geſtis *vid.* W*ion.* Eius inſigne illud, ſi Græci agnoſcere voluiſſent meritum, eventura iisdem mala omnia, & Turcorum Imperium prædixiſſe, ſed & Præcurſoris velut vicem obiiſſe Sanctiſſimorum Dominici & Franciſci, uti ad gloriam eorundem ordinum eſt, ita & noſtri non poſtremas omnium utrinque, ſumma obligatio eſt, & quidem non ore ſolum prædixiſſe, ſed etiam pictura, illud in hodiernam usque diem, inter rariſſima & illuſtriſſima Venetorum decora cernitur, & refertur. Eius admirandum æternitati omni opus, pavimētum Eccleſiæ Sancti Marci, parietes, fornices, vermiculato opere inſolenti plane prodigio, ſequuturis etiam ſæculis, eventura quælibet prænuncianiia. vid. pl. rer. Ben. ſcript. Tantum unus iterum decus è noſtris, Venetiarum Sereniſſimæ Reipub. contulit.

A.C. 1196. *S. P. N.* 716.

MOntis peſſulana, ſeu Mompelienſis univerſitas erigitur, quæ noſtris inprimis plurimum debet, Vrbano ante omnes, poſteris temporibus, eius nominis V. Summo Pontifici, qui collegium ibidem, quod Papæ dicitur, condidit & fundavit, vid. Gaulter. Cattin. Middentorp. &c. Illuſtre exemplum maximæ, ex ſumma ſimplicitate, utilitatis, & ſingularis in Dei Eccleſia fructus; S. Homobonus noſter, de quo in vita maximè ſumma vitæ puritate, tantam non inter populares ſolum, atque finitimos, ſed eos etiam omnes acquiſivit fidem, ad quos longè lateque celeberrima eius fama pervaſerat; ut Hæreticorum etiam plerique ad ſanitatem redirent: & qui nullo prudentum Conſilio, aut doctiſſimorum hominum diſceptationibus victi, in depravata iam dudum fide obduraverant, eos Homobonus ſanctiſſimis verbis & moribus, miraculorumque frequentia, ab omni errore abductos, ad bene, beateque vivendi rationem traduceret. Ex vitæ geſtis & Tab. Humil. &c.

A. C. 1197. *S. P. N.* 717.

INſtitutus magna afflictorum conſolatione, & inſigni pietatis exemplo Ordo Beatiſſimæ Trinitatis, de Redemptione Captivorum, dein S. Mariæ dictus, cuius eſt: pro redemptione captivorum qui apud infideles in Terra ſancta detinentur, ſubſtantiam ſuam, hilariter impendere, ac eis totis viribus miniſtrando ſubvenire. *Vid. Trith. & alii de origine Ord.*

De reſtitutis hoc anno Monachis, ad Cathedralem Eccleſiam Conventrenſem, ſeu Ceſtrenſem, pulſis qui per vim introducti, Canonicis, *Vid. Pariſ. Baron.* Vnde colligas, hoc etiam tempore Monachos Cathedrales viguiſſe, de quorum in Eccleſia utilitate alibi dignius.

A. C. 1198. *S. P. N.* 718.

ORiginem ſumit à B. Dominico, Sanctiſſimus ille ordo Patrum Prædicatorum, cuius tanti Ordinis fructus, magna ex parte ad noſtros referendus, qui Dominico non ſolum fautores, & promotores, ſed pene authores extitere. De quo fusè in multis ſanctorum noſtrorum vitis, Henriquez. faſc. Ciſterc. Sed & illud ſingulare, à noſtris S. Dominicum, non ſolum præſignatum, prædictum, & depictum, (ut in Ioachimo Abbate ſuperius diximus) ſed etiam, dum in matris lateret utero præcognitum, in prima verò iuventute educatum, inſtitutum, imo à noſtris etiam Dominici nomen ſortitum, à S. Dominico nimirum noſtro de Silos, in cuius Cœnobio, adoleſcens, rudimenta poſuit admirandæ ſanctitatis. *vid. Antonius de Yepes. &c. Mir. &c.*

A. C. 1199. *S. P. N.* 719.

MOritur celebris ille & meritiſſimus de omni poſteritate Dodechinus, ſive Dudechinus noſter, Monachus, & Abbas Cœnobii S. Diſſibodi, vir divinis, humaniſque litteris excercitatiſſimus: cuius eſt Hiſtoria, ſive Chronologia, poſt Marianum noſtrum continuata. Liber item ſuæ peregrinationis Hieroſolymitanæ: ad diverſos in ſuper Epiſtolarum Liber. *Mir. VVion. &c.*

De copia aliorum è noſtris, doctrina celebrium, conſulendi *Trith. Gault. VVion. Bell.*

B 3 *A. C.*

A. C. 1200. *S P. N.* 720.

CONfirmatum hoc anno ordinem Humiliatorum, Gaulterius, aliique tradunt, de quorum ſanctiſſimo vitæ inſtituto, multis agit Wion, l. *1*. aliique.

Creatur Archiepiſcopus Bituricenſis S. Wilhelmus noſter: Monachus primum Grandimontenſis, dein Pontiniacenſis, Karoliloci denique Abbas, invitus ad celeberrimam illam Cathedram extractus, qui illico mereri de omnibus omnimodo, totumque ſe Eccleſiæ impendere cæpit, pro libertate Eccleſiaſtica Regi Galliæ inſtanter reſtitit. Hæreticis undecunque oppoſuit, multos prædigioſè reſtituit, incarceratos liberavit, fama atque auctoritate plurimum Eccleſiam exornavit. *vid. Henriquez, in faſc. l.* 1. *dicti.* 20. *Clem. Rob. &c.*

Moritur hoc ipſo anno cælo natus B. Balduinus de Bocla, Monachus Cænobii noſtri S. Petri Gardavenſis, Angelorum conſuetudine familiari uſus, ſpiritu Prophetico clarus, & admiranda vitæ ſanctitate celeberrimus. vid. id. cit.

A. C. 1201. *S. P. N.* 721.

EX hac vita ad immortalem pergit B. Ioachim Abbas Coratii, prophetiæ Spiritu inclytus, & Florenſi inſtitutâ congregatione, Eccleſiæ utiliſſimus. Ea autem quæ ad æternam poſterorum utilitatem compoſuit, hæc ſunt.

- De concordia Veteris & Novi Teſtamenti, libros quinque ſcripſit iuſſu Lucii, Vrbani, & Clementis Rom. Pontificum hoc nomine Tertiorum, in quibus de S. Sigillis agens, eximia & arcana Myſteria enodavit, oſtenditq; ita utriusque Teſtamenti tempora concordare, ut nihil in veteri actum ſit, quod in novo non pariter geratur, aut geſtum, aut futurum ſit in noviſſimis diebus.
- In Iſaiam Propheram. l. 1.
- In Hieremiam Prophetam Liber unus, plurimis refertus vaticiniis, quorum non nulla, iam eventu comprobata, certam de reliquis in poſterum fidem faciunt.
- In Danielem Prophetam. l. 1.
- In Evangelium Ioannis. l. 1.
- In Apocalypſim eiusdem. l. 1.
- Pſalterium decem chordarum. l. 3.
- De ſeptem ſigillis contra Iudæos. l. 1.
- De Nahum, Abacuc, Zachariam, & Malachiam. l. 1.
- De futuris temporibus. l. 1.
- De quindecim Pontificibus. l. 1.
- Sententiarum. l. 1.
- De conſolatione. l. 1.
- Epiſtolarum ad diverſos. l. 1.

Plura alia, de quibus conſulendi Joſeph Scaliger. Henriq. Wion. aliique.

Claret ex mille aliis, eodem anno, Helinandus Gallus, Monachus Frigidi montis Congregationis Cluniacenſis, cuius inter præcipua merita commendatur opus inſigne Hiſtoricum à principio Mundi, libris Octo ſupra quadraginta abſolutum, liber item de reparatione lapſi, Sermones plures, & liber Epiſtolarum. *vid. Trith. Wion. &c.*

A. C. 1202. *S. P. N.* 722.

PRincipum plurimorum ac procerum in Religionis portum ingreſſu, felix annus; quæ felicitas debiliori ſexui inſigniter opportuna, è Regis etiam liberis haud paucos ſervavit; hoc anno principum ferè ſibi locum vendicant. Conſtantia Alphonſi IX. Caſtellæ & Legionis in Hiſpania filia, & Berengaria Sancii Portugalliæ Regis illa in Cænobio de las Huelgas, iſta in Lovarnienſi, ordinem noſtrum profeſſa, regio ſanè exemplo, toti omnino orbi præfulſere, Didacus Valera, Campan. Wion. &c. Verum ante omnes, pene orbis univerſi familias, ipſa hâc Deo devotorum felicitate, feliciſſima Auſtraſiæ Ducum Lotharingica progenies, ſuas quaſi generationis cuiusque decimas Deo conſecravit, hoc ipſo tempore unus Princeps, Simon Lotharingiæ Dux, quatuor filias Numini devovit, omnes omnino Legibus noſtris devinctas. Albidem Colonienſi, Cathatinam Iorienſi, Agne tem Treverenſi, Bertham Fontisvallenſi in Cænobio Ordinem profeſſas. *vid. Geneal. Ducum Auſtraſ. Wion. &c.*

Celebrantur à meritis & doctrinæ præſtantia Adam, Dorenſis Abbas cuius inſignis fuit liber contra Giraldum Monachum ritus ac conſuetudines ſcripto proſcindentem. Rudimenta item Muſices libro uno, aliaque: & B. Gilbertus de Hoilandia, Abbas Suinſetenſis, cuius opera recenſentur,

In

In Cantica Canticorum, l. 1.
Super Pſalterium. l. 1.
Super Matthæi Evangelium.
Super Epiſtolas D. Pauli, l. 1.
In Apocalypſim S. Ioannis. l. 14.
Theologicarum Sententiarum. l. 1.
De ſtatu animæ. l. 1.
De vita S. Bernardi. l. 1.
Homiliarum diverſarum. l. 1.
De caſu Diaboli. l. 1.
Epiſtolarum ad diverſos, l. 1.

Videndus Henriq. l. 2. faſci. SS. diſtinctione vigeſima.

A. C. 1203. *S. P. N.* 723.

Claret Brunvvardus, poſt Bernonem, ſive Brunonem, Primum Suerinenſem Epiſcopum, (cuius Pontificatus initia incertiora certo anno aſſignare non potuimus) ſecundus eius loci Pontifex, uterque noſter, ut rurſum præſtantiſſimi Epiſcopatus initia, noſtro ex fonte derivanda. Vid. Crantzius.

A. C. 1204. *S. P. N.* 724.

Creatur Archiepiſcopus Toloſanus, B. Fulco noſter, ex Abbate Grandis ſylvæ, qui illico gregi peſſimè ſeducto, prodeſſe ſatagens, nervos omnes, ut eos ab Albigenſium erroribus revocaret, intendit, verum nequidquam ſe laborare conſpiciens, admiranda ſane magnanimitate, in Toloſanos animadvertens, eoſdem ſacris interdixit. Mox Legatus Apoſtolicus contra Albigenſes deſtinatus, incredibile auditu eſt, quanta pro Eccleſia Dei, quamque invictus ſemper, hilariſque pertulit; quem proin merito Iacobus de Vitriaco, viventem etiamnum, ipſe Cardinalis, totius Eccleſiæ Chriſti, fortem columnam ſalutavit, vid. Henriq. &c.

A. C. 1205. *S. P. N.* 725.

Moritur mira ſanctitate, & prodigiis celebratiſſimus S. Benedictus Abbas de Ripolis, de quo legendi auctores Monaſt. Vallumbroſ. Obiit & B. Stephanus, ex Abbate Iuſtinæ, Eremita Sanctiſſimus in mõte Veneris. *vid. Scardeon. in Hiſt. Patav.*

Immortale meritum B. Guilielmi noſtri, Bituricenſium Archipræſulis, qui plurimos Deo animos lucraretur, quantumvis innumeris penè inſidiis, & adverſis appetatur, Albigenſium verò Hæreſi, peſtilentiſſima lue Aquitaniam univerſam vaſtante, ipſe, & cruce ipſa ſignatus, & alios ſignans, integrum contra eoſdem fidelium exercitum colligit. Legendus Auctor vitæ eiuſdem, & Henriq.

A. C. 1206. *S. P. N.* 726.

Moritur eximium ordinis noſtri decus, Roffredus Abbas Caſſinenſis, & S. R. E. Cardinalis, ipſa electus die qua Romam venerat, ut Abbas confirmaretur. Meritus de Cænobio non ſolum, ſed de Italia univerſa, & Romana præcipuè Eccleſia, traducto nimirum in Italiam Henrici Imperatoris (cui erat chariſſimus) contra Tancredum exercitu, Legatione in Siciliam, Pontificis voluntate perfunctus, urbe Sorâ, aliiſque Romanę ditionis oppidis, armorum, animique robore, Innocentio Tertio recuperatis; Virtutiſſima iuxta vitæ integritate, & Zelo perfectionis Monachicæ commendatiſſimus. *Leg. M. Ant. Scipio.*

Ipſo anno promeritis quoque extollitur Pelagius noſter, ad pacem Cardinalitiam dignitatem Tit. S. Luciæ in ſeptiſolio, non multo poſt Epiſcopus Cardinalis Albanus renunciatus ab Innocentio III. *Wion. &c.*

A. C. 1207. *S. P. N.* 727.

Vitæ temporalis iactura, æternam emit, B. Didacus noſter Oxomenſis Epiſcopus, ſingularis ſpiritus fortitudine, verbo & exemplo, pro Dei Eccleſia militando, laudem æternam meritus, cuius inſigne illud ad Abbates & præſules nonnullos dictum: mihi impoſſibilem, inquit, rem moliri videtur, qui ſolis verbis putat homines iſtos (Albigenſes Hæreticos) reduci poſſe in viam, operibus & exemplis potius revincendi ſunt, qui vitæ ſuæ merita iactant impudenter. *Ex vita.* Qualiter verò quantaque eum patientia, ac Conſtantia, pedes conficiens longa itinera, ſe ipſum pro reducendis errantibus, expenderit, & confecerit, legendum ibid. vid. & Abraham Bzovius.

Eidem Didaco noſtro, quantum debeat, præſtantiſſimus ille Patrum Prædicatorum Ordo, quantumque orbis univerſus, pro tanti ordinis inſtitutione promota, quis ſatis explicet? Cum ipſe Theodoricus de Apoldia, Dominicanus

nus atteſtetur, B. Dominicum, à B. Didaco Conſtitutiones ſui ordinis accepiſſe: Equidem, inquit felicem dixerim clectum Dei Dominicum, qui tanti Pontificis, & viri Apoſtolici, meruerit ſocietate, & amicitia decorari, quo dubium non ſit, illum ſanctitatis exempla & Religionis inſtitutiones hauſiſſe. vid. idem. & Hentiq.

A. C. 1208. *S. P. N.* 728.

FElici turſum in Gallia ſucceſſu plurimi fidelium, contra Albigenſium peſtilentiſſimam Hæreſin, Crucem ſuſcipiunt, accendentibus, ac ſignantibus noſtris; Sacra Ciſtercienſium congregatione, æterno ſanè merito, laborem ſuum Eccleſiæ egregia opera probante. De quibus legendus Petrus Vallisſarnenſis, editus latinè per Camuzatium Tricaſſinum. Gaulr. &c,

Moritur inſigni ſanctitate, & meritis S. Petrus, cius nominis ſecundus Abbas Sanctæ Trinitatis Cavæ Leg. Bell. in ſpec.

A. C. 1209. *S. P. N.* 729.

EXtinguitur felici morte B. Guilielmus noſter Archiepiſcopus Bituricenſis, Galliarum Primas: cuius inæſtimabilia ſane merita nemo unquam ſatis explicarit, nedum tantillo compendiolo compræhenderit. Verum in expugnandis Hæreticis feliciſſimo ſucceſſu uſus, peſtem illam ante omnia, omni induſtria, ſed & armata manu, extirpandam atque evertendam cenſuit, iisque contritis atque eiectis, magno omnium bonorum applauſu, Eccleſias paſſim teſtituit, Clericos revocavit, cultum Divinum propagavit. Illud Zeli Religioniſque perpetuum argumentum, quo iam Læthali morbo morti proximus, ab exhortando tamen populo non deſtitit, ſed frigidiſſimo tempore detecto capite, loco ventis obnoxio, ſummo ipſe fervore, licet ęgertimus declamavit, Mortuus paulo poſt in cinere & cilicio, quod nunquam vivens depoſuit, plurimis à Deo prodigiis honoratus. Ex vita per Pertum Abbatem Catoliloci. Joan. Molano. Galeſino. Mautolico, Calzolano. &c.

Habetur & colitur Patronus Nationis Franciæ, in Academia Pariſienſi (ut videas, noſtros in Turelares etiam Academiarum adoptatos) celebraturque Biturigibus, feſtum eius ritu ſolemni ſub Officio Cantoris, duplici etiam officio, in Eccleſia Lingonenſi, ſemiduplicis vero honore in Pariſienſi & Rotomagenſi. *vid. Claud. Robertus, Vincent. Caſar & ſupra citati.*

Hoc ipſo anno, B. Conradus noſter, S. R. E. Cardinalis, Henrici Magni Ducis Bavariæ; Saxoniæ infetioris, Hetruriæ &c. Filius, ſedis Apoſtolicæ Legatus, quem non ſemel mirabili Zelo, ordinem Prædicatorum defenderat, Apoſtolica auctoritate confirmat & approbat; Agnovit ipſa cæli Imperatrix Virgo Virginum, hoc Conradi ſtudium, & obſequium, quod in filiis Dominicanis receperat, etiam in hac vita tependendum ſibi exiſtimavit; ac proin, cum S. Præſul meditationi inſiſteret, ac orationi vacaret, Angelicis ſtipata cohortibus, ei ſe videndam, non ſolum exhibuit, ſed &, quod ordinem ſibi dilectum defendendum ſuſcepiſſet, ipſi gratulata eſt. vid. Vita apud Henriquez. l. 1. diſt. 26.

Ipſo anno Gallias noſtri ſuo ſanguine feliciter irrigant, B. Stephanus Abbas Alvenſis & Ildebrandus converſus. *vid. Henriq.*

A. C. 1210. *S. P. N.* 730.

MOritur admirandæ Sanctitatis, & meritorum ingentium vir Sanctiſſimus Martinus ex Abbate Hortenſi Epiſcopus, Seguntinus, ex Epiſcopo turſum Monachus, cuius exemplari vita invitati potentiſſimi Reges, & Principes, Fratrum Cænobii Hortenſis numero adſcribi, impenſiſſime exambierunt, & flagitarunt. Valuere inprimis preces eius contra Saracenos, & infideles, ita ut omnes militiæ Duces, & ipſe Rex Alphonſus, ac cæteri Principes prælium cum iisdem commiſſuri, ad Beatum virum confluerent, ut eius benedictione muniti, facilius inimicorum tela ſuperarent; de cuius manu omnes milites, SS. Eucbariſtiæ Sacramentum ſumebant, & ſi forte occumbetent, apud eum ſepeliri in clauſtro capituli eligebant. Eius à morte ſanctiſſimum caput, ex ſepulchro auferens Angelus, ne Segũtina Eccleſia, protſus tanti Præſulis & Patroni fraudaretur reliquiis, Seguntinis tradens,

tradens, illico evanuit, vid. Mariana, Morales, Ricardus in vita &c. plur.

Moritur hoc ipſo anno Comes Campanus, Monachus Caſinenſis S. R. E. Cardinalis, ob vitæ meritum, & ſapientiæ doctrinam ab Innocentio III. creatus. *Wion. Trith. &c.*

A. C. 1211. *S. P. N.* 731.

CLaret multo nomine, à ſacrorum inprimis ac prophanarum litterarum ſcientia celebratiſſimus, Joannes Fordonus, ſive de Forda, Abbas Fordenſis ob eminentem virtutum perfectionem, ab Joanne Rege, ſumma in veneratione habitus, & in iis, quæ animum inprimis ſpectant, ut eſſet ab intimis electus. Eius ingenii Lucubrationes non paucas periiſſe, inſigniter lamẽtatur Ioannes Lelandus: reliqua magno poſteritatis bono.

- In cantica Canticorum Commentarius. l. 1.
- Homilia tum centum & Viginti. l. 1.
- Introductorium Threnorum. l. 1.
- In Hieremiæ Threnos. l. 1.
- Expoſitionẽ in Hieremiam Prophetam. l. 1.
- De Triplici Cruce. l. 1.
- Sermonum duodecim. l. 1.
- Vita S. Wolfrici Presbyteri. l. 1.
- De contemptoribus Mundi. l. 1.
- Acta ſeu geſta Ioannis Regis. l. 1.
- Opuſculorum. l. 1.

Joannes Lelandus ſupra cit. *Chryſoſt. Henriquez.*

Ipſo anno, ob eximia merita Epiſcopus Cardinalis Albanus creatur Pelagius noſter, de quo ſuperius.

A. C. 1212. *S. P. N.* 732.

HOc anno B. Arnaldus noſter, Ciſtercienſis Abbas, Generalis Inquiſitionis Hæreticæ pravitatis, invitus licet ac renitens, ab ipſo ſummo Pontifice, creatur Archiepiſcopus Narbonenſis. De cuius feliciſſimis ſucceſſibus, in ſubigendis & evertendis Hæreticis legendi Ab. Bzovius, Petrus Vallis Sernaij, Cæſarius, Surius. Triumphavit ſanè, de innumera hoſtium Chriſti multitudine, & felici omine, de plutibus oppidis urbibusque debellatis, Chriſto victoriam referens, cum metu gladii, Hæreticorum nonnulli Catholicis ſe aggregarent. Timens ipſe, ne ad perfidiam redirent, *Cadite* inquit, *eos, novit enim Dominus, qui ſunt eius.* Leg. cit.

A. C. 1213. *S. P. N.* 733.

PErtulit hoc anno illuſtre Martyrium, ſanè ſub hoc tempore B. Petrus de Caſtro novo, Abbas Fontisfrigidi, Primus Hæreticæ labis corrector, & ante Arnaldum Inquiſitor: ut meritò æternum ſibi Ordo noſter, & congregatio Ciſtercienſium gratuletur, utiliſſimum, & ſumme neceſſarium Chriſtianæ Rei publicę munus, à ſuis incæpiſſe, imo & Sanguine, inter purparatorum decora delatum, inſigne ornamentum Eccleſiæ addidiſſe. *Bern. de Montalbo, Aub. Miræus, Bellovac.*

A. C. 1214. *S. P. N.* 734.

ILluſtrem ſub hunc annum de Hęreticis reportat Oratione Victoriam, S. Fulco noſter Archiepiſcopus Toloſanus, de qua in vita, & Hiſt. Albig. De Orationis eius efficacia, legendus Henriq. Ita noſtri, ſimplices etiam, & nulla in dignitate conſtituti, ingentes hoſtium exercitus precibus fudere. Ex diverſis.

A. C. 1215. *S. P. N.* 735.

DEbet ęternum ordini noſtro illuſtriſſimus Patrum Dominicanorum ordo, munus Inquiſitionis digniſſimum, & univerſo utiliſſimum, quod primus in primum ordinis Pręedicatorii Inſtitutorem, Sanctiſſimum Dominicum derivavit, beatiſſimus Arnoldus noſter, ex Abbate Grandis ſylvę Archiepiſcopus Narbonenſis, & Apoſtolicus Legatus, ita teſtante ipſo Dominico in formula abſolutionis, qua ipſe eſt uſus, quamque recitant Ludov. Paramus lib. 2. de origine Inquiſ. Ferdin. de Caſtillo. Abrah. Bzovius, aliique, ſed & Miræus, paucis idem exprimit: Fuit autem, inquit, totius adverſus Albigenſes ſacrę expeditionis, ac Legationis Caput, Abbas Ciſtercienſis, cognomento Arnaldus, ut tradit idem Paramus. Adeo quidem, ut ipſe etiam S. Dominicus, à dicto Abbate, ſuam acceperit, tunc temporis, comiſſionem.

A. C. 1216. *S. P. N.* 736.

SEd & Fulconi Toloſano ArchiPontifici, plurimum debet Ordo Sanctiſſimus,

ſimus, Patrum Dominicanorum, iſto inprimis anno, quo S. Dominicus, accepta ab eodem Fulcone, Eccleſia S. Romani, Religionem primum ibidem Prædicatorum inſtituit, ſed & priore, quo B. Fulco, pro approbatione eiusdem pretioſiſſimi Ordinis, admirando ſanè Zelò, apud Innocentium Papam inſtitit, ipſo etiam Bzovio atteſtante; eodem anno (inquit ad annum 1215.) cum celebraretur concilium, Fulconi Toloſano Antiſtiti eò contendenti, S. Dominicus ordinis Prędicatorum conditor, ſe Comitem adhibuit, ut eius & auctoritate, & gratia nixus, Ordinis recens inſtituti Confirmationem ab Innocentio obtineret. Sic & in vita S. Dominici, Theodericus de Apoldia, eos aſſerit, ſimul coram Pontifice comparuiſſe, *cumque, ait, ea qua poterat, humilitate & reverentia, ſua vota expoſuiſſent &c.* Porro & poſſeſſione ditaſſe, conditum à ſe Cænobium Dominicanum, Fulconem, ipſe Honorius III. teſtatur in diplomate, quo ordinem Prædicatorum approbavit. *Legend. Henriq.*

A. C. 1217. *S. P. N.* 737.

SUb hoc fere tempus, Legati à Latere poteſtate, directus in Germaniam S. Conradus noſter, S. R. E. Cardinalis, ea inſigniter utitur, & multa præclarè in utilitatem & honorem Eccleſiæ operatur; digniſſimus omnino, qui ſummo, Maximi Pontificatus honore inſigniretur, niſi pulchriore ipſe exemplo, & omni fortaſſis poſteritati, utiliore, eum à ſe honorem avertiſſet: quando (incertum an priore anno ante electionem nimirum Honorii, in proxime antecedente, ſeu conſequente electione) delata per compromiſſum, ſumma poteſtate Conrado, dignitatem omnino admittere recuſavit. Videndi Henriquez. Bernhard. Britus, Panvinus, Ganfrid. Villar. &c.

Duravit etiamnum propagatus olim à noſtris toto orbe, cum in Anglia hoc tempore, tum in Germania Pſalterii Mariani uſus; & magno quidem apud Germanos fructu, magno quodam & Regii generis ſervato ab interitu æterno Principe, quod ipſe pater Mendacii cacodæmon fateri virtute Divina coactus eſt, & veritatis Mater ſuo à ſecretis Alano Dominicano, viro Sanctiſſimo ſuismet dictavit verbis, digniſſimum quod referatur. *Chariſsimus Sponſus meus* (Magna Mater & virgo loquitur) *S. Dominicus, ex urbe per Germaniam iter Pariſios inſtituerat, Fratribus ſex aliis eiusdem ſecum Inſtituti, ipſum comitantibus. &c.* Pergit dein prolixam narrare ipſa Hiſtoriam, de Principe Regii generis viro, è munitiſſimo quodam caſtro hoſtilia omnia in vicinas provincias exercente, à cuius ſatellitibus capiendum ligandumque Dominicum prædicit, magno capientium emolumento, quorum principes quindecim peſſimè ab inferis eluſos, eousque ſuccubis dæmonibus (auditu horrendum) formam indutis muliebrem cohabitaſſe, recitat. Monet proin craſtina poſtquam celebraſſet corpus Dominicum ſecum deferre, Principi aliisque rem detegere, larvam dæmonibus detrahere, quod ad amuſſim Dominæ ſuæ Dominicus complevit, coactosque verum fateri cacodæmones, cum ex iisdem intellexiſſet, deſtinatum ipſa die Principi & complicibus interitum, cum paratis iam omnibus in hoſtem movere ſtatuiſſent, cum ſciſcitaretur Dominicus: Eccur non expectata hâc die pridem meritos è medio ſuſtuliſſent, in hæc inviti, eiulantesque prorupere: *Heu, heu, falſa illa cantilena Mariæ mulieris Iudaicæ ſemper hoc impedivit. Hi enim omnes iuſſu Principis, omni die ſalutabant illam.* Interrogat Dominicus: Et quantum orabant? *Quantum tu prædicas, Pſalterium inimicæ noſtræ.* Tum ille: Vnde iſtud didicerant? *Noſti; quid quæritas? heu! Per id antiquum eſt oraculum* (NB.) *Orbe toto receptum olim, at arte noſtra penè ſopitum. Tu nunc in perniciem id noſtram inſtauras. Portant id quidem, hodieque ex antiquo geſtant, & demuſſitant multi, verum quid faciant ignorant. Pater iſtius Principis, inimicus noſter, eum à puero garrire id coëgit; unde illi inſuevit, quantisvis facinoribus ſe obſtringeret; nec ullum voluit commilitonem, qui non idem portaret ſecum & oraret.* Pergit deinde profligatis à Dominico nequiſſimis ſpiritibus, converſis Principe & ſatellitibus, quorum converſio & mira liberatio, magnum merito affert momentũ, ad Pſalterium idẽ novo ſtudio poſt tot ſæcula reaſſumendum, ipſa cælorum Auguſta, exemplum adeo

dignum

dignum æternitate nobis prodente, & perSanctum Alanum, Novellum Sponſum ſuum nobis ingerente. *Ex Eiuſdem Alani Pſalterio, parte 3. cap. 20. apud Coppenſteinium. & Michaelem de Torres, &c.*

A. C. 1218. *S. P. N.* 738.

CLaret meritis locuples, Thoraldus, Monachus Rievallenſis, Abbas Fontanéſis, quę Lelandus celebrat. Vir omni politiore doctrina apprimè eruditus, in iis, quæ ad Deum ſunt, pius, ijs vero quæ ad ſæculum cautus; prudens in conſulendis, felix in gerendis, dexter in expediendis difficilioribus quibuſque negotiis.

Clarent & Sanctorum virorum ac mulierum totæ phalanges, in diverſis toto orbe Ordinis noſtri Congregationibus, Cluniacenſi, Cavenſi, Caſſinenſi, Ciſtertienſi, Grandimontenſi, Humiliatorum, Camaldulenſium, Valleumbroſana, Montis Virginis. &c. De quibus legenda earundem familiarum Chronica &c. Mirabetis unum quandoque Cænobium, integros cælo manipulos tranſmiſiſſe, primis quam maximè naſcentium harum Congregationum ſæculis, ac deinceps, pia & aſſidua ſui concitatione refloreſcentium.

A. C. 1219. *S. P. N.* 739.

B. Conradus noſter S. R. E. Cardinalis, & Apoſtolicæ Sedis Legatus, in id totus incumbit, ut Hæreticorum colluvies tota extirpetur, proin militũ Chriſti Cruce ſignatorum, verbo & exemplo, ad tam Sanctum opus perficiendum, animos iugiter concitabat, & impellebat. Huic enim, inquit Bzovius, ut omnes cruci ſignati morem gererẽt, Honorius imperarat. Nec minori merito, eodem affirmante Bzovio Hiſpanias quoque, ac Germania abiens Conradus, pro ſubſidio terræ ſanctæ laborabat; nam ait, ei ſummus Pontifex iniunxit, ut cruce ſignatos, ad ſacram militiam excitaret, & prædicatores, qui ad ſactũ bellum omnes hortarentur inſtitueret. Ita in diverſis Regnis pro re Chriſtiana, proq; oriente etiam ipſo, unus hic ſanctiſſimus præſul laborat. Ex vita.

Claret eximia converſatione, inter innumeros proceres, legibus noſtris devotos, Malfada Saucii Portugalliæ Regis filia, Henrici primi Caſtellæ & Legionis, in Hiſpania uxor, ab ipſo iuſſu Pontificis Maximi ob conſanguinitatis propinquitatem ſeparata; ipſa primum nobiliori Sponſo ſemet Chriſto Domino conſecrante, in Cænobio Ruthę, à ſe condita. Ita cucullum denuo mœrorem ſolati non ſolum potuit tantę Reginę, ſed & beatam fecit. Mariana. aliique.

A. C. 1220. *S. P. N.* 740.

CElebrantur B. B. Ethelredus Wardenſis, & Gualterus Morgavienſis Abbates, uterque à vitæ non ſolum integritate laudatiſſimus, ſed & meritiſſimus ab relictis poſteritati peregregiis ingenii monimentis illius memorantur pręcipuè.

- Expoſitiones in quędam Sacrę ſcripturę loca. l. 1.
- De vinculo perfectionis. l. 1.
- Homiliarum in S. Lucam. l. 1.
- Concionum notabilium. l. 1.
- De tribus hominibus, l. 1.
- Epiſtolarum ad diverſos. l. 1.

Gualteri vero ſequentia.

- De animalibus terreſtribus. l. 1.
- De volucribus. l. 1.
- Carminum de diverſis, l. 1.

Videndi Trithem. Waldenſis, Lelandus. Henriquez &c.

Illuſtris etiam ipſo tempore, meritis pręclaris, Cęſarius Heiſterbacenſis Monachus, cuius tritiſſimi omniũ manibꝰ.

- Illuſtrium miraculorũ. Libri duodecim.
- In Evangelia Dominicalia. l. 2.
- In Evangelia de Sanctis. l. 1.
- Sermonum ad Novitios. l. 1.
- In Eccleſiaſticum Comment. Lib. novem.
- De vita S. Engelberti Epiſcopi Colonienſis. l. 2.

Horum ex innumeris meminiſſe libuit, de cęteris diverſarum Congregationum ſcript. conſulendi.

A. C. 1221. *S. P. N.* 741.

MOritur inſigne Ordinis noſtri decus, B. Walterno de Traiecto, Abbas celeberrimi Cęnobii Villarienſis congregationis Ciſtercienſis, dono lachrymarum feliciſſimus, qui plurimis Monialium Cęnobiis exædificatis, fragilem ſexum mirificè iuvit, & deprecatores pro Mundo in cælum pluri-

plurimos præmiſit. Illa admitanda etiam, à Numine gratia, ita referente Valcellenſi Abbate Roberto, qui ab ore eiuſdem exceperat: quod dum meditaretur, aut oraret; per dimidiam, vel integram aliquando diem, in tanta mentis ſinceritate, & tranquillitate erat, ut nec una ſaltem renuiſſima cogitatione, eius animus pulſaretur. Illud etiam mirum, occultas aliorum cogitationes depræhendiſſe. De qua ſingulari in ipſa DEI graria, ut & felici eius morte legend. Cæſarius Heiſterb. Tho. Cantip. Hentiq. &c.

Apud Sublacum claret B. Laurentius de Fauello, incluſorum noſtrorum Inſtitutum Sectarus, miraculum rigoris Sacri, Martyr perpetuus, cuius vitam admirandam potius quam imitandam, Cherubinus Mirtius noſter acurate deſcripſit, magnis à Numine miraculis commendatam.

A. C. 1222. *S P. N.* 742.

Mirandum ſui ſæculi & Italiæ hoc tempore Epiſcoporum S. Ranaldus Epiſcopus Nucerinus moritur ex illuſtriſſimo Vmbriæ Comite, familia de Vicco, Fontis Avellanæ Monachus, à teneris annis voto facto, ad mortem uſque cuſtos Virginitatis Solertiſſimus, ob egregiam vitæ Sanctitatem ad Pontificalem Cathedram evectus, vir Apoſtolicus verbo & exemplo porentiſſimus, familiariſſimus Seraphico Franciſco, & meritiſſimus de novello eius Sanctiſſimo Ordine, quem ipſomet præſente Franciſco primum Gualdum introduxit. Idem ſuperiote anno memorabili beneficio creditam ſibi Nuceriam, ab imminenti clade mirè eripuit, & iam incumbentem agro Nucerino Friderici II. Imp. exercitum, Solâ verbi Divini prædicatione avertit, ob hoc & maxima alia merita, decreto publico, perpetuus Nuceriæ Protector & Patronus conſalutatus, cuius Feſtum magna celebritate, cùm Octava, ut Sacri vocant peragitur, & Sacrum eius corpus confluenti populo oſtenditur. Fuit vir per omnia mirabilis, & in multis quam ſimillimus magno Turonenſium Pontifici Martino, mira inprimis in pauperes charitate, quorum uni cùm præter veſtem nihil habens, iſtam illico dediſſet, & commodato aliam à diacono accipens, breviorem quam ut brachia tegeret, viſi inter ſacrificandum, dum ſacram elevaret hoſtiam, Angeli, manicis, aureis & argenteis in oculis populi ſacra eius brachia cooperire. Super cuius etiam caput, uti Martini, globus igneus apparuit; quem multis & maximis aliis miraculis DEVS honoravit: Pontifex, adeo ſui ſemper ſimilis, ut nunquam ridere, à quoquam ſit viſus, ut nec contriſtari. *Lud. Iacobill. Phil. Ferrar. Hiſt. Nucer.*

Ipſo anno labores ſuos illuſtri coronat, Martyrio B. Adam ex Monacho Meilroſenſi Cathaneſii Epiſcopus, à ſuiſmet, quos pro gravi ſcelere excommunicaverat, ſubditis immaniter flagris conciſus & in ædibus ac culina propriis, flammis exuſtus, cuius mortem, digna Principe æquitate, ſeveriſſimè ultus eſt Alexander Rex Scotiæ, quadringentis complicum, lata ſententia, interemptis, quorum etiam liberos, ne adeo ſceleratorum poſteritas, ſupereſſet, teſticulis privari iuſſit, & loci Comitem, quod in reos minus inquiſiviſſet & animadvertiſſet, Comitatu exuit, ipſo nihilominus Numine, etiam in exulem gravi vindicta incumbente, cum à ſuiſmet famulis interemptus, incenſis etiam ædibus crematus fuiſſet. *Hector Boet. Barn. de Mont. Chryſoſt. Henr. Gaſp. Iongel. &c.*

Moriuntur eodem anno Beati Waltherus Baro de Bierbact, Henrici Lovanienſis Principis conſanguineus, cultor DEIparæ mirificus, & ab ipſa gratioſiſſimè redamatus, Hemmenrodenſis Monachus & Jacobus S. Galgani in Tuſcia Monachus, de familia B. M. V. Dominicanâ præclariſſimè meritus, quem cum Patres Ord. Prædicatorum, pro eximia vitæ Sanctitate enixius rogarent, ut pro novello illo, & ſcelere nonnullorum gravius afflicto Inſtituto Deum precari dignaretur, rem magna charitate aggreſſus, & à Deo ipſo ad id ipſum delectus, dictatas divinitus tres Orationes accepit, quibus in Miſſa uteretur, eaſdem deinceps à ſummo Pontifice approbatas. Quæ, aliæque multæ Sanctioris neceſſitudinis cauſæ, dilectiſſimam illam Magnæ Matri Patrum Dominicorum familiam, Benedictinæ perpetuo amiciſſimam reddidit. Humbertus de Vitis PP. Prædic. Abrah. Bzovius, Barn. de Mont. Henr. &c.

A. C. 1223. *S.P.N.* 743.

PRopagantibus longè lateque Patribus Dominicanis immortali cum merito, Pſalterii Mariani uſum, accenditur mirificè fidelium Studium, & juxta illud *Coronæ* quoque ut vocant *Marianæ*, ætatem Virginis Matris Sexaginta tribus Angelicis Salutationibus deſignantis, ex Petri noſtri Ambianenſis inventione, gratiſſimum Deiparæ obſequiū, uſu fit frequentiſſimum, adeo multis deinceps etiam vulgo uſurpatum, ut plurimis etiam hodie in ꝓvinciis Europæ, maximè ubi hæreſes invaluere, Catholicus eſſe non cenſeatur, qui non ſecum, quacunque pergat, in ſacco ſeu manica Coronam circumferat, nonnullis pro torque, collo geſtantibus, magna, quia tam publica, Mariani cultus & obſervantiæ profeſſione. *Chron. Bened. Mariana. Trith. Abb. Stadenſ. Pontacus in Chronol. Polyd. Virg. Ioann. de Pineda, Arn. Duac. &c.*

Claruit eodem tempore magnum Ordinis noſtri ſydus B. Mammertus Guzman, Sanct. Petri prope Gumielem Abbas lectiſſimus, Magni Prædicatorum Inſtitutoris Sanct. Dominici, carne & Spiritu frater germanus, qui, uti in aliis virtutibus Sanctiſſimi fratris piè & ſtrenuè egit æmulum, ità procul dubio, reſtiturum tanto cæli & terræ plauſu Marianum Pſalterium, præ omnibus aliis complexus, familiare ſibi, Commendatisque faciens, & fraternis & propriis meritis DEO ac Deiparæ ſe plurimum commendavit. *Chryſoſt. Henr. Barn. de Mont. Chron. Mar. Ben. Menol. noſt. &c.*

Inſigni Sacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſis commendatione, ut huic insereretur Archiepiſcopatu Caſſelenſi in Hibernia ſe abdicat Donatus ô Lanargan, & novem, quibus ſupererat annis, in omni ſe humilitate & patientia, non tam Cænobitis quam Cælitibus egregie probat & commendat. In ejus vero locum, ex eodem Ordine & familia noſtra aſſumitur Marianus ô Brien, cujus in gratiam Henricus Rex Angliæ Caſſeliam eidem & ſucceſſoribus ab omni jure Regio liberam fecit, ut multum Mariano à poſteris debeatur.

A. C. 1224. *S.P.N.* 744.

MOritur B. Chriſtina, vulgo mirabilis, (ut agnoſcas etiam his temporibus, vivis admirandum noſtrum ordinē fuiſſe) Monialis ord. noſtri, in Sanct. Catharinæ, juxta D. Trudonis, Cænobio: de qua Martyrologium Benedictinum: In Hasbania Cænobio Sanct. Trudonis, Sanct. Chriſtinæ Virginis, quæ ſemel, ac ſecunda mortua, talia ſtupenda perpetravit, quæ hominis ſenſum plane exſuperant. *Vid. Petrus Cratipol. Felici. &c.*

Hoc denique anno, cum in Sardinia annos ferè ducentos, Ticini quingentos propè, ſeptem omnino ſæculis Magni Eccleſiæ Doctoris Auguſtini, Sacras Corporis exuvias, Summa reverentia, & perpetuis ad tantum theſaurum excubiis, Monachi noſtri religioſiſſimè cuſtodiſſent & coluiſſent, Sacræ & ferventi tunc maximè ſub nomine ejusdem Canonicorum Regularium ceſſerunt familiæ æterna ſanè mutuæ neceſſitudinis, & conteſtatiſſimæ tanta donatione Charitatis, obligatione; de quo ipſo etiamnum tantorum Amicorum religioſiſsimo affectu, non minus quam cum theſauro illo eousque dives eſſet, ordo ſibi noſter plurimum gratulatur.

A. C. 1225. *S.P.N.* 745.

INcredibili meritorum multitudine exuberans, hic añus, duo, tria ne quin adnotemur, non poſſumus. Primum, B. Arnaldi noſtri Narbonenſis Epiſcopi, qui paulo ante mortem, parva militum manu, ingentes hoſtium exercitus, miraculosè profligavit, vocata in auxilium, magna illa Hæreticorum calcatrice Beatiſſima Matre Virgine, quæ cælo vila, ipſa deſcendere, & hoſtium ingentem ſtragem edere, inter quos ipſe Aragonum Rex, etſi Catholicus, ſui tamen juris cauſa Hæreticorum auxiliarius occubuit; alii ignitis globis (dum preces & lachrymas Monachi noſtri miſcerent) cælo cadentibus interiêre. Ex vita & geſtis B. Arnaldi, &c. Secundum B. Conradi S.R.E. Cardinalis eſt, qui hoc eodem año Concilium Apoſtolica auctoritate, Moguntiæ celebravit, nec multo poſt Leodienſe, in quibus contra concubinarios clericos dignè proceſſit (ſic loquuntur) & in S. Engelberti Colonienſis Archiepiſcopi occiſores, pro ſceleris gravitate animadvertit aliaquē multa, Cleri reformationem ſpectantia decernit. Henriquez. Tertium Caducani Britanni eſt, Epiſcopi Banchorenſis, qui Epiſcopatus digniſsimo honore, à ſe abdicato, cucullum tiaræ præferens, egregio exemplo, omni poſteritati non

Google

ſolum ita præfuit, ſed & Monachus, ſcriptis egregiis voluminibus conſuluit, celebrantur alia inter, liber Homiliarum, & alius liber, quem inſcripſit ſpeculū Chriſtianorum. Claret Sanctiſſima illa & Admirabilis Iuetta Recluſa, potentiſſima mundi apud Deum Advocata, marcumæ inprimis peccatorum Advocatæ cælorum Auguſtæ, auguſtiſſimo ſubnixa favore, adjuta Suffragio, cui Iuetta à proprio filio, ſingulariſſimè, illis ipſis, quibus Ioannes ille feliciſſimus, verbis: *Mater*, inquiens, *ecce filia tua*, commendata eſt; *Ipſam, ô Mater, tibi committo, tuo nomini tuoque eam ſpecialiter aſſignans amori & obſequio, &c.* *Ex Vita Menol. noſtr. & Chron. Mar. Bened.*

A.C. 1226. *S.P.N. 746.*

FElicitet ad ſupera evolat B. Beatrix Aceſtina, filia Azonis Marchionis Atteſtini Principis potentiſſimi, & Leonoræ Sabaudæ, Monialis primum Salariolæ, dein Gemmulæ, de qua ita Martyrologium Benedictinum: Gemmulæ Monaſterio, depoſitio B. Beatricis Ateſtinæ, filiæ Actii Marchionis, humilitate & paupertate celebris. Cum enim aliquando nummus argenteus ſuper altare repertus fuiſſet, & nullus alius, in toto Monaſterio fuiſſet reliquus, præcepit eum egenis dari, ne quæſo, dicens, nummus iſte, ſplendidum nomen, perfectiſſimæ paupertatis obnubilet, quam Deo promiſimus, & is avaritię principium, & malum propagandæ cupiditatis ſemen, apporter nobis. Poſt ejus mortem, per longum temporis ſpatium obſervatum eſt, quod quoties, aliquid novi Eſtenſi familiæ, ex qua orta fuerat, immineret, toties multis ante diebus, in ſacello ejus, exaudiebatur ſtrepitus prægrandis, & corpus ejus, quod de more ſupinum, in ſepulchro jacebat, in alterum revolutum latus reperiebatur. *Vid. Scardeon. Molan. Baptiſta Pigna.* Moritur eodem anno Seraphicus Pater, S. Franciſc9, ordinc ipſius Sanctiſſimo; noſtrorum etiam opera, mirifice propagato, ſed &, de quo non minimum gratulamur, primo ipſius Conventu in Eccleſia de Portiuncula, quam D. Franciſco, Abbas & Monachi Caſſinenſes obtulêre inſtituto, in quo, & Magnus ille Pater ſepeliri voluit. Iuvêre poſteris etiam temporibus, & fovête, Sanctiſſimum hoc Patrum Franciſcanorum Inſtitutum, perpetuo affectu, noſtri, hodieque eoſdem ſumma veneratione, pro eximiis meritis de Eccleſia, amplectuntur, Sanctus vero Franciſcus, Sanctiſſimo P. N. BENEDICTO ſingulariter addictus, ad ejuſdem etiam Sacratiſſimum ſpecum, iter ſuſcepit, illicque dumetum ſacratiſsimum, in quo ſe olim glorioſiſsimè circumvolvens, toto corpore vulnerâtat, veneratus & exoſculatus, inſigni prodigio vidit, illico & arido ſenticeto roſas prodigioſiſsimas erumpere & efflorеſcere. *Vid. Lucas Waldingus & Caſin.* De illuſtri admodum Victoria Boemorum de Saxonibus & Moravis, ope SS. noſtrorum Wenceslai, & Adelberti parta his verbis Bartholdus lib. 1. Bohemiæ ſuæ narrat. Cum Sobieslaus Dux Bohemiæ animadverteret, Otthonem Moraviæ Lotharii Ducis Saxoniæ auxilio, qui opes ſperabat à Bohæmia ingentes, hoſtilem irruptionem moliri prope chlumetium, Sobieslaus collecto exercitu Bohæmiæ, Deo ſe commendans contra inimicos progreſſus eſt. Sub illo tempore in ſomnis vidit S. Adelbertum aſtantem ſibi precipientemque, ut vexillum patris ſui Slamiconis, quod in foramine quodam templi Wrbzianenſis abſconditum in prælio explicarent: quod tandem haſtæ Sanct. Wenceslai affixum in medio agmine à Sacellano Dobrowiz geſtatum eſt, & adhibitum S. Adelberti canticum. Poſtea ſilentio facto, audiverunt in aëre ſonitum, quaſi magnarum campanarū, videruntq; aquilam magnam è Bohemorum phalange, clamore magno contra hoſtes volitantem; atque ſub ipſo congreſſu conſpexerunt S. Wenceslaum in aere ſuper ſe, equo albo inſidentem, vexillumque geſtantem ubi unanimi voce ad eum clamarunt: adeſto nobis hoc die S. Wenceslae Dux noſter & Martyr Dei. In hac confidentia quaſi planè enervatos occiderunt obrenta Victoria glorioſa, gratiſque Deo peractis, & Sobieslaus ruinoſum templum S. Georgii in monte Gezio ex toto reſtaurari fecit, qui & ipſe alias ab hoſtibus mirabiliter liberatus eſt. Hucuſq; Bartholdus, merita noſtrorum de Boëmis æterna commendans. Bohæmiæ ſuę libro 1.

A.C. 1227. *S.P.N. 747.*

MOrtuo Honorio tertio ſufficitur Gregorius IX. ex ordine noſtro, vir longè digniſsimus, & mille meritis de Eccleſia meritiſsimus, de quo legendus Bzovius, Ciaconius, aliique. Ipſo anno ſupremum edit Spiritum, cæloque commendat, B. Conradus noſter S.R.E. Cardinalis

dinalis ſæpe laudatus, neque unquam ſatis laudandus, verus, & juratiſsimus Hæreticorum hoſtis & profligator; de quo illud rariſsimum celebratur: quod digiti ejus, quibus Dominici corpus & Sanguinis hoſtiam offerre ſolitus erat, tanta luminis claritate, frequenter effulgere viſi ſunt, ut noctis tenebras, tanquam meridiem illuſtrarent. *Guillerm. Abb. in Vita, &c.*

A.C. 1228. *S.P.N.* 748.

ILluſtriſſimus famæ & virtutis fulgore, Radulphus Abbas Coggeshalenſis, vir præter prudentiæ & doctrinæ rariſſimam laudem, incredibilis frugalitatis, & parſimoniæ. Inter opera relicta memorantur. Additiones ad Rudulphum Nigrum lib. 1. Chronicon. terræ Sanctæ liber 1. Super quibusdam viſionibus lib. 1. Sermonum lib. 1. Henriquez. Hoc denique anno, S. Fulconis maximè noſtri Toloſani Archiepiſcopi, indefeſſo ſtudio, laboribus, & orationibus, Albigenſium ſceleſtiſſima Hæreſis oppreſſa, captus Raymundus Toloſanus Comes, Albigenſium anteſignanus, Pariſiosque venire compulſus, ibidem, quam tuebatur Hæreſim ejuravit. *Ex vita.*

Felici morte immortalibus jungitur Stephanus Langronus Archiepiſcopus Cantuarienſis Monachus Pontiniacenſis, de Angliæ Regno præclarè meritus, quod in Clero æquè ac populo ſtrenuè reformavit, cui univerſus etiam orbis, & ſera debet poſteritas, Sacræ Scripturæ in capita diſtributionem: *Namque*, ait Henriquezius, *cum Novi, tum Veteris Teſtamenti libros, primus omnium in capita, uti nunc habemus, ad eorum, qui ſacris litteris ſtudent utilitatem, multo cum judicio diſtribuit & diſtinxit. Quod ante illum, vix quiſquam fortè unquam cogitavit, & in iis poſt illum, nemo mutandum aliquid cenſuit. Quo ſuo laudabili facto, quantum judicium ipſe oſtenderit, quantum lumen attulerit, quantum ſacrarum litterarum ſtudioſis adjumentum ſuppeditaverit, doctorum hominum judicium eſto, &c.*

Idem in omnes & ſingulos Veteris Teſtamenti libros inque Epiſtolas S. Pauli digniſsimos ingenio tanto Commentarios edidit, ut nemo ſatis tantum Archipræſulem admiretur. *Ioann. Piſ. Nicol. Harpſf. Phœnix Henriq. Phil. Sequin.*

A.C. 1229. *S.P.N.* 749.

DIctum ſuperius, quantum Sanctiſsimus Dominicanorum ordo, noſtris debeat, ordinem, ipſorum opera Pontifici commendatum, contra adverſantes protectum, ac defenſum; ſed & primum Gallus Cœnobium, ſeu conventum, &c. Hoc anno debent, illum Theologiæ ſolem, S. Thomam Aquinatem, à noſtris primum (ut & Sanctum ipſum Dominicum) ſuſceptum, & educatum, & in ipſo quidem Principe, orbis ac ordinis Cœnobio Caſſinenſi, cui tum præerat, egregia virtute Abbas, Pandulph9, S. Thomæ patruus, cui hoc ipſo anno puer Thomas, uti S. Placidus Patriarchæ Noſtro BENEDICTO ſeptennis, iſte etiam quinquennis, oblat9 eſt, de cujus in ſtudiis, & virtutibus profectu, conſulendus Marc. Ant. Scipio aliiq;. Ipſo año, peregregio faſtiditi Principatus exemplo, cucullo ſe veſtit, & ſervitio Chriſti, ſe ſub Regula noſtra addicit, Petrus Zianus Sebaſtiani Ducis filius, Arbæ Comes, de Repub. bene meritus, regiminis anno 22. cum Cretam Inſulam celeberrimam, Venetorum Imperio adjeciſſet. Abdicavit ſe Magiſtratu vivente & conſentiente chariſsima & nobiliſsima conjuge, Conſtantia Tancredi Siciliæ Regis filia, & in Cœnobio noſtro D. Georgii habitu aſſumpto, non multo poſt, feliciter obiit. In Ducali Palatio, ita ejus Imagini ſubſcriptum habetur: Belli potens tota mihi ſubditur Inſula Cretæ. *Marcellus & Monarch. Eccl. l. 25. cap. 8. §. 4.*

A.C. 1230. *S.P.N.* 750.

INſigni & digniſsimo honore, ordinem noſtrum exornat, hoc anno creatus Patriarcha Hieroſolymitanus Gerardus noſter Abbas Cluniacenſis, non tam vita & honore beatus, quam ipſa etiam morte & ſepultura, apud ſepulchrum nimirum glorioſiſsimum, Domini ſui mortuus & conditus, quæ ferè felicitas noſtrorum, dum Chriſtiani Palæſtina potirentur, ſemper fuit, ut Sanctiſsimus ille locus, ipſis commendaretur, ut in Gerardo item Schaffhuſano diximus, & plures paſſim commemorare potuiſſemus, & Anſaldicum, Wilhelmum, Fulcherium, Stephanum, &c. noſtros, omnes item Hieroſolymorum Patriarchas, niſi compendio conſuluiſſemus, Biblioth. Cluniac. Martyrio illuſtri hoc anno, Scotiam illuſtrat, B. Adamus Epiſcopus Cathaneſij, poſt graviſsima verbera, in propria Culina concrematus. Paſſus cum eodem Monachus alius, quorum Martyrium, ultio Divina, in necis autores, illico ſequuta eſt.

Vid. Barnab. de Montalbo, Hector Boëtius, Bzovius, Henriq. &c.

A. C. 1231. *S.P.N.* 751.

SAnctiſſimus Toloſanorum Archiepiſcopus Fulco, pace apud Toloſates, & finitimos ſtabilita, & rebus fidei, ad optatum finem, feliciter perductis, omnium virtutum genere illuſtris, imenſis meritis dives, ad cæleſtem fælicitatem ſumma cum exultatione evolat, ipſa die Natalis Domini. *Vid. Bzovius, Anton. Henriq. Clem. Robert. &c.*

Maximo cæli plauſu excipitur hoc año carne ſoluta Beatiſſima Ida noſtra de Nivella, Monialis Deo & Deiparæ chariſſima, à Numine mirificè illuminata, & admirabili quadam Divinitatis & Sacroſanctæ Trinitatis, quantum fas homini, cognitione eminentiſſima, quam Deipara familiarius adamans, miro aliquando dignata favore eſt, cum filium Deum ſpectabili infantis elegantiſſimi forma, eidem in amplexus & oſcula offerret: *Accipe eum*, inquit, *& collocans in gremio tuo, deſideratis amplexibus & oſculis, dictum feſtum age cum eo.* Accepit Ida, & inæſtimabili ſtringens affectu, oſculari non deſiit, aſſidente Deipara, & cum gratulatione ludum illum ſpectante, donec exſatiatam, an exhauſtam, recepto filio ſublevaret, ſimulque diſpareret. *Ex vita per Chryſoſt. Henriq. edita, &c. Menol. noſt. & Chron. Ben. Mar.*

A. C. 1232. *S.P.N.* 752.

MAgno rurſum Orbis bono, Eccleſiæ ornamento, alius rurſum, ſub Regula noſtra ordo, ſive ordinis noſtri Congregatio Sylveſtinorum inſtituitur, cujus quidem, etiam alii initia, ad ſequentem annum referunt. Inſtitutor fuit. D. Sylveſter Gozolinius, Civis Auximenſis, Doctor & Canonicus Religioſiſſimus, qui Spiritu Divino tactus, apud montem Fanum, prope Fabrianum, Religionis primordia, Chriſto Domino ſacravit. Quis vero inde, quantusque fructus conſequutus, expendendum lectori relinquimus, Gaulterius, Azorius, Wion. Moritur eodem anno, B. Balſamus noſter Abbas Cavenſis, cui ſuccedit Sanct. Leonardus, ut facile inde æſtimes, digniſſimi illius, & celeberrimæ juxta Cavenſis congregationis, fructus & merita, cujus perpetua, ad hæc usq; tempora, ſeriè, omnes omnino Abbates, iidem congregationis Præſides, eximia ſanctitate reſplenduerunt. Et quale inde de ſubjectis judicium, juxta: Regis ad exemplum, &c.

A. C. 1233. *S.P.N.* 753.

ORdinis Monteſiæ initia celebrant, Genebrardus noſter, Onuphrius & Gualterius, hoc anno, de cujus utilitate, dignitate, & celebritate, integrum potius eſſet volumen concinnandum, verum ſequenti primum ſæculo, nova quaſi Origine reſtitutus, exin multo magis exſplenduit. Ita rurſum inſigni merito, ſurculus ordinis noſtri, fructum orbi, & Eccleſiæ ingentem parturiit & edidit.

A. C. 1234. *S.P.N.* 754.

ILluſtrat mirifica vitæ ſanctitate Hiſpanias B. Tharaſia noſtra, ſive Thereſa Legionis Regina Alphonſi Regis conjux lectiſſima, Sancii primi Luſitaniæ Regis filia, quæ poſt trium ſuſceptionem liberorum, ob propinquitatem ſanguinis à marito disjuncta, in Monaſterio Lorvanienſi cucullum pro purpura amplexa eſt, in omni virtutum genere, regia effulſit, ſupra omnem majeſtatem, venerabilis ſumma animi demiſſione. Claruit magna miraculorum gratia, quæ inter duos morti jam proximos, ſolo complexu ſuo, incolumes reddidit. De anno mortis variant ſcriptores: quam ipſa inſtare ſibi præcognoſcens, ad templum deduci voluit, & in conſpectu Ven. Sacramenti Euchariſtici Sacro Virginum valedicens cœtui, flexis genibus, ſuaviſſimum ſemper ſibi Cælorum Auguſtæ Deo prægnantis canticum *Magnificat* cantari rogans, ad verſum illum: *Suſcepit Iſrael, &c.* caput ſuper manus inclinans ſuaviter expiravit. Cujus ſacrum corpus, poſt trecentos & plures à morte annos, repertum eſt adeo incorruptum, quaſi tunc primum terræ ſuiſſet commendatum. *Chryſoſt. Henri. Ant. Vaſconcell. deſcr. rer. Hiſp. Script.*

Ipſo anno, inſigni Eccleſiæ & Pontificatus ornamento ac fructu Gerontinus in Calabria Pontifex eligitur, Matthæus Monachus & Abbas Florenſis, Beati & illuminatiſſimi illius Ioachimi Abbatis & Prophetæ celeberrimi diſcipulus. *Iacob. Syllaneus, Gaſp. Iongabinus, &c.*

A. C. 1235. *S. P. N.* 755.

PLurimi ex ordine viri illuſtres, ſummis in Eccleſia honoribus perfunguntur; inter alios eminent, Petrus Cameracenſis Archiepiſcopus, in S. R. E. Cardinalium numero cooptatus ab Honorio III. Ioannes Algrinus, Monachus Cluniacenſis, Priorque Abbatis Villæ, ex Magiſtro Scholæ Theologicæ Pariſiis (viden etiam hoc tempore noſtros publice in Academiis litteras profeſſos) Archiepiſcopus Veſuntienſis, poſtea Cardinalis Sabinenſis à Gregorio noſtro IX. aſſumptus (de cujus ſcriptis Reg. Wion. &c. Sixtus Senenſis, &c. aliique.) Sinibaldꝰ item de Fliſco, Comes Lavaniæ, Monachus Sanct. Benigni Fructuariæ S. R. Eccl. Vicecancellarius, dein Card. Tit. S. Laurentii in Lucina. Rainaldus inſuper Comes Signiæ S. R. E. Cardinalis Tit. S. Euſtachii, dein Card. Epiſcopus Oſtienſis & Veliternus, ut ingentem Archiepiſcoporum, Epiſcoporumque, hoc ipſo tempore numerum prætereamus. *Leg. Ciacon. Panvinus, aliiq. cit.*

A.C. 1236. *S. P. N.* 756.

MOritur hoc anno B. Benignus, Abbas Vallis-umbroſæ, & ordinis ſive congregationis ejusdem Generalis, quē Martyrologium Benedictinum appellat doctrina & ſanctitate admirabilem, ut rurſum ex capite, de corporis univerſi integritate judices. Cujus ingenii monimentum celebratur tractatus de clauſtro animæ & Corporis, aliaq; vid. ſcript. Vallumb. Iterum potentiſsimi Epiſcopatus initia tam ſero tempore, & primitiæ, expulſis a Ferdinando Rege Mauris, per noſtros, Deo conſecrandæ, inſtituto primo extra Cordubenſium Epiſcopo, B. Lupo Fortenenſis Cœnobii ad Piſoricam Monacho. *Leg. Ioan. Mariana. &c.*

A.C. 1237. *S.P.N.* 757.

DEo virginum, utiliſsimum orbi univerſo in Prædicatori ordinis lumine B. Iordano Iterum novum novi Pontificatus, à noſtris (è veteri ſorte, & deſtinatione Numinis ſingulari) initium, receptа ejectis Mauris Corduba à Ferdinando III. Caſtellæ Rege, cum de erigenda ſtatim ſede, & Pontifice deligendo ageretur. Extractus è celebri & feraciſsimo ſanctorum Cœnobio Fiterienſi Monachꝰ & Abbas digniſsimus Ven. Lupus, cui nomen, etſi vel maxime volenti, patrocinari non poterat, quo minus paſtor eligeretur, magno ovicularum Chriſti gaudio primꝰ Cordubæ tanto poſt reſtitutæ Pontifex conſalutatus, digniſsimę ſane urbis, & doctorum non ſolum virorum, Senecæ utriusque, Lucani Poetæ, Avicennæ & Averrois Medicorum &c. Sed & ſanctiſsimorum virorum parente, quorum præcipui, uti alias meminimus, ex ordine noſtro, plurimi Martyrum donati laurea effulsere. *Marian. Iongelin.*

Gallias modo, qui nuper Britanniam inſigniter illuſtrat Ven. Caducanus ex Abbate Landefidenſi Bangorenſis Epiſcopus, Superiore anno impetrata Gregorii IX. authoritate, dimittendi Pontificatum licentia Ciſtercienſis Monachus, Veterum Anglię Regum ſanguine oriundus, frater Ottreoli Galvejorum Principis, qui in Dorenſi demum Monaſterio vitam religioſiſsimè exegit, & ut de orbe Chriſtiano & poſteritate omni mereretur, inſigne ingenii & zeli Apoſtolici monimentum reliquit librum, quem appellavit Speculum Chriſtianorum. *Monim. Eccl. Bangor. Phil. Seguin. Gaſp. Iongelin.*

A. C. 1238. *S.P.N.* 758.

MEmorabile omnino, & plurimum faciens ad commendandum orbi univerſo utiliſsimum omni tempore ſacrarum Deo virginum Inſtitutum; quod hoc anno, cœleſtibus adjuncto, magno illo ordinis Prædicatorum ſydere B. Iordano, contigit. Is vivens etiamnum, ſuſcepta jam ampliſsimæ & gratioſiſſimæ illius familiæ, poſt Dominicum tanti ordinis Principē & Authorē cura, ſecundus ejusdem Generalis, cum in id toto pectore incumberet, ut Parentis Sanctiſsimi Spiritū & fervorem, in diffuſiſſima jam familia conſervaret, ſuis autem, qua erat animi demiſſione viribus diffideret; certus, quantum magna illa & Sanctiſsima Lurgardis noſtra Aquirienſis Abbatiſſa apud Deum poſſet, enixiſſimis ab ea precibus contendit, atque obteſtationibus deniq; tantum apud eam potuit, ut tametſi multum obnixa, cum Matrem ordinis ſpiritualem, & Patronam apud Deum agere rogaretur, religioni denique ſibi duceret adverſari, promittens quidquid tantilla poſſet, infimarum precum pro religioſiſſimo ordine contentione. Eo quantum effecerit, illico à morte prodidit Iordanus ipſe, viſusq; ſpectabili forma S. Matri, promiſſi adeo ordini ſalutaris ipſam commone-

faciens: pergeret deinceps ordinis eſſe Mater, potenti prece atque exhortatione inſtitit; ut dubitare non poſſet Lutgardis, Numinis eam eſſe voluntatem, de qua adeo diſertè à Cælite Iordano edocebatur; tanto deinceps ferventius, in procuranda apud optumum Numen creditorum ſibi ſalute, elaborans, quanto Deũ Deiparamq; potentius demereri ſibi videbatur. *Ex Thoma Cantiprat. & div. vitæ ſcript. Menol. noſtr. Cult. Marian. Chron. Ben. Mar. &c.*

Moritur Felix Tuamenſis in Hibernia Archiepiſcopus, è ſacra familia noſtra Ciſtercienſi ad id honoris aſſumptus, de ſede illa & provincia benè meritus. Clarent multi Pontifices ex ordine & viri illuſtres, quos inter Galganus ex Monacho Sanct. Galgani Epiſcopus Volaterranus, Ven. Siboto Baro de Gundelfingen ex Monacho Cæſareenſi Epiſcopus Auguſtanus, Ægidius ex monacho Columbæ Pontifex Placentinus, aliique. *Petrus Maria Campus, Vbertus Locatus, Iongelin. &c.*

A.C. 1239. *S.P.N.* 759.

ILluſtriſſimo ſanè exemplo, ſumę fortunæ cucullum præſert, & in eodem teperit, compendium veræ felicitatis, ſanctitatem ipſam Sancta Beatrix Ateſtina, Andreæ ſecundi, cognomento Hieroſolymitani, Hungarorum in Pañonia Regis Vxor, inſignis formæ & pudicitiæ fæmina, quæ uti erat animo ſublimi, cum nollet poſt mortem viri, ulli alii inferiori tanto Rege nubere, Regum Regi nupſit Chriſto Domino, ingreſſaque Monaſterium Sanct. Ioannis Baptiſtæ Gemmulæ, magna illic in vitæ ſanctitate Chriſto Domino ſervivit. *Scardeonius VVion. &c.* Claret etiam cucullo, quam diademate felicior, in Cænobio ad Hariſam, Eleonora Theobaldi II. Navarræ Regis Vxor, de qua legendus Mariana.

A.C. 1240. *S.P.N.* 760.

EXſplendeſcit raro fulgore, ex congregatione Ciſtercienſi, B. Ioannes Mithelenenſis Archiepiſcopus, Abbas Claræuallenſis, de quo ſequit. Ciſterc. ſcript. Inter innumeram nobilitatis ſobolem memorantur, exemplo contempti faſtus præcipuo, præcipuè Iſabella Ludovici VIII. Franciæ Regis filia, S. Ludovici Regis Soror, Monialis S. Clodoaldi, & Berengaria filia Ferdinandi III. Caſtellæ & Legionis, in Hiſpania Regis, ordinem noſtrum in Monaſterio Olgis profeſſa. Ita fragile hominum genus, potentiam calcare didicit, & noſtro armata cucullo, de ſæculi principe triumphare. *Mariana, VVion aliiq.*

A.C. 1241. *S.P.N.* 761.

MOritur, multis in Pontificatu ampliſſimè geſtis, immortaliter de univerſo meritiſſimus, B. Gregorius IX. Pontifex Max. cujus primum juſſu (& quantum id bonum) campanæ ſonitus, cum ad conſecrationem, tum ad ſalutationem Angelicam inſtitutus eſt, dein per noſtros maximè propagatus, ut ſuo loco dicemus. Idem Fridericum Imp. & ſacrum bellum accendit. Peruſinos inter ſe diſſidentes compoſuit. Hannibalinam Hæreſim oppreſſit. Vrbem ad obſequium reduxit, Sanctos Dominicum & Franciſcũ (tantum rurſus Pontifici noſtro debent Religioſiſſimi Patres Dominicani & Franciſcani) B. Antonium item, & B. Eliſabetham, inter ſanctos retulit. Fridericum Imperat. Imperio ſpoliavit. Genuenſes & Venetos inter ſe digladiantes compoſuit; factionibus item Guelphorum & Gibellinorum exortis, pellumqunti Romæ occurrens, graviſſima oratione, rebelles ad ſacrum potius bellum accendit. *Vid. Bzovius, Franc. Roſiers. Panvinus, Ciacon. &c.* Quæ ſingula ſingulis annis referre placuiſſet, niſi excreſcens compendium ſupra compendium, prohibuiſſet. Tantum, tantus quidem, ſed unꝰ rurſum è noſtris Pontifex potuit, &c.

A.C. 1242. *S.P.N.* 762.

MIraculum feminei ſexus, perditiſſimo tempore, moritur hoc anno S. Verdiana recluſa noſtra, miraculorum gloria & Spiritu prophetico celebratiſſima, eo nomine, ut ex eo Eccleſiam mereretur, in qua digniſſimo ſanè, ſuo nimirũ titulo ſepulta eſt. Vnde rurſum ſuppures velim, quot Baſilicarum, & templorum millia, noſtri ord. ſanctis dedicata, & ob eorundem honorem extructa, ut ea ſileamus, de quibus alibi dictum, à noſtris ipſis exædificata, ſummo univerſo, & tot provinciarum, tótq; mortalium millium bono. Moritur ipſo anno ut Verdiana fragili è ſexu, ſic iſte ſimplici è hominum genere, orbi univerſo admirandus, & venerandus. Beatus Orlandus Frater Converſus Vallumbroſanus, magnæ in Energumenos virtutis & poteſtatis. Ita ſimpliciſſimi

ciſſimi ex Monachis, in ipſos inferos prævaluêre. *Leg. ſcript. Vallumb. VVion. &c.*

A. C. 1243. *S. P. N. 763.*

SVmmo rurſum Eccleſiæ univerſæ bono, eligitur ex ordine noſtro Pontifex Maximus, Sinibaldus, ex Monacho S. Benigni Fructuariæ S. R. E. Cardinalis; unanimi omniũ Cardinalium conſenſu Anagniæ electus, & Innocentius eo nomine Quartus appellatus, de cujus im̃ortalibus meritis ſuo loco. Videndi Platina. Vincentius. Sixtus Senenſis, Volaterranus, Panvinus, Pingonius, &c. Claret Angelo ſimilior, quam homini, S. Laurentius Sublacenſis, ea apud omnes probatiſſima exiſtimatione, ut Iñocentius hic idem, de quo jam primum Pontifex Maximus, ſub quo Laurentius vixerat, obieratq; illum à morte quam primũ Canònizare diſponeret, niſi & ipſe morte præreptus fuiſſet, ex Wione, & Iulij Mantuani litteris à Wione citatis. Moritur hoc ipſo anno, prodigioſiſſimæ ſanctitatis vir, & meritis inæſtimabilibus, Pontifex, S. Bernardus Calvonius, ex Monacho SS. Crucium Epiſcopus Vicenſis, & Celſonenſis, cujus inter alia rariſſima celebratur, inſolens planè miraculũ, quo ejus ſanctiſſimis auſis, com̃endatione rariſſima, favit Deus, cum collectis fidelium copiis, ex Regno Valentino, Mahometanos omnes ejeciſſet, & profligaſſet, ab expeditione ipſo revertente, omnes undiq; campanæ, ſe ipſis, longiſſimo temporis ſpatio pulſarentur. *Mariq. Ant. Vincent. Henriq.* Sic iterum Regnum integrum æterna gratitudine noſtris obligatum.

A. C. 1244. *S. P. N. 764.*

HInc an ſequenti añо, diſſentientibus Chronologis, ſum̃o Eccleſiæ bono celebravit Concilium XIII. Generale Lugdunenſe I. S. Iñocentius noſter IV. ſum̃us Pontifex contra Imperatorem Fridericum II. & pro terra ſancta, cui ipſe interfuit, cumq; Fridericus intereſſe renueret, digniſsima tanto Pontifice magnanimitate, ipſum Regno exuit, & excom̃unicavit. Expeditionis vero caput, conſtituit S. Ludovicum Regem Galliarum. Quo ipſo concilio, inſtituente Iñocentio noſtro, galerum ſuum rubeum, debent poſteri omnes S. R. E. Cardinales, inſigne tanti honoris decus, quo commonitos eos voluit, paratos eſſe debere, ad ſanguinem pro Eccleſia fundendum. Idem Innocentius, S. Ludovico titulum Chriſtianiſſimi conceſsit, isque exin Regibus perpetuo manſit, quem alias à noſtris item pridem iisdem Regibus datum ſuperius prædicavimus. *Leg. Platina, Onuphr. Beller. Iac. Servitius, Bullar. Gualter. &c.*

A. C. 1245. *S. P. N. 765.*

FAma ludis Equeſtribus per Gallias, Inter Illuſtriores prodigioſè (& quidem dum etiam abeſſet Reginæ Cælorum, ope cæleſti) comparata celeberrimus, Beatus Theobaldus Baro de Marly, admiratione nunc Regnum implet, mira in cucullo animi demiſsione, & admirabili vitæ ſanctitate, Abbas, etſi diu renitẽs deprecansque Vallium Cernay electus, in quo cum procerum maximorum defixi pro admiratione oculi eſſent, haud levis inde, apud plurimos eſt fructus conſequutus, accedente inſigni miraculorum gratia, quo ſervum ſuum & amicum Numen honoravit.

Conſtantia & zelo Pontificali clariſſimus emicat Ven. Odoardus noſter Calmenſis in Italia, ſub Archiepiſcopo Capuano, Pontifex, qui hoc ipſo anno in Concilio Lugdunenſi, contra Imperatorem Fridericum, pro Eccleſia ſe opponere, ejusque conatus infringere non veritus, dum ad Eccleſiam ſuam revertitur, à ſatellitibus ejusdem Imperatoris interceptus, in carceres detruſus, atque illic ut ejus Eccleſiæ referunt tabulæ, pro Eccleſiæ im̃unitate interemptus eſt. *Vir*, ut ait Iongelinus, *tam ſanctioribus, quam doctioribus, ſui ſæculi viris merito aſſociandus*, minime nomine ſolo Epiſcopus, ſed opere atque ſermone prædicator ſtrenuus, cujus inter dicendum *tanta vis animi, tantus impetus in oculis, vultu, geſtu; ut non ſolum incendere auditores, ſed ipſe ardere videretur, &c. Abrah. Bzovius, Gaſp. Iong. &c.*

A. C. 1246. *S. P. N. 766.*

MOritur Princeps ordinis noſtri, hoc ſæculo decus, ſanctiſsimus Cantuariæ Archiepiſcopus Edmundus, à puero ſanctus ex matris utero mundo mortuus, & infantiam vix excedens à Chriſto Domino apparente, his verbis ſalutatus: Salve dilecte mi. Ingens gratia! & favor prorſum inauditus. Litteras & Theologiam, ſumma omnium admiratione, profeſſus Pariſiis eſt, ea verborum efficacia, ut ſæpe auditores, viri ſumma auctoritate, lachrymas cohibere non valentes, codices complicarent.

Cantuarienſem ad Cathedram dum raperetur perſuaderi non poterat, ut honorem admitteret, quoad audiret, abſque reatu peccati mortalis renuere non poſſe; confeſtimque admiſit. Crucem contra infideles prædicando, verbo plurimum potuit. Propter Eccleſiaſticam libertatem, antiquo noſtrorum more, & inſita animo conſtantia, plurima pertulit, plura & vivus, & à morte prodigioſè geſſit. *Vid. Laurent. Surius, Abrah. Bzovius Petrus Equilinus. &c.*

A.C. 1247. *S.P.N.* 767.

SVpremus hic añus Beatæ Iulianæ Corneliensi moniali, Chriſti ſponſæ lectiſſimæ, quæ multis præcedentibus revelationibus Feſtum illud feſtiviſſimum & generoſiſſimum *SS. Corporis Chriſti*, prima omnium inſtitui imperravit, ad id ipſum potentiſſimè ab omnipotẽte concitata, quem cũ rogaret illa, ut per alium potius hominem, authoritate majorem, tantam rem dignaretur promovere, indignitatemque ſuam atque abjectionem obtenderet, voce de cælo lapſa: *Confiteor tibi Pater cæli & terræ, quia abſcondiſti hæc à ſapientibus, & revelaſti ea parvulis*, parere denique coacta eſt, plurimas ob id ipſum vexationes, injurias & contumelias perpeſſa, quorum tamen malorum omnium initia finemque prædixit. Digniſſima ſane, quæ maximis magnarum rerum Authoribus atque promotoribus accenſeatur, cujus merita poſt mortem magnis prodigiis & miraculis Deus commendavit. *Barthol. Fiſen. Guz. de Silva, Franc. de Bivar. Gileman. Henriq. Bern. Britto, Henriq. &c.*

Illuſtre meritis noſtrorum teſtimoniũ dat hoc anno magnus ille & ſanctiſſimæ memoriæ Toletanæ Eccleſiæ Archiepiſcopus Rodericus Ximenius, qui Hortenſibus, florentiſſima diſciplina Monachis Bibliothecam ſuam ſpectatiſſimam legans, ſeipſum quoque donat, eligens inter eoſdem ſepeliri, quibus potiore ſui parte, animo ſemper convixerat, æmulus per omnia religioſiſſimi vitæ inſtituti. *Ex Vita, Ang. Manriq. &c.* Ipſo anno moritur inſignis ille Aulæ Marianæ in terris Palatinus B. Theobaldus Baro de Marly vallium Cernay Abbas: de quo prolixius *in Menologio noſtro, Ephemer. Mar. & Chronol. Bened. Mar. &c.*

A.C. 1248. *S.P.N.* 768.

EXſplendeſcit, ex integro ſanctorum noſtri ordinis firmamento, admirando ſanè fulgore Beatus Martinus eo nomine Tertius Prior Generalis Sanctiſſimę Congregationis Camaldulenſis, ut nemo ſanè miretur hoc ipſo, & aliis temporibus, ex Camaldulenſibus tot Eccleſiæ luminaria colluxiſſe, quando luminare majus, ipſorum nimirum Generales plerique, eximia enituêre ſanctitate, à qua fieri vix poteſt, quin radius ſaltem aliquis, cæteris cõmunicetur. Vid. Camaldulenſium rerum ſcriptores omnes.

A.C. 1249. *S.P.N.* 769.

GAllias & Germanias ſplendoribus ſanctorum percellit, & in admirationem rapit admirabilis ille eruditione, ſanctitate & meritis B. Bonifacius Lauſanenſis ex Monacho Cameræ B. M. Virg. Epiſcopus Deiparæ dilectiſſimus, uti ejus cultus promotor ferventiſſimus, cui nimio quando Dominę contuendæ deſiderio laboranti, ipſa magna circumfuſa luce apparuit, ad cujus cum pedes ille quamprimum advolutus, in hęc verba prorumperet: *Sancta Maria ſanctifica me.* Mox illa: *Et ſanctificavi*, inquit, *& iterum ſanctificabo te.* De quo plura alias & mox anno ſequente. Ipſo anno moritur Marianus Thuamenſis in Hibernia Archiepiſcops, magnum patriæ ſuæ & Eccleſię columen, è ſacra familia noſtra Ciſtercienſi ad id honoris aſſumptus, vir Iuris Pontificii peritiſſimus, multo nomine bene meritus. Clarent item Petrus de Garces ex Monacho Cœnobii de Petra Albarracinenſis in Aragonia; Dominicus de Azagra, ex eodem Monaſterio Segobricenſis in Regno Valentiæ, aliique præſtantiſſimi Epiſcopi ex ordine noſtro, diverſas provincias ſtrenue demerentur. Sed ante omnes Apoſtolico ſe zelo cõmendat B. Odo, ex Monacho Vrſocampenſi Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalis Epiſc. Tuſculanus, Innocentij IV. nuper ad Sanct. Ludovicum Galliarum Regem ad prædicandam Crucem contra Infideles Legatus, qui eumdem Sanctiſſimum Regem ad Crucem item ſuſpiciendam animavit, cui & Pontifex legationem tranſmare commiſit, dignum qui tanto Regi tantus ipſe, in re tanti momenti jungeretur, tanti à Rege factus, *Virum ſecundum cor ſuum, morum honeſtate decorum*,

decorum, litterarum ſcientia præditum, conſilii maturitate præclarum, inſigni ſane elogio honoraret. Scripſit ad ipſum in orientem profectum multas litteras Pontifex, ubi ipſe Apoſtolico labori totum ſe dedit, & qua corpore non poterat, ſeſe animo exporrexit, aliaq; inter Orientalem Tartarorum Regem, ad fidem Chriſti ſcriptis convertere ſatagens, tres Monachos, & duos Clericos ad ipſum deſtinavit; ipſe autem in converſione infidelium, prædicando catechizando, diſputando, ſcribendo, multis modis laborando, dignum per omnia, eminentiſſimo Cardinalium honore & munere ſe exhibuit, æternum ſpeculum & exemplar, Eminentiſſimæ dignitatis. *Salimbene in Chron. Prædic. S. Antonin. Bzovius, Seguin. Iongelin. &c.*

A.C. 1250. S.P.N. 770.

ADmirando fulgore Gallias illuminar, Beatus Bonifacius noſter Epiſcopus Lauſanenſis, acerrimus Eccleſiæ & Eccleſiaſticæ libertatis defenſor, nihil Imperatoris minas, ac inſidias reveritus, à quo captus, prodigioſè liberatur. De eo, ejusque in Eccleſia utilitate, dum adhuc maternis conditus lateret viſceribus, per Angelum edocta Mater his Verbis: Concepiſti Partum glorioſum, qui acceptus erit Deo, & Sanctis, & hominibus. Hic erit doctrina magnus, & honoratus. Vt fruſtra eum nos laudare, ejusque merita commendare ſatagamus. *Vid. Molan. Ruſca, Manrique, VVion. Henriquez. &c.*

Ipſo anno Fridericus II. Imper. plures è noſtris ſacra inprimis Ciſterc ienſi familia adverſarios nactus, cum erga eosdem hoſtiliter ſe habuiſſet, aliquos è præcipuis etiam Cardinales duos, & B. Bonifacium Ciſtercii Abbatem in carceres miſiſſet, reatum denique & errorem ſuum agnoſcens, ſerio pœnitens, ab excommunicatione abſolutus, cucullum quod oderat, ſumme veneratus, ſummæ gratiæ loco petiit, cum ſupremum decumberet, eodem veſtiri, in eodem mori atque ſepeliri, uti & meruit. *Ang. Manriq. Mon. Ciſt. &c.*

Eodem anno B. Aleydis noſtra de Scarenbeca Monialis Cameræ B. M. Virg. à planta pedis uſque ad verticem capitis, inſtar Iob multis flagellata annis, patientia miraculum è terris rapitur, ipſo Angelorum Rege cum Regina Matre ad ejus tranſitum occurrente; eamque his verbis compellante: *Bonum certamen certaſti, curſum conſummaſti, fidem ſervaſti, propter quod nunc venio, ut duplici corona, tam Martyris quam Virginis decorata, in æternam requiem introducaris.* Cujus virtutes & merita, viſitationes & miracula, ait doctiſſimus Molanus, non poſſe ad plenum explicari. *Arn. de Raiſſe. Ioan. Gileman. de Aſſygni, Manriq. &c.*

A.C. 1251. S.P.N. 771.

MOritur meritiſſimus Caſſinenſium Abbas Stephanus eo nomine II. Imperatori Friderico acceptiſſimus, quod idem Imperio deturbatus; ubi Stephanum Summo Pontifici addictum, ſibique ideo adverſum animadvertit, imani furore in Caſinum deſævit, occupatis Cænobii ditionibus, Monachis (octo exceptis) è loco profligatis; theſauro tum ſacro, tum profano (qui tot annis, tot Principum liberalitate, ac Monachorum parcimonia coaluerat) funditus averſo. Ecce quantam, pro Eccleſia jacturam paſſi noſtri, nihil tamen minus, quam adulari Principes, in animum induxêre, imo glorioſo potius contemptu, favorem, & amicitiam, propenſiſſimi alioquin in ſe Principis, averſati ſunt. Richardum exin Hannibaldum Romanum genere, Caſinates Monachi Abbatiæ magiſtratu, Innocentius Pontifex delata Cardinalatus dignitate, certatim cohoneſtarunt, quo ille utroq; gradu licet ampliſſimo digniſſimum ſe præſtitit, inſigni pietate atq; induſtria Cænobium moderatus. *Leg. Marc Ant. Scip. VVion. &c.*

Ipſo anno claret Stephanus, natione Anglicus, ſed moribus, Claudio Roberto affirmante, vere Angelicus, Abbas Claræ vallis, S. Edmundi Cantuarienſis dein Epiſcopi auditor Pariſiis. *Vid. mon. Claræ vall. & Ciſterc.*

A.C. 1252. S.P.N. 772.

INnumera quaſi Innocentii noſtri, eo nomine IV. Sumi Pontificis merita. Inter potiora, inſigne ſane & ad dignitatem Pontificiam convenientiſſimum, quod Regnum Neapolitanum Pontificiũ Solii Imperio adjecerit. Nec minus ad gloriam tanti Pontificis, quod Natæ Virginis Octavam ſic vocant, ſolemni ritu per Eccleſiam univerſam celebrari præceperit: proximum eſt: quod Tartaros ad Chriſtianiſmum, per

Aſceli-

Aſcelinum Ord. Prædicatorum Religioſum, & Socios ejusdem vocârit. Idem Cruciferorum Ordinem approbavit, Edmundum Cantuarienſem, Wilhelmum Brioceuſem, Stanislaum Cracovienſem Pontifices, & Petrum Martyrem, Sanctorum albo adſcripſit; mille modis immortaliter meruit. *Leg. Vbertus Foſceta, Panvinus, Vincent. Volaterr. Platina, Gualter. Roſiens, &c. Bzovius. &c.*

A. C. 1253. *S.P.N. 773.*

VIx extincta, ut ſupra diximus Aleyde noſtra, alterum orbi patientiæ exemplum, imo miraculum proponit, & in ipſo multis conſulit optimum Numen, Sanct. Finam noſtram rigidiſsimum Incluſorum profeſſam inſtitutum, in cujus, ut in Regis Martyrum, ſponſi virginum & ſanguinum corpore, à vertice item capitis, usque plantam pedis, *non erat ſanitas*, cujus carnem non vermes ſolum, ſed & mures impunè devorabant, ipſa à ſponſi laudibus nunquam deſinente, donec à Magno Gregorio noſtro de hora remunerationis edocta, à tantis laboribus & doloribus feliciter conquieſceret, cujus ſacrum corpus adeo aſſeri, cui incumbebat repertum eſt, defluentium ulcerum tabo, ipſisque carnibus agglutinatum, ut vix inde poſſet ſeparari, cæleſti tamen fragrantia Odoriferum, cum antea intolerabilis ejusdem fœtor fuiſſet; campanis ſponte couſonantibus, viſa ipſa cum ad tumulum deferretur, benedicentis in morem manum attollere, ad cujus invocationem, ferunt grandia patrata miracula, & puerum mortuum revixiſſe. Ipſa uſque hodie grande habetur Hetruriæ & ſubſidium, & ornamentum, magnoque populi concurſu frequentatur. *Ex Vita, Razio, Ferrario, Monim. Geminianis, Menol. noſt. &c.*

Meretur immortaliter de Aragoniæ Regno Ven Andreas Populetanus Abbas, Iacobo Rege ad meliorem frugem revocato, à cujus inſanis amoribus, Taraſiam Ægidiam Vidauram, Illuſtrem cæteroquin fæminam, ſed Regis pellicem factam, non ſolum potenter & generosè abſtraxit, ſed & eamdem ſerio pœnitentem, in Monaſterio Gratiæ Dei, ab eodem condito Rege, incluſit & cucullo induit, adeo magnis deinceps virtutibus illuſtrem, ut magnis Hiſpaniarum poſſet Sydetibus accenſeri, quam à morte, magnis prodigiis, & corporis uſque hodie per annos quadringentos incorruptione Numen honoravit: & quanti faceret pœnitentiam, pœnitentibus & peccantibus univerſis, monialem hanc ſpeculum propoſuit. *Annal. Ciſterc. Ang. Manriq.*

A.C. 1254. *S.P.N. 774.*

MOritur magnum Regni Anglicani, imo Eccleſiæ univerſæ decus ſanctiſſimus Hugo Elienſis Epiſcopus, cujus tranſitum his verbis deſcribit Matthæus Weſtmonaſterienſis ad hunc annum: *Quinto idus Auguſti obiit Epiſcopus Elienſis Hugo, quandoque Abbas Sanct. Edmundi, qui in utraque Eccleſia circiter 40. annos laudabiliter DEO militaverat: cujus corpus cum magna veneratione ſepultum eſt in Elienſi Eccleſia, in presbyterio novo, quod à fundamentis, ſumptis propriis magnifice contraxerat. In cujus obitu, flos nigrorū obiit Monachorum qui ſcilicet Abbas Abbatū in Anglia extiterat, & Epiſcopus Epiſcoporum coruſcavit, &c.* Nec minori encomio eum honotans Matth. Paris, poſt alia ſubdit: *Hic quoque ſicut in menſa ſpiritali ſcilicet altari, devotus extitit, & exitus aquarum deducebant oculi ejus, ita in menſa corporalis refectionis, dapſilis fuit, jucundus & ſerenus.* In cujus obitu flos nigrorum obiit Monachorum, quia ſicut Abbas Abbatum in Anglia extiterat, ita & Epiſcopus Epiſcoporum coruſcavit, &c.

Moritur eodem anno, nunquam ſatis laudandus Innocentius noſter ſummus Pontifex, præter cōmemorata merita, & alia innumera, bene inprimis meritus de ordinibus aliis RR. PP. Dominicanorum & Franciſcanorum quibus impenſiſſime favit. Delatus à morte Innocentij rurſum honos, è noſtris meritiſſimo Raynaldo, Signiæ Comiti, S.R.E. Cardinali. *Leg. Paulus Langius Panvin. Platina. &c.*

A.C. 1255. *S.P.N. 775.*

DE Ezelino im̄aniſſimo Italiæ Tyrāno, triumphans è carceribus ad Cælos evolat Beatæ memorię Arnaldus S. Iuſtinæ Patavij Abbas, è nobili ſtirpe Cathanea, & Regio Comitum Limine oriundus ſanguine, corpore & animo Virgo, cujus cum ſacrum corpus quinquaginta poſt obitum dieb9, Fratres Minores apud quos conditus erat, transferre vellent incorruptum reperere. *Ex monim. S. Iuſt. Cavac. Arnoldo Duac. Fortun. Vincent.* Menol. *noſtr. &c.*

Ipſo anno fit Abbas Ciſtertij Beat. Guido, qui Beati Arnulphi Converſi Villarienſis,

rienſis, viri admirabilis ſanctitatis, & miraculorum gloria illuſtriſſimi, Canonizationem ſolemnem, nulla alia de cauſa deprecatus eſt atque impedüt; *quam, ne ipſa multitudine* Sancti *quaſi vileſcerent*, ipſe ſuũ & ordinis honorem, communi Eccleſiæ poſthabens utilitati. *Ex monument. Ciſtercienſ.*

Moritur eodem anno Ven. Garzias Iacobi Aragonum Regis, fortunatiſſimus quondam exercituum Imperator, Saracenorum glorioſiſſimus domitor, eruditione non minus, quam genere, & militari, omnique virtute illuſtriſſimus, qui mortua conjuge cucullum pro ſago militari amplexus, de ſeipſo generoſiſſimè & glorioſiſsime triumphans, ex Imperatore militum, miles Chriſti & ſervus, ſtupente militia, omnes calcaris honores, ſpolia & trophæa, Trophæum ipſe ſuæ virtutis extitit, non ſine opinione Sanctitatis Triumpho æterno ſociatus. *Ex monim. Hortenſ. Henriq. &c.*

A.C. 1256. *S.P.N. 776.*

SIngulare ornamentum ordinis noſtri emicat, Sanctiſsimus Bonifacius ex Epiſcopo Lauſanenſi, Monachus Cameræ B. Virginis in quo prodigiis & viſionibus admirandis honoratus eſt à Deo, ipſa etiam Cælitum Regina, ei non ſemel apparente, & familiariter colloquente, ſed & Angelis, eidem in SS. Miſſæ Sacrificio miniſtrantibus, & coram ipſo inclinantibus: ut inde æſtimes, quanti meriti fuerit is, quem ipſi etiam cæleſtes Spiritus venerati ſunt. *Ex Vita.*

A.C. 1257. *S.P.N. 777.*

INter maxima ſanè, ob admirabilem vitæ ſanctitatem, Ordinis Sydera, ſuſpicitur haud immerito B. Beatrix noſtra, Monaſterii Nazarethani prope Liram Brabantiæ, Prioriſſa, quæ Octuennis Virginum Sponſo in Cænobio oblata, adeo à teneris annis, Virgineo corpuſculo rigidam hoſtilitatem indixit, ut jam tunc, & in omni vita, jugi probatam Martyrio dixeris. Eam quanti faceret ſponſus, ſtupendis omnino gratiæ argumentis non ſemel prodidit, affatus quandoque ipſam his verbis: *Fœdus ineamus, ac de cætero haud dividamur; ſed veraciter uniamur*, cui illa: *En paratum cor meum, paratum eſt cor meum Domine, uniri tibi fœdere indiſſolubili ardentiſſimè deſidero*, corde ejuſdem mirificè, ut faſſa eſt Spirituali Patri ſuo, ſe aperiente, & mox recludente, quod alio tempore ſponſus ejuſdem virginis filius, jaculo igneo transfigere viſus eſt, & ſubſequuta vox, quę diceret: *Ipſã inter omnes mundi* (eo tempore) *creaturas à Domino ſpecialiter delectam, nomenque ejus in libro vitæ deſignatũ.* Vt facile appareat, quantum pro ordine, pro patria, pro Eccleſia, pro orbe univerſo potuerint congeminati toties Singult9. preces & lachrymæ, unius Beatricis, cui tamen tot millia lectiſsimarum eodem tempore virginum noſtrarum, tam ſtrenuè apud ſponſum ſuum & Regem, pro ſalute univerſi dies noctesque collaborârunt. Sed de Beatrice plura alias, & in *Menol. noſtr. Benedict. Vid. Ioann. de Aſſygn. Arn. de Raiſſe, Ioan. Gilem. Aub. Mir. Henriq. &c.*

Fuit eadem tota in Roſariis Deiparæ dies noctesque contexendis, & offerendis, puellula etiamnum clanculum crebris & moleſtis, de nocte conſurgens, genuflexionibus, genibus tenerrimis nunc in nive merſis nunc alio incommodo ſitu afflictis, dum *Ave Maria* ſibi longe gratioſiſſimum, alterum ex altero, nunquam ſaciata, congeminaret. Magna deinceps, cum Prioriſſam ageret, & exemplar Sanctitatis longè lateque innoteſceret, promotrix cultus Mariani Singularis. *Ex Vita, & Chron. Beu. Mar. nec non Ephemerid. & Cult. Bened. &c.*

Moritur hoc anno, alterum illuſtriſſimarum fœminarum exemplar lectiſsimũ, B. Mafalda Caſtellæ quondam feliciſſima Regina, inde cælorum Reginæ in Cænobio, quod ejus condiderat honori, Araucæ emancupatiſsima famula, ut purpuræ olim, ita æternum cuculli ornamentum facta, cujus Sacrum corpuſculum, quadringentis ferè poſt obitum annis, noſtra primum ætate, pauculis exceptis partibus, repertum eſt incorruptum, facie ita florida, ac ſi recenter expiraſſet, cæleſtem odoris ſpirans fragrantiam, Angelorum Muſica à nonnullis exaudita, multisque concurrentium ægrototum, prodigioſè curatis. Quam, etſi relicto Regno imperare deſiiſſet, certum tamen eſt, neque usq; hodie deſinere, pro ſuo in Regnum jure, potenter in cælis patrocinari. *Ang. Manriq. Ant. Vaſc. Chryſ. Henriq. &c.*

Apud Ruſſos, Pontifex An. Ch. 1254. electus, Gerardus ex Abbate Oppatovienſi, præclarè modo meretur ſed & apud diverſas gentes, multi ex ordine noſtro Epiſcopi, Apoſtolico zelo labores ſuos Eccleſiæ comendant, de quibus alias. *Ex libro de Proviſ. Prælat. Iongelin. & Marcheſ.*

A.C.

A.C. 1258. *S.P.N.* 778.

B. Theſaurus, ex Abbate, & Generali Vallumbroſano, priore anno S. R. E. Cardinalis electus, hoc anno ſedis Apoſtolicæ legatus, contra Guelphorum & Gebellinorum factionem deſtinatus, inſigni merito vitam ſuam pro Eccleſia in ſupremum diſcrimen conjicit, Florentiamque ad componendas partes profectus, ab iiſdem Martyrio coronatus, capitis abſciſsione, merita ſua immortalitati conſecrat. *VVion. Yepes, &c. t.* 6.

A.C. 1259. *S.P.N.* 779.

Moritur æternum de Eccleſia, confirmata hoc anno Sylveſtrianorum noſtrorum ordine ſuæ Congregatione, Alexander noſter quartus eo nomine Pontifex Maximus, de cujus in rebus præclariſſimis conatibus, legendus Abrahamus Bzovius. *Plat. Panvin. Roſiers. &c.*

Moritur eodem añō, B. Martinus Generalis Camaldulenſium, ea vir ſanctitate, ut multos languidos, ſolo attactu curaret, indeq; æſtimes velim, quantum is ordo ſanctiſſimus, ſub hoc capite profecerit, orbiq; profuerit. *Ex Camald. ſcript.*

A.C. 1260. *S.P.N.* 780.

Illuſtri Martyrio, ſanguine ſuo, agro Dominico ubertatem emunt & Poloniam maximè illuſtrant. Caprunicenſis Cænobij Monachi omnes, hoc anno à Barbaris Tartarorū populis cæſi, de quibꝰ conſulendus Cromerus, Miræus aliiq; Ita ut jugiter noſtri pulchritudinem Eccleſię purpura inſuper ſua condecorarent.

A.C. 1261. *S.P.N.* 781.

Alexandro noſtro, Papæ ejus nominis IV. añus hìc ſupremus fuit, egregiè conſtanterque geſtis imortali. Inter alia Manfredum Siciliæ Regem paterne admonens, nequid contra Eccleſiæ præſumeret libertatem, negligentem factis interdixit; magnis ab eodem cladibus attrito exercitu Pontificio, nihil tamen de magnanimitate Alexander remiſit, verū pro libertate Eccleſiæ, Tyrannis ſeſe ubiq; oppoſuit, & perſequi eoſdem nunquam deſtitit. Sedatis nonnihil Guelphorum ac Gibellinorum turbis, bellum Aŭacrium, magnis animo impenſiſque paravit, prohibitus tamen eſt Ligurum Venetorumq; nova diſſenſione, ad quam componendam Viterbium ipſe profectꝰ, cùm parum proficeret. (Ecce quàm cordi, pacem Chriſtianorum, & bellum infidelibus inferendū, habuerit) animi mærore expiravit. Verus pauperum pater, de quibus & maxime Religione ipſa meritiſſimus, viros etiam doctos, ſummo in precio habuit, & ſacrum purpuratorum Collegium iiſdem egregiè exornavit: B. Claram Sanctis accenſuit, & alia multa, pro dignitate & more noſtrorum geſſit. *Leg. Bzovius, Ciacon. Nat. Roſiers. &c.*

A.C. 1262. *S.P.N.* 782.

Cucullū rejecto diademate amplexa, claret hoc anno ac prælucet contemprus digniſſimi pulcherrimo exemplo Blanca Alphonſi III. Portugalliæ Regis filia, Sanctimonialis & denique pro meritis Abbatiſſa Monaſterij algis effecta, in quo denique religioſis operibus plena, obdormivit & condita eſt. Vide Mariana & alij.

Nec leviori exemplo, ſibi aliiſque profuit Beata Beatrix Eſtenſis Ferrariæ in Monaſterio S. Antonii ordinem noſtrum profeſſa, quæ cum Azonis Ferrariæ, Veronæ ac Verandini D. conjugio copulata, eo mortuo, ad Religionis Aſylum confugiens, in filiam S.P.N. Benedicti adoptata, in eximiam paulo poſt ſanctitatem profecit, ita ut vivens atque mortua miraculis effulſerit. *Ioan. Bapt. Girald. Ioan. Bapt. Pigna, &c.* obiit hoc anno.

Implet hoc ipſo etiam anno, cælum gaudio gratulationeq;, ob felicem tranſitum ſuum B. Iuliana Collaltina, ex periluſtri Comitum de Collalto familia, prima Abbatiſſa S. Blaſij de Catoldo Venetiis, quod ipſa Cænobium, congregato ibidem virginum Collegio, mirabiliter inſtauravit, auxit & ornavit: hujus ſanctiſſimum corpus (verba Martyrologij Benedictini ſunt) adhuc ibidem viſitur, ita integrum ut nihil deſit, non ſecus, quam ſi his proxime diebus, & vita migraſſet; dictu certe mirabile, viſu tamen mirabilius. *Vid. Bernard, Scardeonius, & Ioan. Boniſacius, &c.*

A.C. 1263. *S.P.N.* 783.

Magno Fidelium Solatio, fructuque & comodo cultum Deiparæ ſolerter promovet, peculiarius eidem ſacra & devota Camaldulenſium noſtrorum lectiſſima familia, in quibus revera ipſa, ſeſe habitare, juxta illud, *In plenitudine Sanctorum detentio mea, Eccleſ.* 24. multis prodigiosis

gioſis ſignis declaravit. *Ex Chronic. Marian. Benedict. & diverſis Eccleſ. Camald. monim.*

Patribus Purpuratis, S. R. E. Cardinibus accenſetur hoc anno Beatæ memoriæ Guido noſter Ciſtercienſis Archiſterii Abbas, Candidiſſimæ illius familiæ noſtræ Generalis: qui vir quantus fuerit, Urbani IV. declarat Epiſtola, de eius promotione ſcripta Capitulo Generali, in qua præter eminentes eius animi dotes, quas ibi connumerat: *Virum* appellat, *Angelicum, Virtutum ac ſcientiæ ſplendoribus illuſtratum, odoriferum florem, & olivam fructiferam, è venuſtiſſimo horto Religionis, in Paradyſo, Univerſalis Eccleſiæ plantatam &c.* Cui quidem elogio, haud video, quid à Romano Pontifice, dum viveret addendum, niſi viventem, quod nequit fieri, Canonizare, ut loquimur, ſtatuiſſet. *Ferdin. Vghellus in vita Vrban. Iongelinus, Ciacon. &c.*

A. C. 1264. *S. P. N.* 784.

CLaret multo nomine & immortalibus meritis, Sanctiſſium Camaldulenſium noſtrorum familia, quæ viris hoc ipſo tempore ſanctiſſimis locupletiſſima, totas deprecatorum, & Patronorum pro mundo cohortes cælo miſit: inter alios, legationem eandem obiit B. Compagnus Prior qui quanti ſit meriti, quantumq; ex eiusdem precibus, ac interventu ſperandum, teſtatur inſigni prodigio DEVS ipſe, corpore ipſius in hodiernam usque diem penitus incorrupto. Vid. Scardeonius.

Ipſo anno claret Henricus Stero Monachus Altahenſis, Chronologia ſua de ſequuturis ſæculis omnibus æternum meritis, *vid. Hen. Caniſ.*

A. C. 1265. *S. P. N.* 785.

MAgnis ſe meritis Eccleſiæ commendar, *vir*, non ſolum, ut ipſum appellavit Vrbanus IV. *Angelicus*, ſed revera Zelo fidei & integritatis Apoſtolicus, B. Guido S. R. E. Cardinalis Sanct Laurentij in Lucina, labore atque induſtria indefeſſus, qui ſub hunc annum à Clemente IV. in Daniam, Sueciam, Norvvegiam, Saxoniam, & univerſam etiam Germaniam, Legatus à Latere deſignatus hoc & ſequenti anno, plurimos pro Eccleſia labores exantlavit; & provincias & regna ampliſſima immortaliter demeruit; neque efferatos ſcelere Reges veritus, Regem Daniæ & Reginam, Anathematis fulmine percuſſit, magnis vitæ exemplis, ſed & à verbi, & facundi oris potentia commendatus. *Angel. Manriq. Lib. de Orig. Danorum, Iongelin. &c.*

Admiranda vitæ ſanctitate, mirè exſplendeſcit B. Haſeka recluſa prope Monaſterium Sichemenſe, DEIparæ cultrix egregia, magnis à Numine gratiis honorata, favoribus illuſtrata, cuius ſpeciali etiam deſignatione, patriæ Tutelaris ipſa conceſſa eſt, & commendata, ad quam iure merito, magnâ concives & conterranei confidentia usque hodie, pro porente apud DEVM ſuffragio recurrunt. *Ex vita, Polando, diverſ. rer. Belg. Script. & Menologio noſtro.*

A. C. 1266. *S. P. N.* 786.

CLaret præcellentiſſima fama, inſignis Eccleſiæ columna Ioannes de Toleto S. R. E. Cardinalis Epiſcopus Portuenſis, propter magnam vitæ ſanctitatem, ſingularem doctrinam, & eminentem in rebus gerendis prudentiam ad tantum honorem ab Innocentio PP. presbyter, Cardin. ab Vrbano ex in IV. Epiſcopus ordinatus. Leg. Henriquez, Weſtmonaſt. Paris. &c.

Nec minori fama celebratus Bernardus Caſſinenſium Abbas, ſacra ipſe etiam purpura ab Vrbano decoratus, ac Carolo I. Neapolis ac Siciliæ Regi chariſſimus, quem & itineris comitem voluit, cum Regnum Neapolitanum adiret & ſuorum participem nō ſolum ſed & moderatorem conſiliorum. De cuius laudibus nos plura infetius. *ex. M. Ant. Scipione.*

Nobilitat Eccleſiam ſibi creditam proprio ſanguine Guido noſter Sarſinatenſis in Umbria (Plauti Natalibus Illuſtris urbs eſt) lectiſſimus Pontifex, pro immunitate Eccleſiaſtica impiis ſeſe ſtrenuè opponens, donec in proprio Epiſcopio, à ſceleratis parricidis minutatim conciſus ad cælos Martyr evolaret. Extat Clementis IV. Pont. Max. ad Philippum Archiepiſcopum Ravennatem gravis ac luculenta Epiſtola, de tam immani facinore perpetrato, quam refert Matinus de Ebulo in Epiſtol. Volumin. Vid. Abrah. Bzovius Hiero-

nymus, Rubeus, Jongel. &c.

A.C. 1267. *S. P.N.* 787.

Militatium ſub ſanctiſſima Regula noſtra militantium, haud modica celebrantur incrementa, & meritum ingens de Eccleſia barbarorum libidine fortiter oppreſsâ, & faſtu humiliato, populisque diverſarum nationum, & Regnorum, ingenti metu & periculo liberatis. Tantum rurſus ordini noſtro debent, tot gentes gratiſſimam, quam vitâ priorem æſtimant, patriæ libertatem. *vid. Henr. Hiſp. & Ord. Equeſt. Script.*

Camaldulenſium noſtrorum perpetua memoria recurreret, niſi ſponte excureremus, de compẽdio ſollicitis quod promiſimus. Inter alios excellunt hoc anno defuncti BB. Pariſius, Tarviſius, & Auſonius, Peregrinus ideo ſie appellatus, quod B. Alexii exemplo duabus ſororibus ſuis monialibus ſerviens incognitus ad mortem usque permanſerit. *vid. Scardeon. Molen. Auguſtin. Florent. &c.*

Iterum præclariſſimè meretur de Rom. & Univerſali Eccleſia Ven. Guido noſter S. R. E. Cardinalis, Legatus à Latere ad Galliarum & Poloniæ Reges & Regna, Vniverſæ iam Europæ præclarè geſtis commendatiſſimus, celebratque hoc anno Viennæ Conciliũ, Leges conſtitutionesque digniſſimas pro reformatione cleri populique ſanciens, quas reperies apud Henricum Caniſium *tomo.* 1. *Antiq. Lect.* Sed & Synodum apud Uratislaviam convocans, pro ſubſidio terræ Sanctæ ſtrenuè laborat, & Jubilæi gratiam, Crucemque contra Saracenos prædicat. *Ciacon. Iongelin. Monim. Ciſt. Manriq. &c.*

A.C. 1268. *S.P.N.* 788.

PErpetua Cavenſium à prima origine Cænobii & Congregationis merita celebranda, adeo Viris omni Sanctitate & meritorum copia locupletibus abundabat. Hoc anno rariore etiam inter Viros ſanctiſſimos exſplenduit Sanctus Leo II. in tanto numero Sanctorum meritus ob præclarè geſta, ut principe in Baſilica loco ante Principem aram eius à morte Sanctiſſimum corpus conderetur. Quantum vero ſub hoc Abbate & Generali profecerint Cænobitæ, & omnis Cavenſium Congregatio, expreparatione aliorum intelligas licet, quatuordecim nimirum anteceſſorum, ex quibus non niſi tres, iidemque eximia virtute nomen æternum meriti, inter Sanctos relati ſunt, cæteri excellentiſſimo nomine præſtantiſſimæ ſanctitatis, perpetuo ſucceſſu, magis magisque in grege Monachorum, imitationis ſtudium accendere, ut quintusdecimus hic Generalis, repertos iam antea animos omnium præparatiſſimos, ad ſummam virtutum ampliſſimarum perfectionem eosdem provexerit. Et quantum à tot perfectorum Monachorum laboribus, oportet Mundo univerſo fructum accreviſſe? *vid. Ant. de Yepes t.6. cent. 6. & Arn. Wion. &c. 19. Aug.*

Hoc ipſo anno moritur Magna illa & Sanctiſſima Virgo Beatrix noſtra, Nazarethana prope Lyram Prioriſſa, inſigne Brabantiæ, imo ordinis & orbis univerſi decus, inter Seraphin olim dum viveret evecta, eumdemque quemtunc obtinuerat locum, ſibi reſervari edocta, admirabili DEI favore & imcomparabili beneficio, voluntate ſua adeo in Divinam tranſfuſa, ut illa ex toto ſpoliatam ſe adverteret. Vidit eadem aliquando, mundum univerſum, ipſa in exceſſu mentis poſita, quaſi totam ſub pedibus ſuis ſubiectam, ſe vero quaſi totaliter in Domini ſpiritu tranfuſam, totamque cæleſtem effectam; cuius, ſtupendo ſane eventu, cor naturalem ſitum deſerens, cum nimio ſponſi amore ac deſiderio effervesceret, ad guttur usque, præter omnem naturæ ordinem ac facultatem, aſcendit, per multum temporis ſpatium illic tremens & palpitans, maxima cum eiusdem exinde debilitate, donec ſuo loco reſtitueretur. Nec ſe continuit ignis ille, qua intus deflagravit, quin ex oculis eiusdem prorumperet, & Sacras DEO Virgines univerſas mirè percelleret, ſalubriter autem accenderet atque excitaret, qua quidem nimia claritate impedita Beatrix, eum præſentia nõ poſſet viſu diſcernere, *viſibilia tamen & inviſibilia, corporalia & ſpiritualia mirè penetrabat.* Cuius ſactum corpus initio mortuum Belgicorum creditur Angelicis manibus translatũ.

Ioan. de Aſſygnies in vita, Arnoldus de Rayſſe Aub. Miræus, Chryſoſtom. Henriquez. &c.

A. C-

A. C. 1269. *S. P. N. 789.*

MEmorabilis hic annus, ſolemniſſima Sanctorum atque Beatorum celeberrimi Monaſterii in Claræ-Valle Abbatum, Monachorum, Novitiorum & Converſorum translatione, quorum ſupra nongenta ſacra corpora tunc elevata ſunt, & magno cum Religioſorum plauſu, non ſine maximo ſenſu & motu animorum, in novum ad idipſum, apparatum ſacellum transportata. *Ex Menol. Henriq. & monim. Clar. Vall.* Clarent multi præſtanti eruditione, & magnis meritis ex ordine noſtro Epiſcopi: David Maccarvillius Caſſelienſis in Hibernia Archiepiſcopus, qui hoc ipſo anno, in ſuo quod ipſe fundaverat Rupe Caſhelenſi Cœnobio Monaſticen complexus eſt. *Ex lib. de Proviſione Præl. Iongel. &c.*

A. C. 1270. *S. P. N. 790.*

INgens ex ordine noſtro, Epiſcoporum & Archipræſulum copia, quorum omnium, multis, ſingillatim eſſent merita recenſenda & explicanda. Inter alios qui ſponte occurrerunt, excelluere: Odo Archiepiſcopus Rotomagenſis ex Abbate S. Dionyſij Pariſienſis, vir doctus & eruditus & Eccleſiæ negotiis aptiſſimus, niſi gaudium, quod de eius creatione omnes conceperant, paulo poſt morte abrupiſſet: Rubertus ex Monacho Dunelmenſi Archiepiſcopus Lindisfarnen. Præſul longe meritiſſimus: Gulielmus de Ponteiſe ex Abbate Cluniacenſi, Epiſcopus Agennenſis, Ioan. Epiſcopus Tornacenſis, dein Leodienſis, ex Monacho Stabulenſi, Ioannes alius Epiſcopus Wintonienſis & plurimi alii, ſummis honoribus digniſſimi, ſuis non ſolum Eccleſiis, verum Regnis & Provinciis utiliſſimi, de quibus legendi Epiſcopatuum Chron. Cl. Rob. Ioan. Buzelinus, Chenu, Chron. Cluniac. Wion, Demochares &c. Minime prætereundus Fernandus Lippiæ Dynaſta, is relicto ſæculo primum factus eſt Monachus Mariæfeldenſis, dein Abbas, poſtremo cum deſiderio pro Chriſto peregrinandi tangeretur creatus Epiſcopus Lealhenſis, à proprio filio Othone Traiectenſium Pontifice, conſecratus eſt, qui inde factus eſt parentis ſui parens. Et paulo poſt ipſe pater, cum eodem filio, alium filium Gerardum Archiepiſcopum Bremenſem conſecrarunt. Ita Religioſus pater, religioſos filios in Chriſto enutriens, familiæ ſuæ pro teſtamento, religionem reliquit, non ſanguinem. vid. *Reuſerus, Henning, Cranzius.*

A. C. 1271. *S. P. N. 791.*

INæſtimabile pene eſt, quantus in ſola Ciſtercienſium ampliſſima congregatione, virorum genere, doctrinâ, ſanctitate illuſtrium numerus, & quantum ij ipſi, hoc ipſo quoque tempore, Ornamentum Eccleſiæ addiderint, bonumque univerſi promoverint. Unus omnium vice ſit, venerabilis Arnulphus Sanctiſſimi illius Cœnobii Villarienſis Abbas in quo uno, monachis quadringentis, eximio vitæ rigore, ſe pro peccatis Mundi affligentibus, quantum inde accreverit meriti Eccleſiæ theſauro, æquo bonorum judicio relinquimus. *Ex Henriq. l. 2. d. 25.* Claret ſuo de Poiſeu Abbas, Cluniaci quem Girardus de Arvernia vocat Angelum incarnatum, plenum miſericordiæ liberatiſſimum & in conſiliis prudentem.

Moritur hoc anno Philippus Abbas Claræ. Vallis, pertinaciſſimus diſciplinæ Monachicæ aſſertor, qui à Roman. Pont. renunciatus Maclovienſium Epiſcopus, nullo modo ut admitteret eum honorem perſuaderi potuit, id unum rogans, ut in licentiam, quandam declinans Ordo reformaretur. *Ang. Manriq. &c.*

A. C. 1272. *S. P. N. 792.*

MOritur Bernardus, Primus hoc nomine Abbas Caſſinenſis, & S. R. E. Cardinalis, Eccleſiæ Univerſæ bono & commodis ſe rorum impendens duabus graviſſimi momenti, ac difficultatis Legationibus in Gallias una, altera Conſtantinopolim, perfunctus, & mittentis ſummi Pontificis deſiderio, & rerum quas tractandas ſuſceperat magnitudini, abunde ſatisfecit. Xenedochium peramplum, aſſignatis facultatibus & ampla munerum largitione conſtruxit Eccleſiam item, in D. Germani oppido, Patribus Dominicanis conceſſit (ut nihil dicamus quam liberales toto paſſim orbe noſtri in Patres Domin. & Franciſc. fuerint, plurimos iiſdẽ convẽtus erigẽdo, ope & facultatib⁹ perpetuo juvando &c.) ingenii etiam non pauca monimenta reliquit & ordinis Univer-

ſi bono maxima, Caſſinenſium antiquum ſplendorem & Religionem, feliciſſimo ſucceſſu ſuſcitavit. M. Anton. Scipio. &c.

Mortalitatem exuit magnus revera atque Eminentiſſimus meritis & vitæ integritate Beatæ memoriæ Guido Cardinalis, poſtquam Roman. Eccleſię novem annos, perpetuis ferè in Legationibus, abſque ulla pompa atque oſtentatione, ſed laboribus & induſtria maximis, in paupertate ſpiritus, Sancto vitæ exemplo, ſeſe mirificè commendaſſet, Germaniam, Galliam, Daniam, Sueciam, Norvegiam, Poloniam immortaliter demeruiſſet; immortuus denique tam glorioſis functionibus, cum iuſſu Gregorii X. Concilio Generali Lugdunenſi intereſſet. *Alphonſ. Ciacon. Ericus de Origin. Daniel. Iongelinus. &c.*

A. C. 1273. *S.P.N.* 793.

ALterum Eminentiſſimi Purpuratorum Eccleſiæ Patrum lumen hoc anno, non minus, illo de quo ſuperiore anno diximus, illuſtre extinguitur Ottho de Caſtro Rudolphi, ſive Odo Epiſcopus Cardinalis Tuſculanus, Apoſtolico Zelo & ſpiritu vir, totus, neglecta corporis & ſæculi cura, in lucra animarum effuſus, Sanct. Ludovici Galliarum Regis amiciſſimus, & ut ipſe eſt faſſus: *Secundum cor eius.* Expeditionis ſacræ concitator religioſiſſimus, in quam ſe etiam ipſum totum expendit, cum eodem Rege in Palæſtinam profectus, ſolatium ingens Regis, & exercitus Chriſtiani. *De cuius meritis, vide Salimb. S. Antonin. Iongel. Manriq. Henriq. &c.*

A. C. 1274. *S.P.N.* 794.

INexplicabile rurſum de Eccleſia Univerſa meritum, Sanctiſſimi Petri de Morono, Monachi & Abbatis S. Petri Maiellenſis: qui hoc ipſo anno, augendæ Religionis cupidus, cum ipſius S. P.N. BENEDICTI familiam, novo aliquo inſtituto exornare cogitaret, novam Congregationem inſtituit, quæ exin ab ipſomet, Romano demum Pontifice confirmata Cæleſtina appellata admirandis incrementis, & fructu atq; utilitate in Eccleſia effloruit. Genebrardus, Azonius, Gualter Walſingham, Weſtmonaſt. &c.

Moritur eodem anno Ioannes de Toleto, Sacræ Roman. Eccleſ. Cardinalis de quo ſuperius, ſitque Archiepiſcopus Lugdunenſis Aymarius de Roſſyllon, Monachus Cluniacenſis, ipſoque anno creatur ab ipſo ſummo Pontifice, & Concilii Lugdunenſis Patribus Epiſcopus Leodienſis Ioannes de Enghien, ex Monacho Stabulenſi Tornacenſis Epiſcopus, ut videas quanti meriti fuerit, quem ipſe per Concilii Patres Spiritus Sanctus tanto culmini aptiſſimum iudicavit. Democh. Claud. Adberrus, Wion. &c.

A. C. 1275. *S.P.N.* 795.

LUctum ex morte tantorum Principum, Ordinis & Eccleſiæ ſolatur Gregorius Papa, promoto ad honorem eundem Theobaldo de Ceccano Tarracinenſi Comite, Foſſæ Novæ in Galliis Abbate, cuius Benedictina Hoſpitalitas, magnum nuper hoſpitem meruerat, illum Candidiſſimi atque Illuſtriſſimi PP. Prædicatorum ſolem S. Thomam Aquinatem, qui uti apud Caſinates noſtros & Landulphum Abbatem patruum ſuum, primùm educatus eſt, ita & apud noſtros in Cænobio Foſſæ Novæ mortuus, in Theobaldi noſtri, feſſum magnis pro Dei Eccleſia laboribus caput & ſpiritum depoſuit; ut minime dubites, de eodem Spiritu, hoſpitii mercedem Theobaldum meruiſſe. *Marc. Ant. Scipio, Caiet. &c.*

Moritur eodem anno B. Margaritha Comitiſſa Brienii, Theodorici de Bevere coniux, regio Cypri Regum genere oriunda monialis Flinenſis. Clarent & illuſtrant Eccleſiam multi ex ordine eximia vitæ Sanctitate, de quibus fuſius in Menol. noſt. Bened.

A.C. 1276. *S. P. N.* 796.

ILluſtri contempti faſtus, & Regni exemplo, prodeſt Principibus & nobilibus ſequuturæ ætatis, Iacobus Arragonum Rex, cucullo hoc anno diadema & purpura permutans. Ita glorioſi in Imperio geſta, multo feliciore fine coronans. De reliqua Principum ac magnatum multitudine, hoc ipſo anno & tempore, ſub cucullo ſecure degente, ſupervacaneum recenſere, cũ in ſola Germania ex Augieſi, Sangallenſi, Fuldenſi,

denſi, Einſidlenſi Cœnobiis, totę cohortes, produci poſſent, quibus omnibus, cucullum ſalutis quaſi teſſera fuit certe fuiſſe debuit, vid. Marineus, Mariana &c.

Iacobus Aragonum Rex à felici rerum contra Saracenos ſucceſſu, cognomento *Expugnator*, quanti noſtros faceret, inſigni hoc anno argumento prodidit. Cum enim diu Regno quam utiliſſime, virorum ex ordine Sanctorum uſus conſilio, & precibus ſuffultus, præſtitiſſet, & trigeſies cum hoſtibus Crucis feliciſſime conflixiſſet, templa autem & Cœnobia (res admiratione digniſſima!) ad duo millia ſtruxiſſet, Ordinem de Mercede B. M. V. inſtituiſſet, regna integra Eccleſię adiunxiſſet, nulli toto orbe Regum Secundus habitus, ultimam de ſeipſo reportans victoriam, Petro filio ſponte Regnum cedens, & ſeipſum Populerano Abbati tradens, Monachum profeſſus, cucullum amplexus, certus ad Populetum deinceps vitam omnem exigere, dum eo ferretur, aggravata ex itinere febri moritur; aſſiſtentibus Monachis, quos dudum ſibi in fratres coopiaverat. Corpus Populetum delatum, duplici titulo, & Regis & Monachi, inter utroſque accepit ſepulturam &c. *Ang. Manriq. Barn. de Mont. &c.*

Moritur eodem anno inſigne illud Abbatum ſpeculum B. Arnulphus Villarienſis, cuius præter vitæ ſanctioris digniſſima exempla, vox illa digna æternitate, eum oeconomi ſubinde iuratæ paupertatis in affluentia redituum minus meminiſſent: *Scitote*, inquit, *Fratres, meipſum, à quo dependet potiſſime diſpenſatio rerum temporalium, non poſſe conferre panem unum, niſi pro utilitate Monaſterii, vel pro indigentia pauperum, quorum bona ſunt &c.* Ut oſtenderet, non minus ad curatam teneri paupertatem, locupletiſſimorum Cœnobiorum Aſcetas, quam Religioſos Mendicantes, ut quibus tanti reditus non alio ſint fine aſſignati & permiſſi, quam, proſola inde ſumptâ neceſſitate, ad augmentum ordinis, pro ſuſceptione Hoſpitum, pauperum, & peregrinorum; quod egregie Sanctiſſimus iſte Abbas ſuis inculcavit. *Ex vita per Mon. Villar. Henriq. &c.*

Neque minus Epiſcopus exemplo, quam Arnulphus Abbatibus & Monachis, ſub hoc ipſum tempus Beatæ memoriæ Adam ex Abbate Caroliloccnſi Silvanectenſium Pontifex, inſigniter enituit; Divi Guilhelmi, Biturícenſium ex Abbate Archiepiſcopi, ſuæ demum Sedis Tutelaris, lectiſſimus diſcipulus, qui talentum minime abſcondens, irrequieto ſtudio totus in lucra animarum ſe expendit, digno elogio à Seguino honoratus: *Vitam, prædicando, docendo, ſcribendo exegiſſe.*

A. C. 1277. *S. P. N. 797.*

MAgna Sanctitatis opinione, non tam populis, quam Galliæ Epiſcopis, mirè prælucet Robertus ex Monacho Chaliſienſi, Sylvanectenſis hoc ipſo anno poſt Adamum electus Epiſcopus, Eccleſia illa, ſimile Adami exemplar à noſtris repetente, qualeſe revera Robertus exhibuit, *vir*, ut ait Seguinus, *maximæ humilitatis, & Converſationis Sanctiſſimæ, qui Pontificium munus, quamdiu vixit, moribus & ſcientia, magnificè legitur adornaſſe &c. Claud. Rob. Iongel. Ioan Chenu &c.*

Familias Italiæ Illuſtres, egregia vitæ Sanctitate plurimum ornat B. Paulinus noſter, è familia Comitum Bigazzini di Chiomeſi de Collalto, Sanct. Sylveſtri noſtri illuſtriſſimus diſcipulus Monachum in Cœnobio SS. Marci & Luciæ à Comite Vgolino cognato condito profeſſus, magnis in vita & poſt mortem miraculis clarus, de quo fuſius in Menologio noſtro Bened. & apud Lud. Iacobillum. &c.

Ipſo anno ſuper candelabrum exponitur Ven. memoriæ Ioannes noſter Bitectenſis in Regno Neapolitano ſub Archiepiſcopo Barenſi, renunciatus Pontifex Monachus Sacræ noſtræ familiæ Ciſtercienſis. &c. *Iongelinus, & tabulæ eiusdem Eccleſ.*

A. C. 1278. *S. P. N. 798.*

NEc minore orbis utilitate Eccleſiæ ornamento, fœmineum etiam fragiliorem ſexum fovit & protexit cucullum, quo ornatæ etiam Heroibus fortiſſimis feliciores, inferos in pugnam provocare auſæ feliciſſime debellarunt. Solum Gandusheimenſe Cœnobium, quot Principes è poteſtate ſæculi vindicarit incredibile prorſum eſt, ut de ſexcentis hoc ipſo tempore ſilea-

mus. Sane eodem hoc anno Euphemia Rudolphi I. Imp. filia in Tulnenſi Cœnobio, inſtitutum noſtrum quondam complexa, ſervitio Chriſti nobilior multò quam ſummo Imperio, poſt longos labores, ad præmia æternitatis fæliciter evolavit. *vid. Panvinus Rom. Prin. l. 3. Genealog. Rom. &c.*

A. C. 1279. *S. P. N. 799.*

ILluſtre Matiani nominis & amoris Monimentum condit B. Magarita à Regibus Cypri oriunda, Flandriæ comitiſſa, Monaſterium B. M. V. Flinenſe, in quo generoſo pomparum ſæculi contemptu cucullum amplectitur, & cælorum Auguſtæ emancupariſſimam ſe famulam devovet, magna opinione Sanctitatis, familiæ Regiæ, & Flandriæ univerſæ, ingens facta ornamentum. *Ex div. rer. Belg. ſcript.*

In Hybernia noſtri ſe plurimum commendant, & ſtrenuè laborant, è quibus hoc anno Derenſis ſive Derrienſis, in Comitatu Tyrconnelliæ ſub Archiepiſcopatu Armachano Pontifex eligitur. Nicolaus Cuſack, de quo Annal. Hib. conſulantur. In Italia claret Theobaldus noſter Cervienſis ſub Archiepiſcopo Ravennate Epiſcopus, in Anglia Wilhelmus Eboracenſis Archipræſul, & Ioannes Abbas Burienſis, qui egregia Annalium Regni ſcriptione, omnem demeritus eſt poſteritatem. *Ex lib. de provis, Prælat. Edoardo Maihevu, longelino &c.*

A. C. 1280. *S. P. N. 800.*

CLaret admiranda ſane æternis ſæculis ſanctitate Diviniſſima Virgo Gertrudis noſtra, generoſa Baronum ſtirpe propagata à prima ætate Rodarfleſdorffenſis Cænobii Monialis, ac deníque Abbatiſſa, quæ eximiæ Sanctitatis perfectione, Deo & Cælitibus familiariſſime coniuncta, & cæleſtibus revelationibus aſſueta, ex inſtinctu ſpiritus Sancti, à quo fuerat edocta magno Eccleſiæ fructu, piarumque mentium ſalute, & conſolatione, compoſuit nonnullos libros, qui Latinitate donati ſunt à F. Ioanne Landſpergio, ſimul exercitijs ſpiritualibus eiuſdem. Sunt vero Inſinuationum ſpiritualium Libri quinque, & liber exercitiorum ſpiritualium eiuſdem unus. *Sed de Gertrude ſæpius vid. Gualt. VVion. Stengel. Bloſius. &c.*

A. C. 1281. *S. P. N. 801.*

CArolum primum Siciliæ & Neapolis Regem, grandi & inaudita plane ultione DEVS, & Sanctiſſimus Patriarcha noſter Benedictus perſequuntur, cum Caſſinates, propagandæ poteſtatis Regiæ inſana ambitione, rerum Capitalium foro, grandi cum iniuria exuiſſet: meritas quippe ſanctiſſimi Patris BENEDICTI contemptus tam inſignis pœnas quam primum defendit (mirum) nam quo die, Caſſinates ſuis exuit iuribus, ac privilegiis: eodem ipſo (ſceleris ſupplicium expoſcente Numine) Siciliæ Regno ſpoliatus eſt; Gallorum quotquot tota Sicilia degebant, condicto inter Siculos Veſperarũ ſigno (inde vulgato illi Siculorum Veſperæ, origo) omnibus miſerrimè contrucidatis. Cuius atrociſſimæ cladis cauſam, illatæ potiſſimum Caſſinatibus Monachis à Carolo iniuriæ, diſerte attribuit Vrbanus V. ſummus Pontifex, datis hac ſuper re Neapolin ad Ioannam Reginam codicillis. Tam ſeverè ulciſcitur DEVS in noſtrum ordinem contumelioſos, benigne annuens Benedicto ſuorum cauſam ac defenſionem ſtudioſiſſimè commendanti. *Ex Marco Antonio Scipione. &c.*

A. C. 1282. *S. P. N. 802.*

MOritur eximium noſtri ordinis decus B. Torellus. quem nequidquam de noſtrorum numero detractum nonnullos velle, aliquando demonſtrabimus atq; iuxta oſtendemus, quam minimè vanum ſit noſtros ſubinde, pro unius de congregatione ſubtractione tam ſtrenue ſe opponere. *Phill. Ferrar. VVion. Aliique &c.*

A. C. 1283. *S. P. N. 803.*

ILluſtriſſima Vitæ Sanctitate Romæ illuceſcit Beatus Ioannes, cognomento Raynutius Tudertinus S. Pauli ad urbem Monachus, magnum, ob egregiam in pauperes charitatem, *Ioannes Eleemoſynarii alterius* nomen conſequutus, qui, ut patria quoque illuceret, Tudertum miſſus, Tudertinos multo nomine demeruit, cum illic Sacris Deo Virginibus in Monaſterio S. Margaritæ præfecſer, quo multas Sanctorum Reliquias intulit, & Tudertum beavit, ipſe magnus & dum

&dum viveret,& poſt mortem theſaurus, tanto habitus in pretio, ut ſupra maius altare conderetur. *Lud. Iacobillus, Monim. Eccl. Tudert.*

Biturigibus ſtrenuè conſulit, ex Monacho Cænobii Charitatis, plenus charitate Archiepiſcopus, Simon de Bello-Loco, reapſe, uti nomine Primas Galliarum; quem magnus & digniſſimus Encomiaſtes Martinus Papa, in Chartulario *Bituricenſi*, vocat: *Virum, magnis Scientiarũ dotibus præditum, converſatione laudabilem, honeſtate decorum, morum elegantia redimitum, variisque gratiis & virtutibus inſignitum. vid. Claudeſt. Rob. Gall. Chriſt. Ioan. Chenu. Iongel. Henriq. &c.*

A. C. 1284. *S. P. N.* 804.

IN cęlum evolat *B.* Torphinus noſter Hamarienſis Epiſcopus, qui eum Eccleſiaſtica iura, Zelo Domini inflammatus nullam Principum formidans potentiam, contra infractores & contemptores (verba Henriquezij ſunt) Sacræ & Eccleſiaſticę libertatis defenderet, multas hac de cauſa tribulationes perpeſſus, tandem Eccleſiam, & Patriam deſerere compulſus, in Cęnobio Donſtano, vitę reliquum ſanctiſſimè tranſigens, oſtendit poſteritati omni, quam conſtanter ſe noſtri pro iuribus Eccleſię opponerent, quamque ęquo animo, honoribus ſummis carerent & renunciarent. *vid. Henriq. l. 2. Diſt.* 10. *cap.* 5.

Ipſo anno è noſtris rurſum expetit, accipitque Archipręſulem Eccleſia Lugdunenſis Rodulphum de Torreta, de quo conſule. *Lugdunenſ. Epiſcoporum & geſt. Chronol. &c.*

A. C. 1285. *S. P. N.* 805.

ARchipręſulatu Eboracenſi ſponte ſe abdicans Guilielmus Wickvvane Pontiniaci Monachum induit, factus ſpectaculum & miraculum ſui ſęculi Pontificum, magnis à Numine miraculis illuſtratus. *Polyd. Virg. Harpsfeld. Pitſeus &c. Iongel. &c.*

Ipſo anno, illa olim privatim, religioſiſſimo cultu adamata, in Cęnobio S. Lambetti illuſtriſſimo, DEIparentis Cellenſis imago, dum magnis illuſtrata miraculis, Auſtriam non minus & Moravias atque Styriam percellit, inſigni condita baſilica ab Henrico Marchione Moravię eiusque coniuge Agnete honoratur, cum uterque ex deſperato morbo, eadẽmet quæ Cellæ colitur matrefamilias, invitante & ſanante, prodigioſè convaluiſſet. Oſtendit deinceps usque hodie inter noſtros ſeſe (ut plurimis tota Europa Cænobiis noſtris) ſignis & beneficiis admirabilem, magno undique confluentium concurſu & fructu; pœnitentium inprimis, quorum in hanc usque diem tot millia, expoſiti illic, in amplexus occurrentium, Patres noſtri, offenſo Numini per Sacramentum pœnitentiæ, & ſacta monita, reconciliarunt. Tantum theſaurum Monacho uni debet, allatum, & conſervatum ſibi Styria atque Auſtria, quo non habet, poſt DEVM ipſum pretioſiorem, ut dolendum maxime ſit, Aſcetæ tam benè de Divâ ejusque cultoribus meriti, de induſtria procul dubio eiuſdem, non reperiri; etſi in ſinu ipſe Dominæ ſuæ requieſcat. *Ex Hiſtor. Cellenſ. &c.*

Immortalibus iungitur eodem anno B. Philippus ex Illuſtriſſimo Antignani Comite, Monachus humillimus Fontis Avellanæ, egregium Illuſtriſſimorũ Italiæ virorum exemplar, & Nobilitatis in tanto ſui contemptu ornamentum, qui pro inſigni vitæ dignitate è Cænobio extractus, ad Nucerienſem Cathedram Epiſcopali maieſtati, magnum pondus Sanctitatis exemplo addidit.

Sepultus in ſua quam condidit S. Agnetis Eccleſia, quę deinceps, magna meritorum eius commendatione, ab ipſo etiam BB. Philippi & Agnetis, appellata eſt. *Ex Monim. Nucer. Ludovic. Iacobillo. &c.*

A. C. 1286. *P. P. N.* 806.

QVanto potius regno & gloria omni ſęculi huius, Religioſum ſub Regula S.P.N. BENEDICTI inſtitutum eſſet, pulcherrimo exemplo oſtendit, hoc ipſo anno Heleonora Henrici III. Angliæ Regis uxor, quæ aliquot à morte mariti annis, cum eſſet regis uxor, & Regis Mater, tamquam generoſa virago, ſpreta ſæculi pompa, apud Ambreſboriam die translationis S. Thomæ, habitum Religionis diu deſideratum ſuſcepit, & ibidem aliquot ad mortem uſque annis vitam religioſiſſime traduxit. *Thom. VValſing. Matt. VVeſtmon.*

A.C. 1287. *S.P.N.*807.

MEtetur etiam à morte, immortali beneficio, de patria ſua B. Ioanna noſtra Monialis S. Luciæ in ſuburbio Balnei ſanctiſſimæ familiæ noſtræ Camaldulenſis gemma pretioſiſſima, ad cuius potens apud Numen patrocinium, cum Balneenſes, invaleſcente nimium peſtilenti lue, magna confidentia confugiſſent, & Tutelatem, propitiam experti eſſent, inſigni hoc anno ſolemnitate, ſacri eius corporis Elevationem curârunt, factam per Iacobum Caſtellanum, & Guglielmum Aretinum, Epiſcopos, & grati animi illuſtre condentes monimentum, ſplendido Ioannam Sacello & Sarcophago intulerunt, hâc notato inſcriptione.

Divæ Ioannæ, ob patriam à peſte vendicatam

Oppidani, urnam hanc erexerunt, & huc translata iacet.

Cuius ſepulchro Petrus Delphinus Generalis Camaldulenſium perpetuus ultimus, & ipſe celeber opinione Sanctitatis, carmen hoc appoſuit:

Virga beata iacet tumulo hoc præſtansq; Ioanna.

In corona vero Sacelli legitur.

Pro gratitudine beneficii, Beata Ioannæ dicata.

Quo beneficio, vicinos quoque mificè accendit virgo lectiſſima, & in ſpem magnam erexit, auxilii in tempore opottuno. *Auguſtin. Florent. Arn. Duac. &c.*

E vitis Illuſtribus otdinis effulget Bonaventura Ceenſis Epiſcopus, qui pro libertate Eccleſiæ impijs ſe opponens, Sede & patria pulſus, benè uſus exilio in Claravalle complexus cucullum, cœleſtem in terris vitam egit, cuius laudes inculro quidem, attamen digno relatione Epitaphio, viri eiuſdem loci religioſiſſimi, ſic celebrarunt:

Hic Bonaventura fama nunquam moritura

Dignus commoritur, ſubque hoc tumulo ſepelitur.

Lombardus genere, cœli fuit incola verè

Et pura mente vixit DEItate favente

Nam ſe noſtrorum rexit norma Monachorum,

Ceenſis Præſul, propria de ſede fit exul

Ob fidei ſcutum &c.

Sed de viris Illuſtribus eruditione conſulendus Trith. Ed. Maihevv. Placidus Rom. Caiet. &c.

A.C. 1288. *S.P.N.*808.

SOla ſufficiens otdini noſtro, non unius, ſed ſæculorum omnium decus, Beatiſſima virgo Gertrudis noſtra, eâ hoc ipſo tempore, excelluit ſanctitate, ut Chriſtus ipſe Dominus teſtaretur, chariorem in mundo animam ſe non habere, quamvis hoc ipſo tempore ſanctitate complures etiam in ordine noſtro, & ipſa inprimis admirabilis illa Mechtildis, huius ipſius Gertrudis ſoror mirandum in modum excellerent, ita Beatæ memoriæ egregius ille Abbas Bloſius: Dominus præclara quinque vulnerum ſuorum ſtigmata cordi eius ſenſibiliter impreſſit, & tam amænam habitationem ſibi in ea præparavit, tamque ſuaviter cor ſuum erga eam appoſuit, ut niſi homines ſcirent, potentiam & bonitatem eiuſdem eſſe interminam, vix credete poſſent illum, tantam amicitiæ familiaritatem præcellentiſſimæ Matri ſuę demonſtraſſe in terris, quantam iſti demonſtravit. Hinc ipſe Dominus IESUS, de ea adhuc vivente loquens cuidam Sanctę perſonæ dixit. Quum nemo hodie vivat, qui per puram intentionem, bonamque voluntatem, & veram fidelitatem, mihi vicinior, atque coniunctior ſit, quam illa, ego quoque ad nullam animam in carne degentem, maiori fetvore inclinor, quam ad animam illius, unde & nuſquam (ô gratiam) convenientius invenite me potes, quam in Sacramento altaris, ac deinde in corde & anima huius ſponſæ meæ. Rurſum alteri cuidam Dominus: Ego totus ſum illius, & eam per amorem, inſeparabiliter mihi univi, ſicut argentum & aurum pet ignem in unum metallum conflantur. Et iterum: Ipſa, inquit, eſt cunctis cæli eivibus dulciſona Harmonia &c: Ut videas quàm de ipſis etiam cęli civibus, in mortali etiamnum degentes corpore, & Sanctimonialium etiam, minimè otioſum otium mererentur. *vid. Ludov. Bloſius. & Inſinuat Div. piet.*

A.C. 1289. *S.P.N.*809.

HOc anno iubente Deo ipſo libros Inſinuationum Divinę pietatis ordidit eadem magna Gertrudis noſtra, bono

bono æterno ſeculorum omnium & pio affectu legentium, & evolventium; De quorum utilitate ita Dominus ipſe ad Gertrudem, ſi quis inquit devotus deſiderio ſpiritualis profectus in hoc legere voluerit libro, hunc adeo mihi attraham, adeoque me illi coniungam, ut nõ aliter quam inter manus meas hanc ſibi legere videatur, addiditque ubi duo in eadem ſimul paginâ legerint libri, alter alterius flatum ſentiat neceſſe eſt, hoc modo, & ego devotionis ſtudio, ex hoc libro legentis, ſpiritum, deſideriaque traham in me; quo fiat, ut pietatis meę viſcera moveantur ſuper illum: atque rurſus divinitatis meæ tantum eidem inſpirabo afflatum, ut interior eius homo, ſpiritu meo renovetur. Quo verò ex hoc libro, pari ſtudio animoque, quædam exſcripſerit, & quoties id fecerit, totidem illi immittam amoris ſagittas, quæ caſtiſſimas ſuaviſſimasque in anima eius divinitatis meæ patiant delectationes. Audi & fructum lectionis alium, quem æternum Gertrudi noſtræ debet, ſibi relictum, poſterorum ætas, & poſteritas omnis: Divinitatis meæ virtute, ait Dominus hac largior, ut quisquis in hoc libro, ad laudem meam, recta intentione, devotione humili, atque gratitudine piâ, propterea quod incipiat ædificari, legerit & venialium obtineat peccatorum remiſſionem & ſpiritualis conſolationis aſſequatur gratiam, & ad gratiam meam idoneus reddatur uberiorem. *vid. lib. Inſin. Div. piet.*

A. C. 1290. *S. P. N. 810.*

GRandibus incrementis proficit Sanctiſſimus Ordo, à S. Petro noſtro de Morono inſtitutus ipſo Petro intra breviſſimum tempus ſex & triginta Monaſteria exædificante. Quot vero exemplo ſane æternis ſæculis admirando, rigoris & perfectionis Monaſticæ, toto orbe cognitiſſimus, à via pravitatis, ad rectam virtutis ſemitam reduxerit, vitæ eiusdem ſcriptor ait nullis verbis explicari poſſe, ut ſuo modo Petrũ, dein Cæleſtinum inter præcipuos orbis & ordinis Apoſtolos, merito numeremus. videat. vitę Auctor, apud Surium Lippelonum &c.

A. C. 1291. *S. P. N. 811.*

DUm Sanctus Petrus noſter de Morono familiamà ſe recens conditam ſtrenue curat & dilatat, eidem accenſetur S. Robertus Salentinus, qui mox è cucullo, *pietate & miraculis tanquam caleſte iubar enituit*, multos exemplo ſuo Chriſto lucratus, de patria pręclare meruit, fama miraculorum eius, omnes attonitos reddente, è quibus inſigne illud, cum quendam ſine confeſſione mortuum vitę reſtituit, donec illa rite expiatus denuo moreretur. Is à puero, ob Sanctitatem, vulgo *Sanctutius*, neque aliter deinceps ab ipſo Sancto Fundatore appellatus eſt. *Ioan. à Boſco, Bibl. Floriacens. Hugo Menardus &c.*

A. C. 1292. *S. P. N. 812.*

COruſcat divini plane fulgoris radiis Sanctiſſima Mechtildis noſtra admirabilis Gertrudis noſtrę ſoror, non carne tantum ſed & ſpiritu & in eodem Cęnobio, profeſſione & convictu, quę ab infantia Domino conſecrata, & ſpiritus, qui ſororem ſuam repleverat particeps effecta, à quo edocta & familiari amicitia Sponſo ſuo cęleſti unita, diviniſque revelationibus clara, librum edidit ſuarum revelationum, ſpiritualis gratię divinę dulcedinis muſto abunde plenum. vid. Landſpergius & Bloſius. &c.

A. C. 1293. *S. P. N. 813.*

DEmeretur inſigniter Seraphici Patris ſacratiſſimum Ordinem Beata Sancia noſtra ſancij Portugallię Regis filia, ſoror Alphonſi, Monialis poſtea Cellenſis, Sacrę Ciſtercienſis familię noſtrę, vere regium exemplar ſanctitatis, quę prima illum Regno introduxit, Regibus & populo commendavit, materna ſollicitudine fovit, & religioſiſſime coluit, & promovit, quos deinceps alij quoque noſtri Religioſiſſimi quivis Abbates, amantiſſime complexi, cum inſtruendis Cęnobijs, tum eleemoſynis & vitę neceſſariis ſubminiſtrandis, liberaliſſime juverunt, & recrearunt, eo ipſo de Eccleſia bene meriti, in cuius adeo Sanctis, & nunquam ſatis celebrandis & colendis, laboratoribus, bonum publicum ſtrenue promoverunt, immortalesque non minus, quam mortales,

les, beneficentiam hanc comprobantes, ſibi obſtrinxerunt. *Aug. Manr. Barn. de Mont. Ant. Vaſc. Menol. noſt. &c.*

Moritur hoc anno, non ſine opinione Sanctitatis Ven. Theobaldus Ciſtercij Abbas, totius ampliſſimæ illius cælo familiæ Generalis, cui ſuccedit Robertus ſequenti mox anno, ob inſignia merita, è candidatorum noſtrorũ albo, inter Purpuratos Patres adſcriptus. ſub quo floruit magnus ille Alanus, Doctor Vniverſalis, pro admirabili eruditione apellatus, cuius laudes & merita, quia referre ad annos certos non licuit, hic obiter placuit delibare: Fuit is cognominatus de Inſulis, vir omnium ſcientiarum genere clarus, humanis ſacriſque litteris, nulli ſuo tempore ſecundus, Theologus inſignis, Philoſophus & Poëta celeberrimus. Præfuit longo tempore ſumma eum omnium admiratione Scholis Pariſienſibus, repente ex Magiſtro & Doctore factus humillimus omnium diſcipulus, ita ſe ipſum annihilans, ut nuſpiam deinceps, Tantus ille Alanus appareret. Propoſiturus diſcipulis difficillimam ac profundiſſimam de Myſterio Sanctiſſimæ Trinitatis quæſtionem, cum die indicta, magna animos omnium expectatione ſuſpendiſſet, pridie ad ripam fluminis deambulans, pari prodigio, quo magnus Aurelius Auguſtinus olim, nequid nimis auderet, admonitus eſt, puerum cælitus oblatum contuitus, qui fluvium ſcrobi ad id factæ inferre non tam laboraret, quam doctior Alano, ſimularet. Quem cum, affatus per humaniter Alanus: *Et quando ſperaret exhaurire fluvium?* ſciſcitaretur; *Citius fecero*, reſpondit puer, *quam tu tuum de Trinitate propoſitum expleveris.* Obſtupuit dicto hoc Alanus, & ſequenti mane in frequentia Vniverſitatis conſcenſa Cathedra, in hoc unum prorumpens: *Sufficiat Alanum conſpexiſſe*, cum dicto inde ſe proripiens, quanta poterat diſſimulatione, clanculum ſeſe Ciſtercium ſubduxit, nec tam ſimulans ſimplicitatem, quam ſimpliciſſimus, nec tam in alienis oculis, quam ſuiſmet factus, fratribus Converſis accenſeri rogavit & impetravit, paſtorque ovium factus, oves Cænobij multo tempore ad paſcua duxit, donec in ſervitio ſemel Abbatis Romam ad Concilium Generale pergentis, ipſum comitatus, mira Numinis voluntate, univerſis innotuit, & Sanctæ Matri Eccleſiæ inſigni merito ſe commendavit. Digna res, quæ etſi ſimplici deſcripta ſtylo ex Matthiæ Bonhomio audiatur: *Tunc Abbas*, (Ciſtercij) *pergens Romam, duxit ſecum Alanum. Advenientedie diſputationis* (quo cum verſutiſſimi ingenii Hæreſiarcha in pleno Patrum conſeſſu diſputandum erat) *Abbas voluit intrare locum diſputationis, cum quo Alanus voluit intrare. Cui Abbas dixit: Vade ad hoſpitium, & penſa de equis, quia locum iſtum non poſſes intrare, propter Cuſtodes & Clientes hic exiſtentes. qui non ſinunt intrare niſi Prælatos, & magnos Clericos, & poſſes verberari. Cui Alanus dixit; volo verberari ut intrem, & ſupponens ſe cappa ſeu chlamydi ſui Magiſtri, intravit dictum locum, & ipſe ſedens ad pedes ſui Magiſtri, audivit diſputationem, Hæretici vero proponentes quæſtionem ſuperaverunt & vicerunt. Quod videns Alanus, exivit latebras, dicens Magiſtro ſuo: Iube domne benedicere. Et Abbas ſtupefactus, dixit Alano: Sile miſer; quid vis facere? Tunc Alanus, iteravit dicens, ut prius; Iube Domne benedicere, uſque ad tertiam vicem. Quod videns Papa, permiſit eum arguere. Et Alanus recitans quæſtiones, per dictos Hereticos, motas, arguit, & confudit illos. Quod videns Hæreticus, confuſus dixit: Tu es Diabolus, aut Alanus. Cui Alanus: Non ſum Diabolus, ſed Alanus &c.* Ita Bonhomius. Quanto autem hoc plauſu, quanto fructu factum, ipſe æſtimes velim. Neque hoc ſolo contentus deinceps tantus Doctor, Scriptis, magnis magni ingenii monimentis, plurimis contra eoſdem, & poſteræ etiam ætatis, Hæreticos libris, Atheorum, Sacramentariorum, Albigenſium, Waldenſium, aliorumque plurium dogmata, feliciſſime confutavit. Sed & Iudæorum errores & deliria confudit & protrivit, & pro variis ſibi oblatis dignitatibus, quas conſtantiſſimè reſpuit, id unum petivit gratiæ, ut bini ſibi Clerici amanuenſes adiungerentur, quibus profunda animi ſenſa dictaret, ſententias Alano dignas, de Hæreſibus & inferis, perpetuo triumphaturas.

Ipſi à morte, quæ ſequenti anno immortalitatem eidem condnxit, dignum Alano poſitum eſt Epitaphium.

Alanum brevis hora, brevi tumulo ſepelivit
Qui duo, qui ſeptem, qui totum ſcibile ſcivit &c.

Ang. Manriqne Hartman. Sehedelius, Ioannes Trithemins, Barnabas de Montalbo, Aubertus Miræus. Chryſoſtomus Henriquz. Menologium & Brev. noſtr. Hiſtor.

A. C. 1294. *P. P. N.* 814.

OBeximia vitæ merita, & admirandam vitæ Sanctitatem S. Petrus de Morone Abbas Maiellanus Pontifex Maximus renunciatur cum Cardinalibus in electione gravi diſcordia laborantibus, Latinus denique Oſtienſis Epiſcopus, Petrum de Morone nominaſſet cæteri ſtupefacti illico omnes conſenſiſſent. Cumque populus univerſus (verba ſunt Petri de Aliaco) de hoc eius honore lætus proſiliret ille incredibili mœtore repletus, indignum ſe tanti honoris titulo clamabat. Et quia multis obreſtationibus ac lachrymis fruſtra eum à ſe repellete nitebatur, ſpem omnem in ſalutari fuga, quàm una cum ſocio elam meditabarur, conſtituit. Verum ſubita populi multitudine circumventus, cum iam evadendi ſpes non eſſet, ſummum illud honoris faſtigium vi magis adactus quàm voluntare adſcendit &c.

Intetfuiſſe huius Pontificis coronationi plus quam ducenta hominum millia Platina ex Ptolomæo, qui tanti novitati ſe interfuiſſe fatetur, auctor eſt: Divinamque præſentiam non defuiſſe teſtatur Matth. Weſtmonaſterienſis in florib. Hiſtor. ad annum 1294. Statim enim ut contractus quidam aſello, quem Pontifex humilitatis cauſa, in ſolemni inaugurationis pompa aſcenderat, impoſitus fuit, illico pedibus ipſe ſuis inſtitit & inceſſit. Quia vero in cælis potius quam in terris verſaretur Cæleſtini nomine appellatus, in ipſo Pontificatu, nihil à ſolitis ſtudiis remiſit, & ne quid inter quotidianos aulæ ſtrepitus de percepta DEI gratia dependeret, in Auguſto Palatio cellam ligneam, auguſtumque ſibi habitaculum conſtruxit; ut inter turbas ſolitarius, & inter divitias pauper liberius otationi ac contemplationi vacaret, quoad denique vixit in pontificatu exactis quinque menſibus, nequidquam reclamante Carolo Rege, & Neapolitanis, exemplo ad eam diem inaudito, ſtupentibus Vniverſis Pontificatu Romano ſe abdicans adque cellulæ ſuæ quietem ſe tecipiens, manifeſte probavit, quam extra ambitionem noſtri viverent, quantoque cucullum ſummis honoribus, in ſummorum honorum apici antefertent. Bzovius, Weſtmon. Platina, &c.

A. C. 1295. *S. P. N.* 815.

VIrorum ex ordine illuſtrium & de Eccleſia meritiſſimorum ingens numerus, ex ſummis poſt Pontificem maximum orbis & Eccleſiæ Principibus (ut alios ſine numero prçtereamus) excelluere Ioannes de Creſſij ex Epiſcopo Meldenſi Sanct. Roman. Eccl. Cardinalis Tit. Sanct. Mareellini & Petri, Vicecancellatius, cuius inter alia præclarè geſtorum in hodiernum diem extat monimentum, Collegium Patiſiis ab eo ſtructum, & denominatum. Monachi: le Moine talia noſtrorum innumeta penè recenſeri poſſent præſtita poſtetirati beneficia. Nec minori claret fama F. Petrus de Aquila ex Monacho Caſſinenſi & Atchiepiſcopo Beneventano Sanct. Rom. Eccleſ. presbyter Cardin. Tit. Sanct. Mareelli. Sanct. Sabinæ: F. Thomas Aprutius, cum alio eiuſdem congregationis novæ Cęleſtinæ, omnes quidem iſti una creatione à Cæleſtino Papa ad Cardinalitiam dignitatem aſſumpti, unde æſtimes, quot aliis creationibus ad eundem ordinem cooptati, ex cænobijs noſtris bono publico extracti ſint; adeo noſtrorum laboribus, & induſtria frui Eccleſia ſolebat perpetuo, & amabat. vid. Ciacon. Wion. &c.

A. C. 1296. *S. P. N.* 816.

MOritur ex fuga tetractus cum ad Sacram eremum ſuam reperetet Sanctiſſimus Petrus de Morono noſter, Bonifacio ſucceſſori carceri emancipatus, quod vereretur, Pontificem denuo ſucclamandum. Dum Romam interceptus duceretur, tantus per omnes urbes vicosque ad viri Sanctiſſimi miraculum concurſus hominum erat, ut cogeretur media ſolum nocte iter

iterſuſcipere, ne denuò ab omnibus Pontifex ſalutaretur: à quo tamen nomine & honore ipſe nimium quantum abhorruit. Suadentibus etiam imo vitationum quaſi adigentibus Pontificatum nimirum ab ipſo abdicari non potuiſſe, conſtanter reſpondit, etſi non abdicaſſet, de cætero abdicaturum certo fuiſſe. Ita in carceris teterrimi anguſtiis, quas ferre non poterant absq; nauſea non ſolum ſed infirmitate, duo ipſius comites Monachi, libētius quam auguſtiſſimo palatio agens, poſt decimum in eo ſqualore menſem, duplici carcere, lapideo & carneo, ſive potius oſſeo ſolutus ad triumphos æternos evolavit, & à morte prodigioſiſſimis miraculis claruit. *Ex vita.*

A. C. 1297. *S. P. N. 817.*

INter viros religioſa vitæ perfectionē, & reconditiore eruditione illuſtres, enitet, hoc ipſo anno, paſtorali pro meritis donatus lituo, Venerab. Engelbertus Abbas Admontenſis, illuſtri Dynaſtarum de Volckerſtorff familia, qui præclatiſſima multa poſteritati recondidit ſublimis ingenii monimenta, quæ inter, ſui in DEIparam ſtudii argumenta admodum illuſtria reliquit, è quibus Hymnus ille, Caſimiro Principi Poloniæ tempore ſuavis & familiaris, ut præter uſum quotidianum, ſecum conſepeliri vellet, à viris doctis & religioſis celebratur.

Omni die, dic MARIAE.
Mea laudes anima &c.

Extat aliquod, pauculis ab Admontenſi illuſtri Cænobio milliatibus, ſpelæum inter arduos montium receſſus, quo ſeſe vir tantus, poſt impenſos alus pro munere ſuo labores, ut DEO ſibique vacaret frequentius recepit, ſupra omnem montium theſaurum, auro cæleſti dives, dum Engelberto ſuo intra viſcera potiretur. *Ex moniment. eiusdem Cænobii, Ephem. noſtr. Marinis. &c.*

Clarent & alij viri illuſtres ven. Malachias Elphinenſis in Hibernia Epiſcopus; ex Abbate Buellienſi, Benvenutus Aſtenſis in provincia Pedemontana Pontifex ex Monacho Morimundenſi, pluresque, qui ſive verbo, ſive ſcriptis & Sancto vitę exemplo multas provincias, omnemque poſteritatem, ſalubriter accenderent. *Monim. dict. Eccl, Gaſp. Iong. lib. de proviſ. Prælat, &c.*

A. C. 1298. *S. P. N. 878.*

NE virorum ſolum opera & prædicatione fructum univerſi metiamur, rurſum magnæ Gertrudis noſtræ in excomia prorumpendum. Ita in ipſis Inſinuationum libris DEI ipſius iuſſu ſcriptis: Ipſa namque fortis validiſſimaque fuit Columna Religionis, ipſa conſtantiſſima juſtitiæ & Sanctitatis propugnatrix. Quare de ea non abſurde quoque dici poteſt, quod in diebus eius emanaverint putei aquarum. Nam revera quò tempore ea vixit, nemo eſt inventus, à quo Sanctæ eruditionis flumina, profuſius, fructuoſius, & efficacius manarent quam ab illa. Receperat enim à Domino linguam diſertam, acceptam hominibus omnique conſolatione, & virtutis efficacia plenam, quæ ad intima cordium usque penetraret, quod in ſeipſis experti multi ſæpenumero reſtati ſunt, affirmantes ſanctum in ea habitare & loqui ſpiritum, unde & corda, & voluntates audientium ad meliora converterentur. Et quid referri dignius etiam digniſſimo Apoſtolo noſtro potuiſſet? Tantum verbo, ſcriptis & exemplo etiam virgines poſſunt & potuere *Ex Inſin. Div. pret. l. 1.*

A. C. 1299. *S.* P. *N.* 819.

INnumera virorum doctiſſimorum ex ordine noſtro, ſingulis penè annis exhibenda hoc ſæculo copia fuiſſet, qui in diverſis noſtris Congregationibus Caſſinenſi, Cavenſi, Cluniacenſi, Ciſtercienſi, Camaldulenſi, Conchenſi, Vallumbroſiana, Montis Virginis, Cæleſtinaque aliisque efflotuêre, ſed creſcente in volumen Compendio, vice omnium, quos è præcipuis Nigrorum delegit, ſelegitque Hieronymus Platus lib. 2. referamus: Octavo inquit, ſæculo ab Anno M. CC. ad M. CCC. floruiſſe accepimus Helmandum Monachum Belvacenſem in Divinis ſcripturis eruditiſſimum, & in ſæculatibus etiam litteris ac multis quoque libris ſcriptis nobilitatum, eodemque tempore Gulielmum Abbatem Pictavienſem, non ſolum Theologiæ ſed Iuris etiam Civilis ſcientiſſimū; deinde *P*hilippum *P*ergamū in Cænobio *P*atavino egregium virū tam doctrinā quam eloquētia; tum etiā *P*etrum Bertoriū Monachū *P*ariſienſē, cui⁹ librorū grandis extat catal. *Ita Plat.*

Claret

Claretcontemptu pomparum ſæculi dignisſimo celebratiſſima Mariâ Eduardi IV. Anglorum Regis filia, purpuram cucullo permutans in noſtro Amerburdenſi Cænobio, de qua leg. Pol. Virg, Th. Walſingh, &c.

A. C. 1300. *S.P.N.* 820.

HÆreſum diverſarum in Galliarum Regno ſeminibus ac ſcintillis gliſcentibus ſed & in grave quam primum incendium erumpentibus, noſtri pro virili, & veteri maiorum conſuetudine, ſe undique pro Eccleſia opponunt, & admiranda conſtantia, contra Hæreticos inſurgunt. Inchoatum hoc ſæculum, ſive potius finitum hoc ipſo anno, illuſtri plurimorum è noſtris Martyrio; ita hæc etiam tempora ſuo ditare, & inpinguare ſanguine, nũquam deſtinare, parati ſemper pro Regnis ac Fidelibus vitam, cum Cænobiorum omnium bonis, profundere. In ſolo B. Mariæ de Firmitate congregationis Cænobio, quinquaginta Monachi cum ſuo Abbate Martyrio coronam adepti, æternum apud Galliæ fideles nomen & memoriam meruerunt. Nec minor in Bohemiæ quoque Regno Hæreſeon ſcelere invaleſcente, noſtrorum gloria, Cænobiis plerisque ex ſpoliatis, ac Monachis contrucidatis; laurum cum applauſu cælitum omnium cælo inferentibus. Legendi Montalvus, Manrique, Henriquez, Aeu. Silvius Paulus Langius &c.

A. C. 1301. *S.P.N.* 821.

SÆculi huius initia illuſtrat magnis magnæ Sanctitatis fulgoribus B. Ioannes de Monte-Mirabili, ex Regum Galliæ deſcendens ſanguine, mundus in ipſo mundo à mundi ſceleribus, æternum aulæ miraculum, Principum ſæculi ſydus & ornamentum. Is cum DEI parentis ſtudio totus, inter aulæ etiamnum ſplendorem, deflagraret; fortè cum aulicis, dum alio intenderet, imaginem quandam Magnæ Matris, equo prætervectus, & reſpiciens à tergo, recordatus Dominam non ſalutaſſe, illico exſiliens ſella, reverſusque ac in genua provolutus, errati veniam rogavit, adeo facili ad veniam Miſericordiæ Matre, ut in imagine etiam ſua Ioannem honoraret, averſo cæteroquin vultu, prodigiosè ad Principem converſo, qui ut totus deinceps virginis eſſet, in Longi Pontis ſtructo eius nomini Cænobio purpuram cucullo mutans, admirabili vitæ ſanctitate enituit. Tantis etiam à morte miraculis illuſtret, ut quotquot ad ſepulchrum ægri convenirent, à quacunque infirmitate ſanarentur. *Ex vita, Chryſoſt. Henriq. &c. Etſi aliqui longè ante vixiſſe contendant, de quo nihil definimus.*

Dum Hæreticis noſtri pro virili ſe opponunt, haud pauci diverſis in Cænobiis oppreſſi Martyrio coronantur, quorum ſub hoc ipſum tempus in ſolo Firmitatis Burgundiæ Cænobio, quinquaginta trucidati, ad capeſſendam æternitatis & Martyrum lauream, ad triumphos æternos evecti ſunt. *Chryſ. Henriq. Ang. Manriq. &c.*

A.C. 1302. *S.P.N.* 822.

MEretur merito immortali de Orbe univerſo Guielmus de Nangiaco Monachus S. Dionyſij Pariſiis qui ſuam duxit Chronologiam, ab initio mundi usque ad hunc præſentem annum, ſcriptor quod in Hiſtorico inprimis commendandum, & poſteritati utiliſſimum à fidelitate commendatiſſimus. Nec minori laude dignus Abbas eiusdem Guido de Caſtris, qui grandia ſatis volumina ſequuturis tranſmiſit, de geſtis ſanctorum, quorum ipſe vitas quam diligentiſſimè conſcripſit. Vt plane noſtrorum labori & induſtriæ debeat orbis terrarum univerſus, tot Sanctorum millium res geſtas tanto cum fructu poſteris commendatas, ut ij ipſi qui ſcripſere etiam præter nomen quod plerique pro annata Monachis animi ſubmiſſione ſubticuere Apoſtolatum ſuum ad ſæculorum usque finem feliciſſime continuaverint. Vid. Clar. Rob. Gault. &c.

A. C. 1303. *S.P.N.* 823.

MAgno merito, contempto & ſuo, & totius Ordinis periculo, pro Sanct. Rom. Eccleſ. & ſummi Pontificis Bonifacii VIII. auctoritate, reformidantibus & cõticeſcentibus reliquis Philippo Galliarum Regi, in Concilio Pariſienſi ſe opponit Ioannes II. eo nomine, Sacræ noſtræ Ciſtercienſis familiæ Generalis, & ſolus tanto Regi reſiſtit, ob quod Pariſiis detinetur, qui, nequid ſua cauſa detrimenti Ordo pateretur;

rur, qua digniſſimus erat, dignitate ſponte ſe abdicat, nullis artibus vinci ſe paſſus, ut malè ſentienti Principi adularetur.

Ipſo anno moritur Bonifacius Papa, maxima ſua in noſtros beneficentia verè noſter cuius, aſſertæ à noſtris integritatis, poſt trecentos ab obitu annis, illuſtre quoque Numen ipſum argumentum dedit, tam diuturnæ in tumulo, miraculo incorruptionis, cum, incertum quâ de cauſa, Sarcophagus aperiretur.

A. C. 1304. *S. P. N.* 824.

Tirolenſem nobilem provinciam, illuſtriorem Sanguinis purpura reddit B. Hermannus de Schœnſtein, equeſtri ad ſuperas Rheni partes familia editus, ex Monacho Fabarienſi Mariamontani in Valle venuſta Cœnobij Antiſtes, venuſtiſſimus ipſe floſculus, ab Atheſis ripa in hortum regium & ſupernum veri Salomonis transplantatus. Viſus vir Sanctus à morte vivere, & excubitorum pro ſuis per vigilem agere, pro quibus etiam, & immunitate Eccleſiæ, vitam cum ſanguine profuderat, affirmavitque ipſe æternum de cætero fore protectorem. Ut tanto poſt, juxta priſca illa Apoſtolorum noſtrorum merita & Hermannum, & plures alios, Tirolis pro ſe excubitores è noſtris habeat, ſæpe nulla montium altitudine ſatis tuta, niſi tutelares tanti pro ipſa excubarent, qui & fulmina ipſa irati Numinis, in montium potius, quam capita hominum amolirentur. *Ex Annal. Fabar. auth. Illuſtriſſimo Principe Iudoco Loci Abb. mon. Mariamont, Menol. noſt. &c.*

Floret plurimum Robertus ex Abbate Ciſtercij Sanct. Roman. Eccleſ. Cardinalis, eruditione nō minus quam pietate commendatus, Philippo Francorum & Carolo Neapolitanorum Regibus præcipuè charus, variis ad diverſos Principes fructus Legationibus, quibus denique glorioſè eſt immortuus, cum pro Philippo Rege ſedi Apoſtolicæ conciliando, in Galliam miſſus, magnam omnium expectationem morte immatura præverteret. *Ann. Ciſt. Iongelinus. &c. Ciacon. &c.*

A. C. 1305. *S. P. N.* 825.

Cæleſtinorum Congregationis novellæ, admiranda felicitas & feliciſſimæ ubertatis, jugis proventus, confluentibus ad novum tam admiranda ſanctitate Pontificis Cæleſtini Inſtitutum, remotiſſimis ex provinciis, novæ militiæ candidatis, adeoque ex profundiſſimo peccatorum luto multis mortalium millibus emergentibus, præſertim quod præter inauditum æternis ſæculis exemplum, abdicati Pontificatus maximi apicem & neglectam ſummę per orbem famæ celebritatem corpus Sanctiſſimi Inſtitutoris, prodigioſiſſimis à DEO miraculis honoratum Cæleſtini, & Cęleſtinorum nomen toto orbe ſumma omnium admiratione, commendaret. *Ex diverſis.*

A. C. 1306. *S. P. N.* 826.

Matris doloroſę, viva in terris imago, certè imitatrix, quam fieri à ſe ulla ratione poſſet, admodum ſtrenua, B. Eliſabeth de Spalbeck noſtra, Monialis Herckenrodenſis, Chriſtum patientem perpetua meditatione, in veſtigijs Matris Virginis proſequuta (contemplativorum exemplar mirificum) doloris gladium quotidie animam ſuam pertranſeuntis, adeo ſenſibiliter & acerbè ſenſit, ut niſi divinitus confirmata tanto in Martyrio, vivere non poſſe videretur. Septenis quippe quotidie horis, cum Chriſto ſuo paſſa, totum paſſionis diem cum ipſo inter immania tormenta decurrebat, cum alioquin ęgra perpetuo movere ſe non poſſet, velut à lictoribus per cellam rapta. Eadem ſacris ſtigmatibus, inſtar Seraphici Franciſci inſignita, è quibus vulneribus frequenter, & feriis maximè ſextis, ſanguinis irriguum defluebat. Eius vitam quę omnem humanam virtutem ſuperare viſa eſt, multi magnę authoritatis viri litteris conſignarunt. *Ex ven. Lud. Bloſio, Arn. de Rayſſe, Franc. de Bivar. Ioan. Gileman. Philippo Clarævall. Menol. &c.*

Iterum egregium de Roman. Eccleſia meritum, & memorabile conſtantię exemplum Religioſiſſimorum Patrum noſtrorum Ciſtercienſium, & eorum ſuperiore primum anno electi Abbatis Henrici: quos cum miro amore

ac

ac benevolentia Philippns Rex demereti ſatageret, & Henricnm Fidelem ſuum ſibique dilectum appellans inſigni privilegio donaret, ipſi tamen defuncti etiam Bonifacii Papæ honori, contra Regem conſulere non prętermiſerunt, & Henricus quidem eleganti poſtea epiſtola à Clemente Papa ad Concilium Viennenſe vocatus, nullo modo territus, qnod Sanctæ memoriæ ſuæ Anteceſſoti evenerat, in ipſo Regno contra Regem male ſentientem inque publico Concilio aſſerere defuncti Pontificis honotem non dubitavit. *Ex monim. Ciſt. & Annalibus Angeli Manriq. Catal. Abb. Ciſt. &c.*

A. C. 1307. S. P. N. 827.

MAgna illa Magnæ Gertrudis ſoror S. Mechtildis Baroniſſa de Hackeborn, Monialis Elpediana, Divino illuminariſſima Spititu, non ætatem ſolum ſuam, Sanctiſſimo vitæ exemplo, ſed ſequututas omnes ſcripris reconditiſſimi ſenſus pleniſſimis, mirifice illuminat, excitar, accenditque. *Ex vita eiusdem & ſcriptor. Menol. noſtr. Bloſio. &c.*

Demetetut inſigni opere Hiſtorico Angliam, Ioannes Caſtorius, qui & Bevet, Monaehns Weſtmonaſterienſis, plutimum à Lelando & Pitſio laudatut, & à veritate ac ſyncetitate, iuxta eruditionem commendatus. Scripſir autem: Hiſtoriam Britannotum & Anglorum, ab adventu Briti, à quo genti nomen, usqne ad ſua tempora, ſed & librum de tebus ſui Cænobij; quod optimos quosque Sanctiſſimosque Monaehos, nulla vana jactantia feciſſe, mille exemplis comptobatur, è quibus, tanta poſtetitati commendata habemus, vitrutum exempla, valitura ætetnum, ad cotum qui ſucceſſuri in veſtigia noſtra ſunt, utilem excitationem.

A. C. 1308. S. P. N. 828.

SUb hæc fete tempota morte abſumitur Beata Mechtildis noſtra Monialis Helftenſis, genete & virtute nobiliſſima de cuius admitandis viſionibus & tevelationibns, videndus liber ab ipſa conſetiptus, & ſæpius typis vulgatus, ſub titulo: De ſpitituali gtatia & conſolatione, ex quo abunde licebit colligere, Mechtildem, non qnod prædicatores & Profeſſores diverſarum artium, uni dnntaxat provinciæ & ſæculo, ſed orbi & omni ætati ætetnum ptofuiſſe; & divinæ gratiæ fluenta ſummo cum divini nominis honore in legentes, lecturos, & audituros longe lateque & æternitati ipſi commendaſſe. *videnda etiam Inſin. Div. piet.*

A. C. 1309. S. P. N. 829.

INcredibilis ptocerum & nobilium multitudo convolat ad Cænobia noſtra, diverſis per Getmaniam factionibus turbato Imperio, & in partes, Regesqne diverſos incolis inclinantibus. Proin qui in tutum recipi, & conſultum ſaltem animis vellent eucullum, amplexi, in eo ſalutem, & requiem optatam invenêre. Tantum rurſum Cęnobijs etiam poſteri debent, maiores ſuos extremo in diſcrimine, receptos & ſervatos cum vix illuſttem repetias in Getmania familiam, cuius non aliqui ſi non plurimi Cænobiis recepti, illic vitam feliciorem, qnam in ſerico atque auro exegerint, adeoq; grata memoria ſeris nepotibus cænobia, veſtigia, & cineres ſuos commendarint. *Ex Conſt. Ben. & diverſis.*

A. C. 1310. S. P. N. 830.

EXſplendeſcit ratiſſimum ſæculi huius Ornamentum & Sydus, Beatiſſima Aldobrandeſcha noſtra, Congregationis Humiliatorum, virgo Deo ſacra, & unice dilecta. De qua in Martytologio Benedictino 26. Aprilis his verbis agitur Senis depoſitio B. Aldobrandeſcę Sanctimonialis tertii ordinis Humiliatorum, admirandæ Sanctitatis & patientiæ feminæ. Hæc ex nobili Ponziotum genere nata & Bindoni Bellanti juveni nobiliſſimo Matrimonio copulata, exemplo Annæ prophetiſſę, in perpetua virginitate cum vito ſuo permanſit; quo mortuo, habitum Sanctę Religionis aſſumens de manibus R. P. F. Accurſij Tolomei tanta Religione vixit, ut & in vita & poſt mortem multis miraculis claruerit. Silvan. Razzi &c.

Fuit Aldobtandeſca Illuſtrium familiarum Italię, eſtque usq; hodie & ęternum decus, filia Petti Franciſci de Pontijs & Agnetis Bogherinæ nobiliſſimorum genere ac virtute parentum. Et vere longe ſublimiotem humana revereri In prægnante Agnete viſi cæleſtis aulę ephębi, ipſi magno numero inſervierũt,

cæleſti lumine illuſtratâ cellâ, in quâ parturiens morabatur. Enixa puellam Agnes absque dolore eſt, paulo antequam ederet, his verbis noctè in ſomnis compellata: *Tene bonam curam, Agnes, iſtius creaturæ, quia DEVS eam elegit ſuam.* Refulſit inter Humiliatorum noſtrorum ſtellas obſcuriſſimo ſæculo lunæ inſtar, mirabiles à Numine gratias conſequuta, quas inter, mirabili viſione, quantum fas homini DEI gratia illuminato SS. Trinitatem, & novem choros Angelorum, quin & orbem terrarum univerſum & ſecreta ac longe poſita, meruit intueri. Mortua eſt ſtans, velut in extaſi ſæpe viſa, ſic reperta, in cella ſolis inſtar reſplendente, inter cæleſtem odoris fragrantiam, junctis manibus, aperto ore, velut ſi Crucifixum alloqueretur. *Ex vita, & Menol. noſt. Bened. &c.*

Moritur eodem anno S. Humilitas Faventina, de omni item poſteritate, & ipſa Eccleſia univerſa meritiſſima, quod prima ipſa inſtituerit Sanctimonialium Vallisumbroſæ ordinem, qui exin plurimum amplificatus, rotas Sanctarum Virginum cohortes, ad nuptias illas agni immaculati tranſmiſit, cælo ornamentum terra auxilium opportunè attulit. *Ex tab. Vallum.* Wion. *&c.*

A. C. 1311. *S. P. N.* 831.

INgens in cælo triumphus ob exſpectatiſſimum adventum Diviniſſimæ Gertrudis noſtræ, de univerſo meritiſſimæ. Ita exſpectaſſe Gertrudem cælites omnes, Chriſtus ipſe teſtatus referente Blaſio: aliquando Gertrudis, inquit ille, iter faciens præ nimia ſui abiectione dixit ad Dominum: ah Domine mi inter præcipua miracula quæ facis iſtud valde eximium eſſe arbitror, quod permittis, ut me viliſſimam peccatricem terra ferat. Ad quæ verba Dominus benigne reſpondit: merito ſe terra tibi calcandam præbet, quandoquidem omnis cœlorum dignitatis ineffabili deſiderio illam jucundiſſimam horam exſpectat, qua te excipiat & portet.

De mortis genere quis ſatis explicet? Acceperat quippe, ait Bloſius in promiſſis à Divina & nunquam fallente veritate quod ſicut in morte Chriſti virtus amoris nobiliſſima ſeparavit animam ipſius Domini Iesu à corpore, ita in morte ipſius Virginis Divinus amor deberet omnes vires eius conſumere ſed & virgini præoſtenſum quanta cum gratia morti proxima ſuſcipienda à Numine ipſo & cæliribus eſſet. Inſinu nimirum Domini brachio ipſius ſuſtentata, & caput ipſius Admirabili Matre Virgine cælitum Regina elevante; infinita Angelorum multitudine, dein Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, Virginum ac Viduarum occurrentibus choris, ſingulis Apoſtolorum ſingulos annulos aureos, ſingulari vero ac familiariſſimo ſibi Ioanne Evangeliſta, binos offerentibus & aptantibus. &c. Sed de his vid. lib. 9. Inſin. Meritum vero ſuperioribus longe excellentius, & æternum ipſius eſt: quod quisque ante vel poſt obitum ipſius, conſiderans aut intelligens quam benigne & familiariter DEVS ſe illi accinaverit devotè fideliterque laudaret DEVM, vel ei gratias ageret pro beneficiis eidem Gertrudi collatis non migraret de hoc ſæculo, niſi prius DEVS alicuius ſpecialis familiatitatis delectationem in anima eius haberet. &c. Tantum DEVs ſæculorum omnium poſteritati propter unam hanc Virginem, & longe plura reliquit; ut merito inter Principes benefactores Gertrudem orbis habeat, numerare quæ tanta abdicatione ſui meruerit, quanta neque per æternitatem omnem rependere ſufficiat idem univerſus. *Ex lib. Inſin. &c.*

A. C. 1312. *S. P. N.* 832.

MOritur ſub hoc tempus illuminatiſſima illa virgo S. Mechtilda noſtra Cantrix Cænobij Elpediani, DEIparenti addictiſſima & dilectiſſima, quâ docente ipſa didicit, & poſteritatem omnem docuit, fructuoſiſſimum, & efficaciſſimum modum *Ave Maria* recitandi, in memoriam Salutationis ab ipſamet SS. Trinitate tranſmiſſæ: *Ave* à Patre æterno, *MARIA* à Filio. *Gratia plena* à ſpiritu Sancto, *Dominus tecum* à SS. Trinitate, quo quidem orandi modo, & religioſa tanti à SS. Trinitate beneficij commemoratione, mirifice affici ſe cælorum Auguſta Mechtildi patefecit, & per hanc merito accendit usq; hodie ſtudia univerſorum.

Ad fuit ſupremo in agone Mechtildi ſuæ Magna Mater, & ut collega quędam ſanctiſſima intueri meruit monile quod-

le quoddam illuſtriſſimum eiusdem pectori impoſuit virginis filius virginum Sponſus, qni ex meritis Matris ſuæ, boc eam privilegio ſpecialius donavit, ut ad ſimilitndinem quandam Matris ſuæ, Mater diceretur & virgo: eo quod caſto Zelo, memoriam ſui, in multorum cordibus genuiſſet. *Ex Inſin. Div. Piet. S. Gertrud. Landſperg. Menol. & Chron. Ben. Mar. &c.*

Mirabili exemplo, extinctus ſuperiore anno B. Adalbertus noſter Altaichenſis in Bavaria Monachus, Confeſſarij, Magiſtri Novitiorum & Prioris exemplar mirabile, tertis quaſi redditus, cum pro eximia, qua totus fervebat, proximi charitate, pro fugitivo Monacho præ dem ſe fore dum viveret promiſiſſet, etiam à morte ſe ſtitit, & quod promiſit præſtitit. Sed & patriæ conſulens, Bavariam plurimum demeruit, multis, claudis, epilepticis, captivis prodigioſiſſimè liberatis. *Ex vita, mon. Altaich. Matth. Radero. &c.*

A. C. 1313. *S. P. N. 833.*

MEmorabilis hic annus, S. Petri noſtri de Morono olim Cæleſtini Papæ digniſſimi vereq; Sanctiſſimi ſolemni Canoozizatione, tantopere pauciſſimis poſt obitum annis à Sede Apoſtolica honorati, quem paulo ante orbis univerſus viderat, certe audierat, Romani Pontificis juſſu, clauſum carceribus, in ijsdem expiraſſe, virum per omnia, ſed ſuper omnia, animi demiſſione, & honorum omnium atque deliciarum horrore admirandum, in vita & poſt mortem mirificum, de innumeris, ut officium eius habet approbatum, grandi miraculorum beneficentia meritum, cum variis & inſanabilibus morbis, prodigioſum remedium ſæpe attuliſſet & mortuos ad vitam revocaſſet, usq; hodie promptus ac facilis, ad miſeros quoscunque efficaciter exaudiendos, quidquid de ſurditate Sanctorum, noſtræ ætatis hæretici, & Pontificum maximè Romanorum oſores, impiè comminiſcantur. *Ex vita, & Breviario Monaſt. &c.*

Inter viros Ord. Illuſtres, emicant meritis Henricus ex Abbate Villarienſi, ac dein Henrici VII. Imp. Cancellario Tridentinus Epiſcopus; Philippus à Razenhauſen Eyſtettenſis, ex Abbate Periſienſi Pontifex de Epiſcopatu præclare meritus; Gulielmus Riſhangerus S. Albani Monachus, Regius ſub Henrico III. & Eduardo primo atque ſecundo Regibus Anglorum Chronographus, qni multa præſtantis ingenij poſteritati reliqnit monimenta. *Pitſius, Ed. Math. &c. & div. rer. Germ. & Angl. ſcript.*

A. C. 1314. *S. P. N. 834.*

INter purpuratos Patres S. R. Eccleſiæ inſignem hoc anno operam, præter ſuperius memoratos pluresque alios eo ex ordine navant: Petrus Arnaldi Burdegalenſis Vaſco ex Abbate Monaſterij S. Crucis Burdegalis Coogregationis Cluniac. Sanct. Rom. Eccleſ. Presbyter Card. Tit. Sanct. Stephani in Cælio monte, dein ob eximia merita, Vicecancellarius; & Petrus alius Gallus item ex Monacho & Abbate S. R. E. Presbyter Card. Arnaldus item ex Monacho & Abbate Montis frigidi Congreg. Ciſt. Presbyter Card. Tit. S. Priſcæ, ut Archiepiſcopos, Epiſcopos, aliosque ſine numero Eccleſiæ Prælatos prætereamus, ſingulos cæteroquin ſingulari merito commendandos. Et ſane vix deprehendas è noſtris pauciſſimos qui ad Epiſcopales Cathedras Cænobijs extracti, non immortale reliquerint ſuæ induſtriæ Religionisqne monimentum. *Ex Panvino Weſtmonaſt. & c.*

A. C. 1315. *S. P. N. 835.*

MOritur inſignis ille honoris Pontificij aſſertor contra Regem Galliarum Henricus Ciſtercij, de quo ſuperius, Abbas, ob navatam Eccleſiæ tam ſtrenuam operam, merito inſignibus privilegijs à Clemente Papa honoratus. Inter illa relatum in corpus Iuris, quod habetur in Clement. *Ad noſtrum 2. de cenſibus, exactionib. & procurat.* Vocatur in Chronico pervetuſto Ciſter, Henricus:

Mundi contemptor verus Deitatis amator. &c.

Ipſi ſuccedit Guilielmus de Valcellis, multo & ipſe nomine, ſed à promoto DEIparæ cultu præcipuè celebrandus. *Ang. Manrique, Catal. Abb. Ciſt. Claud. Robertus, &c.*

A. C. 1316. *P. P. N. 836.*

INſignis ille & antiquus DEIparæ cultor, S. DEOcarus Abbas Haſentieda-

nus, eo ipſo, quo Dominam ſuam tantopere honoraverat loco, & ipſe nunc honoratur, & ſolemniter hoc anno elevatur, pro magnis deinceps meritis, alter à Domina, Eccleſiæ, oppidi, & provinciæ Tutelaris Conſalutatus. Ita tanto poſt deletam beneficiorum memoriam, conſulendo Amicis ſuis, Numen revocat, & novis argumentis vocat incitatque, ad ſacra Tutelarium hyſpana veneranda. *Ex vita, & docum. Haſenried.*

Florent in ordine viri eruditione & meritis graviſſimis ſpectati plurimi, è quibus Iacobus Richardi Popuſeri Monachus plurimum effulſit, & celebrari meruit, qui in expugnandis Arnaldi Villa-novani dogmatibus, & libris expurgandis, cum aliis viris doctis, præfectus legitur: *Apud Eymericum in director. Inquiſit. quæſt. 11. l. 1. c. 13.*

A. C. 1317. *S. P. N.* 837.

HOc denique anno Ordo illuſtriſſimus de Monteſia Equitum, ſub ſanctiſſima Regula noſtra DEO & Eccleſiæ militantium nova quaſi origine enaſcitur & ſummo Chriſtianorum bono, impios infidelium Maurorum exercitus ab Hiſpaniæ imprimis Regnis atterit avertitque. Inter Magiſtros autem merito laudatur Iacobus Iacobi Aragonum Regis filius, cui Eleonora Alphonſi Caſtellæ Regis filia, cum eſſet deſponſata, ea intactâ relictâ militiæ huic nomen dedit, laudatiſſimeq; præfuit. *Ex Mirao, Wione, Henriquez. &c.*

A. C. 1318. *S. P. N.* 838.

DEmerentur inſigniter Cælorum Auguſtam, omneſque tantæ Auguſtæ honori & Nomini applaudentes, Ven. Guilielmus Ciſtercij Abbas, totius ſacræ familiæ Generalis, *Commemorationes*, ut vocant, de Beatiſſima Matre & Virgine, in ſingulis horis, tam Maioris quam Minoris officij inſtituens, magno ſanè Divinæ benedictionis inter noſtros incremento, dum nunquam deſierunt, cultum Dominæ ſuæ, cum inter ſe, toto diffuſos orbe, tum apud exteros etiam promovere. *Ang. Manriq. Catal. Abb. Ciſt. &c.*

Ipſo eodem anno illuſtriſſimam prodigioſamq; victoriam, & ſervati Regni honorem debent Bohemi, Sanctiſſimis Tutelaribus ſuis, Adalberto & Wenceslao noſtris, contra Saxones ſub Ioanne Rege mirabiliter defenſi. Cum enim illi propè Ciateelum, magno cum exercitu irruerent, terroremq; Bohemis maximum incuterent, eo quod decuplo majores, quam pro defenſione Regni aderant, copias adduxiſſent, Wilhelmus à Waldere, Bohemici exercitus Imperator, in genua procubuit, Deumque pro Victoria contra hoſtes invocans, miſſum confeſtim cælo ſubſidium expertus eſt, viſuſque S. Wenceslaus noſter, panoplia aurea, equo candido præcedens, & argenteam vibrans haſtam. Alacres proin Bohemi, invocato juxta in ſubſidium S. Adalberto, cum hoſtibus congreſſi, ab hora diei tertia ad Veſperum uſq; feliciſſimè pugnavere, hoſtibus maxima ex parte trucidatis, cum è ſuis non niſi duodecim deſideraſſent. *Ex rer. Boem. Script. &c.*

A. C. 1319. *S. P. N.* 839.

NEc multo poſt, hoc ipſo nimirum anno celeberrimus, nomine, meritis opibuſque Ordo Militum IESU Chriſti, æterno Reip. Chriſtianæ commodo inſtitutus; hodieque in Portugalliæ imprimis Regno florentiſſimus, de quo Henriquez libro 10. faſciculo Sanctorum diſt. 18. Ordo hic inquit, Regnū Luſitaniæ maxime illuſtrat. Miror tamen quod provincia tam auguſto limite concluſa, ordinem & equites tam opulentos contineat, ut nullus ibi quantumvis magnus & potentiſſimus princeps ſit, qui ſe eſſe aliquid credat, niſi militiæ hujus nobilitetur inſigni, nulluſq; ſit Prorex in Indiam deſtinandus, qui non ſummo ſibi ducat honori, ſi hoc Ordine à Principe ſuo donetur. Præcipuum ordinis Monaſterium & Domicilium in Caſtro Marino olim conditum, Tomarium translatum, opulentiſſimum, inter totius orbis numeratur, tanto ſumptu, magnificentiaq; extructum, ut nulli omnino; niſi S. Laurentij in Eſcuriali Eccleſijs merito æquiparetur. Habet Monaſterium idem trecentas & octoginta novem præfecturas, quas commendas vocant, ferturque in cenſu numerare ſexcenta millia ducatorum. *vid. Hier. Rom. Wion. &c.*

Unde colligas, quanti ſemper fecerint, quantumque ex ordine hoc ſperarint, maiores noſtri, qui tam profuſe omnia ſua in eundem congeſſere.

A. C.

A. C. 1320. *S. P. N.* 840.

MEretur de poſteritate omni Mattinus Polonus noſter (quem Dominicanum nonnulli fuiſſe contendunt) Ciſtercienſ. Cong. Monachus, ſummi Pontificis Pænitentiarius & Archiepiſcopus Coſentinus, ſcripto peregregio Chronico à Mundi origine ad ſua usque tempora, edente Plantino cum annotationibus Suffridi Petri Anno 1574. Ex Bugrano, Wione &c. Ita perpetua noſtris circa, Veterum res ſummâ cum diligentia, ac fide ad poſteros tranſmittendi.

Ipſo anno admirandus ille ſequuturis ſæculis omnibus Petrus Boerius Monachus & Abbas Cænobii S. Aniani, vir ſuo tempore doctiſſimus ob eximiam doctrinam, ſacrorumque Canonum peritiam, fit Epiſcopus Vrbeventanus, qui omne tempus vitæ ſuæ dictando & ſcribendo conſumpiſſe ex operibus relictis comprobatur *vid. Trith. Boerius ipſe, VVion. &c.*

A. C. 1321. *S. P. N.* 841.

VIvere deſinit inſigne illud Styriç ſuperioris decus, Engelbertus Abbas Admontenſis, præco Matris Miſericordiæ ſingularis, qui plura inter ingenij ſui & pietatis præſtantiſſima monimenta, ut præ aliis ſuis, illuſtrius aliquod Benedictini ſpiritus, ſui nimirum erga DEIparam, Benedictam ordinis Matrem argumentum ederet, inſignem de gratia & virtutibus B. M. V. librum ſcripſit; in quo, alia inter, *Regni Miſericordia indiviſum cum Filio Imperium*, ipſi tribuit, atque, *Miſericordia Filii velut theſauri ſibi commiſſi. Diſpenſatricem. &c.* Vt nemo non amans tantæ Virginis, poſſit non amare manum Encomiaſtis tanti, & à montibus æternis, derivata ad illa Styriæ deſerta rivos gratiarum demirari, venerari. *Ex monim. celeberrimi Cænobij Admont.*

Extinguitur & magnum Ciſtercienſis familiæ lumen Ven. Iacobus Pontigniaci Abbas, ea vit Innocentiæ & vitæ puritate, ut ignara fuci & vanitatis ætas, tantum virum, ſolemni inſcriptione comparare Sanct. Edmundo non vereretur.

Sanctus ut Edmundus, fuit abſq; libidine mundus.
Iſtius Eccleſiæ pater, & fons Theologiæ.
Vita norma pia, fervens in amore MARIAE.

Ex monim. Pontigniaci & Catalogo Abbatum apud Angelum Manrique &c.

A. C. 1322. *S. P. N.* 842.

SIngulis pene annis Epiſcoporum & Doctorum è noſtris Syllabus pertexendus, quod ne faciamus revera cogimur, ita promiſſo conſcientiam peturgente, ne huic contraveniamus, inter præcipuos excellunt Henricus Fialtrerius ex Monacho Cluniacenſi, ac in curia Romana procuratore Abbas Cluniacenſ. dein Epiſcopus Sanct. Flori in Avernia ſecundus poſt Raymundum Itidem ordinis noſtri Monachum (ut intelligas ſingulari Numinis providentia ſingulos pene Epiſcopatus per noſtros inchoatos, ſeu reſtitutos, etiam his temporibus quaſi ex more noſtris aſſignatos, cæpiſſe efflorеſcere) quem exin plures è noſtris conſequuti, ceu à noſtris ornandus honor ipſe eſſet, priusquam in aliorum manus devenirét. Henricus ita meritus, ut hodiernam, usque in diem poſteris omnibus in ſtatua çnea virtus eiusdem, & imago commendetur. Cl. Rob.

Clarent & Iacobus Epiſcopus Marſicanus, Guilielmus Epiſcopus Tornacẽſis, Philippus Eiſtettenſis. &c.

A. C. 1323. *S. P. N.* 843.

IOannem Pontificem huius nominis XXII. eximia Religio in Sanctiſſimum Patriarcham BENEDICTVM, & in eos alumnos ſingularis benevolentia promovit, ut Caſinati Cænobio Rectorem dater Epiſcopi officio, & dignitate conſpicuum: tum quia ſacro ſodalitio idipſum videbatur longe honorificentius, tum quod ſpirituali iurisdictioni (quæ latiſſimè patebat) minus abundè proſpectum rebatur, niſi paſtorem haberet tantæ authoritatis, & dignitatis, quantam in ſuis præſulibus anguſtiores diœceſes, & inferioris notæ cognoſcunt, ac venerantur. Igitur Oddonem ex Archiepiſcopo Piſano Patriarcham Alexandrinum Caſinalem Abbatem renunciat; quo defuncto maioribus adhuc honorum titulis

C 4 locum

locum illum inſignite percupiens anno ſui Pontificatus ſexto, humanæ ſalutis milleſimo trecenteſimo viceſimo tertio Caſinatem Eccleſiam in Cathedralem Regularium erexit. Epiſcopi duntaxat dignitate Abbatis officio, ac præfecturæ ſuperaddita: ita ut ab ipſo Patrum Conventu (quem Capituli nomine appellari placuerat) ex ſacrorum Canonum formula electus Antiſtes, utroque munere Abbatis ſcilicet, & Epiſcopi fungeretur. *vid. Marc. Ant. Scipio ex quo iſta deſcripſimus,*

A. C. 1324. *S.P.N.* 844.

INgens per Imperium univerſum Germaniam maximè noſtrum, nomen & gloria ex virtute & rerum gerendarum dexteritate Matthiæ noſtri Comitis à Bucheckr, ex Murbacenſi Monacho Archiepiſcopi & Sacri Rom. Imperij Electoris Moguntini. Is ea virtute, nec non potentia inter Archipræſules Moguntinos excelluit, ut omnes ferè hos anteceſſores ſuperaverit. Vitam inter omnia duxit caſtiſſimam; dum enim quadam vice, eo ignorante, à Camerarijs ſuis pulcherrima quædam Virgo in cubiculum ſuum fuiſſet intromiſſa, ut eius ſanitati, conſilio, ut aiebant, medicorum, continentiam ei obeſſe affirmantium, conſulerent; Virginem quidem blandè à ſe intactam dimiſit, ſed Camerariis ne talem rem amplius intentarent, ſub interminatione præcepit. vid. Alb. Argent. in Chron. & in geſtis Bertholdi à Buchegg Germani eiusdem Arg. Epiſ. Democh. Bruſch. Wion. &c.

A. C. 1325. *S. P. N.* 854.

MOritur hoc anno Beatus Angelus de Gualdo, Converſus Benedictinus, ea Sanctitate vir, ut ex primævo ordinis flore, reſervatum poſteris pro exemplo cenſeas, nec poſſe Annalibus, & cenſu meritiſſimorum virorum, fratrē converſum excludi, qui clerum æquè ac populum, ſupra omnem Oratorum facundiam, exemplo rapiebat, idem, non minus quam illo, etiam verbo potens, ſine litteris illuminatus, & doctus ſcientia infuſa, cuius divinitus conceſſæ ſapientiæ, omnibus mira dabat documenta. Eum in vita & poſt, magnis miraculis Numen commendavit, quæ inter, aquam prodigio in vinum vertit, & ratius illud: cum pro captivo eiusque vita Iudicem rogaret, & hic, prius arentem hyeme arborem ceraſa prolaturū diceret, quam reus ille dimitteretur, exorato Numine Angelus, illico effecit, ut recentiſſimis ceraſis arbor fœcundaretur. Eo mortuo, cum prodigioſe, apparente qui moveret nemine, campanæ diutiſſime conſonarent; illico clero populoque in mentem venit, Angelum ſibi ſuum ereptum & in cælos tranſlatum eſſe; uti, concurſu ad cellam facto, non ſine magno luctu ſuo experti ſunt. DEO tamen hunc non levi gaudio attemperante, dum quacunque funus deducerent, Ianuario menſe illico ſpinæ & dumeta in flores erumperent, baiulorum aliquo, qui ſacro funeri cervicem ſubmiſerat & humeros, gravi qua laborabat ruptura liberato.

Meruit ut vivus, ſic longe magis mortuus de patria Angelus, & quidem de ipſis etiam mortuis, apparente quam primum à morte eius, animâ viri cuiusdam Nobilis, & ſe cum multis animabus, in gratiam Angeli è purgatricibus eductum flammis prædicante. Cæterum deinceps Angelus patriam demereri nunquam deſiit, magno & immortali beneficio, ſæpius illam, à bello, peſte, & incendiis liberando, magno ob hæc ipſa, & merito in honore habitur, tanquam Patronus patriæ ſingularis, & alter à proprio illo loci cuſtode, Angelus Tutelaris. *Ex monim. Eccleſ. & Monaſterii S. P. N. Benedicti, Ludov. Iacobillo, &c.*

A.C. 1326. *S.P.N.* 846.

MAgis ſe magni exempli meritis commendant, & magnum Regno ac Regum Portugalliæ Sanguini decus addit B. Maria Monaſterii B. M. V. de Odivelas Monialis, Dionyſij Portugalliæ & Algarbiorum Regis filia, Alfonſi IV. Regis, & Conſtantiæ Caſtellæ Reginæ ſoror, quæ in mortali etiamnum corpore Angelico donata animo, anima quaſi ſub hoc tempus Regni extitit, miraculo parentibus, & germanis facta, in qua nemo non ludentem in omni virtutum genere DEI manum venerabatur. De qua conſulendus *Barn. de Montalbo, Chryſoſt, Henriq. & div. rer. Port. ſcript.*

Inter

Inter viros ordinis eruditione & meritis illuſtres celebrantur: Thomas S. Marci in citeriore Calabria Epiſcopus, Robertus Grimus Bardeneienſis,& Richardus Walingfordus Albanenſis, in Anglia Monachi,ille Commentariis in quatuorEvangelia ſcriptis,pie variis ingenii editis monimentis, de omni poſteritate meritus; de quo ita ex Pirſio Edoardus noſter Maihevv: Ricbardus Walingfordus,ad Sanct. Albanum primum Monachus,deinde eiusdem Monaſterij Abbas, vir in omnibus artibus liberalibus inſigniter eruditus, & Mathematicarum ſcientiarum, teſte Pitſio,ad miraculum peritus extitit. Addit,ipſum in Arithmetica, Geometria, & Aſtronomia,ſummam peritiam conſequutum,ſubditque plura, in laudem admirabilis Horologij ab ipſo fabricati, *quod mirabilis ingenij portentoſum inventum,& ſtupendum artificium vocat, cui ſimile,aut ſecundum Europa vix, aut nevix quidem unquam habuiſſe exiſtimetur*. Reliquit autem poſteritati:

- Canones in Albion (ſive Horologium ſuum) librum unum.
- De judiciis Aſtronomicis librum unum.
- De finibus demonſtrativis librum unum.
- De diametris librum unum.
- De chorda & arcu librum unum.
- De rebus Aſtronomicis librum unum.
- De Ecclypſibus ſolis & Lunæ librum unum.
- De Rectangulo librum unum.
- De rebus Arithmeticis librum unum.
- Exafrenon librum unum.
- De computo librum unum.

Ut de multis alijs multa de induſtria prætereamus.

A.C. 1327. *S.P.N.* 847.

EFFulget admirandæ vitæ Sanctitate Beatus Sagalus Clarimareſci in Arteſia Abbas, & provinciam illam accendit exemplo Sanctitatis Benedictinæ hoſpitalitatis & charitatis exemplar ſingulare. *Videat. rer. Ciſter. ſcript.*

Sed & B. Thomas ſeu Thomaſius noſter Camaldulenſis, qui à nonnullis, alter Onnphrius & Paulus, ab aliis alter in deſerto Ioannes prædicatur, cultor DEI patentis ſtudioſiſſimus, & maximis à Numine prodigijs honoratus, cuius ſacrum corpus,magno concurſu populi colitur, præterque aliam miraculorum multitudinem, gratia ſingularis in curanda hernia & ruptura celebratur, qui usque hodiemereri non deſinit, & patriæ atque afflictis porenrer patrocinari. *Ex vita.*

Ipſo anno Pattum Purpuratorum ſacro Collegio Romę adlegitur Ioannes Vicecomes, Monachus Sanct. Ambroſij Mediolanenſis,& multi alij ex ordine diverſas cathedras ornant, dementur Diœceſis &c.

A.C. 1328. *S.P.N.* 848.

PEtri Vrbenati Epiſcopi ingens gloria, & gloria ac nomine omni maius meritum. Inter eius admiranda protſus ingenij monimenta: In Regulam Sanctiſſimi Patris noſtri explicatio duplex:

- In prima, invento planè novo, confert ſententias ipſius Sanctiſſimæ Regulæ cum ſententiis SS. Parrũ.
- Altera novo item quodam, & inuſitato expoſitionis genere omnia Regulę non ſolum capirula, ſentẽtias, & dogmata,ſed etiam, quod amplioris induſtriæ eſt, verba, conſilia & præcepta iuri Pontificio conferens, mirabili ſubtilitate Decretalibus,& Canonibus ſummotum Pontificum & Patrum approbat. Quorum exemplaria explicationum extare apud ſe Wion. affirmabat.
- In Benedictinam item Benedicti Papæ XII. Commentarij.
- De ſignis locutionum l. 1.
- In ſpeculum Monachorum libet. 1. &c.

A.C. 1329. *S.P.N.* 849.

MAgnus virorum in ordine eruditorum,numerus,cum vel maxime literarum amor elanguiſſe in orbe videtur. In ſola ſanè Anglia, ne quid de Hiſpaniis dicam & Gallia, celebrari non ſua ſolum ętate plurimi,ſed & ad poſteram omnem meruere. Ex quibus, vivũt etiamnum in ſcriptis ſuis, & plauſum merẽtur: Thomas Pontius ſive Pontin°, Cęnobii S. Aug. noſtri Anglorũ Apoſt. juxta

juxta Cantuaria Monachus, deIn Abbas Romæ etiam pro virtute atque eruditione magno in pretio habitus, & benè etiam de Eccleſia meritus, in profligando gravi quorundam errore latius ſerpente, aſſerentium Beatas animas DEI viſione frui ante Iudicium extremum non poſſe, contra quos librum egregium: *De Viſione DEI* Thomas hic noſter ſcripſit, inter eruditiores ſui ſæculi ab Harbsfeldio celebratus, & à Guilielmo Thorneo, & Ioanne Lelando, nec non Pitſio plurimum laudatus.

Dein Ioannes duo, Thanatenſis alter Cœnobij Salvatoris apud Cantuariam Monachus, alter Evcrisdenus S. Edmundi Cellerarins; ille Mathemaricus, Muſicus & Hiſtoricus inſignis, qui librum unum ſcripſit de officiis Cantuarienſis Eccleſiæ, alterum de Vitis quorumdam Sanctorum; poſterior autem, *omni humanioris Litteratura*, ut ait Pitſius, *ſcientia* inſtructus, & Iuris prudentia excultus ſcripſit:

Concordantiæ Hiſtoriæ Divinæ librum unum.

Concordiam Decretorum librum unum.

Legum medullam, carmine deſcriptam librum unum.

De Regibus & Epiſcopis Angliæ librum unum.

Seriem temporum librum unum.

Sed & Rogerius Hardenus Ceſtrenſis Monachus, vir omni politioris Litteraturæ genere eleganter doctus, Hiſtoriam ab origine mundi ad ſua usq; tempora, puro, terſo, & nitido ſtylo conſcripſit, & hoc titulo inſignivit: *Polycratica temporum.* Libris ſeptem diſtinctum opus, ab Hugone Virleio, in Hiſtoriarum figuris, non ſemel honoris cauſa citatum. *Ex Edvardo Maihevv, Harpsfeld. Pitſio, Lelando &c.*

A.C. 1330. *S.P.N.* 850.

INter præcipua ordinis univerſi ſydera emicat, eminetque Petrus Rogerij de Malomonte Abbas Fiſeanenſis, ex Abbate Epiſcopus Atrabacenſis, hoc ipſo anno electus Archiepiſcopus Rotomagenſis, vir in Divinis ſcripturis eruditus, & in prophanis verſatus. Iuris vero Canonici Doctor inſignis, Trithemio teſte, non minus converſatione quam ſcientia venerandus; ſuffragente etiam Hieron. Plato, innumerisque aliis, ingenio acerrimo, eâ dicendi excellens facultate, ut populum quo vellet, concionando impelleret, cuius ſcripta Trith. libro de ſcript. Eccleſ. enumerat.

Infinitus penè numerus è diverſis Regnis procerum, qui familiæ ſuæ inſignia cucullo poſt habuere. Inter fœminas non defuere, quæ virili propoſito de tribus hoſtibus, mundo, carne, & dæmone triumpharent: quas inter præcipuo nomine hoc ipſo elucescit anno Iſabella Caroli Valeſij Aragonum & Valentinorum Regis deſignati, & Margaritæ Caroli II. Regis Neapolitani filiæ, nata, inſtitutum noſtrum in Monaſterio Fonteveralliorum profeſſa: ibidem denique in Abbatiſſam electa. Vid. Wion.

A.C. 1331. *S. P.N.* 851.

MIrabile iterum ſpeculum orbi exhiber ſacra familia noſtra Camaldulenſis, B. Paulam Florentinam, totius Hetrutiæ rarum, & illuſtriſſimum ſanè ornamentum, quæ à Deo ac DEIpara favorem & gratiam meruit incomparabilem, & vere inæſtimabilem, cum Magna Mater ipſi cum lactente ſuo illo virginum Sponſo appareret, cuius oſculo puerili, lactis Virginei rorem (ô dulcedinem!) Paula deguſtavit. *Ex vita. Ant. Balingh. &c.*

Clarent viri illuſtres plurimi, è quibus ad Pontificales evecti Cathedras Fridericus ex Abbate Lanckheimenſi Epiſcopus Aichſtadenſis in Germania, familia Illuſtriſſimus, ut meritis, ex Landgravijs Sanct. Rom. Imp. Leuchtenbergenſibus ortus, Dithmarus ex Monacho Portenſi Epiſcopus Generalenſis, multique alii. *De quibus Lib. de Provis. Prælat. &c. Iongelinus, Arnold. Duac. &c.*

A.C. 1332. *S.P.N.* 852.

CLaret meritis ingentibus tertius Florienſis, Floropolenſis ſive S. Flori Epiſcopus Archimbaldus, Monachus S. Flori Cathedralis (ne neſcias hoc etiam ſæculo, noſtros non in Anglia ſolum, ſed & Gallia Cathedrales Eccleſias obtinuiſſe, ſed & hanc Sanct. Flori etiam propter, & per noſtros conditam) cui in acceptis referant neceſſe

eſt

eſt urbis honorem egregiè promotum cives Floropolitani, & victum etiam opesque ſuas Canonici Collegialis Eccleſiæ Sanct. Mariæ, ab eodem conditæ. Vid. Clem. Rob. Wion. Democh. Belfort.

Inter purpuratos cum dignitate & merito è noſtris eminent Iacobus Fornerii Ioannes XXII. ex ſorore nepos ex Abbate Fontis frigidi Sanct. Rom. Eccleſ. presbyter Card. Tit. S. Priſcæ, Ioannes item Vicecomes Mediolanenſis ex Monacho S. Ambroſij Mediolani Sanct. Roman. Eccleſ. presbyter Card. alius inſuper, quem non nominat Genebrardus, congregationis Ciſtercienſis, qui bibliothecam Pariſienſem egregie exornans, æterno merito, operam Theologiæ dantes ſedecim alumnos perpetuos inſtituit. Vnde cognoſcas alumnorum à noſtris primum inſtitutorum, ſeu potius adoptatorum perpetuam erga Monachos obligationem, de quorum collegiis victuque à noſtris exſtructis & cœptis alibi fuſius. Vid. Genebrardus, Panvinus, Clemens Robertus &c.

A. C. 1333. *S. P. N.* 853.

SUb hæc tempora Ordo Montis Oliveti in agro Senenſi, ingenti Eccleſię Ornamento, fructuque reſtitutus, ſed & ordo ſeu Congregatio Grandimontenſium, opera maximè ac ſtudio Ioannis ſummi Pontificis, ad primum non ſolum fervorem revocatus, verum etiam mirifice auctus, propagatus atque exornatus. Ita noſtri ubertati domus D E I, graves & multiplices iugiter manipulos adiecère. Ex Ciaconio.

Claret eximia nominis fama Guerricus Abbas noſter Igniarenſis ab relictis ingenii monimentis celebratiſſimus. De quo Hieron. Platus, Ciaconius, Trithemius, &c.

A. C. 1334. *S. P. N.* 854.

MIrabili Dei providentia, nec ſine miraculo, rurſum ex ordine noſtro Summus Orbis Pontifex eligitur, F. Iacobus Furnerius, quem ex Abbate Montis frigidi Ioannes XXII. Epiſcopum Appamiarum primum, dein Mirapicenſem, & demum presbyterum Cardinalem Tit. S. Priſcæ creaverat. Præſignatus perviſum Pontificatus Iacobi, Epiſcopo quodam Gallo, qui Furnetio ipſi admiranti, nec expectanti ante electionem ſignificans: pater, inquit, ille qui mihi monſtravit faciem veſtram, introduxit me in ſtabulum immundiſſimum, ſtercoribus plenum; ubi vidi arcam marmoream, altiſſimam ſed vacuam. Vos eſtis ille arca, quam debetis in officio veſtro virtutibus implere, & ſignis. Ergò Paſtor & ſtabularie, pergit, Curiam & Sedem Apoſtolatus, iam immundiſſimum Stabulum, ab avaritiis, & Simoniacis Stercoribus expurgate, vobiſque ſanctam Romanam Eccleſiam, & Vrbem commiſſas habete. Hæc ex Alberto Argentinenſi. Sic occulto Dei conſilio electus Iacobus noſter, mirantibus ipſis qui eum elegerant, quomodo ipſum præter expectationem nominaſſent, ſed multo magis illo obſtupeſcente, & pro ſancta animi ſubmiſſione exclamavit: aſinum elegiſtis. Verum virum ſanctiſſimum & Reip. Chriſtianæ utiliſſimum elegiſſe paulo poſt patuit, cum ſtatim ac diadema Pontificium accepit, Benedictus eo nomine XII. appellatus, ſe iuxta viſionem memoratam ad iuvandam Eccleſiam totum converterit: ſed & eidem exornandæ intentus, quinquaginta aureorum millia, ad reparandas S. Petri, Salvatoris, Lateranenſem, aliasque Baſilicas Romam miſit. Pacem quoque totius Eccleſiæ, atque orbis Chriſtiani ſibi in animo eſſe cum dixiſſet, nuncios ad Ludovicum Bavarum Eccleſiæ hoſtem (ſic vitæ auctor eum appellat) aliquos deſtinavit, qui obſtinatum ſententiæ ad pœnitentiam emollirent. Die Nativitatis Dominicę, & reliquis ſequentibus profuſione indulgentiarum omnes Chriſti fideles ad orationes pro felici adminiſtratione invitavit, inque ſumptus Cardinalium centena millia florenorum dedit. Eâ liberalitate, turpem avaritię luem ex aula nonnihil movit, Patrum animos ſibi maiorem in modum devinxit. Tantis beneficiis, & præclare geſtis Pontificatum cœpit Benedictus, , unde progreſſus metiaris. Videantur Albert. Argent. Oldradus in vita. Panvinus, Ciaconius, Bzovius, Dithmarus, Platus. Trithem.

A. C. 1335. *S. P. N.* 855.

ADmiranda rerum mutatio, ſed & ex ea mutatione omnium maxima

gra-

gratulatio, diverſis Germaniæ, Galliæ, Italiæ &c. Pontificibus, metu Benedicti Pontificis ad ſedes ſuas ſe recipientibus, qui pro libertate atque animi voluptate, antea cura omni liberi, nihil de ovibus anxij vagabantur, ſtatim quippe atque diadema Pontificium Benedictus accepit, 4. Idus Ianuarij in Conſiſtorio, ſic vocant, publico omnes Prælatos & Paſtores Eccleſiarum, Avinione ex Curia, ad ſuas reverti Eccleſias à feſto Purificationis Deipatentis juſſit: cum omnibus & ſingulis renunciaſſet, ſe velle uti juris remediis, contra eos, qui nulla cauſa legitima, ab ovibus Chriſti, ſuæ curæ commiſſis abeſſent, neque divino de reſidentia Prælatorum præcepto ſatisfacere curarent. Ingens planè meritum, & Eccleſiæ Vniverſæ per quam neceſſarium, ut neſcio, quid dignius tantus agere Pontifex potuiſſet.

A. C. 1336. *S. P. N.* 856.

ADmirandus ſanè in omnibus Pontificum non ſolum Romanorum, ſed orbis univerſi Præſulum, ſpeculum Benedictus noſter XII. cuius inter alia, digniſſimum ſanè æterna memoria & imitatione æquitatis & Religionis exemplum: quandoquidem inſolenti planè, & nunquam ſatis laudando decreto, Eccleſiaſtica beneficia, à prædeceſſoribus ſuis per inoportunitatem harpyarum Palatinarum, ad concedendum, ſe devorandum Titulo Commendatum omnibus collata, in publico conſiſtorio revocavit, neque ullis unquam, exceptis Patribus purpuratis, ea concedere voluit, hoc Titulo. De eodem Benedicto hæc in vita ipſius habet Oldradus. In beneficiis Eccleſiaſticis conferendis id potiſſimum cavit ne indignis darentur, ſæpe dicens, nolle ſe luto murum exornare. Indignos enim illis honoribus homines luto comparabat. Sed ante omnia ad utilitatem poſteritatis æterno exemplo commendanda Victoria tanti Pontificis de Carne & Sanguine; ita ut neque ex obliquo quidem, Sanguine junctiſſimis quidquam concederet, ſive annueret: agnatos quippe ac conſanguineos fingebat ſibi ignotos: digniſſima & convenientiſſima Pontificis Maieſtati voce aſſerens: Pontifices Romanos, Conſanguineos non habere; Cumque inſtarent quotidie multi, urgerentque, ut eos promoveret, ſubintulit illud Davidicum, quod pro inſigni argumento gerebat. Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero, & emundabor à delicto maximo. Victus tamen precibus piorum hominum, ſororis, an fratris, filium Archiepiſcopum Arelatenſem eſſe iuſſit, eoque excepto, conſanguineum vel agnatum neminem agnovit. Mercator quidem Toloſanus dives, Avinionem cum uxore, nepte Pontificis profectus, ad colloquium quidem admiſſus, magnaque indulgentia ac facilitate tractatus fuit. Cæterum nihil niſi ſumptus in itinere factos, & qui domum reverſuris neceſſarij eſſent obtinuit, atque à Pontifice iſtud audivit: ſe quidem, ut Iacobum Furnerium illos agnoſcere, at Pontificem renunciatum, conſanguineos, & affines non habere. *Ex vita.*

A. C. 1337. *S. P. N.* 857.

EFfloreſcit toto terrarum orbe, incredibili & inæſtimabili Eccleſiæ univerſæ ornamento fructuque, immortalique cum merito Beatiſſimi Pontificis Benedicti XII. Ordo noſter, Monachorum nigrorum; quem hoc ipſo anno de conſilio Sanct. Roman. Eccleſ. Cardinalium, & multorum doctiſſimorum Abbatum, feliciſſimè reformavit, ut ex ipſis Pontificis verbis liquet: Nos tamen, inquit, ob Zelum amplioris Salutis, & maioris proſperitatis eiusdem, intra noſtra præcordia, & cum nonnullis ex Fratribus noſtris Sanct. Roman. Eccleſ. Cardinalibus, & dilectis filiis, Petro Cluniacenſi, Ioanne Caſæ DEI, Gilberto Maſilienſi, Raymundo Pſalmodienſi, Gulielmo Montis Olivi, & Gregorio Yſidonenſi Monaſteriorum Abbatibus eiusdem Religionis, Decretorum Doctoribus, diligenti tractatu præhabito, & ſuper eo digeſtâ deliberatione ſequuta, ut eadem Religio in Divini cultus obſequio floreat. &c. Reformatus autem ſic Monaſticus Nigrorum Ordo, diviſus eſt in Provincias ſex & triginta, quam diviſionem ſubiungendam omnino cenſuimus, unde ordinis, etiam tempore, amplitudinem, indeque merita, tot diverſiſſimis provinciis, DEO ſervientium metiaris.

1, Rhe-

1. Rhemenſis, & Senonenſis pro una provincia.
2. Rorhomagenſis, & Turonenſis cum Monaſterio S. Florentii, & membris ipſius, quod nulli Epiſcopo ſubeſt.
3. Bituricenſis & Burdegalenſis cum Epiſcopatu Anicienſi.
4. Narbonenſis & Tololana & Auxicana.
5. Cantuarienſis & Eboracenſis in Anglia.
6. Hiſpalenſis, Campiſtellæ, & Andaluziæ in Hiſpaniis.
7. Toletana in Hiſpania.
8. Bracarenſis in Luſitania.
9. Tarraconenſis, Cæſarauguſtæ, cum Epiſcopatu Majoricæ in Regno Aragoniæ.
10. Lugdunenſis, Biſuntinenſis, & Tarantaſienſis in Burgundia.
11. Viennenſis, Arelarenſis, Aquenſis, & Ebredunenſis in Delphinatu.
12. Romana Provincia, cum ſeptem Epiſcopis ſibi ſubjectis, & Monaſteriis ſibi ſubditis, Sublacenſi, & Farfenſi, nullius Diœceſeos.
13. Rhegienſis, Coſentiæ, Sanctæ Severinæ, Roſſanus, Mileti, & Biſignani Epiſcopatus.
14. Barenſis, Sipontinus, Beneventanus, Trojanus, Melphitanus, & Epoli Epiſcopatus.
15. Conſanenſis, Acherontinus, Tarentinus, Brundiſinus, Otrunti Epiſcopatus.
16. Neapolitanus, Campuanus, Malphitanus, Salernitanus, Surrentinus, Caſinenſis, Ravellinus, Averſanus, Epiſcopatus, ſimul cum Monaſterio S. Vincentii de Vulturno, ab Epiſcopali poteſtate exempto.
17. Panormitanus, Meſſanenſis, Montis Regalis, Melitanus Epiſcopatus, ſive Regnum Siciliæ cum Inſula Melitenſi.
18. Regnum Cypri.
19. Regnum Sardiniæ & Corſicæ.
20. Patriarchatus Aquilegiæ, Grandenſis, cum provinciis Iadræ & Raguſij.
21. Provincia Mediolanenſis, Genuenſis, & Piſana.
22. Ravenna, Ferraria, & Placentia Civitates.
23. Strigonienſis, & Collocenſis, ſive Regnum Vngariæ.
24. Gneznenſis, ſive Regnum Poloniæ.
25. Ardinacenſis, Dublinenſis, Caſſalenſis, Duacienſis in Hibernia.
26. Regnum Scotiæ.
27. Regnum Bohemiæ.
28. Regnum Daciæ.
29. Regnum Norvegiæ.
30. Regnum Suetiæ.
31. Archiepiſcoparus Moguntinus cũ Epiſcopatu Bambergenſi.
32. Archiepiſcopatus Colonienſis, & Treverenſis.
33. Archiepiſcopatus Bremenſis, Magburgenſis cum Epiſcoparu Caminenſis.
34. Archiepiſcopatus Salisburgenſis in Bavaria.
35. Archiepiſcopatus Rigenſis.
36. Provincia item Thebana, Athenienſis, Patras ſive Corinthi cũ Patriarchatu Conſtantinopolitano.

Tam diverſis Provinciis, repente lux nova affulſit; & ſingulari Dei gratia id ordini noſtro perpetuum fuit, ut ſingulis omnino ſæculis, velut juventute aquilæ, renovaretur, adeoque ſanctitatem, merita, exempla in hodiernam usque diem propagaret, ad finem usque mundi, prædicente ipſo Numine, propagaturus, & pro Eccleſia Dei, ſtrenue laboraturus.

Ipſo año creatus S.R.E. Cardinalis Petrus Rogerij noſter; ex Monacho Fiſcanenſi & Iuris Canonici eximio profeſſore, Archiepiſcopus Rotomagenſis. *Vid. Ciaconius.*

A. C. 1338. *S.P.N.* 858.

PRohibet rurſus compendium, tantæ materiei amplitudinem, cui iṁenſa volumina minimè ſufficerent. Benedictus Pontifex, bono Reipublicæ Chriſtianæ natus, hoc año nervos omnes intendit, & admirabili induſtria, in eo totus eſt, ut Ludovicum Bavarum Ex-Imperatorem ad ſaniora conſilia revocet, pacem toto orbe componat, ſed & graviſsimum Schiſma eliminet. Inter Philippum etiam Franciæ, & Eduardum Angliæ Reges, graviſſimè diſsidentes, quamvis apud pertinaces odio Principes, nihil efficeret, Pontificio tamen oneri & honori cumulatè reſpondit. Tantæ verò ipſe Conſtantiæ fuit, ut dimoveri à recto vel vi, vel pretio,

vel pollicitationibus nunquam potuerit, bonis omnibus amicꝰ malos aperto odio proſecutus. Inſigne etiam meritum fuit: quo Pontificiam anteceſſoris dignitatem à calumnia Hæreſis vindicavit, ejusque opinionem de mortuorum animis, tam dilucidè expoſuit, ut nullus ſuper eſſet dubitandi locus, decretumque ejus opinionis gratia fecit, & eos qui aliter ſentirent Hæreticos pronunciavit. Incredibili dein magnanimitate miſſo in Italiam Legato, Senatui Populoque Romano perſuaſit, ut Senatoriam dignitatem, quam diu Regio nomine geſſerant, ſuis tandem & Ecclesiæ auſpiciis adminiſtrarent. *Ex Vita & Ciacon.*

Protulit hic idem annus, inſignes Chriſti Martyres, Ioannem Meſſiam Abbatem Alnenſem, cum ſocio Monacho, de quorum Martyrio conſulendus, *Henriq. l. 2 diſt 3. q.*

A. C. 1339. *S.P.N.* 859.

BEnedictus Papa peregregio rurſꝰ merito, de Eccleſia, & Hiſpaniæ inprimis Regnis meritiſsimus, bullam cruciatam, contra Reges Marrochiouem & Granatæ, Agarenos, ſcribens, qui cruce ſignarentur contra eosdem, maximis gratiis donat: Vnde plurimis conſcriptis, quamvis impare numero noſtri pugnarent, ingens hoſtium fidei clades conſequuta, quippe miraculoſa ſanè victoria, cum Alphonſi Caſtellæ & Legionis Regis copiæ, quatuordecim millibus equitum, peditum quinque & triginta millibus conſtarent; Saracenorum tamen exercitum, octaginta quinque minimum equitum, ac ſexcenta peditum millia devicère, tanta illata barbaris clade, ut tanto ex exercitu ſupra quadringenta mortalium millia partim cęderentur, partim caperentur, ex Chriſtianor. copiis, nō niſi quindecim ſeu viginti deſideratis. *Ex Ciacon. & Hiſp. ſcript.*

Claret egregia fama, & contempti Regii faſtus immortali exemplo Ioannua, Caroli Valeſij Aragonum Regis filia, quæ à morte mariti Guilielmi III. Holandiæ & Hannoniæ Comitis Cænobium Fontanellenſe ingreſſa, nec multo poſt meritis ſuis expoſcentibus Abbatiali honore inſignita, benè de Religione & Patria ſua merita, cum incredibili ſanctimonialium ſuarum mœrore è vivis ſublata eſt. *Vid. Iacobus Meyerus, &c.*

A. C. 1340. *S.P.N.* 860.

RIchardus Stradleius Abbas Herefordienſis celebratur, præter egregiam virtutem à ſcriptis tanto ingenio digniſſimis commendatus. Potiora ſunt.

Commentariorum in Evangelia, lib. 4.
In quoſdam Sacrę Scripturę textus, lib. 1.
In Orationem Dominicam, lib. 1.
Homiliarum, lib. 1.

Videndus Henriquezius aliique de pluribus noſtri ordinis hoc tempore viris genere, doctrina, & ſanctitate illuſtriſſimus. Sed Benedicti ante omnia Pontificis maximi merita fuêre Hęreſin quippe Fratricellorum, auctoritate Apoſtolica damnans, contra Simoniacos exin miranda conſtantia conſurrexit. Sed neque Catholicis parcens, aut adulatus Principibus in delinquentes acerrimè animadvertit, Ioannem Bohemiæ Regem, libertatis Eccleſiaſticæ contemptorem, diris percuſſit. Et Eduardum Angliæ Regem excommunicavit, quod præter decimationem omnium proventuum Eccleſiaſticorum, in triennium omnibus Eccleſiis impoſitam, etiam confiſcatione bonorum quorundam Ord. Ciſtert. Monaſteriorum, aliarumque ditiorum Religionum, graviter exceſſiſſet. Alios item plures pro meritis, ſacrorum participatione interdixit. Vt videas, quam conſtantes, invictique Pontifices noſtri, nihil ab homine metuerent, ſolum Deum reverentur. *Ex Vita & Ciaconio, &c.*

A. C. 1341. *S.P.N.* 861.

OBiter pauciſſima, ex innumeris Benedicti Pontificis, præclarè geſta numeramus, ita ut obruente illo manum & calamum, cæterorum è noſtris cætera omnia ſileamus. Quantum verò ad immortalitatem famę fuerit tanti Pontificis, Armeniam, Apoſtolica planè functione, ad communionem Eccleſiæ excitaſſe, Legatos & Apoſtolos ad Tartaros miſiſſe, Eccleſiarum per Italiam, omnium Antiſtitum electionem ſibi reſervaſſe, hocque modo, Eccleſiarum dignitatem, pacemque per Italiam ſtabiliſſe, vicarios urbiū per Italiam, & citeriorem Galliam inſtituiſſe: Palatium denique Pontificium Avenione, ſumptu atque opere magnificentiſſimum conſtruxiſſe, hæc atque alia plura, pondetanda lectori relinquimus. *Ex Ciacon.*

A. C. 1342. *S.P.N.* 862.

SVſtulit hic annus, tantum Pontificem, incredibili omnium dolore deploratum:

tum: Ejus ante mortem, ingens meritũ; inſtituto ordine; qui hodieque obſervatur, in expeditionibus pœnitentiariæ Apoſtolicæ, & pretio taxato Bullarum Apoſtolicarum & Brevium. Reſtitutoris Eccleſiarum Titulum meritus, & longiore vita dignus, niſi digniorem meliore Deus judicaſſet, à quo etiam poſt mortem eſt miraculis honoratus. *Vid. Ciacon. Henriquez aliique.* Mœrorem com̃unem, ex tanti Pontificis morte, ſolata quamprimum Petri Rogerii noſtri Fiſcanenſi Abbate Arelatenſis, mox Senonenſis, dein Rothomagenſis, ſacræ denique R. Eccleſ. Cardinalis, ad ſum̃um honorem electio; viri literatiſſimi, & de Eccleſia meritiſſimi, quem Ioañes XXII. invito quantumvis Rege Galliarum (qui ejus conſiliis carere noluerat) pridem cardinalem creare paraverat. Cui quam primum Clementis VI. nomen impoſitum. Ciaconius.

Ipſo anno Helſtenſe Cænobium, eo in prælio, quod Brunſwicenſis Dux cum Manſeldenſibus Comitibus gerebat, everſum, ſingulari miraculo, necquidquam efferato milite, contra ſacras Deo Virgines, earumque Caſtitatem moliente; precibus utique Magnæ Gertrudis; cujus Dux, eâ vaſtitate ſacras exuvias texit, utique, quod ſperamus, majori aliquando cum fructu, ac ſolatio fidelium eruendas, & proponendas: *Ex Lib. Inſin. & Tilman.*

A.C. 1343. *S.P.N. 863.*

FRigidiſſimas illas Septentrionis Regiones, & Regnum inprimis Sueciæ, Divinis excitat, accendit & inflammat ignibus Beatus Gerekinus, Monaſterii B. M. V. de Alváſtra Monachus, qui quantum orationibus poſſet & proficeret pro Regnis illis & orbe univerſo, facile inde patuit, quod paucis legitur ſanctorum contigiſſe: ut ſub orationis ſtudio, *novem Angelorum choros, quaſi continenter intueretur.* Sed & apud Reginam cæli, orbis Dominam quantum poſſet, inauditum hujus dignationis exemplum eſt; cùm fortè pro exercitio humilitatis & obedientiæ juſſus in piſtrino, artis ignarus, laborare, ad imaginem in pariete quodam depictam, ſibique cultu familiarem, Dominæ ſuæ recurreret, & infantili ſimplicitate ſic ipſam alloqueretur: *Domina mea Chariſsima, Dominus Abbas præcepit, ut cum piſtoribus laborem, tu autem ſcis, me prorſus in ea arte rudem eſſe. Veruntamen juxta voluntatem tuam facere ſum paratus, quod mihi ſuggeſſeris.* Stupenda res! Reſpondit ex imagine virgo: *Fac, quod hucusque feceras* (orationi intentus erat) *& ego pro te ſerviã in priſtino.* Abiit proin ille, ad locum conſuetum & orare perrexit, cum interim viſa eſt alia perſona pro Gerekino in piſtrino, ejus perſonam vultu referens miniſtraſſe, cum ipſe interim defixus in oratione, in Eccleſia deprehenderetur. Sed poſtquam Gerekini ſimiles Suecia habere deſiit, & ipſa refrixit, & multas deinceps provincias perdidit, in quas tanquam pruina & grando incubuit, ſcaturigo maximarum, quas com̃inatus non ſemel Deus eſt, tempeſtatum Europæ & calamitatum. *Ioan. Taſtov. Revel. S. Gertr. Abr. Bzovius, &c.*

A.C. 1344. *S.P.N. 864.*

APud Tartaros & Armenios miſſi non ita pridem à Benedicto noſtro duodecimo Apoſtolici zeli & ſpiritus viri inſignes ſtrenuè laborant, & ſudores ſuos Eccleſiæ & cælo conſecrant, diſpari apud illos & poſteriores fructu, cum ſanguinarii illi & inhoſpitales populi, exterorum (quod proprium eſt barbarorum) oſores, & quaſi ex condicto hoſtes, eo ipſo incapaces diſciplinæ ſe redderent, in Armenia autem multa adhuc priſcæ pietatis inſignia ſe proderent, nec ita difficulter; plantata pridem cum primævo ordinis flore pietas, erroneis nonnullis depravata dogmatibus, ad rectam rationem revocaretur. *Ex Arachielis Armeni relatione & ſcriptis diverſ. Communicatis à R.P.D. Mauro Marcheſio, Benedicto noſtro Redivivo, &c.* Alia plura in Regno Sueciæ clarent luminaria, & tria ſub hoc ipſum tempus cælis ſydera inſeruntur: Beati Petrus, Olaus, & Tordo Alvaſtrenſes Monachi, quorum nomina, aureis ſcripta characteribus in libro vitæ legit B. Gerekinus, im̃inentemque felicem eorum tranſitum prædixit.

A.C. 1345. *S.P.N. 865.*

SVmma Clementis noſtri in Eccleſia Majeſtas, nomen ipſum conſequuta, quod ab ingenii, doctrinæ, morumq; excellentia decantatiſſimus, tantò magis in ſum̃o Pontificatu ſuſpiceretur, quanto honore illo ſe digniorem ipſe feciſſet. Abſolutum ante omnia Pontificale Palatium Avenionenſe, ipſi ſucceſſores Pontifices debuêre: Rothomagenſis vero Eccleſia,

cui ante Pontificatum ſummum præſederat, eidem æternum obligata, in quam ipſe ſeu Matrem propenſior, dignitatem ejus inprimis auxit, & Privilegiis plurimis exornavit, ſexdecim inſuper presbyteros, Collegii Cathedralis numero addidit, æternis redditibus aſſignatis, quibus alerentur. Vt intelligas quantum Gallia noſtris debeat, cujus pleræque Vrbes & Epiſcopatus, à noſtris tanta liberalitate aucti, quanta Religione primum conditi. *Ex Ciacon. Cl. Rob. Gall. diverſ. ſcript.*

Moritur eodem anno B. Iacobus Gerius Camaldulenſis Congregationis Monachus, ipſo feliciſſimo tranſitu, Angelorum vocibus exceptus. *Aug. Florent.*

A.C. 1346. *S.P.N.* 866.

MIra magnimitate in obſtinatum Ludovicum, vulgo Bavarum, Eximperatorem animadvertens Clemens noſter ſummus Pontifex, denuo eundem ſacris interdicit, ſed & pro auctoritate poteſtatis Pontificiæ, alium eligi Imperatorem præcipit; Is opera Clementis creatus Carolus quartus, Bohemiæ Regis filius, præfuit añis triginta duobus, menſibus quinque diebus quatuordecim, auctor Bullæ aureæ, ſummo in pretio à noſtris ſemper habitæ, ut ejus beneficia ex parte ad Clementem etiam noſtrum referantur. *Ex Franciſco Roſiers. Ciacon. &c.*

Congregatio noſtra Vallumbroſana à Benedicto Clementis anteceſſore egregiè aucta, & propagata, per magnis incrementis floret, & viris præſtantiſſimis, copioſiſſimisque meritis Eccleſiam auget & ornat, hoc imprimis anno, quo eximia ſanctitate electus eſt Generalis B. Michael Aretinus. *De quo Tabula Vallumbroſana VVion. &c.*

A.C. 1347. *S.P.N.* 867.

HOc circiter anno, Clemens VI. ponderatis ingentibus Coronæ Franciæ in S. Sedem meritis, Chriſtianiſſimo Regi poteſtatem fecit ſub utraque ſpecie, quandocunque id optaret comunicandi. Qua poteſtate tum ipſo die conſecrationis ſuæ, tum in articulo mortis utitur. *Vid. Gloſ. l. noſt. Henriquez, lib. Euchar. cap.* 44. §. 7. *Gualter. &c.* Item in noſtris debent Galliæ Reges.

Ipſo etiam anno S. Iuonem, presbyterum & Confeſſorem, in ſanctorum numerum, idem Clemens repoſuit. *Gerebrard. Baron. in Martyrologio, &c.*

Digniſſima dein emptione, cum Pontifices Romani eousque alieno in fundo habitaſſent, Avenionenſis Vrbis Dominium ab Ioanna Regia Romanæ Eccleſiæ addidit, auctoritatique Pontificiæ egregiè conſuluit. *Ciaconius. &c.*

A.C. 1348. *S.P.N.* 868.

SAnctiſſimus Bernardus noſter Tolomæus, ſanctiſſimum Patriarcham noſtrum BENEDICTUM imitatus, inter orationis verba, interque pſallentium diſcipulorum manus, gaudens in Domino, & exultans, beatum ſpiritum reddidit creatori ſuo. Is Fundator & Inſtitutor ordinis, ſive Congregationis noſtræ Monachorum Olivetanorum, de Eccleſia univerſa, & beatiſſimis inprimis Parentibus noſtris Virgine BENEDICTA & BENEDICTO præclariſſimè meruit, cultumque eorundem plurimum promovit. Vir fuit litteratiſſimus, ut & genere nobiliſſimus, cumque Philoſophiam in publica Academia profiteretur, aliquando repente utroque orbatus lumine, à Deiparente miraculo curatus eſt, moxque conſcenſo ſuggeſtu, tanta facundia copiaque dicendi ad mundi contemptum, cæleſteſque divitias complectendas, auditores hortatus eſt, ut omnes, quorquot aderant, in magnam ſuimet confuſionem verſi ſint, & continuo quidam eorum, inter quos Ambroſius Picolomineus, & Patricius ex æquivoca Patricia familia, uterque ut & Bernardus, nobiliſſimi Senenſium Senatores, Bernardo adhærentes, in proximũ Senæ collem ſe reciperent, eumque de Montis oliveti in Palęſtina nomine denominantes, ibidem Religioſum vitæ, ſummo rigore, inſtitutum amplecterentur. Ad eos pluribus quotidie confluentibus, metuens, felicem malo ſuo ſucceſſum interus; inſtigavit, qui nomen eorundem ad Romanum Pontificem, seu novarum auctorum deferrent. Acciti præter expectationem à ſummo paſtore benigniſſimè accepti, & Guitorio Aretino Epiſcopo, qui eis probatam traderet Regulam commendati ſunt. Verum dum revertenrentur BENEDICTA Mater, Angelorum ſtipata cætu, apparens Epiſcopo, eidemque viros commendans, BENEDICTI Patris Regulam & Candidum habitum, quibus uterentur porrexit. Ex quo deinceps ordine ſummo Eccleſiæ bono, viri illuſtriſſimi doctrina & ſanctitate prodiere. *Sylvanus Razzi, &c.*

Inter Martyrum candidatum exercitum

tum pro meritis aſſumptum Bernardum Ptolomæum, etſi ut Confeſſorem colat Eccleſia, nemo eſt qui dubitet; Martyrem Charitatis, qui peſtilenti lue vehementius graſſante cum in novellas quoq; oleas invaluiſſet, verè patrem lectiſſimorum & dilectiſſimorum agens filiorum, totum ſe eis impendit ac ſuperimpendit; vitam, ſi ita viſum Numini, & animam exponens & ponens pro ovibus ſuis, cum omnibus ipſe eo morbo infectis, amantiſſimè inſerviret, donec eodem correptus & ipſe decederet. Et ſanè ex ejus & tot ſanctorum funeribus, non tam deſolatum nobile Olivetum eſt, quam revixit, floruit, fronduit, longius deinceps latiusque propagatum. De quorum fervore ſic Lancellottus: *Corpora pia ſeveritate exerciare flagellis publice, & privatim in templo afficere. In Vigilus auſteri, tamdiu conquieſcere, ut vito duntoxat ſuſtineatur, præduris aſſeribus, nudo humo, culcitra ſtramentitia, nulla plumarum, culcitrarum, linteorumque cognitione. Precibus nocturnis expeditis, ſomnus habebatur Monachorum indignus; hinc à Matutinis ad Primas orationibus inſiſtebant. Lectio Bibliorum, quæ certis horis habebatur, omnium jucundiſſima. Cibis ſobriè obſtinebant, illis non modo feriis, quas aſſignat inedia vel mater Eccleſia, vel Pater Benedictus, ſed etiam aliis compluribus, pietatis ardore æſtuantes, ſanctorum pervigilia, verumque Iejunium pane duntaxat, & aquo tranſigentes. Imo, paucis annis interjectis, ardentioris pietatis ſtudio adducti, vel ob Apoſtolo illis vocibus admoniti; Bonum eſt non manducare carnem, & non bibere vinum, Rom. 14. & à S. Benedicto, Monachis vini menſuram præſcribente.* (Quamvis vinum omnimodo, legamus, non eſſe Monachorum, cap. 40.) *commoti, hoc potionis genus omnino rejiciunt, utque nulla detur, ſancti hujus propoſiti perrumpendi occaſio, vineas circumjectas recidunt, & vaſo omnio ſive dolia, od ſervandum accommodata, è Monaſterio tollunt. Verum frigidam haurientes, aliquanto poſt in morbum ferè omnes delapſi, Apoſtolo auſcultare coguntur præcipienti: Noli adhuc aquam bibere, ſed modico vino utere propter ſtomachum tuum* 1. *Tim.* 5. *Vinum proptereà menſa apponitur, adeo tamen infuſcatū, ut animo nihil obſit, corporis tamen valetudini non minimum proſit. Silentium, quod ſervabatur, popularibus intervenientibus admirationem, ſimul & venerationem faciebat, &c. De veſtibus nullo modo laborabant Benedictinæ legis aſperitatem retinentes, imo tranſilientes, abjectiſſimis contenti. Longum eſſet obedientiam, quæ non tantum Præſides, ſed etiam æquales proſequebantur commemorare*, c. 72. Reg. S.P.N. *Sanctiſſimè decertantes, alius in pietate, alius in lenitate, alius in moderatione ſermonis, alius in precationum diuturnitate, alius in tolerantia, alius in ope egentibus afferenda, alius tandem in obſequio ſuperis exhibendo. Hæc ſtudia Monachorum, hic ardor, hic in diſciplina progreſſus, &c.* Huc usq; doctiſſimus Lancellottus. Quæ prolixius dedimus, ut vel elanguente apud nonnullos diſciplina, quantum ſe apud alios noſtros extulerit animadvertas.

Moritur eodem año S. Sylveſter, conversus Monaſterii SS. Anglorum, Congreg. Camald. De quo, unde cognoſcas, quantum Eccleſiæ Dei, etiam Monachi illiterati, proſint exemplo, oratione, & innocentia, legendus *Auguſt. Florent. pag.* 2. *hiſtor Camold.*

Peſtifera lue toto orbe graſſante, tanta contagione, ut vix decimus quisq; ex mille mortalibus ſupereſſet; magna pietatis Chriſtianæ, admirandaq; opera Clementis noſtri ſummi Pontifici fuere erga eos, qui labe illa infecti erant, de quibus legendi Ciaconius aliiq;, unde mireris tantam in tanto Pontifice, filiorum curam, & in pauperes propenſionē ac profuſionē.

A.C. 1349. *S.P.N.* 869.

ÆTernum debet Clementi noſtro florentiſſima hodie Academia Florentina, hoc ipſo año inſtituta, ab eodem egregiè ornata, & confirmata, in qua ipſe Theologiam, cæterasq; facultates doceri præcepit, *vid. Ciacon.*

Claret ipſo tempore Guilielmus noſter Archiepiſcopus Cæſarauguſtanus ex Monacho Cluniacenſi, quem Clemens à pubertate ſemper ſecum habuerat, ac S.R.E. Cardinalem Titulo S. Mariæ trans Tyberim creaverat. Cujus ejusdem Clementis opera, & exemplo toto paſſim orbe refloruère viris doctiſſimis undecunq; accitis, quos Clemens eximiis proſecutus favoribus, eo ipſo omniū ad ſtudia liberalia animos mirificè accendit. *Ex vito & div.*

A.C. 1350. *S.P.N.* 870.

INter omnes verò actiones; quas fecit idem Clemens ſummus Pontifex, nulla illuſtrior & laudabilior illa, qua poſt Bonifacium VII. qui Iubileum Plenariæ remiſſionis, centeſimo quoq; anno inſtituerat, ipſe propter brevitatē vitæ humanæ, ipſius Iubilei annum centeſimum ad quinquageſimum reduxit: fundato in ſacris ſcripturis uſu numeroq;, ut quod olim carnaliter apud Hebræos, hoc in animabus noſtris ſpiritualiter fieret. *VVion. Ciacon. &c.*

A. C. 1351. *S. P. N.* 871.

CLarent ſuma in Eccleſia auctoritate, eximiiſq; meritis, præter plurimos ex ordine noſtro Epiſcopos, Archiepiſcopos, alioſq; Eccleſiæ Prælatos, Guilielmus de Curti Epiſcopus Cardinalis Tuſculanus, à Clemente creatus, præclariſſima ad Longobardos legatione inſigniter meritus: Hugo Regerii Monſtrius de Malmonte, Clementis ipſius Papæ frater Germanus ex Tullenſi Monacho S. R. Eccl. Cardinal. Tit. SS. Laurentii & Damaſij; Deodatus de Canithaco S. Flori Cathedralis, noſtri ordinis Monachus, dein Epiſcopus ibidem, à Clemente S. R. Eccl. presbyter Cardinal. Tit. S. Crucis in Hieruſalem creatus; Guilielmus de Agrifolio Card. Tit. S. Calixti; Petrus de la Foreſta ex Monacho S. Dionyſij S. R. E. Cardinal. ab eodem adoptatus. De quorum omnium meritis & dignitate legendi *Ciaconius, Villar. Panvinus.*

A. C. 1352. *S. P. N.* 872.

MOritur hoc deniq; año, fama ac meritis immortalis Clemens noſter Pont. Max. relictis præter res præclariſſimè geſtas, ingenii quoq; præſtantiſſimis monimentis, ex quorum plurimis, aliqua quę vidit ipſe Arnold. noſter comemorat.

De Canonizatione S. Iuonis, lib. 1.
De approbatione Caroli Regis, li. 1.
Sermonum Variorum, lib. 1.
Collationum item, lib. 1.
Epiſtolarum ad diverſos, lib. 1.

Decretalium ejuſdem, & Epiſtolarum volumina plura, ſe vidiſſe idem affirmat, in Bibliotheca Vaticana: quæ ſperamus aliquando bono publico in publicũ proferenda. Eidem debet poſteritas Miſſam ab eodemmetipſo compoſitam & propoſitam pro mortalitate: Recordare Domine Teſtamenti tui, &c. Nullam autem, ait Ciaconius, conſtitutionem poſteris relictam, celebriorem exiſtimamus, ea, quæ de victu Cardinalium lata eſt, quoties ad eligendum Pontificem conveniunt, quæ inter acta Concilii Conſtantienſis reperitur. Vt inſignem illum eligendi Pontificem Rom. ordinem noſtris, etiam ipſa Eccleſia debeat. *Vid. Ciacon. &c.*

A. C. 1353. *S. P. N.* 873.

ILluſtriſſimum ſuo ſæculo, contempti ſæculi exemplum, eluceſcit è Monaſterio Mariæcampenſi Venet. Lubertus à Wenden, vir & genere præſtans & eruditione, qui ex Canonico Oſnaburgenſi, factus Tyro Novitius in prædicto Cænobio, cum ad infulas Pontificias, translato ad Bremenſes tunc Epiſcopo, ex ipſo Novitiatu peteretur, conſtantiſſimè abnuit, pari conſtantia delatos iterum atque iterũ honores Pontificios recuſando. *Crantzius, Bruſchius, Iongel. & nos, libro de Epiſcopis Germaniæ, &c.*

Effulsère tamen plures alii ſub hoc ipſũ tempus è noſtris in Pontificalibus Cathedris, non minus re benè geſta, in infulis, quam rejecto honore glorioſi, è quibus Petrus de Porta ex monacho Bolbonenſi Archiepiſcopus Meſſanenſis in Sicilia, Alexander Devereux ex Abbate Donbrothienſi Fernenſis Epiſcopus in Hibernia, Bernardus Clermontius ex Abbate S. Abundi Comenſis, in Italia, ut plures alios prætereamus, egregii in Pontificatu, honoris Monachici aſſertores emicuêre. *Ex Rocho Pino in Hiſt. Archiep. Meſſan. lib. de Proviſ. Prælat. &c.*

A. C. 1354. *S. P. N.* 874.

IOañes V. Cantacuzenus Imperator coactus à Ioanne Andronici filio Imperio ſe abdicans, ſolatium mœroris in cucullo quærit & reperit, eximiis exin meritis, ingenii nimirum & virtutis poſteritati magis quam ipſo imperio comendatus monimentis: fuêre autem:

Contra Saracenorum Hæreſim pro Chriſtiana Religione Apologię quatuor.
Contra Mahometẽ orationes quatuor.
Contradictiones adverſus Prochorum Cydonem.
In eundem liber alius.

Paraphraſis in quinq; libros Ethicorũ Ariſtotelis, quæ ſervatur Venetiis in Bibliotheca SS. Ioannis & Pauli. Floruiſſe autem hoc ipſo tempore Conſtantinopoli, Cluniacenſium & Ciſtercienſium Congregationum noſtrarum, Cænobia, & ſuperius diximus, & aliqui auctores Ioañem abſolutè BENEDICTINIS, ſive ut vocant Monachis Nigris adſcribunt. *Videndus VVion. c. 2. l. 4. & c. 23. ejuſd.*

Claret Ioannes de Schepey, Roffenſis Epiſcopus, ex Monacho & Priore Roffenſi, ea virtutis fama commendatus, ut ipſum Romanus Pontifex Eccleſia illa digniſſimum judicans, Epiſcopum eſſe juſſerit. *Vid: VValſigh. &c.*

A. C.

A.C. 1355. *S.P.N.* 875.

ADmitabili vitæ ſanctitate, & volumine pleno incomparabilis fructus, à Divino dictato Spiritu, orbem demeretur B. Brigida Vidua, Brigidani ſive Brigittini ab ipſa cognominati ordinis feliciſſima Inſtitutrix, quæ etſi Divi Patris noſtri Legibus ſe non obſtrinxerit, multo tamen nomine eidem alias obſtricta fuit, atq; eo inprimis memorando, quo ſuam ipſa Regulam ac Inſtituta noſtris debuit, quæ nimirum eidem Beatus Petrus noſter, Prior Cænobii B. M. V. de Alvaſtra præſcripſit; eoq; nomine,& Brigittam,& univerſam amabilem ejus familiam immortaliter demeruit. Sed & aliis magnis favoribus Brigitta à noſtris adjuta & honorata fuit, & in S. Pauli Romano Cænobio,cum ſe illic totam, ut Magnus ſanctiſſimæ illius atq; Illuſtriſſimæ Societatis Ieſu Patriarcha S. Ignatius, expectoraret, memorabili perfuſa ſolano & donata gratia, uti ritè ſemper agnovit, & in noſtris coluit, ſic & à noſtris culta, ejusq; ſacra familia, honorata, notata, promota fuit. *Conſt. Cajetan. Rer. Ciſt. div. ſcript. Maurus Marchеſius, &c.*

A.C. 1356. *S.P.N.* 876.

HElias de Sanct. Arelio ex Abbate S. Florentii Epiſcopus Vceticenſis, dein S.R.E. Cardinalis,claret: Henricus item Baro de Brandis ex Monacho Einſidlenſi, Epiſcopus Conſtantienſis. De quibus legendi *Cl. Rob. Iacob. Mantius, Chron.Conſt. Bened.Conſt. &c.*

A.C. 1357. *S.P.N.* 877.

INter eruditos ſæculi hujus, relati è noſtris, plurium auctoritate: Richardus Cicestrius, Weſtmonaſterienſis Aſceta, quem inter Chronographos ſui temporis, facile principatum obtinuiſſe (quæ magna laus noſtrorum tot ſæculis ante ipſum extitit)ex Boſtono Burienſe Pitſius affirmat. Scripſit autem, ſpeculum Hiſtoriæ, libris quatuor; *Chronicon Saxonum libris quinque, aliaque.* Neq; minus,ſingulari eruditione & meritis ſe comendavere Ioannes Petroburgenſis Abbas, & Gualterus Bederichwortius, nec non Galfredus Watertonus S. Edmundi Aſcetæ lectiſſimi, quorum primus *Annales Anglorum*; alter, *Commentarios in Magiſtrum ſententiarum*; *Lecturas ſcholaſticas*; *Moralitates in Pſalterium*; *Collationes Monaſteriales, aliaque.* Galfredus ſimiliter, *in Pſalterium* commentatus &, ut erat Deiparæ amantiſſimus, plura in honorem ipſius, librum ſcilicet, cui titulus *Mariale*, & alterum in ſalutationem angelicam, ſcripſit, ut nihil de Ioanne Maluerneo, Wigornienſi Monacho, aliisq; memoremus, quorum libri typis prodière, dolendum autem plurimum ſit, tam diverſis bellorum calamitatibus, non tam unius gentis; quā orbis univerſi irreparabili detrimento, victores quoſcunque, qui monimentis quibuſcunque ejuſmodi non pepercerint, præter infamem victoriam, ſuam & barbariem & ſcelus, univerſæ poſteritati, cū odio ſui nominis æterno, indelebili infamiæ nota tranſmiſiſſe. *Vid.Pitſius, Harpsfeld. Mathevv, &c.*

A.C. 1358. *S.P.N.* 878.

CLaret,ſumma cum Regni admiratione illuſtrioribus è pullo cuculli colore, quam ex auro & purpura Beatus Vlpho Princeps Neriiciæ, S. Brigittæ maritus,qui pietatis exemplis cum ipſa in conjugio religioſiſſime contendens, Sueciæ & Regnorum Septentrionis utroq; in ſtatu miraculum fuit, cum in Monaſterio Alvaſtrenſi inter Chriſti ſervos, eſſe ultimus majori contenderet generoſitate; quam, qui ambitioſiſſimè inſidiantur honoribus, pro Regno & Principatu indipiſcendo, laborant, & in honorum evadere verticem enituntur. *Ex Vita, Chryſ. Henriq.&c.*

Magno vitæ exemplo Colonienſibus prælucet, & Wilhelmum de Genneppe Colon. Electorem & Archiepiſcopum demeretur, Ioannis Veteris-Montis Monachus,ob vitæ doctrinæq; famam Cænobio extractus, & electus Scopienſis in Inſulis Orcadum Scotiæ Epiſcopus, prædicti Archipræſulis Vicarius & Conſiliarius Generalis, quo in munere, inſignem illi Eccleſiæ navavit operam, & honorē Monaſticū plurimū comendavit. *Ex Monim. Colon. Epiſt. noſt. libro de Proviſ. Prælat. &c.*

A.C. 1359. *S.P.N.* 879.

EXtinguitur hoc āño illuſtre ſacræ noſtræ Ciſtercienſis familiæ decus, Beatæ memoriæ Ioannes de Chaumenaio, Abbas & Generalis meritiſsimus, etſi afflictiſſimus, cum graviſsimis jam tunc ſacer ordo & Monaſteria, calamitatibus, & inhiantium Comendatariorum, Sacrilega libidine vexarentur, quibus pro virili ſeſe, vir ſanctus oppoſuit, & ipſo conatu ſuo præclare meruit, etſi apud impios parum prævaleter. Cujus generoſos auſus, & rita, dum in mortali etiamnū ageret corpore, inſignibus miraculis comprobavit,

ſurdis ad verba tanti viri, ut & cæcis ad oper[illegible] atque miracula, iis nihilominùs in obſtinatione perdurantibus, quibus jam decretum eſt, quod invasêre ſemel Chriſti patri monium, uſurpare deinceps, & ſ[illegible]rè, ut religioſiſsimè loquitur Sauſſeius, *tra'n Det fraſtolari. Seguinius, Claud. Rob. Chryſ. Henriq. Barn. de Mont. &c.*

Inter ſcriptores noſtros celebrantur: Ioannes Scheppeius, Roffenſis Cænobii Monachus, & Prior, ejuſdem dein urbis pro meritis Epiſcopus, & Ioannes Wiltonus cognomento Iunior, Weſtmonaſterienſis Aſceta, in Philoſophia ſubtilis & ſolidus, rerum ſublimium & cæleſtium contemplationi mirificè deditus, cujus ſcripta, inquit Pitſius, pietatem redolent, & animum à terrenarum rerum contagione penitus alienum demonſtrant. *Eduard. Mathevv & Pitſ. cit.*

A.C. 1360. *S.P.N.* 880.

INgens in Eccleſia fructus ex reflorescentibus noſtri ordinis Congregationibus, Camaldulenſi & Vallumbroſana, ſed multo magis ex recentibus, & primo fervore flamantibus, Olivetana, & Grandimontenſi, ut ſi quis de militarium inſuper, ex ordine noſtro Congregationum meminiſſe velit, immenſum metiri aggrediatur. Legendi eorumdem ordinum ſcriptores.

Multus virorum illuſtrium S. R. Eccl. Cardinalium & Epiſcoporum numerus, quem ſtudioſè negligimus. *Vid. VVion. Cl. Rob. Ioan. Chanu. &c.*

A.C 1361. *S.P.N.* 881.

ANdroinus de Roca S. Theol. Magiſter Monachus & Abbas Cluniacenſis, ex Abbate S.R.E. Cardinal. Tit. Sanct. Marcelli, clariſsimus, pluribus pro Eccleſia Legationibus meritiſsimus effulget, in componenda pace (& quantum id bonum, ſine quo nullum eſt bonum?) feliciſsimus. *VVion. Bern. Con. Ciacon. Ban. &c.*

Celebrantur etiam Simon Elienſis, Henricus Baderbornenſis, Hugo Lemovicenſis, Guilielmus Carnotenſis &c. Epiſcopi ex ordine noſtro viri clariſsimi.

A. C. 1362. *S. P.N.* 882.

MIranda non ſolum, ſed prodigioſa hoc anno electio B. Vrbani hoc nomine Quinti Rom. Pontificis. Is Innocentio mortuo, Caſini forte agens ſumã loci Religione ac ſanctimonia captus, cũ ex una parte, retroacti temporis opes, & magnificentiam: ex altera, præſentis ſtatus anguſtias, & quandam veluti ſervitutis imaginem, ſecum reputaret, inter preces ac lachrymas, ad Sanctiſſ. Patriarchæ ſepulchrum, voto ſe aſtrinxit: ſi quidem deſtinatione Numinis, Vicariæ Petri vices, aliquando ſibi in Chriſtiana Rep. obveniſſent (erat autem tunc Cluniaci Monachus S. Victoris Maſsiliæ Abbas) ſedulo curaturum, ut Caſinas domus nimium depreſſa (Epiſcopi tum aliqui præerant) & penè humi jacens, ſublevaretur, & nominatim rerum ac Cænobii adminiſtratio (Epiſcopi munere, ac nomine ſublatis) ex vetere inſtituto penes Abbatem reſideret; hoc enim numerabat, ait Scipio Caſinas, inter præcipua adjumenta, quibus poſſet Monachorum exiſtimatio, ac res familiaris, facilius commodiusque reparari. Mirum & verè admirandum, delati ſupremi honoris diem eundem fuiſſe (quamvis Cardinalis non eſſet) quo Caſini votum nuncupaverat, ex legatis cognovit, qui ex Italia in Patriam redeunti, litteras, & fauſtæ gratulationis nuncios, ab ſacro ſenatu, in Galliis commorante, ad Vrbem Mediolanum obviam facti, detulerunt. Inito poſtea Magiſtratu, confeſtim ſummo ſtudio perficere, & exequi curavit, quæ antea Sanctiſſ. parente BENEDICTO promiſerat; familia Caſinas in tutelam ac patrocinium recepta: Cænobii regimen, perſpectæ fidei ac ſolertiæ procuratoribus demandatum: Abbatis appellatio ac dignitas ſibi uni vindicatæ (ecce Romanum rurſus Pontificem eumdemque Caſſinenſem Abbatem) idque per annos quatuor & menſes aliquot. *Vid. Ciacon. M. Ant. Scipio, &c.*

A.C. 1363. *S.P.N.* 883.

VT nullam non uſpiam novam ſeu noviter inſtitutam ſive etiam reformatã novo fervore familiam, noſtri quamprimum tanquam à Numine peculiariter ſibi commendatam, non amplecti, venerari, & modo quocunque ſibi poſsibili demereri ſtuduerunt, ita & lectiſsimum *Servorum B.M.V.* Ordinem, vel pro ipſa tanti nominis dignitate & amabilitate, ſumma devotione & reverentia complexi, in ipſo & omnibus eius membris, membra & viſcera Dominæ ſuæ venerati ſunt. Inde plurimi Abbates noſtri & Pontifices, illis non tam conſilio ſolo, quam manu & toto animo adfuêre. E quibus Androinus noſter à Rupe

Maria-

Marianæ familiæ Cluniacenſis Archiabbas & Generalis, dein S. R. E. Cardinalis, Protector *Servorum* prædicti ordinis electus, Dominæ ſuæ & Domeſticorum ejus adeo ſingularium ſervus humillimus, creditorum ſibi rationes diligentiſſimè promovit, aliaque inter merita, candidiſſimę Matris virginis ſobolem, purpura ſacra conveſtiens, in ipſomet, ut vocant, Titulo Cardinalatus ſui, *Servorum B. M. V.* Collegium fundavit, & præfecturam inſtituit; Sed & in habitu ſervorum eorumdem, & ipſis conſepeliri voluit, etſi nihilominus poſtea Cluniacenſib9 ſuis à morte redditus, & inter proximos Reginæ Cælorum Palatinos, Sanctos Hugonem, Odonem Majolum & Odilonem recondirus. *Excommunicatis PP. Servorum, Cluniac. mónim. Cajetano, &c.*

Meretur ſub hoc idem tempus, non minus de cælo, quam terris, de ordine inprimis, & quorum plurimum intererat, & intereſſet, niſi amicorum Dei hoſtes eſſe mallent, quam cultores, de diverſis Regnis, Ioannes de Thinmouth noſter, S. Albani Monachus; qui ut concivium ſuorum exemplis totas provincias excitaret atque accenderet, vitas, res geſtas, & miracula Sanctorum Anglię, Wallię, Scotiæ, & Hiberniæ, ingenti volumine complexus eſt, quod Sanctilogium Servorum Dei appellavit; in cujus, & aliorum operum ejus laudem, multa Pitſius commemorat. Scripſit autem teſte Boſtono Burienſi, præter jam dictum volumen:

Sanctilogium minus, Supplementum Prioris, librum unum.
In Geneſim, lib. 1.
In Exodum, lib. 1.
In Leviticum, lib. 1.
In Numeros, lib. 1.
In Deuteronomium, lib. 1.
In Ioſue, lib. 1.
In Iudices, lib. 1.
In Reges, lib. 4.
In Apocalypſim, lib. 1.
Lectionarium Eccleſiæ, lib. 1.
Hiſtoriam Auream, lib. 3.
Supplementum ejuſdem Hiſtoriæ, lib. 1.
Appendices Martyrologii, lib. 1.

Vir, ut ait Pitſius, omni genere virtutum ornatus, & multiplici melioris eruditionis ſupellectile inſtructiſſimus, ſacris ſcripturis, legendis, meditandis, explicandis impensè deditus, &c. *Videntur Eduardus Mathevv & citati.* Quo ipſo tempore floruit Anonymus quidam, ſed merito ſuo ſatis cognitus Regno, Monachus Malmesburienſis, qui Magnum op9 Hiſtoricum libris quinq; contexuit, quod appellavit: Eulogium Hiſtoriarum. *Videantur Capgravius, Mathevv. &c.*

A.C. 1364. *S.P.N.* 884.

QVantum Pontifices Roman. & Imperatores, in uno Lamberto noſtro Gengenbacenſi Abbate repoſitum haberent, abundè per hæc tempora teſtati, digniſſimis eundem functionibus adhibuêre, ſed & Cathedrales præcipuæ per Germaniam Eccleſiæ, cucullum Monachi pia propenſione & fiducia vellicantes, eundem ſibi præeſſe exambientes, eundem primo Brixienſem, mox Spirenſem, dein Argentinenſem, denique Bambergenſem Epiſcopatum adminiſtrare coëgerunt. Vt planè hominis, hoc præſertim tempore, miraculum admiremur. *Vid. dict. Epiſcop. Chron. &c.*

A.C. 1365. *S.P.N.* 885.

MEritis prægnantiſsimus annus, quæ tamen omnia noſtrorum, unus nimio ſplendore obſuſcat B. Vrban9 noſter ſummus Pontifex ut nec meminiſſe quidem aliorum ſeu velimus, ſive poſsimus, Princeps, & revera maximum eſt: hoc anno Vrbanum noſtrum Pontificiæ Majeſtatis præſentiam Romæ reddidiſſe, & ab exilio redeuntem Romanam denique ſedem, eousque per Legatos, & ſæpe Tyrannos occupatam, ſumma omnium gratulatione applauſuque recepiſſe; Vaticanum palatium reparaſſe, hortis & viridariis exornaſſe, & digno planè conſilio, iis excolendis, pauperes Chriſti adhibuiſſe, quorum octingentos, & mille aliquando, alere conſueverat. Carolus IV. Imp. intellecta Vrbani Romam profectione, eo & ipſe, cum uxore & liberis, honoraturus Pontificem, & reditum gratulaturus advolavit, ac ſtratoris officio Pontifici Romæ exhibito, eidem & in ſacris Diaconus miniſtravit, & Evangelium decantavit. Neq; ea ſolum, Occidentis Auguſti ſubmiſſione, felix fuit Vrbanus, ſed & Orientis Imperator Ioannes Paleologus, non eidem ſolum ſe ſubmiſit, verum & ipſe Romam, venerationis gratia venir, publiceque Catholicam fidem, quam Romana Eccleſia docet, & Spiritum ſanctum à Patre filioque procedere, Romanumque Pontificem ſummum Gregis Dominici paſtorē, caput & Magiſtrum profeſſus eſt.

A. C.

A.C.1366. *S.P.N.886.*

INter ſcriptores ſæculi hujus illuſtriſſimos, ſydus fulgentiſſimum elucelcit Petrus Berthorij, Monachus & Prior Sanct. Eligij Pariſienſis, vir, ut Trithemius aſſerit, in Divinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valdè eruditus, atque in ſæcularibus litteris egregiè doctus, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis ingenii, Philoſophus, Hiſtoriologus, & Coſmographus inſignis: ſcripſit inter alia magnū & egregium opus tribus voluminibus diſtinctum; Dictionarium Prædicatorum appellatum.

Repertorium Morale, lib.3.
Reductorium quoq; Morale, lib. 4.
Inductorium Morale, lib.
Breviarium Hiſtoriarū Biblic. lib.1.
Coſmographiæ, lib.1.
Sermonum variorum, lib.1.

A. C. 1367. *S.P.N.887.*

LEgatione digniſsima, ſummarum auctoritate fungitur Anglicus noſter, ex S.Rufi Monacho, S. R. E. Cardinalis, de *de qua conſulend. Henriquez. l.1. d.18.*

Moritur miraculum illud viri Contemplativi Beatus Ero noſter Abbas Armentariæ in Hiſpania, cum aliquamdiu Cænobio ſuo & Hiſpaniæ, velut redivivus redditus mirificè illuxiſſet, ab illo ut diuturno admodum & ſtupendo, ſic breviſsimo ſibi ducentorum annorum Contemplationis ſomno (tanto ſiquidem tempore expers cibi potuſque ſomnum dilectorum Domini guſtaverat) ad labores, & tertium jam Monaſterij à ſe olim gubernari ſæculū regreſſus, vir per omnia prodigioſus, cujus in exhortando, poſt idotij, gratiam & virtutem, atque ab his & vitæ exemplo fructum, ipſe omineris. *Ex monim. Arment. Bern. Montalbo Malach. Hortenſi, &c.*

A. C. 1368. *S.P.N. 888.*

SPectatiſsimus toto orbe fama ſæculi hujus, & gloria, exſplendeſcit Simon de Laugham, ex Monacho & Abbate Weſtmonaſterienſe, Regni Angliæ theſaurus, mox Elienſis Epiſcopus, exin Archiepiſcopus Cantuarienſis Cancellarius Regni & primas; S.R.E. denique Cardinalis presbyter Tituli S. Sixti, exin præneſtinus Epiſcopus, & S.R.E. Legatus, ut obſtupeſcat totus, qui unius hominis, tot ac tanta merita audiat, videatque tam diverſis negotiis viri unius ingenium, atque induſtriam ſuffeciſſe. Fuit idem ex mentiſsimis ordinis Carthuſiani fautoribus, qui Cænobium S. Mariæ de bono condidit, in eodem denique ſepultus, ut videas, quam proprium noſtris ſemper fuerit, alios quoſcunque ordines fovendi & promovendi. *Ciacon. Thom. Walſingh. &c.*

A.C. 1369. *S.P.N. 889.*

ALiud ordinis noſtri ex congregatione Ciſterc. affulget lumen, Adamus Abbas Regiiloci, in celeberrima Oxonienſi Academia SS. Theologiæ Profeſſor nominatiſsimus. Vir aſsiduus in librorum lectione, inexhauſto labore, indefeſſa diligentia, inſatiabili ſcientiæ deſiderio, qui noctes dieſque jugiter ſtudendo ad multiplicem diverſarum rerum cognitionem, feliciter pervenit. Ejus inter alia, præcipuè ſequentia opera commendantur.

De cavendo ab Hæreſi ad Simonem Epiſcopum, lib.1.
Ad Scotos Dialogus rationis & animæ, lib.1.
Pro ordine Monaſtico, lib.1.
Defenſorium exemptorum, lib.1.
Epiſtolarum ad diverſos, lib.1.

Videatur Chryſoſtomus Henriquez. faſc. SS. lib.2. diſt.26. &c. pl.

B. Vrbani noſtri ſummi Pontificis, innumera in orbem Chriſtianum, & Eccleſiam beneficia, pauciſsima commemoramus: Illuſtriſsimum planè iſtud, quo ambitioni nequiſsimæ frenum impoſuit; dum ſerio edixit: ne quis plura uno, certè pro dignitate virtutis & ſcientiæ, pauca beneficia Eccleſiaſtica poſſideret. Quemque in propria Eccleſia reſidere coegit: circa cultum corporis externum, & veſtium honeſtatem, multam curam, ac ſtudium impendit, ut ad antiquum morem (digniſsima ſanè tanto Pontifice ſollicitudo) omnia revocaret, habitumque, & veſtium priſtinum uſum induceret, nimiā licentiam edictis ac legibus caſtigandam, & comprimendam judicavit. Nec minus, quo Italiam univerſam, maximè Bononiam æterno ſibi debito obligavit; quandonimirum Bononienſem celeberrimam toto orbe Academiam longis bellorum turbinibus ſtratam erexit, & antiquam illi novis conceſſis privilegiis reſtituit dignitatem.

Haud

Haud impari beneficio de Gallis meritus, & Academia Pariſienſi, præcipiens eandem optimis legibus inſtaurari: *Vid. Petrarcha, Ciaconius, Panvin. &c.*

A.C. 1370. *S.P.N.* 890.

VRbanus quintus, ſive minus commodè Romæ haberet, ſive ut alia in Galliæ tranſigeret, Avenionem profectus tertio poſt menſe morbo invaleſcente feliciter emoritur. Statuit, ut corpus more pauperum ſepeliretur, incineratum vero, ad ſuum D. Victoris Monaſterium, ubi quondam fuerat Abbas transferretur. Ita Pontifices noſtri plurimi, ad Cænobia ſua referri, plurimi ibidem mortem expectare voluêre. Feliciſsimus hic Pontifex Vrbanus, nova & æterna felicitate urbem atque orbem beavit, dum indicto jejunio & proceſsionibus, abſcondita pluribus jam ſæculis Apoſtolorum Petri & Pauli capita reperit, fidelibus, eo loco quo hodie cernuntur veneranda repoſuit, & intermiſſum tanto tempore cultum eorumdem ſummo Romæ ſplendore revocavit. Idem, æterna fidelium conſolatione & benedictione, ſacratæ ceræ & S. Chriſmate tinctæ, quã ab imagine Agnũ Dei appellant, uſum multis item ſæculis intermiſſum, & oblivionione incognitum, reſtituit, ſed & Ioanni Imperatori eundem commendans ſacratam ceram conſtantinopolim uſque tranſmiſit, qui ſacro muneri ſolemni pompa triumphantis more occurrens, idem inter feſtos populi applauſus, in urbem intulit. Idem ordinem virorum ac virginum B. Brigittæ, ordinem item S. Hieronymi in Hiſpania, ordinem Ieſuatorum, ſed & Montis Oliveti confirmavit, & innumeris clarus meritis cum inſigni ſanctitatis opinione deceſsit. *Vid. Ciacon. Panvin. VVion. Fruſius, &c.*

A.C. 1371. *S.P.N.* 891.

MEmorabili, & fructuoſo inprimis pœnitentiæ exemplo, ambitioſi ad honorem Pontificium aditus à ſe ipſo damnati, Orbi & Poloniæ præfert Iaroſlaus cognomento Scotnicius, gente Bogorius, Gneſnenſis Archiepiſcopus, à ſe ipſo ultro ob id ipſum exauctoratus, qui ſacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſi in Landenſi Cænobio ſe adjungens, cum illic biennium laudabiliter exegiſſet, tantum in ſchola humilitatis tantillo tempore profecit, ut non in vita ſolum pœnitere ſatis habuerit, ſed & à morte cadaver ſuũ, non per Eccleſiæ portas, ſed pertuſo pariete ad ſepulturam deferri juſſerit, quaſi qui non tanquam paſtor, ſed ut fur & latro, eamdem olim intraſſet exemplo hoc, non tam ad ſui ſolum ævi homines valente, ſed merito omnium ſæculorum ætatem percellentẽ, niſi qui nundinari hodie honores Eccleſiaſticos, exambire, extorquere ſolent, in omni Simonitarum ſcelere, nullum depræhenderent, ipſo ut aſpectu & concupiſcentia excœcati, ſic inſenſiles tactu atque aduſtione.

A.C. 1372. *S.P.N.* 892.

VT nunquam non maximorum æmulos Doctorum Ordo noſter habuit, ſic obſcuriſſimo hoc ſæculo, quo tot hæreſium veſpertiliones, in publicum prorupêre, magnum ſane virum atque illuſtriſſimum protulit, non minus virtute conſpicuum quam eruditioue, Ioannem à Tinmouth, S. Albani Monachum, qui cum impii ſacrum pervertere textum & pro libidine ſuoque interpretari ingenio non reverentur, ipſe ſanctiſsimis atque eruditiſsimis Commentariis illuſtravit. Scripſit autem:

In Geneſim, lib. 1.
In Leviticum, lib. 1.
In Deutaronomium, lib. 1.
In Iudices, lib. 1.
In Apocalypſim, lib. 1.
In Exodum, lib. 1.
In Numeros, lib. 1.
In Ioſue, lib. 1.
In Reges, lib. 1.
Hiſtoria Aurea, lib. 1.

Sed & vitas, res geſtas & miracula ſanctorum Angliæ, Walliæ, Scotiæ & Hiberniæ ingenti volumine complexus, omni poſteritate immortaliter meruit. *De quo Boſtonus, Pitſius, Mathev. &c.*

A. C. 1373. *S.P.N.* 893.

INter viros ordinis illuſtriſſimos, claret hocanno, & pro meritis eligitur ex Abbate Fiſcanenſi Præſes Curiæ Iuvaminũ Pariſiis Ioannes de Grangia; idem Epiſcopus Ambianenſis, dein Cardinalis Tit. S. Marcelli, poſtea Epiſcopus Tuſculanus. Vnde facile animadvertas, quid de tanto viro ſentiendũ, quem ipſi homines maximi ita exambierunt. *Vid. Andreas Quercetanus, Paulus AEmilius, Ciacon. Clem. Robertus &c.*

Moritur

Moritur eodem año Petrus de Stamno d'Eſtain, ex Monacho S. Flori Epiſcopus Florienſis, poſtea S. R. E. Cardinalis, & Archiepiſcopus Bituricenſis, de ordine Prædicatorum meritus, quibus Conventum ſeu Cænobium exſtruxit. Idem S. R.E. Camerarius, dein Card. Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternus, idem Italiæ Legatus, & à Gtegorio XI. poſt Vrbanum ea in dignitate confirmatus. *Vid. Ciacon. Onuphr. &c.*

A.C. 1374. *S.P.N.* 894.

INter Illuſtriores hujus ſæculi viros eximiè rutilat atque exſplendeſcit, erudititiſsimus ille ut Religioſiſsimus Montis Veteris Abbas Arnoldus, qui, memorabili ſanè elogio à Manriquezio celebratus; dicitur ab univerſis Germaniæ Academiis Nominales relegaſſe, idem ſtrenuus libertatis Eccleſiaſticæ propugnator, inſigni ſcripto contra commendas & commendatarios volumine, eoque Pontificis maximi Sixti I V. nomini inſcripto, cujus hoc eſt initium: *Commenda eſt vipera, ſanctæ Matris Eccleſiæ viſcera rumpens.* Vt ex principio, de reliquo opere omineris. *Annal. Ciſt. Manriq. &c.*

A.C. 1375. *S.P.N.* 895.

OMnium oculi in Simone noſtro de Langham, ex Archiepiſcopo Cantuarienſi ad S. R. E. Cardinalatum, Præneſtinumque Epiſcoparum provectoi cujus de Eccleſia dei ſupra laudem & famam omnem merita fuère, pto quibus & Archiepiſcopatu à Rege privatus eſt, & conviciis Hæreticòrum ſceleratiſſimè proſciſſus. Is enim primus, qui Vviclevi nequiſſimi ex Clerico Apoſtatæ, conatibus contra Monachos, dein Eccleſiam univerſam occurrit, & honore piani Collegij nequiter exambito deturbavit, *ex ungue* quod ajunt *leonem, & ex cauda draconem cognoſcens,* (verba doctiſſimi Reynerii ponimus) *jam tum illius ferox ingenium prævidit, & ne diutius majori damno venena ſua occultando noceret potentius, detexit ut caveretur.* Quam ejus providentiam, ſi reliqui Epiſcopi diligentius fuiſſent æmulati, nec impediviſſet Ioannis Lancaſtrii ſequaciumque illius in Clerum invidia, certè Wiclevira anguina ſoboles, in ipſo quod ajunt ovo fuiſſet extincta. Ita Reinerus.

A.C. 1376. *S.P.N.* 896.

IMmortali nominis, & meriti commendatione, cum j[illegible]rincipum potentia fretus, nefarius Hæreſiarcha Wicleff, cœpiſſet palam contra Religionis Catholicæ ſanctiſſima ſecreta facere, validiſſimos è noſtris Monachis ſenſit antagoniſtas; E primis, an primus omnino, fuit Guilelmus Bingham, Nordovicenſis Monachꝰ, de quo iſta Pitſius habet apud Reynerum. Vir pius, inqnit ingenioſus, & doctus, zelo etiam Divinæ gloriæ plenus. Hunc in eo ſanè felicem merito pronunciârim, quod inter primos inventꝰ, ſi nõ omnium primus (ut Lelandi verbis utar) antiquorum rituum obſervanſiſſimus, Vvicleffo, novarum rerũ cupido, ſe conſtanter oppoſuit. Nam ſaltem inter primos erat, qui deprehendit, & aliis detexit (poſt Simonẽ de Langham, de quo ſuperius) peſtilentẽ hominis doctrinam, ejusque perfidas machinationes ſcripto doctiſsimo libro refutavit. Oxonii contigerunt iſta: nam illic uterque ſimul ſtudebat. Illic Binghamus perſpicaci oculo, vidit lupum venientem, & non fugit ut mercenarius, ſed ut bonus paſtor ſtrenuè reſtitit, & ab inſidiatoris rabie, Chriſti gregem, quantum potuit, defendit. Erat vir alioquin modeſto, quieto, & tranquillo animo, conſtanti tamen, & veritatis amantiſsimo; Scripſit igitur opus, omni ſanè eruditione refectum, contra poſitiones Wicleffi. Hæc Pitſius.

Ipſo anno moritur Simon de Langham, ex Archiepiſc. Cantuarienſi S.R.E. Cardinalis, à Pontifice Gregorio mirificè amatus & honoratus. De ejus diverſis in diverſos beneficiis, de fundata etiam Carthuſia Avenionenſi (ita perpetuo ferè noſtri, in PP. S. Dominici, S. Franciſci, S. Brunonis aliosque liberales, opes ſuas, inſigni planè merito profudêre) aliisque prçclarè geſtis; legendi ſcriptores Rerum Angl. & Clemens Reynerus in Apoſtol. Bened. Sect. 2. f. 219. & 220. &c.

Illuſtris idem añus, Martyrio noſtrorum, Cong. Ciſterc. in Cænobio Setichenbeckenſi, Abbatis & Monachorum, de quibus legendus *Chryſoſt. Henriq. l. 2. diſt. 39. & Bzovius,* hoc anno.

A.C. 1377. *S.P.N.* 897.

ITerum alius Chriſti Athleta, fortiſſimus Eccleſiæ propugnator, producendus Vtredus Boldon, ordinis noſtri in Cænobio Dunelmenſi Monachus. De quo etiam Pitſium audiamus, Vtredus Boltonus in Anglia Tranſabrina, ut Lelandus loquitur, natus ordinis S. BENEDICTI,

DICTI, Monachus Dunelmenſis, vir cujuſtum doctrina, tum pietas, ſuo tempore multum illuxit. Alacritate ingenii, promptus ad ſtudia, affabilitatis gratia, jucundus ad colloquia, ſuavitate morum aptus ad conciliandam amicitiam, denique felici naturali indole, præclatiſq; animi dotibus, dexter ad omnia. Ab omnibus fratribus unice dilectus, Abbati etiā, propter magnām quam de illo conceperat ſpem, mirè charus; concurrente igitur, cum Monachorum amore Abbatis favore, comuni conſilio, & unanimi conſenſu miſſus eſt Oxonium ad ſtudia. Vbi labore, induſtria & ingenii felicitate, ad eam doctrinæ perfectionem tandem pervenit, ut cum erudittiſsimis ſui temporis viris, non immerito conferri potuerit. Infelicia etiam, in quæ incidit tempora, felici hominis ingenio, per occupationes peſsimas, exercitium dederunt, & incrementum. Nam divina, ut interpretor, providentia, tum florere, & inter viros doctos eminere cœpit, cum Ioannes Wicleffus peſtilens errorum ſuorum Venenum, & in ſcholis inter doctos ſpargere, & in ſuggeſtu in concionibus imperitæ multitudini nequiter propinare, & impudenter obtrudere latagebat. Cui ſe ſtrenuè, conſtanter, magnanimiter oppoſuit Vtredus, & de eo tanquam de hoſte publico ſuperato, non ſemel triumphavit. Ita Pitſius: eademque ſuo rabioſo calamo (utcunque rem diſsimulans) fatetur Balæus. Sic integra fama, & ob errorum impugnatione celebris, ſub finē Regni Eduardi III. (quem alii quartum appellant, & hoc anno mortuum affirmant) in legatione honoratiſsima Romā miſſus fuit ad Gregorium XI. ibique perbenignè ſuſceptus, in pretio habitus, injunctum ſibi munus ſtrenue peregiſſe ſcribitur.

Moritur eodem anno Petrus de Stagno ex Monacho S. Flori deiu Epiſcopo ibidem, Archiepiſcopus Bituricenſis, deniqueS.R.E. Cardinalis, de quo uti ſexcentis aliis, utinam per compendium plura licuiſſet. *Vid. Clem. Robert. & ab eodem citati, &c.*

A. C. 1378. *S.P.N.* 898.

OLivetana ſacra noſtra familia, ubertate pingueſcens oleæ, dum, cum annis, aliorum deflorèſcunt ſtudia, ſacrū vitæ rigorem ipſa adauget, & mirè proficit, ańuente piorum votis Romano Pontifice, & concedente, ut qui apti eſſent, & ad ſolidariam eremi pugnam, fraterna ex acie inſtructi aſpirarent, ſublime illud vitæ genus aggrederentur. Ita rurſum germinans germinavit, noſtrorum opera, ſolitudo; decor Carmeli datus eſt ei, & Saron. neque Ioannes, & Ioannis æmuli Petri Damiani, tanto poſt defuere. *See. Lancell. &c.*

Moritur hoc eodem anno alter ille ordinis Brigittini Fundator, legum ſcriptor, & Magnæ Brigittę Inſtitutor atque animi poſt Deum præcipuus arbiter B. Petrus noſter, Prior Cænobii Alvaſtrenſis, qui & Revelationes ejuſdem Divæ Brigittæ, juſſu Numinis conſcripſit, & orbi ac futuris ſæculis memorabili ut merito, ſic fructu cońendavit. Sed & officium Eccleſiaſticum pro eodem ordine compoſuit, quod Pontificia poſtea auctoritas confirmavit. Vt de tanto rurſum viro, ejuſq; tantis meritis, ſed & amiciſsima Divę Brigittæ ipſiuſmet atque ejuſdem clientum relatione merito ſibi ordo univerſus gratuletur. *Ex vita ejuſdem Henriq. Vaſton. &c.*

A. C. 1379. *S.P.N.* 899.

BOno publico, magnis rurſum ingenii monimentis, ex ordine noſtro præpræclirè conſuluit Stephanus Brikingtonus, Wilhelmus Torqus, Caſtortonus Norvicenſis, quorum hic plures in Sacram Paginam Cońentarios, illi diverſa, at ſumma digna cońendatione ſcripſerunt, quo ipſo tempore celeberrimus ille totique orbi notiſsimus ſcriptor Matthæus noſter Weſtmonaſterienſis floruit, à floribus Hiſtoriarum, quos acutatè collegit. Florilegus, & Florilogus appellatus. tus. Ejus laudes diverſi celebrant. *Vid. Matth. Parckerus, Harpsfeld. Maihev. Pitſius, &c.*

Claret egregia vitæ ſanctitate Beatus Benedictus Sanct. Brigittæ filius, ex Principe Neriсіæ humilis Alvaſtræ Monachus, qui quantus eſſet, vel pro meritis tantæ Matris facilè æſtimare eſt, neque minus pro meritis quem ſibi adlegit Patris, cujus & nomine meruit inſigniri, cui & illud quod Patri convenerit, *gratia Benedictus & nomine*; reſplendentibus in uno hoc filio diverſis ſplendoribus ſanctorum, Brigidæ ac Benedicti. *Ex vita, Annal. Ciſt. Menol. noſtr.*

A.C. 1380. *S.P.N.* 400.

EGregiè & conſtanter Eccleſiam Dei propugnat, contra impuſſimos Wicleffiſtas, Vtredi, de quo ſuperius, in Oxonienſi quondam Academia condiſcipulus, Simon Sonthrarius, Albanenſis Monachus. De quo Pitſius loco citato: Etat ſacræ Theologiæ Doctor Oxonienſis. Hunc pietas, doctrina, Divinæque gloriæ zelus celebrem in Anglia reddiderunt. Cum per id tempus Wicleffus errores ſuos ſpargere inciperet, hic omni qua potuit ratione illi obſtitit, & communicato conſilio cum quodam Dunelmenſis Cænobii Monacho, Doctore etiam Oxonienſi, multum laboravit, & publicis diſputationibus, & privatis colloquiis, & libris tandem ſcriptis contra præfatum Wicleffum, ut impiam ejus doctrinam refutaret, & ab Eccleſia Chriſti periculum Hæreſis propulſaret. Ita Pitſius.

A.C. 1381. *S.P.N.* 401.

ITerum orbi ſpectaculum ingens, factus olim ex Duce, Divionenſis in Burgundia noſtri ordinis Monachus, Vladiſlaus, petentibus Regni Polonici proceribus, diſpenſante, (velut noſtri jure loquuntur) ſive legibus eum ſolvente Pontifice Romano, ad ſceptrum & diadema Poloniæ è Cænobio evocatur. Verum in itinere morbo correptus, quod ſciret, quam expediret in cucullo ac Cænobio mori, quã in purpura & Regno, quamprimum ad ſuum S. Benigni Monaſterium reportari voluit, in quo & ſepultus eſt cum hoc Epitaphio:

> Hic jacet vir illuſtris & devotus Dominus Boladeſlaus quondam Dux Albus Poloniæ, Monachus hujus Monaſterij per plures annos exiſtens: poſtmodum diſpenſatꝰ per Papam, pro ſucceſſione Regni Poloniæ, obiit in Civitate Argentina, hic eligens ſepeliri. Anno Domini 1381. Anima ejus requieſcat in pace.

Franciſcus Belforeſtius in univerſ. Coſmograph. & deſcript. Dvionis. Clemens Robertus.

Claret multa nominis & doctrinæ fama Ioannes Fabri ex Monacho Tornuſiano & Abbate Atrebatenſi Cancellarius Ludovici Andegavenſis Siciliæ Regis Epiſcopus Carnotenſis, ſed abrumpere, aliosque prætetire oportet. *Clem. Robert. Arnold.*

A.C. 1382. *S.P.N.* 402.

IOannis Wellii noſtri Remeſeyenſis ſive Ramſeyenſis Monachi ingens gloria, & meritũ in de Eccleſia ſempiternum. Hujus quo magis liceat gloriam æſtimare, convitium inferente Hæretico Apoſtata Balæo audiamus: Wellius, inquit Balæus, Rameſienſis Cænobii, quod à divitiis nomen accepit, Monachus, nunc inter ſcriptores noſtros, locũ ſibi deſignari poſcit non infimum. Exhauſtis ille primum ex cõmuni Religionis hoſte Ariſtotele prophanorum dogmatum poculis, Theologiſtici Doctoratus faſtigium Oxonij è magiſtrorum manibus ſuſcepit. Vnde ut Cedrus Libani altè ſuperbiens, contempto humili Dei verbo, ſublimiter gloriabatur in verbis mendaci, piiſſimos veritatis aſſertores ferocibus odiis inſectando. Nam & hic quoque tanquam canis rabidus, frivolis argutiis vehementer in Wiclevum latrabat, & quoſdam ex ſui ſectatoribus, iniquo dente lethaliter mordebat. Plura protulit aculeata ſcripta (ac poſt Catalogum eorum addit.) Pluraque alia in eos (Wicleviſtas) inaniter blaterabat, credens in ſolo Monachatu Baptiſtico eſſe Chriſtianæ perfectionem. Claruit ex primis Wiclevi damnatoribus unus, anno incarnati Meſſiæ 1382. Hæc impurus iſte Balæus: quæ non immerito per antiphraſin intelligenda agnovit D. Pitſius ideoque de eodem Wellio dicit: fuiſſe Hæreticorum omnium, & præſertim Wiclevi ſuorum ſectatorumq; juratum hoſtẽ, & unũ ex illis duodecim, qui primi omnium & illum, & illius errores damnaverunt. *Ex Reinero, &c.*

A.C. 1383. *S.P.N.* 403.

EGregia ſpiritus alacritate & zelo innocentiæ ac puritatis ſexum atque imbecillitatem muliebrem ſuperans B. Ioanna noſtra, Monialis & Abbatiſſa Sanct. Benedicti de Caſtro, dum immania militum, in quos inciderat, ſcelera intueri morte triſtius judicat, & magno fervore redarguit, ab impiis pietatis mercedem adepta, immaniter trucidata eſt, ut triumphis Martyrum ſociata. In cujus etiam diſcipulas, cum nimio furore ſuccenſi ſatellites, pari crudelitate ſævire contenderent, & in Cænobium ſanctiſsimæ Martyris impetum facerent, inſigni prodigio, cæcitate percuſsi ſunt, & ſponſæ CHRISTI mirabiliter præſervatæ. *Ex corona*

corona Lucida Henriq. Bernard. Brito, Ang. Manriq.

A.C. 1384. *S.P.N.* 904.

CElebratiſſimi Wicleffi Antagoniſtæ in Anglia clarent Ioannes Radinghal, & Henricus VVoodhil, Monachi Cantuarienſes, Rectores ſucceſſivè Collegii Cantuarienſis, cujus præfecturam impiiſſimus VVicleff ambiens, ca defraudatus, virus in Eccleſiam tam peſtilens evomuit, de quibus *vid. Patkerus.*

Ipſo anno, inſigni & extraordinario Numinis, ut apparebit, dono, naſcitur perditiſſimo orbi ſingulare lumen & columen, B. Franciſca noſtra, cognomento Romana, ab ipſa infantia jam admiranda, cum à nemine contingi ſe, nec à parentibus denudari pateretur, ubertimis lachrymis & quib9 poterat ſignis obnixa, donec tegeretur. *Ex Act. Canonizat &c. Menol. noſt. &c.*

A.C. 1385. *S.P.N.* 905.

MEllifluus ille Doctor noſter Sanct. Bernardus Claræ vallenſis quondam Abbas, tanto poſt, etiam à morte, benè mereri de Luſitanis non deſinens, implorata ope ſua, Regem Ioannem & Regnum ſervat, memorabilemque ipſi de hoſtibus victoriam impetrat. Proin gratus tanto liberatori idem Rex, quinto poſt partum triumphum die, ſupplex Alcobaziam (Princeps ordinis Cænobium) advolat; ubi, *publicè pro corona Regni ſui juravit, ſenſiſſe ſe miram Divini auxilii præſentiam, dum in maximo periculo poſitus, Divi Patris noſtri Bernardi nomen & auxilium imploraret; & juxta tentorium Regis Caſtellanorum, vidiſſe baculum erectum in aëre, cum rubro paludamento. &c. Ex monim. Alcobaz. Ang. Manriq.*

A.C. 1386. *S.P.N.* 906.

INgens ſacrorum Antiſtitum & Cardinalium Sanct. Rom. Eccleſ. numerus referendus, quorum ſingulorum res geſtæ ſingulos annos requirerent: Anglici ante omnes, Sanct. Rom. Eccleſ. B. Vrbani V. noſtri ex fratre nepotis innumera merita numeranda, quæ ut ſaltem ex honorum prærogativa, ad quos à viris ſanctiſſimis evocatus & coactus eſt, cognoſcas, ſubmetiarisque: præter Avenionenſis Præſulatus ſedem, quæ tam diu Romanos Pontifices fovit, & altera quaſi Roma (juxta illud, ubi Papa ibi Roma) eſt facta, præterque Cardinalitiam ſummam in terris poſt Pontificatum maximum dignitatem, Titulo Eudoxiæ, poſtea Epiſcopus Albanus, mox Piceni, Vmbriæ, Hetruriæ, Campaniæ maritimæ legatus, & vicarius Generalis conſtitutus, diverſis legationibus plurima præclariſſimè præſtitit. *Vid. ſcript. rerum Pontif. &c.*

A.C. 1387. *S.P.N* 907.

PRo libertate Eccleſiaſtica, quanta valet auctoritate ſtrenuè ſe opponit Gerardus ſacræ noſtræ Ciſtercienſis familiæ meritiſſimus Generalis, aliaq; inter facta præclariſſimum à ſe ſcriptum volumen contra commendans, ſummo Pontifici dedicat.

Claret Guilielmus Gillinghamus Monachus Cantuarienſis, vir eruditione & meritis præſtans, qui alia inter, Bibliothecam Benedictinam inſignem compoſuit, hoc eſt, omnium ordinis Benedictini ſcriptorum & librorum nomina collegit, & magno labore deſcripſit, illis ipſis pro inſigni ſtudio ſuo jure merito adſcribendus, *de quo plura Pitſius.*

Enitet itèm Edmundus Bromſeldus Burienſis Monachus, vir eximiè doctus, ordinis Benedictini Procurator in urbe Generalis, & Scholarum Palatii Apoſtolici in SS. Theologia Profeſſor publicus, idem poſtea Monaſterij Silvæ Majoris in diœceſi Burdegalenſi Abbas, Epiſcopus denique Landavenſis. *Godumus, Harpsfeld. Leland. Balæus, Pitſius, &c.*

A.C. 1388. *S.P.N.* 908.

EGregia nominis celebritate excellit inter ſexcentos alios Petrus Aiſcelini, ſive de Monteacuto, ex Monacho & Priore Sanct. Martini Pariſienſis Epiſcopus Laudunenſis, dein Sanct. Rom. Eccl. Cardinalis, cujus inter alia præclara numerandum merito Collegium ſui nominis Pariſiis ab ipſo inſtauratum, ut mille jam exemplis docearis, quam noſtri de re litteraria benè mereri perpetuo ſtuduerint. Opprimit penè calamum fragilem, tot undiq; ſe ingerentium è noſtris Pontificum gloria, ut conſulto ſubtrahamus. *Ciacon. Cl. Rob. Panvin. Iac. Bru. &c.*

A.C. 1389. *S.P.N.* 909.

INſigne lumen Angliæ extinguitur Thomas Brintonus noſter (alias Brampton)

pton) Monachus Cœnobii Norvicenſis, tanta juvenili etiamnum ætate,fama celeber, ut cum ob virtutis, tum eruditionis nomen Romam honorificè à Pontifice vocaretur, coram quo frequentius perorare rogatus, inſigniter nomen ſuum commendavit, Sedis Apoſtolicæ Pœnitentiarius, ac deinceps Roffenſis Epiſcopus deſignatus. Fuit idem de Richardo II. Rege Angliæ optimè meritus, eique à Confeſſionibus, cujus ſingulari vigilantia atque induſtria multa à Regno, dum viveret,mala averſa ſunt,invaleſcentibus deinceps ſectis, etſi noſtri ſtrenuè obniterentur, multique deinceps Generoſitatem ſuam ſuo ſanguine conſignarent. *Godwin. Mathew. Balæus,&c.* Ipſo anno obiit religioſiſſimè Wichboldus ex Monacho Monaſterii de oliva in Pruſſia Culmenſis Epiſcopus, vir egregie doctus, & pro juſtitia multa perpeſſus, ac demum ſede ſua pulſus, magno in honore apud Colonienſes habitus, quorum curam habuiſſe, videtur longiùs, & fuiſſe Archiepiſcopi Electoris Suffraganeus, ibidem inſigni Epitaphio & Mauſolæo honoratus.

A. C. 1390. *S.P.N. 910.*

CONſtantiſſimus R. R. E. propugnator, miles CHRISTI glorioſiſſimus floret Nicolaus Radcliffus ; Ordinis S. BENEDICTI (verba Pitſij ponemus) Monachus ad Sanct. Albanum, & ibidem Archidiaconus. Ioannes Lelandus à pis ſtudiis, & à pietate ſtudioſa admodum laudat, & quidem non immerito. Nam quidquid ingenio, induſtria,doctrina poterat, id omne ad Dei gloriam, animarum ſalutem, fidei propagationem, & Hæreſum extirpationem totis viribus applicabat. Et quoniam incidit in illa infelicia tempora, quibus Hæreſis Wicleffiana cœpit invaleſcere, nullum non movit lapidem,ut perfidum illud dogma, & impium ejus progreſſum, pernicioſumque Reipub. Chriſtianæ incrementum impediret. Wicleffum igitur in privatis colloquiis, in domeſticis exhortationibus, in ſcholaſticis diſputationibus, in publicis concionibus, & tandem in libris ſcriptis, tanquam novarum doctrinarum inventorem, antiquarum deſertorem, veritatis oppugnatorem, mendaciorum artificem, & fabricatorem, inimicum crucis Chriſti, & Eccleſiæ juratum & publicum hoſtem, ſemper inſectabatur. Scripſit contra eum doctiſſimos Dialogos de Sanctiſſima Euchariſtia, quod opus inſcripſit. Viaticum animæ, &c.

A.C. 1391. *S.P.N. 911.*

HIppolytus Mediolanenſis, ſacræ familiæ noſtræ Olivetanæ Generalis, generaliter meretur, & alter ſui ordinis reſtitutor optimis Conſtitutionibus, ſacrum fervorem fovet ac promovet, magno publici bono, cum ad hæc virorum Religioſorum ſtudia, ipſi etiam ſæculares accenſi, virus jam latius toto orbe ſerpens ſectariorum, ſuo calore eluderent, & ad majorem Numinis gratiam animi diſponerentur. *Ex Annal. Olivetan. Lancell. &c.*

Afflictiſſimo Galliarum Regno & Regi preſenti adeſtè cælis Patrocinio,Sanct. Richardus Abbas noſter, & ſedulo imploratus, rogatuſque qui in peregrinos quoſque magnis & prodigioſis beneficiis adeo beneficus eſſet, domeſtico quoque & Regi quidem, cujus majores tantopere ipſum honoraverant, adeſſe ne dedignaretur ; memorabili beneficio Carolum eo nomine VI. vulgo Benenatum prodigiosè juvit, ſimulque mentis & corporis ſanitatem eidem impertitus, grandia ſimul impendentia Regno mala avertit, quæ cum Rex ipſe, tum effuſi in nimiam licentiam populi meruerant. *Ex vita & rer. Gall. div. ſcript.*

A. C. 1392. *S.P.N. 912.*

PErinſigne ordinis noſtri decus, ſed præter meritum indigna paſſus, toto orbe exſplendeſcit Adamus Eſtonius, ex Nordovicenſi Monacho Epiſcopus Londonienſis,ac demum Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalis : quem verbis deſcribemus Balæi, quamvis impij, tamen quia hoſtis, teſte Reinero, Monachorum acerrimus fuit, in hoc negocio fidem facturi, præſertim quia videtur D. Pitſius ejus verba per paraphraſim reddidiſſe: hic igitur de eo ſic ſcribit. Adamus Eſton Benedictinæ Profeſſionis, Ventæ Iævorum, ſeu Nordovici Monachus, & Oxonienſis Academiæ Doctor, ex ſingularibus Dei donis in noſtro Catalogo locum petit illuſtrem, licet hic tenui natus ſit parentela, vir tamen facundiæ, & ſolidæ eruditionis fuit,tum præterea tam exactus Philoſophus,

loſophus, ut ad omne diſciplinatum genus aptiſsimus videretur. Erat ille præter alias linguas, Hebraicè, Græcè, & Latinè peritus; quod eâ ætate pro miraculo haberi poterat. Hanc illi linguarum, ac ſcientiarum virtutem non educatio, aut natura ipſa, ſed inſignis quidam labor, & diligentia attulerunt. Vnde Romam vocatus à Gregorio XI. fit Eccleſiæ Presbyter Card. Tit. S. Cæciliæ. Circa annum vero à Chriſti nativitate 1380. ſub Vrbano VI. qui Gregorio ſucceſsit, incommoda ſuſtinuit multa, & ut Theodericus à Niem libro primo de ſchiſmate cap. 57. teſtatur Genuæ cum aliis captivum Pontifex reliquit. Poſtea tamen ad petitionem Richardi Anglorum Regis, & Monachorum qui pro eo ſcripſerant, è carcere miſſus, ſed non liberatus, privatam atque pauperem duxit vitam, usque ad Bonifacium IX. qui in ſtatum priſtinum ipſum tandem repoſuit. Plura Adamus ſcriptis commendavit, ſcilicet latina:

De communicatione Idiomatum
De poteſtate Eccleſiæ
De Electione Pontificis
Defenſorium Eccleſiæ
Perfectionem vitæ ſpiritualis
Modum conferendi beneficia
Formam procedendi contra Hæreticos.
Opus vitæ contra Hæreticos
Dialogum Regis & Epiſcopi
De diverſitate translationum
De veritate Catholica: Græcè.
Meteora Ariſtotelis, ex Græco
Hebraica vero ejus:
Alphabetum Iudæorum Hebraicè.
Textum Hebraicum Bibliorum
Poſtillam Hebraicum.
Pſalterium Hebraicum.
Expoſitionem Levitici.
Hebraica Sarraceni
Hebraica Salomonis Iarchi.

Et plura alia habuiſſe, & ſcripſiſſe dicitur: ferturque Totum Vetus Teſtamentum ab Hebræo in Latinum illis diebus transtuliſſe. Hæc Balæus, cujus Teſtimonium credibile nimis eſt contra ſe ipſum, & Hæreſim ſuam cum virum tantum collaudet tam inſigni præconio, quem non diffitetur ſectariorum hoſtem acerrimum, & Romanæ Eccleſiæ obſervantiſsimum fuiſſe. Paria Godwinus de eodem refert: quæ niſi ejus opera fuiſſe homines Hæretici certò cognoviſſent, nunquam certè illi tantum laudis attribuiſſent, qui paſsim noſtris (utpote qui bus in fidei ſimplicitate ſatis fuit Hieronymum Hebraicè, quod ſufficit Chriſtianis, ſciviſſe) Hebrææ linguæ ignorantiam; paſsim Monachis otioſitatem, & ignaviam (cum alis nonnullis Hæreticorum odia & mendacia probantibus, & ſequentibus) ſoliti ſunt objicere. Et illa ſanè maxima laus eſt, hujus Monachi noſtri (primum fortaſsis poſt Hieronymi tempora) totius Canonis Hebraici libros de Hebræa in Latinam linguam vertiſſe. *Reynerus, &c.*

A. C. 1393. *S.P.N.* 913.

DEcedit è vivis Bernardus de Turre ex Monacho & Abbate Tornuſiano Lingonenſis Epiſcopus, vir in difficillimis exequendis negotiis dexterrimus, digna & propria perpetuò noſtris legatione, ad pacem componendam cum Ioanne IV. Britanniæ Rege, à Carolo VI. Rege Galliarum miſſus: quem Claudius Robertus in Charta Franciſcanis Divionenſibus data, ait Ducem & Epiſcopum appellari. *Vid. Froiſſardus, Guil. Vrſinus, &c.*

Celebratur ſub hæc quoque tempora, inter mille alios Ioannes Monachus Caſtellenſis, cujus inſigne opus copus commendatur.

Breviarium Biblior. lib. 1.
Sed & alia commendatione digna.
Super Regulam S.P.N. BENEDICTI lib. 1.
De paſsione Domini ſermones, 41.
Epiſtolarum ad diverſos, lib. 1.
Sermonum de tempore, lib. 2.
Sermonum de ſanctis, lib. 1. &c.

Claret item Laurentius Anglus Monachus Sanct. Martini de bello Alaphenſis Epiſcopus, antea Summi Pontificis Avenione Pœnitentiarius; *de quo leg. Walſingh.*

A. C. 1394. *S.P.N.* 914.

HOc anno moritur celebratiſsimus ille S. R. E. Cardinalis Guilielmus de Chanaco Monachus S. Florentii de Sanimario, de quo ut & plurimis hoc ipſo tempore ex ordine noſtro in ſummo honore conſtitutis, ſingulis anais, nimis quam multa referenda occurriſſent. *Vid. Pont. Hiſt. ſcript. & rerum Gall.*

A. C. 1395. *S.P.N.* 915.

REpetendus Simon Ponthraius noſter Sanct. Albani Monachus, Hereticæ pravitatis Wicleffiſtarum malleus. Cujus hoc ipſo tempore, ingentes pro Eccleſia labores extitère. Scripſit igitur in hac Dei & Eccleſiæ cauſa librum unum contra eoſdem Hæreticos, alium de authoritate Eccleſiæ, & alium de Sacramento Altaris, ut videas, nullo unquam tempore noſtros quieviſſe, quod partim ex dictis, partim deinceps dicendis manifeſtiſſimè deprehenditur, Convitium huic docto viro magnum ſe feciſſe putavit excucullatus Balæus, cum de eo ſic ſcribit: in pingui Benedictinorum cucullionum Collegio ad Albani fanum Monachus benè paſtus, poſt ſubtilia paganorum ſtudia, Theologici nominis Rabbinatum Oxonij inter Magiſtros acquiſivit. Ore rabido ſæviebat & hic canis atrox, pro tuenda ſua Antichriſti ſuperbia adverſus Chriſtum pauperem, in Ioannem Wiclevum, Evangelicæ doctrinæ reſtauratorem fideliſſimum perfortiter latrans. Arguebat nimirum ille ex Magiſtro, ac præceptore primo Ariſtotele magnæ meretricis etiam inebriatus poculo immaculatam filii Dei legem ad hominum ſalutem non ſufficere, ſine ſuperadditis Romani Pharaonis decretis, atq; decretalibus, &c. Manifeſtum hinc fiat neceſſum eſt ſapienti, quantis laudibus revera attolli mereatur, quem iſte rabidus ſcurra, tot maledictis appetivit, & proſciſſum voluit.

A.C. 1396. *S.P. N.* 916.

CLaret illuſtri admodum ut nomine, ſic vitæ exemplo, venerabilis Vincentius noſter Ferrerius, Sancti Vincentii Ferrerii, Magni Prædicatorum Patrum Iubaris conſanguineus, ſed & ſpiritu atque Amicitia propinquus, pro meritis Populeti Abbas electus, ſub quo diſciplina Monachica plurimum floruit, & nonnulli eximia vitæ ſanctitate celebrati ſunt. *Ex Annal. Ciſt. Manriq. &c.*

Claret illuſtri item exemplo venerabilis Blanca de Harcour Galliarum Regis conſanguinea Fontis Everardi meritiſſima Abbatiſſa, ſub qua mirificè ſanctiſſima illa virginum congregatio floruit, Paradyſus revera aureorum Regni Gallici liliorum, *De quibus conſulenda lilia noſtra Gall. Claud. Robertus, &c.*

A.C. 1397. *S.P.N.* 917.

MOritur eximium ordinis noſtri decus, Hæreticorum triumphator invictiſſimus Adamus ex Epiſcopo Londonienſi S. R. E. Cardinalis, quem ſuperius ab Vrbano VI. peſſimè & indigniſſimè habitum diximus. Eum Bonifacius IX. ob eximiam vitæ innocentiam & admirandam eruditionem, non ſolum priſtino honori reſtituit, ſed & intimius dilexit ac fovit, eundem magno Britanniæ Regi commendans Regni maximum zelatorem, digniſſimo ſanè titulo, appellavit. Obiit Romæ XIII. Cal. Novemb. Epitaphium Ciaconius deſcripſit.

Artibus iſte Pater famoſus in omnibus Adam
Theologus ſummus Cardiquenalis erat.
Anglia cui Patriam titulum dedit iſta beatæ
Cæciliæque ſuum morsque ſuprema polum.

Ejus inter alia longè illuſtriſſimū meritum, & æternum in Eccleſia monimentum, officium viſitationis B.M.V. ab ipſo compoſitum, & à Bonifacio PP. confirmatum. *Vid. Reyner. Ciacon.*

A.C. 1398. *S. P. N.* 918.

MIraculum puriſſimæ virginis, mirificè Romam juvenili ætate ornat, S. Franciſca Romana, ſola retenta obedientia, quo minus virginitatis votum ederet, Deo nimirum ipſam, virginitatis primū, dehinc puriſſimi conjugii, viduitatis poſtea, vitæ demum Religioſæ mirabile prorſus exemplar volente & deſignante, in qua nihil non admirandum in omni vita extitit. Fuitque hoc ipſo jam tempore ſub parentibus non aliter atque ordinem profeſſa Monachicum, ſpeculum Monachorum & Monialium, orationis & contemplationis ſtudio adeo addicta, ut non tam in terris agere, quam in cæleſtibus habitare videretur. Cui Archangelus, velut ephebus honorarius ſpectabili forma perpetuo adſtitit, cujꝰ monitis & nutibus in omnibus regebatur, adeo ſacri rigoris per omnia obſervans, ut nemo ſtrictius, qui inter perfectiſſimos Aſcetas haberetur. Neque dubium eſt, plurima jam tunc precibus ſuis orbi atq; urbi impendentia, mala avertiſſe, edocta cælitus à Numine, ad quantam ipſa gratiam, & ad

& ad quantum Reip. Chriſtianæ bonum nata eſſet, cum Eccleſiæ imago, gravis matronæ ſpecie ipſi objiceretur, ab immanibus gygantibus oppugnatæ, pro qua dum ipſa preces funderet, viſi illico Tyranni illi diſſipari, quibus ſchiſmatici deſignati ſunt, admirabili Franciſcæ ad ipſiū electione, ut ſuo videbimus loco, ſchiſmate ſublato, quo plurimis annis orbis Chriſtianus peſſimè agitabatur. *Ex Actis Canoniz. & vita.*

A. C. 1399. *S. P. N.* 919.

NImius Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, genere, virtute, doctrina illuſtrium numerus facit, ut nihilminus, quā de recenſendis eorumdem peregregiè factis, ſeu geſtis referamus, adeundum unicum Claudium Robertum ſuademus, & Catalogos Epiſcoporum ſolius Galliç evolvendos; unde ſperamus lectoribus abundè fore ſatisfactum.

Magnæ cum eruditionis, tum virtutis nomine commendatiſſimus Richardo II. Anglorum Regi, exſplendeſcit Tidemannus de Winchome, ejusdem Regis quondam Medicus, Monachus deinatque Abbas Belliloccnſis, Landavenſis poſtea & Wigornienſis demum Pontifex, qui omnes honores illos præclare geſſit, cathedramque & populum mirè demeruit, inter lectiores hujus ævi Epiſcopos computandus. Sed & in Hibernia non minus quam Anglia varij ex ordine viri Illuſtres exſplendeſcunt, è quibus Ioannes Rapotenſis & Petrus Clonenſis Epiſcopi facem aliis prætulerunt, in eo ſtrenuè operā navantes, ut ſerpentes longè lateque per Britanniam Hæreſes, ab illa ſanctorum inſula averterent, quo quidem ipſo, de Regno & Eccleſia plurimum meruere. *Ex rerum Britann. ſcriptor. Iongelino, libr. de Provinſ. Prælat. &c.*

A. C. 1400. *S. P. N.* 920.

INgenti furore in ſacros Deo viros virginesque ſæviunt impij per Boëmiam Hæretici; quibus cum ſe incredibili magnanimitate, & Conſtantia opponerent, & Eccleſiā Dei pro virili defendendā noſtri, congregationis præcipuè Ciſtercienſis Monachi, ſuſciperent, extrema omnia paſſi, & integra denique Cœnobia Martyrio exhauſta ſunt, ut proin feliciſſimo ſucceſſu, tertium decimum à Chriſto nato ſeculum fine glorioſiſſimo coronarint, & feliciore decimum quartum inchoarint. *Ex ſcript. Boëm. div. Chryſoſtom. Henriq. &c.*

A. C. 1401. *S. P. N.* 921.

NOſtris plurimum promoventibus, quod Vrbanus VI. eorumdem inſtantia jam approbaverat, Bonifacius IX. Solemnitatem & Feſtum Viſitationis B. M. V. confirmat, & per univerſam Eccleſiam promulgat atque propagat. Cujus officium Eccleſiaſticum, paulo ante mortem venerabilis Adamus noſter Eaſtonus S. R. E. Cardinalis, compoſuerat, inſigni rurſum noſtrorum erga cæli Reginam monimento, quo haud vulgarem, omniū Clientum Marianorum, ſed & cæli ipſius amorem meruere. Sed de Feſtis, aliisque ad honorandam cæli Imperatricem, Monachorum noſtrorum gratioſiſſimis inventionibus fuſius agimus, in Chronologia noſtra Benedictino-Mariana, ſed & cultoribus Deiparæ Benedictinis, tomo ſingulari.

A. C. 1402. *S. P. N.* 922.

INter plures ex ordine noſtro egregios virtute, doctrina, & ab his fama celeberrimos Antiſtites, excellit hoc tempore Ioannes Canardi ex Monacho S. Dionyſij Pariſius, Philippi Burgundionum Ducis, & Arteſiæ Comitis Cancellarius, Atrebatenſis dein Epiſcopus, de quo conſulendi Nicol. Camuzat. Claud. Robertus, &c. Nec minore nominis celebritate efflorelcit Bartholomæus Raimundus ex Monacho & Abbate S. Felicis Bononienſis Epiſc. De quo Carolus Sigon. & Wionius. Sed & Ioannes Lincolnienſis Epiſcopus, & Pontifices alii plurimi diverſis Regnis celebrantur.

A. C. 1403. *S. P. N.* 923.

DIverſas demerentur provincias plurimi ex ordine noſtro Epiſcopi, & invaleſcentibus paſſim Hæreſibus ſtrenuè obnituntur; Conradus ex ſacra familia noſtra Soderenſis in Mannia à Bonifacio IX. conſtitutus Epiſcopus zelum ſuum exerit, nec minus Ioannes Derenſis in Hibernia ex claro fonte accitus, Robertus Tonata Scopienſis in Orcadum Inſulis, Conradus Ochlenius Ebronenſis multa eruditione conſpicuus, Ottho ex monacho Walckentiedenſi Merſburgenſis ad Salam Epiſcopus, natus Comes ab Honſtein, aliique plurimi. *Ex lib. de provinſ. Prælat.*

*A.C.*1404. *S.P.N.* 924.

SIngulis jam penè annis, ſub initia & incrementa maximè Hæreſis Huſſitæ per Boëmiam noſtrorũ certamina, maximè ex Congregatione Ciſtercienſi referenda, teſtante Henriquezio, vix collegium aliquod Monachorum fuiſſe, quod non ab impuris illis, & impiis everſum, & Monachi victimæ Deo ceciderint. Quæ quia ad finem maturamus compendii, lectori in annos diſtinguenda, ex diverſis Rerum Boëmicarum ſcriptoribus, relinquimus.

A.C. 1405. *S.P.N.* 925.

ILluſtre ſanctioris vitę ſpeculum hoc anno Galliis eripitur, interque ſydera collocatur Iacobus, candidiſsimæ familiæ noſtræ Ciſtercienſis Generalis, multis pro ordine & libertate Eccleſiaſtica exãtlatis laboribus meritiſsimus, idem ob eximias virtutes, inſignibus elogiis & Titulis à m[illegible]e honoratus: *Religionis forma, & Devotionis exemplar* appellat9, qui & *Splendidior Sole*, inter Elogia Abbatum & Generalium, illuſtriſsimo ſanè encomio celebratur. *Ex monim. Ciſt. Ang. Manriq. &c.*

A.C. 1406. *S.P.N.* 926.

INter illuſtriſsima ordinis noſtri ſydera, admirando ſanè ſplendore exſplendeſcit hoc tempore Angelus Corarius eruditione, nec non generis nobilitate, ſed eximia ſuper omnia vitæ ſanctitate celebratiſsim9, ac proin tot nominibus omnibus venerandus, ſummis in Eccleſia honoribus ingenti meritorum commendatione perfunctus; qui hoc ipſo anno, multo bonorum plauſu ex S.R.E. Cardinale electus Pontifex Maximus, & Gregorii XII. nomine eſt appellatus. *Conſt. Cajet. Gaulter. &c.*

A.C. 1407. *S.P.N.* 927.

MVndo in præceps rapto, cum ſacra paſſim canibus projicerentur, ſumma ſe magnanimitate opponunt noſtri, & ſtrenuos pro libertate Eccleſiæ pugiles agunt, ſacra inprimis Ciſtercienſis familia è qua plurimi inſignia ſcribunt eduntque volumina, periculumque imminens Eccleſiæ diſſertiſſimè pronunciant, cum pro legitimis paſtoribus, mercenarii ſeſe undique obtruderent, & veris deſtitutæ paſtoribus oves, ſolutæ in licentiam, in præceps denique raperentur. Qua ipſa occaſione Hæreſes impunè graſſari cœperunt, fictitiis paſtoribus commodo ſuo, non ovium intendentibus, & ut ſibi firmarent Hæreditatem Domini, facile Hæreſiarchis ſtudiis, & ad ingenium talium Abbatum & Pontificum Monachis & Clero ſe conformantibus. Quod totum multoties noſtri Romanæ Curiæ & Summo orbis Paſtori explicare conati, adeo potenter id præſtiterunt, ut etiam lachrymas elicerent, prævalente nihilominus malo, ut in violata Eccleſiæ potius jura & ſacrilegos incubatores atque uſurpatores, tanti originem mali conjicias, quam in illos, qui cum rerum ſatagere vellent, mille ut vides paſſi ſunt impedimenta. *Ex Annal. Ciſterc. Ang. Manriq. Archivis diverſ. Monaſt. & efficaciſſimis ad idipſum ſcriptis Epiſtolis.*

A.C. 1408. *S.P.N.* 928.

DVm in oppreſſione ſacrorum ordinum, totus cũ Mundo Inferus connititur & ſolemne illud impiorum: *Hereditate poſſideamus ſanctuarium Dei*, toto paſſim orbe congeminatur, inter tantas preſſuras, ſacra illa Deiparæ, familia noſtra Olivetana, palmæ juxta oleæ naturam induta, altior altiorque conſurgit, ſuoque flore ac vernantia multos percellit atque attrahit. Conditur eidem hoc anno celebre illud B.M.V. de Spaſmo, Panhormi Cœnobium, pro quo Raphaël *de Vrbino* miraculum illud imaginis Deiparę Doloroſæ penicillo deſignat, quo quidem in opere neſcias, inquit Lancellotus, *utrum ſeipſum ille an fortunam ſuperaverit*, eo quod Raphaëlis manu, etſi miranda multa, nihil tamen hoc *formoſius quidquam, nec admirabilius extiterit. Ex Annal. Olivetan. &c.*

Clarent multi præſtanti eruditione in ordine viri & in Anglia inprimis contra Wicleffum ſtrenuè deſudant. *Vid. Eduard. Maih.*

A.C. 1409. *S.P.N.* 929.

NObiliſſimus & decantatiſſimus ab immortalibus meritis B. Ludovicus Barbus, Sanct. Iuſtinæ Patavinæ Abbas, creatur à ſummo Pontifice, ad quem illico egregia nobilitas, abdicato ſæculi faſtu, Sanct. Patriarchæ noſtri legibus emancipari, felicitatis veræ compendium reputat, exambitque. Vnde celeberrimæ illi congregationi S. Iuſtinæ de Padua origo

origo & nomen, à qua, ingens Eccleſiæ univerſæ ornamentum, gloria ac fructus ordini immenſus acceſſit. De ſingulari Numinis providentia, ſignis, eventibusque mirandis hanc reformationem ſignantibus, præcidentibus, comitantibusque legendus Iacobus Cavacius noſter lib. 5. Hiſt. Cænobij S. Iuſtinæ. &c.

A.C. 1410. *S.P.N.* 930.

CAlatravenſem & Alcantarenſem illuſtriſſimos Equitum ſub Regula noſtra ordines, à veteri diſciplina malè & periculoſè dilapſos, reformat magno merito, Ioannes Abbas Morimundenſis, & leges iiſdem promulgat. Clarent in firmamento Pontificum, Matthæus de Lura ex Monacho Fontis vivi Diœceſis Parmenſis Anconæ Epiſcopus, Franciſcus ex Monacho S. Galgani Lexienſis in Dalmatia, Robertus Lemulſeldius ex Monacho Melſenſi Laonenſis in Hibernia, aliique præſtanti eruditione & vitæ meritis Epiſcopi, potentia tamen Principum paſſim prævalente & indigniſſimos quoque ad pinguiores cathedras, ſive ſanguinis, ſive quocumq; alio reſpectu commendante & promovente, ut mirum non ſit tantillos tantis prævalere non potuiſſe.

A.C. 1411. *S.P.N.* 931.

INſigne Eccleſiæ univerſæ decus addit Sanctiſſima Congregatio ordinis noſtri Humiliatorum, qua viris hoc ipſo tempore præſtantiſſimis florentiſſima, in vinea Domini ſedulo operatur. Cujus felicitas, ſanctitasq; merito capite & Principe metienda, ſanctiſſimo nimirum, Luca Mazolo, ordinis Generali, quem ſuperioribus annis, ſtatim ab inito Pōtificatu inter S. R. E. Cardinales Gregorius noſter duodecimus, ob rariſſimam, præter ſanctitatis pretioſiſſimum, eruditionem cooptavit. *Hieron. Garimbert. VVion. aliique.*

Ipſo anno & tempore B. Daniel Camaldulenſis à latronibus ſtrangulatur, æterno, ab ipſo Numine, ratioris ſanctitatis teſtimonio commendatus, cujus in hodiernam diem incorruptiſſimum in D. Matthiæ de Maurano viſitur colitur que, &c.

A.C. 1412. *S.P.N.* 932.

ITerum viri ex ordine egregii honorem Eccleſiæ vitæ dignitate tuentur, in gradu Pontificio conſtituti, & dum peſſimis exemplis Mercenarii alii, honori Sanctæ Matris peſſimè conſulunt, ipſi ſanctiori exemplo, Veſpertilionum Hæreticorum oculos percellunt, iiſdem viriliter obnixi. Clarent præ aliis Ioannes ex Monacho Batbellenſi Engoliſmenſis in Gallia Epiſcopus, Dominicus de Anglona ex Monacho SS. Vincentij & Anaſtaſij & Abbate S. Sebaſtiani in Vrbe Montis Flaſconis ad lacum Vulſinium Pontifex, Robertus ex Abbate Vallis Crucis Aſaphenſis in Anglia & Walliæ Principatu, aliiq; plures Epiſcopi. *Ex lib. de proviſ. Prælat. Gaſp. Iongel. &c.* Plutima per Italiam Cænobia, inſigni omnino fructu, adjunguntur, ad inſtitutam noviter Congregationem S. Iuſtinæ. *Ex Cavac. &c. Cajet. & dict. Marcheſ. &c.*

A.C. 1413. *S.P.N.* 933.

POſtquam magnus ille Gratianus noſter, de quo ſuperius, hominum ſtudia, immortali & explicabili penè merito, ad jus ſacrum ſuo partum Decreto accendit, mirum dictu eſt, quam multi, ex eadem maximè S. P. N. BENEDICTI familia Canonici juris, & docendi, & commentariis quoq; illuſtrandi curam ſuſceperint: ut plurimos proin ſæculis quibusq; ad annos certos, referre à noſtris licuiſſet pulcherrimo & digniſſimo ſtudio, de univerſo quam meritiſſimos. Hoc tamen tempore, minimè prætereundus Nicolaus noſter ſiculus, ex Abbate Archiepiſcopus Panormitanus, & ſacræ deniq; R. Eccl. Cardinalis, qui in hoc ſtudio annis plurimis verſatiſſimus, magna cum nominis ſui, tum univerſi ordinis gloria, & Reipub. utilitate æterna, id conſequutus denique eſt, ut perinſigni Titulo Lucerna Iuris appellaretur. *Ex Matth. VVeiſſ. Lyter. Bened. &c.*

A.C. 1414. *S.P.N.* 934.

MEmorabili, in præcipiti orbis ruina, exemplo Henricus Quinqueeccleſienſis in Vngaria ad Dravum Epiſcopus, Fontis Regii quondam in Suecia Monachus, honorum pertæſus, ad Monaſterii latibula ſacra revertitur, & à ſeipſo exauctoratus, poſitis infulis, ſacro ſe denuo rigori devovet, in Monaſterio Bebenhuſano, ubi & feliciter in Domino requievit, ante altare S. Stephani inhumatus. In Gallia Wilhelmus ex Abbate Gimontano, Vabrenſis; in Italia, Iacobus ex Monacho S. Sebaſtiani in Vrbe, Miletenſis Epiſcopi celebrantur. In Bohemia Theodoricus Nazarethanus, & Nicolaus Stephani Dionyſienſis, & hi quidem poſtremi Titulares ſolum Epiſcopi clarent, adver-

adverſum tamen naſcentes hæreſes pervigiles, veri & legitimi paſtores, etiam cũ vitæ diſpendio, pro ovibus ſuis contra lupos pugnaturi, & cum Chriſtro animam pro iiſdem poſituri. *Ex cit.*

A. C. 1415. *S. P. N.* 935.

PRęclariſsimè meritus de Eccleſia, Matthæus Aulæ Regiæ in Bohemia Monachus Congregationis Ciſtercienſis, celeberrimus fama prædicatur. Is cum Ioanne Huſs Pragenſi Hæreſiarcha ſæpe congreſſus, eum cum Hæreticis ſectatoribus ſæpiſsimè devicit: ſed poſt nimiam Hæreſeon pullulationem, ex Bohemia in Germaniam, ad Monaſterium veteris cellæ, tanquam in portum venit, in quo fratres aſsidua lectione inſtruens, reliquit in omnes pſalmos ſcholaſticam lecturam. *VVion. &c.*

A. C. 1416. *S. P. N.* 936.

RVurſum è noſtris Caſſinenſibus quidam, fidem, & fidelitatem Apoſtolicæ ſedi debitam glorioſiſsima morte Deo conſecrat. Is fuit Henricus Thomacellorum Patricia Neapolitana gente, Bonifacii IX. affinis Abbas Caſinenſis meritiſſimus. Qui cum Ladiſlao Regi acceptiſſimus ab eodem plurimis pro virtute beneficiis coleretur, necquidquam reveritus ejusdem iram, & implacabile poſt tot in ſe collata, beneficia odium, quando is Benedicto Pſeudopontifici adhærere pertinacius decrevit, iſte noſter Abbas, digniſſima conſtantia reſtitit, & impio comunicare detrectavit, ac proin occupatis Cænobii Caſinatis ditione, Oppidis, Caſtellisque; ipſe in Spoleranam arcem ad vincula, & compedes relegatus, indigna quidem, ſed glorioſa morte æternitatem feliciſsimam meruit. *M. Ant. Scipio.*

Obiit eodem anno Thomas Siracuſanus in Sicilia Epiſcopus. Sacræ Theologiæ & Decretorum Doctor peritiſſimus. *De quo Ignat. Zamparan.*

A. C. 1417. *S. P. N.* 937.

SVmma Patrum Concilii Conſtantienſis celeberrimi conſolatione abdicato à ſe Pontificatu ante biennium Gregorius noſter XII. ſuo exemplo impium Benedictum Antipapam permoturus, ut & ipſe, honoris maximi per ſummum ſcelus ſibi arrogato Titulo renunciaret, adeoq; Eccleſiā diuturno, & pernitioſiſsimo ſchiſmate liberaret, de Eccleſia immortaliter meretur, hocdeniq; anno nova electione, rejecto competitore, Patribus Eccleſiæ conſulentibus. Tanto magis ęternis ſæculis illuſtriſſimo inſolentis meriti exemplo commendandus, quanto difficilius erat, quibuſdam de abdicatione ſibi plauſum ab invidentia concitantibus, aliis inſuper ut abdicaret urgentibus, hoſtibus gratum facere, quā propria ſponte abdicare. Fuiſſe virum præter ſummam eruditionem ſanctiſſimum, ſcxcenti tradidêre, unde & ante Pontificatum, ſummis honoribus perfunctus, primum Epiſcopus Caſtellanus, poſt Chalcidenſis, dein Patriatcha Conſtantinopolitanus, dein Legatus à Bonifacio IX. ad componendos motus Neapolitani Regni, mox & Piccna legatione ornatus, abſensq; Cardinalis Tit. S. Marci renunciatus, demum conſiliorum Papæ intimè particeps, & conſcius, ab ejus morte, ſummo omnium bonorum plauſu Pontifex ſalutatus. Mortuus vero hoc año Gregorius, paulo ante Martini V. electionem; ut neq; vivente quidem ipſo, & abdicato, alius Pontifex crearetur. Creatus a. poſt abdicationem à Concilio S. R. E. Cardinalis Epiſcopus Tuſculanus, collegiique Apoſtoli Decanus, ac Piceni perpetuus legatus, reliquum vitæ ſumma quiete, & ſanctitate felicius, quam in Pontificatū tranſegit. *Cajet. Onuph. Ciacon. &c.*

A. C. 1418. *S. P. N.* 938.

MIraculum ſui temporis Epiſcoporũ, honorem illum mirificè condecorat, vitæ ſanctiſsimæ illuſtriſsimo exemplo Beatus Ludovicus noſter ex Abbate Tornuſij Arelatenſiũ in Gallia Pontifex, vir per omnia magnus, & qui perditiſſimo tempore ſingulari Numinis providentia, propoſitus ſit exemplar non tam gregis, quam ipſorum Epiſcoporum, etſi pleriq; poſt carnem currentes, & ſæculum, à Monacho quidquam condiſcere, præter dignitatem eſſe ſtatus ſui reputarent. Mirè effulgent plures ex noſtris, finito hoc anno Conſtantienſi in Germania Concilio à Martino Papa ob navatam ſtrenuè Eccleſiæ operam, publice laudati; è quibus Matthæus de Pillard Claræ vallis Abbas, Eccleſiæ Gallicanæ, ut vocant, ambaſciator, Ioannes de Martiniaco, & plures alij. Ioannes certè in eodem Concilio cum duobus Cardinalibus & uno Epiſcopo, examinandæ doctrinæ Wiccleffi & Huſs, cum plena poteſtate

poteſtate præfectus, multa deinceps & per ſeipſum & per ſuos, contra eorumdē ſectatores præclare geſſit, multoque nomine de Romana Eccleſia præclarè meruit. *Vid. Acta Concilii, Annal. Ciſt. Angel. Manriq. &c.* Clarent, Ioannes de Curcumro Epiſcopus Duacenſis in Hibernia, Ioannes Argenſis in Peloponeſo, Hugo Chienſis ex Monacho Flavigniacenſi, aliique aſſumpti eum ex Ciſtercienſi, tum aliis familiis noſtris Epiſcopi. *Ex libro de Provıſ. Prælat.*

A.C. 1419. *S.P.N.* 939.

COnſulunt famæ & dignitati ordinis per occaſionem Concilii Conſtantienſis Patres Benedictini ibidem congregati numero 464. hoc anno in feſto Sanctiſſ. Patriarchæ noſtri ſolemni ad Petruſianum Cænobium proceſſione inſtituta, de quorum præſtita in eodem concilio perutili Eccleſiæ opera, in Conſtantia noſtra Benedicta, & Conſtantia ſacra prophana fuſius, &c.

Claret ſcriptis celebris Antonius Parmenſis Abbas Vangadiciæ, Congregationis Camaldulenſis, Ferrarienſis demum Epiſcopus, cujus maximè Sermonum de Tempore & de Sanctis libri duo commendantur. Moritur eodem año S.Petrus, de bono, de quo Martyrologium Benedictinum primo Non. Iunij in Monaſterio Cluniacenſi, depoſitio S. Petri de Bono, qui primum mercator Burgenſis, & uxoratus; deinde ſæculo & uxore relictis Monachus Cluniacenſis, & Sacerdos adeo Religioſus & devotus, ut totum ex integro pſalterium quotidiè, ultra ſuæ ſervitutis penſum devotè perſolverit; inſuper & Horas de Spiritu ſancto addiderit: unde in ſancto die Pentecoſtes, ea hora, qua conventus cantabat in Choro: Veni creator ſpiritus, ad paradyſi amœna deductus eſt.

A.C. 1420. *S.P.N.* 940.

HOc anno alius è ſanctiſſimo illo Cluniacenſium Patrum Collegio hoc ipſo tempore florentiſſimo in cælum pro mundo deprecator evolat Sanctus Tonſianus Monachus ibidem & Prior, nepos S. Colletæ Inſtitutricis ſanctimonialium Colletarum ſub Regula S. Franciſci, vir exemplo vitæ, & ceremoniarum Monaſticarum obſervatione venerabilis, in cujus morte ſigna plurima divinitus apparuerunt. *Biblioth. Cluniac.*

Cæleſtinorum noſtrorum & Vallumbroſanorum felices ſucceſſus, & incrementa, & ab his redundantia in univerſum merita commemoranda, ſed ad eorundem ſcriptores lectores remittimus.

A.C. 1421. *S.P.N.* 941.

ORnatiſſimâ ſanguinis glorioſi purpura, multa frequentia Martyres ex ordine noſtro, veſtem Eccleſiæ Matris tingunt, per varia inprimis Bohemiæ Cænobia à juratiſſimis Fidei hoſtibus Wiccleſiſtis & Huſſitis variè cruciati, & unaniter intetempti. *Ex Annal. Bohem. & div. rer. Ciſt. ſcript.* Quo ipſo anno illuſtris ille Monachorum Zedtlizenſium in eodem Regno cuneus, Martyrum illuſtri laurea donatus eſt, *de quo Æneas Sylvius, Ioan. Cochlæus, Paulus Langius, &c.* Claret ſanctorum ſplendoribus illuſter, & magna virtutis opinione Venet. Ludovicus Savigniaci Abbas, idem nuper Legatus Concilii Conſtantienſis ad Scotos, *vir*, ut inquit Hector Boëtius, *multa eruditione & vita Sanctimonia inſignis, &c.*

A.C. 1422. *S.P.N.* 942.

IN ampliſſima & nobiliſſima Senarum Vrbe æterna cum nominis fama, & Senenſium gloria libros Decretalium publicè interpretatur Nicolaus noſter Panormitanus, tantam inde gloriam conſequutus, ut nec quiſquam ſit Iuris Canonici paulo ſtudioſior, qui aut Panormitani autoritatem ignoret, aut non cum Panormitano errare malit, quam cum multis aliis ſapere. Nimirum excocta, matura, & rebus quam verbis plenior eſt Panormitani doctrina, quantumvis nec ipſa volumina ſint exigua. *Matth. VVeiſſ. Lyc. Benea. &c.*

A.C. 1423. *S.P.N.* 943.

NVtanti orbi egregio ſanctitatis exemplo contulit venerandæ memoriæ vir Odo de Pereria, hoc ipſo anno Abbas celeberrimi illius Galliç Cænobii Cluniacenſis, & alterius Caſini Abbas electus, quod primævo quam primum flori reddere aggreſſus, cælo terriſq; mirificè ſe commendavit, magno ſtatim ſe fructu prodente, etſi jam tunc ſacrilegi multorum oculi, ſanctiſſimum illum locum, ambitione depaſcerent, Numine ipſum diutiꝰ præſervante, dum Odo & Similes Odoni diſciplinam illic Monachicam ſtrenuè tuerentur, adeoq; conatꝰ omnes eliderēt inferorum. *Ex Bibl. Clun. & monim. Clun.*

Ipſo

Ipſo anno ex Abbate Seltzenſi diœceſis Argentinenſis Monaſterio, creatur Baſileenſis Epiſcopus & S.R.I. Princeps Ioannes, qui Epiſcopatum illum ſtrenuè reformare allaboravit. Sed & David Brendogus, Cluanenſis in Hibernia Pontifex, à Martino V. deſignatur. *Ex lib. de proviſ. Præl. longel. &c.* Claret Wilhelmus noſter de Nanton Senonenſis Archiepiſcopus, ſed & alii diverſas Cathedras meritis & virtutibus implent, dum nonnulli ad inanes pompas & luxum iiſdem & Patrimonio Eccleſiæ, Chriſti & pauperum peſſimè abutuntur. *Claud. Rob. Ioann. Chenu. Annal. noſt. Eccl. &c.*

A.C. 1424. *S.P.N. 944.*

MIrabili Numinis providentia & bonitate ſanctiſſima illa & celeberrima ordinis Reformatio, & Religioſiſſima Congregatio Montis Sion in Hiſpania vix orta latius effunditur & Hiſpanias accendit ſuo fervore univerſas, è cujus Fundatoribus & promotoribus præcipuis cũ eſſet Ven. P. F. Martinus de Logronno, tanta tamen animi demiſſione enituit, ut Cænobii ejuſdem Prioratum admittere noluerit, donec Abbas & Generalis omnia peccata venialia, quæ ratione illius officii comittere poterat, in ſe ſuſciperet. Vir admirandæ ſanctitatis, & innocentiæ penè infantilis, cujus exemplo, mirum omnino eſt, quantum univerſi profecerint, viſaque quamprimum Hiſpania primitivæ Eccleſiæ fructibus abundare, cum ſanctiſſima hæc Congregatio, ut Paradyſus Domini effloreſceret, & latiſſimè ramos extendens, fructus ederet *honoris & honeſtatis*. Congregationi eidem plurimum favêre eamdemq; promovere Martinus V. Pont. Maxim. & Ioannes Caſtellæ Rex & Legionis, haud modico emolumento, à tantis vitæ exemplis in Regnum & Eccleſiam Chriſti univerſam redundante.

A.C. 1425. *S.P.N. 945.*

REligioſiſſimam Monachorum vitam, ſub ipſis etiam ſęculi armis complexꝰ ſanctiſſimus Luſitaniæ Princeps Henricus, Regulæ S.P.N. Benedicti, in ordine Equeſtri *de Chriſto* ſe devovens, memorabilia edit ſpecimina, pulcherrimè ſic ſociatæ utriusque militiæ. Quippe fervore ſacræ animoſior militiæ, propagandæ fidei zelo, difficillima ſuſcepta navigatione, idem feliciſſimus Princeps, Gentes & regiones, à Zona torrida (quam falſo veteres exuſtam penitus & inhabitabilem crediderunt) ad uſq; Bonæ ſpei Promontorium, hactenꝰ omninò incognitas aperuit, & ultra Athlantem (qui ad eum diem terminus navigationis fuerat, quadringentas leucas ad montem Leænam progreſſus, Maderam Inſulam, plurimasque alias in vaſto oceano detexit, atque ut millia animarum è faucibus inferi præriperentur primus authior fuit. Idem, Divino, ut ſcribunt, monitu incitatus, Septam Mauris eripuit, ſupra omnem fortunam, ab eximia comendatus & virginitate & vitæ ſanctitate. *Henriq. Aub. Mir. Chronol. Portugall. &c.*

A.C. 1426. *S.P.N. 946.*

INter denſiſſimas orbis tenebras, admirandæ ſanctitatis radiis exſplendeſcit, S. Franciſca Romana, novæ familiæ ſub Regula S.P.N. Inſtitutrix, quam familiariſſimè ipſe zelo deſcendens eidemque ſpectabili apparens forma idem magnus Benedictus, in dirigenda eadem ſua familia inſtituit, per cujus abſentiam ad eamdem Magnus Gregorius occurrit, & quaſi Vicedidaſcalum agit, eadem magnis Numinis favoribus ſingulares omnino gratias conſequuta, cujus Cuſtodiæ, è quarta Angelorum Hierarchia Angelus aſſignatus eſt, ut videas, quantum rurſum ab hac ampliſſimi ordinis gem̃a ſperes, quam Deus ipſe tantopere honoravit, & ſane tanti fecit, ut per illam tanquam lectiſſimum ſuum inſtrumentum, magna omnino & mira efficeret, in eaque oſtenderet & dignationis & charitatis ſuæ magnalia, eo inprimis tempore, cum ob infanda mundi ſcelera, ipſum penè deleruiſſe videretur. *Ex vita Act. Canoniz. Menolog. noſt. &c.*

A.C. 1427. *S.P.N. 947.*

ITerum cælo triumphans ex ordine manipulus ſubmittitur, illuſtris Cellæ Novæ, Monaſterii in Sileſia, numerus Martyrum, qui ab Huſſitis repente oppreſſi in odium Religionis & Fidei, immaniſſimè trucidati, ad triumphos æternos tranſlati ſunt. *Ex Menol. & Faſcic. SS. Henriq. &c.*

A.C. 1428. *S.P.N. 948.*

PLures egregia vitæ ſanctitate in Archiſterio illo Cluniacenſi, facem Galliæ atque orbi præferunt, magno fervore vene-

venerabilis viri Odonis de Pereria ejuſdem loci Abbatis nuperrime concitati, è quibus alii cum generis, tum eruditionis claritudine inſignes, novam plane Religioni noſtræ faciem viſi ſunt induxiſſe. *Conſ. Biblioth. Clun. fol.* 1675. In candelabro expoſiti facem diverſis provinciis præferunt, ſpiſſiſſimas inter orbis tenebras, multi egregii ex ordine Epiſcopi, Ioannes Thomaſius, ex Priore Sanct. Angeli de Monte, Nucerinus, Ioannes Epiphanius ex Monacho & Abbate ſacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſis Neritonenſis in Regno Neapolitano, Iacobus ex eadem familia Porentinus in Lucania, aliiq; Pontifices, omnes pro illuſtri vitæ exemplo, & ſingulari virtutum laude à Martino V. Roman. Pontifice, vigilantiſſimo paſtore Cœnobiis extracti, & Eccleſiæ Dei conſulere juſſi, quod & præclarè præſtitêre. *Ex divers. Eccleſ. monim. lib. de proviſ. Præl. Gaſp. Iongel. &c.*

A.C. 1429. *S.P.N.* 949.

SIngulis annis ſingula referre ea prohibent, quæ ſæpius ſuggeſſimus. Hoc paſſim tempore perpetua etiam ſanguinis, & vitæ impenſa in juvandum mundum ſe toti effundunt Monachi noſtri. In Bohemia præcipuè exquiſitiſſimis tormentis, tota ruſum Monachiorum Collegia ad Huſſitarum Hæreſim, ſed nec quidquam adiguntur, verum æterna fidei Catholicæ gloria, mortem glorioſiſſimā invicti oppetunt, inter quos celebratiſſimi Monachi Cœnobiorum Oſſeckenſis, Nova Cellenſis, Grumachinenſis, &c. *Videndi Cocleus, Paulus Langius, Henriquez. &c.*

Moritur hoc anno Ioannes Gerſon noſter, Cancellarius Pariſienſis, Monachus Congregationis Cæleſtinorum; cujus fama ob eximia merita eſt immortalis. Excuſa haud ita pridem ejus opera univerſa, cujus inter alia inſigniter celebratur Summa Theologica & Canonica in ſex libros digeſta, Monoteſſaron item, aliaque.

A.C. 1430. *S.P.N.* 950.

CLaret admirandæ vitæ ſanctitate, Canonicus primum Sanct. Gregorii in Alga, Cæleſtinam dein ordinis noſtri in Congregationem tranſcriptus magnus ille, & admirandus ſanctitate vir B. Laurentius Iuſtinianus Venetorum Epiſcopus, ac Primus Patriarcha patriam ſuam invecto tanto honore æternum nobilitans. Ejus vitam fusè deſcripſit Bernard. Iuſtinianus. *Vid. Gaulterius, Bellarminus.* Clarent eodem tempore Bernardus noſter Aquenſis Archiepiſcopus, Franciſc9 Gebennenſis, Antonius Ferrarienſis, aliique plurimi ex ordine noſtro Epiſcopi de ſuis Eccleſiis meritiſsimi. Sed & celebratur ipſo hoc tempore Henricus Gulpen in Concilio Conſtantienſi notiſsim9. Abbas Sanct. Egidii Norimbergenſis I. V. D. cujus inter alia commendantur ſuper ſeptem diſtinctionibus de pœnitentia liber unus; ſuper diſtinctionibus de conſecratione liber unus. De paſsione liber unus. *Vid. Trith. VVion. &c.*

A.C. 1431. *S.P.N.* 951.

MErſiſsimo in ſceleribus mundo, memorabile pænitentiæ exemplar, inſigni cum fructu ſeipſum exhibet Beatus Petrus Marginet noſter, ex Monacho Apoſtata, adulter, prædo, latro, ſcandalum populorum, mira tamen Numinis gratia ex tot ſceleribus emergens, ad æternos carceres & in Cœnobio ſe offerens, ipſe ingenioſiſsimus ſui corporis tortor & carnifex, non multo poſt, tantum amantiſſimi Numinis amorem meritus, ut Cęleſtibus viſitationibus recrearetur, dæmonibus terrori eſſet, ipſumque ſuperbiæ Principem, aſini forma Zona ſua ligatū, oneta Cœnobii, calcem, ſabulum, lapides conferre cogeret; miraculorum gloria à Numine commendatus. *Ex vita, Ioan. Alvaro, Ang. Manriq.* Fuit Monachus Populetanus, illuſtri admodum genere, ejusq; celebris admodum memoria in Catalonia habetur.

A.C. 1432. *S.P.N.* 952.

MAgna rurſum ex ordine lumina Eccleſiæ utiliter præſunt, ipſamq; plurimam illuſtrant, Bernardus inprimis ſive Berardus ex Monacho Cluniacenſi Aquenſis, Guilielmus ex Abbate S. Germani Antiſiodori, Senonenſis Archiepiſcopi, Epiſcopi quam plurimi, de quibus conſulendi *Claud. Rob. Ioann. Chenu. Arnold. Duac. lib. de proviſ. Prælat. Gaſp. Iong.*

In Germania diverſis paſsim locis Benedictinus ſe ſpiritus prodit, & in novum florem Religio adoleſcit; certè aliis Auſtriæ Cęnobiis facem præfert Ioannes Baro à Dagſperg Lambacenſis celebris Monaſterij ad ſiniſtram Traunæ Abbas, inſignis diſciplinæ Monaſticę reſtitutor & al-

ter Lambaci Fundator. De quo plura ejuſdem Cœnobii monimenta. *Car. Stengel. &c.*

A.C. 1433. *S.P.N.* 953.

FLorentiſſimus & feliciſſimus ordo ſeu congregatio noſtra Camaldulenſis, præſidente per hæc tempora eidem Generalis ſummo honore B. Ambroſio è Porticu oppido Flaminiæ, cujus ab ſanctitate & doctrina nomē celeberrimum, à meritis vero immortale fuit. Scripſit ut erat ſui temporis doctiſſimus, & in lingua Græca alter quaſi Homerus.

De Sacramentis, lib. 1.
Epiſtolarum, lib. 1.
De Spiritu ſancto, lib. 1.
Orationum, lib. 1.

Tranſtulit è Græco in Latinum, Sanct. Dionyſium Areopagitam, elegantiori & faciliori ſtylo. Vitam Sanct. Ioannis Chryſoſtomi; Baſilium de virginitate, Laertium de vita Philoſophorum, Chryſoſtomum ad Stagyrium Monachum: Sanct. Athanaſij quædam: Sanct. Ephrem Syri Sermones aliquot. Ioannem Climacum, & alia multa: Epitaphio digniſſimo, quod ipſius tumulo Bartholomæus Latomus inſcripſit.

Qui legis hunc tumulum legeres ſi ſcripta ſepulti,
Poſſent hic oculis nuda patere tuis,
Quam fluit eloquio, quam dulciter afficit, utque
Nil niſi nectarium quolibet ore ſapit.
Divinus fieres, nec quamlibet ante ſciſſes
Iurares dictum protinus Ambroſium.

A. C. 1434. *S.P.N.* 954.

FOntis Eberhardi limpidiſſimus ſplendor, magno Galliæ & Eccleſiæ ornamento, cujus ſacræ familiæ luminaria exſplendeſcunt hoc anno Illuſtriſſimæ ſanè ut genere ſic virtute fœminæ Margarita Mommorancia, & Maria de Harcour, extinctæ illi modo ſuffecta, ornamenta æterna Gallicæ Nobilitatis, & tanta quidem, de quibus non tam fœminæ ſolum, ſed viri, nec minus familiæ Deo Sacræ, quam ſanguine illuſtres æternum ſibi gratulentur. *Ex Monim. & Annal. Font. Everh. Claud. Rob. Aub. Mir. &c.* Fuitque ſanè admiratione omni digniſſimum, optimis quibuſque ſtatutis, cum tempore in deterius prolapſis, illud ſacrarum virginum inſtitutum, ſuperata quaſi omni virorum induſtria, & ipſa rerum natura.

A.C. 1435. *S.P.N.* 955.

INter illuſtriſsimos fama, virtute, doctrina, & generis nobilitate Præſules, ſingulis, ſi per compendium liceret, annos enumerandos, excellit ſingularem laudem meritus Ioannes, Ioannis Borbonij Ducis filius, Cluniacenſis Monachus, omnium ſuffragiis à morte Odonis II. Abbas electus, Anicienſis dein Epiſcopus: cujus inter alia præclarè geſta referendum, quod æterna fundatione inſtituerit, triginta quotidie Miſſæ Sacrificia in Cœnobio ſuo Numini offerenda: cujuſmodi fundationes penè infinitæ in ordine noſtro ab ejus origine inſtitutæ, & ad hæc uſque tempora continuatæ, quantum fidelibus & univerſo proſint difficillimum prorſus eſt explicatu. *Claud. Rob. &c.*

Moritur hoc año, decimo nono à profeſſione Monachiſmi, vitæ religioſiſsimæ exactæ, meritis locupletiſsima Leonora Alburquerquia Aragonum Regina, mortuo Ferdinando Regi marito ſuperſtes Cœnobium noſtrum Medinæ campi ingreſſa, quod ipſa condiderat, in eodem coronam & purpuram ſacro velo permutans. Ita ejuſmodi exempla contempti faſtus glorioſiſsima nunquam in ordine noſtro defecêre. *Vid. Illeſcas, &c.*

A.C. 1436. *S.P.N.* 956.

APprobatur hoc anno Solemniter ab Eugenio IV. Summo Pontifice Regula Sanct. Franciſcæ Romanæ, majore ex parte ab ipſomet Divo BENEDICTO Monachorum Archiparente dictata, qui Franciſcam ejuſque diſcipulas ſpectabili forma dirigere atque informare viſus eſt, & pro delictis quarumvis ſororum commonere, qui & profeſsioni ejus ſolemni cum Paulo Apoſtolo interfuit & ipſam perpetuo fovens ut filiam, ſacram illam familiam mirificè promovit, qui idem, ſub hoc ferè tempus, eamdem ut imminentia Orbi atque Vrbi Divinæ indignationis flagella ſuis precibus avertere conaretur, juſſit, quæ cum ſedulo illa exequi curaret, non multo poſt placatum Numen intellexit, & immortali ſane merito, urbem ac or-

ac orbem domeruit univerſum. *Ex vita & Act. Canonizat. &c.*

A. C. 1437. *S.P.N.* 957.

INgenti Eccleſiæ ornamento univerſique ac maximè Italiæ bono, grandibus incrementis ſuccreſcens ſanctiſſima D. Iuſtinæ Reformatio & Congregatio, innumeros ex hinc cælo, pro mundo interceſſores ac Tutelares, transmiſit. Vt videas autem, quæ Monachorum hæc ſæculo vivendi ratio, ex Cavacio deſcribemus: *Quod in primitiva Eccleſia legitur fuiſſe omnium cor unum, & animam unam de priſcis illis Patribus, etiam refertur. Divina officia noctu diuque ab univerſis celebrabantur; Meditationes, jejunia tum regularia, tum ultronea agebantur frequentius. Silentium ſtatis horis, inviolatum, ſermo, cum liceret, de Divinis rebus, qua ineruditos docerent, & eruditos accenderent. Quidquid ultra ſumptus domeſticos erat pauperibus dabatur. Peregrinis ac infirmis inſervire totius Congregationis usque ad æmulationem ſtudium fuit. Nulla præterea cum ſæcularibus converſatio, conſanguineorum pia oblivio. Veſtes ex panno liburnico craſſiore, interulæ ex eodem inſtar cilicii. Lectuli ad hominis menſuram, tomentanulla, præter ſaccos palea infartos, culcitra viloſa, qua frigus arceret, non delicias miniſtraret. Linteorum nullus uſus, quia ex præcepto Sancti Patris* Benedicti, *omnes veſtiti cubabant. Privata exercitia ad normam veterum Eremitarum, in codicibus ſcribendis, vel in hortuli alicujus cura. Doctiores Patres vel in audiendis laicorum ſacris confeſſionibus, vel in exponendis ſanctis auctoribus laborabant. Quot codices, quales interpretationes manuſcriptas vidimus? Vtinam vel noſtra incuria, vel aliorum malitia non deperiiſſent. Apud Cives ea erat de Cænobitis noſtris opinio, ut cum quis per urbem incederet (raro id contingebat) illum obvius quisque ut ſanctum veneraretur.* Ita Cavicius lib. 5.

Ipſo anno B. Ludovicus Barbus noſter Cænobio extractus Tarviſinus Epiſcopus ab Eugenio ſummo Pontifice quantumvis obniteretur, ac quibus poſſet precibus, eam curam deprecaretur, ſumma populi gratulatione, renunciatus, ſedem eandem egregia ſanctitate, & meritis ingentibus exornavit. Citat.

Ipſo anno moritur Pyrrhus Abbas Caſinenſis, ex Thomacella familia, anteceſſoris Nepos, eadem prorſus, qua patruus, fortuna jactatus, cui ſucceſſit egregia fama & nobilitate Antonius Cataffa Neapolitanus, de quo ſuo loco. *M. Ant. Scipio.*

A. C. 1438. *S.P.N.* 958.

MEmorabili Divinæ dignationis exemplo (quod male nonnulli año ſeculi hujus 32. tribuunt) humilia præ ſublimibus diligentis Numinis egregio argumẽto, magnus ſane legat9 ad ſanctã Franciſcam Romanam deſtinatur S. Thomas Apoſtolus, monetq; Numinis voluntatẽ eſſe, ut per ipſam Eugenius Papa commoneatur, gravi occurrere in Eccleſia Schiſmati, & turbulentæ Synodi Baſileenſis decreta, quantum fieri poſſet rata habere. Proin miſſo conſcientiæ ſuæ arbitro Franciſca, facile Eugenio perſuaſit, apud quã jam tunc magnum tantæ Matronæ nomen erat, ut Divinis ſe juſſis accommodaret, etſi non ita, ut oportebat, rem Eugenius maturaret, multo deinceps conſequente fructu, etſi tardi9 ille remedium amplecteretur. *Ex vita & Actis Canonizat. &c.*

Nec Hiſpanis deſunt raræ miracula ſanctitatis, è quibus venerabilis Bartholomæus Covill, Populetani ſanctiſſimi Cænobii ex Medico Regio Monachus, ſupra omnem medicinæ virtutem, Medicorum ſcientiam, prodigioſe ægris medetur, quin & mortuum grandi miraculo reſuſcitat. Idem priore anno, Populeti Abbas electus, quod munus ut admitteret nullis ſuorum, ſed neque Blanchæ Reginę ardentiſſimis precibus evinci potuit, donec cogente obedientia, præcipiente Eugenio Papa annuere cogeretur. Vt facile de regimine tantæ virtutis viri omineris. *Ex vita, & monim. Popul. Ang. Manriq. &c.*

A. C. 1439. *S.P.N.* 959.

MAgnis meritis celebratur Ioannes eo nomine VII. Sacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſis Generalis, vir undequaque maximus, & maximi ab omnibus habitus, idem in Concilio Baſileenſi Orator ad Bohemos deſtinatus, & cum duobus Epiſcopis Iudex in Cauſis Fidei deſignatus, idem ſummopere à Ioanne de Regugia Dominicano laudatus, quem magno ſane Elogio monimimenta Ciſtercienſia ſic honorant:

Lux Prælatorum, Vox & Tuba Conciliorum.

SVb quo & alii in eadem ſacra familia noſtra plurimi excellunt, è quibus duo

Germani Abbates, Eberbacẽſis & Lanckheimenſis ejusdem Concilij Baſileenſis nuncii, & Thomas Dundrenenſis unus & primus ex triginta duobus, in quos idem Concilium compromiſit, rem ſtrenuè contra Hæreticos geſsêre, ſuamque fidelem operam in multis S. R.E. comprobavere. Neque minus celebre nomen Ioannis Gehuſij Abbatis Maulbrunnenſis fuit, eodem ſolemnibus litteris à Patribus evocati. *Eo quod propter dexteritatem ingenii, & regionum ac rerum experientiam multum eo egerent ad Concilii Legationes, &c. Ex Act. Concil. Annal. Maulbr. & Ciſt. Ang. Manriq. &c.*

Moritur hoc anno ſummę virtutis opinione celeber venerabilis Ambroſi9 Traverſius SS. Angelorum Florentiæ Monachus, mirus maximorum Magiſtrorum Ioannis Ravennatis & Ambroſij Gryſoloræ diſcipulus, de quo conſulendi Camaldulenſium rerum ſcriptores. Quo ipſo anno inter Purpuratos Patres accenſetur pro magnis vitæ meritis Guilielmus de Eſtoutiville. *Vid. Ciacon. Arnold. Duacen. &c.*

A.C. 1440. *S.P.N.* 960.

INgenti meritorum cucullo locupletiſſimus, cælo triumphum cum applauſu Cælitum infert, S. Hieroymus noſter, Camaldulenſis Congregationis Monachus, vir Sanctiſſ. Lituanorum Apoſtolus, I. V. D. & Theologus, qui acceptâ concionandi cum poteſtate, Epiſcopali facultate, his temporibus, fœliciſſimæ prędicationis ſucceſſu, perpetua ordinis noſtri gloria, Lituanos ad fidem Chriſti convertit. Idem Orientales quoque populos Eccleſiæ uniendos ſuſcipiens, contra errores Græcorum doctiſſimè ſcripſit, ſed & Hæreſes varias, iisdem armis appetens, egregiè & conſtanter triumphavit. Inter opera ejusdem præcipua numerantur,

Sermonum Dominicalium, lib. 1.
Sermonum de ſanctis, lib. 1.
Sermonum Quadrageſimalium, lib. 1.
Orationum in Conciliis, lib. 1.
Contra Hæreticos, lib. 1.
Contra errores Græcorum, lib. 1.
De Corpore Domini, lib. 1.

Ita neque hoc quidem tempore ex ordine noſtro egregia ſanctitate Apoſtoli defuêre. *Lig. ſcriptor. rer. Camald.*

Moritur eodem anno, meritiſſima de Eccleſia univerſa Sanct. Franciſca vulgo Romana dicta, Inſtituta ſanctiſſima virginum congregatione Mont. Olivetani; ut videas quam perpetuo uſu ordinis noſtri non ſolum viris, ſed & fœminis, reſtituendi, ſeu verius perpetuo continuandi primi fervoris cura inſederit, quoque fructu is Eccleſiam beavit, ſed & poſteritati diſciplinam, & paria ſtudia commendaverit. Extat paſſim Franciſcæ vita Romæ excuſa; digna ſanè lectu non ſolum, ſed ſumma etiam admiratione, quæ videatur, &c.

A.C. 1441. *S.P.N.* 961.

HOc anno perinſigne ordinis noſtri decus Nicolaus de Tedeſchis I. V. D. Abbas, dein Archiepiſcopus Panormitanus & Auditor rotæ, Lucerna Iuris, ſuper eminentiſſimum Eccleſiæ Candelabrũ poſitus S. R. E. Cardinalis renunciatur. *Panvin. Trithem. Ciacon.*

Parem in dignitatem plures è noſtris elevantur, interque eos Franciſcus ex Epiſcopo Genuenſi Sanct. Roman. Eccleſ. Cardin. Tit. Sanct. Marcelli, & Bernardus ex Archiepiſcopo Aquenſi Cardinal. Tit. Sacro-Sanct. Nerei & Achillei. Cit. & Clem. Rob. &c.

A.C. 1442. *S.P.N.* 962.

ITerum magni viri ex ordine in Theatrum & Scenam orbi ſpectabiles producuntur: Bernardus de quo ſupra, Aquenſis Archiepiſcopus nunc inter Roman. Eccleſ. Cardinales authoritate ut meritis conſpicuus; Quintinus ex Monacho Flavigniaci Veſuntinus Archiepiſcopus, Philippus Ioannis de Vienna & Catharinæ Belfortiæ filius ex Monacho Ciſtercienſi Lingonenſis in Gallia, Micrus ex Procuratore Ordinis Generali in Vrbe, Siſſinienſis in Vngaria Epiſcopus, Chriſtophorus de Borcheriis ex Abbate Sanct. Petri de Aremia, Fulginas Pontifex, aliique cum eruditione tum virtute præſtantiſſimi Heroës, qui decus Sanct. Matris Eccleſiæ contra tot undique enaſcentes hoſtes tuerentur. *Ex lib. de Proviſ. Prælat. Claud. Rob. Ioan. Chenu. Arn. Duacen. Gaſp. Iongel. &c.*

A.C. 1443. *S.P.N.* 963.

INſigne ordinis equeſtris Militiæ de Avis ſub Regula noſtra decu[illegible]

dus Ioannes Portugalliæ Regis filius, non ſine Martyrii gloria, feliciſsimè in deterrima captivitate moritur, & meritis, meritiſſimi de Eccleſia ordinis, ſed & nobiliſſimæ Luſitanorum gentis ſplendori, & Regiæ inſuper familiæ decus æternum addit. Ita de eodem Martyrologium Benedictinorum XV. Calend. Iunij. In Hiſpania Sancti Ferdinandi filij Ioannis Regis Portugalliæ, qui cum eſſet equitum de Avis Generalis Magiſter bello captus à Saracenis, apud eos in magna humilitate, & patientia vixit, & miraculis clarus quievit in Domino. Admiranda planè ejusdem vita legenda apud Vaſconcellum in Regibus Luſitan. Stephan. Luſignan. &c.

A.C. 1444. *S.P.N.* 964.

MEretur æternum de orbe & ordine noſtro Beatus Ioannes Baſſandus magnus hoc afflictiſsimo tempore diſciplinæ Monaſticæ reformator. Is Cæleſtinæ familiæ cæleſte in tertis ornamentum, cum & illa cum tempore humanum quid pati videretur, Cæleſti vitæ rationi ipſam reddidit, & de novo, ex Monachis hominibus cæleſtes Spiritus fecit; & mirificis exemplis orbem mirè accendit, reformatione ab ipſomet per Galliam, Italiam, Angliam atque Aragoniam feliciſſime propagata, quem maximi orbis Principes, ob perſpectiſsimam vitæ ſanctitatem eximie coluere. *Ex vita, monim. Cæleſt. Hugone Menardo, &c.*

Ejuſdem Baſſandi ingens & immortale meritum fuit, cum Caroli VII. Gallorum Regis Legatum agens, Felicem V. Antipontificem magni ponderis oratione aggreſſus, non ſine inſigni Numinis gratia zelum ipſius juvante & proſequente effecit, ut perſuaſus ille tanti viri authoritate & rationibus, Pontificatu Romano, ſive arrogato potius ſibi nomine, ultro ſe abdicaret, Eccleſiæque univerſæ, tamdiu deſideratam pacem & tranquillitatem redderet. *Ex cit.*

A.C. 1445. *S.P.N.* 965.

SVpremus hic annus Nicolao Panormitano, viro ſi quis alio, de Rep. Chriſtiana meritiſsimo, & immortali nominis gloria æterno; qui cum decennio integro ſumma cum orbis admiratione Decretalium libros è Cathedra publicè interpretatus fuiſſet, animum denique ad comentandum, & ſcribendum adjecit, ea facilitate, ut non tam commentaria, quam jus ipſum ſcripſiſſe videtetur. Breviter ipſe de ſe: Ego Nicolaus de Tudiſco Catanenſis Siculus, inter Doctores minimus, ipſius ſcientiæ Capitis & Auctoris præſidium invoco. Et poſt: Conſiſus igitur de implorato auxilio, ad ipſius honorem, cujus res agitur, piiſsimæ ac devotiſsimæ virginis ipſius Genetricis Mariæ glorioſiſsimæ, Agathæ Patronæ ac compatriotæ, Luciæ præclariſsimæ Siculæ, cujus hodie vigiliam celebramus. Non minus BENEDICTI, cujus à puero habitum gero, ad deſtinati operis perfectionem, condeſcendo, &c. *Matth. VVeiſſ. & plures alij.*

A.C. 1446. *S.P.N.* 966.

SAcræ purpuræ in tanta temporum fœditate miraculum enitet Beatę memoriæ Ioannis de Meſſana Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalis è Monacho & Abbate congregationis tunc florentiſsimæ Sanct. Iuſtinæ de Padua ad id honoris aſſumptꝰ; cum Eugenio I V. de tantis viri virtutibus innoteſceret. Excelluit ſummo cuculli & purpuræ, urbis, orbis, atque ordinis ornamento, eximia ſummo in honore modeſtia, omnem omnino pompam atque oſtentationem, velut in Monaſterio execratus, & ſanctiſsimo, ſanctitate vitæ conſpicua & magnis meritis, cum & rara excelleret eruditione, præclarè adſtitit, ad negotia maxima tanto viſus aptior, quanto magis ab omni ambitione atque avaritia abfuiſſet. Verum triennium ſolum ſupervixit, & clatiſsimus vitæ continentis exemplo, & retentæ in purpura diſciplinæ atque integritatis Monachicæ laude clarus Neapoli deceſsit, ibidem in florentiſsimo Sanct. Severini Cœnobio, inter dilectiſsimos confratres mortuus & tumulatus, ſub A. C. 1448. *Ciacon. Cavac. Belforeſt. &c.*

Clarent & alij plures è Pontificalibus reſplendentes Infulis Ioannes Borbonius è Cluniacenſi Monacho Podicnſis, Auguſtinus è Ciſtercienſi Famauguſtanus in Cypro, Nicolaus Caliopolitanus aliique ex ordine Epiſcopi, de quibus conſulendi. *Ioann. Chenu. Claud. Rob. Iongel. & cit.*

A.C. 1447. *S.P.N.* 967.

INter S. R. E. Cardinales inſigni fulgent auctoritate, meritis præſtantiſsimi, clariſsimi Ioannes Meſſanenſis Siculus, San-

ctiſſ. Cænobij & Congregationis S. Iuſtinæ Abbas meritiſſimus, dein juſſu Eugenii Papæ Romam Profectus & à Monachis S. Pauli ibidem Abbas electus, cui Cænobio religioſiſſimè præfuit donec ab eodem Pontifice Cardinalis Titulo Sanct. Sabinæ pronunciatus eſt. Excellebat (ſummo nimitum purpuræ, & cuculli, Eccleſiæ, & ordinis noſtri ornamento) Ioannes noſter ſanctitate & crudirione, & quod magis admiramur, etiam negotiis Principum aptus. Triennium in ea dignitate vixit, clariſſimus exemplo continentis vitæ, ac retentæ Monachalis diſciplinæ, Neapolique defunctus in D. Severini ſepelitur. Guilielmus dein de Eſtontevilla ex Monacho & priore S. Martini de Campis S. R. E. Cardin. vir nunquam ſatis laudandus, eodem in honore annis plurimis, variis legationibus, ac Titulis honoratiſſimus, de quo deinceps ſæpius narranda occurrent. *(Cavacius, Ciaconius, Belforeſt. Panvius, Clem. Rob.*

A.C. 1448. *S.P.N.* 968.

ITerum alia Reformatio, ut ſuos nunquam deſeruiſſe Sanctus Pater noſter videatur, magno fervore ſe prodit, & multa Cænobia, totasque provincias ſuo fervore accendit, exſuſcitante primum flammas atque excitante animos, magnæ ſanctitatis viro Beato Euſtachio Iardineti Abbate, qui diſciplinam Monachicam paſſim reſtituens, attonitos vitæ Religioſæ exemplis populos rapit, nec tam Religioſis, quam ipſis etiam ſæcularibus conſulit, ipſe magnis Gratiis à Numine excultus, & Prophetiæ dono illuſtratus. *Ex monum. & ſcript. div. Belg.* Ipſo anno plures turſum ad diverſas cathedras vocati, de quibus prolixius alias ſuo loco.

A.C. 1449. *S.P.N.* 969.

INter celeberrimos noſtri ordinis viros eminet Ludovicus de Vazambone, aliis de Palude, Doctor Pariſienſis Academiæ, cuſtos conclavis in electione Martini V. in Concilio Conſtantienſi, Epiſcopus Mautianenſis, & Loſanenſis adminiſtrator creatus ab Antipapa Felici V. Cardinalis, hoc anno ob eximia merita à Nicolao V. confirmatur titulo S. Anaſtaſiæ presbyter Card. Panvin. Trith. Ciac. Cl. Rob.

Obiit eodem anno Ioannes Siculus, de quo ſuperius, Sanct. Rom. Eccl. Cardinalis, ſacri illius Collegii hoc ſæculo, ab egregia ſanctitate, ſingulare decus & ornamentum. *Ciacon. Cavac. &c.*

A.C. 1450. *S.P.N.* 970.

IN Germania noſtra inſigniter laborat pro ordinis reformatione Ioannes Abbas S. Magni in Faucibus. Vir ſanctiſſ. De quo in Monaſteriologia ſua ita ſcribit Carolus Stengelius: *Ioannes doctrina & Religione valde claruit: nam admiranda fuit abſtinentiæ, jejuniis, exercitiis ſpiritualibus, & vitæ contemplationi totus deditus, ut interdum viſus fuerit in menſa lectioni ita attentus, ut oblitus ſit ferculorum, ac quaſi in extaſim raptus videretur. Interfuit Concilio Baſilienſi, & propter doctrinam & zelum Religionis inter cæteros noſtri ordinis Abbates Præſidentis officio functus eſt: multumque laboravit pro reformatione ordinis circa annum Domini* 1450. *Cui ſucceſſorem in nullo diſſimilem fuiſſe idem Stengelius deprædicat.*

Circa idem tempus ingenti Eccleſiæ ornamento celeberrima illa ordinis noſtri Burſfeldenſis congregatio, feliciſſimis incrementis latiſſimè propagatur: ut nullo unquam tempore, ſibi videas noſtros defuiſſe, ſed bono ordinis atque, orbis maximo prima primum inſtituti ordinis exempla, & fervorem revocaſſe, ſuoque calore Mundi hujus gloriam rupiſſe & reſolviſſe.

A.C. 1451. *S.P.N.* 971.

NE Regia quoque deeſſe pergerent in ordine exempla ſanctitatis, decus verè Regium effulget Beata Philippa Ferdinandi Cypri, & Petri Aragonum Regis Soror, Monialis Sanct. Dionyſij de Odivelis, præter eximiam vitæ ſanctitatem, eruditionis etiam laude, & relictis ingenij monimentis immortalis. *Barnab. de Montal. Chryſ. Henr. & nos in Menol. noſt. &c.*

Exſplendeſcunt ex infulis Pontificalibus, & diverſas demerentur Cathedras, Dominicus ex Monacho & Abbate Minacenſi Archiepiſcopus Montis-Regalis in Sicilia, Ioannes Loffredi Luxovienſi ex Monacho, Atrebatenſis in Belgio Epiſcopus, Dominicus Ciſtercienſis, Agrigentinus in Italia, *de quibus lib. de proviſ. Prælat. &c.*

A.C. 1452. *S.P.N.* 972.

IMmortali merito, de Academia orbis præcipua, Pariſienſi, meritiſſimus Guilielmus noſter de Eſtontevilla, ex Priore S. Martini de Campis Epiſcopus Marinenſis, dein Andegavenſis, Biterenſis, ac Archiepiſcopus Rotomagenſis, ex S. R. E. presbytero Cardinali priore año creatus Epiſcopus Portuenſis, eandem Ponti-

ficia

ficia & Regia Auctoritate hoc anno reformat. Vt ſingulari videatur Numinis voluntate per eos reſtituenda, per quos primum fuerat inſtituta. *Vid. Claud. Rober.*

A.C. 1453. *S.P.N.* 973.

RVrſum egregia ſanctitate vir venerabilis Petrus, cognomento Sus, Dunenſis Cænobii Prior, rarum ſæculi hujus ornamentū, magnis meritis Belgio prodeſt, & diſciplinam Monaſticam ſtrenuè reformat, idem Magnus Deiparæ cultor & cultus ſuo exemplo promotor, tantæ virginis amoribus feliciter immortuus, cum cygni inſtar ſuaviſſimo cantu obitū ſuum præſignaret, cantando mortuus, cum lucta ſuprema Antiphonam illam ô intemerata ſolemniter intonans, & gratioſiſſimo cantu ſupremum anhelitum exhalans. *Ex vita, & mon. Dun.*

Ne quid Cluniaco tot viris illuſtribus nitido cederet Regale Sanct. Dionyſij Pariſiis Monaſterium, & ipſum ſancta æmulatione totum accenditur; clarent præ aliis Ioannes Chartier, & alter Ioannes, Wilhelmi Archiepiſcopi Pariſienſis frater, viri digni tanto Cænobio, & Regio nomine, utpote, quod difficillimum Regibus ipſis eſt, ſibi ita imperantes, ut ad voluntatem Numinis formati viderentur. *Claud. Rob. monim. Monaſt. Reg. &c.*

A.C. 1454. *S.P.N.* 974.

INgens factus ex reformatione ordinis & congregationis Sanct. Iuſtinæ in Italia, Sicilia, & Neapolitano Regno plurimis ex ordine viris ſanctitate, genere & doctrina, efflorescentibus, & ſtrenuam operam, exemplo & prædicatione Eccleſiæ navantibus. *Vid. Cavac. &c.*

A.C. 1455. *S.P.N.* 975.

INſulis Pontificiis non tam ornantur, quam decus atque ornamentum ſecum ipſi afferunt, populoſque atque urbes verbo vitæ atque exemplo demerentur, plurimi iterum ex ordine Epiſcopi. Quorum Wilhelmus de Tonteville noſter Rotomagenſem Archiepiſcopalem Cathedram meritis implet, & Iacobus Meſſanæ Archiepiſcopus, Siculorum omnium animos rapit. Sic Michael Inſulanus, Iacobus Arborenſis, aliique Epiſcopi, tantum ſcientia merentur, lituo benè uſi, magno & Eccleſiæ quiſque propriæ commodo, & univerſalis ornamento, ad inſignem eorum confuſionem, quos nihil promovit quam vel ambitio propria, vel favores eorum, qui non tam populi, quam ſua intereſſe ſciverant, quibus pro libidine ipſi ſua uterentur, bonis Eccleſiæ abuterentur.

A.C. 1456. *S.P.N.* 976.

HOc año moritur feliciſſimè in S. Nicolai de Buſchetto Genuenſi Cænobio Beatus Nicolaus prior ibidem, cujus quin referamus pauciſſima ex innumeris ſtylo ſimplici in compendium à quodam Monacho coacta, præterire non poſſumus. *Hic vir*, inquit ille, *Dominus Nicolaus, magnæ ſanctitatis fuit, multisque miraculis in vita & poſt mortem claruit, &c. Huic beato dum eſſet ſacriſta in principio ſuo converſionis, in Monaſterio noſtro Sanct. Iuſtinæ (unde colligas licet, auctorem è Divæ Iuſtinæ fuiſſe), ante altare majus apparuit Dominus in ea forma, qua cum ſuis converſabatur diſcipulis, dixitq; Nicolae ſequere me, (ex quo haud improbabile deducas, Monachorum vocationem Apoſtolicæ haud imparem eſſe.) Et non multo poſt cum venetias ad S. Georgium majorem miſſus fuiſſet, celebranti iterum in hoſtia apparere dignatus eſt. Sequenti tempore ad Monaſterium S. Nicolai de Buſchetto extra Genuam miſſus fuit, ubi per triginta & quatuor ferè annos commoratus eſt, ibiq; Divina præeunte gratia, multas virtutes operatus eſt. Obſeſſum à Dæmone illico liberavit. Cum diabolus ex capitulo ad dormitoriū aſportaſſet, ut per feneſtrā eum præcipitaret, affuerunt ſubito in præſidiū ejus in ipſo dormitorio duo chori Angelorū cantantes: Nicolae oramus pro te: in quorum pulchritudine aliquamdiu valde delectatus eſt. Dum pro quadam tentatione quam patiebatur ſe commendaſſet S. Dorotheæ, ſtatim liberatus eſt. Exiſtens Prior dicti Monaſterii Buſchetti, cū ægrè ferret hujusmodi prælationem, rogaſſetque per triennium Patres, ut eum ab ipſo Prioratu abſolverent, nec obtinere poſſet, dixit undecim millia Pater noſter, & totidem Ave Maria, & miraculosè abſolutus fuit, ut latius patet in vita ejus. Quis vitam ejus virtutibus ac ſanctitate plenam ſufficit explicare &c. Deniq; moriēs hoc ultimum verbū me audiente dixit: Diem hominis nunquam deſideravi. Quantū poſt mortem ejus Dominus miracula fecerit per eum, qui noſſe cupit ejus legat vitam. Ad tactū namq; veſtimentorum ejus innumeri infirmi, & aliqui à ſenſu alienati liberati ſunt, &c* Hæc fuſius: ex quibus aliorum hujus ſæculi ex noſtro ordine perfectionem, pari ſanctitate celebrium, metiaris. *Vitam fuſius ſcripſit Iulianus noſter Genuenſis.*

Mortuus eodem año haud impari ſanctitate B. Odo de Pereria Abbas Cluniacenſis inſignis ordinis reformator, Sanct. Odonem primum ſtrenuè imitatus, ut inde facile de ſubjectorum quoque virtute æſtimes, judicesque. A Claudio Roberto vir ſanctiſſ. prædicatur, à ſilentii maximè nocturni cautiſsima cuſtodia, & obſervantiæ Regularis amore, Prophetiæ inſuper ſpiritu, & reformationis ſtudio celebratus. *Vid. Chron. Cluniacenſe, Clem. Robertus, &c.*

Eodem tempore inter plurimos ex ordine univerſo ſpectatiſsimos in Eccleſia Pontifices haud vulgariter eminuit Carolus Archiepiſcopus Mediolanenſis ex Monacho S. Celſi ad eam ſedem à Caliſto PP. III. ob merita promotus. *Vid. Morigia, Galeſin. Catalogo Epiſcop. Mediolanenſium.*

A.C. 1457. *S.P.N.* 977.

MOritur ſub hunc annum Ioannes Whethaniſtedus, cognomento Frumentarius, Cænobij S. Albani in Anglia Monachus & Abbas, totius deniq; Congregationis Benedictinæ in Anglia Præſes, de ordine ſuo, ſed & Regno meritiſſimus, cujus opera Rex ipſe graviſſimis in negotiis uſus eſt, idem ob inſignes animi dotes apud Principes & magnates ſummo in pretio habitus, à quibus Syrenum nova & impia dogmata præ aliis feliciter avertere viſus eſt, & ſolidioribus argumentis eoſdem in Fide Sanct. Roman. Eccleſ. retinere. Eum fuiſſe *induſtria mirabilis*, Pitſius ait, *acerrimi ingenii, ſolidiſſimi judicii, incredibilis in rebus agendis prudentia, &c.* Claruit in Conciliis Senenſi & Papienſi, ad quæ orator miſſus eſt, inque iiſdem ſolemnes orationes habuit. Reliquit multa præſtantis ingenii monimenta, è quibus ſequentia extare dicuntur:

- Expoſitionum in Sacram Scripturam, lib. 5.
- Commentariorum in varios ſcript. libros, lib. 1.
- De vita Amphibaldi, lib. 1.
- De ſitu terræ ſanctæ, lib. 1.
- Ordinationes ſuæ Abbatiæ, lib. 1.
- De viris illuſtribus ad Gloceſtriæ Ducem, lib. 1.
- Manipularium Doctorum, lib. 1.
- Contra Epiſcopum Norwicenſem, lib. 1.
- Defenſorium Exemptorium, lib. 1.
- De Geſtis propriis, lib. 1.
- Iterum ad Gloceſtriæ Ducem, lib. 1.
- Opus Neceſſariorum, lib. 1.
- De omnium hominum officiis, lib. 1.
- De Hæreticis & eorum fautoribus, lib. 1.
- Declamationum variarum, lib. 1.
- Epiſtolarum ad diverſos, lib. 2.
- Opus quoddam metricum, lib. 1.
- Palearium Poëtarum, lib. 2.
- Declamationes Metricæ, lib. 1.

Floruere & alij in Anglia viri ex ordine illuſtres Ioannes Talangernus Wigornienſis Monachus, & Ioannes Amundhamus San-Albanenſis, de quibus aliiſque conſulendus Eduardus Mathew, Pitſius & diverſi rerum Angl. ſcript.

Etiam à morte mereri non deſinit B. Nicolaus Genuenſis Prior de Buſchetto, mira ſanctitate vir, innumeris ægris, ſolo etiam veſtis ejuſdem contactu prodigioſè ſanatis, ſalutem cucullo debentibus. In Galliis claret Maria de Britannia mirabilis illius & feliciſſimi Regum Regis Gynecæi Fontis Eduardi meritiſſima Anteſignana. *Ex monim. ejusd. Canobii, Claud. Rob. Aub. Miræo, &c.*

A.C. 1458. *S.P.N.* 978.

RVrſum è noſtris congregationis Camaldulenſis Sanctiſſ. Monachis fuit, qui Eccleſiam purpura ſanguinis ſui ornaret, & agrum Dominicum impinguaret, B. Angelus de Maſſacio, inſignis verbi Domini prædicator, ideoque Hæreticis inviſus prorſus, & religione odium implacabile meritus, à quibus & occiſus ingenti triumpho cælum exhilaravit. *Vid. ſcript. rer. Camaldulenſium diverſi.*

Claret Avianus Monachus S. Winoci, de omni poſteritate meritiſſimus, cujus laudatur Chronicon univerſale ab origine mundi ſumma diligentia, & fide ſcriptum, usque ad ſua tempora, opus & volumen ingens. *Vid. Catalog. ſcript. Belgii, & Arnoldus VVion. &c.*

A.C. 1459. *S.P.N.* 979.

NOn minus Bartholomæo, Reges ac Regnum demeretur Michaël del Gado, viri ſanctiſſimi in Abbatia Populetana Succeſſor, Nicolao V. & Calixto III. Romanis Pontificibus, dum in Italia pro

negot-s

negotiis verſaretur eximiè charus, idem Ioanni Regi & Regno perneceſſarius ab eodem ad Pium II. an Paulum Roman. Pont. Legatus, dehinc publicis Regninegotiis deputatus, vir per omnia tantus, cui Reges & Regna, omniſque poſteritas plurimum debere, ex ejuſdem ſudoribus & laboribus convincantur, idẽ Religioſæ diſciplinę cuſtos integerrimus, ſub quo plures egregia virtute tanti Magiſtri diſcipuli effloruere. *Ex Monim. Popul. Ang. Manriq. &c.*

Clarent, Artus noſter Burdegalenſis in Gallia Archiepiſcopus Bartholomæus Derenſis, aliique ex Monachis præſtantibus præſtantiſſimi Pontifices, quorum elogia in alium librum rejicimus. *Vid. Chenu, Robert. &c. Lib. proviſ. &c.*

A.C. 1460. *S.P.N. 980.*

MAximorum quorumque ex ordine univerſo gloriam æmulatus, & aſſequutus hoc ipſo tempore meritis quoque æternis nomen poſteritati conſecrat, D. Ioannes Abbas Nivicellenſis, qui cum eſſet in ſacris litteris apprimè verſatus, & ſcientia Iuris Canonici, nemini ſuo tempore inferior opus præclarum, & inſigne, & à nullo alio (teſte Arnoldo noſtro) tentatum, Bibliorum. ſcilicet, & Canonum concordantiam poſteris reliquit, tali principio. In principio creavit Deus, &c. In quo opere dilucidè oſtendit: omnem vitæ humanæ perfectionem, è ſacris debere ſumi litteris, necquidquam in ſacris Canonibus ad eam acquirendam poſitum, quod ab illis non pendeat, ſcripſit præterea.

Sermonum de Tempore, lib. 1.
Sermonum de Sanctis, lib. 1.
Epiſtolarum & quæſtionum variarum, lib. 1.

Videndi Ioannes Trithemius de ſcriptoribus Eccleſiaſticis. *Arnoldus, VVionius, &c.*

A.C. 1461. *S.P.N. 981.*

HOc anno cum celeberrimus ille Pontifex Roman. Pius II. (antea Æneas Sylvius) Religione & Sanctiſſ. Patriarchæ noſtri BENEDICTI amore, ductus ſacram ejus ſpecum & veſtigia venerabundus inviſeret: Hæc de Sublacenſi Cænobio, ejuſdemque Monachorum perfectione Bzovius narrat: Ex oppido Sublacenſi ad Monaſteriũ Sublacenſe iter eſt duorum milliarium, per abruptas petras, & difficiles aditus. Hinc ad locum, quod ſpecus vocitant, mille paſſibus aſcenditur, via difficili, & ferro ſecta adeoque præcipiti ut absque horrore adiri nequeat. Hinc profundiſſima in Avienem deſcendente rupe, inde altiſſimo imminente ſaxo; nec acceſſibilis ullo pacto, niſi modo ad dextram, modo ad ſiniſtram varios agens flexus in anguis morem ab imo uſque ad ſummum ducta, & pleriſque in locis muro defenſa fuiſſet. BENEDICTUM patrem ſequuti ſunt diſcipuli, & cœpta habitari & ſpelunca. Sicut in altis ſcopulis nidos videmus hirundinum in crepidine lapidum, ita eſt Monaſterium hoc cernere affixum ſublimi Saxo, ex quo ſæde fruſtra concidunt, quæ aut Monachos perimunt, aut ædificiorum ruinam faciunt. Multa hic ſancti viri miracula referuntur, & tintinabulum oſtenditur, quo diabolus illuſiſſe bonis operibus conatus eſt. Monachi hic viri viginti degebant, ut par erat credere, Deo etiam, nunquam carnes edebant, vinum multa domabant aqua, jejunia longa producebant. Luxuria erat duo ova comediſſe, oleribus & pane veſcebantur, vel leguminibus his epulis menſas onerabant, breviſſimum tempus cibo dabant, nec multo majus ſomno: reliquum in oratione conſumebant. Rem Divinam peragabant ſumma devotione, pſallebant Deo confidenter. Major pars ſe numerat, quorum plerique inoffenſa valetudine ad octuageſimum annum pervenerant, vultu alacres, & alloquio venerabiles, quorum unica cura fuit, diſſolvi tandem & eſſe cum CHRISTO. Prius in utroque inferiori & ſuperiori Monaſterio rem coram ſe Divinam celebrari fecit, & loca omnia, quę fama vulgaverat, corpus Sanctiſſ. BENEDICTI attigiſſe exoſculatus, ac Monachis ſpirituales gratias elargitus, oppidum pernoctaturus deſcendit, &c. In cælum eodem anno abiit feliciſſima morte vitæ æternæ natus D. Ioannes Euſtachius Abbas primus Iardineti Congregationis Ciſtercienſis, qui plurima per totum Belgium Cænobia, ad Sanctiſſ. Regulæ normam reformans, propter innumera ſanctitatis opera, fama longè lateque celebratiſſimus, & viris Pincipibus acceptiſſimus fuit. Prophetiæ etiam ſpiritu claruit: de cujus præclarè geſtis conſulendus Chryſoſt. Henriq. t. 1. ſalc. Sanctorum Ciſtercienſ. &c.

A.C. 1462. *S.P.N.* 982.

NObilitatis humanæ cæleſte decus, mortali etiamnum in corpore exſplēdeſcit, Beata Margarita noſtra Montferratenſis Princeps Ludovici Sabaudi Pedemontium & Achaiæ Principis filia, Theodori Paleologi vidua, B. Magdalenæ Albenſis Cænobii Monialis, verum humilitatis exemplar monialibus facta, ſpeculum ſanctitatis Sabaudiæ univerſæ, in quam cum Principes intendentes, tum populi, haud modicum viſi ſunt pictate proficere; & univerſi porens ejuſdem apud Dominum pro patria ſuffragium experiri. *Ex Pingonio, Hug. Menard. VVionio, &c.*

Moritur eodem anno Guido eo nomine IV. Sacræ familiæ noſtræ Ciſtercienſis Generalis, vir præſtantiſſimus & qui fortiter prælia Domini geſſit contra Commendatorios, & Sacrilegos rerum Eccleſiaſticarum invaſores, præfuitque annis quatuor; quo tempore Sanct. Antonius Archiepiſcopus Florentinus ad ſuperos migravit, de cujꝰ glorioſo ad cælos tranſitu prima revelatio fratri alicui Converſo in Ciſtercio facta eſt, idemq; pro Canonizatione ejuſdem, eſt teſtis requiſitus. *Ex monim. Ciſt. Manriq. &c.*

A.C. 1463. *S.P.N.* 983.

INter præcipua ordinis Sydera, novam orbi facem præfert Himbertus de Lana Sacræ Reformationis Ciſtercienſis meritiſſimus Generalis, qui vix adito Magiſtratu Benedictæ ordinis Matris & virginis honorem promovere aggreſſus, apud ſuos primum præcepto, apud alios deinceps conſilio & exemplo tantum effecit, ut Admirabilis illa Divi Hermanni Contracti noſtri, tantopere dilecta Mellifluo Doctori Antiphona *Salve Regina* Veſperis eousque ſolummodo ſeu Completorio ſubjungi ſolita, omnibus deinceps Horis Canonicis pro clauſula ſubjiceretur. Immortali procul dubio merito, de quo totum etiam ſibi cælum gratulетur. Idem hoc ipſo anno ad inſtantiam Abbatum Romam profectus, adeo acriter & potenter, dictante procul dubio Numine, contra commendas coram Pontifice & Cardinalibus peroravit, ut lachrymas ab omnium oculis extorſiſſe memoretur. Sed lachrymas ſolas & cautiones aliquot impetravit, cum conjurata voluntate Principes, *Hereditate poſſideamus ſanctuarium Dei*, cum Principibus Oreb & Zebee, & Salmana, congeminaſſent, improbitas eviciſſet. *Ex mon. Ciſterc.*

A.C. 1464. *S.P.N.* 984.

GErmania tota fervet, dum invaleſcentibus Hæreſibus multæ aliæ provinciæ deſerveſcunt, Burſfeldenſi Congregatione, maximo bonorum plauſu latius ſeſe expandente, cujus hoc ipſo primum anno Capitulum Generale ſolemniter celebratur. Clarent magna ordinis luminaria Wilhelmus S. Bertini Abbas, ſummo Reipubl. & patriæ bono natus, & Iſuardus Glandatenſis ex Monacho & Abbate Lirinenſi Epiſcopus.

Moritur eodem anno Pius II. Pontif. Max. Æneas quondam Sylvius vir præſtantiſſimus, cujus ipſa hora animam, triplici corona redimitam in cælos ab Angelis deportari Beatus Petrus noſter, cognomento Teutonicus, Monachus Camaldulenſis intuitus eſt; ejusque obitum Fratribus prænunciavit. *Ex vita, & Annalibus Camald &c.*

A.C. 1465. *S.P.N.* 985.

MOritur hoc anno ſtrenuus ille, de quo ſupra, Monachicæ diſciplinæ Reſtitutor B. Petrus cognomento Siis; ipſa in morte Antiphonam illam: *O Intemerata, &c.* Suaviter occinens & occinendo moriens, quo ipſo tempore, claret alter, in ſuperiore Germania Petrus, & ipſe Deiparæ amantiſſimus, Abbas Sanct. Petri Salisburgi, Capellanus Beatæ MARIÆ virginis, inſigni ſanè titulo, pro ſuo eximio erga eamdem cultu, appellatus. De quo R. D. Albertus ejuſdem loci Abbas, in ſuo de Abbatibus Sanct. Petri Tractatu. Ipſo anno inter Patres S.R.E. Purpuratos adſcribitur Eminentiſſimus Dominus Ioan. Godefridus Balues, Monachus & Abbas S. Dionyſii Pariſienſis, &c. *Ciacon. Arn. Duac. Claud. Rob. &c.*

A.C. 1466. *S.P.N.* 986.

IN Cænobio noſtro Sanct. Dionyſij Pariſienſis exſplendeſcit ex Monachis genere & virtute nobiliſſimis, meritiſſimus de Galliarum Regno, & omni ſæculorum poſteritate Ioannes Chartier Monachus, & Cantor Cænobij, frater Guilelmi Pariſienſis Archiepiſcopi celeberrimi, & Alani Secretarii Caroli ſeptimi. Scripſit Ioannes noſter, Philippo Abbate, Chronica Franciæ tribus voluminibus

bus, quæ vulgo dicuntur Dionyſiana Magna. *Vid. Claud. Rob. &c.*

In Germania noſtra viri illuſtres excellunt plurimi, quos inter Vdalricus Sanct. Galli Abbas, Sixto Pontifici acceptiſſimus; qui à nonnullis admonitus de petendo Cardinalatu, cui ipſe & Pontifex inprimis ſtatim faverent, conſtantiſſimè reſpuens, indignitatem ſuam objiciens; ea animi ſubmiſſione, & modeſtia ex cucullo dignius quam purpura exſplenduit. *Vid. Stumpſius.*

A.C. 1467. *S.P.N. 987.*

CElebri ſanctitatis opinione Eccleſiæ honori conſulit, coepiſcopos concitat, confundit Romanæ fidei adverſarios, & exemplo populos lucratur Beatæ memoriæ Ioannes Zerdanus, ex Monacho Populeti Barcinonenſis Epiſcopus, idem eruditionis laude celeberrimus, verbo & opere potentiſſimus, *de quo conſulendi Annal. & ſcript. Ciſt. noſtror.*

A.C. 1468. *S.P.N. 988.*

ÆTerna nominis fama claret Nicolaus noſter, cognomento de Donis Monachus Richenbachenſis Congregationis novæ Bursfeldenſis, divinarum ſcripturarum non ignarus, & Græcè atque Latinè inſigniter doctus. Philolophus, Mathematicus & Coſmographus, nullo ſuo tempore ſecundus, cum ſua vigilantia Ptolomæi tabulas coſmographicas, multis ante ſæculis deperditas repetiſſet, ſagacitate ſua ita eas inſtauravit, & admirando opere cum picturis, & novis tabulis elegantiſſimè ordinato, ſic diligentiſſimè contexit, ut novi operis potius compoſitor quam reparator exiſtimetur: Quod in ſeptem partes ſeu libros diviſum, Paulo II. Pontifici Maximo dedicavit. Sicque factum eſt, ut non Muſica tantummodo, ait Arnoldus noſter, Iuriſprudentia, Pontificia maximè, aliæque liberales artes à Monachis Benedictinis, repertæ, auctæ, & meliorem in modum ordinatæ fuerint; verum etiam Coſmographia ipſa, quæ ad Divinam ſcripturam intelligendam pernecesſaria eſt, ut nunc videmus, necnon & Medicina, ac Eloquentia, ut ſuperius diximus, ab iiſdem in tantum illuſtratæ, ut auctores earum magis, quam illuſtratores merito dici queant. Ejusdem Nicolai præter libros ſeptem de Coſmographia, celebratur liber de mirandis, & alius Epiſtolatum ad diverſos. *Vidend. Trithemius, &c.*

A.C. 1469. *S.P.N. 989.*

FElicisſimè moritur B. Euſtachia noſtra, cujus æternum in hodiernam uſque diem meritum de ægris ac debilibus innumeris, per ejus ſanctiſſimam interceſſionem ſanatis. Ita de ea Martyrologium Benedictinum: Patavij ad Sanct. Proſdocimum obitus B. Euſtachiæ Virginis ſanctimonialis, quæ ex Monachæ ſacrilego partu, ut roſa ex ſpinis efflotuit, & à peſſimo dæmonio uſque ad extremum vitæ fatigata, invicta animi patientia omnia ſuperavit: ex cujus tumulo limpidiſſima aqua ſtatis quibusdam diebus, ſcaturire cernitur, ex cujus potu innumeri mortales è graviſſimis ægritudinibus convaleſcunt. Tantus in hac virgine contemptus mundi fuiſſe legitur, ut cum audiret Venetus Regias nuptias Catharinæ Cornel iæ viri clariſſimi ſororis Reginæ Cypri maximis ſumptibus, & omni magnificentiæ genere fieri, tantoque conviviorum apparatu, totoq; pompa chorearum, & tanto veſtium ſplendore, ac gemmarum, & mundi muliebris omnis generis, quanto ferè nunquam alibi factum fuerit, ſubridens dixerit: ærumnas, luctumque meum, ac dolores, quibus aſſiduè premor, omnibus iis gaudiis & voluptatibus non commutarem. Pro certo aſſerens ſe in hac vita malle pro Chriſto angi graviſſimis corporis cruciatibus, quam immenſis hujusmodi mundi gaudiis, & momentaneis voluptatibus, brevi cum aliquo animæ detrimento pati. Tanto perfectionis exemplo, etiam poſtremis ſæculis Sacræ Deo in ordine noſtro virgines univerſo præluxêre; ne otioſam, & inutilem orbi multitudinem ejusmodi collegiorum opineris. *Ex Vita.*

A.C. 1470. *S.P.N. 990.*

CLaret Ioannes Bertinenſis Abbas, cujus laudatur immenſum volumen de origine, progreſſu, & conſtitutionibus Equitum aurei velleris, quorum Cancellarius perpetuus eſt (inſigni etiam honore, & meritorum deglorioſiſſimo illo ordine commendatione) Abbas S. Bertini Audomarienſis pro tempore exiſtẽs. Vnde rurſum liquet, quã de omni omnino

ordine

ordine noſtri perpetuo mereri, ſed & honorem cujusque auctum voluerint. *Vid. ſcript. Belg. div. & VVion. noſt. &c.*

A. C. 1471. *S.P.N.* 991.

SAcrum Olivetanam noſtram familiam, magno ſacrarum proventu Olivarum moderatur venerabilis Leonardus Mezanachius Bononienſis, vir ignea charitate in proximos totꝰ flagrans, de cujus oculis illa Cantici canticorum uſurpari poterant: *Oculi tui ſicut piſcinæ Heſebon*, cum inſtar Magni Arſenii lachrymarum imbre continuo defluerent, & ſi quem lapſum intelligeret, ſi vel accuſaret, vel moneret, ſive ſolaretur, verba ab imo amoris ſonte hauſta, lachrymis calidiſsimis conſignaret, & propinaret. Is cum Anteceſſoribus honoratius ſepulchrum moliretur Franciſcum Ringhlerium, cui in Generalatu proximè ſucceſſerat, poſt decimum ab obitu menſem, incorruptiſsimum reperit, & ſuaviter dormienti ſimilem, & facile de ordine, ſub his parentibus omineris. *Ex Hiſt. Olivet. Lancell.*

A.C. 1472. *S.P.N.* 992.

LEonardi immaturè ad ſuperos rapti Generalatum aſſequitur pro meritis hoc anno Nicolaus Roverellius, vir ſanctitatis opinione clarus, ſplendore natalium & eruditione illuſtriſsimus, qui cum ſemel iterumque ac tertio ad Epiſcopales infulas expeteretur, conſtantiſsimè ſemper rejecit, ob idipſum neſciri ab omnibus cupiens, ægre perſuaſus, ut vel maximè ipſum amanti & deſideranti fratri ſuo germano Bartholomæo Roverellio Sanct. Roman. Eccleſ. Cardinali Romæ ſupremum decumbenti adeſſet, quod retineri metueret, nē erat Sixto IV. Pontif. Maxim. valdè dilectus & in ſumma apud ipſum admiratione & veneratione, quem contuitus aliquando Papa, in illa quamprimum gratulabundus prorupit: *Ecce verè Iſraëlita, in quo dolus non eſt*, quem & alij Principes ſummè coluere, exempla autem ejus inter Monachos plurimi imitati ſunt, quorum nonnullis, poſt mortem tanti Patris in cælo gloria revelata eſt. *Sec. Lancell. &c.*

A. C. 1473. *S.P.N.* 993.

INter Germaniæ noſtræ Abbates multa nominis fama, ſed multo majore virtute & meritis excellit Vdalricus Wiblingenſis, prope Vlmam ad Ilarum amniem, Cænobii Abbas, alter ejusdem fundator, qui Zelo Heroico non in ſuo ſolum Cœnobio diſciplinam Monaſticam reſtituit, ſed & latè propagavit eo ſuo digniſſimo labore meritus, ut Cænobium Wiblingenſe, inſigni planè nomenclatura, ſanctum diceretur. Præfuit annis quatuor ſupra quadraginta, hoc anno laborum percepturus præmiū, in cælum evocatus. Ex Monimentis Bibliothecæ Cænobii ejusdem.

Eodem anno extinguitur illuſtre ordinis noſtri decus Ioannes Iofredi Monachus Cluniacenſis Decretorū & Theologiæ Doctor ex Priore Sanct. MARIÆ de Caſtro, Abbas Sanct. Petri de Luxovio, poſt Epiſcopus Atrebatenſis, & Referendarius Apoſtolicus Sanct. Roman. Eccleſ. presbyter Cardinalis Tit. SacroSanct. Sylveſtri & Martini, Tit. Equitii in montibus. Vir doctrina, ingenio, & memoria præſtans, tantoque pluris faciendus, quanto ex obſcuriore familia, ad ſummas dignitates, & à prudentiſſimo & ſanctiſſimo Pontifice Pio II. ſubvectus eſt. *Vid. Ciacon. Claudius Rob. Hiſt. Ep. Atrebat.*

A.C. 1474. *S.P.N.* 994.

BEata Beatrix à Sylva, Portalegiæ Comitiſſa, Beati Amedei, & Iacobi à Sylva ſoror germana, cum ad miraculum formæ excelleret pulchritudine apparente ipſi cælorum Auguſta, ejusdem filio Regum Regi, virginitatem ſuam conſecrat, in Monaſterio virginum noſtrarum Toletano, quod à Sanct. Dominico noſtro à Silos nomen habet cucullum amplexa, magna deinceps novæ familiæ ſub nomine Conceptionis immaculatæ Fundatrix futura. *Ex vita, & Menol. noſt. Benedict.*

Quo ipſo tempore Theobaldus ex illuſtriſſimo Comite Sanct. Pauli & Fiemes, & Duce clariſſimo humilis Monachus, Cenomanenſis dein creatus Epiſcopus, mox etiam ad Sanct. Romanæ Eccleſiæ eminentiſſimam purpuram vocatur, ſed à cælo præripitur. *Ex diverſ. rer. Gall. ſcript. Ioan. Chenu. Claud. Rob. &c.*

Ipſo anno moritur Antonius Vienenſis Archiepiſcopus ex Abbate S. Petri ibidem. *cit.*

A. C.

A. C. 1476. *S. P.N.* 995.

IOannes de Granlais ſive de Villiers, inter ſydera Ordinis noſtri, miro ſplendore rutilat, Abbas S. Dionyſij Pariſienſis, Epiſcopus dein Lombarienſis, Abbas S. Quintini Bellovacenſis, Præſes curiæ juvaminum Pariſius, & S. R. E. denique Cardinalis, vir (ita de eo Conventus Monachorum Sanctionyſianorum, in litteris ad ſummum Pontificem) cui amori Religio, cui honori ſapientia, cui bono odori juſtitia eſt, Vas electionis in honorem, plenum gratiæ & veritatis. &c. *Clem. Robertus. &c.*

*A.C.*1476. *S.P.N.*996.

MOritur magnus ille Ciſtercienſium noſtrorum Abbas & Generalis Himbertus de Lana Zelator honoris & libertatis Eccleſiaſticæ potentiſſimus ac generoſiſſimus, cui Ioannes ſuccedit familia de Cireeio ſeu Cireio, quem: *Maſſam, omnibus virtutibus, elimatam,* Bonifacius Simoneta appellat. In Galliis alter ex eodem Cænobio Abbas, ſucceſſor ſucceſſori, in Archiepiſcopatu quoque Viennenſi ſubrogatur, Guido, Sanct. Petri ibidem Monachorum Antiſtes, ut videas, quantum ſit, inter tot ambientium vota, minime ambientes votis prævaluiſſe. *Claud. Rob. Annal. Vienn. &c.*

Sed ante omnes inſignis hoc anno ad ſacram purpuram promotio Georgij Coſtæ Luſitani, qui cum infimo genere natus eſſet, & humilitate nihilominus ſemper decreſcere contenderet, ob vitæ Sanctimoniam Populeti creatus Abbas, inde quanto magis fugeret, ad honores raptus, Epiſcopus Albenſis, dehinc Archiepiſcopus Vliſipponenſis, hoe demum anno Presbyter Cardinalis Tit. Sanct. Marcellini creatus, non tam ornatus purpura eſt, quam purpuram ornavit, magnis dein pro Eccleſia laboribus ſtrenuè perfunctus. *Ex Garimberto, Bern. Brito, Barn. Montalbo, Gaſp. Iongel, &c.*

*A.C.*1477. *S.P.N.*997.

MAgna gloria ſacræ familiæ noſtræ Virginum fontis Ebraldi ſeu Everardi, in qua cælorum Auguſtæ, Illuſtriſſimæ Galliarum Principes, magno omnium exemplo, ancillas ſe devovent, quibus mortua ſub hunc annum, imo immortalibus pro vitæ meritis juncta Maria Britanniæ Duciſſa, hoc anno præeſt Anna Duciſſa Aurelianenſis (de Orleans) Ludovici XII. Galliarum Regis ſoror, Fuitque admirandum ſemper, eius ſacri Inſtituti decus, & Sacrum Vitæ rigorem, inter delicatiſſimas & Regias Virgines, ita ſibi ſemper conſtitiſſe, ut idipſum miraculo proximum, ſi miraculum nolis dicere, fateri cogaris; etiam uſque hodie, obſervantia illa perennante, maxima eum Regni, tum tot Illuſtriſſimarum familiarum, atque ordinis inprimis univerſi ornamento. *Ex moniment. & Annal. Font. Ever. Claud. Robert. &c.*

Sed neque Germaniæ, rapto in præceps mundo talia deſunt exempla pietatis, etiam in fæminis, è quibus celebratur hoc ipſo tempore Venerabilis Catharina ex Illuſtriſſima Comitum Rheni familia Abbatiſſa Horrei, & multæ aliæ Principes Cænobij Gandersheimenſis, Quedlinburgenſis, Eſſenſis, Herefordenſis &c. Priuſquam ſequentis ſæculi tempeſtas pleraque demerſiſſet, cum nemo iam eſſet, qui infirmo ſexui piam manum præberet, auri ſacra fames omnia depaſceret, & quæ priſca maiorum fundaverat tot ſæculis pietas, momento abliguriret.

Sed neque virorum Sanctitatis opinione illuſtrium, diverſis paſſim provinciis copia defuit, è quibus B. Ioannes Cæleſtinus, Viennæ in Gallia, miraculis glorioſus refulſit, Dunis in inferiore Germania B. Iacobus mire enituit, quem ſequenti anno ipſe Doctor Mellifluus ſpectabili forma ad patriam cæleſtem invitavit, quo ipſo anno ibidem Ven. Ægidius cognomento de Roya, Abbas quondam Montis Regalis, ſanctiſſime deceſſit, cuius vita Angelica potius fuiſſe, quam hominis memoratur. &c. *Ex Menol. noſt. Montalbo, Henriq. &c.*

*A.C.*1477. *S.P.N.*998.

NVnquam ſatis pro meritis extollendus Guilelmus noſter de Eſtotevilla ſingulare Eccl. Romanæ, & univerſalis ornamentū, inter Patres purpu-

ratos eminet, & omnes in ſui admirationem convertit, tantis virtutibus ita diverſis Pontificibus commendatus, ut in eo ornando extollendoque omnes quaſi contenderint. De eodem, & honoribus eius ſic Ciaconius: D. Guilelmus de Eſtontevilla, Normandus, Gallus, decretorum Doctor, Monachus & Prior S. Martini de campis Pariſiis Ordinis S. BENEDICTI Congregationis Cluniacenſis, Epiſcopus Marinenſis, poſt Andegavenſis, deinde Bitterenſis, poſtremo Archiepiſcopus Rothomagenſis, & Sanct. Rom. Eccleſ. presbyter Cardinalis SS. Martini & Sylveſtri in Montibus Titulo Equitij, factus poſtea Epiſcopus Cardin. Portuenſis & Sanct. Rufinę à Nicolao Papa V. & Oſtienſis & Veliternus à Pio II. Qui nobiliſſima & antiquiſſima ortus familia, Regibus enim Francorum ſanguine junctus erat, virtute, doctrina, Religione ita excelluit, ut merito ab Eugenio IV. Cardinalitia dignitate donaretur, apud omnes enim Principes ob familię ſplendorem, & vitę integritatem plurimum valuit, & maxima in ęſtimatione fuit, Religionis maximus cultor, Eccleſiam Sanct. Auguſtini urbis à fundamẽtis conſtruxit, & ampliſſimis dotibus, & veſtibus pretioſiſſimis ornavit, Baſilicę etiam S. MARIÆ Maioris multos ad cultum Divinum reliquit proventus, vaſa aurea & argentea ingentis valoris donavit &c.

A. C. 1479. *S. P. N.* 999.

PLurimũ decoravit Eccleſiam Venerabilis Gregorius Coſta Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalis, ex Abbate Populetano, idem de Regno Portugalliæ nuper meritiſſimus, cum Ioannis Regis Confeſſarium egiſſet, vir per omnia Sanctus, & quidem eruditionis etiam fama celeberrimus. Fuit idem amantiſſimus Regię illius & Doctiſſimę Heroinę S. Catharinę Virg. & Martyris, cuius cum arma gentilitia non haberet, rotam, acutis pręfixam ferris pro inſigni accepit; eamque in omni vita Religioſiſſimè coluit, unde etiam Cardinalis à S. Catharina cognominatus. *Ex cit. ſupra.*

Quo ipſo etiam anno Ioannes de Balves noſter Epiſcopus Ambianenſis creatus eſt; Sed & plures alij ex ordine ad diverſas Cathedras promoti.

Obijt eodem anno B. Hieronymus de Corſica Converſus Olivetanus, prophetico Spiritu, & aliis inſignibus à Numine gratiis adornatus. Cuius vitam ſcripſit, Andreas Valaterranus, &c.

A. C. 1480. *S. P. N.* 1000.

PLurimus egregiorum ex ordine Pontificum numerus recenſendus, quorum res præclarè geſtæ ad annos ſingulos referendæ, quas tamẽ omnes inventu faciles, quia ætati noſtræ propiores, brevitatis cauſa prætermittimus. Ex eo tamen numero quin nominemus ſaltem, Godofridum Virdunenſem Monachum, ex Monacho Epiſcopum Andegavenſem (quem nequicquam Anoldus S. Dionyſij Abbatem aſſerit) ex Epiſcopo S. R. E. presbyterum Cardinalem, facere non poſſumus, ex infimâ fortuna ad ſummam provectum, in ipſo etiam ſummo deinceps honore maioribus titulis ob merita auctum & locupletatũ. Bellforeſt. Ciacon. Fuit ſecundum alios etiam Ebroicenſis & Virdunenſis Epiſcopus, idem à nonnullis præter meritum peſſimè traductus, quem Claudius Robertus malè commendatarium appellat. Vid. Wion. in annotatione ad eiuſdem creationem.

Ipſo anno claret Coſmus de Milioratis, Viſinus, Romanus, Monachus & Abbas Farfenſis, Archiepiſcopus Travenſis S. R. E. Cardi. n Tit. SS. Nerei & Achillei, *Leg. Ciacon, Panv, Sanſovin. &c.*

A. C. 1481. *S. P. N.* 1001.

MEretur immortaliter de Auguſtiſſima cælorum Imperatrice, eiuſq; devotis clientibus Ioannes de Lannoy Abbas Audomarenſis in Belgio, inſigni inſtituto ſodalitio, ſub nomine & Patrocinio Virginis præſentatę, ad cuius altare primarium, non pauca deinceps evenisse miracula memorantur, DEO ac Deipara optimi Inſtitutoris, & fidelium Clientum ſuorum, conteſtaram publicè fidem ac devotionem, publicè item approbante, & ſic fovente ac magis magisq; concitante. *Ex Annal. Belg. monim. Audomaropol. &c.*

Ipſo anno, maxima fervoris ſacri apud alumnos ſuos concitatione, ſolemniſſima pompa transfertur Sanct. Romualdus Camaldulenſium noſtrorum magnus Inſtitutor è Valle caſtri, Fabrianum, ibidemque in Sanct.

Blaſij

Blaſij Baſilica ſummo cum honore reconditur. *Ex Auguſt. Fortun. Menol. noſt. &c.*

A.C. 1482. *S.P.N.* 1002.

RVrſum in ampliſſimas laudes Guilelmi noſtri Totavillani, Sanct. Rom. Eccleſ. Cardin. Epiſcopi Oſtienſis, & veliterni erumpendum, niſi prohiberet promiſſum, qui hoc anno poſt innumera in Eccleſiam Romanam, & Galliæ Regnum, ſuoſque maximè Epiſcopatos merita, feliciſſimè in naturæ debitum conceſſit, Vir pietate inſignis & magno animo prædirus. *Octav. Pancirola. Panvin. Ciacon. Clem. Robert. Philelphus.*

A.C. 1483. *S.P.N.* 1003.

INſigniter Regium genus & ordinem noſtrum in Gallus illuſtrat Joannes Barbonius Abbas ſanctiſſimi illius Archiſterij Cluniacenſis, ſub quo multi ibidem Aſcetæ magnis emicuere virtutibus, & ad primævam loci, magnis conatibus enixi ſunt ſanctitatem; Ioanne, quo erat Regio ingenio & pectore, regium in hoc ipſo animum præferente, ſuoque exemplo, non tam de ſuis ſolummodo, quam pluribus alijs præclarè merente. *Ex Bibl. Cluniac. Claud. Rob. &c.*

Inter viros eruditione illuſtriores, eminent Guilelmus Cellingus, Sanct. Servatoris Cantuariæ Aſceta, Abbas dein Sanct. Auguſtini, de Regno Angliæ meritiſſimus, cuius conſilio in rebus Regni maximè arduis Rex uſus eſt, cumque Romam aliquando Legatum & Oratorem deſtinavit. Fuit Angelo Politiano Bononiæ familiaris, & plura præſtantiſſimi ingenii poſt ſe reliquit monimenta; dein Thomas Radburnus, Hidenſis iuxta Wintoniam Cænobii Monachus, cuius plura digna æternitate opera extare dicuntur, alijq; præſtantes ingenio viri. *De quibus conſulendi diverſi rerum Angl. ſcript.*

Ipſo annno Severinę in Calabtia Archiepiſcopus creatur Henricus Abbas Sanct. MARIÆ de Altilia, à Sixto IV. pro vitæ meritis ad id honoris promotus. *Gaſp. Iongel.*

A.C. 1484. *S.P.N.* 1004.

NOvo Eccleſiæ, circumamictę diverſorum ordinum varietate, ornamento & plurimarum animarum ſummo inſtituitur hoc anno Ordo Conceptionis Beatiſſimæ Virginis; quem primo inchoavit in urbe Toletana B. Beatrix à Sylva, nobiliſſima Virgo Luſitana, quem poſt tertium ab hoc, annum ſub Regula Sereniſſimi Patris noſtri BENEDICTI confirmavit Innocentius Octavus. *Henriq. &c.*

Eodem anno ad ulteriorem gradum promotus pro meritis noſter Godefridus Balves, renunciatur à Sixto IV. Cardinalis Epiſcopus Albanenſis. *Panvin. &c.*

A.C. 1485. *S.P.N.* 1005.

MEmorabili prodigio inſtituram ſuperiore anno novam à B. Beatrice familiam confirmat & commendat Numen ipſum: Cum enim idem ſanctiſſimum illud Inſtitutum Innocentius VIII. Pont. Max. ſolemniter confirmaſſet, & Bulla Confirmationis, magno deſiderio à B. Beatrice & novis DEIparæ alumnis, in Hiſpania expectaretur, contigit navem in qua Bulla advehebatur naufragio interire, ſuper quo recurrens ad Dominum Beatrix, & in orationem effuſa, dum ea completa, ad negotia regreditur, res ſtupenda? Bullam ſalvam & integram in ſcrinio quodam ſuo, alijs admixtam chartis reperit, magno inde gaudio perfuſa, adeo ſpectabili, comprobati ab ipſomet Numine Inſtituti ſui, honorata & edocta argumento. *Ex vita, Marieta &c.*

Moritur ipſo hoc anno Ioannes Barbonius magnus revera Abbas Cluniacenſis, cui Iacobus de Amboſia ſuccedit & ipſi à maximis dotibus commendatus.

Ipſo anno, dum Ioannem Aragonium Ferdinandi Aragonum & Neapolis Regis filium, ſacri Caſinatis montis Abbatem commendatarium & Sanct. Roman. Eccleſ. Cardinalem cupido cepiſſet (verbis religioſiſſimi & diſertiſſimi P. D. Marci Antonii Scipio-

pionis referimus) Sanctiſſimi Patriarchæ Benedicti, eiusq; ſororis Scholaſticæ ſacra pignora, ſi qua ratione poſſet, inveniendi. Iuſſit igitur ſub Ara maxima fabros cęmentarios quaqua verſus terram effodere, donec latitantem theſaurum aperirent; Sed crebris tonitruis, & frequenti terræ motu, imbriumque profluentia perterriti, à perquirendo deſiſtere cogitabant. Verum in ſuſcepto animi decreto nihilominus perdurante Cardinali, eundem laborem vel tertio repetere compelluntur, frementę interim continenter, ac minitante horrendis fragoribus cælo; donec quod erat in votis, tandem aliquando detectum eſt. Auxit optatiſſimæ ſacrorum pignorum inventionis ſummam voluptatem, Criſtallinus liquor, ſepulchrali lapidi porphyre ticoabunde ſuperfuſus, nec tamen ulla ex parte exundans, Aragonio, ſatis fuit, Sanctiſſimi Patriarchæ, eiusque ſororis, pretioſas exuvias reperiſſe ac vidiſſe: loco moveri easdem, qua reverentia tanti Patris, qua conſpecti liquoris religioſa admiratione, non eſt paſſus.

Divorum etiam Conſtantini, ſimplicii & Carolomanni, Regis & Monachi, ſacri cineres, qui eadem opera iuxta pedes SS. Benedicti & Scholaſticæ repertifuerant, in Sacrarium tranſlati, ibidem ad annum inſequentem jacuere; Sed, ut ſunt Divina Iudicia mortalibus incomperta, multæ ingentesque calamitates ſubinde toto Regno conſequutæ ſunt, ac bellis præſertim civilibus laboratum eſt. Quin Ioannes eodem anno Romæ, vi peſtilentiæ correptus occubit menſe Iunio. Reliquis etiam, qui aliquid operæ in illud opus contulerant, & (quod magis mirere) ipſiusmet Neapolitani Regis filiis omnibus intra biennium extinctis. Demum juſſu D. Ioannis Antonii Caraffa, filij Comitis Magdaluni, ac Vice regis Abbatiæ Caſinenſis, prædicta Divorum corpora ad pedes Sanctorum Benedicti & Scholaſticæ, ubi prius reperta fuerant referuntur; ipſo etiam altari eum in locum, unde per occaſionem effodiendi ſepulchri remotum fuerat, reſtituto. Idque eodem planè menſe & die contigit, in quem biennio ante Sactorum Pignorum Inventio Tranſlatioque inciderant. Divino potius Conſilio, quam humana induſtria; cum iſtuc ipſum nemo, niſi re perfecta tranſlataque animadverterit: uti ex publico documento Chriſtophori Peroni de Sanct. Germano Imperiali & Abbatiali auctoritate tabellionis, inter cæteras Archivi Caſinenſis membranas annumerato, & in libellum de vera exiſtentia corporis Sanct. Pat. Benedicti in Sanct. Caſinenſi Baſilica indito, perſpicuum habetur & exploratum. *Ita doctiſſimus & amiciſſimus noſter P.D. Scipio.*

A. C. 1486. *S. P. N.* 1006.

INfanda ſacri auri fame ſitique, Commendis, ut vocant, peſſime commendatis, & Symonia invaleſcentibus, cum res eo deveniſſet, ut à magnis etiam Regibus Inocentius Papa, de extinguenda penitus, ſacra Ciſtercienſi familia ſollicitaretur, verbo potens & exemplo Ioannes de Circio eiuſdem Sacri Inſtituti meritiſſimus Generalis, tantis fluctibus, omni deſtitutus humano ſubſidio, ſolus quaſi obnixus, ipſa ſua integritate atque ob egregiam famam auctoritate, de potentiſſimis adverſariis triumphavit, & contra pernicioſiſſimam Romanæ Eccleſiæ peſtem, Commendarum uſum ſeu abuſum, verbo & ſcriptis doctiſſime diſputavit, ſimulque ordini & Libertati Eccleſiaſticæ generosè conſulvit, ob idipſum ab Innocentio magno in pretio habitus, & ſingulariter adamatus, Ang. Manriq. Moniment. Ciſt. &c.

Ipſo anno Antonius Petrus Monachus Cluniacenſis Vabrenſium Pontifex renunciatur, & Petrus Frigidi Montis in Gallia Abbas Belluacenſi Epiſcopo Vicarius adiunctus ſuffraganeus declaratur & conſecratur, verum ipſe & Vigilantiſſimum paſtorem agens, invaleſcente circum late nequitia Hæretico-rum.

A. C.

A.C.1487. *S.P.N.1007.*

INgens gloria & fama congregationis S. Iuſtinæ Monachorum, cui hoc ipſo anno præfuit Gaſpar Papienſis, Abbas Cænobij Sanctæ Iuſtinæ Paduani, vir eximiæ Sanctitatis & doctrinæ, ut ex capite facile totius corporis proportionem metiaris. vid. Iac Cavacius, &c.

Nec minor à meritis, & vitis perfectis commendatio Congregationis Burſfeldenſis, quæ nunc quam maximè florere cæpit, & latiſſimè propagari. Ita diverſis paſſim provinciis primus Benedictini Spiritus fervor, ſingulari Numinis providentia reſuſcitatur, Trith.

A. C.1488. *S. P. N, 1008.*

IN Hiſpania etiam invaleſcente à Commendatariis peſte ſtrenuè è noſtris rem nonnulli agunt, & de Triennalibus inſtituendis Abbatibus Conſilium ex animi procedit ſententia, quo invento multa Cænobia ſervata ſunt.

Sed & reformatio illa Montis Syon plurimos accendit, & filios veros benedictionis Syon effecit, ſummo bonorum inter tot afflictiones ſolatio, ſed & lucro fidelium maximo, cum nova hâc vita Monachicæ ratione, nemo non raperetur & excitaretur, præter illos, quorum Sacrilega ſitis, gehennæ iam accenſa ignibus, inextinguibili quoque ſiti miſeros vexabat, & lethargo proſternebat exitioſiſſimo, ita ut bonis Eccleſiaſticis incubantes canes, & indormientes, *ſecurè*, ut loquitur doctiſſimus Sauſſeius, *præſtolarentur iram DEI.*

Claret præ alijs ordinis noſtri hoc tempore Epiſcopis, Godefridus ex Monacho & Abbate Sancti Germanni de Pratis Catalaunenſium in Gallia Pontifex, pulcherrimo exemplo *Monaſticæ vitæ ſemper memor, qui regularem diſciplinam, ad finem uſque indefeſſe obſervare ſtuduit*, quæ ipſa, nulla ipſum ambitione promotum ſed Divino vocante ſpiritu, electum, DEO que dilectum comprobatunt. *Arnoldus Duac. & quem citat, Belfo-reſt.*

A. C. 1489. *S. P. N. 1009.*

IN Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalium Collegium cooptatur ab Innocentio Papa VIII. Andreas noſter de Eſpanay ex Monacho & Priore Sancti Martini de Campis, vir planè egregius, & ob raram virtutem à diverſiſſimis Cathedralium Eccleſiarum Collegiis exambitus, Arelatenſis, Lugdunenſis, Burdegalenſis, Archiepiſcopus, quem corruptè de l'eſpine Lurbæus in Chron. & male Ludovicum Onuphrius & Ciacon. vocant. Fuit Carolo VIII. & Ludovico 12. Regibus inprimis dilectus, fratresq; habuit Robertum Nannetenſem, Ioannem Mirapinenſem poſtea Valentinū, & patruum Jacobum Redonenſem, Epiſcopus. Vnde colligas virtutem eorundem, & ex tantis fratribus & cognato, Andreæ noſtri principatum metiaris, Clem, Rob. &c. Andreæ inter alia illuſtre illud, & dignum æternitate Religionis exemplum commendatur, cum comitatus ſui amantiſſimum Carolum Regem ad bellum Neapolitanum occurrentibus Venetorum ac Ludovici Sfortiæ copiis, ac ſacerdotibus reliquis, & inprimis Guilhelmo Buſſoneto Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinale, arma protinus capientibus, & omni militari apparatu ferreo ſe munientibus, ipſe ſolus tale damnans ac deteſtatus conſilium, arma viro ſacerdoti ac Cardinali magis convenientia accepit. Etenim tiara tantum capiti impoſita, ſolaque Sacerdotali Chlamyde indutus, Crucem Dominicam intrepidus, dextera aſſumpſit: quo confiſus geſtamine à Caroli latere nunquam diſcedens armatorum omnium ſpicula ac tela eluſit, *vid Ciacon. Panvin. &c.*

A. C. 1489. *S. P. N. 1009.*

MIraculum orbis ex ordine noſtro, Carolus Ferdinandus Brugenſis claret, à prima ferè ætate oculis captus, & ob id elementorum quoque ignarus, ea tamen ingenij ſagacitate, ut alter ſæculi huius Homerus eſſet, in omni ſciētiarum genere verſatiſſimus, adeo ut in celeberrimo orbis Pariſienſi Gymnaſio publicè doceret. Is contempto eo, quod miraculo omnibus eſſet Monaſterium ordinis noſtri Caſali-

pionis teferimus) Sanctiſſimi Patriarchæ Benedicti,eiusq; ſororis Scholaſticæ ſacra pignora, ſi qua ratione poſſet,inveniendi. Iuſſit igitur ſub Ara maxima fabros cęmentarios quaquaverſus terram effodere, donec latirantem theſaurum aperirent; Sed crebris tonitruis,& frequenti terræ motu, imbriumque profluentia perterriti, à perquirendo deſiſtere cogitabant. Verum in ſuſcepto animi decreto nihilominus perdurante Cardinali,eumdem laborem vel tertio repetere compelluntur, frementę interim continenter, ac minitante horrendis fragoribus cælo; donec quod erat in votis,tandem aliquando detectum eſt. Auxit optatiſſimæ ſacrorum pignorum inventionis ſummam voluptatem, Criſtallinus liquor,ſepulchrali lapidi porphyretico abunde ſuperfuſus, nec tamen ulla ex parte exundans,Aragonio, ſatis fuit, Sanctiſſimi Patriarchæ, eiusque ſororis, pretioſas exuvias reperiſſe ac vidiſſe:loco moveri easdem,qua reverentia tanti Patris, qua conſpecti liquoris religioſa admiratione,nun eſt paſſus.

Divorum etiam Conſtantini,ſimplicii & Carolomanni Regis & Monachi, ſacri cineres,qui eadem opera iuxta pedes SS. Benedicti & Scholaſticæ repetiti fuerant, in Sacrarium translati,ibidem ad annum inſequentem jacuere; Sed,ut ſunt Divina Iudicia mortalibus incomperta, multæ ingentesque calamitates ſubinde toto Regno conſequutæ ſunt,ac bellis præſertim civilibus laboratum eſt. Quin Ioannes eodem anno Romæ, vi peſtilentiæ correptus occubit menſe Iunio. Reliquis etiam, qui aliquid operæ in illud opus contulerant, & (quod magis mirere) ipſiusmet Neapolitani Regis filiis omnibus intra biennium extinctis. Demum juſſu D. Ioannis Antonii Caraffa, filij Comitis Magdaluni, ac Vice regis Abbatiæ Caſinenſis, prædicta Divorum corpora ad pedes Sanctorum Benedicti & Scholaſticæ, ubi prius reperta fuerant referuntur; ipſo etiam altari eum in locum, unde per occaſionem effodiendi ſepulchri remotum fuerat, reſtituto. Idque eodem planè menſe & die contigit, in quem biennio ante Sacrorum Pignorum Inventio Translatioque inciderant. Divino potius Conſilio, quam humana induſtria; cum iſtuc ipſum nemo, niſi re perfecta translataque animadverterit: uti ex publico documento Chriſtophori Peroni de Sanct. Germano imperiali & Abbatiali auctoritate rabellionis, inter cæteras Archivi Caſinenſis membranas annumerato, & in libellum de vera exiſtentia corporis Sanct. Par.Benedicti in Sanct. Caſinenſi Baſilica indito, perſpicuum habetur & exploratum. *Ita doctiſſimus & amiciſſimus noſter P.D. Scipio.*

A. C. 1486. *S. P. N.* 1006.

INfanda ſacri auri fame ſitique, Commendis, ut vocant, peſſime commendaris, & Symonia invaleſcentibus, cum res eo devenisſet, ut à magnis etiam Regibus Innocentius Papa, de extinguenda penitus, ſacra Ciſtercienſi familia ſollicitaretur, verbo potens & exemplo Ioannes de Circio eiuſdem Sacri Inſtituti meritiſſimus Generalis, tantis fluctibus, omni deſtitutus humano ſubſidio, ſolus quaſi obnixus, ipſa ſua integritate atque ob egregiam famam auctoritate, de potentiſſimis adverſariis triumphavit, & contra pernicioſiſſimam Romanæ Eccleſiæ peſtem, Commendarum uſum ſeu abuſum, verbo & ſcriptis doctiſſime diſputavit, ſimulque ordini & Libertati Eccleſiaſticæ generosè conſulvit, ob idipſum ab Innocentio magno in pretio habitus, & ſingulariter adamatus, Ang. Manriq. Moniment. Ciſt.&c.

Ipſo anno Antonius Petrus Monachus Cluniacenſis Vabrenſium Pontifex renunciatur, & Petrus Frigidi Montis in Gallia Abbas Belluacenſi Epiſcopo Vicarius adiunctus ſuffraganeus declaratur & conſecratur, verum ipſe & Vigilantiſſimum paſtorem agens, invaleſcente circumlate nequitia Hæreticorum.

A. C.

*A. C.*1487. *S. P. N.*1007.

INgens gloria & fama congregationis S. Iuſtinæ Monachorum, cui hoc ipſo anno præfuit Gaſpar Papienſis, Abbas Cænobij Sanctæ Iuſtinæ Paduani, vir eximiæ Sanctitatis & doctrinæ, ut ex capite facile totius corporis proportionem metiaris. vid. Iac Cavacius. &c.

Nec minor à meritis, & viris perfectis commendatio Congregationis Burſfeldenſis, quæ nunc quam maximè florere cæpit, & latiſſimè propagari. Ita diverſis paſſim provinciis primus Benedictini Spiritus fervor, ſingulari Numinis providentia reſuſcitatur, Trith.

*A. C.*1488. *S. P. N.* 1008.

IN Hiſpania etiam invaleſcente à Commendatariis peſte ſtrenuè è noſtris tem nonnulli agunt, & de Triennalibus inſtituendis Abbatibus Conſilium ex animi procedit ſententia, quo invento multa Cænobia ſervata ſunt.

Sed & reformatio illa Montis Syon plurimos accendit, & filios veros benedictionis Syon effecit, ſummo bonorum inter tot afflictiones ſolatio, ſed & lucro fidelium maximo, cum nova hâc vita Monachicæ ratione, nemo non raperetur & excitaretur, præter illos, quorum Sacrilega ſitis, gehennæ iam accenſa ignibus, inextinguibili quoque ſiti miſeros vexabat, & lethargo proſternebat exitioſiſſimo, ita ut bonis Eccleſiaſticis incubantes canes, & indormientes *ſecurè*, ut loquitur doctiſſimus Sauſſeius, *præſtolarentur iram DEI*.

Claret præ alijs ordinis noſtri hoc tempore Epiſcopis, Godefridus ex Monacho & Abbate Sancti Germanni de Pratis Catalaunenſium in Gallia Pontifex, pulchertimo exemplo *Monaſticæ vitæ ſemper memor, qui regularem diſciplinam, ad finem uſque indefeſſe obſervare ſtuduit*, quæ ipſa, nulla ipſum ambitione promotum ſed Divino vocante ſpiritu, electum, DEO que dilectum comprobarunt. *Arnoldus Duac. & quem citat, Belforeſt.*

A. C. 1489. *S. P. N.*1009.

IN Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalium Collegium cooptatur ab Innocentio Papa VIII. Andreas noſter de Eſpinay ex Monacho & Priore Sancti Martini de Campis, vir planè egregius, & ob raram virtutem à diverſiſſimis Cathedralium Eccleſiarum Collegiis exambitus, Arelatenſis, Lugdunenſis, Burdegalenſis, Archiepiſcopus, quem coti uptæ de P. eſpine Lurbæus in Chron. & male Ludovicum Onuphrius & Ciacon. vocant. Fuit Carolo VIII. & Ludovico 12. Regibus inprimis dilectus, fratresq; habuit Robertum Nannetenſem, Ioannem Mirapinenſem poſtea Valentinū, & patruum Jacobum Redonenſem, Epiſcopus. Vnde colligas virtutem eorundem, & ex tantis fratribus & cognato, Andreæ noſtri principatum metiaris, Clem, Rob. &c. Andreæ inter alia illuſtre illud, & dignum æternitate Religionis exemplum commendatur, cum comitatus ſui amantiſſimum Carolum Regem ad bellum Neapolitanum occurrentibus Venetorum ac Ludovici Sfortiæ copiis, ac ſacerdotibus reliquis, & inprimis Guilhelmo Buſſoneto Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinale, arma protinus capientibus, & omni militari apparatu ferreo ſe munientibus, ipſe ſolus tale damnans ac deteſtatus conſilium, arma viro ſacerdoti ac Cardinali magis convenientia accepit. Etenim tyara tantum capiti impoſita, ſolaque Sacerdorali Chlamyde indutus, Crucem Dominicam intrepidus, dextera aſſumpſit: quo confiſus geſtamine à Caroli latere nunquam diſcedens armatorum omnium ſpicula ac tela eluſit, *vid Ciacon. Panvin. &c.*

A. C. 1489. *S. P. N.*1009.

MIraculum orbis ex ordine noſtro, Carolus Ferdinandus Brugenſis claret, à prima ferè ætate oculis captus, & ob id elementorum quoque ignarus, ea tamen ingenij ſagacitate, ut alter ſæculi huius Homerus eſſet, in omni ſciētiarum genere verſatiſſimus, adeo ut in celeberrimo orbis Pariſienſi Gymnaſio publicè doceret. Is contempto eo, quod miraculo omnibus eſſet Monaſterium ordinis noſtri Caſali-

num S. Vincentij ingreſſus, cucullum fama omni ſanctius & potius habuit,& Apoſtolica diſpenſatione Diaconus ordinatus nomen ſuum perinſignibus ingenii monimentis æternum fecit. Reliquit

Commentariorum lib. 1.
Laudis ordinis Carmelitarum l. 1.
De Conceptione B. Mariæ Virginis l. 1.
Odarum in laudem Chriſti Domini l. 4.
Carmen Iambicum de virgine Maria. l. 1.
Orationem de eadem l. 1.
De S. Catharina l. 1.
Carmina diverſi generis l. 1.
Elegiarum de contemptu mundi l. 1.
Epiſtolarum ad diverſos l. 2.
Speculum diſciplinæ Monaſticæ l. 4.
Epiſtolam Parænetieam obſervationis BENEDICTINÆ. &c.

Inter innumeros genere,& contemptu ſæculi illuſtriſſimos Ordinis noſtri eminet rariſſimo exemplo Anna Caroli Valeſij filia, Ludovici XII. Galliarum Regis ſoror Sanctimonialis & Abbatiſſa Fonteveralliorum. Arnoldus. &c.

A. C. 1491. *S. P. N.* 1011.

SUpremus hic annus fuit Godofrido Balves Epiſcopo Cardinali Albano, perpetuo Marchiæ Legato, Romanis Pontificibus ob virtutem, & merita chariſſimo, & ad ſumma provecto. Quo ipſo tempore claret egregia Sanctitate & doctrina illuſtriſſimus B. Maphæus Gerardus Congregationis Camaldulenſis Monachus S. R. E. Card. Venetiarum Patriarcha, à Garimberto impiè proſciſſus, quem Ciaconius & alii ſequuti, ſtupidum ac craſſæ Minervæ per errorem dixêre, quem ob ſanctitatem, eruditionem & rariſſimam animi demiſſionem ſummopere commendare debuiſſent. Inſolens planè ſanctiſſimæ negligentiæ, ſi non induſtriæ exemplum in Maphæo fuit, quod diploma Innocentij Pontificis, quo eius in Collegium purpuratorum Patrum cooptari nuncius perferebatur ſive induſtria, ſive quod non æquè magni iſta honorum inſignia penderet, amiſerit. Idcirco à Garimberto,& qui ipſum ſolum legerunt, peſſimè traductus. *vid. Auguſtin. Florent. Arnoldus. &c.*

A. C. 1492. *S. P. N.* 1012.

INſigni virę Sanctimonia honorem ordinis inter tot tempeſtates procellas & tenebras tuetur Venerabilis Petrus Delphinus Patricius Venetus, Victoris & Luciæ Superantiæ Illuſtriſſimorum parentum filius, lectiſſimæ familiæ noſtræ Camaldulenſis Generalis, æternum Sacri & Patricij ordinis decus, qui perdiriſſimo tempore admirabili conſtantia calamitatibus generoſe obnixus, meritiſſimis de ordine Heroibus acenſeri meruit. Ipſo anno moritur Ioannes de Lannoij Abbas Sancti Bertini,& ipſe, magnis pro vitæ dignitate & meritis, encomiis celebratus.

A. C. 1493. *S. P. N.* 1013.

RElictis omnibus aliis, quin hoc anno meritiſſimum de ordine noſtro, gratiſſimæ recordationis Arnoldum Wionium, alterum Hiſtorici maris (quamvis non ſine nonnullis in tanta vaſtitate erroribus) domitorem,& Columbum audiamus, non poſſumus: Super Bucilli noſtri Archi-& Proto Americæ & Antipodum Apoſtoli & Patriarchæ ad novum orbem profectione: Benedictus, inquit, DEUS & Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui benedixit nos in omni benedictione ſpirituali, in cæleſtibus in Chriſto, ſicut elegit nos in ipſo ante mundi conſtitutionem, ut eſſemus Sancti & immaculati in conſpectu eius in charitate. Quid quæſo Eccleſia Sancta DEI protulit ordine Benedictino ſanctius? Quid eius inſtitutore immaculatum magis, cuius anima letali vulnere nunquam maculata legitur? Quid charitate Benedictina mirabilius dici poteſt,& maius? illam enarrare & demonſtrare cum hactenus in hoc unum incubuerimus, quid juvat? Europam, Aſiam, Africam, nonne ſeminibus ejus repleras vidimus? Nonne hæc ſua ſancta prædicatione Regna, & provincias convertit? ſua humilitate ſuperbos Reges vicit: tyrannos ſua conſtantia terruit: idola ſubvertit ſuo Zelo: ſua doctrina ſapientiam huius ſæculi confudit; barbariem efferam, manſuetam ſua ſimplicitate reddidit; invia & in-

& inacceſſa, pervia ſibi ſuo labore fecit? Nonne pro hâc quidam in ſolitudinibus errantes, in montibus & ſpeluncis, & in cavernis terræ inventi: alii ludibria, & verbera experti, inſuper & vincula, & carceres; alii lapidibus obruti; alij gladio necati; alij igne conſumpti; alij diverſis tormentorum generibus affecti ſunt? Nec his tamen terminum ſuis pedibus poſuit; magna eſt enim domus Benedictina, & ingens locus poſſeſſionis eius; gentes quos non noverat ſemen eius hæreditavit, civitates deſertas inhabitavit, & non eſt finis acquiſitionis eius: transfretavit mare, & advenit terram prudentia ſua, quam præparavit ei DEVS in æterno tempore, ex qua attulit fructum ſuper aurum electũ, ut ſit illi in laudem gloriæ eius. Benedicens benedixit ei DEVS, in benedictione tali, quæ omnem benedictionem ſuperat. Antipodas namque, quos veteres ut fabuloſos reijciebant, noſtra hâc ætate experientia veros repertos, Benedictinorum primitias eſſe voluit, ut quemadmodum præteritis ſæculis Benedictini, voluntariè ex mera charitate, ſe totos in converſione gentium, ad DEI laudem inſumpſerant, ita nunc digna pro meritis ſuis remuneratione, ab ipſo ad pium hoc opus eligerentur, ne alij hanc ab eis laudem, quæ ipſis ſolis debebatur, præriperent. Cum enim Columbo Genuenſi Duce anno Domini circiter 1490, India Occidua, quæ Indico nomine Peru, & ab Americo Veſputio Florentino, qui quatuor navigationibus eam operuit, America (quarta pars orbis dicitur) nunquam antehac cognita, imo, ut dixi, pro fabuloſa habita, reperta non ſine Divina voluntate fuiſſet, & Ferdinandus ac Iſabella Hiſpaniæ Reges, ab Alexandro Papa VI. anno 1493. IV. Kal. Maij bulla, legitimi ejus Domini conſtituti, ita tamen ut præcones Evangelii illuc mittere tenerentur, Dominus Bueill Hiſpanus Catalanus, Monachus Ord. S. BENEDICTI (Monaſterij ut arbitror, quamvis illud ab auctoribus non prodatur (imo proditur) S. MARIÆ Montis ſerrati, quod tunc primum agente D. Garſia à Ciſneros illius congregationis Reformatore, uti ſuperius diximus, Sanctitatis ſuæ radios expandere incipiebat) ob ſingularem Sanctitatem, & admirabilem doctrinam, primus novi orbis Apoſtolus electus, & Indiarum Archiepiſcopus, & Patriarcha, ac Vicarius Summi Romani Pontificis apud illas Regiones nominatus eſt. Qui ſic electus duodecim ſibi ſacerdotes, viros Religioſos elegit, & benedictione Pontificali percepta, omnibus ad hanc novam Evangelij prædicationem neceſſarijs præparatis, ex Hiſpania diſceſſit, eodem anno 1493. die 25. menſis Septembris. Videndi Honorius Philnponus, Petrus Cieza, Gilbertus Genebrardus. &c.

A.C. 1494 *S. P. N. 1014.*

Hiſpanias & Ferdinandum Regem Catholicum ſtrenuè demeretur Ioannes Payus, cognomento Coëllus, patria Zamorenſis Monachus & Abbas Hortenſis dein Populeti eidem Regi ob eximias animi dotes plurimum & inter paucos dilectus; à quo deputatus negotijs publicis totius Comitatus Barcinonenſis, adeo prudenter cuncta adminiſtravit, ut idem Rex frequenter dictitaret, nullam ad ſe querelam delatam eſſe de factis, cum Populeti Abbas aſſiſteret: ſi forte abeſſet, vix decerni quidquam, quod nõ per eum veniret emendandum. Magno ſanè elogio, quia à magno Rege; & tanto maius, quãto frequentius ab eodem congeminatum. *Ang. Manrique. Monim. Popul. & Hort. &c.*

A. C. 1495. *S. P. N. 1015.*

HOC & præcedenti anno præclare merentur de Ordinibus per Hiſpanias Militaribus Ciſtercienſes noſtri, Petrus inprimis Clarevallis Abbas, qui magna dexteritate eosdem ad meliora, rem ſtrenuè urgente & promovente Rege Catholico, revocat, præterque reſtitutas antiquas ordinum leges, novas aliquas & tempori conformes adijcit; ex quo magnus eſt fructus conſequutus, repreſſa vitia, & grandia inde emergentia ſcandala & damna ſublata. *Ang. Manriq. &c.* E viris eruditione illuſtribus eminet Thomas Mellingus ex Abbate Weſtmonaſterienſi Herefordenſis Epiſcopus, Eduardo Regi chariſſimus, qui eius conſilio in rebus arduis uſus eſt, cuius primogenitum Principem Eduardum è ſacro fonte levavit; Henricus item Bradshaus Ceſtrenſis, & Iacobus Traiectenſis ex familia oliveta-

næ Monachus, relictis ingenij monimentis immortales. *Leland. Pitſius, Maiheu, Lancell. &c.*

A.C. 1496. *S.P.N.* 1016.

Bernardinus Gadolus, ſingulare ordinis noſtri lumen emicat, Monachus & Abbas Camaldulenſis, vir non minoris Sanctitatis quam doctrinæ. Eius opera celebriora ſunt, quibus de omni poſteritate præcipuè meruit:

In omnes Sacræ Scripturæ libros Commentaria.

De fugiendo ſęculo & Religione amplectenda l.1.

Contra ſuperbiam & ambitionem l.1.

Opera S. Hieronymi in ordinem redegit.

Sermonum qui extant l.1.

Epiſtolarum l.1.

Nec minori fama celebris, & gloria commendandus, ſingularis Beatiſſimæ Virginis amator Conradus de Rodenberg Monachus & prior S. Mariæ Treverenſis, demum Abbas Sanct. Ioannis Baptiſtæ Rinaugienſis, ſcripſit in laudem cælitum Imperatricis, ſumptis de ſingulis eius membris materia,

Vineam Domini Sabaoth l.1.

Exercitium Novitiorum l.1.

De præparatione ante Miſſam l.1.

Orationum variarum l.1.

De alijs diverſis ex ordine ſcriptoribus conſulendi Trithem. Wionius, Gault. &c.

A.C. 1497. *S.P.N.* 1017.

Iterum illuſtris ordinis Reformatio, præcipitante quotidie in deterius mundo, ſe prodit, & magno ſtatim fructu ſe exporrigit, ſuſcepta primùm in Monaſterio Caſalis Benedicti, atque inde cognominata, ex qua multi quamprimum viri illuſtres prodière, è quibus Princeps Guilhelmus enituit eius loci Abbas, & præcipuus promotor reformationis. *Vid. Claud. Rob.*

Ipſo anno conſecratur Tornacenſis in Belgio Epiſcopus Petrus Kuick, Abbas S. Amandi, profeſſus Monaſterij Dunenſis, & ordinem fama virtutis atque eruditionis haud leviter illuſtrat. Sed & inter eminentiſſimos è ſacra effulget purpura Ioannes S. Dionyſij Monachus & Abbas, ex Regio Legato & Oratore Presbyter Card. Tit. S. Sabinæ, exſplendeſcunt & alii è Cathedris ampliſſimis, Ioannes Cordis Archiepiſcopus Bituricenſis; Wilhelmus Archiepiſcopus Rhemenſis, alijque è Monaſterijs & Cellis, ad ſummos honores pro meritis extracti. *Ioan. Chenu. Claud. Rob. lib. de provis. Prælat. &c.*

A.C. 1498. *S.P.N.* 1018.

Florentiſſimus Rei Benedictinæ Status, per Congregationem Bursfeldenſem in Germania, S. Juſtinæ in Italia &c. reformatiſſimus: In Italia viri Sanctitate præſtantiſſimi plures excellunt, omnes fere omnino Sanctitatis opinione: Bursfeldenſem congregationem, poſtquam felicem & ſanctam prędicavit Arnoldus noſter, ob plurimos in omni ſcientiarum genere viros doctos, & Sanctos quos protulit, tunc vero maximè beatam extulit, cum Dominum Ioannem illum Trithemium toto terrarum orbo ex fama notiſſimum (floruit is hoc ipſo tempore, ſummis Principibus intimè charus & familiaris, & omnibus omnino admirandus) Abbatem Spanheimenſem & Herbipolenſem edidit: virum, ſi doctrinam conſideres ſapientiſſimum; ſi Sanctitatem, incomparabilem, & quodammodo, ut ita dicam, Orbis miraculum. Sed de eo pro meritorum copia frequentius.

A.C. 1499. *S.P.N.* 1019.

Eodem quo Germani, Italique Spiritu Domini DEI, juſtorumque omnium, quo plenus, Gregorio noſtro teſte, Sanctiſſimus Pater, & Patriarcha noſter fuit, incitati Hiſpanorum animi, Garſia inprimis de Ciſneros Duce, tota mentis intentione, atque contentione, ad revocandum primorum ſæculorum in ordine fervorem convertuntur. Sequutus ingens inde in Hiſpaniam, ſed & Eccleſiam univerſam fructus, ſuo tempore pluribus commendandus, & reformatis longè lateque per Hiſpaniarum Regna Cænobijs, vere Sanctitatis, & profundæ doctrinę inveteraſcenti Mundo exempla digniſſima miniſtrata. *vid. Ant. de Yepes in Monſerrat. ſcript. rer. Hiſpanicarum.*

Ipſo eodem tempore floret & propagatur Congregatio Sagienſis de qua Carolus Ferdinandus. Wion. &c. Unde colli-

colligas, toto paſſim ordine omni non ſolum ſæculo, de continuando primo fervore laboratum, ſed & continuatum proximo inprimis ante hoc noſtrum ſęculo, quo mundo ipſo in tenebris merſo, noſtri omnimodo emergere, ſed & alios juvare ſtuduerunt.

A. C. 1500. *S.P.N.* 1020.

FEliciſſimi noſtrorum ſucceſſus in America; & quod ad cumulum plenitudinis gloriæ Benedictinæ unicum deerat: omnibus iam Europæ, Aſiæ, Africæ, Orientis atque Occidentis provinciis noſtrorum ſanguine tinctis, atque exornatis, ſub hoc ipſum tempus feliciſſima hac purpura Novus ille orbis excolitur, & initiatur. Trucidati aliquot ex Bucillij ſocijs, quod indigniſſimè Gentiles ferrent, ſua paſſim omnia Idola deſtrui ac comminui, quæ ſummo ipſi cultu atq; honore obſervabant: quorum noſtri, in una ſolum Hiſpaniolæ Inſula plus quam centum ſeptuaginta millia confregerant. Erectæ vero diverſis Regnis ac provinciis à primo Novo orbis Patriarcha noſtro Bucillio Cruces diverſæ, quæ paulo poſt ſumma in veneratione ab incolis habita, admirandis prodigiis à DEO exaultæ ſunt. Ex quibus, quam in Hiſpaniola erexit, ac conſecravit Bucillius, ea paulo poſt celebritate (nequidquam frēdentibus, evertere, & cremare ſatagentibus Idololatris, Divina virtute prohibitis) à novellis Chriſtianis, cultuque perpetuo eſt frequentata, ut percrebreſcente inprimis miraculorum fama, inſula deinceps eadem Sanct. Crucis nomine appellaretur. Vid. Honor. Philop. & ab eo cit.

Moritur eodem anno Andreas de Eſpinay Sanct. Roman. Eccleſ. Cardinalis vir laudatiſſimus, de quo ſuperius; atque utinam in eius laudibus immorari licuiſſet. Ciacon. Clem. Robert. &c.

A.C. 1501. *S.P.N.* 1021.

INcredibili ſucceſſu Sereniſſimæ Reformationis digniſſimum ſtudium infeliciſſimo illo, & celebratiſſimo per orbem terrarum univerſum Cænobio Montis ſerrati à viro Sereniſſimo Garſia de Ciſneros noſtro perque ſocios eiuſdem Monachos perfectiſſimos promovetur, atque inæſtimabili de orbe terrarum univerſo, æternoque merito, abijsdem Deiparentis cælitum Impetratricis cultus augetur, dum ad famam tantæ perfectionis etiam loco honor magis magisque accreſcens, infinito quodammodo, omnium orbis Regnorum ac provinciarum bono, ex Europa, Aſia, Africa, Orientis atque Occidentis, Regionibus, undique concurritur, & immenſitas pene ſcelerum per Magnæ Virginis filium, perque merita Matris, ac ſudores noſtrorum expiatur. Vid. Ant. de Yepes, & liber de origine Cænobij Monſerrat. &c.

Camaldulenſis etiam congregationis ingens gloria, in qua virorum ſanctiſſimorum, in hanc usque diem, multitudo nunquam defuit. Inter alios vero, hoc ipſo, de quo agimus tempore egregie excelluit, B. Euſebius Hiſpanus Monachus S. Michaelis de Murano, de quo ita Martyrologium Benedictinum ad IV. Id. Feb. Venetiis in Monaſterio Sanct. Michaelis de Murano depoſitio B. Euſebij Hiſpani ordinis Camaldulenſis, qui cum oratoris pro Rege Hiſpaniæ apud Sereniſſimam Remp. Venetam fungeretur officio, ſpretis Mundi illecebris, Monaſticæ vitę propoſitum arripuit; & cum in omni vita ſemper admiranda egerit, illud tamen præcipue commemoratur, quod ante mortem Sexdecim totos dies nihil prorſus edens nec bibens in laudibus DEI permanſerit. Aldus Manutius ſic eius tumulum inſcripſit.

Lector parum per ſiſte, rem miram leges
Hic Euſebij Hiſpani Monachi corpus ſitum eſt,
Vir undecunque qui fuit doctiſſimus.
Noſtræque vitæ exemplar admirabile,
Morbo laborans ſexdecim totos dies
Edens, bibens nihil prorſus, & uſq; ſuos movens.
Deum adijt: Hoc ſcires volebam: abi & vale.

A. C. 1502. *S.P.N.* 1022.

TRithemius ut mundi miraculum, voce ac ſcriptis omnium prædicatur. Ejus ingentia, & innumera merita, quibus hoc ipſo tempore orbem, ordi-

ordinem, & Germaniam maximè patriam æternum demeruit. Sequuturis omnibus ſæculis, ſolus & unus ipſe librorum integram bibliotheeam unius ingenii fœcundiſſimum partum reliquit: Ordinis vero, bono promovendo intentiſſimus, Burſfeldenſis congregationis ſtimulus imo animus fuit. Cæterum Germaniæ decus non ſolum ingens attulit, ſed exemplum immortale prætulit, quod omnis poſteritas, ſumma deinceps contentione aſſequi laboravit: Bibliotheca nimirum inſtructa, qua præſtantiorem Germania tunc nullam habuit: Ita ipſe ad Ioannem Damium, qui ſibi à cubiculis olim fuerat: In omni facultate ſcientiarum, volumina multa comportavimus, non ſolum impreſſa, ſed etiam pergameno ſcripta complura pretioſa, & rara, ut confidenter auſim dicere, in tota Germania ſimilem non eſſe Bibliothecam, in quâ tot rara & pervetuſta reperiantur volumina in omni varietate ſcripturarum, tam Divinarum quàm ſæcularium, diverſarum quoque linguarum: Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, Chaldaicæ, Arabicæ, Indianæ, Ruthenicæ, Tartaricæ. Taceo reliquas conſulto quæ noſtris utuntur characteribus, ut Italiæ, Bohemicæ, Gallicæ, & ſimiles &c.

Quantus verò ad Trithemium undique cócurſus eſſet, ipſe Chronici Spanheimenſis auctor commemorat: Bibliotheca, inquit, huius Spanheimenſis Monaſterii (vix quadraginta octo voluminaillie primum invenerat) hodie in omni terra prędicatur in tantum, ut multi Principes Epiſcopi, Doctores, Magiſtri, Nobiles, viri Clariſſimi non ſolum è vicino, ſed etiam è Regionibus longinquis, nomine & fama Ioannis Trithemij Abbatis, & voluminum eius excitati, hunc locum inviſerint, quibus antehac nec nomen quidem Cænobij conſtabat. Inter quos ut paucos cæteris præſtantiores commemorem, fuit Ioannes Dalburgius Epiſcopus Wormatienſis, Ioannes Capnion Portzenſis, Conradus Celter Protutius poëta Laureatus, Franciſcus Bononius Reginæ Roman. Secretarius, omnes viri doctiſſimi, Græcæ quoque & Hebraicæ linguarum peritiſſimi, Henricus Bunangius Saxoniæ Ducum Secretarius, Ioannes Cuſpinianus poëta laureatus & Medicus. Iacobus Winpfelingus Theologus. Aquinus natione Suedus Mathematicus ſubtiliſſimus. Ægidius Delphius Theologus Pariſienſis, Iaſon Italus, Iodocus Gallus Rubiacenſis Theologus. Gabriel Biel Theologus famoſiſſimus &c. alijque multi, quorum nonnulli ad menſam, quidam ad duos vel tres, alij etiam ad unius anni ſpatium, ſolutis expenſis, amore litterarum tam Græcarum quam Latinarum, quibus inſtructus affatim habebatur Trithemius, in hoc manſere Cænobio. Ita Chron. Spanheimenſe.

In Hiſpaniis vix inſtitura reformatione, ingens quam primum virorum ſanctorum numerus accrevit: inter quos meritis enituit Franciſcus de Caſtro Abbas S. Iſidori, quem ob eximiam vitæ ſanctitatem, viventem etiamnum Franciſcum bonum appellavere; de cujus anteceſſore & ſucceſſore, ut & plurimis aliis ex ordine viris perfectiſſimis, legendus in diverſis Cænobiorum fundationibus, & Abbarum Catalogis Antonius de Yepes tomo. 4. 5. 6. 7. &c.

A. C. 1503. *S. P. N.* 1023.

PER inſigne ordinis noſtri ornamentum tollitur, Godefridus ex Monacho & Abbate S. Germani de Pratis Caralanenſis Epiſcopus, vir teſte Belforeſtio, Wione, aliisque Monaſticæ vitæ ſemper memor, qui regularem vitæ diſciplinam ad finem uſque indefeſſè obſervatè ſtuduit.

Ex congregatione Camaldulenſium eminet inter alios Theophilus Martini, Balnenſis Monachus, ac dein Abbas, demum Epiſcopus Drivaſtenſis in Creta, *Aug. Flor. &c.*

Claret etiam ex ſexcentis, quos negligimus inviti, Sanct. Iuſtinæ Paravinæ Congregationis Monachis Lucas Bernardus Brixienſis, cui poſteritas debet hoc ipſo tempore B. Ioannis Chryſoſtomi Homilias octingentas è Græco in Latinum verſas: quæ excuſę ſunt Baſileæ tomis duobus.

A. C. 1504. *S. P. N.* 1024.

INgenti prodigio, & æternis ſæculis prędicando reſtitutę Monachorum deploratę in Caſino res, & propenſiſſima Numinis in Monachorum ſtudia voluntas, hoc ſęculo manifeſtiſſimè com-

comprobata Sereniſſimum illud Cænobium aliquamdiu commendatarij, eoſque inter poſtremos Ioannes Medicæus Cardinalis habuerant. Ab hoc Iulius Pontifex Maximus Abbatiam enixè contenderat (verbis Scipionis referamus) Conſalvi Magni aſſiduis, ac penè importunis precibus efflagitatus. Hic enim Ferdinandi Regis Hiſpaniæ copiarum in Italia Imperator cum intra Bandum incluſus, à Gallis ſemeſtri iam obſidione acriter adeo premeretur, ut præ victus inopia, quodvis herbarum genus, ac mures ipſi iam ceſſiſſent in cibum; nec ulla commeatus & ſubſidii ſpes in proximo oſtenderetur: tam difficili tempore & loco, ad preces & vota converſus eſt. Divi BENEDICTI ope ac patrocinio, deploratis Hiſpanorum rebus, ſuppliciter implorato: nec fruſtra. Nam inſequenti nocte per quietem à ſuo Tutelari BENEDICTO confirmatus, bono eſſe animo jubetur, hoſtem ſtatuto loco, atque hora laceſſere ad prælium, ex quo certam Victoriam ac Triumphum eſſet relaturus: tantum recordaretur, ubi Campaniæ Regno potitus eſſet, ſuos Monachos in Caſinatis Cænobio liberam profeſſionem aſſerere. Ex nocturno viſo Dux, ac milites erecti capeſſunt pugnam, tanto animi ardore atque audacia, ut Gallis longè numero ſuperioribus, partim cæſis, partim in fugam coniectis, victoria brevi ad Hiſpanos inclinaverit; qui temporis ac cęleſtis Patrocinij beneficium occupantes, invadere hoſtium caſtra, prædas agere, vicinis locis deinceps potiri: donec capta Neapoli (principe Regni Vrbe) reliqua oppida, & urbes, ſponte ſua deditionem fecere &c. Ex hâc porro ſerie atq; eventu rerum quivis (opinor) facile animadvertet, Divi BENEDICTI Numen quantopere Hiſpanorum Regum rationes, atque amplitudinem promoverit: Scilicet providerat Neapolitanum Regnum, haud longo poſt tempore, ad Auſtriacos Principes (ſui generis ſobolem) diffuſo per tot provincias ac Regna dominatu, & Catholicorum Regum non titulo magis, quam profeſſione, atque actionibus glorioſiſſimos, devolutum iri: Quorum in ditione futurum erat, ut plurima ſui inſtituti collegia (Caſinas præſertim) Sanctitate atque opibus florerent, gauderentque opima pace, ac Religioſo otio, pijſſimorum Principum munita patrocinio, libertate cumolata, decorata privilegiis. Ac mihi quidem, illud etiam hâc in re ſpectaſſe videtur Sanctiſſimus Patriarcha, ut quemadmodum Francorum olim Regibus, per ſui ordinis homines, Galliæ ſceptrū ac diadema conciliaverat, ſic Hiſpanos Reges, bona Italiæ parte, longeque pulchertima donandos, haud diſſimili beneficio, per ſeipſe adjuvaret. Ita. M. Antonius Scipio &c. Inter alios ordinis viros illuſtres morte hoc anno defungitur, Antonius de la Haye Abbas S. Dionyſij Pariſiis, quem conſanguineum, & conſiliarium vocabat Ludovicus XII. Francorum Rex. *vid. Clem. Robert.*

A.C.1505. *S.P.N. 1025.*

HOc anno primus rurſum ex ſodalitate Caſinenſi Abbas electus D. Euſebius Mutinenſis, Congregationis S. Ioſtinæ Præſes, ac caput Religioſo centum Monachorum comitatu ſtipatus Caſinum abijt, & unito cum congregatione Iuſtiniana tanto Cænobio, eadem deinceps, ob reverentiam Congregatio Caſinenſis, quæ ante S. Iuſtinæ de Padua appellata, mirandis deinceps incrementis propagata per Italiam ſanctorum Monachorum multitudine, eadem Regna juvit, atque exornavit. Rebus quippe ad eum, de quo ſupra egimus, modum præter expectationem à Conſalvo Magno compoſitis, & ſubacto Campaniæ Regno, ipſe Dux annuente Ferdinando Rege, Regnum idem Proregis dignitate atque Imperio moderabatur. Iamque tam inſignis Victoriæ (quam Divi BENEDICTI auxilio retulerat) optimè conſcius ac memor, de voto perſolvendo religioſe cogitabat. Omnes igitur (pergit Scipio) omnium Cænobitarū Antiſtites (quotquot ſanctiſſimi Patriarchæ Regulam Neapoli profitebantur) ad ſe acceſſiri mandat; viſurus cuinam ſodalitio, Domicilium Caſinas ex voti obligatione attribueret. Hos inter, ſimul ac Vincentium Neapolitanum (id temporis ad ſancti Severini Abbatem) adſpexit, cucullo laxioribus manicis, multiplicique plicatura concinnato, atratum ac gravem, intento in eum digito; hic enim vero, inquit, ille eſt, qui Caſinatem ſa-

tum

tum cum ampliſſimo Cœnobio retulerit, ex objecta mihi ſpecie, Divi BENEDICTI habita quam ſimillimus. Mox cum Ferdinando Rege ac Iulio Papa, ſumma ſolicitudine per litteras, ac nuncios agere non deſtitit, donec Monaſterium Caſinas, ad eam Congregationem adiungeretur, cui Sancti Severini ſodales antea copulatos compererat.

A.C. 1506. *S.P.N.* 1025.

RUrſum alii ex ordine noſtro Congregationis Camaldulenſis Monachi Orientalem verſus Indiam, ante biennium, Clementis VIII. Summi Pontificis auctoritate, atque juſſu profecti, Apoſtolico munere immortali cum merito probè perfuncti ſunt, qui Perſiam, atque finitimos Perſiæ Indos Evangelica prædicatione indefeſſe informarunt. Ita perpetuo ſæculorum decurſu, noſtri intermiſſo labore, fidem Chriſtianam, & Eccleſiæ atque Romani Pontificis auctoritatem in omnes omnino mundi plagas protulerunt, ac feliciſſimè propagarunt. *vid. Honorius Philoponus. & cit. &c.*

A. C. 1507. *S. P. N.* 1027.

GLiſcentibus iam tum diverſarum per Germanias Hæreſum ſeminibus, egregio ſanè argumento oſtendit, quid ijs in apertum erumpentibus facturus erat, ſi ſuperſtes foret, noſter Abbas Trithemius, quibus velut præſcius futurorum inſigni octo quæſtionum enodatione occurrit, & lucubrationes illas anno ſequente (quo nimirum caput ipſum Imperij adverſum technas, & Machinationes impiorum præmuniret) Maximiliano Cæſari conſecravit. Fuere autem.

1. De Fide & intellectu.
2. De Fide neceſſaria ad ſalutem.
3. De miraculis infidelium.
4. De Scriptura Sacra.
5. De reprobis atque maleficiis: ubi peſtem Germaniæ maximam prævidit, annotavit.
6. De poteſtate maleficarum, ubi de variis Dæmonum generibus.
7. De promiſſione Divivina.
8. De providentia Dei.

Neque minus providè idem Abbas ſcripſit.

De quibuſdam in Pſalterio dubijs lib. 1.

De certis dubiis & quæſtionibus in Evangelio ſecundum Ioannem. lib. 1.

De prænotionibus licitis Chriſtiano & non licitis l. 2.

Variarum quæſtionum, orationum & propoſitionum l. 20.

Inexplicabile vero meritum, quo obſtrictam Germaniam univerſam (utinam impia & diabolica hominum peſtis, & colluvies agnoſceret) voluit, fuit, quod improbas mortalium invaleſcentes longe lateque ſuperſtitiones, magiam, & cum Infero conſuetudinem deteſtandam, & maleficia omnia fore pro virili laboravit: ac proin.

Contra maleficos, & omnes artes & ſuperſtitiones ab Eccleſia prohibitas libros quinq; conſcripſit.

His alios duodecim: De Dæmonibus, & artibus profanis, maleficis, & ſuperſtitioſis libros addidit, inque ijſdem omnia diabolicarum artium vaframenta, egregiè exploſit, confudit, atque evertit. *Ex eius operibus, Duracluſio, Wione, &c.*

Moritur hoc anno Euſebius primus à reſtitutione Abbas Caſinenſis, & Congregationis eiuſdem celeberrimæ præſes, ſive Generalis, plurimis, ſi immorari liceret, virtutibus atque meritis, ſed inprimis à mirifico ardore Religioſam diſciplinam inſtaurandi, & indefeſſo animi ſtudio eam conſervandi commendatus: Videndus M. Ant. Scipio, &c.

A. C. 1508. *S.P.N.* 1028.

QVia deinceps Apoſtolatus noſtrorum in America apud Antipodas, reſque geſtæ eorundem, ut & felix vitæ exitus ad certos referri annos non poſſunt, vel hoc ſaltem anno ſupremum, immortalia eorundem præſtita novo orbi beneficia breviſſime commemoremus. Illud proinde longe ampliſſimum ordini noſtro, ſingulari propenſiſſimi Numinis voluntate decretum, ut primum ipſe Novi orbis, eousque incogniti, Patriarcham, & Sanctorum Petri & Pauli à Sancta Sede Romana delegatum, ac plenipotentem ſuper Indorum novi orbis Eccleſias Vicarium, ei deſtinaret. Ita præter plurimos alios, ocula-

oculatus teſtis, vir clariſſimus, & præſtantiſſimus Ferdinandus Gonſalvus Ovetrenſis, qui tunc Romæ (quando ea miſſio adornata Anno 1493.) cum Hiſpaniæ legatis adfuerat &c. Verſum fide optima reddamus. In dara Bulla Anno 1493. ordinavit Papa per donationem Apoſtolicam, de cura quā habere debeant de converrendis gentibus Indianis ad Fidem Sanctam, Ad quam ordinavit in ſecundo itinere cum Columbo certas perſonas Religioſas, doctas & approbatæ viræ. Ad quem effectum electus fuit comptimis Frater Buill Caralonus ex ordine Sancti BENEDICTI: cui Pontifex dedit pleniſſimam poteſtatem regendi Eccleſiam ijs in Regionibus Indiæ. Qua propter iſte caput fuit aliorum Religioſorum ac Clericorum, qui Deo in Converſione harum gentium Indicarum inſervire, & progredi conſtituebant. Itaque cruces & calices, & imagines, ac reliqua paramenta neceſſaria, quibus opus habebant ad Eccleſias conſtituendas ſecum portabant. Ita Ferdinandus. Paria Franciſcus Lopez, Thomas Botius, Genebrardus &c.

Debent dein Antipodes ſive Americæ novi orbis incolæ, Benedictinis Monachis, & primo Patriarchæ ſuo Buellio, Pontificis Romani Vicario, primos ibidem ordinatos Epiſcopos, & Eccleſiæ paſtores, ex ſtructas Eccleſias, fundata Monachorum ac Clericorum Collegia, Scholas, Seminaria, fidem denique, qua maius, & neceſſarium magis non eſt ad ſalutem ſempiternam. De Buellij ſanctitate, raris virtute Sanctæ Crucis prodigiis, everſis delubris ab eodem ac Simulachris, *Vidend. Honorius Philoponus, aliȷque.*

A. C. 1509. S. P. N. 1029.

VAllumbroſanæ Congregationis noſtræ, quamvis, perpetuā obſervantia, conſtantiſſima viguerit ſanctitas & diſciplina, alijs tamen atque aliis ex ordine Congregationibus ſupremam perfectionem, vota ac conatu conſequentibus, & ipſa incitata, magis atque magis pio ſtudio atque fervore exarſit. Celebratiſſimi ratioris opinione Sanctitatis, mortalitati valedixere Sanctus Angelus, Vallisumbroſæ Monachus, de quo inter alia fertur, quod in elevatione SacroSanctæ Euchariſtiæ meritis B. MARIÆ Virginis, cui erat devotiſſimus, meruerit gloriam DEI aſpicere; & Sanct. Simeon ex eodem Cænobio, qui varijs corporis infirmitatibus, precibus à Deo impetravit, in hac vita affligi, ne purgatorij ignibus poſt mortem cruciaretur. Ita, ut alia totius orbis, tot millia Cænobiorum, & reformata in primis Italiæ, Hiſpaniæ, Germaniæ. &c. prætereamus, unicum Vallumbroſanum duos eodem anno, pro mundo in cœlum patronos ablegavit. *Ex Martyr. Ben. & Vallumb. geſt.*

A. C. 1510. S. P. N. 1030.

MOritur præſtantiſſimum ſæculi hujus ornamentum B. Garſias à Ciſneros Congregationis Hiſpanicæ illuſtriſſimus Auctor, qui immortali ſanè & nunquam ſatis deprædicando merito, poſteritati ſequuturæ æternum doctrinæ & ſanctitatis momimentum reliquit duos illos tractatus, de quibus non veretur dicere Arnoldus noſter ex ijs, maximè poſtremo, Reverendos Societatis JESU Patres omnem ſuæ Religionis perfectionem, meditandique modum deſumpſiſſe. Fuere autem,

Directorium Horarum Canonicarum & Exercitatorium vitæ ſpiritualis.

Sed de his ipſis, & ſanctitate atque meritis Garſiæ noſtri conſulendus Antonius de Yepes noſter, tomo quarto. De quadruplici item DEUM in Monte Serraro laudantium genere & ab hoc fructu per eundem inſtituto conſulendus idem ib.

A. C. 1511. S. P. N. 1031.

OBſervat omnia omnium ferè merita, nimio ſuorum ſplendore Trithemius Abbas noſter, adeo ut nec meminiſſe quidem virorum ſanctitate & Doctrina clariſſimorum libeat, dum miranda & memoranda unius huius viri etiam ad moleſtiam uſque perurgent. At vero nunc tandem unius ingenii partum tam multiplicem, quo orbem univerſum implevit, & ſequutura ſæcula beavit, verè ſæculi noſtri miraculum numeremus.

Digitized by Google

Chronicon Hierſaugienſe l.1. in fol.
Chronicon Monaſterij S. Iacobi apud Herbipolim l.1.
Cbronicon Spanheimenſe l. 1.
Chronicon DucumBavariæ & Palatinorum Rheni l.1.
Annales de Origine, Regibus & geſtis Francorum & Germanorum, in tres tomos diſtincti.
Epitome eorundem trium Voluminum l.3.
De origine Regibus ac Ducibus Bavarorum ſimul & Comitum Palatinorum & Spanheimenſium. l.4.
Itinerarium vitæ ſuæ l.2.
De varijs & diverſis Materijs & rebus antiquitatum l.14.
De cauſis ac Cura morbi Caduci ac maleficorum l.3.
De Origine & Regibus Francorum lib.1.
Hieraticum pro diverſis morbis propellendis l.1.
Ad quæſtiones Rutgeri Sicambri lib.1.
DeDucibus & Epiſcopis Francorum Herbipolenſium l.1.
De ſeptem Intelligentijs, Orbem movent. l.2.
De laude Scriptorum l. 1.
De laude Carmelitarum l. 2.
De ſcriptoribus Eccleſiaſticis l.1.
De viris Illuſtribus Ord. S.P.N. BENEDICTI. 4.
De luminaribus Germaniæ l.2.
Epiſtolarum ad diverſos l.2.
Epiſtolarum Spanheimenſium.l.4.
Polygraphiæ ad Maximilianum Cæſarem l.6.
Stenographiæ (opus immenſi laboris) l.8.
De certis dubiis & quæſtionibus in Evangel.S.Ioan.l.1.
De quibuſdam in Pſalterio dubijs lib.1.
Octoquæſtionum ad Maximil.Cæſ. lib.1.
De laudibus ſtudij Divinarum ſcripturarum l.1.
De Computo Eccleſiaſtico l. 1.
Variarum quæſtionum, Orationum & propoſitionum l.20.
De prænotionibus licitis Chriſtiano & non licitis l.1.
Contra Maleficos, & omnes artes & ſuperſtitiones ab Eccleſia prohibitas l.5.
De Dæmonibus & artibus profanis, maleficis & ſuperſtitioſis l.12.
De Miraculis B.M.V. Dittelbacenſis l.2.
De miraculis eiuſdem in urticeto apud Helptunnam l.6.
De ſanctiſſima Anna Roſarium 50. Diſtinctum articulis, ſimulq; Horariæ preces & Miſſæ.
Officium de eadem l.1.
Roſaria de SS. Petro, Paulo, Maria Magdalena, collectæ, proſæ, orationes piæ & ejuſm. ſine numero.
De S.Ioſeph. Nutricio Domini ſimul cum Roſario & officio Miſſæ l. 1.
De laude S. Annæ Matris Genetricis Domini l.1.
De laudibus Sanct. Andreæ Apoſtoli lib.1.
De laudibus S.P.N. BENEDICTI lib.1.
Orationes Diverſæ ad DEVM & Sanctos l.1.
Sermones in diebus ad populum lib.1.
De vita D. Rabani Archiepiſcopi lib.3.
De ejuſdem à Moguntia in Saxoniam translatione l.1.
De vita S. Maximi Epiſcopi Trevérenſis l. 1.
De vita & Herminæ l.1.
Ad requiſitionem Ioachimi Principis Electoris plurium ſanctorum vitas abbreviavit l. 1.
In Regulam SS. P.N.BENEDICTI lib. 2.
Summulam virtutum l. 2.
De tentationibus Monachorum l. 2.
De miſeria vitæ præſentis l.1.
De Vitio proprietatis l.1.
De modo & forma viſitationis Clauſtralium l.1.
De modo & forma celebrandi Synodum ordinis l.1.
Statura annalis Capituli Patrum de obſervantia Burſfeld. l.1.
De modo & forma annalis Capituli celebrandi l.1.
Meditationis vitæ Chriſti l.2.
Speculum celeſtis doctrinæ l. 1.
De inſtitutione vitæ Sacerdotalis lib.1.
De triplici Religione Clauſtralium lib.3.

Exer-

Exercitium ſpirituale Monachorum lib.1.

Epitome item ipſius Exercitii ſpiritualis l.1.

Orationes in Capitulis & alias habitæ,24.

De miſeria Prælatorum Clauſtralium l.2.

Contra vitium proprietatis Clauſtralium l.1.

De laudibus vitæ Monaſticæ l.1.

De laudibus veræ pænitentiæ l.1.

Monologion hominis Deo devoti ad ſeipſum l.1.

Sermonum ſive exhortationum ad Monachos l.2.

De ruina ordinis Monaſtici Panticon. l.1.

Maximus Abbas de Incarnatione Domini translatus l.1.

Alia inſuper plurima & ſcripſit ipſe, & tranſtulit, quæ poſteritas videre, nedum habere, non meruit. Sed conſulendi qui eius opera quæ haberi poterant, ediderunt, in fronte operum eorundem.

A. C. 1512. *S P. N.* 1032.

INter viros Religione & doctrina illuſtriſſimos eminet hoc anno in ordine noſtro Paulus ille Orlandinus, relictis ingenij pretioſiſſimis monimentis celebratiſſimus, Monachus Angelorum Florentiæ Congregationis Camaldulenſis. Inter ſcripta eiusdem celebrantur inprimis.

De Theologia ſeparata l.1.

Dialogorum de Theologia l.3.

De Theologia mixta l.1.

Diſputationum ſuper Epiſtolam S. Hieronymi ad Paulinum.

quæ incipit: F. Ambroſius; Lectiones 24.

Sermones 32.

Et alia nonnulla.

Monachum hoc ipſo anno profitetur in celeberrimo illo & ſanctiſſimo Monſerratenſi Cœnobio noſtro Ioannes Cianones Gallus ab egregia ſanctitate vitæ, rariſſimo vitæ rigore, Orationis, ſilentij, & humilitatis ſtudio commendatiſſimus, qui trigeſimum jam vitæ annum agens, huic ſanctiſſimo Cœnobio ſe, conſervavit & tot ibidem hoc ipſo tempore perfectiſſimorum Monachorum exemplis, paulo poſt in tantū virum adolevit. Sed de eo pluribus ſuo loco. *Vid. Tepes t.4. cent. 5.*

A.C. 1513. *S.P.N.* 1032.

AEterna ſæculi huius, & ordinis noſtri ampliſſimi gloria, Eccleſiæ vero Catholicæ ſummo per Italiam inprimis bono ſeu fructu reformat ſeu reſtituit ſanctiſſimum ordinem ſive Congregationem noſtram Camaldulenſem Beatus Paulus Iuſtinianus Venetus, Illuſtriſſima Juſtinianorum genere, Patre Franciſco Iuſtiniano, matre Paula de Maripetris editus, ſumma omnium admiratione, delicatiſſimus adoleſcens ſummum vitæ rigorem in Cœnobio Camaldulenſi profeſſus, in quo rariſſima vitæ ſanctitate excellens plurimos ad ſui imitationem, ex mundi periculis in portum religionis pellexit, & ab interitu vindicavit. Quos inter Petrus Quirinus Patricius Venetus Hebraica, Græca, ac Latina lingua peritiſſimus, haud vulgaribus ante Monachiſmum, in Patria legationibus perfunctus. Qui Paulo noſtro in ordinis reformatione egregiam etiam operam navavit. Ita rurſum novum lumen ex ordine noſtro orbi perditiſſimis his temporibus affulſit, & Ordo hic primæ ſanctitati redditus exempla æternitati ſæculorum omniū utiliſſima miniſtravit. *Lucas Eremita in Romualdinis. &c.*

A.C. 1514. *S.P.N.* 1033.

PLures ex ordine noſtro, & Cœnobijs extracti, ob vitæ meritum, hoc ipſo tempore, magna provinciarum utilitate, & Eccleſiæ Dei Ornamento, Epiſcopatus diverſos, Sanctiſſimè ac utiliſſime adminiſtrarunt. Eos inter hoc maximè anno excellunt. F. Antonius Bohier, Auſtremonij Baronis de Sainct Ciergue, ex Berarda Antonij Cardinalis à Prato ſorore filius ex Monacho S. Trinitatis Fiſcanenſi, Bituricenſis Archiepiſcopatus & Galliæ primas, idem jam ante, ob inſignem virtutis famam, variis honoribus auctus & muneribus ampliſſimis honoratus. Et F. Ludovicus Mendez, ex Monacho S. Dominici de Silos Epiſcopus Sidoniæ, & Abbas perpetuus eiuſdem ſui Cœnobij S. Dominici, meritiſſimus Sanctiſſimæ Congregationis Hiſpanicę propagator. *vid. Claud. Rob. Tepes t.4. Ciacon.*

A. C. 1515. *S. P. N.* 1035.

EXtrahitur Cœnobio alius rurſum in Gallia Monachus, & celeberrimæ Claromuntanæ Diœceſis Cathedræ præficitur, Iacobus de Ambaſia Monachis Gemmaticenſis, quem plurimi jam honores pro dignitate & gloria ordinis feliciſſimè geſti, plurimum omnibus longè lateq; commendavere: quippe Prioratum S. Martini virtute meritus, mox Abbas Gemmeticenſis, dein S. Illidij, demum etiam Cluniacenſis electus eſt: Inde evocatus, Claromontanorum Pontifex ſalutatus, Eccleſiam illam meritis quam plurimis demeritus, ac virtutis fama celebri exornans, inter alia quæ ſtruxit, ſeu perfecit, Baſilicam majorem plumbo texit, & multo nomine ſubjectis profuit. *vid. rer. Gall. ſcript. & Gl. Rob. &c.*

A. C. 1516. *S. P. N.* 1036.

MOritur meritorum copia & felicitate immortalis Abbas noſter Trithemius, vir ſæculi huius planè ingenioſiſſimis & meritiſſimus; Is quantum vis à diverſis & maximis Germaniç Principibus in familiam & familiaritatem etiam ambitioſiſſimè expeteretur, Monaſtici tamen Inſtituti tenaciſſimus, nec ab ipſo quidem Imperatore Maximiliano primo perſuaderi potuit, ut aulam Cæſaream, cellulæ ſuæ præponeret. Vir, quem merito ſuo, dignis honoribus ac Titulis, niſi reſpuiſſet ille, Principes maximi, evectum voluere, & Ioachimus imprimis Sanct. Rom. Imp. Elector Brandeburgius extulit, dum in litteris ad ipſum datis, ita denique ipſum compellavit: Vale Germaniæ decus, totiusque arca ſapientiç, mei memor ad DEVM, & amans, quia te vehementer amamus &c. Videndi Buſæus, Duraeluſius &c. Mortuus eodem anno Petrus Gouffier Abbas S. Dionyſij Pariſienſis, Frater Arturi magni Franciæ Magiſtri, & Adriani S. R. E. Cardinalis, vir illuſtriſſimus. *Vid. Cl. Rob.*

A. C. 1517. *S. P. N.* 1037.

INter præclariſſima Eccleſiæ Sydera referendus Petrus Quirinus, de quo ſuperius, ex Patricio Veneto, Monachus Camaldulenſis, propter egregiam vitæ Sanctitatem & doctrinæ eminentiam, ad exornandum Purpuratorũ Patrum Sanctiſſimum Collegium è Cœnobio extractus & à latere B. Pauli Iuſtiniani abreptus; S. R. E. Cardinalis renunciatus eſt. *vid. Romual. Luc. &c.*

Eodem anno ad parem honorem evocatus Antonius Bohetius noſter ex Gemmeticenſi Monacho Bituticenſium Archiepiſcopus & primas, Collegiũ idem fama virtutis, & meritis præſtanti Eccleſiam inſigniter demeruit. *Sript. Franc. & Ciacon. Wion. Cl. Rob. &c.*

A. C. 1518. *S. P. N.* 1038.

INgens virorum Sanctiſſimorum nec non doctiſſimorum in Congregatione noſtra Hiſpanica numerus, & mirandum ſanè ac penè incredibile videretur ſi Præſulum in hac Congregatione tam novâ, hoc ipſo anno viventium Syllabũ pertexerem; ita cum rariore vitç Sanctitate, omnes omnino litteris ſacris atque humanis exercitatiſſimi, eruditionem conjunxere: in ſolo Monſerratenſi Cœnobio, quamvis vix eſſet, qui Sancti viri nomine atque fama non celebraretur, excelluit ante alios Beatæ memoriæ F. Petrus Munoz. digniſſimus Garſiæ de Ciſneros Succeſſor, & ſtrenuus novi rigoris, ſive potius reſtitutæ Veteris diſciplinæ propagator. F. Franciſcus item de Turre. F. Petrus de Burgos. F. Ioannes de Bartolina, de quorum ſingulorum vitæ rationibus, anni integri, imo libri implendi eſſent. *Vid. Yep. t. 4. &c.*

Ipſo hoc anno rurſum è noſtris, ſibi Epiſcopum Galli expetunt, ac Cœnobio S. Benigni Divionenſi evocant Renatum de Breſchia, Conſtantienſes in Normannia Cathedrales Canonici, de cuius utilitate atque Religione Galliç ſcriptores conſulendi.

A. C. 1519. *S. P. N.* 1039.

MIranda exactiſſimæ Regularis obſervantiæ exempla, à diverſis noſtri ordinis Congregationibus Camaldulenſi, Cçleſtina, Sylveſtrina, Vallumbroſana, Hiſpanica, Caſſinenſi Burſfeldenſi toti mundo præferuntur, ut nullo unquam ſæculo, tot reſtitutç, atque ad primum fervorem revocatç ſacrç Deo familiç legantur, ſed inſolentis & ſtupendi potius, quam imitandi exempli ob ſacrum vitç rigorem, celebrandi nunc aliqui forent ex Hiſpanica, Camaldulenſi & Vallumbroſana familiis;

cujus

cui..s poſtremæ vel unum ſaltem liceat domeſticum producere, ſive potius nominare, hoc ipſo anno poſt feliciter in Religione ſummâ conſtantia traductam ætatem cælorceceptum; Beatum Homodeum domo Ariminenſem, qui inter alia pænitentiæ perpetuæ voluntaria tormenta, etiam hoc poſtremo ſæculo ſenex nonagenarius, Dominici noſtri Loricati fortitudinem retulit, & quadraginta ipſos annos, diſcalceatus incedens, catena ferrea ſuper nudo præcinctus eſt, ut ex hoc facile cæterum vitæ genus, eiuſdem rigorem metiaris. *Conſul. Script. Volumbroſ.*

Sed & parcendum diverſorum in Eccleſia ex ordine Pontificum rerum geſtarum deſcriptioni, quorum quo propior ętati noſtræ gloria fuit, tanto faciliusâ quocunque indagabitur. Inter Caſſinates excelluit præ alijs Honoratus Hiſerniensis, ex familia Faſcitella, vir doctus, & Poeta inſignis ob virtutem atque eruditionem creatus Epiſcopus Inſulanus in Calabria. *Plat. Rom. Arnold.*

Eodem anno Illuſtriſſimum Ordini Sydus occumbit Antonius Boherius Sanct. Roman. Eccl. Cardinalis Presbyt. Tit. Sanct. Anaſtaſię & Bituricenſis Archiepiſcopus ſepultus in Eccleſia Metropolitana cum hoc Epitaphio.

Antonius jacet hic Boërius, origine quondam
 Arcecrnâ, eloquio vir meritisq; gravis.
A puero Monachus, clauſtris compluribus Abbas
 Dignus, & hâc celebri Præſul in urbe fuit.
Tempore non multo plures ſortitus honores,
 Cardineo tandem ſchemate clarus obit.

Eum per errorem Ciacon & Wion, familia Pratenſi, ſive de Prato editum voluere, cum patre Auſtremonio Barone, matre vero de Prato natus eſſet. *Vid. Cl. Rob. &c.*

A. C. 1520. *S. P. N.* 1040.

RUrſum novæ Eccleſiæ Ornamento, nova ſub Sanctiſſima Regula noſtra Congregatio exorta Grotanorum, ſive Montis Coronæ, in hodiernam uſque diem viris ſanctiſſimis locuples. Inſtitutor, ejuſdem B. Paulus noſter Iuſtinianus, quem ſuperius Camaldulenſium Reformatorem commendavimus. Is altiori, & ferventiori deſiderio inflammatus accumulandi Deo gloriam, per Sanctæ Camaldulenſis ſolitariæ vitæ ſtudium, litteras à Sancta Sede Apoſtolica impetravit, ut ubicunque terrarum ipſam Camaldulenſem Religionem ſibi dilatare liceret, ſicut ex diplomate liquer hoc anno daro. Habitavit autem Paulus primum cum quodam Oliva Converſo ad S. Hieronymi de Paſcialupo Diœceſis ugubinę, deinde apud oppidum Maſſacium, quarundam ſpeluncarum habitator factus, ſuę Religionis & Congregationis fundamenta jecit, quæ à ſpeluncis & cryptis, quas Itali Grotas dicunt, Grotanorum, ſive Montis Coronæ Eremitarum denominationem accepit. Ita invaleſcente apud ſæculi filios Hæreſum peſte, Ordo noſter virtutibus atq; meritis adoleſcens, ſanctioris vitæ exempla, ad confirmandos bonos, malos confundendos, jugiter protulit. *Rom. Luc. &c.*

A. C. 1521. *S. P. N.* 1041.

MIris incrementis Sanctiſſima Montis Coronæ congregatio augetur, ſanctitatis novorum Chriſti militum, odore commotis certatim hinc inde confluentibus hominibus, & Religioſæ vitæ conſortium efflagitantibus, quos inter genere & doctrina illuſtres plurimi, ea quibus hoc ipſo anno Hieronymus Suceſſanus omni ſcientia cultiſſimus, & medica inprimis excellens arte Sacri Palatij ſub Leone X. Protophyſicus, qui multo nobilior, atque perfectior in cellula Monachica factus, mira exin ſanctitatis opera dum viveret oſtendit. Excrevit vero in tantum, Luca Camaldulenſi teſte, numerus Religioſorum vix nati ordinis, ut neque locus eos caperet, neq; alendis alimenta ſufficerent, niſi oportunæ ijſdem Deus per potentiorũ ſubſidia occurriſſet. Extendebatur quippe, ait idem, ſupra modum inauditæ rigiditatis inſuetęq; auſteritatis vulgatũ nomen, & ſpiritalem progreſſum mirabantur omnes &c. *Conſul. Romualdina Mont. Cor. lib. 3. c. 3. & c. 2. &c.* Et tantus quidem non ſolum numerus ſalutem debet ab Oceano ſæculi ad portum Religionis elatus, verũ etiam multo maior perditiſſimis hiſce temporibus exemplo horũ, à communi cæterorum exitio & pręcipitio revocatus.

*A.C.*1520. *S.P.N.* 1040.

OBſtrinxit ſub hęc tempora, æterna ſanè neceſſitudinis ſanctiſſimę obligatione (ſicut alios ſuperius vidimus ordines æterno gratæ voluntatis debito noſtris devinctos) Ordo noſter, & laudatiſſima illa Hiſpanica Congregatio, per Sanctiſſimum, novæ militiæ Ducem Ignatium Loiolam univerſam chariſſimorum filiorum eiuſdem RR. Patrum Societatis Ieſu Sacram poſteritatem; quem novum vitæ inſtitutum meditantem, noſtri primum quam humaniſſimè exceptum, conſilio ac multis modis iuvere, atque in propoſito cõfirmavere; adeoque poſt Deum Opt. Max. Ignatio præcipui auctores fuere, ea, ad quæ ab Numine impellebatur, absque mora, ſeu trepidatione ulla cõſtantiſſimè exequendi: Nam ſub initia, ait ex diverſis Ignatij res geſtas deſcribentibus Scipio noſter, ſuæ converſionis, votiva peregrinatione ad Montem ſerratum profectus, cum in æde totâ Hiſpaniâ præcipuo DEIparæ cultu celeberrimâ, totum ſe DEO, eiuſque ſanctiſſimæ Parenti, traductâ in precibus nocte, devoviſſet, tum apud unum ex alumnis Divi BENEDICTI, totius vitæ ſuperioris noxas perfactam confeſſionem triduo depoſuerat; mulris etiam præſidiis inſtructus non in præſens duntaxat ad animi expiationem ac medelam, ſed ad eum Sanctitatis apicem, quo poſtea evaſit, ſecurius, faciliusque conſcendendum: ſiquidem à Ioanne Cianone (de cuius ſanctitate ſuperius) eximiæ virtutis, & innocentiæ Cœnobita. (cui de peccatis confeſſus erat) ſpiritualibus exercitiis diligenter exeultus eſt: ijs ipſis, quæ Garzias de Ciſnedo (de Ciſneros) admitandæ Sanctitatis Abbas, & Monaſticæ diſciplinæ non in ea tantum domo, ſed per omnem Hiſpaniam feliciſſimus inſtaurator paulo ante concinnaverat: quæque iam inde ab anno 1500. typis evulgata, in Bibliotheca Caſinati aſſervantur. Ignatius itaque hominem nactus qualem ſalutis ipſius rationes requirebant, & ipſe optabat maximè, Ioanni ſe totum aperuit; quæ mente agitaret, quæ deſignaret in poſterum de procuranda plurimorum ſalute, deque genere Vitæ huic rei accommodato, ac nominatim de ſuſcipienda Ieroſolymitana peregrinatione, cum eo contulit omnia: denatu ipſius ac ſententia ſtabiliens, quidquid deinceps admirabili ſtudiorum, actionumque convenientia ad obitum usque eſt exequutus. Quin etiam Manreſæ (oppido tres circiter leucas à Religioſiſſima æde diſtanti) ſubſiſtere aliquandiu decrevit, unde ſæpius, & commodius, Montem ſerratum repeteret, ſeu virginis colendę ſtudio, ſeu ſpiritualis Patris conveniendi neceſſitate promoveretur. Sed de Ignario noſtrorum obſervantiſſimo, deque impenſis eidem ſanctiſſimo Patriarcha noſtro, filiisque Monachis, ope ac conſilio, ſæpius ſuis locis. Videndi R.P. Petrus Riba de Neyra in vita Sanct. Ignatij. Antonius de Yepes. tom. 4. aliique plurimi. &c.

Ipſo anno moritur B. Michael noſter Florentinus, Congregationis Camaldulenſis Monachus, merito dignisſimo ſanè, ac maximo immortalis, adinvento nimirum Roſario illo precatorio, quod vulgo Coronam Domini appellamus, de quo anno ſequente. *Aug. Florent. Wien. &c.*

A.C. 1521. *S.P.N.* 1043.

COronæ Domini, ſive Roſarij ætatis Chriſti, uſus à morte B. Michaëlis noſtri, longe lateque propagatus, ingenti Eccleſiæ fructu toto paſſim orbe receptus eſt: fidelibus inprimis Inſtitutoris ſanctitate pellectis, & Pontificio maximè indulto, quo Michaelem ante ſeptennium beaverat Leo X. incitatis, ut eo quiſque Roſario, ſive Coronâ, Numinis demereri gratiam, pro virili ſatageret. Adeo ut inter præclariſſima ordinis merita tanto dignius hoc inſtitutum referatur, quanto maiore tot millium provinciarum, nedum hominum fructu conſtat in totum terrarum Orbem propagatum.

Viſum haud abs te ſi Pontificias litteras, licet ante ſeptennium datas, hic etiam inſeramus,

Bulla Dominicæ Coronæ, eiusque Indulgentiæ.

Leo Epiſcopus Servus Servorum.

Univerſis & ſingulis Chriſti fidelibus, præſentes litteras inſpecturis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Nuper nobis fide digna relatione innotuit, quod cuidam ſeniori Eremitæ intra unius cellæ anguſtias, iam quindecim

cim annos in ſacta Camaldulenſi eremo in magna vitæ auſteritare recluſo commoranti, Domino, ut ctedete pium eſt, inſpitante, à quo omnis recta procedit cogitatio, in mentem venit, quod in honorem ſalvatoris, & D.N.I.C. fideliumque devotionem cedere poſſet, ſi quemadmodum ex antiquiſſima, valdeque communi inſtitutione Chriſti fidelium, in honorem Beatiſſimæ Mariæ Virginis, ſecundum numerum annorum, quos vixiſſe in hoc mundo creditur, ſexaginta tres Angelicas Salutationes ſeptem interpoſitis Dominicis Orationibus devotè dicere ſolent: quod Orationis genus Coronam Virginis appellant, ita in honorem D.N.I.C. pro commemoratione annorum, quibus ipſe in terris verſatus eſt, ex triginta tribus Dominicis orationibus, quinque interpoſitis Angelicis Salutationibus, quaſi Dominicam Coronam dicere aſſueſcant. Supplicarique nobis humiliter fecit, ut ad excitandum fidelium devotionem, aliquam Indulgentiarum gratiam, eam Cotnnam Domini dicentibus concedere Apoſtolica benignitate dignaremur. Nos vero quibus incumbit, & honorem D. N. I.C. quantum ipſo auxiliante poſſumus augere: & omnibus Chriſti fidelibus devotionis incitamenta præbere, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati prædictum orandi modum ab illo ſeniori, recluſoq; Eremita excogitatum, approbamus, confirmamusq;, & Coronam Domini volumus appellari. Quod Orationis genus ut à Chriſti fidelibus devotius ſuſcipiatur, frequentiusque excolatur, univerſis & ſingulis utriuſque ſexus, cuiuscunque Status, ordinis & profeſſionis, qui eandem Dominicam Coronam ſemel in die dixerint, per ſingulas vices, decem amorum Indulgentias. His vero qui juſto amoto impedimento per continuum anni circulum eandem Dominicam Coronam ſemel in die dixerint, ultra prædictam ſummam, mille annorum Indulgentiam de noſtræ plenitudine poteſtatis, auctoritate Apoſtolica concedimus & elargimur. Hie vero qui ad extremum uſque vitę diem, eam Domini Coronam ſemel in die dixerint, eoſdem annorum ſummas duplicamus, & diſcedentibus ex hâc vita Apoſtolicam elargimur benedictionem. Quia vero difficile eſſet præſentes litteras ad univerſorum notitiam pervenire, niſi oportuno præviderentur auxilio, eadem auctoritate volumus & decernimus, ut tranſumptis etiam impreſſis, ſigilloque ſacræ Camaldulenſis Eremi, & alicuius Eremitæ ſubſcriptione munitis, ea prorſus fides adhibeatur, quę ipſis originalibus litteris adhiberetur. Volentes ut omnes prędicatores, ad quorum notitiam hæc pervenerint, eas in populorum præſentia publicare poſſint. Contrariis non obſtantibus quibuscunque. Datum Florentiæ ſub annulo piſcatoris, die 18 Feb. 1516. Pontificij noſtri anno 3. Per manum Petri Bambi. Roſarium idem Gregorius XIII. pluribus & maioribus indulgentiis ornavit, & magnæ Reip. Chriſtianæ bono propagandum cenſuit. *vid. Auguſt. Florentin. &c. Lucas Erem.*

A. C. 1524. *S P. N. 1044.*

SYdera ordinis illuſtriſſima è cęlo Benedictino exſplendeſcunt hoc ipſo anno: Galeatius Gabrielius qui tricis mundi huius extricatus ſe ipſum dare DEO non contentus, ſua etiam omnia una ſecum obtulit; & novæ militiæ Montis Coronæ nomen dedit; Cuius utique ingreſſus, pleniſſima Religionis huius Confirmatio extitit, teſte Luca Eremita, & ab Galeatij converſione, viri nimirum ſpectatiſſimi, multo maximè ſanctiſſimi ordinis propagatio promota eſt, de cuius laudibus fuſius idem auctor & nos alibi: Iuſtinianus dein Bergomenſis vir doctrina eximius, eloquentia rarus, naturali clarus ingenio, moribus ornatus, ac Religione pius: Congregationis eiuſdem famam mirificè auxit, atque adeo ordini atque orbi univerſo multis modis profuit: Sed ante omnes Paulus ipſe Iuſtinianus vir ſanctiſſimus enituit, de cujus laudibus ita Hiſtoria Romualdina: Hic doctrina plenus, verbo potens, calamo facundus atque luculentus. Nec vacua fuit in eo Gratia DEI, cum multos à via peccati converterit, quos ſecum ad Religionem traxit: plures vel alibi vel domi piè vivere edocuit; innumeros à blanditijs ſæculi ad duriſſimam pænitentiam vivo ſermone, operibus exhibitis tranſire compulit. Ejus inter relicta ingenij monimenta laudantur Cõſtitutiones Eremiticæ: de vera item hominis

minis felicitate. De officio Pontificis ad Leonem X. (unde colligas, quàm noſtris proprium fuerit, abs que adulatione Eccleſiæ univerſæ in capite mederi) Tractatus de obedientia. De decem gradibus amoris DEI. De pœnitentia: De Euchariſtia. De contemplatione: opuſcula vero cœpta nec perfecta, quæ centenarium numerum reſte B. Iuſtiniano Bergomenſi ſuperant. *Vid. Luc. Eremita in Rom. Mon.*

A.C. 1525. *S. P. N.* 1045.

INcredibilis virorum ſanctitate, doctrina, ac genere illuſtrium numerus in una unicâ Hiſpaniarum noſtri ordinis Congregatione; ex quibus vel unum ſaltem alterumve Monſerratenſis Cœnobij ſolo nomine celebremus: Excelluit inter alios præclariſſima ſanctitatis fama præſtantiſſimus F. Chriſtophorus de Zamora, vere ſimplicitate Columbæ juxta ac ſerpentis prudentia præditus; inter alia mille merita, à DEO prophetico ſpiritu edoctus, quo ſuam aliorumque ex nomine Monſerratenſium Monachorum mortem præcognovit prædixitque. Nec minor ſanctitas, & ab hac in celo terrisque gloria Fratris Mauri de Alfaro, Magiſtri Novitiorum in eodem Sanctiſſimo Cœnobio, ante cuius ſanctiſſimum obitum triduo ante ſingulis noctibus Angelorum applaudentium cantus exauditi. Sed & Fratris Franciſci de Beiar, viri innocentiſſimi ſanctitas illuxit: ita ſuperis etiam ipſis commendata, ut ad ipſum Magna cęlitum Regina inviſeret, & ſua pręſentia moriturum ſolaretur. De multo pluribus, etiam diverſorum Cœnobiorum Abbatibus ſanctis, & doctis conſulendus *Ant. de Yepes. &c.*

A.C. 1526. *S. P. N.* 1046.

INgens iterum meritum, quo exorientem hoc ipſo tempore novum Seraphici Patris Franciſci ordinem Capucinorum, noſtri ſuo iam more, & naturæ proximę conſuetudine, primi ſuſcipiendum, fovendum, defendendumque ſuſcepere. Inſtitutores primi FF. Ludovicus, & Raphael indumentum quo hodieque utuntur, B. Franciſci Carraccerani noſtri prophetica voce attoniti aſſumſere, cum is Matthæum à Dacio, quem nunquam viderat, prævideratta men tali habitu venientem, affirmaſſet nativum S. Franciſci habitum geſtare, quo obſtupefacti, cum illum eundem Matthęum inſolenti veſte adventantē, & ad Franciſcum noſtrum inviſentem conſpicerent; illico de aſſumenda ea veſte & Capucio conſenſere; itriſui vero vulgo habiti, & carceribus incluſi, à B. Paulo Iuſtiniano noſtro, in libertatem aſſerti ſunt. Videndus fuſior in his deſcribendis Lucas noſter Ruhenſis lib. 3. c. 14. qui inſuper ait ex illa prima cum Camaldulenſibus noſtris converſatione Patres Capucinos mutuam ſemper amicitię conjunctionem ſervaſſe, ſed & à noſtris Eremitis quędam peculiariter ſibi communiter ſervanda ſumpſiſſe: quale eſt barbam nutrire, nec nō ſine cantu, ſolaque diſtincta pronunciatione divinas laudes perſolvere &c. *vid. Gault. Luc. Ang. Flor.*

A.C. 1527. *S. P. N.* 1047.

B. Hieronymi Sueſſani ineffabiles virtutes digno encomio attollendę nunc eſſent, niſi & fandi, atque ſcribendi facultatem ſuperarent, & compendii, ſi quid amplius vellemus, metas excederent. Vnum tamen quin referamus, prætérire non poſſumus, unde animadvertas, qualiter antiquis miraculis reformationis ordinis noſtri fover it atque juverit Numen optimum, & qua ſpe & confidentia eſſe debeamus, etiam de cętero novis conatibus noſtris affuturum: Contigit aliquando, ait Lucas Ruhenſis, cum in Cryptis Almaſacij Prior eſſet, ut de menſe Ianuarij nivium abundantia obrueretur vallis illa, ita ut per dies quindecim illinc quis exire, aut aliunde illue ingredi prorſus prohiberetur. Vnde factum eſt ut fratribus victui neceſſaria in totum deficerent, (fidelium enim largitionibus vivebatur, cum hodie moris non ſit perpetuis reddiribus Cęnobia condere, verum ſua Monachis rapere) eoque Cellarius Conſtantius nomine apud eundem quereretur, quaſi fame atque inedia Fratres perituros timens. Cui fidelis Pater: O Conſtanti, inquit, fili, tu fidem nō habes, puta, quia Deus deſeret ſervus ſuos? Ipſe dixit & non mentietur; nolite ſolliciti eſſe quid manduceris, aut quid bibaris: qui paſcit corvos, non dabit eſcas famulis ſuis? Confide & ora,

ota, non deerit tibi & fratribus tuis in Craſtinum opportunus cibus. His & aliis multis hominem conſolatus, Eccleſiam ingrediens ante altare proſtratus humi (qui mos illi frequens erat) in multam noctem orationem traxit: Cæperat eadem ferè hora tenuis, pauliſper mitigato aere, imber defluere, qui paulatim in abundantem pluviam crevit. Ecce mane facto, dum prima de more diceretur, Oſtij tintinabulum pulſatur: illuc proximè currit Chriſtophorus, oſtiario non expectato, ac foribus patefactis, hominem & jumentum pane, & aliis alimentis onuſtum coram ſe ſtare videt. Nihil tanto gaudio plenus interrogat, ſed veloci curſu ad Eccleſiam redit; & quaſi Divino ſtupore attonitus, Agite, clamat, Patres, agite gratias, mandavit Deus cibaria nobis, quod per Patres actum eſt: Erat autem homo ille ex domo S Luciæ de Ficano: qui cum durante pluvia magna veniſſet (mirabile dictu) pluviam non ſenſiſſe aſſeruit; nec eius pallium, aut etiam ſarcina, in aliquo madefacta fuere reperta, Sed de cæteris eius factis idem Lucas conſulendus, &c.

A. C. 1528. *S. P. N.* 1048.

MOritur hoc anno dignus tanto ordine Princeps (quo magis doleas in tanto viro honorem tanti Cænobij deſijſſe) ultimus Abbatum Regularium S. Dionyſij Pariſienſis, Azmardus Gaufſier Guilhelmi & Philippæ Memmorantiæ filius Arturi Magni Franciæ Magiſtri, & Adriani Sanct. Rom. Eccl. Cardinalis Frater, de Cænobio ſuô optimè meritus, ſed velut ſupremum parentaret, cum à morte eius, quanto magis ipſe promoviſſet Cænobij bonum, tanto magis illud ab eſurientibus, & inhiantibus Harpijs appeteretur. Fuit idem promeritis Albienſis Epiſopus, & magna bonorum comploratione extinctus, Succeſſore in Epiſcopatu non minus infelix, quam in Abbatia fuit; quando Principum potentia in Galliis Eccleſiaſtica bona penè omnia paulatim devorabit. *Vid. Rer. Franc. Script. &c.*

Auxit eodem anno cælitum numerum, meritiſſimus ille de Eccleſia Univerſa Camaldulenſis noſtræ congregationis Reformator, & Montis Coronæ Monachorum feliciſſimus Inſtitutor B. Paulus Iuſtinianus, qui cum ex itinere ad ſummum Pontificem contracto morbo, ſuorum deſtitutus auxilis & miniſterio, à fratre converſo qui unus unicus ipſi, ignarus quid ageret, aderat, deploraretur, prophetico ſpiritu adſore quam primum qui ſe ſolaretur prænuncians: cum paulo poſt occurreret vir egregius B. Gregorius Bergonenſis, olim prior Generalis S. Eremi, Paulus in iſta erumpens: Suavis Dominus, exclamat, univerſis, & miſerationes eius ſuper omnia opera eius. Non mei meriti fuit, ſed divinæ miſerationis opus: ut tu chariſſime Frater & Pater mihi emigranti aſſiſteres, meque Catholica exhortatione morientem in fide confirmares. Qua de re Deo meo primum, ac deinde tibi gratias ago ingentes: Oroque ſupplex ut ſicut lætatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: ita Dominus concedere dignetur, animam ſervi ſui lætantem ire in domum ſuam ſupernam, eiuſque pedes ſtare faciat in atrijs cæleſtis Hieruſalem.

Adeſto tu jam mihi ô bone Ieſu, unica ſpes mea, ſola ſalus mea, cui ſoli vixi, cui uni morior, & ſuſcipe in miſericordia ſpiritum meum, quem in manus tuas commendo: quia tu redemiſti me Deus veritatis: Quibus ſic dictis in bona pace quievit die 28. Iunij. Sed de virtutibus & operibus conſulendus Lucas Ruhenſis. lib. 2. & 3.

A. C. 1529. *S. P. N.* 1049.

INcredibile dictu eſt, quanta in ſola Germania perpeſſi noſtri ab Hæreticis, quando, quod admireris, pleriſque paulatim exſpoliatis, denique Cænobijs etiam ipſis ejecto Monachorum Collegio à Principibus, per certos Principatus, deficientibus barbata illa ferarum fæcunditas introducta, cumpletaque interim Imperij Cænobia, nulli alij Principi ſubdita, admiranda conſtantia, ſe ſuaque, ſola fortitudine ac Religione tuerentur: adeoq; potentiſſimis Germaniæ Urbibus, fractis deficientibuſque, ſubjecti tamen abſoluto jure Cænobijs, ſoli in fide, & fidelitate Eccleſiæ permanerent; quantumvis mille inſidijs, ac malis innumeris urgerentur, atque opprimerentur. In Helvetia libertate abuſi ſubjecti non à Religione Catholica ſolum multi, ſed & à fidelitate Dominis debita ſeſe ſubduxere; quod Cœnobitæ Sangallenſes præter meritum experti

experti ſunt, nihilominus Franciſco Abbate invicta animi magnanimitate (ut erat Hæreſum triumphatricis Magnæ Virginis cultor præcipuus,) ac Zelo digniſſimo, impijſſimis Hæreticorum conatibus viriliter ſe opponente. *Ex diverſis Cœnobiorum Chronicis.*

A. C. 1530. *S. P. N.* 1050.

INter viros ordinis doctiſſimos, & Philoſophos huius ſæculi præſtantiſſimos floret hoc tempore Benedictus Maioricenſis Monachus S. Pauli Romæ Congregationis Caſſinenſis, ſcripſit inter alia. In librum Porphyrij Commentaria, & in Logicam quæſtiones Vniverſales. &c.

Inter præſtantiſſimos vero Pontifices ex ordine exſplendeſcunt hoc anno Philippus de Coſſe, Conſtantienſis in Normandia Epiſcopus, & Euſebius Priolus Epiſcopus Vegienſis, ille Cluniacenſis, hic Camaldulenſis Congregationum Monachi, de quibus legendi Demochares, Bellforeſtius. *Claud. Robertus. Auguſt. Flor. Wion. &c.*

A. C. 1531. *S. P. N.* 1051.

SVmma in Imperio auctoritate, apud Carolum Auguſtum, & Ferdinandum Regem gratia, eminet Gervvicus ex nobili Blaterorum genere, Monachus & Abbas Weingartenſis, vir præter familiæ ſplendorem, doctrina, facūdia, & Iuris maximè Canonici, ſed multo magis forenſis ſive civilis praxi ſpectatiſſimus, morum inſigni venuſtate, in rebus agendis admiranda prorſus dexteritate celebratiſſimus; inter præcipua Imperij decora, ordinisque, ſed & Eccleſiæ univerſæ referendus. Is hoc ipſo anno à Ferdinando Rege, ut ſuperiore ab Auguſtiſſimo Cæſare conſultationi rerum graviſſimarum adhibitus, ita fidem, ingenium, atque indefeſſum in ſummè arduis Imperij rebus, ac negotijs animum utrique probavit, ut exin, multo quidem cum ordinis, tum Cœnobij ſui honore, ſed ingente ſanè onere, & cum periculo graviſſimo vitæ, difficillimas obire functiones cogeretur, Quibus tamen feliciſſimè perfunctus, Monachorum ſtudia æterno merito, Germaniæ Vniverſæ, ſed & Eccleſiæ commendavit. De quo ſuis locis plura receſenda occurrent. *Ex MS. & litteris diverſis Weing. Arch. &c.*

A. C. 1532. *S. P. N.* 1052.

PRoximis meritis Gervvico Weingartenſi acceſſit, Diethelmus S. R. I. Princeps Abbas S. Galli ex eadem Blaterorum prænobili familia (qua vix ulla alia ex Equeſtri ordine plures electione Sanct. Roman. Imp. Principes dedit) ante biennium electus, cuius hoc ipſo anno merita egregia, quando Novatores Hæreticos, inſigni inprimis cōſtantia feliciſſimè terruit, armis dein etiam attrivit; & recepto à perduellibus Cœnobio inter circumundique ambientes hoſtes, imperterritus, invictusq; fidei Catholicæ pro virili conſuluit, & verbo exemploque nutantes in fide revocavit, & longe etiam poſitis ipſa virtutum fama animam addidit ac confirmavit.

Sed & Benedicti Abbatis S. Magni in Faucibus, vulgo Fuſſen, inter tantas Germaniæ tenebras, tanto magis virtus enituit, ut proin ob virtutem Imperatori chariſſimus, ſed inprimis ſuis utiliſſimus, florentiſſimum ipſe Cœnobium, inter aſperrimam hanc calamitatum hiemem & pruinam, adminiſtraret, & inter commune orbis incendium, tubi Divino nimirum igne ardentis, ſed incombuſti quaſi exemplum orbi præferret, tanto quidem convenientius, quanto amantior illius Matris Virginis fuiſſe commendatus, quam rubo illo ſignati Sancti Eccleſiæ Doctores conteſtati ſunt. *Ex Chron. S. Galli. & Stengelio. & Germ. Ben.*

A. C. 1533. *S. P. N.* 1053.

AD ſummam, poſt caput ipſum Eccleſiæ, Cardinalitiam dignitatem ſummo ordinis Ornamento evectus hoc anno Philippus Ducis Albani Archiſtrategi Cæſarei frater, ex Monacho Corbienſi eiuſdem Cœnobij Abbas, dein Epiſcopus Bononienſis, demum S. R. E. Cardinalis Presbyter Titulo S. Martini in Montibus. Is vero quum promoveri ob vitæ meritum dignus eſſet, Paulus inprimis III. Summus Pontifex manifeſtè teſtatus eſt, qui titulos viri meritiſſimi pro dignitate augens Chriſti anno milleſimo quingenteſimo quadra-

dragesimo tertio Episcopum Cardinalem Tuſculanum renunciavit. *vid. Ciacon. Panvin. Claud. Rob. &c.*

Moritur Guil. Eps. Meldenſis vir verè magnus. *v. Cl. Rob. &c.*

A. C. 1534. *S. P. N.* 1054.

Feliciſſima morte vitam hanc ærumnis pleniſſimam abrumpit B. Petrus Favenſis Montis Coronę Monachus, exemplo virę Sanctiſſimę ſæculo huic, ut & patrocinij utiliſſimus. Huic morti proximo, cum fandi facultas violentia morbi ablata eſſet, paulo ante ſupremum vitæ anhelitum reſtituta eſt, cum inter illam ſilentij diuturnam moram graviſſimo conflictu cum Dęmonibus depugnaſſet. Saluta proin rurſum lingua hilaris, in ea quam primum juxta & ſuprema verba erupit: Ego vici, Ego vici, Ego vici. Te DEVM laudamus, Te Dominum confitemur; mox Fratribus Cantici eiuſdem Cætera proſequentibus, cum fine Cantici felicem ille animum creatori ſuo tranſmiſit. *Lucas Ruhenſ.*

Præterea jam ſingulis fere annis Monachorum profide exantlata per Germaniam pericula commemoranda; quorum prædia, villæ, poſſeſſiones, omnes aut plæræque ob invictam eorundem conſtantiam direptæ perduellibus Chriſti, & Eccleſiæ hoſtibus ceſſere. *Chron. div. &c.*

A. C. 1535. *S. P. N.* 1055.

Inæſtimabili vitæ merito excellit venerabilis Pater Ludovicus de Strada Hortenſis Monaſterij reformator Ciſterc. Monachus, Complurenſis Collegij ſub hæc tempora Rector; de ſuis non ſolum, verum de Patribus Societatis Ieſu, noviter à B. Ignatio inſtitutis longè meritiſſimus, quos complutum venientes, cum graves illico adverſorum procellę exciperent, & plurimi ibidem everſos cuperent; inſigniter non ſolum juvit Conſilio, ſed & manum ipſe operi admovens, eos qui ſe opponebant placare ſtuduit, & litteras multa Sanctitate, & ſpiritu Divino plenas ad Vniverſitatem miſit, in quibus novi hujus inſtituti perfectionem commendavit, quantumque ex illorum receptione commodi ad omnes perventurum eſſet indicavit. Ita opera noſtrorum, non ſolum ipſe Sanct. Ignatius primum uſus eſt, neque ſolum fundata à noſtris plura collegia, ſumptus inſuper, & proventus annuos accepere, verum patrocinio eorundem in celeberrimam primum Complutenſem illam Academiam admiſſi ſunt, ut pluribus ſanè nominibus noſtris obligati, perpetua charitatis neceſſitudine teneantur. De fructu à prædicatione & exemplo ejuſdem Ludovici orto pluribus Henriquez faſciculi *l.* 2. *d.* 27.

A. C. 1536. *S. P. N.* 1056.

Plurimum è noſtris feliciſſimo ſanguine tingitur atque exornatur Angliæ Regnum, per eoſdem olim ad Chriſti fidem aggregatum. Alios inter Ricardus Wohinringer celeberrimi Glaſtemburienſis Cœnobij Abbas, cum F. Ioanne Torne & F. Rogero Iacobo, omnes ſuſpenſi, & in quatuor partes ſecti, glorioſo Martyrio conſummati. Simili omnino morte, & Corona eodem anno digni à DEO habiti ſunt duo alii Abbates Whallenſis & Saulienſis; & Guillelmus Haddoc Monachus Wallenſis Congregationis Ciſtercienſis, ut nullo omnino ſæculo noſtrorum deficeret magnanimitas atque Conſtantia, ad fidem Catholicam etiam cum proprio ſanguine conſignandam, quorum hic exempla pauca pro ſexcentis proferimus, ut ſaltem continuationem meritorum Benedictinorum æſtuamus. *Vid. Rer. Angl. ſcript. diverſi. &c.*

Pari felicitate coronam conſequuti duo alij Abbates Congregationis eiuſdem Riverienſis & Fontanenſis, ut ex una unius anni digniſſima fertilitate cęterorum etiam copiam facile metiaris, & ab exemplo tot Abatum, ſubjectorum virtutem atque imitationem colligas atque agnoſcas. *vid. cit.*

Sed ante omnium conſtantiam enituit infractus Vitingi noſtri Glaſtoniæ Abbatis animus, qui velut murum pro domo Dei oppoſuit ſe impijſſimi Henrici Regis contra Eccleſiaſticam libertatem conatibus. De cuius, ut & Hugonis Fetingdoni Redingenſis, & Ioannis Beci Colceſtrenſis Abbatum, & Ruggi

Ruggi Onionique Monachorum preſbyterorum glorioſiſſima morte conſulendus Clemens noſter Reinerus in Apoſt. Bened. Angl.

Moritur eodem anno B. Petrus de Burgos, intimus quondam amicus, & alter velut Achates, viri Sanctiſſimi Garſiæ de Ciſnetos, Congregationis Hiſpanicæ Inſtitutoris, cui poſt B. M. Petrum de Nunnoz in Abbatia ſucceſſit, Garſiam ſpiritu & merito proximè aſſequutus, & plurimis per Hiſpaniam reformatis Cænobijs longè meritiſſimus. Vid. Anton. de Yepes. &c.

A.C. 1537. *S.P.N.* 1057.

GEtvvicus noſter Weingartenſis Abbas Rei Catholicæ, & Imperio totus intentus impenſuſque, nulla ſpe lucri aut bonorum, graviſſimis ſui Cænobij incommodo, diſpendio, & impenſis, Imperatoris atque Imperij commodis proſpiciens, & neceſſitati patriç conſulens, graviſſimis fungitur Legationibus, in remota & extera regna Imperatorem ob Regni negotia conſequutus, adeo noſtri ambitione, & fortuna omni potiorem fidem & Conſtantiam habuere. *Ex vinea noſtra & Chronol. Ab. & rerum Weing, &c.*

De B. Hieronymi Sueſſani meritis, & virtutibus multa & miranda celebrat Lucas Ruhenſis, qui hoc ipſo anno Rhuæ fundationem ſcriptis commemorat, ad quem Lectorem remittimus, & ad alia properamus.

A.C. 1538. *S.P.N.* 1058.

SIngulis ferè annis minimè tamen ſingula, ſed plurima atque ingentia Gervvici Weingartenſis noſtri Cænobij Antiſtitis de Imperio atque eius Auguſto merita commemoranda forent; nec cenſeremus, etiam Compendio excludenda, niſi amori proprio, Sanguinis ac Religionis propinquitati obnoxia laudatio videri poſſit. Prætermittendum tamen minimè eſt, Gervvici inprimis Conſilio atque opera; haud modico Imperii bono, ordiniſque noſtri, atque aliorum etiam Abbatum ornamento Collegium Sueviæ Abbatum eſſe inſtitutum, Gervvico eiuſdem Collegii rem & honorem primum promovente, Archivum habente, & Cancellario ab Abbatibus deſignato Ex Weingart. monimentis.

A.C. 1539. *S.P.N.* 1059.

IN Anglia ſumma ſe conſtantia noſtri pro defenſione libertatis Eccleſiaſticç Regi Henrico oppoſuere, ac proin ejecti Cænobijs graviſſima perpeſſi nonnulli, ut ſupra vidimus, & alias videbimus, pietatem hanc etiam luere morte debuerunt. Audiamus Sanderum ipſum teſtem omni exceptione maiorem ipſumque de Eccleſia longè meritiſſimum: poſt quam Conſtantiam Martyrum noſtrorum graphice deſcripſiſſet, ſic deniq; de ſcelere Henrici Regis loquentem: Henricus igitur tanquam victor (trucidatis Abbatibus, ac Monachis eiectis) omnia invaſit, dejecit, vaſtavit, ac demolitus eſt: poſſeſſiones autem annuaſque Cçnobiorum reditus, ne unquam poſtea repeti, aut à quoquam ſuorum ſucceſſorum Principum Eccleſiç Chriſti reſtitui poſſent, univerſos fere nobilitati diſtribuit, nonnullos aliis cenſibus ac reditibus, nonnullos pecunia numerata commutans, Catholicoſque etiam invitos cogebat, ut ſpolia hæc Eccleſiaſtica emerent, quo vel ſic eos ad ſceleris ſui defenſionem obligaret. Atque hic finis fuit Monaſteriorum ac Monachorum in Anglia poſt mille ferè annos, quam illi ad eam Inſulam Chriſtianam fidem attulerant, & cum eadem creverant, omniumque Regum munificentia aucti fuerant &c. Sed de cauſis tanti mali alios, etiam Hæreticos ipſos audiamus, unde manifeſtum fiat, non inertiam aut luxum Monachorum (ut nonnulli minus humaniter judicantes loqui ſolent) occaſionem impio Regi miniſtraſſe, abominandum ſcelus de Religione opprimenda excogitandi, aut aggrediendi: Clariſſimè enim Scanderus deſcripſit Abbates, & Monaſteria ordinis Congregationiſque noſtrç illo tempore communi Regularique vita, & chori majeſtati, Monachorum numero, hoſpitalitatis laude, & eleemoſynarum ſanctiſſimarum abundantia, inſi-

inſigniter floruiſſe. Nec ſine ſanguine & vulneribus expirare Mooaſticam profeſſionem ſuam paſſi ſunt. Quum nobiliſſimi eorum Abbates, & graviſſimi, cum aliquot Prioribus, & Presbyteris Martyrio propter conſtantiam fidei fuerint affecti, & multi ex illis ad ultramarina dilapſi Monaſteria, multi in propinquorum ædibus, ſanctè in profeſſione perſeverantes calamitati ſuæ ſupervixerint. Sed ecce cauſam mali ingentis, & graviſſimi in Eccleſia ſcandali, pulcherrimo tirulo palliatam: Collegia duo à Cardinali VVolſæo magno nimirum, ut Anglicanæ Reipubl. bono ædificata, ubi juvenes ſtudioſi & viri docti alerentur, & in horum dotationem quadraginta Cænobiorum reditus abſumendi videbantur. Dicat ſuum liberrimè judicium, impius cætera Camdenus in ſua Britannia p. 117. Fuerunt etiam regnante Henrico VIII. (fas ſit meminiſſe) avitæ pietatis monumenta, ad DEI honorem, fidei Chriſtianæ, bonarumque litterarum propagationem, & pauperum ſuſtentationem, domus Religioſæ, ſcilicet Monaſteria, ſive Abbatiæ, & Prioratus numero 645. à quibus cum Clementis VII. Pontificis permiſſu fuerint ſupreſſæ quadraginta in gratiam Cardinalis VVolſæi, qui tunc duo Collegia, alterum Oxonij, alterum Ipsvvichi inchoaverat: Statim circa annum Domini 36. Henrici VIII. in Rempubl. Angliæ Eccleſiaſticam, quaſi torrens rupto agere irruit, qui gentis Eccleſiaſticæ partem maximam, Orbe ſtupente, & Anglia ingemente, cum pulcherrimis ædificiis fúditus proſtravit. Nam Papa Cardinali, Rex ſibi cum Parlamenti aſſenſu permiſit. Vnde anno 1536. ſingulæ Religioſæ ædes, cum facultatibus omnibus, quæ in reditibus annuos ducentas libras, vel minus habuerunt, numeroque erant 376. Regi fuerunt conceſſa. Et anno in ſequenti ſpecioſo evertendæ ſuperſtitionis obtentu, reliquæ cum Collegiis, Cantariis, & Hoſpitalibus, Regis arbitrio fuerunt permiſſæ. Quo tempore cenſitæ ſive taxatæ fuerunt Religioſæ ædes ſuperſtites 605. Collegia, præter ea quæ in Academiis 96. Hoſpitalia 110. Cantariæ & liberæ capellę 2374. Quæ pleraque omnia brevi poſt tempore paſſim diruta, reditus diſtracti, & opes, quas Chriſtiana Anglorum pietas, ex quo primum CHRISTO nomen dediſſet, DEO conſecraverat, quaſi momento diſperſæ, & abſit verbo invidia, profanatæ. Hæc Camdenus à fide alienus; & paria Godvvinus, cujus verba Reinerus exſcripſit, qui inſuper ipſe Sacrilegii pœnam Regi ab Numine immiſſam, plurimorum (quos ipſe pios & doctos veneratur) ore aſſignatam, liberè profitetur. Sanè quantum incommodi ex everſione Monaſteriorum, & profligatione Monachorum, pauperibus acciderit, refert ex bonis autoribus Stons in ſuis annalibus, à Reinero adductus, his verbis; Parlamentaribus Comitiis mẽſe Februario inchoaris (Anno 1536.) permiſſa ſunt Regis arbitrio, omnia Regni Anglię Cænobia, quorum reditus annui ſingulorum non excederent cenſum duorum millium Francorum Turonenſium cum omnibus bonis, quæ ad eadem pertinerent. Fuerant illa numero 376. Mobilia bona, & ſupellex horum Conventuum minimo pretio diſtracta, taxata ſunt centum millibus florenorum.

Lamentatione digna res fuit, inquit autor meus, quem ſequor, audire populi plebiorumque gemitus, & lachrymas, ſumma enim in his Cænobiis vigebat Hoſpitalitas, putanturque ex hac ſuppreſſione, amplius quam decem millia perſonarum omni ſpe & re ad victum, veſtitumque neceſſaria excidiſſe &c.

Addit Reinerus: Quantum igitur gemituum, quot flumina lachrymarum pauperes de plebe profudiſſe par eſt anno ſequenti, quando 600. maiora Cęnobia, longe opulentiora reditibus, abundantiora eleemoſinis, numeroſiora clientelis ſunt ad privatorum fiſci, & fiſcalium prædatorum uſus redacta; quorum ſuppreſſione procuIdubio aliquot centena hominum millia ad extremam ſunt mendicitatem redacta. Sed audiamus jam DEI judicium, non trepidè

ſeu dubitanter,ſed affirmate & ſine dubio, ab eodem Annalium autore pronunciatum. Cum obtinuiſſet Cardinalis Wolſæus,inquit,à Clemente VII. poteſtatem quadraginta Monaſteria, optimæ famæ, hoſpitalitatisque laude celebria, neque Rex proptereà illũ repræhenderet, nullus Epiſcoporum,aut procerum Regni contra hiſcere auſus fuit. Quinque habuit huius facinoris adminiſtros præcipuos; qui cum Priorem conventumque Davenrtiæ quadam vice quædam Cœnobii latifundia poſtulaſſent,paſſique fuiſſent à Monachis repulſam: Statim excogitata cauſa, eoſdem apud Cardinalem accuſarunt, qui occaſione gaudens oblata, ſtatim juſſit Conventum diſſolvi,& novo Collegio ſuo Cœnobij bona applicari. Quãtum autem ſupplicium ſumpſerit DEVS ipſe,de authoribus,& miniſtris huius ſacrilegę rapinæ, ad ambitionem tantummodo ſuffulciendam commiſſæ,cui opes privati Cardinalis non ſufficiebant (inquit meus autor) nos ipſi in parte oculis noſtris conſpeximus; è quinque enim iſtis, quos diximus, adminiſtris, duo inter ſe rixantes à verbis ad gladios ita proceſſerunt, ut alter occiſus, alter ſuperſtes pugnæ propter ipſum homicidium fuerit in furcam ſublatus, tertius ſe ipſum in puteum præcipitavit, quartus benè notus multis ex valde divite redactus ad extremam inopiam uſque ad diem ultimum miſerabilis vitæ,oſtiatim mẽdicate coactus ſit, quintus vocatus Doctor Alanus præcipuus Sacrilegiorum iſtorum exſequutor, jam in Hibernia factus Epiſcopus, crudeliter membris truncatus fuit. Cardinalis ipſe paulo poſt in Regis odium incurrens, miſerabili morte perijt, omnibus dignitatibus prius exutus; Collegia, quæ meditabatur magnificentiſſima ſtructura, ex ruinis Monaſteriorum erigere, nunquam fuere conſummata. Nam Ipſwicenſe Collegium penitus fuit dirutum,& Oxienſe etiam hodie manet duntaxat inchoatum. Pontifex quin etiam Clemens, qui hanc Cardinali licentiam permiſerat, magno vitæ ſuę diſcrimine in Caſtro Sanct. Angeli obſeſſus vix evaſit, Romana urbe ab obſeſſoribus, miſerè ante oculos ejus devaſtata. Hæc ad verbum Stous, & Reinerus noſter; unde colligas manifeſtè, quam rigidè animadverterit in eo Numen, qui Collegia pro ſtudioſis potiora, Monachorum precibus, & contemplatione duxere, ſed fuſior exin Reinerus de Vſurparoribus Bonorum Eccleſiaſticorum, & mira Numinis in eos vindicta: qui requirendus.

A.C. 1540. *S. P. N.* 1060.

IN Hiſpania, Italiaque feliciſſimi noſtrorum ſucceſſus. Hiſpania inprimis, viris Sanctiſſimis & doctiſſimis abundat, ut qui ſolus Abbatum Hiſpanorum conviventium ſyllabos apud Antonium de Yepes obiter obeat, obſtupeſcat totus, tot uno eodemque tempore in cęlo Benedictino ſydera colluxiſſe. Interim eminentiſſimos vero ſanctitate excellit, & in ſui admirationem concitat Hiſpaniam univerſam Alphonſus de Burgos, auctoritate atque opibus inter palatinos, & familiares Caroli V. Auguſti olim princeps, nunc Cęlitum Reginę obſequio proximus, de quo conſulendus Yepes tomo quarto centur. 5.

Inter doctrina prętantiores celebratur in Italia Ioannes Baptiſta Folengus Monachus & Prior S. BENEDICTI prope Mantuam, qui inter alias, digniſſimas æternitate lucubrationes poſteritati nomen multis meritis commendavit, Commentarijs inprimis in omnes Pſalmos Davidicos eleganriſſimo ſermone ſcriptis: aliis item Commentarijs in Epiſtolas Canonicas omnes, & in primam Joannis. *Arnold. Wion.*

A. C. 1541. *S. P. N.* 1061.

SAncto Ignatio primo Patrum Societatis JESV Inſtitutori non ſatis in noſtro Monſerratenſi Cœnobio, ea quę ſupra commemoravimus ſubſidia accepiſſe. Sed & quia ita feliciter ſucceſſerant, quæ apud noſtros inchoaverat, DEO anſpice, & noſtris qua poterant ope atq; conſilio iuvantibus, ſupremam denique recens inchoato operi apud noſtros quoq; imponendam manum

manum cenſuit. Proin conſtituta jam ſocietate, Religionis vota nuncupaturus, tot inter Romanæ Vrbis Baſilicas, antiquitate ac piorum hominum frequentia illuſtres, non aliam delegerat, quam Apoſtolo Paulo via Oſtienſi dicatam: Vbi coram Divi BENEDICTI Monachorum Abbatis, & Patriarchæ ejuſdem Sanctiſſimâ arâ, ex ſui inſtituti formula ſactam illam Cæremoniam perageret. Ita rurſum apud noſtros, maxima quæque aggredi imo abſolvere ſanctiſſimi viri animo ſedit; quo ſuos nimirum filios, perpetua quaſi obligatione, in ſuo, ac primo ſuorum voto coram DEO, & Sanctiſſimo Patriarcha noſtro obſides contraderet. *Vid. Ribaden. Biderm. M. Ant. Scipio. &c.*

A. C. 1542. *S. P. N.* 1062.

MErito ſuo, extra invidiam, & ſupra famam omnem evectus, eminentiſſimo dignitatis gradu ſublimatur Gregorius Corteſius, ex Monacho & Abbate S. P. N. BENEDICTI de Padolyrone in agro Mantuano Sanct. Roman. Eccleſ. Cardinalis Presbyter creatus à Paulo tertio, titulo Sanct. Cyriaci in Thermis, honorem illum multo magis ipſe ſapientiæ, doctrinę, ac pietatis eximiæ fama ornavit, quam ipſe à purpura ornari potuerit. De quo *vid. Hieron. Platus, Ciacon. Panvin. Wion, &c.*

Sub idem tempus renunciatur Epiſcopus Cardinalis Tuſculanus Philippus noſter della Camera Epiſcopus Bononienſis, de quo etiam multis agendum foret, niſi calamum promiſſa reijcerent. Vid. Ciacon. Panvinus, &c.

A.C. 1543. *S. P. N.* 1063.

INter illuſtriſſimos genere & virtute orbis univerſi, & ſæculi hujus ex ordine ampliſſimo viros, excellit atque exſplendeſcit F. Benedictus de Toco, illuſtriſſimis parentibus genitus, & Regum Albaniæ ſive Epiri Sanguine deſcendentibus, & ultimorum Orientis Imperatorum: Idem Imperatori Carolo charus, atque in aula pincernæ munere ſpectatus, ſtupentibus univerſis, priore ſæculo Monſerratenſe Cænobium ingreſſus, atque per dura & aſpera probatus, hoc ipſo anno ordinem noſtrum profeſſus eſt, in quo deinceps, tanta morum enituit excellentia, ut ad ampliſſimos deinceps honores, & diverſas Epiſcopales Cathedras promoveretur. Et hunc quidem hoc anno pro ſexcentis dedimus, qui in unica congregatione Hiſpanica, ut Caſinenſem aliaſque taceamus, cucullum ampliſſimis honoribus, & generis dignitati longe antepoſuere: quorum in hodiernam diem ſola Hiſpania tot tantoſque producere potest, ut jure merito ſequutura poſteritas obſtupeſcat ſuper tanto ſæculi contemptu univerſa, & primam BENEDICTINI cuculli gloriam demiretur. Videant. rerum Hiſpanic. ſcriptores, &c.

A.C. 1544. *S.P.N.* 1064.

IN novos Chriſti Tyrones, Sanct. Ignatij Loyolæ diſcipulos, Societatis JESU Patres, affectu propenſiſſimi Monachi noſtri, diverſim paſſim Provinciis eoſdem ſuſcipiunt, fovent atque arctiſſimè amplectuntur. Verum ut impenſa ſocijs, ac filijs auxilia omnia prætereamus, demeriti ſub hæc tempora (quamvis certum annum non aſſignemus) Caſſinenſes noſtri, ne quid Monſerratenſibus, ac Divi Pauli Monachis officio, atque humanitate cederent, novo & inſigni beneficio Sanctiſſimum Novi Inſtituti Parentem ipſum Beat. Ignatium, cui longum Hoſpitij jus, ſua ſeque ipſos promptiſſimis animis impendere. Digna memoratu res, ac proin ex Caſſinate Monacho audiamus. Quo tempore Ignatius (ait Scipio noſter) opportunam remotioris ſeceſſus quietem præſcribendis ſuæ ſodalitati Regulis exquirebat. Caſinum adijt, ibique rerum qui opus eſſent, tum verius, alteriusve Monachi ſubſidio à Præſide inſtructus, ad Albenetam ſe contulit, locum (eſt membrum ſive Prioratus Caſinenſium B. M. V. ſacer) in eodem Caſinati ſaltu, quingentos circiter paſſus à primario Cænobio disjunctũ, eique operi, quod Ignatius moliebatur

apprimè accommodatum & habilem. Hic omni humanarum rerum cura, & cogitatione abjecta, paſſim aſſiduis precibus explorandæ Numinis voluntati, partim ſtudioſè lectitandis expendendisque Sanctorum Patrum, qui Religioſas familias condidere, Sacris decretis, plures dies traduxit, alia ab aliis, quę aptè videbantur ad ſuum inſtitutum transferri poſſe, (ſed plura utique, ac meliora è D. BENEDICTI Statutis ſapienter mutuatus,) ſanctiſſimas Leges conſcripſit, quarum poſtea è praxi, & uſu, tam ingens ac multiplex, tam brevi ad Chriſtianam Rempublicam utilitas eſt derivata, ut Orbis Vniverſus admiretur, & obſtupeſcat. Multis prætetea DEVS, indulgentioris benevolentiæ argumentis, degentem apud Albanetam Ignatium eſt proſequutus, tum præſertim cum illi inter orandum Socij cuiuſdam è ſuis (qui per id tempus Romæ obierat) animam in cælum ſubeuntem, aſpectabile ſpecie repræſentavit: ut ſanctiſſimus Patriarcha BENEDICTVS videri potuerit, diverſanti domi ſuæ Ignatio, & pulcherrimo operi intento gratificati voluiſſe, impetrata illi Divinitus communicatione miraculi, quo ipſe apud Caſinum degens, Scholaſticæ ſororis, & Germani Capuæ Antiſtitis animas, ad ſuperos evolantes, chariſſima in luce conſpexerat. *Ita Scipio.*

A.C.1545. *S.P.N.1065.*

PОntificijs infulis in ordine non pauci merita & gloriam Priſcorum æquavere. Præcipuis annumerandus Iacobus Regius, Renati ex Magdalena Gauffier filius, Monachus primum Dolenſis, dein Abbas ibidem, mox & Villelupenſis, dein & Cluniacenſis electus, armatis cedere Regis Galliæ precibus (ita Anglum mox alij, aliique imitati Cardinalem, Cænobia cum cucullo nil peius odiſſent, in purpura ipſa exambiebant) in favorem Ioannis Cardinalis Lotharingi cogitur. Denique Iacobus Bituricenſis Archiepiſcopus renunciatus, inſigne tanto in honore ordini decus addidit. *De quo leg. Gall. Hiſt. &c.*

Floruit hoc ipſo tempore Antonius de Monte, ex Monacho Montis Angelorum Congregationis Cluniacenſis, Epiſcopus Civitatenſis. *Conſul. Aug. Florent. &c.*

A.C.1546. *S.P.N.1066.*

IN nova ordinis noſtri Congregatione Montis Coronæ (ſic enim illam à poſteriore nomenclatura, ſed hodiè notiore appellamus) virorum genere, doctrina, ſanctitate illuſtrium tanta frequentia: ut perfectorum æquè convenienter, quam Monachorum congregationem licuiſſet appellare. Adeo ex tanta tenebrarum denſitate, lumina noſtra perpetuo effulſere, & perquam inſigni luce facem cæcutientibus, ut qui vellent, & ſaperent, tenebras ſæculi agnoſcerent prætulere. *Luc. Ruch. &c.*

Gervvici Weingartenſis Antiſtitis nomine, præter voluntatem noſtram, & merita ejuſdem, ſingulis annis abſtinuimus, nec porro hoc anno poſſumus, ut abſtineamus: tantis rurſum meritis Imperio atque Imperatori Carolo ſe probavit: quórum vel unum illud, quamvis præter dignitatem videatur; Abbatem, Monachum, caſtra ſequi, è re tamen Imperij fuit, conſilio tanti viri, Imperatorem, & qui pro Religione atque Imperio pugnarent, nunquam deſtitui. Adeoque compulſus exercitui adeſſe, etiam pro Duce Albano, juſſus commeatum, atque alia providere, quod hominem maiore fide & integritate, quam quemvis è ſæculi magnatibus, in ea procuratione verſaturum appareret, illuſtri exemplo docuit, virum litteratum, nobilem, ac Religioſum nihil dedecere quod juvandæ patriæ, & in cauſa maximè fidei, prodeſſet. Ex Abb. VVeingart. hiſtor. noſtra & moniment. VVeingart. &c.

A.C.1547. *S.P.N.1067.*

SEd longe illuſtrius meritum, & inter præcipua ordinis referendum; longè lateque Hæreſum peſtilentiſſima lue Germaniam univerſam invadente, Gervvicum ardentiſſimo Zelo, ferventiſſimo ſtudio, vigilãtiâ perpetuâ,

tua, tantum à magna & nobili Sueviæ parte multum avertiſſe, ſed & Imperio atque Imperarori conſulentem, plurimas paſſim, urbes, oppida, atque ſubjectas, iiſdem ditiones in officio continuiſſe, mox ab Cæſare Legatum fidelitatis ſacramentum eiuſdem nomine exegiſſe. Ex cirat.

Ipſo anno Gervvicus idem in publica ac ſolemni, Feſti corporis Chriſti, proceſſione, circum tulir ſupremum in inclinante jam imo merſa Hæreſum abominatione, Ulmenſi urbe, venerabile & ſacroſanctum Chriſti Domini corporis Sacramentum. Vr merito obſtupeſcat, qui inrer tantam juratiſſimorum Romanæ Eccleſiæ hoſtium copiam, unius viri Monachi conſtantiam & profeſſionem fidei, tam pulchro exemplo, ram publicam videar, ſeu reminiſcatur, cit. &c.

A. C. 1548. *S. P. N. 1068.*

LUgubris hic annus ordini univerſo atque Romanæ inprimis Eccleſiæ morte viri præſtantiſſimi, & tanto culmine honorum digniſſimi, Gregorij Corteſij, ex Monacho & Abbare S. BENEDICTI prope Mantuam Cænobij S.R.E. Cardinalis. Vir fuit doctiſſimus, peritiſſimusque Græcè atque Latinè, ex cuius laboribus ſeu lucubrationibus, multis & peregregijs, incertum quo caſu ſublatis, ſeu deperditis, pauca ſuper eſſe memorantur. Nimirum:

- De viris illuſtribus Ordinis Monaſtici lib. 1.
- Hymnorum diverſo metro lib. 1.
- Quod S. Petrus fuerit Romæ lib. 1.
- Epiſtolarum familiarum lib. 1.
- S. Baſilius de virginitare ab ipſo ex Græco in Latinum tranſlatus.

Is quanti ſemper cucullum fecerit, adeoque purpuram riſerit, in ipſa morte pulcherrimo ſanè dicto, comprobavit, cum imminente ſuprema hora cubicularium compellans: Ecce jam, diceret, ecce pluribus annis Cardinalis fuimus: quid autem nunc ſuper eſt de hoc honore? Quanto ſatius fuerat in Religione mori, ubi minus erat animæ periculum. Hieron. Platus, Ciaco. Panvin. &c.

Ipſo anno probatus exercitiorum libelius à Summo Ponrifice. S. Ignarij Mauroſæ quondam ſeu meditatus, ſive etiam ſcriptus, ad cujus perfectionem haud modice feciſſe Monſerratenſium noſtrorum diligentiam, & Cianonis præcipuè Monachi, qui à confeſſionibus Ignatio fuerar, opem atque operam ſed anre omnia mareriam ſubminiſtraſſe Garſiæ Abbaris Exercitiorum librū, Antonius de yepes noſter, Arnoldus Scipio aliique affirmant, & luculentè demonſtrant.

A. C. 1549. *S. P. N. 1069.*

FOrtiſſimi Chriſti Athleræ atque invictiſſimi Catholicæ Eccleſiæ propugnaroris Joannis Fockenami Euiſhamenſis Monachi, admirandæ conſtantia, & magnanimitas celebranda. Is anno 1526. cum aliis Patribus ac Fratribus ſuis Monachis Cænobio per vim exactus, Joanni Bellò adhæſit Wigorniensi Epiſcopo, eidem à Sacellis factus eoque mortuo anno 1539. ad Edmundum Bonnerum ſe contulit Londinenſem Epiſcopum, apud quem agens, totum ſe ad graviſſimos Hæreſum errores confutandos, & propagandam catholicæ fidei veritatem dedit, eoque inprimis graviſſimum Hæreticorum odium incurrit, ac proin Edmundo Epiſcopatu pulſo: Feckenamus in vincula abreptus; Turrique Londinenſi incluſus eſt. Verum Feckenamo neq; in anguſtijs carceris, animus anguſtus fuit, roburq; ac virtus ſingulari Numinis dono crevere, ita ſumma libertate, cum liberis ipſe vinctus confligeret, & Hæreticorum antesignanos, & principes in certamē provocaret. Contēptim accepere unius Monachi provocationē Hæretici, tantòq; libērius conſenſerāt, quo minus ab uno multi, præſertim in impio dogmate veriatiſſimi metuebāt, Itaque hoc fine eductus ex carcere ſeptem ſolemnes habuit diſputationes, circa præcipuos fidei articulos, ita ſolidè ſceleratorum convicit, & Catholicæ Eccleſiæ doctrinam propugnavit, ut Hooperus ipſe PſeudoEpiſcopus Wigornienſis Princeps aſſeſſorum non immerito ſibi ſatisfactum eſſe fateri cogeretur. Sed de glorioſe geſtis Feckenami, ſuis locis dein-

ceps. *Vid. Reiner in Apoſt. Ben. Ang. Stapletonus, Camdenus, Piſeus. &c.*

A. C. 1550. *S. P. N.* 1070.

VT ſubinde aliquorum ſaltem ex ordine virorum eruditione & ſcriptis celebrium meminerimus, abundāte inprimis eiuſmodi plurimis, Belgio, Italia, & præcipuè ſub hæc tempora Hiſpaniæ regnis: Clariſſimus hoc anno effulſit Benedictus Canophilus, Sanguinus Carinenſis Monachus J.V.D. cuius celebrantur inprimis,

De foro fori, & foro poli tractatus.
Repertorium Iuris Civilis.
Multa in Iure Canonico.
Summa rerum, & alia plura.

Neque minore commendatione dignus Miniatus Pittus, nobilis Florentinus, Monachus & Abbas Sancti Miniati Florentiæ, Mathematicus præſtantiſſimus, qui plura in Mathematicis maximè ingenij reliquit monimenta, & librum inſignem, de nominibus antiquis, & recentioribus omnium Civitatum & Regionum totius orbis. Arnoldus, aliįque.

Inter Epiſcopos ordinis ſub hæc tempora celebriores Philibertus de Rie, & Petrus de Balma, uterque ſucceſſivè Genevenſis Epiſcopus, ex Abbate S. Claudii, plurima pro fide ab Hæreticis perpeſſi, poſterior denique creatus Sanct. Rom. Eccl. Cardinalis Tit. Pammachij SS. Ioannis & Pauli & Archiepiſcopus Veſuntinus. Vid. Cl. Robertus. Wion. &c.

Sed & fama celebratus hoc ipſo tempore ex illuſtriſſimo Cimacenſium Principum genere F. Carolus de Croij, ex Monacho Abbas Affligemenſis, mox Altimontenſis; & Sanct. Ghisleni, Epiſcopus denique Tornacenſis, cuculli in tanto honore amantiſſimus, & Cænobij maximè Ghisleniani; in quo etiam vitam hanc mortalem reliquit, & ibidem conditus eſt. *Vid. Belg. Rer. ſcript. &c.*

A. C. 1551. *S. P. N.* 1071.

INter Germaniæ Abbates inſigni vitę innocentia, digniſſimoque Religionis exemplo poſteritati præit, ſed & eidem relictis lucubrationibus viro Religioſiſſimo digniſſimis, pro virili conſulit, Henricus Clauſius Abbas Wiblingenſis, fidei luce illuminatiſſimus, radios ſuos ſpargit, & divino Calămo libris ſcriptis, cultum Sanctorum, eorum ipſe obſervantiſſimus, & contemplatione cæleſtium, quantum mortali homini licet, ijsdem proximus, nomen ſuum, ſolatio poſterorum fidelium, labore ſanctiſſimo commendavit. Scripſit

Hierapolim ſive de cæleſti Curia lib. 2,
Orationes ad cæleſtem Curiam l. 1.
Speculum propriæ cognitionis l. 1.
Dialogorum vitæ Chriſti l. 3.
Dialogum, cui titulus, negligens Pater.
Miſcellaneorum l. 1.
Sermonum Variorum l. 1.
Exercitium devotiſſimum ad Deum, & Sanctos Patronos.
Commendationem devotam ad S. Annam.
In Caput Regulæ ſanctiſſimæ de obſervatione quadrageſimæ ſermones 2.
Apologiam pro ſe adverſus Apoſtatam.
Dialogus ad Patrem & Filium ad Religionem aſpirantem
Epiſtolarum ad diverſos l. 1.

Obijt hoc 1551. 13. Auguſti decrepitus, & optimè meritus. *Ex monim. wibling. &c.*

Eodem anno Sanct. Roman. Eccleſ. Cardinalis creatur petente Carolo V. Imper. Vir eo honore digniſſimus F. Gregorius noſter Martinuſius Hungarus, Monachus Monaſterij Sanct. Pauli, Cænobij nomine decepti, aſſeruere. Arnoldus,

A. C. 1552. *S. P. N.* 1072.

IOannes Feckenamus noſter, poſt longum carceris ſqualorem, exaltata ad thronum Regni Maria, educitur; & pro merito felíciſſimę triũphatis Hæreticis; utcunque remuneratus, in clientelam Regiam aſciſcitur, eidem à ſacris factus, & decanus Cathedralis Eccleſiæ Londinenſis renunciatus. Is quanto exin animo cum Hæreticis liber conflixerit, qui captivus de ijsdem tam frequenter ac glorioſè triumphavit, dici & deprædicari ſatis non poteſt; vel

vel ipſis Hæreticis id ipſum teſtari coactis, cum non poſt multos iterum annos eundem interruptum, nec admittere quidem ad concertationem aliquam, nedum committere cum eodem de rebus fidei quiſquam auſus eſſet. *vid. Sander, Reiner. Pitſius &c.*

Claret Hieronymus Sochierius Abbas Claræ vallenſis Congregationis Ciſtercienſis Theologus inſignis, in Concilio Tridentino clarus, poſtea Ciſtercij Abbas Ordinis Generalis, & tandem Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalis. *Vid. Clem. Rob. &c. Petramellarius Ciacon. Wion. &c.*

A.C.1553. *S.P.N.1073.*

PRæclariſſimum poſtremi ſæculi ſydus, Ludovicus Bloſius Abbas Lætionis ex Belgio in orbem univerſum Religionis & doctrinæ radios emittit. Is nobili Bloſiorum familiâ apud Hannonios natus, dignè tanto genere educatus, Clenardum virum doctiſſimum inventutis Magiſtrum habuit, tribus ab eodem linguis inſtitutus. Ex hinc palatinis addictus, inſtructusque moribus in Cæſaris aulam miſſus eſt. Sed illud Pœtæ prudentior juvenis animo ſollicitus verſans. Regalibus exeat aulis, qui vult eſſe pius &c. In Lætienſe pervetus Hannoniæ Aſcetorium, vel ab Oceano naufragus ſe contulit, ſacramq; indutus veſtem, ſacro ſe Tyrocinio Monachis probavit, exin dilectus omnibus, Monachum profeſſus, & Lovanium ut ſacras illic addiſceret litteras miſſus eſt, tanta apud ſuos virtutis opinione, ut abſentem Ægidii Gippi, decrepiti Abbatis Vicarium omnia ſuffragia nominarint, & rogata (quod ætatis ſecundum & viceſimum annum non excederet) Romani Pontificis authoritate eundem ſibi præficerent. Biennio poſt, extincto morte Ægidio, plena poteſtate Lætienſis Abbas: Collapſam nonnihil apud ſuos, veterem & ſanctiorem diſciplinam inſtaurare, & revocare animum induxit. Quo factum, ut ſuis Monachis decreta Pauli III. Pontif. Maxim. diplomate firmata proponeret: eſtque hodie Belgica inter Cænobia Lætienſe nulli ſecundum cum ob diſciplinæ Monachicæ obſervantiam, tum ob Bibliothecæ veteris, ac potiſſimè Sacrarum litterarum cuſtodiam. Cæterum Bloſius familiaritate uſus S. Ignatij Loiolæ in ipſis Societate initijs, per litteras crebriores, eũdem in pietatis negotiis identidem conſuluit, extantque ſat graves eorundem apud Patres faſciculi, qui utriuſque Divi ſumma cum commendatione deinceps orbi patebunt. Sed de meritis Bloſij fusè ſuo loco, hic ſufficiat, ſui Cænobij ſtrenuum reformatorem induxiſſe. *Ex tomo. 1. Sanct. Ord. noſtri. ſap. cit. Morat. Burghes.*

Mortuus eodem B. Iodocus Palmerius Monachus Cænobij & Congregationis Montis Virginis, ſanctitate clarus. *Mart. Ben. Arnold. &c.*

Floret eodem anno Flavius F[illegible]trarienſis, Monachus Caſinas, vir doctiſſimus Græca & Latina lingua valde inſtructus, & à Papa Iulio III. plurimum dilectus, à quo tandem Ra[illegible]cilenſis Epiſcopus creatus, munus ſibi injunctum laudabiliter implevit. Bland. Rom. &c.

A.C.1554. *S.P.N.1074.*

ADmirandus prorſus virorum genere, doctrina, & Sanctitate illuſtrium numerus in Hiſpania, & præcipuè Cænobijs Valliſoletano, Monſerratenſi, & Naiarenſi, de quibus Hiſpan. rerum ſcriptor. conſul. & mirabitur ſanè qui vel ſolos Abbatum Hiſpanorum ſyllabos denuo perleget, tot ſimul ſemelque Cænobiorum diverſorum Antiſtites, ſummâ doctrinæ atque Sanctitatis opinione celebratos. In Angliâ, & Germania nonnulli Hæreticos glorioſè oppugnant. Sed & Italia non calamo, pro ferro contra eoſdem abſtinuit, in qua Iacobus de Leccio Monachus Congregationis Cæleſtinæ Paulo IV. Summo Pontifici charus, impia eorum dogmata, & Hæreſeos auctorem, inſigni libro eluſit, ac convicit. Scripſit idem præter librum memoratum, de conſolatione Crucis librum unum. de Ceremonijs ordinis ſui lib. 1. de vita Cæleſtini V. lib. 1.

Sed ante omnes Gervvicus Weingartenſis, & Dithelmus Sangallenſis Abbates, ille toto ferè Imperio Hæreſi obſtitit, hic in Sangallenſi ditione contra eoſdem ſtrenuè laboravit. De

quibus Conſul. *Mon. Wein. & Sangall. Manum.*

A.C.1555. *S.P.N. 1075.*

MEritiſſimus de orbe & poſteritate univerſa ad felicem immortalitatem feliciſſimus tranſit Iſidorus Clarius noſter, Monachus S. Ioannis Evangeliſtæ Parmenſis, & Abbas S. MARIÆ Ceſenæ Congregationis Caſinenſis, ſingulis ſi per compendium liceuiſſet, annis, ſingulis imo à pluribus meritis commendandus. Is Fulginatis Eccleſiæ Pontificatu ſublimatus, in omni vita dignum ſe Epiſcopatu oſtendit. Vir & morum integritate, & Scripturarum intelligentia, nec non linguarum peritia clariſſimus, qui Concilio Tridentino ſumma cum laude adfuit, & ſcriptis doctiſſimis Eccleſiæ ornamentum inſigne addidit. Mortuus in Cathedrali ſua Eccleſia conditus, à civibus ſuis ſequenti Epitaphio eſt condecoratus.

Iſidorus Clarius Brixinenſis, Fulginea jam VII. annis Epiſcopus, vita & moribus integerrimus, exemplo, & verbis admirabilis, doctrina clariſſ. Chriſtiana, Græcaque, Hebraica, Latina: mira in pauperes charitate ignitus, annū ſuæ ætatis circiter ſexageſimum agens, acutiſſima correptus febre patientiſſimè placideq; obdormivit, ac XL. poſt mortem horis, ob aſſiduam populi deoſculationem, maximis cum lachrymis ejuſdem, non fœtens certè, prô mirum, ſed redolens, hic ſitus eſt, die 28. Maij, 1555.

De operibus ejus quibus nomen æternitati conſecravit, hæc referuntur.

In ſermonem Domini in monte habitum Orationes 69.

In Evangelium Lucæ Orat. 54.

Orationum extraordinariarum tomi duo

De iuſtificatione hominis & gloria, orationes duæ, in Concilio Tridentino habitæ.

Aliæ plures orationes in eodem Concilio Tridentino habitæ.

De modo divinis adhibendo homini Chriſtiano Oratio. 1.

Novum teſtamentum vulgatæ editionis translatum

In Caput IX. Epiſt. ad Romanos Orat. 2.

In Caput XV. Epiſt. 1. ad Corinthios lib. 3.

In Cantica Canticorum lib. 1.

Pleraque excuſa Venetiis, & Mediolani extant, &c.

Eodem anno Pontifex Maximus electus Paulus IV. (dictus Caraffa) Neapolitanus, antea Joannes Petrus vocatus, noſtris propenſinne addictiſſimus, fundator, ante Cardinalatum, Cænobii S. Nicolai Teutinorum, cuius extare epiſtolam propria manu ſcriptam, ait Lucas Ruhenſis, ex qua oſtendatur, Caraffam ſtatuiſſe cum ſociis, cucullum Camaldulenſium noſtrorum amplecti, niſi Deus prohibuiſſet, & ad aliud maius ipſum vocaſſet. Is primo Pontificatus anno Hieronymum Sueſſanum noſtrum, ad ſe accerſiri juſſit. verbis Lucæ cit. referamus, ſimplicitate veritatem aptiſſimè enarrantibus. *Venit Romam vir obedientiſſimus, ac læto vultu, à Pontifice ſuſcipitur, eumque oculo pedum præmiſſo, ſic alloquitur Papa. Quale tegumentum iſtud Hieronyme (erat enim viliſſimis & aſperis, tunica & pallio indutus) ſeu quæ auſteritas iſta? Nimis durè tecum agis, dimittas ea oportet. Cui ſenex: nec aliud, ni fallor, habitus pænitentem decet. Nam qui mollibus veſtiuntur, non in deſerto, ſed in domibus Regum ſunt. Nec tu, inquit Pontifex, amplius in deſerto eris, ſed manebis hic nobiſcum: nec de cætero Eremitam te, ſed Cardinalem volumus. Quo audito ſtatim cecidit pronus in terram ſenex: multis etiam lachrymis profuſis, cum diu in refutando dignitatem oblatam perſiſteret, vix tandem breve tempus ad deliberādum obtinuit. Quo finito, ad Pontificios pedes revolutus, humiliter petiit, ad ſuum Eremitorium remitti, affirmans nullam dignitatem ſibi chariorem eſſe, quam vera pænitentia ſanctiſſimum ſtatum: neque alicubi delitias ſibi futuras extra ſolitudinem. Ex his cum intellexiſſet Pontifex piam ac ſinceram viri Dei voluntatem noluit eum cogendo contriſtare: ſed totam rem in ipſius arbitrium contulit, & Hieronymus ad ſuum deſideratum Eremitorium revertit.* Hæc ideo, ut inde noſtrorum æſtimes dignitatem, qui purpuram ipſam hoc etiam tempore cucullo ſuo viliorem æſtimavêre.

A.C.

*A.C.*1556. *S.P.N.* 1076.

MEritiſſimus hoc anno Sanct. Maurontus noſter Abbas, de celeberrimâ Vrbe Belgij Duacenâ, ab hoſtibus liberata, beneficium tantum æterna memoria, & feſto ſolemni concelebrat, verbis Martyrologij Benedictini referamus: VIII. idus Ianuarij apud Duacum Flandriæ commemoratio Sanct. Mauronti Abbatis, ejuſdem Civitatis Patroni, quod hâc die ejus meritis & præſentia liberati ſint Duacenſes, à traditione Gaſparis Colinæi ſummi Gallorum Ammiralij, Anno Domini 1556. Cum enim ille hâc nocte in quâ præcipuè populus Flandricus ex antiqua conſuetudine mero indulgere ſolet, urbem capere moliretur, quod omnes ebrios ac ſopori deditos ſe inventurum putaret, apparuit Sanct. Maurontus in ſomnis cuſtodi Eccleſiæ Sanct. Amati (in qua ſacrum ejus corpus quieſcit) eique ut Matutini ſignum daret, uſque tertio præcepit; quod cum facere recuſaſſet, horam matutini non dum adveniſſe aſſerens, ab eo coactus, tandem perfecit. At cum matutinum pulſare ſe crederet, Campanę ipſæ non matutini, ſed armorum ſigna dabant; quarum ſonitu populus excitatus, ad mænia cum feſtinatione armatus properans, ipſum Sanctum veſte Monachali fulgida, lilijs aureis reſperſa (ſic enim depingitur) indutum, dextraque Regale ſceptrum tenentē ac męnia circumeuntem, claris oculis viderunt: eumque donec populos excitaretur urbem ſuam defendiſſe apertiſſimè cognoverunt. Cujus beneficii gratia à Sanct. Roman. Eccleſ. Duacenſi, hâc die proceſſiones ſolemnes inſtitutę ſunt, in quibus venerandę ejus reliquię in capſa argentea recondirę maxima cum populi frequentia, & devotione ab Eccleſiæ Canonicis reverenter deportantur. Ita Martyrol. Bened.

Hoc anno reſtituto denuo Benedictinis Monachis celeberrimo illo Monaſterio Weſtmonaſterienſi, per Mariam Reginam: primus eidem Abbas bonis univerſis applaudentibus deſignatur, fortiſſimus ille Chriſti athleta, & Hæreſum calcator Ioannes Feckemannus. De quo legendus Sanderus & Reynerus.

&c,

A.C. 1557. *S.P.N.* 1077.

QVantis meritis omnium exiſtimatione eſſet Antonius Simonis Monachus Montis Angelorum Congregationis noſtræ Camaldulenſis facile oſtendunt magni honores, ad quos ipſe minimè ambitos quęſitus, Cęnobio extractus, primum Epiſcopus Minoritanus in Regno Neapolitano electus, mox Sutrij Epiſcopus renunciatus, dein & Nepienſis Pontifex ſalutatus, omni tamen honore major exſplenduit. *Aug. Florent. &c.*

Nec minori gloria effulſit hoc ipſo anno Ioannes Olivarius noſter, ex Monacho Sanct. Iovini apud Pictones, eleemoſinarius Sanct. Dionyſij in Francia, mox Abbas Sueſſionenſis, Epiſcopus denique Andegavenſis, vir litteratiſſimus, & Poetica inprimis facultate pręſtans, editis non paucis ingenij monimentis. Fratrem habuit Protopręſidem Iacobum Olivarium, Franciſci Cancellarij Francię patrem. *vid. Cl. Robertus. &c.*

Creatus eodem anno Epiſcopus Sanctonenſis Triſtandus de Bezet ex Monacho Claręvallis Congreg. *Ciſtert. vid. Demochares. alijq́.*

A.C. 1558. *S.P.N.* 1078.

MIrandum prorſus, quanta ad conciliandos Eccleſiæ Hęreticorum animos eiuſdemque gremio adducendus, egerit Ioannes Feckenamus noſter Weſtmonaſterienſis digniſſimus Abbas, quantaque benevolentię, ac charitatis Chriſtianæ ſigna iuratiſſimis hoſtibus ſuis exhibuerit. Ita Reinerus quoque atteſtatur: cum valeret, inquit, magna apud Reginam gratia, multis officiis pietatis, & humanitatis conatus eſt devincire, tum alios nobiles, tum Eliſabetham, adhuc privatam: quorum officiorum teſtes apellat Stapletonus Comites Leiceſtrię, Warvvici, & Befordię, inter quos, & Reginam Mariam ſępius mediator, & ſequeſter fuerat. Gulielmum etiam Cęcilium, qui poteri atteſtari, factum opera & interceſſione Feckenami, quod Dominus Ioannes Checus eques, & non ignobilis proteſtantium ſectator, vita fortuniſque privatus non fuerit: quia aliquoties coram ipſa Regina pro concione inter-

interceſſiſſet pro Eliſabetha ſorore Reginæ, unde ipſius Mariæ non mediocrem indignationem incurrent: idque ab eo factum fuit, & antequam eadem Eliſabetha in cuſtodiam fuit conjecta, & poſtquam cuſtodiæ mandata fuiſſet: cuius officii memor ipſa, antequam coronaretur, Feckenamo gratias egit. Atque utinam, inquit Stapletonus, poſt ſeptem annos carceris tantum inveniat Feckenamus humanitatis, & favoris, quantum cum rebus ſecundis floreret, ipſe aliis exhibuerat. *vid. Apoſt. Bened. Mon. Angl.*

Abdicat ſe hoc anno, ſtupente ad inſolentiam exempli univerſo, Carolus V. Imperator, Romano Imperio tot annis feliciter adminiſtrato, & Cænobium Sanct. Juſti ingreditur, haud dubium quin perſuadente, certe juvante per ſacros libellos ſuos Blaſio Abbate noſtro, quos ita charos familiareſque Carolus habuit, ut eos in ſinu, non ſecus atque Alexander ille Magnus in Narthecio Homeri Iliadem, geſtarit atque in Cænobio deinceps ipſos multo diligentius attentiusq; jugiter lectitavit. *Ex vita tomo noſtro I. SS. & BB. Ben.*

A. C. 1559. *S. P. N.* 1079.

LUdovici de Strada Hortenſis Abbatis, nunquam ſatis laudanda ob magnitudinem, multitudinem, & inſolentiam planè ſtupeſcendam merita, Unicum hoc anno in medium afferamus, quo ſuper cætera omnia, morti proximus meruit. Invaleſcente quippe ſumma per orbem annonæ caritate, & pauperibus non ſolum, ſed & ditioribus non nullis ob alimentorum inopiam cum ipſa morte confligantibus, ipſe Cænobij alimenta omnia indubitanter expendit, & innumerabilem pauperum multitudinem, velut filios, fovit. Ac proin pauperes undique confluentes (audi rem miram, ſed apud noſtros olim, & perpetuo frequentem, unde plurimis per orbem urbibus oppidiſque ſua initia referuntur, ingenti hominum frequentia quotidie ſive pro Divini officij frequentatione, ſive propter hoſpitalitatem, & liberalitatem Monachorum, ad Cænobia ſe recipientium) totum Monaſterium caſis & tuguriolis circumdederunt, ut & valles, & montes eis replerentur. Omnia circum circa loca pueris & mulieribus plena erant, qui meridie ad Monaſterij portam veniebant, illicq; quod ad victum ſufficeret accipiebant. Dum vero (ſtupendum prorſus charitatis exemplum) ob nivium altitudinem pauperes tuguriola ſua exire non poterant, eo victus deferebatur, ut hoc facto Monachi magnam charitatem ſuam, & miſericordiam oſtenderent. Confirmata illuſtri miraculo hæc Monachorum, & Ludovici Abbatis pietas, quando poſt plurimas expenſas cum porro ex locis circumpoſitis coemere, & corradere non poſſet, quod tantæ multitudini ſufficeret, ad preces converſus, impetravit ut prodigioſè ſanè meſſe frumentum ante tempus, bimeſtri ſpatio matureſceret, ac demeteretur. Ludovico alios inter Principes familiarior erat Dux Medinæ cæli, qui ipſum & pro Sancto habuerat, & ut talem ſanctè venerabatur, tantumque ſuſpiciebat, ut Ludovico ſene ſedente, ipſe Dux aperto capite ſtaret, credens ſe Angelum DEI habere præſentem. Is admiratus tantam multitudinem, Ludovicum rogavit, an omnibus illis cibum daturus eſſet? Quo annuente, obſtupefactus Dux intulit: Ego ſanè (ita viræ auctor habet) in me recipere non auderem omnibus his de victu providere, niſi ſtatum meum oppignerare vellem: & non videor mihi ſufficere poſſe, tum quia ubique maxima panis, & neceſſariorum penuria. Cumque reſponderet Abbas, ſibi non defore, ſi etiam plures eſſent, quibus pauperes aleret: Curioſior deinceps Dux ſciſcitatus eſt, quidnam igitur, ac quantũ eſſet unde pauperibus tantis erogaretur: ac proin ductus ab Abbate ad locum, ubi panes: pauci ſanè pro tanta multitudine ſupererant, ſingulis ſingulos panes dandos affirmavit: neque tamen defuturos ex iiſdem, quos etiam aliis elargiretur: incredibile viſum Principi: quod vix ducenti panes eſſent, & ferè innumerabiles homines conveniſſent. Experti tamen Dux, & quos adduxerat famuli, miraculum ipſi ſpectare meruerunt, non pane ſolum, ſed & alio qui in eoſdem erogabatur cibo prodigioſiſſimè multiplicato. *Ex vita. &c.*

Floret

Floret hoc ipſo anno haud minimi inter litteratos nominis F. Maurus Pandolphinus, Monachus S. MARIÆ de Florentia Congregationis Caſinenſis, cuius laudatur eleganti ſermone ſcripta: Harmonia quatuor ſenſuum Sacræ ſcripturæ l. 4. *de quo leg. Arn. Wio.*

A. C. 1560. *S.P.N.* 1080.

COpia virorum ex ordine illuſtrium & de Republ. Chriſtiana meritiſſimorum feliciſſimus hic annus, quorum pauciſſimos commemorabimus: eminet præ aliis Joannes Doceus Laudunenſis in Gallia Epiſcopus, vir Religioſiſſimus & doctiſſimus, ex Monacho, & majore Priore S. Dionyſij Pariſijs ad Epiſcopalem dignitatem pro meritis evectus. Fuit S. Theologiæ Doctor, & verbi DEI prædicator celeberrimus, ſcripſitque inter alia. Sermonum ad populum librum unum. De Paſſione Domini lib. 1. De æterna Generatione Filij DEI & temporali nativitate ejuſdem Filij hominis libros duos. Pari gloria exſplendeſcit Simon de Maille ex Monacho & Abbate de Loroux Archiepiſcopus Turonenſis, cuius inter eximia merita referendum, Concilium Provinciale ab eodem ſumma utilitate & gloria anno 1583. celebratum. Idem vir Doctiſſimus inter alias digniſſimas ingenio & profeſſione lucubrationes, vertit è Græco in Latinum 24. Homilias S. Baſilij, & multa alia præclare geſſit. Floret etiam Bernardus de Aragonia Ferdinandi Nepos, Monachus noſter Congreg. Ciſter. ex Monacho Archiepiſcopus Cæſaraugustanus, de quo Gonſalvus Illeſcas conſulendus. Sed præ omnibus excellit, non ſolum ſcientia litterarum, ſed & ſanctitate inſignis Chryſoſtomus de S. Gemiliano Calaber, Monachus montis Caſini, creatus ſub hunc ferè annum Archiepiſcopus Raguſinus, & egregius Ordinis noſtri reformator in Inſula Melitenſi. Vt videas rurſum diverſis locis ordinem novo fervore effervescentem, & perfectionis eximiæ exempla, nunquam per noſtros orbi & Eccleſiæ defuiſſe. vid. Placidus Romanus à Wione tacitus. In Hiſpania incredibilis virorum illuſtrium numerus, inter quos principe fama celebrati F. Michael Fornerius, olim Abbas Monſerratenſis longe meritiſſimus, vir planè cæleſtis & Angelicus, & ab Hiſpanis pro Sancto dum viveret habitus: glorioſiſſimo contemptu Epiſcopatus Vicenſis ſibi à Carolo V. Imp. oblati, merito celebrandus. Obijt hoc anno 26. Ianuarij. Proximus Michaeli inſigni ab vitæ integritate gloria Didacus de Lerma eiuſdem in Abbatia ſucceſſor, dein Abbas Valliſoletanus & Congregationis Hiſpanicæ Generalis, vir ob virtutem ſummè æſtimatus. Nec minor fama Bartolomæi Garrigæ hoc ipſo anno Monſerratenſium Abbatis viri doctiſſimi, qui celeberrimum illud templum Monſerratenſe ingenti ſumptu honori Deiparæ exædificavit, ſicut puerulus olim ipſe prædixerat. De quo conſulendus fuſior. *Ant. de Yep. C. 5. l. 4.*

Feckenami Weſtmonaſterienſis Abbatis perpetuum meritum, quod utinam pro dignitate attollere ſatis liceret. Is hoc anno Eliſabethæ Impiæ Reginæ juſſu, cui ſæpius ipſe benefecerat, carceri denuo Londinenſi incluſus, quod ſceleſtiſſima *Hæreticorum* dogmata convellere, atque opprimere non deſiſteret, egregiam conſtantiam, virtutemque indigniſſimè luere cogitur. Quippe Maria Regina per immaturam Catholicis mortem ad ſuperos evocata, Feckenamus in Comitijs Regni, pro Abbatiali dignitate locum poſſidens, & ſuffragium, conſtanti gravique oratione mutationem, aut innovationem Religionis, quantum in ipſo fuit fortiter diſſuaſit. Acceſſivit eum ad colloquium ſuum Eliſabetha Princeps, non longè antequam corona Regni foret inſignienda. Nuncius, qui primo eo miſſus fuerat, inveniſſe eum dicitur, (verba Reyneri ſunt,) occupatum in plantandis ulmis, quæ nunc adhuc in Collegij Weſtmonaſterienſis horto creſcunt: nec ullo modo voluit nuncium ſequi, antequam cœptum opus plantationis finiviſſet: Forte tunc intentus meditationi & orationi: ut quemadmodum ipſe eas arbores collocaſſet, ita DEVS replantatam nuper Religionem conſervaret, aut Monachos, quos providebat ab hâc Regina eijciendos, Deus ſuo tempore iterum reduceret. Quid tunc cum Regina colloquij habuerit incertū: Credibile tunc Reginā egiſſe inſtantius, ut aliquo nſq; Feckenamus & Monachi ſe Reginæ votis cōfirmarent, atq; ita in Monachatu, ac poſſeſſione Abbatiæ perſeverarent.

Nam

Nam & illud vehemẽter optaſſe Reginã narrat Sander[9], nimirũ ut in illa Religionis ſuæ invocatione, novũ genus Monachorũ (reſtitutos Weſtm. puta) ſibi cõſentientes haberet. Sed fruſtra optavit, quia vir S. in Deo firmiter ſtabilitus, nullis blanditiis, aut terroribus ab Eccleſiæ communi fide potuit dimoveri, quamvis etiam ei Archiepiſcopatum Cantuariæ ea conditione Regina obtulerit. Convocato primo Parlamento ſub Eliſabetha & diſputatione inſtituta de articulis fidei inter cæteros Epiſcopos, & novos prædicatores, etiam Feckenamus magno Zelo obtulit ſe, ut inter primos pro fide diſputaret, ſed ad. miſſus non fuit, Regina nolente ipſum in numerum collatorum venire. Vt facile inde pareat, quantum ab uno ſibi Monacho totius Regni Hæretici metuerent. *vid. Reynerus.*

Cum ampliſſima Gervvici noſtri, Abbatis Weingartenſis merita, orbi & Imperio Rom. conſpicua, ipſum etiam orbis & urbis Pontificem minimè fugerent, conſtaretque, quantum ingenio, fide ac fidei Zelo, cum apud Cæſarem, tum apud Principes Imperij unus ille vir poſſet, datis ad ipſum litteris, Nuncio item ſuo in Germanias deſtinato, ut de tollendis fidei controverſiis, & Schiſmatibus, cum Gervvico conferret, impetravit, ejuſque quod juſſerat, Gervvicũ admonuit. Litteras ſubijcim[9]

PIUS PAPA. IV.

Dilecte fili, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem: Cum ad tollendas de Religione controverſias, & ſedanda Schiſmata, aliaque quæ correctione indigent emendanda, nuper indixerimus Concilium Oecumenicum & Generale, DEO annuente, in Civitate Tridentina celebrandum, ſicut cognoſces ex bullæ noſtræ exemplo, miſimus huius rei cauſa in Germaniam, Venerabilem fratrem Zachariam Epiſcopum Pharenſem Nuncium noſtrum, datis ei nonnullis, ad tuam quoq; devotionem mandatis. Petimus igitur, ut eius Orationi, ſeu litteris, ſi te commodè alloqui non potuerit, fidem habeas. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die primo Dec. M D LX. Pont. noſtri anno primo.

Antonius Florebellus Iavellinus.

Dilecto filio Gervvico Abb. Weing.

Conſtat autem ex diverſis Principum & Pontificum ſcriptis ad eum deinceps litteris, quam fidelem tanto in negotio tum S.R.E. eiuſq; Pontifici, tum ſui amantiſſimo Cæſari, operam navaverit, non ſine gravi & vitæ periculo & Cœnobij ſui diſpendio, difficillimis negotiis & legationibus ſtrenuè perfunctus. *Ex Archivo & monim. Weing. &c.*

A.C. 1561. *S.P.N.* 1081.

Angelus de Faggis vir meritiſſimus, Monachus & Abbas Caſinenſis, egregia Sanctitatis, & doctrinæ eximiæ fama ordinem exornat. Is poetica facultate uſq; adeo excelluit, ut quidquid libuiſſet facile, & ubertim pene extemperaneo Carmine enunciaret. Teruntur manibus eius verſus Coloniç Agrippinæ impreſsi, in quibus apertiſſimè prædivitem illam venam, & pangendi Carminis admirabiles à natura impetus apertiſſimè ubiq; dignoſcas. Plura etiam ad ſacras meditationes argumenta, Latino idiomate evulgavit; quæ Religioſam eius mentem, & cæleſti flamma incenſum, facile oſtenderint. Mirum qua rerum gerendarum ſolertia atq; dexteritate fuerit, tam provide ac feliciter cuncta ab ipſo adminiſtrata: Monaſterij jura ac juriſdictiones retentæ, plurima ab eodem ſtructa & reſtaurata. Trina adminiſtratione Caſinum rexit annis undecim. Alia item primæ notæ Monaſteria plures annos, totamq; adeo Congregationem præſidis Generalis honore, atq; officio temperavit; eodem ſemper prudentiæ & Sanctitatis tenore ac fama (unde facile ſubiectorũ etiam profectum metiaris) cumque Angelum adæque moribus, ac nomine ſe præberet, ſummam omniũ venerationem ſimul ac benevolentiam adeptus, Vulgo priſcæ virtutis & Sanctimoniæ ſpecimen, & Germanus Caſinatis Sodalitij alũnus prædicabatur. Quinimo vigere etiamnũ Angeli nomen recenti memoria perinde ac noviſſimè demortui, Scipio noſter aſſeverat, eſſeq; præcipuo cultu apud omnes, & in honore; tũ propter vitç totius periodum religioſiſſime traductã, & egregia promerita; tũ quia non deſint, qui referant ejus cadaver anno Octavo, poſtquã terræ mandatũ fuerat, integrũ illæſumq; ſe vidiſſe in ſepulchro. Sed de reliquis eiuſdẽ legendus idem Scipio in Elogiis Abbatũ Caſinenſium.

Rur.

Rurſum de Hiſpanicæ congregationis vitis ſanctiſſimis ac præſtantiſſimis agendum. Sed ſuperſedere cogimur, annis prope ſingulis ſupra, omiſſum excreſcentibus: unus Franciſcus Levotorus nominandus. Is miraculosè per vocem per aera lapſam ad Montem Serratum vocatus, ibidem egregia excelluit ſanctitate, mira compunctione, & pœnitentiæ rigore, omni poſteritati exemplum proponendus. Semel ad ſerum in die comedebat, à fine Matutinorum media nocte, usque mane (ſibi totum diem confeſſionibus excipiendis conſumebat) coram crucifixi imagine orabat. Sed cætera apud Antonium de Yepes legantur. Obiit Octogenarius ipſa nocte Nativitatis Chriſti.

A.C. 1552. *S.P.N.* 1082.

IMmortali ordinis gloria, poſtremis hisce temporibus, primam noſtrorum dignitatem repræſentat Gerardus Americurius Abbas S. Bertini beneficentia in Remp. laudatiſsimus hoc ipſo anno Primus Audomarenſium Epiſcopus ordinatus: adeo is honor perpetuo, à Numine Ordini noſtro reſervatus, ut plerique orbis Chriſtiani Epiſcopatus poſterioribus ſæculis, ævo nimirum Benedictino conditi, vel à noſtris primum initiarentur; certè omnes teſtituerentur, & ornarentur. *Ferreolus Locrius, &c.*

In Hiſpania illuſtriſsimum ordinis lumen extinguitur, Venerabilis F. Petrus Alphonſus de Burgos, quondam in ſæculo notiſsimus, Carolo V. Auguſto charꝰ, & ſumma admiratione Monachum Monſerrati profeſſus, in quo Cænobio, ac deinde in cellulis montis ſolitariis, digniſſima fama excelluit eximiæ ſanctitatis. Contemplationi addictiſsimus utilitati poſterotū, non pauca reliquit, ſpiritu quo ipſe plenus erat refertiſsima, quæ inter Yepes noſter recenſet.

De immortalitate, lib. 1.
De beneficiis Dei, lib. 1.
De SS. Sacramento Altaris, lib. 1.
De vita Solitaria, lib. 1.
De laudibus Cæli Reginæ M. V. lib. 1.
De præparatione ad mortem, lib. 1.

Videatur Ant. de Yepes, tom. 4. centuria 5. fol. 245. &c.

A.C. 1563. *S.P.N.* 1083.

SVmmam ad omnes auctoritatem, & de ſua eruditione, ac integritate opinionem obtinuit, ſub hæc tempora per Germaniam celebratiſsimus Ioachimus Abbas S.R.I. Princeps Einſidlenſis. Eum conventu Rapeswilenſi dignum præ omnibus, & potiſsimum judicavit ordo Eccleſiaſticus totius Helvetię, quem ſuo nomine ad Concilium Tridentinum mitterent. In quo quidem, jam pridem & multo quidem tempore, peregregio ſanè ad poſteritatem omnem merito laboravit Diethelmꝰ S. Galli Abbas, Princeps Helvetiis auctor, ut ad Concilium idem, Legatos deſtinarent. *Ex monim. Einſidl. & Sangall. &c.*

In Hiſpania, Italia viri ex ordine illuſtriſsimi plurimi florent, apud Belgas, præter Bloſium Lætienſem, inſignes Antiſtites plures, quos inter Rogerius Montmotentius, Vedaſtinus Abbas hoc anno electus, vir ut genere ſic virtutibus illuſtriſsimus. In cæteris id notatum, quod præter virorum nobilium conſuetudinē, invitus procerum conventibus intereſſet, animo anhelās ad ſolitudinem quandam, ubi grato otio liceret Deo ſervire. Ita Ferteolus Locrius in Chron. &c. Mortuus hoc anno B. Iuſtinianus Bergomenſis Congregationis novæ Camaldulenſis Monachus, tribus ante mortem menſibꝰ, quam ipſe inſtare prædixerat, Major S. Eremi creatus, de cujus admirandis virtutibus acerbiſsimè dolemus nobis fuſius hic agere per compendium non licere. Scripſit, ut erat doctiſsimus, ad utilitatem poſterorum non pauca: quæ incendio deplorando poſteris ſubtracta ſunt, quā, ait Lucas Ruhenſis, incendii jacturam, qui nôrint, ſine lachrymis recordari, aut referre nequeunt, magnum ſcilicet lucubrationes illas Eccleſiæ Dei lumen allaturas fuiſſe, & Hæreſum modernarum tenebras detecturas affirmantes. *Sed. Vid. Camald. ſcript.*

A.C. 1564. *S.P.N.* 1084.

FLoret celebertrimus ille Hiſtoricus noſter, F. Gonſalvus de Illeſcas Monachꝰ & Abbas S. Fromeš Hiſpanus, auctor Hiſtoriæ Pontificiæ & Catholicæ, quæ ſæpius jam excuſa, æterna Gonſalvi gloria, toto orbe circumfertur & legitur.

Nec minori nomine celebratur F. Hieronymus Lautetius Catalanus, Monſerratenſis, vir Religioſiſsimus & ingenioſiſsimus, inter ſcriptores ſui ſæculi princeps, ob admirabilem

ſcribendi methodum, & ordinem refe-rendus; qui de futuris ſæculis præcipuè meruit lectiſſimis duobus voluminibus. Sylvæ Allegoriarum. *Vid. Tepes.* Mortuꝰ eodem anno Illuſtriſſimus ille Carolus noſter de Croy, ex Abbate Affligemenſi Epiſcopus Tornacenſis, de quo ſuperius.

A.C. 1565. *S.P.N.* 1085.

INcredibile prorſus quanta conſtantia Ioannes Feckenamus noſter etiam in extremis rerum anguſtiis, carcere, ac vinculis, fidem catholicam propugnant; perfidiam Hæreticorum confuderit, affixeritque. Admirandus ſanè magnanimitate Heros, nihil Reginam, Regnumque univerſum reveritus, cum audiſſet juramentum ſupremátus Regii fuiſſe edicto Parlamenti propoſitum, in ipſis vinculis liber, argumentis graviſsimis demonſtravit, juramentum illicitum, adeoque invalidum fuiſſe. Aliquamdiu in ædibus Horni Pſeudo Epiſcopi detentus, ſed inciviliter & perfidè habitus, in turrim denuo Londinenſem retruſus eſt. Dein in Caſtro Wiſbicenſi incluſus, ad finem uſque vitæ detentus eſt, quo toto tempore, ait Pitſius, à Catholicis dogmatibus propugnandis, & ab aliis charitatis operibus exercendis, quoad fieri potuit nunquam ceſſavit. Vnde colligas, quæ primum ſolutus præſtitiſſet, qui tanta alacritate vinctus pro Eccleſię libertate laboravit. *Vid. Reiner. Pitſius, Staplet.*

*A.C.*1566. *S.P.N.*1086.

MOrte venerabilis Bloſij noſtri Lætienſis Abbatis triſtiſſimus annus, cujus æterna & imortalia merita apud piorum animos æternum operantur, fructificant, & fructificabunt, Scripta ejus Divini ſpiritus dictata eſſe, ut Doctiſſimi & Religioſiſſimi quivis ſentiũt, ſic omnes omnino ſummè venerantur, & religioſiſſimè conſervant. Inter alia, quæ reliquit univerſi, & Religioſorum conſolationi, numerantur Libri quatuor Pſychagogiæ: Appendix ex Ruperto. Collyrium Hæreticorum, cum Append. lib. 2. Expoſtulatio Chriſti. Epit. vitæ Chriſti Explicatio Paſſionis Dom. Farrago utiliſſimarum Inſtitutionum. Facula pro illuminandis Hæreticis; Apologia pro Ioanne Taulero. Inſtitutio ſpiritualis. Exercitia quotidiana. Conſolatio puſillanimium. Dicta Patrum. Tabella ſpiritualis. Canon vitæ ſpiritualis. Enchiridion parvulorum. Speculum ſpirituale. Monile ſpirituale. Corona ſpiritualis, Salutaris doctrina. Speculum Monachorũ. Scrinium ſpirituale. Cimeliarchion piarũ precationũ, preculæ pię. Medullæ pſalmodię. Ignariolum Divini amoris, &c. De Carolo V. Imperatore, ſuperius, quanti ipſe Bloſij libellos ſecerit: Patris veſtigiis inſiſtens filius Philippus II. Hiſpaniarum Rex potentiſſimus, morti & ipſe vicinus, unicæ filiæ, Iſabellæ, claræ, Eugeniæ Belgarum nunc Principi, familiares hoſce libellos, ſibi auſcultanti, quotidie legendos præcepit. Bloſij virtus ſummos honores in Eccleſia meruiſſet, niſi ipſe conſtanter eos calcaſſet, & reſpuiſſet. Cameracenſem Ducatum & Archiepiſcopatum à Carolo V. Imp. oblatum multo majore laude repudiavit, quam quisquam & unquam adminiſtraverit. Obiit 7. idus Ian. ſepultus cum hoc digno, ſi quid dignum eſſe poſſit, tanto Antiſtite, Epitaphio.

Qui tres exactè linguas callebat ab ipſa
Ephæbia, virtutũ omnium Narthecium.
Bloſius, heu cecidit; buſtoque reconditur iſto,
Noſtri decus, miraculumque ſæculi.
Qui legis hæc vitę functo bona cuncta precare,
Et te para ad ſummi tribunal Iudicis.

Vid. Ambert. Miræus, Ioann. Burgheſius, Ferreol. Locrius & alii Belg. ſcript. &c.

*A.C.*1567. *S.P.N.*1087.

QVæ noſtrorum perpetua de ſocietate Ieſu merita: hoc anno agente & ſatagente Gerardo noſtro Americurio, primo Audomarenſium Epiſcopo: RR. Patres ſocietatis ejusdem primum Audomaropoli Collegium conſequuntur, ædibus in vico Velbruglio, ejusdem Epiſcopi benevolentia adparatis. *Ita Ferreolus Locrius, Claud. Robert. &c.* Vt videas, noſtris nihil unquam magis cordi fuiſſe, quã ſua & aliena opera ad bonum commune Reip. & Eccleſiæ ubique, & ſemper promovendum, perpetuo uti: ac proin Religioſarum familiarum quarumcunque fautores, patronos, & parentes extitiſſe. Extinguitur eodem anno inſigne illud Germaniæ & Sueciæ inprimis noſtræ decus, Gerwicus Weingarttenſis Abbas, ſummis

ſummis infimiſque gratiſſimus, & gratioſiſſimus, Hæreticis etiam ipſis & verendus ſimul & venerandus, à quorum Principibus, pro eximia vitæ integritate, gratiſſima morum concinnitate, & ſingulari eruditione præcipuè diligebatur; cujus laudes; nec maximis voluminibus ſatis poſſunt explicari. Sepultus in ſuo Weingartenſi Cænobio in Sacello B. M. Virginis, &c.

A.C. 1568. *S.P.N.* 1088.

HOc anno plures è noſtris Boneffienſis, in Namurcenſi Comitatu, Cænobii, Congregat. Ciſtert. Fratribus, Martyrio donantur; quibus, Cænobio ab Hæreticis vaſtato & incenſo, funes in præclaris ceciderunt. Vt nullo unquam tempore non Martyrii laureola Matrem Eccleſiam noſtri ornaverint, triumpho cælum impleverint. *Vid. Chryſoſt. Henriquez. l.2. d.*40. *&c.*

A.C. 1569. *S.P.N.* 1089.

INgens fama ſanctitatis Ludovici noſtri de Strada Hortenſis Abbatis, ſummos Principes, ac Magnates facile eidem copulavit, ut familiaritatem ejus undique exambirent, ſæpius Ludovicum convenirent, & ſi per negotia non poſſent, per litteras de graviſſimis ipſum negotiis conſulerent, & iis quidem tanti momenti, ut ab ipſius voluntate totius Regni Caſtellani ſtatus pendere videretur. Extare, ait, Henriquezius in Hortenſis Cænobii Bibliotheca librum integrum Epiſtolarum, quibus ferè omnibus, vel ad Principes ac nobiles datis modum regendæ familiæ præſcribebat, vel ad Reſpublicas, eiſdem, de rebus graviſſimis conſultus, ſententiam ſuam aperiat. Inter alios Principes, qui ejus familiaritate, & colloquio plurimum afficiebantur, fuit etiam Ioannes ab Auſtria, celebratiſſimus ille belli Dux, qui Cænobium Hortenſe ſæpiſſime adiit ea unica de cauſa, ut Ludovicum videret, cujus colloquii jucunditate ita afficiebatur, quaſi cum Angelo Dei conferret. Nam cum illo de maximi ponderis negotiis agebat, eumque conſulebat, nihilque illo inconſulto agebat, magno eum affectu, res ſuas, & propoſita viro Dei commendans. Neque dubium (ait vitæ auctor) eſſe poteſt, quin ea de cauſa tantis victoriis potiretur, & de inimicis tanta trophæa erigeret. Dū enim hic gladium hoſtiū cruore imbueret, ille ut alter Moyſes in cellæ ſuæ angulo (ecce Monachorum labores, & merita) puras ad cælum levabat manus, Deum rogans ut populo ſuo faveret, eosque qui nomen ſuū extinguere conabantur confunderet. Quod inviċtiſſimum hunc principem non latuit, ideoque non tam ſibi, quam Deo, & hujus Sancti Senis precibus fiſus in bella ruebat. *Ex vita.*

A.C. 1570. *S.P.N.* 1090.

LAbores ſuos æternitati merito immortali conſecrat, & poſteritati relinquit Benedictus de S. Germano Monachus Caſinenſis, & ejuſdem poſtea Congregationis Abbas, Latina, Græca, & Hebraica linguis doctus: Inter alia quæ doctiſſime ſcripſit, referuntur,

In Pſalterium Hebraicum Commentaria.
In Epiſtolas S. Pauli Apoſtoli commentaria.
In Pſalmos expoſitio.
Tractatus de uſuris.
Super libros Perihermenias, Priorū poſteriorū, de Anima Ariſtotel.
In libros prædicamentorum Diſputationes.
Proverbia animalium: Opus pulcherrimum.
De imitatione Ciceronis Tractatus.
Contra Calumniatores Apologia.

Floruit eodem tempore Philippus Fantoni Congreg. Camald. Monachus, Philoſophus & Mathematicus, & ejuſdem diſciplinæ, in publico Piſanorum ſtudio Profeſſor. Scripſit de modo reducendi annum ad ſuum legitimum numerum librum I. & alia nonnulla.

Hunc uſq; ad annum perduxit Hiſtoriam ſuam Georgius Cabillau Monachus Aldemburgenſis, de re Hiſtorica meritiſſimus. *Sand. in ſcripto: Flandriæ. &c.*

Iterum ingenti merito de re litteraria meretur Abbas noſter Aquiſcinctinus Ioannes Lontaillerus, ampliſſimo Gymnaſio excitato in Academia Duacena. Vt hoc ipſo tempore paſſim noſtri litteràs non ſolum propagarent, ſed alerent atq; animarent. *Faſt. Belg. &c.*

Eodem anno purpura Martyrij veſtem Eccleſiæ condecoravit B. Nicolaus Macgerald Monachus Congregat. Ciſtert. in Hibernia: is patibulo Dublinij ſuſpenſus, ac ſemivivus in quatuor partes diviſus, egregium ſpectaculum cælo, & exemplum Eccleſiæ militanti præbuit. *Vid. Henriq. &c.*

A.C. 1571. S.P.N. 1091.

NVnquam ſatis pro meritis ampliſſimis de Repub. Chriſtiana, laudandus Hieronymus Socherius Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalis ex Monacho Clarævallis dein Abbate Cænobij ejuſdem ad tantum honorem pro eximiæ ſanctitatis opinione evectus. Fuit Theologiæ, & virtutis laude chariſimus, ſummis Principibus pro inſigni ſanctitatis fama præcipuè dilectus. Ejus opera & conſilio Henricus II. Franciſcus II. & Carolus IX. Gallorum reges uſi, ſolers hominis ingenium, ſapientiamq; ſingularem admirabantur. Abbas electus, ad Concilium Tridentinũ profectus, plenas Religionis ardore, & eruditione ſententias protulit: unde major illi nominis opinio părta novos honorum titulos cumulavit. Hinc Ciſtercienſium Congregationis Generalatu ſublimatus, ea prudentia Magiſtratum geſſit, eoque pietatis ſtudio cuncta gubernavit, ut minimè ſpectata quæſita purpura eum exornandum Pius V. cenſuerit. Sed incredibilis modeſtiæ vir, nullaque prorſus honorum cupiditate accenſus, ampliſsimam purpuræ dignitatem ut acciperet, Pontificis juſſu, & amicorum precibus, vix tandem adductus fuit. Ergo presbyter Cardinalis Tit. Sanct. Matthæi in Merulana factus Romam veniens, in perpetuaque illa continentiſsimi animi tranquillitate conquieſcens, quam ſingulari magnitudine contempſit gloriam cumulo laudis ampliſsimo conſequutus, hoc anno Romæ obiit X. Calend. Novemb. Hoc Epitaphio honoratus.

Donno Hieronymo Socherio, Arverno, Pariſienſi Theologo præſtantiſsimo, qui Henrico II. Franciſco II. & Carolo IX. Gallorum Regibus, Carolo Cardinali Lotharingo, bonisque omnibus eximiè charus Claræ vallis Abbati, in Tridentina ſynodo ſententias doctrinæ, pietatis, ac prudentiæ pleniſsimas dixit. Inde Ciſtertii electus Abbas, ipſiusque ordinis Generalis, à Pio V. Pontif. Maxim. delatam abſenti Cardinalatus dignitatem ut acciperet vix adduci potuit: deinde in urbem accitus, ſingulari opum atq; gloriæ contemptu, & vitæ moderatione omnibus admirationi fuit. Vixit ann. 63. obiit X. Calend. Novemb. 1571. Monachi Cl. Val. ponitur. &c.

Ex vita Pij V. Ciacon. Cl. Rob. Arnoldo Wionio, &c.

Claruit hoc eodem anno Martinus Cuppèrus Mechlienſis Belga ex Abbate Criſpinienſis Cænobii, inter Montes Hañonia & Valencenas, Epiſcopus Calcedonenſis, & Archiepiſcopi Cameracenſis ſuffraganeus. *Arnold. &c.* Inter Monſerratenſes eminent FF. Philippus de S. Iacobo, Andreas de Sanct. Romano, Ioannes Carupmannus, viri de ordine meritiſsimi, vitæ exemplo illuſtriſsimi. *Vid. Ant. de Yepes. &c.*

A.C. 1572. S.P.N. 1092.

IN Belgio incredibile prorſus eſt, quanta noſtri pro fide Catholica ab Hæreticis perpeſsi, plurimis Cænobiis everſis atque incenſis, ac Monachis miſerè trucidatis, ſive potius glorioſiſsimè coronatis. Celebratur hoc anno inter alios præcipuè conſtantia Cornelij Poldersmanni Monachi S. Salvatoris Antuerpiæ, Congreg. Ciſtert. qui Zirizeam Holandiæ, ad ejus oppidi Cænobiũ regendum miſſus, multa ibidem ſtrenuè præſtitit, tandem vero Monachis omnibus vel occiſis jam, vel inde profligatis. Cornelius mirabili conſtantia perſeveravit in ſuo Monaſterio potius mori eligens, quam vel Religionem mutare, vel locum deſerere. Ac proin ab Hæreticis in furorem verſis, atque veſano impetu in ipſum irruentibus immaniter trucidatus eſt, in feſto S. Valentini Martyris. *Henriq. Miræus, &c.*

A.C. 1573. S.P.N. 1093.

BEnedicti de Toco, ex Regia Epiri Regum proſapia editi, Monachi Monſerratenſis, fama ex virtutibus immortalis, ac proin Philippo Regi longè chariſſimus, ad ampliſſimas dignitates promotus, non Abbatiis ſolum diverſis, ſed & Epiſcopatibus, exemplo vitæ, & ſua ingenuis dexteritate prodeſſe jubetur, ex Abbate, factus Epiſcopus Biquenſis, poſtea Gerundenſis, demum Ilerdenſis. Cæterum in congregatione Caſinenſi, Hiſpanica, Burſfeldenſi ingens virorum doctrina, & virtute inſignium numerus, in Belgio inprimis: ubi prima ordinis lumina reſuſcitata licebit admirari. *Vid. rerum Belg. ſcript. &c.*

Inter viros ſæculi hujus doctiſſimos meritus referri noſter Montantius, Monachus Sanct. MARIÆ de Florentia congregationis Caſinenſis, qui ob præclaras anim[...]

animi dotes à Magno Hetruriæ Duce Coſmo Hoſpitalis Sanct. MARIÆ novæ Præſes conſtitutus eſt. Tranſtulit ex Græco in Latinum Philoſophiam Nili Monachi antiquiſſimi. *Vid. VVion. &c.*

A.C. 1574. *S.P.N. 1094.*

INter præcipua orbis & ordinis noſtri decora merito referendus Referendiſſimus Dominus Matthæus Moullartius, Gisleniani in Advaticis Cænobii Abbas, qui hoc ipſo anno Franciſco Richardoto Burgundo, Atrebatium Epiſcopo mortuo, virtutis & doctrinæ, atque zeli incomparabilis (ita Ferreolus ipſe Locrius) ad omne bonum propendentes nomino ſucceſſor renunciatus eſt. Cujus utinam laudibus diutius immorari liceret, quem omnis ob merita præſtantiſſima poſteritas poſteritati commendabit. *Vid. Belg. ſcript.*

A.C. 1575. *S.P.N. 1095.*

ÆTerno merito noſtri conſtantiam ſuam, cælo, terræque probant ſub hæc tempora, ſub impio Eliſabethæ Anglorum Reginæ imperio in Anglia & Scotia pro fide extrema omnia, & mortem perpeſſi. Sanè in ſola Scotia, ex ſola Ciſterciensium congregatione, eodem ferè tempore, cum fluctuantem in pectoribus Scotorum orthodoxam fidem, confirmare ſatagerent, ducenti Monachi proprio ſanguine ſalutem aliorum pulcherrimo exemplo redimere voluerunt. Vt videas quantum Eccleſia debeat univerſa longè pluribus aliis ex eodem ordine congregationibus, iiſdem in Regnis fidei Catholicæ veritatem tam glorioſa ſubſcriptione, ſignantibus, & Matrem ſua purpura exornantibus. *Montalvus, Henr. Rer. Angl. ſcript.*

A.C. 1576. *S.P.N. 596.*

INter Belgii ſidera emicat inſigni ſplendore Gaſpar Bonincourt Atrebas, Eques Hieroſolymitanus, dein Aquiſcincti Monachiſmum profeſſus, ex Monacho factus Audemburgenſis Abbas: Græcè, Latinè, Gallicè, Teutonicè, Italicè, Hiſpanicè peritus: ſcripſit idiomate gallico peregrinationem ſuam Hieroſolymitanam, & ad Montem Sinay: Sermones ad Fratres, librum unum de Arithmetica: item libros duos verſibus gallicis, alterum de Prædeſtinatione, alterum de ſui ipſius cognitione. *Sander. Locrius, &c.*

Floret, & celebratur æterna meritorum fama in provincia eadem Arnoldus Gantoiſius Abbas Marchianenſis, cui poſteritas æternum debet Magnificum in Academia Duacena Gymnaſium, ab eodem exſtructum. Ita noſtris proprium ſemper fuit, per litterarum ſtudia juventuti & Patriæ conſulere. *Faſti Belg. &c.*

A.C. 1577. *S.P.N. 1097.*

GErardus Ameticurius primus Audomarenſium Epiſcopus ex Monacho & Abbate Bertiniano, vitæ muneribus defungitur. Vir fuit, teſte Locrio, pietate, prudentia, atque liberalitate commendabilis, ſtudioſorumque ſingularis amator: ac proinde rectè de eo Ioannes Molanus libro de Canonicis 2. cap. 42. ita ſcribit: valde porro in Seminario Clericorum erigendo occurrit illuſtre in Belgio exemplum Gerardi ab Hamericourt Abbatis Monaſterii Sanct. Bertini, quod eſt intra oppidum Sanct. Audomari, & ejusdem oppidi primi Epiſcopi, cujus ante paucos annos defuncti memoria in benedictione eſt. Is enim necdum in Epiſcopum poſtulatus, ac proinde ut Abbas, non ut Epiſcopus (ecce quam exponderet, meritum in Monacho, dignum Epiſcopo, doctiſſimus Molanus) in ſua civitate incæpit in honorē ſeptuaginta duorum Diſcipulorum Chriſti, pro totidem ſtudioſis, fundationem erigere, ac dotare, ne unquam aut Civitati, aut territorio Audomarenſi boni, & veri Paſtores, ab Abbate pleriſque in locis nominandi deeſſent. Ad quorum etiam inſtitutionem, & totius orbis ſuæ majorem ornatum Epiſcopus factus Collegium Societatis Ieſu, ibidem & erexit & dotavit. Denique ut ſeminarium illud non tantum Seminarium, ſed etiam plantarium eſſet, in Lovanienſi univerſitate domū extruit, quam Collegium Sanct. Bertini dici voluit, etſi vulgo Collegium Audomarenſe dicitur, in quo ſub Regimine unius Præſidis, in gravioribus diſciplinis formantur, poſtquam in ſtudiis inferioribus ſufficienter inſtituti fuerint. *Vid. Ferrar. Locrius, &c.*

Ipſo anō Calendis Octobris Matthæus Moullartius ex Gisleniano in Hannonia Abbate, in Atrebatium Pontificem ante bienniū inauguratus, urbem magna Cleri

S. R. Q. A. congratulatione ſolemniter ingreſſus, demandatam ſibi Spartam ornare aggreditur. Quo in munere, tanto cum ſplendore partes ſuas geſsit: ut cum labore pietas, vigilantia, prudentia, modeſtia, continentia, & cæteræ quas in vero paſtore requirit Apoſtolus virtutes, in eo certare de laurea viderentur. *Vid. cit. &c.*

*A.C.*1578. *S.P.N.*1098.

RVrius illuſtriſſimo & mirando in omnem æternitatem exemplo quadraginta ex ordine noſtro Martyres, Cænobii Magienſis, Congreg. Ciſtert. Monachi, ſanguinem ſuum fidei Orthodoxę ſubſignandæ conſtantiſsimè impendunt, & ſacratiſſima jucunditate agrum Eccleſiæ Hibernicæ impinguant & inebriant. Ii cum Abbate ſuo, irruentibus in Cænobium Hæreticis, ante SS. Euchariſtiæ in templo ſacramentum genua curvantes, ſe ipſos in ſacrificium, pro mundi peccatis, & Hiberniæ, atque Eccleſiæ univerſæ ſalute obtulerunt, omnes omnino hæreticorum gladii contrucidati. Aberat tũ ſorte ob negotia Pater Cænobii Cellerarius, is reverſus cum ſuo omnes immerſos ſanguine reperiſſet; totus in luctum effuſus ac lachrymas, recordatus craſtina aſſumptionem B. V. per Eccleſiam univerſam ſolemni feſto celebrari, tantamque Matrem fratrum ſanctorum ſolitis laudibus defraudari maximè indolens, flexis denique genibus, in has querelas erupit. Noſti virgo puriſsima, unica Domina protectrix noſtra, quanta ſollicitudine, quanta devotione, & diligentia ſemper tibi ſervierunt in hac domo, & celebrarunt omnia tua feſta. Cur ergo permittis, ut tanta ſolemnitas, qualis iſta, negligatur hoc modo? Hæc multis cũ lachrymis, & ſuſpiriis protulit, quod magis feſtũ negligi, quam fratrum mortem doleret. Dum ſic oraret, audit pulſari Monaſterii Campanas, licet nemo illas accederet vel tangeret, & videt ſanctorum Martyrum corpora ſurgere, & quodque caput ſuum humo tollere, & corporibus imponere. Quo facto ad ſedilia ſua vadunt, & Abbas veſperas, cæteris proſequentibus incipit, tanta cantus dulcedine, & ſuavitate, ut potius Angeli quam homines viderentur. De tanto ſucceſſu valde miratus eſt Cellerarius, & tam cantus dulcedine captus eſt, ut apud ſe non eſſet. Magna cum gravitate & mora abſolverunt ſancti veſperas, quibus abſolutis rurſus mortui ſunt, & in eundem ſtatum redierunt. Miraculum hoc multis innotuit plurimique ſuperſunt in Hibernia, quid illud eveniſſe meminerunt, poteſtque inter rariſsima, quæ unquam in Catholica Eccleſia contigerunt memorari. Ita eorundem acta. Vnde colligas quam Deo & Cælitum Imperatrici clamor Monachorum in choro probetur, quem prodigioſiſsimo hoc miraculo, ad unius feſti ſolemnitatem deſiderari, ſeu deeſſe non patiebantur. *Henriq. Manrique, &c.*

*A.C.*1579. *S.P.N.*1099.

EXtinguitur inſigne ordinis decus Thomas de Parentii Abbas Vedaſtinus, à puero ac ipſo ſummo illo Imp. Carolo V. Cænobio oblatus, ſingulari à modeſtia, & maturitate ad imperandum commendatus, vir omni virtutum genere ornatiſſimus: cui merito ſanè ſuo ſufficitur, digniſſimus ſummis honoribus: Ioannes Saracenus, de quo ita Locrius. Fuit Saracenus, acerrimi judicii, præſtantis doctrinæ, & ab ipſa velut natura ad ſumma factus. Accedebat vultus, & corporis dignitas, gratia mira in dicendo, in donando Regia liberalitas. Illum Philippus Rex ſacratioris Conſilii ſenatoribus accenſuit: & poſtmodum ſede Cameracenſi, per obitum Illuſtriſsimi D. Ludovici de Berlaymont vocante, ejuſdem loci Archiepiſcopum nominavit, &c.

Moritur eodem anno B. Romualdus Fabrianenſis, Montis acuti Monachus poſt 56. annum converſionis, vir ſanctiſſimus, tanta ſimplicitate, præter alias virtutes præditus, ut merito Paulo illi Magni Antonii diſcipulo ſit comparandus. *Vid. Luc. Rubenſ.*

*A.C.*1580. *S.P.N.*1100.

MOritur Andreas Croquezius Prior Monaſterii Haſnonienſis, vir litteratiſsimus: *de conſul. Sander. in ſcript. Flandria.*

Celebratiſſimus hoc ipſo anno Silvanus Razzi Florentinus, Monachus Congreg. Camald. linguæ Hetruſcæ alter Cicero appellatus: ſcripſit inter alia.

De deſcriptione Sacræ Heremi, lib. 1.

Collectorium orationum ad Chriſtum & B. M. V.

Coronam Domini, ſive de vita Ieſu Chriſti.

Vitam

Vitam B. MARTÆ Virg. & S. Ioannis Baptiſtæ

Quatuor virorum illuſtrium Coſmi Medicæi, &c. Vitas.

De Miſericordia, lib. I.

Miraculorum B. M. Virg. lib. I.

De vita Chriſti: lib. I.

De vitis ſanctorum & Beatorum Hetruriæ, lib. I.

Vitas illuſtrium Pictorum, lib. 3.

Traduxit è Latino in Italicum Sermonem, ut de Patria mereretur.

Evangeliſtarium M. Maruli.

Regulam S. P. N. BENEDICTI, cui annotationes adjecit.

Ioannem Ferum de Paſſione Domini.

Plura alia ſecularia compoſuit. Vid. rer. Ital. ſcript. &c.

Glorioſiſſimo fine coronat vitam ſanctiſſimam B. Gelaſius oculinas Abbas Boylenſis. Cong. Ciſter. Cænobii ſæculi noſtri ſplendor, ordinis noſtri decor, & totius Hiberniæ gloria: Is hoc ipſo anno ab Hæreticis comprehenſus graviſſimis tormentis excruciatus eſt. Summos honores, & dignitatum cumulos, interque alia Archiepiſcopalem ſedem & totius provinciæ Conatiæ dominium, ſi ſibi annueret Regina promittente, conſtantiſſimè omnia rejecit, & contempſit. Qua propter poſt multa, & gravia tormenta in carcere poſitus, & tandem mortis ſententia prolata condemnatus eſt, & ad locum Martyrii optatum ignominioſè deductus, per plateas hominum concurſu undique circumdatas, ut tanti Patris benedictionem, ac doctrinam ſibi cælitus traditam acciperent. Vbi per totam viam incedens, tanto fervore, ac divino ſpiritu prædicavit, tantumque timorem & admirationem hæreticis incuſſit, ut quingentos homines dum ad patibulum duceretur converterit. Paſſus cum Monacho ſocio; poſt mortem Miraculis inſignibus à Deo honoratus. *Henriq. &c.*

A.C. 1581. *S.P.N.* 1101.

INgenti prodigio, fidei hoſtibus Camberonenſe Congreg. Ciſtert. in Belgio Cænobium invadere parantibus & jam muros ſuperantibus Divina adfuit virtus, & impiorum conſilium turbavit: conjecti in effuſiſſimam fugam milites, dum viderent magnum candidorum Monachorum numerum in hortis Cænobii in equis diſcurrentium, qui ſuos Clientes tuerentur. Recolitur grata memoria ingens miraculum ſolemni quotannis proceſsione, & victoria inſignis B. M. V. adſcribitur. *Henriq. &c.*

Moritur eodem anno admirabilis ſanè in omni vita, & de Eccleſia univerſa, & Hiſpaniarum inprimis Regnis meritiſſimus Ludovicus de Strada; ſæpe laudatus, ea in hoc corpore perfectione, ut in eodem etiamnum agens delicias cæleſtes abundè deguſtarit, & in oratione divino ſplendore, & Angelicis ſpiritibus cingi videretur. *Vid. Henriq. l. 2. d. 27.*

A.C. 1582. *S.P.N.* 1102.

FLoret Euticius Cordes Belga Antuerpuenſis Monachus S. Iuſtinæ de Padua & ejuſdem cong. Abbas, qui in Concilio Tridentino, magna cum ſua laude adſuit. Inter plurima quæ ſcripſit laudantur inprimis.

Commentaria in omnes Epiſtolas S. Pauli

In Symbolum Apoſtolorum Commentaria.

Dictionarium Biblicum, &c.

FLoret item in Belgio Carolus Blendeque Atrebas, Ascta Marchianenſis, qui ſcripſit Hiſtoriam quinque partitam de Energumenis. Alias item Hiſtorias memorabiles, tranſtulitque ex Latino in Gallicum ſerm. Violam animæ Raymondi Sebonij, &c.

Moritur hoc eodem anno, vir meritiſſimus, & æternæ memoriæ Abbas Marcianenſis Arnoldus Ganthois: inter alia merita, conſtructo celeberrimo & ſumptuoſiſſimo Collegio ad utilitatem ſtudioſorum in univerſitate Duacena commorantium, ferè imortalis, in cujus Collegii templo ſepultus jacet. Vt mirari ſatis non poſſimus breviſſimo tempore in ſolo Belgio tot à noſtris excitata collegia, & gratias referre dignas poſteri noſtris nunquam poſſint, ob majorum & poſterorum, Reique publicæ utilitatem tanto ſtudio atque ſumptu promotam ac curatam. *Vid. Arnold. in notis ad Martyr. Ben. 12. Maij, &c.*

A. C. 1583. *S.P.N.* 1103.

MOntis Coronæ poſſeſſione felices Camaldulenſes noſtri reformati, vulgo Grottani, quem ante quinquennium

nium donatione Illuſtriſſimorum de Caraffa Comitum obtinuerunt, exinde Monachorum, & congregationis Montis Coronæ nomen, ipſo primum ſummo Pontif. Gregorio XIII. illud imponente, uſurparunt. Floruitque deinceps novo ſemore ordo, & locus ob ſanctitatis famã, toto mox orbe deprædicatus, innumera paulo poſt peregrinorum multitudine frequentatus, inter præcipuos orbis terrarum viſitur coliturque. Quantum inde in Eccleſiam univerſam ab exemplo Monachorum fructus redundet, iis explicandum relinquimus, qui ad Montem illum aliquando inviſerunt: cum ad ſolam ære vulgatam ejuſdem imaginem, ſacro quodam horrore, & Religione intuentium animi occupentur, & ad Dei & Deiparentis laudem excitentur. Sed de viris ſanctiſſimis & illuſtriſſimis Congreg. Camaldulenſis hoc ipſo tempore viventibus conſulendi, *Aug. Flor. & Luc. Ruben. &c.*

A.C. 1584. *S.P.N.* 1104.

INterea quæ præcipuè miramur hoc ſæculo, quibuſque quæ ſua ſunt tam ſedulo quærentibus, & Cathedralium Eccleſiarum Canonicis, in Epiſcoporum electionibus, ſe ſolum ipſos circumſpicientibus & contuentibus, ſingulari tamen Numinis providentia Epiſcopos Monachos ordini noſtro nunquam defuiſſe, & mirabili quodam modo ſemper aliquos è noſtris, Cellulam ſolitudine excoctos, ad diverſos Epiſcopatus & honores extractos, iiſdem ſumma cum dignitate ordinis, & ſubjectorum utilitate maxima præſtitiſſe. Inter alios hoc ipſo anno evocatus ad Cathedram Stragenſem in Dalmatia Baſilius Gradi Monachus Melitenſis, Congregationis Caſinenſis, vir doctus, & eruditus eoque honore digniſſimus à Gregorio XIII. Summi nominis Pontifice judicatus: ſcriptis etiam egregiis de poſteritate meritus. Pari honore ab eodem Pontifice hoc ipſo etiam anno inſignitus Marcus Fedocea Mirandulanus Monachus S. BENEDICTI de Mantua, & Abbas S. Vitalis Ravennæ Congreg. Caſinenſis creatus Epiſcopus Laquedonenſis in Apulia, vir in Mathematicis ſcientiis eruditiſſimus, & Gregorio inprimis commendatus. Quorum aliorumque laudibus immorari ſuperſedendum neceſſarium duximus.

Moritur eodem año & ad felicem immortalitatem pergit B. Rudolphus noſter Voronenſis, quem Lucas Ruhenſis merito ſuo ſcrinium virtutum, Regularis vitæ exemplar, & vitæ ſolitariæ normam appellat. De cujus virtutibus, obituque idem conſulendus in hiſto: Erem. &c.

A.C. 1585. *S.P.N.* 1105.

MEntiſſimus ille de Eccleſia univerſa, incredibilis conſtantiæ, & magnanimitatis exemplo, fortiſſimus Chriſti Athleta, heros imperterritus, ad triumphos æternos, poſt longiſſimi ſqualores carceris, evocatur Ioannes Feckenamus noſter, Abbas Weſtmonaſterienſis, contemptis potentiſſimæ Reginæ familiari amicitia, ampliſſimis opibus ac honoribus, potentiſſimo Principatu, & ampliſſimo Archiepiſcopatu inſolentiſſima animi generoſitate planè admirandus. De eo ſic Pitſius apud Reynerum: Ioannes Feckenamus, inquit, ordinis S. BENEDICTI Monachus Anglus, & tandem Abbas Weſtmonaſterienſis creatus eo tempore, quo in Anglia regnarunt Philippus & Maria Reges Catholici. Vir cui Deus largas benedictiones, natura egregias contulerat dotes. Erat in eo pietas in Deum inſignis, in proximos mira charitas, in majores ſingularis obſervantia, in æquales atque etiam inferiores mitis quędam affabilitas, in omnes dulcis humanitas; multiplex doctrina, redundans in concionibus facundia, incredibilis Religionis Catholicæ zelus. Cum jam non obſcuris indiciis cerneret omnia vergere ad ruinam, & fidem avitam omnino periclitari, hoſtibus Eccleſiæ ſtrenuè ſe oppoſuit, & habitis frequentibus concionibus, nonnunquam etiam publicis diſputationibus, libris denique ſcriptis Eccleſiam Dei, & Catholicam fidem quantum potuit propugnavit. Cum denique regnante Eliſabetha in Comitiis (parlamentum vulgo vocant) ageretur de fide Catholica extirpandã, & hæreſi plantanda: intrepidus publicè prodiit, & apud ſolemnem illum Principum, procerum & populi cætum Anglica lingua eloquentiſſimam, & valde nervoſam habuit orationem de veteri Patrum Religione retinenda, de nova non excogitanda nec introducenda. Cum autem res planè collapſa eſſet, & prævaluiſſet iniquitas, ille confeſtim carceribus mancipatus eſt, primum Londini in Carcere Equitis Martij, deinde in caſtro Wiſbicenſi (Turris Cuſtodiam carcerale

ceralem hic omiſit Pitſius, ſed non tacuit Stapletonus) in univerſam continuis plus minus viginti ſex annis. Quo tempore, à Catholicis dogmatibus propugnandis, & ab aliis charitatis operibus exercendis, quoad fieri potuit, nunquam ceſſavit. Inter cætera quæ præſtitit charitatis officia, Ioanni Storæo legum Doctori propter fidem Catholicam capitis condemnato, per totam noctem adfuit, & ad mortem in craſtinum pro Chriſto fortiter perferendam animavit. Sed ad ea quæ ſunt eruditionis veniamus. Multas quidem easque eruditas exaravit lucubrationes, quæ pleræque propter temporum iniquitatem, & authoris incarcerationem etiam usque ad mortem, una cum eo interciderunt. Servarunt tamen boni viri quædam ejus opuſcula, vel operum reliquias: inprimis ſermonem quendam, cujus thema quaſi ſpiritu prophetico ſumptũ fuit ex Eccleſiaſtici capite 4. *Laudavi magis mortuos quam viventes, &c.* cui titulum fecit; ſermonem funebrem in exequiis Mariæ Reginæ. Orationem habitam in Comitiis Angliæ. Contra juramentum ſupremæ authoritatis Regiæ in Eccleſiaſticis lib. 1. De Euchariſtia contra Hooperum. Scripſit etiam Commentarios in Pſalmos Davidis, quod opus Londini in manibus auctoris vidiſſe nihil ſanctè affirmavit Richardus Stainhurſtius. Sed & illud periit, & ejusmodi alia. In vinculis confeſſor obiit anno Chriſti 1585. ſub duro in Anglia Eliſabethæ Regno. *Vid. Reynerus, &c.*

Eodem anno duo ex ordine noſtro Cong. Ciſt. egregii Chriſti milites Beati Patricius & Malachias Monachi Bullienſes Iberniam ſuo ſanguine conſecrãr, pro fide Catholica primum ſuſpenſi, & ante mortem alter in quatuor partes ſectus, alter lancea adusque cor transfoſſus illuſtri triumpho ad im̃ortalitatem feliciſsimam pertigerunt. *Vid. Henr.*

Moritur eodem anno Benedictus de Toco ex Abbate Monſerratenſi ad diverſos Pontificatus, Biquenſem, Getundenſem, Ilerdenſem pro eximiis meritis evectus, *de quo conſul. Hiſpan. rer. ſcript. & Yepes, l. 4. &c.*

A.C. 1586. *S.P.N. 1106.*

ITerum ex ordine noſtro diverſis Cathedris maximi Præſules petiti, easdem ſumma noſtrorum gloria, utilitate ſubjectorum maxima feliciſsimè adminiſtrarunt. Quos inter eminet Conſtantinus de Lannoy ex Monacho celeberrimi illius & florentiſsimi Cœnobii Sanſeverini in Vrbe Neapolitana Epiſcopus de Vico, ac dein electus Archiepiſcopus Rhegitanus in Apulia, hoc ipſo anno mortuus. Quo eodem tempore ingenti gloria floruit Annas Giurius de Eſcras ex Monacho & Abbate S. Benigni Epiſcopus Lexovienſis, ac dein S. R. E. Cardinalis, qui Romæ jam grandis natu, ipſaque canitie venerandus cũ ſum̃a prudentia eam ipſam omnibus probab... innocentiam, cum qua S. BENEDICTI habitum non plus octo annos natus ſuſceperat, cujus rei teſtem habeo Gaſparem Scioppium, quo ille perfamiliariter uſus eſt. Sed inprimis com̃endarunt ſe meritis graviſsimis noſtri, Eccleſiæ Laudunenſi, ex quorum numero, quatuor ſibi proximè ſuccedentes hoc tempore Epiſcopi, ad eam ſedem ſuis Cœnobiis evocati; ſeu extracti inſigniter claruerunt Ioannes Docæus ex Priore S. Dionyſii, Ioannes Burſeus ex Abbate S. Quintini, Valentinus du Glas, & Godefridus de Billus, uterque S. Dionyſii Religioſi, Monachi Pariſienſes, Epiſcopi Laudunenſes deſignati. *De quibus conſulend. Clem. Rob. & Rer. Gall. ſcript.*

Floruit ſub hæc ipſa etiam tempora F. Rodericus de vadillo Monachus Vallisolettanus Cong. Hiſpan. Epiſcopus Cephaludenſis, ob ſapientiæ meritum in Siciliam usque evocatus. Vt videas eodem tempore, Italiam, Galliam, Hiſpaniam, Belgium, Siciliam, præſtantiſsimos ſuis Eccleſiis Monachos ex Cœnobiis noſtris poſtulaſſe, adeoque de meritis noſtrorum opinionem florentiſsimam ſemper fuiſſe. *Ex diverſis rerum Gall. Hiſpan. Belg. ſcript. &c.*

A.C. 1587. *S.P.N. 1107.*

IN Anglia digniſsimus Beatæ memoriæ Feckenami Abbatis diſcipulus Segebertus Buclæus, Weſtmonaſterienſis Monachus, ob egregiam in fide conſtantiã, carceribus emancipatus, pro eximia magnanimitate etiam in hac vita inſigni à Numine gratia, & beneficio honoratur: quippe Monachis Angliæ omnibus ſive à Regno profligatis cum unus ipſe ſuperſtes eſſet, accendente Deo Hiſpanorum, atque Italorum Monachorum animos, quibus de captivitate, feliciſsimi hujus ſenis conſtabat, in ejus licet nomen, pro Reverentia tamen Eccleſiæ Anglicanæ, à

noſtris

Digitized by Google

noſtris olim primum plantatæ, & mille penè annis feliciſſimè ad miniſtratæ, jurare, & nova quadam congregatione inſtituta, eundem ſibi præfectum ſive potius ut exemplar conſtantiæ, præpoſitum voluère; ut paulo poſt ingenti ſpe fructus illuſtriſſima illa congregatio noſtrorum Anglicana, pro populi ejusdem ad Eccleſiam Catholicam reductione efflореſceret. De qua denique Pontificia auctoritate approbata, & fructu ejusdem ſuo loco.

A.C. 1588. *S.P.N.* 1108.

CEleberrimus ille & meritiſſimus de univerſi poſteritate omni, doctiſſimis ſcriptorū monimentis, ſi quis ullus alius, immortalis, Gilbertus noſter Genebrardus, Monachus Manſarenſis, & exin B. M. Virginis Semurienſis Prior, orbem radiis ſuis implet, & in ſui admirationem longè lateque omnes convertit. Is præceptoribus olim uſus, in Græcis Turnebo, in Philoſophicis Carpentario, in Theologia Sanctæo; in ſingulare demum ipſe Eccleſiæ, & univerſi ornamentum adolevit. De illo quia notiſſima pleraque ob inſolentiam, & magnitudinem præcipuæ famæ, plura nunc ſcribenda non duxim9, quamvis deinceps aliqua ad certos annos referamus; quamvis, quantumcunque à nobis deprædicaretur, & ab aliis ſit deprædicatus laudari (teſte Cle. Roberto) ſatis, & prodignitate nunquam poſſit: Cū materia ſuperet opus. *Vid. Hilarion de Coſte in Elog. ill. Gall. Franciſc. de Sales. Poſſevinus in app. VVion. &c.*

Floret eodem tempore in Italia Iacobus de Graffiis nobilis Capuanus, in Cænobio celeberrimo S. Severini Neapolitano, Monachum profeſſus I.V.D. cujus inter alia opera Theologica plura commendantur, & diverſis locis ob doctrinæ præſtantiam impreſſi ſunt libri 4. Deciſionum aurearum Caſuum conſcientiæ, qui paſſim extant. &c.

A.C. 1589. *S.P.N.* 1109.

IN Hiſpania virorum in ordine genere, doctrina, & inprimis virtute illuſtriſſimorum ingens planè numer9, inter quos præcipuè celebratur F. Ioannes de Caſtaniza, de quo ſuo loco inferius, F. Placidus de Salinus Abbas Monſerratenſis, F. Antonius de Corduba, F. Laurentius Nieto, aliique ſexcenti, ad ſummos pro meritis honores à ſanctiſſima congregatione Hiſpanica promoti: *de quibus conſ. Tepes, l. 4. & alij.*

Meretur inter alias ordinis congregationis inprimis de Eccleſia Catholica univerſa Congreg. Ciſterc. Montis Sion in Hiſpania perditiſſimo hoc tempore, quo tot Hæreticorum phalanges fidem orthodoxam undique oppugnant, variis paſſim collegiis, diverſis in Academiis, Complutenſi, Salmanticenſi, &c. olim à ſe erectis, viros doctiſſimos, Theologos ac Philoſophos præſtantiſſimos educens, eodem Sanctiſſimæ Regulæ obſervantia præmunitos, ad univerſi utilitatem, eisdem in Academiis Profeſſores publicos, ſive, ut vocant, cathedraticos exponens, rurſumque Cænobii diſciplina & calore cellulæ refovens, iterumque bono publico remittens, & recipiens, *de quo leg. Chryſ. Henr. &c.*

A.C. 1590. *S.P.N.* 1110.

MAtthæi Moullartii Epiſcopi Atrebatenſis ex Abbate Gisleniano, ingens in Epiſcopatu adminiſtrando virtus & gloria enitet: cujus ſi vel primas in depingendo lineas duceremus, manum deinceps à proſequendo abſtinere nunquã poſſemus, alibi tamen aliquando commodius, dignius, & copioſius, ad inſignem ordinis gloriam præſtabimus.

Hæc minor fama ex pari virtute, Ioannis Baptiſtæ Bertuzuli Cæſenatis, Fanenſium in Marchia Anconitana Pontificis, qui ob morum digniſſimam gravitatem, & ſapientiæ doctrinam, ſuper Candelabrum poſitus orbi atque ordini illuſtriſſimum lumen prætulit, & de ſibi ſubjectis præclarè meruit. *Ang. de Carp. Arnold. &c.*

Rurſum memoranda Congregationis Montis Sion merita ponderoſiſſima, quæ ſane hoc loco vix notare, nedum proſequi longo encomio licet. De quibus fusè Henriquezius, qui præter alia, plurimos, ait, ad infidelium converſionem miſſos in Hiberniam inprimis, viros revera Apoſtolicos, qui innumerabiles homines ad Eccleſiæ Catholicæ gremium aggregarint. *Vid. lib. 2. diſt. 15.*

A.C. 1591. *S.P.N.* 1111.

MOritur hoc anno Ven. P. F. Laurentius Genzalez Abbas Bonævallis, vir Angelica vita, hominum mores ſupergreſſus.

greſſus, mortis ſuæ præſcius: mortuusque ſuprema inter verba, circumſtantibus undique fratribus vultu hilari dicens: Fratres video gloriam Dei, quibus in verbis cum expiraſſet, facies ejus Angeli ſimillima viſa eſt, & ſigna alia, ſanctitatisque argumenta apparuerunt. Sed de aliis ejus *Conſul. Henriq. diſt. 34. l. 2.*

Cum ſacra congregatio Montis Sion, de qua ſuperius, & numero Cœnobiorũ, & Monachorum virtute, magis magisq; ornaretur & augeretur, eam Pontifices ſummi totis conatibus promovere curarunt, & inſignia eidem Privilegia contulerunt, collegiorum inprimis eorundem univerſitatũ privilegia augentes, & confirmantes, de quibus conſulendꝰ Auctor. cit. qui ait (rationem reddens, cur tanta multitudo, ad noſtros conflueret:) Experiebantur enim ſinguli efficaciam mirabilem, qua ad reducendos peccatores ad viã ſalutis homines illi Deo dediti, penitusq; mundi vanitatibus crucifixi, pollebant, eorumq; ſalutaribus monitis plurimi, quaſi coacti, ſemitam ampleɛtebantur virtutis, &c.

A.C. 1592. *S.P.N. 1112.*

HOc anno pulcherrimum ordinis noſtri ornamentum Pius Fundanus in Campania Epiſcopus, cælo aſſeritur, vir & genere illuſtris (ex antiqua nimirum Lotteriorum familia, patria Neapolitanus) & Religionis, & naturæ præcipuè bonitate commendandus, Monachꝰ inprimis Caſinenſis Cœnobii, dein S. Severini Neapoli Prior, Fundanus denique Pontifex à Gregorio XIII. æquiſſimo meritorum ponderatore, creatus, & de grege ſuo præclare meritus. *Plac. Rom. Arn. &c.*

Pium pietate ac meritis proximè aſſequutus, Anaſtaſius Vbertus Cæſenas Monachus, & Cellerar. Sanct. Mariæ de Monte, non procul à Cæſena, vir præter pietatis inſigne monili inſuper doctrinæ ornatiſſimus, qui Immolenſium in Flamminia Pontifex electus, verbo & exemplo ſive opere, egregie ovile Domini cuſtodivit, & nõnullis lucubrationibus ſuis, qualis & quantus fuerit oſtendit. *Arnold. &c.*

A.C. 1593. *S.P.N. 1113.*

VT alios omnes prætereamus, uniusq; ex una Ciſtercienſium ſanctiſſima congregatione Monachi noſtri meminerimus: Floruit hoc tempore, & iſto inprimis anno Ven. & verè immortali præconio digniſſimus Laurentius de Zamora S. Theologiæ doctor, ſcriptis, & diſcipulorum gloria celebratiſſimus, quem jure ſanè meritiſſimo Eccleſiaſticæ dictionis Tullium, non nemo, Theologiæ Homerum, Rationum fidei Ariſtotelem, & Paulum in pulpito Chriſtiano differentẽ appellat. Quis enim, inquit, narrare ſufficit, quod ſceleratos homines ab ipſis inferorum faucibus extraxerit? quot obſtinatos, ad ſcelerum cognitionem adduxerit? Quot mundi vanitatibus inſatiabiliter deditos, ad earum contemptum revocaverit? quot denique cælitus vocatos per virtutis iter deduxerit? Sic enim demulcebat, ut vinctos quaſi auditores teneret. Ita docebat, ut divinis ſenſibus aures impleret. Ita exhortabatur, ut virtutum ardoribus animos inflammaret, &c. *Vid. Henriq. &c.*

A.C. 1594. *S.P.N. 1114.*

INgenti Angliæ bono, Eccleſiæ atq; ordinis noſtri immortali ornamento, congregatio illa, de qua ſuperius, Anglicana feliciſſimo ſucceſſu, quamvis à multis impugnata, effloreſcit, & propagatur: nomẽ ſuum eidem dantibus Illuſtriſſimis hoc ipſo tempore in ordine noſtro viris, quorum primi & præcipui extiterunt atque effulſerunt: D. Gregorius Sayrus orbi catholico doctiſſimis in Theologia lucubrationibus notiſſimus; D. Thomas Preſtonus, D. Anſelmus de Manceſtria; D. Antonius Martinus, Auguſtinus de S. Ioanne vir magni animi, ſumi zeli, præcipuæque induſtriæ, & impertetritæ conſtantiæ. F. Ioannes de Mervinia, poſtea Martyrio affectus, ut & F. Marcus Lambertus. F. Maurus Scottus, F. Georgius Gervaſiꝰ, diverſis temporibus beata morte, pro Chriſti fide conſtanter ſuſcepta, ſæculo erepti cæloque inſerti. Fuiſſe vero controverſiam non parvam invidentium gloriæ, & laboribus tam ſanctis & præclaris Benedictinorum nonnullis, ex litteris quas ſubjicimus Illuſtriſſ. Card. Alani ad Athanaſium S. Trinitatis Cavæ Monachum apparebit, ex quibus quantopere placuerit maximo illi S. R. E. Cardinali cauſa noſtrorum, lectori manifeſto apparebit.

Chariſſime Frater, & Fili: binas à te litteras, ex quo in illa ſancta loca conceſſiſti accepimus: utrasq; eleganter & amanter, & quod caput eſt, religioſè ſcriptas. Prio-

Prioribꝰ per meos familiares reſpondi: his poſterioribus aliquid nacti otij, ipſi reſcribere voluimus: primum, ut non ab aliis ſolum, quantum à nobis diligaris, ſed noſtris id potius verbis, manusque noſtræ ſcriptis tabulis intelligas; deinde ut cognoſcas quanti ſaciamus illos tuos in ſancta Religione progreſſus, de quibus te nunc multo magis in Domino, quam unquam ante in ſęculo (licet ſemper propter præſtantes animi dotes chariſſimus extiteris) amemus & complectamur; poſtremo ut gaudium hoc noſtrum, quod de feliciſſima hujꝰ vitæ ſorte planè cæleſti concepimus, tecum communicemus. In quo genere licet mihi Apoſtolicis uti verbis: majorem horum non habeo gratiã, quã ut videam filios meos in veritate ambulare. Quod igitur contemptis rebus humanis tanto animi ardore, ac impetu cæleſtia conſecteris, mundique hujus, & vitæ ſæcularis ſæviſſimis ac periculoſiſſimis negotiis ſæculi prudenter prætuleris: hoc bonum ſolidum ac ſummè tibi ſalutare fili ex animo gratulamur: nec à Chriſto optim. max. hujus conſilij tui authore aliud continuis precibus, vel à tua charitate, vel à nobis poſtulandum eſt, quam ut opus ſalutis tuæ, quod ab ipſo cœptum eſt, piè proſequatur & perficiat. Faciet autem, ſi tu, poſtquam manum ad aratrũ Domini poſueris, retro non reſpicias, ſed ad anteriora totis viribus contendas; Si Religionis graves, ſed ſuaves labores naviter pertuleris; ſi tentationes fortiter & conſtanter repuleris; ſi ea quæ in ſæculo vel ab Hæreticis, vel malis Catholicis, vel ab æmulis, vel ab invidis ad tui probationem perpeſſus es, ex animo protſus ejicias tuo; ac etiam pro te perſequentibus ores, quod faciunt omnes ſancti in cælo, quorum tu nunc vitam, & charitatem cæpiſti degere ac imitari in terra. Quidquid alij de hoc vitæ tuæ ſanctiſſimo inſtituto ſentiant, aut loquantur, tibi perſuadeas velim, tuas rationes ſummæ curæ eſſe; atque hoc tuum de Religione capeſſenda, conſilium vehementer placere; noſque ſperare te ſanctiſſimo ordini in patria noſtra florentiſſimo (NB.) reſtituendo, ac calamo & ingenio adornando ab hoc ſæculo nequam divinitus ereptum eſſe. Quantum ergo in illa ſanctiſſima diſciplina proficies: tanto magis te amabimus, tantoque minus te ſalutaris conſilij hujus pænitebit. Si per Epiſtolarem brevitatem, aut ſcriptionis laborem liceret, poſſum pietati tuæ multa ex hiſtoriis nationis noſtræ, de iſtius ordinis in Anglia celebritate & ſanctitate commemorare; nam & Auguſtinus ipſe, & cæteri ſancti Gregorii diſcipuli, qui gentem noſtrã ad fidem converterunt, erant omnes hujus ordinis: atque omnia primum inſtitura Monaſteria (de quibus venerabilis Beda) ſicut & ipſe Beda, erant ejusdem inſtituti; & capitula Cathedralia univerſa, quæ poſterioribus temporibus erant Canonicorum ſecularium, ab initio erant ordinis S. Benedicti; ita erat Cantuarienſis Eccleſia tempore Lanfranci, Anſelmi, Thomæ Martyris, qui & ipſi fuerunt Monachi ejusdem inſtituti. Vt nihil dicamus de nobiliſſimis Monaſteriis, Weſtmonaſterienſi, S. Albani, Sanct. Edmundi, Glaſtenburienſi, cujus Abbas, ſicut & plurimi alii claro perfuncti ſunt Martyrio, tempore Henrici VIII. Horũ exempla te, mi fili, ac cæteros noſtrates, ad hanc ſolidam in Chriſto & Eccleſia gloriam ſectandam animare poſſunt: nos certè tantorum hominum ſola commemoratione ſummopere delectamur: quæ quoque cogitatio, veterumq; rerum noſtrarum memoria nos prolixiores quam voluimus effecit; ſed ad animum utriusque noſtrum non male; nam tecum libenter loquimur. Memineris ergo noſtri in orationibus, & ſacrificiis tuis: atque ſuperioribus loci & ordinis iſtius à nobis multam ſalutem in Domino: qui & ipſos, pro hac in peregrinos & noſtros Chriſtianiſſima charitate, abunde beabit, Vale fili mi. Romæ ex ædibus noſtris 12. Kal. Feb. 1594. Manu propria. Tuus in Chriſto Guilielmus Cardinalis Alanus. *De reliquis vid. Reynerus.*

Moritur eodem año in Germania noſtra, præclariſſimis Abbatibus accenſendus Ioachimus Sangallenſium Archimandrita, vir Relig[illegible]iſſimus, & doctiſſimus, qui Pariſiis & Averniis olim (ita fluctuante bellis Germania, noſtri, Sangallenſes, Weingartenſes, Einſidlenſes, &c. ingenti ſumptu in exteras provincias, ne ordini, & Eccleſiæ viri doctiſſimi deeſſẽt, ad ſtudia mittebãtur) omnes ſcientias imbibit. De viri meritiſsimi laudibus, plura doctiſſimꝰ P. Iodocus Mezlerus Mon. S. Galli in 8. lib. rerum Sangall. quæ per multitudinem inſerere non licet, nec libet. In Coadjutorem Epiſcopi Curienſis cum jure & decreto ſuccedendi electꝰ, generoſiſſimè recuſavit. Fratres ſuos Dilingæ, Romæ, Pariſiis, &c. in ſtudiis aluit: Pontifici Max. Regibus Galliæ militem

ſuum

Digitized by Google

ſuum crebrò miſit. Prælatum Apoſtatam doctiſsimis ſcriptis ab Hæreſi revocavit. Dimiſsis ad tutiora Patribus (ecce veri paſtoris, digniſsimum, & S.R. Imperii Principis exemplum verè admirandū) peſtilentiſsima luc paſsim graſſante, ipſe curā populi ſuſcipit, atque in Feſto S. Bartholomæi (inſigni planè loco, die & morte) in ipſo ſuggeſtu apopſexia tactus, poſt paucas horas emoritur. Scripſit de exercitatione veræ virtutis, librum unum, & totam penè ſummam D. Thomæ redegit in tabellas. *MS. Sangall. &c.*

A.C. 1595. *S.P.N.* 1115.

MEritiſsimus longè etiam ampliores, ſumoſq; honores Gilbertus noſter Genebrardus, ex Regio litterarum Hebraicarum profeſſore eligitur hoc anno Archiepiſcopus Aquenſis, acerrimus Hæreticorum hoſtis, & expugnator, cui, ſi nullo alio titulo deberet Aquenſium Vrbs celeberrima, im̃ortaliter deberet gloriam ac famam, ſolo tanti Archipræſulis nomine partam & poſteritati commendatam. *Vid. op. Cle. Rob. &c.*

Clarent eodem tempore Paſchalis Venetus Monachus Carcerenſis prope Ateſtum Cong. Camald. Epiſcopus Arbienſis: Auguſtinus item Fortunius Monach. Angelorum Florentiæ, ſcriptis celebris, libris inprimis Octo Hiſt. Camald. & aliis pluribus. Sed & Vitalis Zuccoli Patavini Abbatis inſignis memoria relictis ingenij doctiſsimis lucubrationibus, quarum præcipuæ ſunt.

- Dialogorum ſuper Metheor. lib. 1.
- Enarrationum ſuper con: Taſſi, li. 1.
- Traductio Cambiorum juſtorum
- Commentariorum & Quæſtionum ſuper Platonem, lib.
- Octoginta ſermones ſuper Cantica Canticorum.

Et alia plura, vid. Arnold. VVion. &c.

Eodem anno, quæ noſtrorum perpetua fuit in novos ordines benevolentia, Ioannes Saracenus Vedaſtinus Abbas Attrabatenſium Civitati inducit R.R.PP. Capucinos, (quos ſuperius dixeramus à noſtris primum exceptos & curatos) iiſdemque Cænobium ibidem conſtruit. *Cl. Rob. &c.*

A.C. 1596. *S.P.N.* 1116.

FLorentiſsimum fama nomen Ioannis Dorothei noſtri, Monachi & Prioris S. MARIÆ Valenſis, ſive de Valle, Congreg. Cluniacenſ. I.V. Doctor. & in Academia Dolenſi Profeſſoris primarij, qui ob eximiam virtutem, & eruditionem factus Epiſcopus Nicepolitanus, & Suffraganeus Archiepiſcopi Biſuntini; exin S. R.E. Cardinalium Granvellani & Lotharingi Vicarius. *Arnold &c.*

Eodem anno, maxima ſua, Cænobii & ordinis univerſi gloria, multaque ſedis illius felicitate, creatur Archiepiſcopus & Dux Cameracenſis, Ioannes Saracenus, Ampliſsimi Cænobij Vedaſtini Antiſtes, & Philippi II. Hiſpan. Regis Conſiliarius in ſui ſanctioris ſtatus Belgici ſtatus intimo Senatu. Litterarum omnium Mecænas munificus; de cujus ingenij monimentis conſulendus. *Ferr. Locrius, &c.*

A.C. 1597. *S.P.N.* 1117.

NImis maturè, æterno omnium bonorum luctu terris eripitur, cælo digniſsimus, Aquenſium Archipontifex, ſæculi noſtri Phœbus, doctiſsimus noſter Genebrardus Aquenſium Archiepiſcopus, idem Religione & pietate præſtantiſsimus, de quo inter alios Franciſcus de Sales Epiſcopus Gevenenſis, lib. 11. de Amore Dei, c. 11. cui Genebrardo mortuo, ære alieno parentavimus.

> Abſtulit una dies ævi decus, ictaque luctu
> Conticuit ſacræ triſtis facundia linguæ.

Eum non immeritò O. præclarum Eccleſiæ litterarumque ſydus appellavit. *Et Cl. Robertus:* Genebrard decede an grand regrè de toute la Chreſtiente pour ſa profonde Theologie & Savoir univerſel, Cæſar de Noſtre-Dame en ſon Hiſtoire de provence & ſponde, ſcripſit inter alia.

- Commentarios egregios ſuper Pſalmos.
- Notas Chronicæ, ſive Chronologiam, & univerſam Hiſtoriæ methodum
- Chronographiæ à Principio Mundi, lib. 4.

Tranſtulit & de Hebræo in Latinum Chronologiam Hebræorum majorem, quæ Seder olam Rabba inſcribitur, & minorem Sedet olam zuta. Et plurima alia. *Videndi Anton. Poſſevin. Claudius Robert. Franciſcus de ſales, &c.*

A.C. 1598. *S.P.N.* 1118.

MOrtalibus valedicit, Bruxellæ mortuus Ioannes noſter Saracen. Cameracenſis Eccleſiæ Archiepiſcopus, atque

Vedaſtini Cœnobii Abbas vir litterarum amantiſsimus, atque de iis, ſubjectiſque optimè meritus. *Vid. Loc. & Belg. rer. ſcript.*

Eodem anno Saraceno ſuccedit in Cœnobii Vedaſtini præfecturam Philippus Caverrellius vir omni laude major, doctrina, genere, & virtute nobiliſſimus, de quo plura ſuo tempore.

Meritiſſimi ſub hæc tempora Hieronymus Caſinenſis Abbas, & Victorinus Manſus ejus in honore ſucceſſor, quorū liberalitate inſigne Seminarium, ſic vocant, ad juventutem clericali diſciplina imbuendam, exſtructum & inſtructum. Vnde colligas per noſtros ad Clericorum educationem, quod ſexcentis ejuſmodi exemplis probare poſſemus, nihil unquā deſiderari potuiſſe. Quo eodem anno Victorinus Srabienſis Epiſcopus à Clemente VIII. accrrimi judicii ac prudentiæ Sapa, creatus eſt, qui præſens ipſe, dū Victorinus ad Epiſcopatum ſubiret, prudentibus viri reſponſis, & reconditiore doctrina uſque adeo captus eſt, ut eum propenſius collaudato, aſſeruerit: Cathedræ quidem à ſe ſatis conſultum eſſe, Antiſtiti vero item. Hinc facile fuit eidem Clementi, aliquot poſt annos, pinguiorem Epiſcopatum (Ariauenſem ſcilicet) eidem conferre. *Sed vid. M. Ant. Scipio.*

Mortuus eodem anno Ioannes Frempyt, Cœnobij S. Benigni Divionenſis Monachus & infirmarius, inſignis pietate, & nobilitate vir, Andreæ Archiepiſcopi Bituricenſis patruus, hoc Epitaphio decoratus.

> Ioanni Fremioto, Patritio Divionenſi, Cænobitæ, Benigniano, ſæculo irregulari Regulæ obſervantiſſimo ſanctimonia & bonitate inſigni, Mathematicæ & Mechanicæ ſolerti, ad vitam quam diligentibus ſe Chriſtus repromiſit præcoci morte properanti. A. D. 1598. 4. Id. Iulij.

Vid. Cl. Robert. &c.

A.C. 1599. *S.P.N.* 1119.

VIxit hoc anno, ut immortaliter viveret doctiſſimus ille, & æquè Sanctiſſimus F. Ioannes Caſtaniza, Ioannis Alphonſi Curielis, celeberrimi illius Theologi animus (qui idem Curiel, quamvis ordinem noſtrum non profeſſus, multo tamen noſtris accenſendus, quibuſcum & perpetuo ferè vixit, & ſua omnia legavit, denique ſepeliri apud eoſdem voluit) in cujus unius laudibus foret quam diutiſſimè immorandum, quibus ut ſatisfaciamus utrumque, & nos expediamus, ipſius hic Epitaphium, pro compendio, exſcripſimus.

> Venerabili Magiſtro Frat. Ioanni de Caſtaniza Benedictino, Sermone aureo, ore fœcundo, in dicendo ſuavi, in perſuadendo miro. Apoſtolo Paulo prædicatione ſimillimo. Ob amabilem vitæ ſuæ ſanctitatem, honori & decori omnibus: poſt oblatas ſibi à Philippo II. præclaras dignitates, ac magnificè ſpretas; chariſſimi ſui D. M. Illefonſi Curiel petitione propè ipſum tumulato. Obiit 18. Oct. Anno 1599.

Videndus Antonius de Tepes tom. 7. Cent. 7. f. 346. &c.

Inſigni rurſus merito à noſtris devincta RR. Patrum Societatis Ieſu Sanctiſſima Religio, quibus hoc ipſo anno in Vrbem Atrebatenſem magno Reip. fructu receptis ſtupenda ſtructura, atque amplitudine Collegium Philippus Caverellius Abbas noſter Vedaſtinus exædificavit. *Vid. rer. Belg. ſcript. &c. & Ferr. locr.*

Quo ipſo anno alia fundatio Ioannis Lentallier Abbatis Aquicinctenſis pro ejuſdem Societatis Ieſu PP. ſtabilita. *Vid. Cl. Rob.*

A.C. 1600. *S.P.N.* 1120.

INgenti fructu in Hiſpania noſtri laborant, florente inprimis Valliſoletana Congregatione, ex qua innumeri doctrina, & ſanctitate viri illuſtrimi prodière, quorum plurimi ſumma ordinis noſtri gloria, & Regnorum Hiſpaniæ bono in Celeberrimis Academiis Complutenſi, Salmaticenſi, &c. Theologiam Philoſophiamque publicè profitentur. Sed in Regulari quam maximè Cænobio, & præſtantiſſima Benedictinorum univerſitate S. MARIÆ de Yrache, ingens noſtrorum gloria, hoc tempore præſidentibus RR. MM. FF. Benedicto de Gacaza, & Manuele Angles, ejuſdem Cænobij Abbatibus & (qui perpetuus honos Abbati eſt) Vniverſitatis Rectoribus, *de quibus conſulendus Antonius de Tepes to. 3. cent. 4.*

Eodem anno inter precipuos Religionis, doctrinæ, & generis præſtantia ex ordine noſtro viros, in iiſdem Hiſpaniæ Regnis, Orbe univerſo, & ipſius Clementis VIII. Summi Pontificis ore & publico decreto celebratur F. Ioannes de Caſtro filius Ferdinandi de Caſtro Comitis de Lemes Monachꝰ S. Vincentij Salmaticenſis obexu-

ob eximiam virtutem ad diverſos in Congregatione Valliſoletana honores promotus: & hoc denique anno per Clementem VIII. Archiepiſcopus Tarrentinus creatus, de cujus laudibus fusè eit. Yepes *tom. 7. cent. 7.*

A.C. 1601. *S.P.N.* 1121.

NE ulli ſæculo ſanguinis glorioſiſſimi Martyrum noſtrorum pretioſiſſima purpura deeſſet; primus felici exordio hoc ſæculum beavit, ſuumque cruorem ad ornandam Sanctiſſimæ Matris Eccleſiæ veſtem impendit F. Marcus Barckwortus, alias Lambertus: qui poſt diuturnam carcerem, ex quo eum facile evadere potuiſſet, & aliis evadentibus, eumque ad hoc impellentibus ſeſe conjungere; maluit tamen conſtanter ultimam mortis ſententiam pro Chriſti gloria prçſtolari; poſt novem itaque examina, quæ ad judicum tribunalia ſubiit, tandem 27. Februarij dicto anno Londini Martyrio affectus, coronam Monaſticam ſibi eo ipſo die, quo occiſus eſt tonderi curavit, habitum Religionis (quem nimirum publicè portare in Anglia prohibentur) reinduens, in eaque fide mori, & pro ea, proteſtatus eſt, quam ordinis ſui Monachi, primi omnium Anglis prædicaſſent. *Ex Reynero.*

A.C. 1602. *S.P.N.* 1122.

PRodigium ſui ævi claret F. Raphael noſter Sarmientus, Hortenſis Congreg. Ciſtert. Monachus, ea dicendi gratia & copia locuples, ut ſi eum cæteris conferre velles (ait Henriquez) parem vix aliquem invenire, majorem neminem poſſes. Celebrantur & alij ejusdem Cœnobii Religioſi, qui utriusq; Regni Caſtellæ & Galletiæ ſcholas ſua doctrina illuſtrarunt, & magno diſcipulorum concurſu Theologiam & Philoſophiam docuerunt, alij, verbi Dei diſertiſſimi concionatores, Regiam urbem cæterasque illius provinciæ civitates ſtupore, & admiratione repleverunt. *Vid. cit.*

Caverelij noſtri Vedaſtini Abbatis, multa gloria, neque ab adminiſtrata ſolum prudenter utiliterque functione officii, & in ſtudioſos, novosque ordines liberalitatis ſama; ſed ex litteris, & commendatis ſcripto lucubrationibꝰ partum decus; cujus floridum ſtylum inprimis commendat Locrius, & ſe non pauca pro Chronico ſuo fatetur mutuaſſe.

A.C. 1603. *S.P.N.* 1123.

COngregatio noſtra Suevica, maximo non Cœnobiorum ſolum, ſed & vicinorum omnium bono, & longè poſitorũ ex pulcherrimi exempli intuitu, commodo, velut aquilæ juventus renovata, hortante inprimis Clemente ipſo Pontifice maximo, & ſucceſſum ſtrenuè promovente, Ioanne Comite de Turre Nuncio Apoſtolico langueſcentem temporum decurſu (quod in rebus omnibus fieri videmus) primum Monachicæ Religionis fervorem reaccendit. Vnde multa ſtatim auctoritas Monachis, & incredibili flore novum quaſi ver in Religionis paradiſo ſeſe oſtendens, maximos Principes & Germaniæ proceres admiratione percelluit; ut qui novam rerum faciem intuerentur, vix lachrymis abſtinerent, omnes in Dei laudes erumperent, ejusq; dexteræ hanc mutationem adſcriberent. Inde concurſus ad Cœnobia pænitentium ſine numero quotidianus, & digniſſima imitatione, pro conditionis cujusq; qualitate, & facultate, exemplo ſe Monachorum, conformantium; ut in uno horum Cœnobiorum (ut ſileam cætera pari, aut majori numero Medicos animatum exponentium, ſive in majore populi frequentia conſtituta) breviſſimo anno tum decurſu ducenta quinquaginta ſeptem hominum millia maculas conſcientiæ ſuæ in noſtrorũ ſinu abluerẽt, quod eo mirandũ magis, Cœnobio eodem neq; in Civitate aliqua ſito, neque curam animarum profitente.

A.C. 1604. *S.P.N.* 1124.

NEc minor gloria ſub hoc ipſum tempus Congregationis Montis Sion in Hiſpania, cujus Monachi, quantumvis ſtrictam profitentur clauſurã, proximorum tamen utilitati conſulere non deſiſtunt. Habent hac de cauſa in Regnis Caſtellç, & Gallitiæ Philoſophiæ & Theologiæ ſcholas & collegia, ex quibus noſtra memoriã atq; etiamnum eminentiſſimi prodière ac prodeunt viri, qui poſtea publicè profeſſi ſunt, & profitentur, non ſolum in ordinis Collegiis, ſed & univerſitatibus. Quorum multi & per omnem Hiſpaniam celeberrimi extiterunt: interque eos excelluerunt: F. Cyprianus Ruys, F. Ignatius de Ibeto, & F. Petrus de Lorca, primarius profeſſor Complutenſis, aliique qui Sanct. Theologiam docuerunt in Seminario Complutenſi, Salmanticenſem univerſitatem illuſtrant Reverendiſſimus Pater Frat. Ludovicus

Bernardi, F. Angelus Manriquez. Nec minore celebritate clarent, F. Bartholomæus Gomez, F. Dominicus de Aldave, F. Lupus de Cabanas, F. Alphonſus Perez, F. Chryſoſtomus Caverus, aliiq; plurimi, inter decora ſæculi noſtri ſummo applauſu referendi. *Vid. Henriq. &c.*

In Anglia noſtrorum ſe pietas ubique inſinuat, & veſte mutata converſioni, ſeu reductioni errantium omni vigilantia & cura intendunt, Congregatio Anglicana paulatim viribus ac viris creſcit; & vacillantium plurimorum, ea noſtrorum charitate, inconſtantia roboratur. *Vid. rer. Angl. ſcript. Reyner. aliiq; de fructu Congreg.*

A.C. 1605. *S.P.N.* 1125.

RUrſum alia Reformatio ordinis & Congregat. Ciſtert. in Gotlandia,(ut toti obſtupeſcamus ſuper tam admiranda, ſive noſtrorum vigilantia, ſive potius ſingulari Numinis in ordinem noſtrum benevolentia, ſingulis ſæculis, non unum, non duos ſolum, ſed plurimos zelantes pro Domini Domo excitantis, qui diverſiſsimis Regnis ac provinciis primum Benedictinum ſpiritum foveant, reſuſcitentque) reformante Pontificis Maximi juſſu, magno illo & ſpectatiſsimo, meritis ſanctitatis, & doctrinæ viro Ven. Laurentio de Zamara, in quo hoc ipſo tempore, tanta vitæ integritas, & candor effulſit, ut nõ modo totius devotæ plebis præconio ſancti, ac verè pij nomen acceperit, ſed & virorum Principum, tum Barchinæ & Cæſar Auguſtæ, quam Madriti, Regia Civitate, ita amorem atque animos perſtrinxerit, ut eum non aliquem è mortalium cœtu, ſed tanquam Numen ab alto lapſum ſuſpicerent, ac venerarentur. Obligavit æternitatem ipſam, præter alia merita, immenſi laboris ac doctrinæ opere Laurentius noſter, quod Monarchiam Myſticam nuncupavit, omni divinarum, humanarumque ſcientiarum ornamento excultum, atque in diverſos libros diſtinctum.

- De perfectionibus & attributis Divinis, & ineffabili myſterio SS. Trinitatis, lib. 3.
- De cognitione propria, de caſu, hominis, miſeriis naturæ humanę, & effectibus peccati, lib. 4.
- De prærogativis & laudibus Virginis MARIÆ, lib. 10.
- De viribus illuſtribus Eccleſiæ, tomi 3. lib. 8.
- De armis offenſivis, & defenſivis Eccleſiæ, lib. 2.
- De fuga Beatiſsimæ Virginis in Ægyptum, lib. 1.
- Sermonum in quadrageſima, to. 1.

In cantica canticorum dum ſcriberet, morte præventus ad immortalitatem felicem evocatus abiit atque obiit. *Vid. Villeg. Marian. Mor. &c.*

A.C. 1606. *S.P.N.* 1126.

PLurimum ex ordine Sanctorum Martyrum glorioſiſsimo ſanguine tinguntur Anglia, Gallia, Belgium, & maximè Hibernia, in qua hoc anno conſtantiſsime pro fide, & Eccleſia occumbunt, F. Bernardus Trejur, & Eugenius Ogallahure Abbas S. MARIÆ de Samaria, quibus ab Hæreticis capita præciſa ſunt, ſimiliq; gloria refulſit B. Wilhelmus Walchæus, quamvis in carcere, poſt tredecim annorum captivitatem mortuus, *de quibus rer. Angl. ſcript. legendi.*

Clarent eodem anno, viri ſanctitatis opinione, & vitæ exemplo præſtantiſſimi venerabiles FF. Bernardus de Eſcobar Abbas Montis Sion, & Iuſtus Matienç9, de quorum meritis legendus *Henriquez. aliique.*

A.C. 1607. *S.P.N.* 1127.

INter ordinis ſydera cumprimis exſplendeſcunt, vitæ integritate, doctrina, & meritis graviſſimis ſumopere cõmendandi F. Prudentius de Sandoual, Monachus S. MARIÆ de Najara, & Abbas S. Iſidori, Chronographus Regius, à Philippo III. ob virtutum præſtantiam ſed & nobilitatis eminentiam promot9 primum in Tudenſem, dein Pampilonenſem Epiſcopum, cuj9 ingenij dignißima extant monimenta. Nec minore laude excellunt Fr. Martinus Ximinez Monachus Valliſoletanus, Fr. Franciſcus de Canſeco Abbas S. Iſidori poſt Prudentium, F. Franciſcus de Vega, aliique in Hiſpaniis plurimi: *de quibus Tepes. &c.*

Sub hunc eundem annum Victorinus quondam Abbas Caſsinenſis, dein Stabienſis, mox Arianenſis Epiſcopus Clementi Sumo Pontifici probatiſſimus & acceptiſſimus, à Paulo V. nihilo minoris indicii ac ſapientiæ Pontifice inter aſſiſtentes Epiſcopos honorificè cooptatur, vir ampliſſimis honorib9 longè digniſſimus. *Vid. M. Ant. Scipio. &c.*

A.C. 1608. *S.P.N.* 1128.

ITem alius ex ordine noſtro, genere virtute, & doctrina nobiliſsimus, purpura ſangui-

ſanguinis proprij decorem addit Domui Domini, & feliciſſimo rore impinguat agrum fertiliſſimum olim, nunc vero denuo excolendum, Regni Anglici, F. Georgius Gervaſius, primum Duaceni Seminarii presbyter, dein à P. Auguſtino præpoſito Generali ordinis noſtri pro Anglia ad habitum ſuſceptus. *De ejus Martyrio nos tomo 1. vitæ SS. Ben.*

De aliis noſtrorum in Anglia laboribꝰ & periculis, ſed & ſuppliciis olim plura, nunc ad finem maturamus, quando materia proxima ſub oculis etiamnum verſatur, & verecundiæ viventium merito parcimus. Ipſo anno inter ſanctos ſolemniter relata B. Franciſca Romana, cujus congregatio ab ipſa non ita pridem inſtituta egregiè floret. *Ex vita, & ſubjecto actu Canoniz. &c.*

A.C. 1609. *S.P.N. 1129.*

FEliciſſimo ſucceſſu proficit laudatiſſima & meritiſſima congregatio Anglicana pro convertendis Anglis, Scotis & Hibernis inſtituta, in quam plurimi pro ſuo zelo, ad Apoſtolicam planè functionem aſſumpti, conſtantiam ſuam, ac magnanimitatem Eccleſiæ inſigniter hodieque approbant, & plurimi ſanguine jam ſuo teſtati ſunt. *De quibus legendus Reynerus in Appendice & alibi, &c.* Sed ut zelum hunc animarum in noſtris perpetuo laudatiſſimum, perpetuo conſervatum, & hoc poſtremo ſæculo rurſum reaccenſum Lector videat, votum profeſſionis Monachorum noſtrorum huic ſanctiſſimæ congregationi nomen dantium, adſcribendum duximus.

Ego N. Anglus Monachus profeſſus promitto, ſpondeo, & voveo coram Deo, Beatiſſima ſemper Deipara Virgine, & Beato noſtro BENEDICTO &c. me ſemper paratum fore in Angliam Fidei Catholicæ propagationis cauſa redire, atque ibi permanere, indeque reverti ad locum mihi deſtinatum, quando & quoties mihi præceptum fuerit à Reverendiſſimo Patre Præſide Miſſionis, & Congregationis Anglicanæ.

INvidère hanc gloriam noſtris nonnulli, muſſitatumq; paſſim eam profeſſionem Monachis minimè competere, quibus conveniret, contemplationi ſolum, non prædicationis, & docendi laboribus ſe dare: Vnde permoti Congregationis Hiſpanicæ primates, cauſam alioqui liquidam, & non ſemel definitam graviſſimo celeberrimi Salmanticenſis ſenatûs, facultatis Theologicæ judicio, & cenſuræ permittendam cenſuère. Reſpexère judices ad Bonifacii Papæ IV. ſuo tempore prolatum Decretum (quo ante mille nimirum annos ejusmodi querelas oppreſſas, & eluſas pridem memoravimus) & uſu perpetuo ac conſuetudine fundatum inſtitutum agnovère; poſt producta Bonifacii verba, ſic pergentes. Nos convicti tam aperta Pontificis deciſione, non potuimus ei non ſubſcribere, debita reverentia & obſervantia, atque ita cenſemus; Monachos BENEDICTINOS, quantum eſt ex profeſſione, qua juxta Regulam ſuam devinciuntur, aut ex inſtituto ſeorſim vivendi à reliquis hominibus, ut liberius poſſint vacare contemplationi rerum Divinarum, non impediri, quo minus poſſint à ſuis ſuperioribus mitti in Angliam, & alias provincias, ut dent operam reductioni Hæreticorum ad fidem Catholicã, à quo defecerunt: & converſioni quorumcunque infidelium ad eam. Addimus præterea perpetuo uſu, & conſuetudine fuiſſe in ordine Divi BENEDICTI hoc receptum, ſumma & evidente Catholicæ Eccleſiæ utilitate, ut confirmat teſtimonium, cujus meminit Gratianus 16. q. 1. & præter id ſunt plenæ exemplorum Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ, plena fere omnium Catholicorũ ſcripta, quæ hoc nomine hunc ordinem miris laudibus extollũt. Vnde cõmunis pene omnium Chriſtianorum animis inhæſit opinio, innumeros ex hoc ordine Doctores, Concionatores, Martyres, & Pontifices prodiiſſe, adeo ut nemo ſit, cui hæc ignota eſſe poſſint. Ita tenet Schola Theologorum Salmanticenſium.

F. Bartholomęus Sanchius Decanꝰ.
Ioannes Alphonſus Curiel. Canonicus Salmanticenſis.
F. Auguſtinus Antolinez.
Magiſter Andreas de Leon. Canonicus Pænitentiarius.
Magiſter Petrus Arrago.
F. Ludovicus Bernardus.
F. Petrus Ledeſma.
Magiſter Sagredo de Porres, Canonicus Salmanticenſis.
F. Petrus Corneio.
F. Franciſcus Corneio.
F. Andreas de Eſpinoſa.
F. Baſilius Pontius Legionenſis.
F. Dionyſius Iubero.
Magiſter Gelanda. Profeſſ. Hæbr.

N 3 F. Petrus

F.Petrus de Herrera.
F. Bernardus Bivanco.

Et ego Antonius Ruano de Medrano publicus Apoſtolica authoritate Notarius, & Salmanticenſis Academiæ Secretarius, facio fidem, fuiſſe hanc reſolutionem Collegij Theologici ejusdem Academiæ, & Magiſtrorum ejus, quos novi, facta prius in ſuo clauſtro prædictæ difficultatis, publica conferentia, cui interfui, & de mandato ejusdem Collegii hoc publicum Inſtrumentum exhibui. *Die 27. Menſis Iulii 1609. Rogatus.*

Antonius Ruano de Medrano.

A.C. 1610. *S.P.N.* 1130.

RUrſum ſanguine Benedictino ſacranda fuit hoc anno, noſtrorum laboribus, longo ſæculorũ decurſu, exculta Anglia. Fuit is, qui Anglorum ſalutem ſanguine, & vita potiorem habuit P. Ioannes Robertus de Mervinia, unus ex primis Monachis, qui poſt Religionis in Anglia ſuppreſsionem, ad ejusdem reductionem operandam fuit deſtinatus, vir magnæ conſtantiæ, zeli præcipui, charitatis; qui ſæviente Londini peſte gravisſima, morientib9 intrepidè aſsiſtere, & Sacramenta miniſtrare, fidemque annunciare pro Chriſto, perſeverantisſima devotione ſuſtinuit: poſtquam ſæpe ſæpius è carceribus in exilium miſſus fuiſſet: tandem ob fidei Catholicæ conſtantiam Londini 10. Decemb. ſanguine ſuo Chriſto Domino litavit, morte felicisſima & glorioſa, infinito populo ſpectante, cælum meruit. Ex Reynero. Ejus agonem fuſius deſcribit Antonius noſter de Yepes, to. 4. in Chronol. Gener. atque inter omnes Religioſos, qui in Inſula illa laborarunt penè principem reputari poſſe, quod ad laborem & fructũ prædicationis attinet. Fuit autem quinquies captus, & iterum Dei providentia ad multorum ſalutem liberatus: Sexta vero vice comprehenſus ipſa Dominica I. Adventus, cum in Catholici cujusdam domo ſacrum Miſſæ officiũ feciſſet. Octava die Decembris in feſto Conceptionis B. M. Virginis in judicium productus mira conſtantia coram Iudicibus rationem reddidit fidei. Decimo Decemb. ad locum ſupplicij deductº coram toto populo ſacerdotem ſe, ac Monachũ Ordinis S. P. N. BENEDICTI profeſſus ſuſpenſus eſt, ac poſtea exſectis inteſtinis, in quatuor partes diſſectus, cum aliis quatuor Catholicis, interque 16. latrones, quorum unum in ipſo ſupplicii loco per breve colloquium dicitur convertiſſe. *Sed vid. Yepes cit.*

Moritur eodem anno Iacobus Delrio Abbas de Bodelo Cong. Ciſtert. vir nunquam ſatis laudandus, cujus merita Epitaphium loquitur mortuo poſitum:

Abbatum exemplum, ſpecimen venerabile morum,
Spes inopum, Fidei ſplendor, honoris honor.
Et patriæ communis amor, verè aurea priſci
Vena boni, & Rivus perpetuæ uber opis.
Quæ Delrio tibi ſimul omnia confluxêre,
Omnia nunc tecum tot periêre bona.
Aut potius cælum tecum ſubiêre petente
Omnia, ut Oceanum flumina prona petunt.

Videatur Chryſoſt. Henriq. l.1.d.15.

A.C. 1611. *S.P.N.* 1131.

ANglicana Miſsio & Congregatio noſtrorum, æterno de Angliæ Regno merito, & ſtudio Monachorum æternis ſæculis commendando plurimum proficit, & legibus optimis providetur atque inſtituitur, atque anno ſequente à Paulo V. Pontif. Maxim. confirmatur. Celebrantur ex Hiſpaniæ atque Italiæ Congregationis Monachis viri Religioſisſimi, & doctisſimi, qui Spiritu Dei pulſi certatim eidem Sanctisſimæ Miſſioni nomen dantes, ſeveras Chriſti victimas, pro gloria Numinis, & ſalute populi, & Regni Anglicani ultro & ſponte in ſacrificium obtulêre. Inter quos extitêre RR. PP. FF. Anſelmus de Manceſtria Caſſinenſis, Auguſtinus de S. Ioanne Hiſpan. Robertus Sadlerus, Thomas Præſtonus. Hillus Hiſpan. &c. Legendus, fuſe omnia perſequens Reynerus in App. parte I.

A.C. 1612. *S.P.N.* 1132.

MOritur inſigne ordinis noſtri decus Reverendisſimus P. F. Victorinus quondam Caſſinenſis Abbas meritisſim9, exin Stabienſis, tum Ananenſis Epiſcopus, deninque inter Aſſeſſores Epiſcopus. Summi Pontificis adoptatus Clementi VIII. & Paulo V. charisſimus: cujus ſupereſſe ait M. Antonius Scipio noſter, quæ

quæ ſcripſit, litteratorum judicio & confeſſione, plena doctrinæ, plena eruditionis, & ingenij volumina. *Vid.*

Iterum glorioſum hunc efficit añum, & Romanam Eccleſiam quidam è noſtris novæ congregationis Monachis, ſanguine ſuo condecorat, R.P.F. Guilelm9 Scotus, nobilitatem generis, meritis graviſſimis, & digniſſima fidei conſtantia æternũ commendans, poſt crebros carceres & exilia, ad munus ſuum Apoſtolicum imperterrito ſemper animo reverſus, Londini denique hoc anno, Nonis Iunii, martyrio coronatus eſt. *Hiſt. Mart. Angl.*

A.C. 1613. *S.P.N.* 1133.

ILluſtriſsimum Hyberniæ, imo Eccleſię univerſæ ſydus ex ordine, & congregatione reformata Ciſtert. in Hiſpania illuceſcit, vir revera Apoſtolicus R.P.F. Candidus à S. Bernardo Monachus Nucalenſis, à prima juventute gratia Dei ſingulariter prævcntus, ac in omni deinceps vita miraculis à Deo honoratus. Is ad converſionem Patriæ in Hiberniam deſtinatus, illico ab Hæreticis interceptus, mira Dei bonitate, poſt liberrimam Fidei profeſsionem ad Hiberniæ bonum maximũ dimiſſus eſt. Miranda prorſus ſunt, quę compendium iſtud non permittit, quæ de ipſo in vita narrantur. Claruit admirandis prodigiis, & omnis generis morbos & infirmitates, applicatione plantarum quarumcunque, Medicum pie ſimulans, nequid ejus ſanctitati tribueretur, curabat. Ita de ipſo in litteris ad ſuperiores in Hiſpania ſcribit Reverend. Pat. Thomas Madan: *Hoc affirmo, homines graves ſuſpicari, illum herbarum & plantarum ſcientiam, & cognitionem habere, ideoque cuique morbo inſolita quædam adhibebat, quæ nunquam à Medicis audita fuere, nec ipſe ejusmodi ſtudebat, niſi in oratione. Hoc enim ipſe notavi toto tempore, quo ei comes fui, quod nunquam niſi dicta Miſſa, alicui alicujus rei auctor eſſe, vel ſuadere vellet, poſt ſacrũ vero facile omnibus conſilia dabat, vel etiam mille hominibus, una die, &c.* Sed ipſum ſanctum in Epiſtola ad Nucalenſes ſuos Abbatem & fratres ſcripta audiamus. *Nova quæ jam habeo hæc ſunt. De concionatore me medicum fecerunt, viſitoque pauperes infirmos condolens eis, qui magis brutorum quam hominum vitã vivunt. Suadeo victũ mutare, nec aliam medicinam do; hoc modo plurimi convaleſcunt. Quod plebs conſiderans credidit me medicum eſſe, & claudi, debiles, cæci, & aliis infirmitatibus correpti ad me remediergo confluunt. Si quę illis reſpondeo, me non eſſe Medicum, nec quid remedij ſcire, non mihi credebant, & ſcandalizabantur, ut ergo ſcandalum vitarem, ſanabam quot poteram, & applicabam quotidiano quæ nobis ſunt in uſu, & cinerem, ſalem, avenam, frigidam aquam, poma, & alia hujusmodi. Et contigit multos & inſuetos morbos brevi tempore ſanari, ut lepram, Hydropiſim, cæcitatem, & alia, non ſolũ in pauperibus, ſed etiam in nobilioribus Regni. Vnde contigit plurimos ad me confluere, & omni populi congregatione, de nulla ferè re agi, quam de noſtra medicina.* Hæc ipſe Sanctus unde merito in ejus vita, quam verſu complexus eſt P. Stephanus Sortal, iſta leges.

> Nam claudo, ægro, inopi, cæco, morientibus, orbo eſt,
> Pes, vigor, auxilium lumina, vita, Pater.

Ita Henriq. l.2. diſtinct. 33. & littera ejusdem S. Viri hoc ipſo anno data. &c.

A.C. 1614. *S.P.N.* 1134.

INſignem hunc annum facit, glorioſiſsimo triumpho B. Thomas noſter Helmius, ſive Dunſtallus; adhuc novitius, ſed jam pridem laureæ maturus, cujus feliciſsimum agonem fuſius deſcriptum in noſtris SS. ex ord. Tomis alibi proponemus; vir admiranda conſtantia planè Heroicus, qui priusquam moreretur, petiit ab judicibus, ut quia in porta Nordovicenſi eſſet porta Divi BENEDICTI nomine ſacra, caput demortui (quia ſuppliciis affectorũ membra ſolent perſequutores Angli prælongis ſudibus, vel contis affixa in portis civitatum terroris incutiendi cauſa ſuſpendere) in illa Divi BENEDICTI, porta ponerent, cujus Divi Religionem, & Regulam ipſe profiteretur, quod & illi conceſſum eſt. *Vid. Reyner. & citat. V. MSS. &c.*

Inæſtimabili merito laborat in Converſione Hæreticorum Hiberniæ F. Nicolaus Fagan, Monaſterij Ferratienſis in Caſtella Monachus, electus Epiſcopus Waterfordienſis, ab Hæreticis peſsimè mulctatus, & miraculis illuſtriſsimus. *Vid. Henriq. cit.*

A.C. 1615. *S.P.N.* 1135.

SIne numero, & penè ſine fundo, ut & inæſtimabilia S. P. F. Candidi merita, qui ob gratiam curationum inauditam ab ipſis etiam Hæreticis honoratur, ab Rege

Angliæ ad curandam conſanguineā evocatur, eamque mirabiliter ſanat; aliis ſola manuum impoſitione medetur, pari modo viris nobiliſsimis ſuccurrit, infuſa ſcientia illuſtrarur, futura prædicit. Totus eſt prodigioſus. Audiamus denuo ipſum in litteris aliis ad ſuum Nucalenſis Cænobij Abbatem: Dedit mihi Dominus exiguo, virtutem, faciendi ſigna in populo Barbaro, qualia nec Epiſtolis leguntur facta, ita ut in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti reſuſcitare à mortuis valeam, corpora in pulveres ab annis multis reſoluta. Nullus tamen credat me ob iſta, ſive ob his ſimilia parifaciendum Apoſtolis (ô dignam Monacho confeſsionem) aut aliquibus perfectis viris, cum exiguus ſim, & peccaror, & contemptibilis. *Ex Henriq. &c.*

A.C. 1616. *S.P.N. 1136.*

ITerum in augenda miſſione anglicana, & congregatione nova propaganda inſigniter laboratum. Notanda ſolum ſubſcribentium nomenclatura, unde colligas, quanti viri ſe pro ſalute Angliæ in hoſtiam obtulerint, ſi ij ſolum venerint numerandi, qui pro tot aliis ſoli ſubſcripsêre. Sunt vero, qui tum aderant: F. Leander de S. Martino, Vicarius Miſsionis Hiſpanicæ S. Theologiæ Doctor; & in Academia Duacena linguæ ſacræ profeſſor Regius. F. Rudeſindus Barlo Presbyter, Prior S. Gregorij dicti R. P. Vicarij aſſiſtens S. Theologiæ Doctor & Profeſſor in Collegio S. Gregorij Duaceno. F. Ioannes Barneſius Doctor in artibus pro tempore miſsionis noſtræ aſſiſtens, ſuperior Benedictinorum Congregationis Hiſpan. in Hiſpan. in Collegio Marchianenſi degentium, & in eodem primarius Profeſſor publicus. F. Thomas Grynæus presbyt. Collegij Gregoriani Regens, S. Theologiæ Licentiatus, & Profeſſor ejuſdem in dicto Collegio. F. Thomas Torquatus presb. & Profeſſor primarius in Collegio Marchianenſi. F. Guilhelmus de S. Martino presb. & Collegij S. Gregorij Oeconomus. F. Anſelmus Cronderus presb. & ſubregens in Collegio Marchianenſi. F. Franciſcus de Onuo presbyter. Concionator. F. Gregorius Hungatus presbyt. Theol. F. Bonifacius Wilfrod presb. Theol. F. Thomas Moringthonus presbyt. Theolog. F. Robertus de S. Maria, ptesb. Theol. F. Cæleſtinus Trembius presbyt. Theol. F. Ildephonſus de S. Gregorio presb. Theolog. & profeſſor publicus Philoſophiæ in Collegio Marchianenſi. F. Antonius de S. Guilelmo Philoſophus. F. Iacobus de Sanct. Greg. Theolog. F. Deodatus de S. Maria Theol. F. Maurus de Sanct. Ioan. Theol. F. Dunſtanus de Sanct. Ioann. Theolog. F. Ambroſius de Sanct. Eduardo Theologus, &c.

Moritur eodem anno meritiſsimus Converſione infinitorum B. Candidus mortis ſuæ præſcius, à morte miraculis illuſtriſsimus, & poſt mortem etiam Converſione Hæreticorum Eccleſiæ operam navans. *Vid. Henriq. &c.*

A.C. 1617. *S.P.N. 1137.*

MVltis pro fide Catholica conſervanda, & infidelibus convertendis exanthlaris laboribus, magno cum populi Catholici luctu, & mœrote diem extremum obit, abſolutiſsimus perfectione & doctrina vir, Vener. F. Nicolaus Fagan, electus Epiſcopus Waterfordienſis, de cujus vitæ mirandis, & digniſsimis de Eccleſia meritis, *leg. Chryſoſtom. Henriq. l. 1. diſt. 34.*

De continuata tot ſęculis noſtrorum in adducendis Deo Hibernis induſtria, ac labore, & hoc ipſo tempore eorundem conſtantia ac fortitudine conſulendus auct. cit. in Epiſtol. hoc anno ad ipſum data à quodam Hiberno Catholico, *l. 2. diſt. 37.*

Moritur eodem anno B. Guilielmus Walchæus Congregat. Ciſtert. Monachus Epiſcopus Midenſis in Hibernia & Martyr, poſt tredecim annos carcetis, & multos cruciatus, dolore vulnerum in exilio extinctus. *Vid. citat.*

A.C. 1618. *S.P.N. 1138.*

SAlisburgenſis Gymnaſij initia, paulo poſt in univerſitatis celeberrimæ ſplēdorem adoleſcentia, Marco Sittico Archiepiſcopo, & ſingulari ordinis noſtri fautore, ſeſe orbi magno Archipræſulis & Eccleſiæ ejusdem ornamento aperiunt. Sittico æterna nominis ſui gloria, primū honori ordini, ordinem Diœceſi, reſtituente; adeoque impenſa anre nongentos ferè annos à Benedictinis Monachis ſuæ Eccleſiæ beneficia, quanto magis ſero, tanto digniore munere, refundente. *Ex lit. S. Cæſ. Majeſt.*

A.C. 1619. *S.P.N. 1139.*

ADmiranda virtutis ſama excellit, & prædicatur Ioannes Malderus ex Abbate B. MARIÆ de loco S. Bernardi Ciſt. Cong. Antuerpienſium Epiſcopus. De quo Henriquezius in Abbatibus Cœnobij ejusdem. Nihil antiquius duxit, quã Monaſticam diſciplinam reſtaurare, vetereſque ordinis praxes ac conſuetudines reſtituere &c. Vt enim piiſſimus eſt prælatus, nihil illi magis in votis, quam exemplis & ſcriptis, auream primi Chriſtianiſmi tempora reducere, ut jure optimo primis ordinis Patribus æquiparari debeat, &c. De laudibus ejusdem Reverendiſsimi Epiſcopi, nec ingenti quidem volumine ſatis, quantumvis præcisè res egregiè geſtas concinnare, & cogere conaremur. Sed alibi aliquando fuſius tractabimus. *Henriq. &c.*

A.C. 1620. *S.P.N. 1140.*

ÆTernum ſibi in Benedictinorum omnium pectoribus, ampliſſimo de antiquiſſimo ordine noſtro, merito, ſtruit monimentum R. & Ill. S. R. I. Princeps Pariſius Comes Lodronius Archiepiſcopus Salisburgenſis, Apoſtol. S. Sed. Legatus natus, dum Gymnaſium à Marco Sittico anteceſſore erectum ſumma ſuaatq; ordinis noſtri commendatione univerſalis ſtudij Titulo atque facultate inſigniendum à ſuprema S. Cæſ. Majeſt. auctoritate contendit impetratque. Donata hęc univerſitas Privilegiis, Prærogativis, imunitatibus, exemptionibus, &c. ab eadem S. Cæſ. Majeſt. iisdem omnino omnibus, quibus aliæ omnes Italiæ, Galliæ, Germaniæ, &c. fruuntur, pariformiter, & æque principaliter, abſque ulla differentia &c. atq; pro Patribus Benedictinis ab eadem S. Cæſ. Majeſtate in perpetuum confirmata. Ex litt. & privilegiis hoc anno datis. Eandem fundationem, ac donationem ratam habuit, atque pro ſuo in optimos filios S. R. E. Benedictinos PP. amore & propenſione, ampliſſimis gratiis, mirificè auxit, extulitque Sanctiſſimus D. N. Vrbanus Papa VIII. cujus ut & S. Cæſar. Majeſt. tabulas, brevitatis ſtudio inſerendas non eſſe cenſuimus; ſed à Patribus potius ejusdem celeberrimæ univerſitatis, pro dignitate commendandas arbitramur.

Inſigni ordinis & Congregationis Sanctiſſimæ Ciſtercienſis gloria creatus Archiepiſcopus Dominicapolitanus, & Totius Novi Orbis Primas inſtituitur Reverendiſſimus & Illuſtriſſimus Dominus F. Petrus de Oviedo Hortenſis Monachus, poſtquam annis pluribus Philoſophiam, ac Theologiam ſumma admiratione Compluti profeſſus eſſet, & virtutis doctrinæque inſolentibus planè radiis longè lateq; effulgeſcens, Regi Catholico, & inprimis Pontifici Maximo, Hiſpaniæ, immò Europæ univerſæ, perinſigniter ſe commendaſſet. *Vid. Henriq. l. 1. d. 7.*

A.C. 1621. *S.P.N. 1141.*

INcredibile, quanto numero virorum Religioſiſſimorum & Doctiſſimorum effloreſcat Congregatio noſtrorum Monachorum in Hiſpania, ex quibus ſub hęc tempora eminent inprimis RR. PP. FF. Prudentinus Sandovallius Prior perpetuus Monaſterij Sanct. Ioannis Regalis de Naranco, & Chronographus Regius, multis aliis honoribus ob virtutem à Rege Catholico exornatus, tandem Pompelonenſi Cathedra ſublimatus, vir relictis ingenii monimentis toto orbe notiſſim9; dein Sebaſtianus de Villos lada, ob doctrinæ, & raram hæc ævo eximiæ ſanctitatis famam, in Hiſpania celebratiſſimus, variisque muneribus perfunctus, in vita, & poſt mortem miraculis clarus. Alphonſus item de Corral, Abbas Sanct. BENEDICTI. Valliſoletanus, pari ſanctitatis fama notiſſimus, & meritis graviſſimis, ſi per inſtitutum ſcribendi genus liceret, ſummoperè commendandus; F. Didacus de Marquina Abbas Sanfelienſis, F. Chriſtophorus de Almeida, F. Ioannes de Gentierrez, F. Didacus de Vannegas, F. Gaſpar Vuca, F. Franciſcus de Cordona, omnes litteris, ſive genere, atque meritis graviſſimis illuſtriſſimi. *De quibus conſul. rerum Hiſpan. ſcript. & Yepes noſter, aliique.*

A.C. 1622. *S.P.N. 1142.*

SVcceſſu feliciſſimo, multo fidelium conſolatione, atuberrimi ſpe fructus, immortali ordinis atq; noſtrorum omniũ gloria, egregie propagatur ac creſcit Congregatio Anglicana inſtitutis hoc anno Provincialibus, ſive diverſarum in Anglia Provinciarum Superioribus. Cujus commiſſionis copiam propoſuit in appendicis parte prima D. Clemens Reynerus noſter eo ipſo tempore congregationis ejusdem Secretarius. *Vid.* Vnde perpetuo colligas, quam noſtris Anglorum Salus curæ

curæ perpetuo fuerit, quamque perditiſſimis temporibus, ſuæ etiam vitæ negligentes eſſent, modo proximorum ſaluti prodeſſe, atque pro Eccleſia laborare poſſent.

A.C. 1623. *S.P.N. 1143.*

INter alia ordinis præclariſſima ſydera effulget, & ſuum hoc ipſo anno, lumen Empyreo cælo infert R. P. D. Adrianus Cancellier Abbas Dunenſis, inſignibus meritis glorioſus; quæ inter non minimũ illud, quod mira munificentia, & liberalitate ſumptus, & neceſſaria ſuppeditarit, ad ædificia & ſuſtentationem plurium Cænobiorum, & Collegiorum; quorum alij Deum laudant, alii proximorum utilitati, & juventutis inſtructioni vacant, fructu eorundem merito ad Adrianum etiã noſtrum, & ſexcentos ejuſmodi, hoc ipſo tempore, de aliis Religioſorum ordinib9 optimè merentes referendo. Quorum hic & deinceps, utpote viventium modeſtiæ, & verecundo rubori omnino parcendum duximus: adeoque, nullo modo defectu materiæ, ſed modeſtia Religioſa, annos hos in viventium laudibus minimè extendimus. Obiit Adrianus ipſa Reſurgenti Sacratiſſima Die, vir omni virtutis perfectione abſolutiſſimus, juratus Corporis ſui hoſtis, verus pauperum pater. Dum felix illius anima carne ſolvenda cũ morte luctaretur, cæleſti lumine locus in quo decumbebat illuſtratus, illuminatiſſimo viro illuſtre ſanctitatis teſtimonium præbuit. *Vid. Henriq. &c.*

A.C. 1624. *S.P.N. 1144.*

INcredibili merito Eccleſiam Matrem demerentur Congregationis Montis Sion in Hiſpania Monachi, qui & publicè in diverſis univerſitatibus litteras, & SS. Theologiam, & Philoſophiam profitentur, & ad Infidelium Converſionem in diverſas Regiones miſſi innumerabilem mortalium multitudinem, ex inferi faucibus eripientes, gremio Eccleſiæ Roman adducunt, de quorum ſanctiſſimæ vitæ inſtituto, & præter SS. Regulam noſtram conſtitutionibus fusè agit *Henriq. l. 2. d. 15.*

Inter celebriores per Hiſpanias Doctores celebrantur RR. PP. FF. Malachias Daſus Monachus Hortenſis Congregat. Ciſt. ob morum gravitatem, & ſapientiæ doctrinam Sacenſis Epiſcopus creatus, eidem ſedi in omni ſanctitate præfuit, pauperum amator præcipuus, quidquid habebat in egenos liberaliter profundẽs, cujus præclara merita Dominus poſt ipſius obitum patefecit, evidentibus miraculis ad ejus ſepulchrum frequenter patratis. Claret & F. Angelus Manrique ſcriptis doctiſſimis notiſſimus, diſertiſſimus verbi Dei prædicator, Philoſophus ſubtiliſſimus, Theologus conſũmatus, eaque in facultate Profeſſor Academiæ Salmanticenſis Ordinarius. Sed & celebris F. Baſilius de Molina Doctor Theologus, publicus Theologiæ Profeſſor in univerſitate Ferrarienſi in Italia, vir fæcundiſſimi ingenii, ſcripſit de Immunitate Eccleſiaſtica librum 1. Celebrantur etiam Eugenius Martinez, Bernardus Lopez, Bernardus de Ribera, vir facilis ingenii & in enodandis Sacræ ſcripturæ difficultatib9, quæſtionibusque diſſolvendis felix, ſcripſit librum cujus titulus eſt: Conceptus S. Scripturæ, &c. Et quidem omnes unius Cænobii Hortenſis in Hiſpania Religioſi, unde ingentem multitudinem totius Hiſpaniæ Cænobiorum ſub uno capite, & Congregatione minimè diſſimilium, ſubmetiaris. *Vid. Henriq. &c.*

A.C. 1625. *S.P.N. 1145.*

INnumera multitudo eorum, quos ex ordine hoc ipſo tempore, inſigni vitæ innocentia, & doctrina atque eruditione mirandos orbi proponere, & æternis ſæculis cõmendare oporteret, conſulto prętermimus, ab aliis, & Reverendis inprimis Societatis Ieſu Patribus ſũmopere commendatos, quorum tanta copia hoc tempore extitit, ut redivivus in terris Admirabilis Pater Noſter BENEDICTUS, & revertiſſe in terras totus è cælo SS. Monachorum exercitus videretur. De quo noſtrorum fervore, & antiquo Spiritu reſuſcitato ita R. P. Conzen Societatis inſignis ſacerdos Politic. lib. 6. cap. 46. n. 12. *Nunc vero omnes ordines ferventius & conſtantius, quam à trecentis annis factum ſit ſeſe reformant, alii aliorum exemplo excitati.* Et eodem libro 6. multo luculentius, cap. 11. *Veteres familiæ Religioſorum, priſtinam integritatem, rigoremque receperunt, & in dies magis magiſque reſloreſcunt, magna ſpe meliorum temporum. Cum tam Sancta, fortia, Deo ſacratiſſima pectora, caliginoſo mundo demonſtrent, contemnere ſæculi pompas, & ſeſe pro nobis apud Deum interponant: & novorum turba ſelecta primitias ſpiritus præferentes ſeneſcenti orbi auxiliari conantur, &c.* Apud

Caſinum

Caſinum etiam nova luce ſacra ſocietas illuſtratur, Simplicio Caffarello Abbate, viro in paucis meritiſſimo, ſub quo Caſini antiqua dignitas,& fama reparata, Hoſpitalitas inprimis, quæ ex uſu Monachorum noſtrorum fere præcipua ſuſpicitur, cum uno unico ille Iubilæi Anno Septuaginta peregrinorum millia hoſpitio exciperet, & pro dignitate tractaret. Sed de hac noſtrorum in peregrinos ac pauperes liberalitate planè immenſa,in ordine perpetuata ſtupenda olim referemus, quæ quantumvis fidem excedere videantur, reaple demonſtrabimus. *M. Ant. Scip. &c.*

Eodem anno Ianuenſes, ſupremo in diſcrimine, quem olim, dum ſuperſtes in terris ageret, amicum experti erant, tanto poſt è cælis Protectorem ſolemni voto evocant, Mellifluum Doctorem noſtrũ; experti quamprimum ſeſe exauditos. *Ex Manriqu. referamus;*

Ianuenſes, verba Patris Sancti (Bernardi in Epiſtola quadam ad ſe data) *in æternum non obliviſcar tui, adeo ſibi firma eſſe cenſuerunt, imo & experti ſunt*, ut etiam poſt quingentos ferè annos, Chriſti nimirum milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, cum excellentiſſimum Principem Carolum Emmanuelem Sabaudiæ Ducem, quem hoſtem patiebantur nimis infenſum, ditionis ſuæ oppida vaſtare, & ſibi jam imminere, vix quinto ab urbe lapide conſpicerent, omni humano auxilio deſperato, fidem ſanctiſſimi Patris interpellaverint, concepto voto, poſt alia in hunc tenorem.

Poſthac, inter Divos Reipubl. noſtræ Tutelares, Divum Bernardum; qui dum in humanis agebat, noſtri in æternum non obliviſcendũ, ſuis litteris ſpopondit, adſcribere & connumerare promittimus, & vovemus, diem ejus feſtum celebrare, & à populis noſtris, & à Clero, accedente Ill. Archiepiſcopi & RR. Epiſcoporũ conſenſu, celebrari curare. In hac Eccleſia majori, vel in alia arbitrio noſtro, Capellam eidẽ dicatam conſtruere. Eadem die Divi Bernardi quot annis in perpetuum, ſolemnem proceſſionem fieri, & ſacrum ſolemne ad ejus altare, no bis pie aſſiſtentibus celebrari facere. Et demum manu Ducis, dicti ſacri inter ſolemnia ſingulis annis in perpetuum, & pro hoc anno, duodecim puellis, ut vocant, dotes, ſcilicet libras centum unicuique earum perſolvere. In cujus rei teſtimonium, has ab infraſcripto noſtro Secretario publicè lectas recipi, & ſubſcribi, & ſigno noſtro muniri jubemus. Datas in Eccleſia Cathedrali die Dominica 25. Aprilis, anno 1625.

Hæc Ianuenſis inſtante ruina ſuæ Reipubl. Ar quam ex voto, id votum ejus ſucceſſerit, non multo poſt eventus monſtravit. Nam Pater ſanctus, dilato ſolum auxilio, quoadusque ipſius eſſe comprobaretur, in ipſa ſolemnitatis ſuæ vigilia, Hiſpana claſſe auxiliari propitius affuit, hoſtiles copias ocyus fugaturus. Nec quiſquam in populoſa urbe fuit, qui non Bernardi cognoſceret tutelam, prætenſum ſanctum, cui beneficium acceptum reddendum foret. *Ita Manriq.*

A.C. 1626. S.P.N. 1146.

Floret inſigni omnium admiratione Congregatio nova Monachorum noſtrorum in Belgio atque Lotharingia, eo ab ipſis Heſperiæ finibus derivata, de qua Balduinus Iunius in Chron. Mor. pag. 4. Cæterũ, inquit Monachi iſti Angli (quorum primi ex Hiſpanicis Valliſoletanæ Congregationis Monaſteriis in Belgium ac Lotharingiam venerunt) magna cum laude Philoſophiam ac Theologiam publicè profitentur. Sic & Monachi pariter Benedicti in Congregationis Vitonianæ in Lotharingia, Francia & Burgundia, juventutem docent, catechizant, concionantur, ſacras confeſſiones audiunt, & alia munia ad proximorum ſalutem ſpectantia obeunt, &c. Vnde rurſum colligas, quam admirabilis Deus in ſanctis ſuis, aliis aliſque locis ex ordine noſtro perpetuo reſuſcitatis, &c.

A.C. 1627. S.P.N. 1147.

Extinguitur (abſque affectu ullo ſanctè dixerim, & nemine, qui tantum virum noverit, gloriæ ejus invidente) magnum ordinis noſtri, & Germaniæ univerſæ Prælatorum Decus, Georgius Abbas Weingartenſis, à viris prudentiſſimis pro illuminatiſſimo habitus, à maximis Germaniæ proceribus, pro ſancto honoratus, vulgo ſpeculum Abbatum, Pater pauperum, humilitatis exemplar, Cœnobiorũ reformator, priſca ſinceritas, & longè dignioribus Titulis, à Summis Principibus Pater, Religioſiſſimus Abbas, à nonnullis ſui ſæculi Miraculum, neque privatim, ſed palam, & in conſeſſu virorum maximorum nemine refragante, tanta Nomenclatura honoratus. Nos in tanta meritorum copia, quid proferamus, omnino nihil cupimus, undique capimus, & cum bono Numine, annuentibus, quos à Numine primos veneramur, ſuperioribus, nos aliquando, rara & mira, ſingulari volumine

lumine depromptutos, promittimus.

Ingentibus prodigiis Caſinum illuſtratur, Conſilio ibidem agitato de ornando Sanctiſsimi Patris, & Patriarchæ noſtri ſepulchro; ara maxima ipſi Patri Beatiſsimo ſacra ſponte loco mota, prodigioſa luce apparente. Organis pulſante nemine auditis, aliisque ſanè mirandis, ſingulari Numinis providentia, ſanctitatem loci atteſtantibus, ut haud immerito judices, ea omnia reſtituendum primum ordinis fervorem, & integritatem portendere. *Sed de his leg. Maxim. Ant. Scipio, &c.*

A.C. 1628. *S.P.N.* 1148.

MIrum prorſus quot quantiq; eximia ſanctitate Antiſtites ex ordine noſtro, & Abbates atque Monachi diverſiſſimis per Germaniam locis, ante ſexcentos, octingentos, & mille propemodum annos incinerati, inſolentiſsimis prodigiis ſeſe oſtendant, quaſi reviviſcant, qui immortali beatitate felices jam cū Chriſto in cælis triumphant. Inter alios, decretus rurſum in terris triumphus, inſigni Bavariæ, Carinthiæ, Auſtriæ, Styriæ gratulatione ad VIII. & VII. Cal. Octobr. Sanctiſsimis Salisburgis Eccleſiæ, quondam Pontificib9 Ruperto, & Virgilio, noſtri ordinis abſolutiſsimi Monachis. Cuj9 ſolemniſsimæ Pompæ deſcriptio, à Patribus noſtris BENEDICTINIS univerſitatis Salisburgenſis Profeſſoribus edita, paſsim manibus teritur. *Vid. Thom. VVeiſſ. in Dedic. Salisb.*

A.C. 1629. *S.P.N.* 1149.

RVrſum alij in terris ſeſe oſtendunt, & ad confirmandos noſtrorū pios ubiq; locorum conatus, mortalibus immortales ſeſe ingerunt, & admirandis prodigiis Helvetiæ, Sueciæ, viciniſque regionibus illuceſcunt, eximia ordinis noſtri ſydera SS. Othmarus & Notkerus, Sangallenſes olim Monachi, inſigni etiam pompa, poſt tot ſæculorum, ab eo quo deceſsêre, decurſu, honorati & tranſlati. Vt ipſi etiam cælites, refloreſcentibus primo flore Cænobiis applaudere, & denuo convivere ſuis velle videantur. Quæ omnia ſuis ſingillatim voluminibus eſſent explicanda: Virorum doctiſſimorum juxta ac ſanctiſſimorum numerum inire ſi contendam9, id verendum, ne immenſum ne innumerum aggrediamur: tantus ubique eſt, ut virorum doctiſſimorum & Religioſiſſimorum ore, & ſcriptis Manu propria litteris, prædicatum audierimus, & legerimus, quotquot in Lotharingia, quotquot in Hiſpania viderint, quotquot in Anglia, in Hibernia audierint è ſacra noſtra D. BENEDICTI familia Monachos, non homines, ſed vere Angelos vidiſſe, audiſſe. De Germania noſtra præclariſſimum, teſtis exceptione omni majoris Sereniſſ. Guilielmi Bojoavorum Ducis, aſſertum in litteris ad Sereniſſ. fratrem Electorem Colonienſem: quod candidè vertimus, meiſmet oculis vidi majorem Monaſteriorum partem, & eorum præcipua, tam inſigniter reformata, & in tam bono ſtatu, de quo quiſq; cordicitus gaudeat, &c. Veniens ad ejusmodi Monaſterium aliquod, videre mihi viſus ſum, verum antiquum zelum, & pietatem, prout ea inſtituta erant ſine dubio à principio, & prout de iis in veterum monumentis ſcriptum ſcimus. *Ita de Reformationis noſtræ rudibus initiis tantus Princeps Anno 1597.*

A.C. 1630. *S.P.N.* 1150.

RVrſum majoribus animis augendæ & propagandæ Reformationi Suevica noſtra congregatio intendit, & unus inter turbulentiſſima Regni negotia; & ingruentes undiq; periculorum fluctus, Abbatum omnium labor eſt, ſuos omnes ad prima antiquiſſimæ ſanctitatis exempla provocare & cæpta cum admiratione omnium intuentium ſtudia & conatus religioſiſſima conſtantia proſequi. Reſtitutis interim per Wirtembergiam Cænobiis, eo quamprimum operarii ablegati, ingenti ſtatim fructu vineam Domini excoluêre, indubiumq; omnibus, ipſis etiā Hæreticis erat, niſi paulo poſt mutata rerum facie, alii ingruiſſent fluctus, breviſſimo temporis ſpatio futurum fuiſſe, ut omnes, aut prope omnes, ad quos ſe noſtrorum prædicatio & labor extenderet, ad gremium Eccleſiæ Matris, noſtrorum opera atq; induſtria, adducerentur. Nec minori fructu in Palatinatu & alibi laboratum, ut pauculos intra menſes, animarum aliquot millia ſint in Chriſto reconciliata.

Iterum ingens numerus virorum ex ordine præſtantiſſimorum referendus, quorum tamen viventium Religioſiſſimæ parcendum modeſtiæ; Reverendiſſimum tamen Patrem F. Antonium Perez noſtrum, quin nominemus ſaltem, non poſſumus, toto jam orbe, omnium ore atque litteris celebratum, quem in tanto omnium applauſu, tanto ſecurius ſuperſtitem, inſigni præconio efferre auſa eſt,

ſan-

ſanctiſſima noſtrorum in Hiſpania Congregatio, quanto evidentius, nullis eum tangi, molliri, ſeu flecti poſſe laudibus cognovit, in tanta univerſi acclamantis vocalitate ſurdum, laudum ac meritorum ſuorum deprædicatione ignarum; gloriæ certa deinceps immortalitate, ſæculo ejusq; præconiis vere mortuum; Ita de ipſo & de ejus in SS. Regulam noſtram Commentariis cenſuit Generalis Hiſpanicæ congregationis, & qui ob maturitatem Iudicij cenſores Religionis ſunt deſignati. *Invenimus ſpiritu & nomine Antonium: in quo Deus duplicavit annonam, dum panem vitæ & intellectus, non de dimidio integrat, ſed integrum ſine fractione frangit, quẽ parvuli (immo & magni) hucusq; petierant, nec erat qui frangeret eis.* Nec minora quæ ſequuntur. *Miramur Gregorium illum magnum, qui ſanctus laboravit pro ſancto, dum* Benedicti *ſanctiſſimi ſui parentis ſcripſit vitam; non laboraſſe Doctorem pro Doctore, Magiſtri ſui præcepta denodantem. Miror hæc commentaria præteriiſſe Leandrum, Ildefonſum, Bedam, Anſelmum, Caſiodorum, Rabanum, & tot Doctorum turmas, qui ſub ſancta Regula militantes, nihil quod facerent, ex ea præterierunt; cur non quod docerent, cum magni vocati ſint in Regno cælorum? Sed ut hi omnes, immo & cæteri Patres, quin & Oecumenia Concilia, & Sacri Canones ad Regulam iſtam aſpexiſſe videantur, non immerito ad Antonium noſtrum ſeſe ipſos ſuſpicor reſervaſſe, ut ſub una apparerent mente, & ſub uno pectore clauſi: Commentaria hæc noviſſima, exquiſierunt omnium antiquorum ſapientiam, & inventum tradunt, &c.* Extant ipſius ſcripta Theologica, paulo poſt, quod ſperamus, ſummo rei litterariæ, & Scholaſticæ Theologiæ bono, typis orbi communicanda, quem haud immerito non nemo, ſummi nominis Theologus, licet diverſi omnino ordinis, Theologorum Hiſpaniæ Primatem, & Principem appellavit. Neq; talentum illud ipſe abſcondit, verum ſummo Hiſpaniæ ornamento, atque utilitate ex celeberrimis Cathedris miro omnium applauſu, univerſo expoſuit. Sed de ipſo innumeriſque aliis per Hiſpanias, Italiam, Belgium &c. immortali laude digniſſimis, tunc convenientius, quando nec erubeſcere porro, nec dolere hac fama deinceps Nominis, poterunt, &c.

A.C. 1631. *S.P.N. 1151.*

PRiſca Majorum noſtrorum ſtudia, & de orbe terrarum benè merita, in Italia, Hiſpania, Gallia, Germania paſſim reflorescunt, quando non uno jam loco, neque in iis ſolum, quæ per noſtros, ſive propter eosdem conditæ ſunt, Academiis, noſtri publice litteras profitentur, verum communi Rei Chriſtianæ bono, collegia ejusmodi, Gymnaſia, atq; univerſitates ſive ipſi excitant, ſive in gratiam Monachorum fundatas, ſumma auctoritate ſoli obtinent, ac moderantur. Præter enim eas, quæ ſupra commemoravimus, ſeu commemorare debuiſſemus; nova univerſitas Rhintelenſis ſub hæc tempora æterno noſtrorum merito, gloriaque excitata fructum ingentem, & antiquo illi (quem abunde deguſtavit Majorum ætas, & nunquam ſatis miratus ſera poſteritas) haud imparem Eccleſiæ Dei, ex Monachorum laboribus pollicetur. Certè de Belgio in litteris ad nos datis die 12 Feb. Anno ipſo, Aubertus Miræus, poſtquam noſtrorum in ſuperiore Germania ſtudia commendaſſet: ſic ait: Et vero in noſtra Germania inferiore non jacent. In Flandria nominatim Gerardimontenſes Benedictini, exemplo Patrum Societatis Ieſu ſcholas litterarias juventuti, undiq; confluenti, annis ſuperioribus aperuerunt: Duaci Philoſophiam publicè docent, in Collegio ſeu Gymnaſio Vedaſtino, quod noſtra memoria Cavarellus Abbas Vedaſtinus à fundamentis exſtruxit. Alibi, nec uno loco, Theologiam explicant: ut meo quidem judicio, velut reddita juventute, familia BENEDICTINA, hodie reviviſcere videatur. Quid in Hiſpania, Italia, Gallia, & alibi ſodales veſtri agant, in originibus noſtris Monaſticis, Coloniæ editis, explicui, nec hîc repeto, &c.

Ita Miræus.

COMPENDIUM COMPENDIOSISSIMUM

Ex Chronico

R. P. D. ANTONII DE YEPES,

Ex quo cum de ejuſdem, tum de noſtro operis propoſito, prudens Lector, judicet; utroque utatur.

A.C.	S.P.N.	
490	1	NAſcitur Sanctiſsimus, & Admirabilis Pater Noſter Benedictus.
493	13	Deſerit mundum idem Sanctiſsimus Pater, in deſertum ſe conferens.
494	14	Egregia excellit ſanctitate, & ſummo rigore delicatiſsimum corpuſculum excruciat.
497	17	Victor de carne, & Dæmone triumphat glorioſiſsimus juvenis, toto corpore cruentatus reperitur à paſtoribus, & juſſu Divino à Presbytero paſcitur.
510	30	Eligitur à cujusdam Cænobij Monachis Abbas, multum recuſans, quod ſui, & eorumdem mores, & vitæ inſtitutum minimè congruerent.
523	43	SS. Maurus, & Placidus, aliique Procerum Romanorum filij à parentibus eidem offeruntur. Miraculis inſignibus effulget.
		Duodecim condit Cænobia, plura enim alia. Ordo Monaſticus propagatur.
528	40	Inſidiis graviſsimis S. P. à Florentio Presbytero appetitur.
		Caſinum proficiſcitur. Idola evertit, lucos ſuccendit, populum Chriſto adducit.
529	49	Caſinenſe, toto orbe celeberrimum Cænobium exſtruit. Cujus dignitas, opes, potentia, viri illuſtres,
		Abbatum ſyllabus explicantur.
		De Regula S.P. agitur, ejusq; excellentia.
		De gratia ſanitatum eidem S.P. à Numine conceſſa, ut & gratia miraculorum.
		Spiritu prophetico illuſtratur, futura prænoſcit, abdita cogitationum intelligit, aliis gratiis præpollet.
530	50	Ab Equitio, & Tertullo S.P.N. viſitatur, à quibus liberaliſsimè Caſinenſe cænobium dotatur, & locupletatur.
531	51	S.P.N. plurima Romæ, & per totam Italiam fundat, & condit cænobia. Exſtruit ante omnia cænobium Sanct. Eraſmi; & Sanct. Pauli Romæ.
532	52	Cænobia Sancti Salvatoris, & S. Spiritus Majelenſia. Monaſterium Novalicienſe, exſtruitur. Excitantur, & alia cænobia, præcipuum Tremitenſe in Inſulis Diomedis. Sed & Monialium collegia inſtituuntur ſub SS. Regula noſtra.
		Sanct. Maurus ordinatus Diaconus, enodatur dubium de ſacerdotio S.P.N.
536	56	Propagatur Ordo, & S. placidus in Siciliam deſtinatur, miris in itinere ſignis claret, & Meſſanæ cænobium condit.
		S. P. N. videt Germani Capuani Epiſcopi in ſphæra ignea in cælum deferri; videt etiam in ſolis radio Mundum univerſum, & Divinam eſſentiam, de qua mirabili viſione fuſius cap. 5. Yepes, anni hujus.
537	57	Ordo à S. P. N. in Hiſpaniam uſque propagatur, miſſæ Monachorum coloniæ, & conditum Monaſterium S. Petri de Cardenna; quod exin inſigniter floruit, & totas SS. cohortes cælo miſit, vid. ib. Syll. Abb.

Funda-

Fundatur in Hiſpania cænobium S. Turibij de Lievana.

In Portugalliam uſque noſtri excurrunt, ubi exſtruitur Monaſterium Lorbanenſe.

538 58 Conſulendus Yepes de ſtatu Italiæ hoc tempore, & de Monachatu S. Silverii Papæ.

539 59 Fame ſævisſima graſſante per Italiam, miraculoſe confluentes egenos ſuſtentat S.P.N.

540 60 Ad S. Placidum in Sicilia inviſunt DD. germani ejus Euticius, Victorinus, & Flavia.

541 61 Adpulſis ad Meſſanæ litora barbaris, S. placidus cum ſociis, & Germanis Martyrio afficitur; quos ſepelit Gordianus, & Martyrium deſcribit. Reſtauratur S. Placidi Meſſanenſe Cænobium.

542 62 Gordianus, & Maurus ſemel litteris compellant S.P.N. Totilæ eventura prænunciat. Legati ex Gallia ad S.P.N. veniunt, petitum Monachorum ab eodem coloniam quibus ipſe annuit.

543 63 S. Maurus deſtinatur cum ſociis in Galliam, miraculis, maximè in itinere illuſtribus à DEO honoratur; plures in Gallia difficultates patitur.

Moriuntur SS.P. Adm. N. Benedictus, & ſanctiſſima Soror ejusdem Scholaſtica, quæ ante mortem ad ipſum inviſerat. Videndus hic porro Yepes de iis qui vitam ejusdem Sanctiſsimi P. ſcripſere de miraculis poſt ejus mortem, diverſis capitibus.

544 64 Fundator Glanofolienſe in Gallia Cænobium celebetrimum à S. Mauro; ſingulari miraculorum gloria, ut & Sanctitate admirabili excellit S. Maurus. Florus princeps Theodoberto Regi chariſſimus Monachum profitetur.

545 65 Gordianus Conſtantino Caſinenſi Abbati ſcribit. Florent plurimi egregia ſanctitate Sanct. Pat. Noſt. Bened. diſcipuli; ædificantur plurima paſſim Cænobia: creſcit in immenſum Monachorum, & Sanctorum noſtrorum numerus.

546 66 S. Romanus claret, & moritur. Claret idem S. Herculanus Monachus Ord. noſtri, & Epiſcopus, poſtea Martyr.

Duo concilia celebrantur, in quibus aliqua in gratiam noſtram ſancita.

549 69 Status Regni Hiſpanici ab Yepes explicatur.

550 70 Vivit Abbas noſter Dionyſius Romanus, cognomento exiguus, author computi Eccleſiaſtici. Claret M. Ant. Caſſiodorus, & fundatur Monaſterium Vivarienſe.

552 Propagat mirificè Ordinem in Gallia S. Maurus, & plurima Monaſteria paſsim exſtruit.

Inter antiquiora cænobia nomen Ordini dat Monaſterium, vulgo Majus Turonenſe, olim à S. Martino fundatum, & conditum. In eodem poſtea univerſitas inſtituta, noſtris publice profitentibus.

Crotilda Franciæ Regina vidua plurima condit cænobia, in quorum uno tandem ſe ipſam includit.

Plures Sancti ex ordine celebrantur, inter quos eminent S. Monegunda S. Venantius? S. Leobardus.

Clarent Theodechiddis filia Reginæ Crotildis & S. Clodoaldus

Fundatur Monaſterium Senonenſe, viris ſanctiſsimis deinceps locupletiſsimum de quibus hoc anno Yepes.

553 73 Floret Gordianus, & deſcribit Martyrium SS. Placidi, & ſociorum auctoritate ſcript. conſ. Yeperum.

Gotthi in Italia dominantur. Ex noſtris plurimi rariſsima ſanctitate clarent: quos inter præcipuè Iſaac Abbas Nonnoſus. S. Spes, &c.

554 74 Martyrium S. Vincentii Abbatis, S. Claudii Legionenſis, & ejusdem Abbatiæ initia celebrantur. Vid. Yepes de ratione temporis, ut & de ſucceſſu ejusdem Abbatiæ.

Claret S. Æmilianus, cujus vitam antequam Regulam noſtram profiteretur, deſcribitur.

Plura in Vrbe Toletana Ordinis noſtri Monaſteria ædificantur. Initia cænobii famoſiſsimi Agalienſis; de ejuſdem cænobii viris ſanctis, & illuſtribus legatur hic Yepes.

Childebertus Rex multa condidit in Galliis noſtro Ord. cænobia: interque ea eminet Arelatenſe.

555 75 Conditur cænobium S. Carileſi: claretque ejus conditor, & primus Abbas S. Carileſus, viris dein illuſtribus frequentiſsimum illud idem Cænobium; de quibus legatur Yepes hoc anno.

556 76 Celeberrimum S. Vincentij Cænobium Pariſienſe fundatur à Childeberto Rege, hodie dictum S. Germani.

S. Germanus Epiſcopus Pariſienſis ab Antonio noſtro celebratur, & recenſentur Abbates S. Vincentij

Conditur aliud cænobium S. Vincentij de Mans.

Diſcipuli S. Germani, viri illuſtres numerantur.

557 77 Benchorenſe Cænobium in Hibernia longè celeberrimum.

558 78 Summa apud Reges, & principes auctoritate pollet S. Maurus Abbas, plurimis idem miraculis illuſtratur.

Lirinenſis Inſula Sanctiſsima, & Cænobium antiquiſsimum, poſt diverſarum obſervantiarum varietatem Regulam S. P. amplectitur. Alia per Franciam Cænobia antiquiſsima reformata SS. Regulam noſtrã amplectuntur. Inter quæ etiam Agaunenſe.

Claret S. Marculphus Abbas. (Vandopera.

559 79 Floret S. Leonardus Abbas Novalicienſis, & S. Leonhardus Abbas de

560 80 S. Simplicius Caſino præeſt, tertius ejuſdem Sanctiſsimi loci Abbas. In Italia ſancti plurimi ex ordine eluceſcunt, eoſque inter S. Libertinus, S. Eleuterius SS. Eutichius, & Florentius, de quibus S. Gregorius.

561 81 S. Machutus in Britannia minori celebris habetur, plurima ibidem Cænobia.

562 82 S. Sampſon Archiepiſcopus Dolenſis fundat famoſiſsimum Cænobium Dolenſe, inde congregatio Dolenſis.

Clarent SS. noſtri Maglorius, Paulus Epiſcopus Leonenſis, Gildas Tudualo, Ethbinus, & alij plures in minore Britannia.

Floret S. Maynus noſter, conditum ejus deinceps nomine Cænobium inſignitur, in quo tres Reges cucullum pro purpura amplexi ſunt.

563 83 Dumienſe Cænobium Illuſtriſſimum in Gallitia conditum: Celebratiſſimus S. Martinus noſter Dumienſis, Braracenſis Archiepiſcopus. Monaſterium de Tibaes in Portugallia fundatur.

564 84 Potentiſſimum S. Medardi in Gallia cænobium exædificatur. De cujus potentia, & nobilitate legatur Yepes hoc anno.

565 85 S. Radegunda Regina dein Abbatiſſa inſignis.

566 Progreſſus noſtrorum in Scotia. S. Columba noſter Pictos convertit;
567 miraculis prodigioſiſſimus.

Conditum celebre illud, & frequentiſſimum deinceps Monachis cænobium Huenſe.

568 87 S. Launomarus Abbas ſanctitate clariſſimus.

88 Sancti Patroclus, & Marcius.

569 89 S. Æmilianus. (Magnus ille Hiſpaniæ Patronus) ordinem noſtrum, & regum amplectitur.

573 93 Prophetico ſpiritu illuſtris S. Æmilianus.

574 94 Moritur S. Æmilianus atque ingentibus prodigiis ejus Sanctitas declaratur. Cænobium S. Æmiliani longè ſplendidiſſimum, & præſtantiſſimum.

Multus eſt in hujus cænobii raris deſcribendis Yepes noſter, recenſens cænobia eidem annexa, Abbates, viros illuſtres C. Vid.

Fundatur cænobium Sanctiſſimum B. M. V. Valuanera, & in hujus deſcribendis qualitatibus fuſior eſt Yepes noſter hoc anno.

575 95 Benedictus I. Papa, ex Monacho Ord. noſt. clarent Sanctus Hoſpicius, & S. Calupanus.

Funda-

576 96 Fundatur Monaſterium S. Andreæ in Vrbe Romana. Claret S. Gregorius Magnus, agit hoc loco contra Baronium Cardinalem auctor noſter Anto. de Yepes pluribus cap. clarent SS. Romula, & Redem tpa, de quibus S. Gregorius in Dialogis.

577 97 Moritur S. Benedictus, I. & eligitur S. Pelagius II.

578 98 S. Ebrulphus noſter inter ſanctos hujus temporis eminet. Exurgit ejus deinceps nomen Cænobitarum perinſigne. Idem ipſe alia plura extruit, & mille quingentis Monachis præeſt.

579 99 Clarus habetur S. Eparchius Abbas.

581 101 Deſcribitur ſtatus Eccleſiæ, & Ordinis hoc tempore.

S. Maurus Abbas abdicat ſe Abbatia, & eligitur Bertulphus.

582 102 In Monaſterio Glanofonienſi moriuntur centum, & quatuordecim Monachi.

583 103 Moritur feliciſſimè S. Maurus Abbas.

Deſcribitur ſtatus Monaſterij Glanofolicenſis, & miracula S. Mauri celebrantur. Vid. placet cap. Yepes de Glanofolio.

Maurſmunſter prope Argentinam ſub hæc tempora conditum.

S. Gregorius Magnus miſſus Conſtantinopolim Legatus, fit familiariſſimus S. Leandro noſtro Archiepiſcopo Hiſpalenſi.

Moriuntur Regina Andovera, & Chindequinda filia ejusdem ex Chilperico Galliæ Rege, ordinis noſtri ſanctimoniales.

584 104 S. Leander Archiepiſcopus Hiſpalenſis eximia ſanctitate Eccleſiam Dei illuſtrat. Vid. Yepes de ſtatu Hiſpaniarum.

586 106 Deſtruitur cænobium Caſſinenſe, noſtri Lateranum ſecedunt, pluri-mis ibidem annis morantur.

Floret S. Martinus de Surento, & S. Suranus, & S. Antonius Monachus Caſſinenſis.

587 107 Noſtri habitant etiam, & habent Eccleſiam Patriarchalem S. Laurentij Romæ.

Celebris habetur S. Salvinus noſter Epiſcopus Albigenſis.

588 108 S. Sulpitius Bituricenſium Archiepiſcopus florentiſſimus.

Multa cænobia ordinis noſtri ædificat.

589 109 Regale Monaſterium Cabilonenſe conſtruitur per Regem Guntrammum.

Celebratur tertium Concilium Toletanum, in quo multa in favorem Monachorum ſancita.

590 110 S. Gregorius Magnus ſummus Eccleſiæ paſtor eligitur, quantumvis omni modo reniteretur, deniq; initio Pontificatu, præclariſsimè de Eccleſia univerſa meretur.

591 111 Sanct. Gregorius, & Leander familiariſſimè litteris ſemet compellunt.

Fundatur per inſigne cænobium S. Petri de Arlanza, in quo Bamba Rex potentiſſimus poſtea Monachum eſt profeſſus. Cænobij ejusdem res, & Abbates fusè deſcribit hoc anno Yepes.

592 112 S. Gregorius M. feliciſſimè præeſt Eccleſiæ, in qua ſummopere cultum divinum promovet.

593 113 Mauritius Imperator lege lata, prohibet millites cucullum amplecti, quam illico corrigit Gregorius Magnus.

594 114 Monaſterium S. Pancratij Romæ à Monachis occupatur.

Claret S. Maximianus noſter Archiepiſcopus Siculus, à S. Gregorio Magno inſigniter commendatur.

595 115 Claret Marinianus Archiepiſcopus Eccleſiæ Ravennatis.

Fundatur Monaſterium Claſſenſe, hodie congregationis Camaldulenſis principatu nobile.

Congregat Romæ Concilium S. Gregorius Magnus, in quo Regula S. P. N. approbatur, & confirmatur.

Inſigni ſanctitate exſplendeſcit in orbe S. Gregorius noſter Archiepiſcopus Turonenſis.

596 116 Intendit converſioni Anglorum S. Gregorius Magnus.

597 117 S. Auguſtinus Monachus cum ſociis ſecum ad converſionem Anglorum deſtinatis ſtrenue in Anglia operatur.

Fundatur per Auguſtinum, & ſocios, plura per Angliam Monaſteria, inter quæ præſtantiſſima illa S. Salvatoris, & S. Petri, ac S. Pauli Cantuariæ.

Flienſe celeberrimum Angliæ cænobium exſtruitur, in Eccleſiam poſtea Cathedralem erectum.

598 118 Legatio à Recaredo Rege Hiſpan. & S. Leandro ad Gregorium Magnum decreta.

599 119 Pari ſanctitate elucet in Hiſpaniis ſoror S. Leandri Archiepiſcopi S. Florentina Abbatiſſa.

Celebrantur tres viri illuſtres Cyriacus Abbas S. Andreæ Romæ Sanct. Maximus Epiſcopus Syracuſanus, & S. Ioannes Viclarenſis Epiſcopus Gerundenſis.

600 120 Celebris ſanctitate S. Hermelinda, ſive Hermelindis Monialis, S. Wolfius egregia ſanctitate plurimum prædicatur.

601 121 Celebrat Concilium I. Lateranenſe S. Gregorius Magnus, in quo multa in favorem Monachorum.

Iterum aliud cogit Concilium Lateranenſe II.

In Oriente, etiam Hieroſolymis noſtri ordinis cænobia exædificata.

602 122 S. Claudius Abbas inſignis habetur.

Multa ſcribit opera S. Gregorius Magnus. Miranda in ſummo honore humilitate excellit S. Gregorius M.

603 123 Prodigioſiſſimis miraculis commendatur à Deo S. Venerij Abbatis præſtantiſſima ſanctitas.

Brunichildis Regina ædificat celeberrimum Auguſtoduni cænobium.

604 124 Variis morbis tentatur; & conficitur S. Gregorius Magnus.

S. Gregorius Magnus miraculis illuſtratus.

De Trajani anima liberata pulchrè diſputat Yepes.

Moritur S. Gregor. Magnus de Eccleſia univerſa meritiſſimus.

605 125 Clarent in Anglia, & indefeſsè in convertendis infidelibus laborant SS. Laurentius, Mollitus, & Iuſtus.

Fundatum celeberrimum Weſtmonaſterienſe S. Petri in Anglia Cænobium.

Excurrit hoc loco Yepes ad uſque noſtra tempora agens de noſtrorum in Anglia Martyrum conſtantia, ſub Henrico nimirum, & Eliſabetha Regibus.

606 126 S. Fauſtus ſcribit vitam S. Mauri Abbatis. Fuit uterque diſcipulus S. P. N. Benedicti.

607 127 Fuit creatus Pontifex Maximus ex ordine noſtro Bonifacius Papa quartus.

Sub quo Concilium celebratum, in eoque plura pro noſtris à Patribus conſtituta.

609 129 Moritur S. Auguſtinus Anglorum Apoſtolus.

610 130 Concilium celebrat Bonifacius IV. in quo Monachorum honori præclariſſimè conſultũ, iidemq; contra obtrectatores inſigniter defenſi, de quo legendus hoc año Antonius noſter.

611 131 Deſcribit Yepes rationem temporis, & ſtatum Eccleſiæ atque Ordinis.

Claret miranda ſanctitate S. Columbanus, Monachus Berctorenſis, prædicator inſignis per Galliam, & Germaniam.

Fundatur illuſtriſſimum Cænobium Luxovienſe, cujus præſtantiam, & ab ubertate ſanctiſſimæ prolis, felicitatem deſcribit Yepes fuſius.

612 132 S. Columbanus multa patitur, dum Theodericum Regem corripit, ac reprehendit.

S. Columbanus per Theodoricum Regno ejicitur, & venit ad Clotharium.

Floret S. Deicola Abbas S. Columbani diſcipulus.

Fun-

Fundatur Monaſterium S. Petri Salisburgenſe.

S. Rupertus Epiſcopus Salisburgenſis primus, Bavaris verbum DEI annunciat. Pertexit hoc loco Syllabum Abbatum S. Petri Salisburgenſis Yepes.

S. Columbanus, & diſcipuli in Auſtraſia prædicant.

613 133 S. Columbanus concedit in Alemanniam.

614 134 S. Gallus liberat à Dæmonio Frideburgam filiam Ducis Alemanniæ Guntzonis, Sanct. Columbanus floret in Italia, & condit cænobium Bobienſe.

615 135 Moritur magnus, & ſanctiſſimus vir Columbanus, de cujus Monachiſmo pulcherrima affert Yepes hoc año.

616 136 Sanctus Atalus, & S. Bertulphus Monachi Bobienſes, & in Abbatia S. Columbano electi ſucceſſores clarent.

617 137 S. Euſtaſij ſecundi Luxovienſis Abbatis grandia merita. Nec minori encomio celebrandus, S. Walaricus Monachus Luxovienſis, in converſione gentilium meritus.

S. Euſtaſius in convertendis gentibus, ac Hæreticis laborat.

S. Fara Abbatiſſa rara ſanctitate exſplendeſcit; & inſignem cælo ſanctarum filiarum familiam educat.

Luxovienſes monachi necquicquam Abbatem ſibi præeſſe deſiderant, & evocant, S. Gallum id oneris prorſus detrectantem.

618 138 S. Agilus S. Columbani diſcipulus vivit.

Fundatur Cænobium Resbacenſe, cujus primus Abbas fuit S. Agilus.

619 139 Celebratiſſimi ex Ordine S. Ioannes Epiſcopus Syracuſanus, & S. Helladius Archiepiſcopus Toletanus.

620 140 Inſigniter floret S. Amatus Monachus Luxovienſis, dein Abbas Montis S. Romarici.

621 141 S. Paulus Monachus Epiſcopus Virdunenſis excellit.

De Monaſterio Theologienſi fuſius agit Antonius noſter, ejusdemque qualitates deſcribit, & catalogum Abbatum contexit.

622 142 De Machometanæ ſectæ initiis agit auctor.

623 143 Celebrantur S. Licinius Epiſcopus Andegavenſis, & S. Winebaldus Abbas Tricaſinus.

624 144 Monachi noſtri Regnum Northumbriæ ad fidem Chriſti perducunt.

625 145 S. Paulinus egregiè laborat in Angliæ Regno Northumb.

626 146 Eduuinus ipſe Northumbriæ Rex ad fidem convertitur.

627 147 Totum Regnum cum Rege baptizatur.

628 148 In cælum abit S. Iuſtus Archiepiſcopus Cantuarienſis, cui ſufficitur, S. Honorius.

630 150 Illuſtriſſimus ſanctitate Amandus, qui prædicatione ſua in univerſa Gallia ſtrenuè operatur.

Claret S. Alovinus S. Amandi diſcipulus.

Conditum Cænobium S. Petri Gandenſe, exin dictum S. Bavonis.

631 151 S. Arnulphus ex Duce Auſtraſiæ Moſellanicæ Moniichus, Epiſcopus Metenſis.

632 152 S. Amandus repræhendit Regem Galliæ, & Regno pulſus, ad converſionem Gentium convertitur.

632 152 S. Floribertus Abbas, & S. Livinus prædicationi indefeſſè inſtant, Sanct. Claudius Epiſcopus Biſuntinus cucullum amplectitur, & virtutibus, ac prodigiis inſignitur. (cita ſunt.

633 153 Concilium V. Toletanum celebratur, in quo multa pro monachis ſan-

Moritur S. Paulinus Archiepiſcopus in Anglia; moritur, & Eduinus Rex, à cujus morte res variæ per Angliam.

634 154 Admiranda ſanctitate effulget S. Aydanus Archiepiſcopus, inſignis verbi Dei prædicator.

Conſtruitur potentiſſimũ cænobium Lindisfarnenſe: factum exin monaſterium Cathedrale monachorum: in quo viri plures ſanctiſſimi convixere.

635 155 Saxones Occidentales convertuntur per S. Birinum.

636 156 Succeſſus feliciſſimus Evangelij in Orientalium Saxonum Regno.

Sigebertus Rex monachum profitetur. Idem ante Cantabrigienſi univerſitate inſtituta de Regno meritiſſimus.

S. Aydarus imprimis celebratur.

637 157 Plurimæ Regum filię ordinis ſe noſtro devoventes, ab Antonio enumerantur, omnes circa hæc tempora cucullum purpura potius ducentes, & eligentes, S. Ebba, S. Lauſuida, S. Editha, S. Eaburga, S. Oſitha, S. Aoduvena, Eracongotha, Sedrida, Edilburga, S. Syra, Sanct. Hilda, &c.

638 158 S. Faro Meldenſis Epiſcopus, & S. Tiactius inſigni ſanctitatis opinione celebres habentur.

639 159 S. Amandus ferventer inſiſtit prædicationi. Inſtituit Cathedralem Argentinæ Eccleſiam, in qua Monachi vices Canonicorum objicere.

640 160 Barbaries Germanorum per Monachos abſtergitur, propè cænobia eorundem populus congregatus, & urbes ædificantur. Plurima per Germaniam Monaſteria exſtruuntur, & à monachis univerſitates, ſive Scholæ publicæ inſtituuntur: ex quibus ingens conſecutus in Eccleſia fructus, & barbarorum ſtudia ad liberalium artium, & virtutum præſtantiam converſa.

Wilemburgenſis Imperialis cænobij initia.

641 161 S. Rictrudis illuſtriſſima princeps, velum, & cucullum induit.

Initia celeberrimorum Monaſteriorũ Marcianenſis, & Hamaticenſis.

Clarent SS. Euſebia, Clotſendis, Alſenda, & S. Maurontus germani S. Rictrudis liberi.

Floret S. Richarius Abbas Sanctiſſimus; Conſtruitur Centulanum cænobium nobiliſſimum.

642 162 Tria cænobia excitantur pro noſtris in urbe Treverenſi.

Eminent inſigni vitæ ſanctitate S. Severa, S. Adela, & S. Hermina vel Irmina.

643 163 Iterum alia plura conduntur pro noſtris cænobia Treveris.

Initia & ſplendor inſignis cænobii S. Maximini Trevirenſis; ſive potius reſtitutio cænobij ejusdem, noſtri Ordinis Monachis in illud primum introductis.

De cænobiis S. Eucherii, & S. Matthiæ Treveris pluribus hoc loco, agit auctor noſter.

Celebre eſt Monaſterium Mediolacenſe. Vid. Yepes hoc anno agens ibidem de SS. Clodulpho, Baſino, & Luthroino.

644 164 Dagobertus Rex noſtris mirificè favet.

Initia cænobii potentiſſimi S. Columbæ Sennonenſis.

Deſcribitur ab authore initium, ſplendor, & dignitas potentiſſimi cænobii Ord. noſtri S. Dionyſij Pariſ. Vid. Yepes. In eo aliquando cænobio litteras profeſſi monachi, non aliter quam in univerſitate.

645 165 Sancti Reges Iudicael, & Iodocus, contempto Regno, ſanctè in cænobio vivunt.

Plura cænobia exædificantur per ſ. Eligium glorioſum Chriſti confeſſorem, inter quæ eminet Solemniacenſe.

646 166 Yepes agit de ſtatu Ordinis in Hiſpaniis, & de initiis vitæ S. Fructuoſi.

Conditum Sanct. Petri de Montibus cænobium, cui præfuit Sanct. Fructuoſus.

Principium cænobii S. Romani de Ornisga, per Cindaſuindum Regem.

647 167 S. Eugenius II. Archiepiſcopus Toletanus floret.

S. Giſlenus celebratur, ejusq; nomine cænobium in Flandria.

S. Vincentij S. Waldetrudis, necnon S. Aldegundis res geſtæ commendantur.

Caſtrilocenſe cænobium.

648 168 Pipinus Brabantiæ Dux, S. Iduberga conjunx, S. Begga, S. Gertruda filię eorum ab autore laudantur.

Ex

Ex Hibernia multi prædicatores veniunt in Galliam Belgiam. Videndus Yepes de eiſdem viris præſtantiſſimis hoc anno.
S. Gertrudis inſignis ſanctitatis exemplo refulget S. Foillanus,& S. Vltanus celebres habentur.
S. Amandi celebratur memoria.
649 169 Idem S. Amandus viſitat limina Apoſtolorum.
650 170 S. Landelinus Abbas multa condidit cænobia.
651 171 Monaſterii Laubienſis initia: cujus conventus Patrum fuit dein Cathedralis.
652 172 De variis in Hiſpania ſucceſsibus conſulendus hoc anno Yepes.
655 175 S. Yrene Ordinis noſtri ſanctimonialis Martyrio coronata.
Concilium congregatur in civitate Toletana.
656 176 Concilium x. Toletanum: Sanct. Fructuoſus fit Archiepiſcopus Bracarenſis.
657 177 S. Eugenius III. Archiepiſcopus Toletanus floret.
S. Ildephonſus, Archiepiſcopus dein Toletanus, celebris habetur.
Monaſterium Stabulenſe celeberrimum fundatur, in quo præeſt Abbas S. Remachus.
In eodem cænobio dein claruerunt S. Theodardus Epiſcopus, & Martyr,& S. Pabolenus.
658 178 Celebratur à ſanctitate eximia Sanct. Trudo ex comite Hasbaniæ, Monachus noſter: à quo celebre illud Ordinis noſtri monaſterium Trudonenſe.
659 179 S. Wandregiſilus Abbas floret. Conditur nobiliſſimum Cænobium Fontanellenſe in Normandia.
660 180 Tranſlatum corpus S. Patris N. Benedicti nonnulli hoc annotare volunt, de quo pulchrè diſputat Yepes hoc loco,& Floriacenſis cænobij initia ac ſplendorem deſcribit. Item agit de S. Aygulpho.
661 181 S. Amandus fundat cænobium Elenonenſe, in quo ſe recondens vitam denique abſumpſit.
662 182 Batilda Franciæ Regina à cucullo inſigniter exſplendeſcit.
Fundatum cænobium Calenſe.
Fundatum S. Petri Corbeienſe cænobium ampliſsimum, viris illuſtribus deinceps frequentiſſimum.
663 183 S. Florentinus Epiſcopus ex Monacho, Argentinenſibus præeſt.
664 184 Multi per Angliam excellunt ex Ordine viri præſtantes.
Celebratur in monaſterio Eſtrene ſalcenſe Concilium de celebratione Paſchatis.
665 185 SS. Colmanus,& Agilbertus florent. Idem SS. Wilfridus,& Cedda vel Ceadda.
666 186 Monaſterium Melroſenſe nominatiſſimum effloreſcit.
Sanct. Cutbertus Melroſenſis Monachus, dein Archiepiſcopus Lindiſfarnenſis.
667 187 Poſt Deodatum Wighardus nominatur Archiepiſcopus Cantuarienſis, dein Adrianus Abbas, & poſt Adrianum Theodorus monachus.
668 188 S. Adrianus delatum Pontificatus Cantuarienſis honorem omni modo à ſe removens, cogitur nihilominus cum S. Theodoro in Angliam proficiſci.
669 189 S. Adeo datus ex Monacho dein Summus Pontifex inſigni enitet vitæ ſanctitate.
670 190 S. Theodorus Archiepiſcopus cum S. Adriano Abbate partitur onera: uterque publicè litteras profitetur.
671 191 Deſcribitur ſtatus Regni Francici,
Martyrij laurea coronantur.
S. Projectus,& S. Amarinus Abbas.
672 192 Mortuo Receſundo Rege, in Regni ſolium elevatur Wamba glorioſiſsimus, exin poſt aliquot Regni annos, & multa fortiter geſta monachum Ord. noſtri profeſſus.

Wamba

673 193 Wamba ſive Bamba rebelles fortiter edomat; & multa præclarè gerit.
674 194 Wamba triumphans Toletum ingreditur, pace æquè ac bello glorioſus.
675 195 Wamba Regis ſtudio Concilia diverſa in Hiſpaniarum Regnis celebrata.

Idem Epiſcopatus honore aliquot ex cœnobiis noſtris ornari impetrat, noſtrisq; impenſiſſimè favet.

S. Valerius Abbas illuſtriſſimus habetur, cujus vitam ſcripſit Ambroſius de morales.

676 196 Fundatio monaſterij Bertiniacenſis.

Clarent S. Audomarus Epiſcopus Tarvanenſis, & S. Bertinus Abbas. Fuſior in deſcribendo S. Bertini cœnobio Yepes, Syllabum ejus loci ſanctorum pertexit.

677 197 Moritur S. Audoenus Archiepiſcopus Rothomagenſis.

Initia Flavicenſis Abbatiæ, & aliorum monaſteriorum per Sanct. Audoenum. Agit hoc etiam loco Yepes de Sanct. Geremaro Abbate, & S. Leufredo.

678 198 Ansbertus monachus, & Abbas Fontanellæ, & Archiepiſcopus Rotromagenſis claret.

679 199 S. Agatho Summus Pontifex ex monacho noſtri Ordinis præeſt.

680 200 Farfenſis cœnobij nobiliſſimi in Sabinis initia, cujus progreſſus, & Abbates deſcribit auctor noſter.

681 201 Bamba Viſigothorum Rex glorioſiſſimus cucullum pro diademate amplexus ſe in cœnobio includens, vitam ſanctiſſimè illic exigit.

Concilium duodecimum Toletanum celebratur.

682 202 Agit hic pluribus Yepes de pœnitentibus variis per inquiſitionem cœnobio incluſis, deque eorum habitu.

683 203 Concilium decimum tertium Toletanum convocatur: de quo conſulendus Yepes.

684 204 S. Benedictus II. Pontifex Maximus ex noſtri Ordinis monacho.

Rex Galliæ hoc loco obiter attingit author ad pleniorem Hiſtoriæ cognitionem.

Fundatio Magni illius Gemetiacenſis cœnobij, toto orbe olim nobiliſſimi.

S. Philibertus Abbas claret.

S. Auſtrebcta prima Pauliacenſis Abbatiſſa.

Agit alio rurſum capite Yepes de vita S. Philiberti Abbatis hoc ipſo año, deque ſucceſſore ejus S. Aichardo viro Sanctiſſimo, & de Sanctis Confeſſionibus 450. Gemeticenſis cœnobij Monachis S. Aichardi diſcipulis una die feliciſſimè mortuis. Sed & agit obiter de aliis nongentis ejusdem cœnobij, licet multo poſt, una item die Martyrio affectis.

685 205 S. Martyrio coronantur S. Leodegarius Epiſcopus. Gravia patitur ab Ebroino Tyranno S. Amatus; pari furore in alios Galliæ ſanctos inſanit idem Ebroinus.

686 206 Sanct. Chilianus, & ſocij in converſione Franconiæ laborantes tandem perimuntur.

687 207 De ſupremis S. Guthberti Lindisfarnenſis Epiſcopi agitur.

688 282 Plurium Angliæ Sanctorum meminit hoc loco Yepes, quos brevi elogio exornat S. Eadbertum Archiepiſcopum Lindisfarnenſem, Sanct. Eattam ejusdem urbis Pontificem, S. Boſſonem Archiepiſc. Eboracenſ. S. Eleuterium, S. Eddonem, S. Winfridum, S. Erchenwald. &c. omnes Pontifices diverſarum Cathedralium Eccleſiarum.

Eodem anno celebrat memoriam plurium ſanctarum Reginarum Ordinem noſtrum profeſſarum; ut S. Ediltrudis, S. Sexburgæ, S. Ermenildæ, S. Wereburgæ, S. Ælfredæ, S. Ethelfridæ, S. Chineburgæ, S. Eadburgæ, S. Wedæ, S. Quineldridæ, S. Milburgis, S. Miltridæ, S. Edilburgæ, &c. Vnde colligas, ex unius temporis felicitate reliqui quoque felicitatem.

S. Egberti

689 209 S. Egberti noſtri ingentia de Eccleſia merita; de quibus conſulendus Yepes hoc anno.

690 210 Ad Converſionem Germaniæ accinguntur, digno Apoſtolicæ functionis numero duodecim Monachi noſtri, quos inter Principes eminet S. Wilibrordus, alias Clemens appellatus.

691 211 Clariſsimus habetur Sanct. Vulmanus Monachus, & Abbas Bolonienſis.

692 212 S. Othiliæ, ſive Otiliæ celebre nomen, quæ pluta ædificat Ordinis noſtri cænobia; in quorum unico, cujus fuit Abbatiſſa, trecentas triginta moniales ſanctiſsimè educavit.

693 213 Concilium XVI. Toleti celebratum, in quo aliqui Abbates promoti ad Cathedrales Eccleſias.

Videndus hoc eodem loco Yepes noſter, de inſigni Monachorum conſtantia, & indefeſſo labore in convertendis Mauris.

694 214 Vedaſtini Cænobij illuſtriſsimi primordia, & nobilitas deſcribitur, & viri ejusdem illuſtres aliquot celebrantur.

Duodecim noſtri Apoſtoli provincias inter ſe partiti, toto animi ſenſu, ac pro viribus in Converſionem infidelium incumbunt.

695 215 S. Witbertus labores ſuos ſanguine exornat, & glorioſiſsimo fine coronat, ab infidelibus crudeliſsime peremptus.

Alij multo fructu fidem Chriſti prædicando propagant.

S. Suitbertus Werdenſis Epiſcopus mira ſanctitate effloreſcit.

696 216 Mortuum reſuſcitans Sanct. Suitbertus multos qui aderant gentiles convertit.

S. Wilibrordus à Sergio Papa conſecratur Archiepiſcopus, & propè Tajectum plurimos ad Chriſtum adducit.

697 217 Concilium Vltrajecti celebratur, cui præſidet S. Wilibrordus.

Ex Anglia alii rurſum è noſtris in auxilium Apoſtolorum noſtrorum occurrunt, & ipſi in diverſas provincias deſtinantur.

Sancti duo fratres Erraldi Monachi Martyrio coronantur.

Fundatur Imperiale Monaſterium S. Emmerani in Vrbe Ratisponenſi, cujus nobilitatem, & Abbatum ſeriem deſcribit Yepes.

698 218 Sanct. Willibrordus celeberrimi Cænobij Epternacenſis fundamenta jacit.

S. Lambertus noſter Epiſcopus admiranda ſanctitate claret & tandem Martyrio coronatur.

699 219 S. Willibrordus in Francia, & Friſia, in Dei verbo diſſeminando Armeniæ laborat.

700 220 S. Vulfrannus Senonenſis Archiepiſcopus Friſonum Converſioni incumbit.

701 221 S. Hermelandus Abbas Antrenſis. Fundatio Antri celeberrimi Ordinis noſtri Monaſterij.

702 222 Sanct. Wiro ad converſionem gentium ad juvandos Apoſtolos noſtros duodecim miſſus cum Sanctis Plechelmo, & Otgero ſtrenuè laborat.

703 223 Claret S. Benedictus Anglus Abbas Sanctiſſimus Magiſter ſancti, & venerabilis Bedæ.

704 224 S. Andelmus Abbas dein Schireburnenſis in Anglia Epiſcopus mira ſanctitate exſplendeſcit.

705 225 Edilredus, Chentedus, ſive Choenredus, & Offa ex Regibus Monachi.

Reges imitatæ Reginæ, & Regum filiæ, idem inſtitutum amplexæ ſunt, S. Chineſwida S. Ethelredi Regis ſoror, Offæ Regis uxor, & S. Chineburga Alfredi Northumbriæ Regis uxor, Chineſwidæ ſoror velum pro diademate amplexæ ſunt. Eundem ordinem profeſſæ, Sanct. Chinesdrida, S. Eadburga, S. Weda, de quibus conſulendus hoc anno Yepes.

S.Guth-

706 226 S. Guthlaci noſtri celeberrima memoria.

707 227 Conditum celebre Div. Michaelis Virdunenſe cænobium in Lotharingia.

708 228 Clariſſimus S. Bonitus Arvernorum Epiſcopus, ac Epiſcopatu relicto poſtea monachus Magnilocenſis.

709 229 Inſignis apparitio Sanct. Michaelis Archangeli in Gallia, cujus proin honori in monte Tumba nobile ordinis noſtri cænobium excitatur.

710 230 Proſequitur Yepes noſtrorum duodecim in Germania Apoſtolorum labores, & fructum.

711 231 S. Swirbertus prædicando multum proficit, mortuum ad vitam revocat, alia multa prodigioſè operatur.

Agit eodem anno Autor noſter de Monaſterio Werdenſi, & de Canonizatione S. Swiberti.

712 232 Laborant indefeſsè in converſione Gentilium ſtrenui cooperatores S. Swiberti S. Willeicus, S. Marcellinus Sanct. Werenfridus, & Sanct. Achatius.

Iu Hollandia agro Dominicó excolendo operam inſignem Eccleſiæ navat S. Adelbertus. Fundatum præſtantiſſimum noſtri ord. cænobium Egmundenſe.

713 233 Deſcribitur Maurorum in Hiſpaniis barbaries Regnorum vaſtitas, & ordinis noſtri ſtatus. Vbi mira, & lectu digniſſima de Monachis, & cænobiis noſtris.

714 234 S. Gregorius ſecundus, ex ordinis noſtri Monacho Pontifex Maximus de Eccleſia meritiſſimus, qui primus in Eccleſiæ hoſtes exercitum collegit.

715 235 Florent hoc ipſo tempore viri ex ordine noſtro vita, & genere illuſtriſſimi, Eleutherius ex Duce Auſtraſiæ Monachum profeſſus, quem ex-in relicto item Ducatu conſequutus Lambertus frater, pace ac bello glorioſiſſimus, cujus exemplum deinceps, & filius ſucceſſor, & filiæ plures imitatæ cucullum purpuræ, ac auro omni antetulere clavis. S. Sebaldus ad converſionem Gentium accingitur, ac tandem Norinbergæ ſubſiſtit: celebrantur item S. Ioannes ex Monacho S. Hildæ Haguliſtadenſis Epiſcopus miraculis illuſtriſſimus.

Effulgent eodem tempore Sanct. Herminus Abbas, & Epiſcopus Laubienſis, ejusque in eodem honore ſucceſſor S. Theodulphus.

Agit ſub finem hujus anni Yepes de incremento ordinis noſtri, & Cænobiorum per Germaniam potentia qua videnda.

716 236 Deſcribitur Europæ ſub hæc tempora ſtatus, & afflicto oriente oppreſſisque ibidem Monachis, in Occidente eorumdem multiplicatio, Imperatoribus, Regibus, ac Principibus certatim cucullum Sanctiſſ. Pat. Noſt. amplectentibus, monaſterij Caſinenſis inſignis reſtauratio.

717 237 Reſtauratur poſt longam vaſtitatem Hiſpania, & multa ibidem cænobia ex ædificantur 87. cænobia in ſola Aſturia olim, & nunc celebrata enumerat Yepes noſter, ordinis noſtri univerſa.

718 238 Fundatio Monaſterii S. Ioannis de la Penna, quo anno de initio Regni Navarræi conſulendus Yepes, ut & de Concilio Provinciali Arragoniæ Rege convocante Epiſcopos, & Abbates ſui Regni ad idem S. Ioannis Pennenſe cænobium.

719 239 Agit eodem loco Yepes de Regibus in eo Monaſterio ſepultis.

720 240 Cænobium S. Galli in Helvetia conditur, quod ſanctitate mirum in modum illuſtrat ejusdem primus Abbas S. Gallus.

722 242 Magnus ille Germaniæ Apoſtolus S. Bonifacius celebratur.

723 243 Idem vir ſanctiſſimus à Gregorio noſtro II. Pontifice Max. Epiſcopus ad converſionem Gentium ordinatur.

724 244 Funditur potentiſſimum Germaniæ cænobium Augienſe per S. Priminium Epiſcopum, cujus inſignia facta, & plura ab eo condita cænobia cm-

nobia commemorantur, nobilitas deprædicatur, & Schola inter univerſitates Ordinis ſpectatiſsima laudatur, viri Augienſes illuſtres, ut & Abbates ejusdem monaſterii enumerantur.

725 245 Transfertur S. Auguſtinus magnus Eccleſiæ Doctor, & in Cænobio S. Petri de Cælo aureo, multis annis conditus noſtrorum domicilio, & ſervitio uſus eſt. Dignitsima lectu hic plura reperies.

726 246 De ſtatu Galliæ atque Italiæ diſcurrit Yepes noſter, in ordine ad Hiſtoriam reliquam.

Clavis habetur S. Eucherius ex Monacho noſtro. Aurelianenſis Epiſcopus.

727 247 S. Ina Angliæ Rex & Ethelburga Regina ordinem noſtrum profitentur.

Fundatur ſpectatiſsimum illud olim cænobium Glaſconienſe in Anglia, cujus prærogativa, & ſplendor deſcribuntur,

728 248 Explendeſcit inſigni ſanctitatis, & doctrinæ fulgore S. Ioannes Damaſcenus, ejusque Magiſter B. Coſmas, de quorum Monachatu Benedictino pulcherrime diſſeritur.

729 249 Diverſis Provinciis eximia ſanctitate ex Ordine florent S. Bainus, ex Abbate Fontanellenſi Epiſcopus Morinenſium, Ionas Abbas Fontanellæ vir doctiſsimus, S. Floribertus Huberti Aquitaniæ Ducis filius Abbas Stabulenſis, dein Epiſc. Florbargiſus Salisburgenſis Epiſcopus ex Abbate S. Petri S. Wendelinus Scotiæ Regis filius Sanct. Britorraldus Archiepiſcopus Cantuarienſis Sanct. Edilwaldus Epiſcopus Lindiſfarnenſis, &c.

730 250 Plurima conduntur per S. Pirminium, & S. Bonifacium Monaſteria, quæ inter ſplendeſcit Imperiale Murbacenſe Cænobium.

731 251 Moritur Sanct. Gregorius noſter II. Pontif. Maxim. ſuccedit Gregorius III.

Claret doctrina, & ſanctitate illuſtriſsimus Sanct. Venerabilis Beda noſter, de cujus ſcriptis, & Monachiſmo Benedictino conſulendus Yepes.

732 252 Elwangenſe Cænobium conditur, viris illuſtribus præſtantiſsimum.

733 253 S. Corbinianus noſter primum ac Cathedrale templum Friſingæ condit, & conſecrat in honorem Sanctiſsimi P. N. Benedicti. Agit ibidem de pluribus olim in honorem ejusdem Sanctiſſimi P. N. Benedicti exſtructis monaſterialibus, parochialibus, & Cathedralibus templis Yepes, & vitam proſequitur Sanct. Corbiniani primi Friſingenſium Epiſcopi.

734 254 S. Pirminius fundat tria nobiliſsima Monaſteria Amorbacenſe (ſive Ammorbacenſe) Cellam Monachorum & Fabarienſe.

735 255 Strenuè laborat ſanctiſſ. Germaniæ Apoſtolus noſter Bonifacius in converſione Teutonum, ac plura exſtruit monaſteria.

Clariſsima habetur S. Lioba Abbatiſſa, de qua miranda affert auctor de fructu ingenti maximè ab ejus vitæ exemplo conſequuto, à cujus ore atque eruditione maximi Franciæ, & Germaniæ Principes pendebant: Pari ſanctitate excelluit S. Thecla Abbatiſſa, de qua hoc eodem anno agitur.

736 256 Monaſterium Hirsfeldenſe conditur, ejusque dignitas, & virorum illuſtrium frequentia commendatur.

Moritur S. Clemens noſter Vltrajectenſium Pontifex, cum ſe ante mortem in Cænobium rurſus concluſiſſet; cui S. Bonifacius communi ſcriptorum opinione in Archiepiſcopatu ſuccedit.

737 257 S. Theodulphus Northumbriæ Rex relicto Regno, Monachum profitetur, & inſigni ſanctitate proficit.

S. Tetta filia Cutredi Saxonum Occidentalium Regis cucullum Regno anteponit, & pari ſanctitate excellit.

738 258 Willicarius Archiepiſcopus Viennenſis ex Monacho noſtro celebratiſsimus.

739 259 Moritur Favilla Rex II. Auſtraſiæ de noſt[illegible] meri[illegible]imus.

S. Bonifacius aliquot per Bavariam Epiſc[illegible], & [illegible] rium in provincia eadem cœno[illegible].

740 260 S. Bonifacius ædificandis cœnobiis, & prop[illegible] Mona[illegible] riſſimus. Plura hic ab Yepes c[illegible] bus c[illegible] ta.

741 261 S. Bonifacius plures per Germaniam erexit Ecclesias C[illegible]les, & novos erigit Epiſcopatus, co[illegible] Mona-chi Cathedrales paſſim [illegible] & ex [illegible] rum evecti, ſtrenuè in Eccleſia Dei, & in fidelium con[illegible]ne laborant.

S.Burchardus noſter Herbipolenſis Epiſc[illegible] inſtruitur; cujus vitæ res geſtæ narrantur, & S.Adel[illegible]tur.

Moritur S.Gregorius III. Pont. Maxim. eligitur Zacharias Ordinis noſtri Monachus, cujus merita commemorantur.

742 262 Concilium celebrat S.Germaniæ Apoſtolus Bonifacius.

743 263 Aliud ab eodem Concilium in Germania celebratur, ubi multa in noſtri ordinis favorem per inſignia.

744 264 Fuldenſe illuſtriſſimum ac potentiſſimum Germaniæ Monaſterium conditur per noſtrum Germaniæ Apoſtolum S. Bonifacium, cujus præminentia, & qualitates, nec non viri illuſtres, ac ſchola publica ample commendantur.

745 265 Rurſum Concilium in Alemaña convocat S. Bonifacius noſter. S. ipſe Bonifacius eligitur primus Archiepiſcopus Moguntinus. Aiſtertenſis Epiſcopatus in Germania primordia.

Fit primus Epiſcopus Aiſtertenſis S. noſter Willibaldus.

Agitur hoc eodem loco de Germanis S. Willibaldi.

SS. Wunibaldo, & Walpurga, omnibus Sanct. Pat. Noſt. Ordinem profeſsis.

Virciliacenſis cœnobij initia, in quod tranſlatum S.Mariæ Magdalenæ ſanctiſſimum corpus.

Fundatum S. Michaelis de Cuxan in Catalaunia Monaſterium in quo rariſsima ſanctitate exſplenduit S. Nazarius Monachus.

746 266 Viri ſanctitate, & fama celebratiſsimi præcipuè hoc ipſo tempore in ordine celebrantur. S. Ebbo Archiepiſcopus Senonenſis, S. Alboinus Epiſcopus Friſlarienſis, S. Wigilus Abbas, & Epiſcopus Laubienſis SS. Harlinda, & Relinda Abbatiſſæ, Iacobus ex Epiſcopo Tullenſi Monachus S. Benigni, S. Hidulphus Archiepiſcop. Treverenſis. &c.

747 267 S. Carolomanus ex Rege fit Monachus, cujus vita lectu digniſsima ab Yepes deſcribitur.

748 268 Per hæc tempora conſecravit Eccleſiam Caſinenſem Zacharias Papa, & ſplendor ejuſdem Cœnobii exprimitur.

749 269 Monaſterium Nonantulianum conditur, fitque primus Abbas S. Anſelmus [illegible] Duce Forojuliano Monachus. Multitudo ſanctorum monachorum & Martyrum ejuſdem Cœnobii deprædicatur. Abbatum item Syllabus texitur.

750 270 Rachiſius Longobardorum Rex Monachum, relicto ampliſsimo Regno, [illegible] induit. Theſia Rachiſij Longobardorum Reg[illegible] mariti exemplum ſequuta eidem inſtituto ſe addic[illegible]. Patrem [illegible] eges [illegible] imitatæ filiæ Ordinem eundem profitentur omnes [illegible] ſancti[illegible] excelluere.

751 271 [illegible] Rex Fr[illegible] & Giſala Regina cucullum induunt.

[illegible] S. Dionyſij celeberrimus habetur.

752 272 M[illegible] Za[illegible] noſtro Summo Pontifice, rurſum ex eo[illegible]em ordine [illegible] S[illegible]phanus III. Monachus Caſinenſis, qui [illegible] Pipinum, & Bertham Franciæ Reges inauguravit & coronavit

S. Hi[illegible]bertus Abbas primus Martyr pro defenſione ſanctarum [illegible]num.

Pipinus

753 273 Pipinus Rex or[illegible] noſtro plurimum favet, & tria inſignia excitat cœnobia. S. Magni Fauceuſe, S. Altonir. cujus monachi cum ipſa fundatione, ſive bonis fundatoris, translati ad montem S. Martini prope Ial[illegible]tium Guelphicum, à Ducibus Guelphis, hodie vinearum nomine, vulgo Weingartenſe, appellatur,) & S. Salvatoris Prumienſe. Prumienſis cœnobij ſplendor, & viri illuſtres celebrantur.

754 274 Archiepiſcopatu Moguntino ſe abdicat, eundemq; S. Lullo commendat, S. Bonifacius noſter Magnus Germano[illegible]um Apoſtolus, atq; ipſe ad converſionum pergit.

755 275 S. Bonifacius noſter poſt innumera de Eccleſia, & Germaniæ Regno ampliſſimo merita, cum ſociis in Friſia, prædicationis, & laboris finem ſortitus illuſtriſſimo Martyrio coronatur.

Præcipuorum ex ſociis quinquaginta S. Bonifacij Martyrum Monachorum memoria celebratur.

S. Bonifacij merita, de Anglia, Germania, ordine noſtro, ac Eccleſia univerſa mirum in modum deprædicantur.

756 276 Vltrajectenſis Eccleſiæ ſtatus à morte S. Bonifacij deſcribitur.

Clariſſimus exſplendeſcit graviſſimis de Eccleſia Dei meritis S. Gregorius Vltrajectenſis Epiſcopus.

Pari ſanctitatis fama, & meritorum gloria emicat S. Lebuinus, in con[illegible]verſione Gentilium indefeſſus.

Regale cœnobium S. Benedicti Saguntinum extruitur, cujus pote[illegible]tia, ſplendor, & dignitas fuſiſſime depingitur.

Agit hoc eodem anno de cathedralibus Benedictinorum in Hiſpania Eccleſiis Yepes, qui vid. omnia obſervatu longè digniſſima.

757 277 Status Regnorum Hiſpaniæ deſcribitur. Et cœnobia ab Alphonſo Rege condita commemorantur.

Eadbertus Rex Angliæ Monachum in Lindisfarnenſi cœnobio induit.

758 278 Gorzienſe Religioſiſſimum in Lotharingia monaſterium fundatur.

759 279 Monaſterium S. Iuliæ Brixienſe conditur.

Fundatum item Sanct. Michaelis de Petroſo in Hiſpanis Monaſterium.

Extructum eodem anno monaſterium Sanct. Iuliani de Samor in Gallatia per Regem D. Fruelam. cujus cœnobij præſtantia fuſius explicatur.

760 280 Schlierſeenſe in Bavaria cœnobium exædificatur.

761 281 Monaſterij S. Vincentij de Oviedo principia, cujus dignitas explicatur de Cathedralibus noſtris Monaſteriis, deq; aliis cœnobiis prope [illegible]cleſias Cathedrales conditis prolixius agitur.

762 282 In cœnobio eodem Aſturiæ Regum veterum ſepultura.

Inter Pontifices ex ordine noſtro præſtantiores hoc anno refer[illegible] Gaymbertus Archiepiſcopus Cantuarienſis, Monachus SS. [illegible] Pauli Cantuar. & poſt ipſum Aderandus Archiep[illegible]ſcopus, ex [illegible]cho Malmesburienſi, S. Petwinus ex monacho item Malme[illegible]ſi Epiſcopus caſæ candidæ, &c.

763 283 Clariſſimi habentur S. Abel Abbas, & Epiſcopus La[illegible] & S. A[illegible]winus ejusdem in Epiſcopatu ſucceſſor, S. Tamo item ex [illegible] & Abbate Amarbaricenſe Epiſcopus, W[illegible]erdenſis.

764 284 Monaſterium Ottenpuranum in Suevia ædificatur in honore[illegible] S. [illegible] Alexandri: cujus viri aliquot illuſtres recenſentur.

765 285 S. Naboris in Lotharingia cœnobium fundatur, olim S. Hilarij appellatum.

766 286 Plurima per Bavariam exſtruit cœnobia Taſilo Dux Bojorum: quæ inter Weſſenbrunnen, Manſee, Thierhaupten, &c.

Fundata item celebertima Monaſteria Chremſmunſter, & Lauriſſenſe, in quo tandem Monachum induit ipſe Dux Taſſilo.

767 287 Conſtantinus Imperator monachos in Oriente ſummopere perſequitur.

768 288 S. Stephanus Papa IV. ex ordinis noſtri monacho.

Pipini in noſtros benevolentia commendatur.

Pipini Regis filiæ Caroli Magni ſorores Idaberga, Ada, G[illegible] ordini noſtro ſe addicunt.

769 289 S. Stephanus Papa, Concilium Romæ celebrat, & paulo poſt moritur de Eccleſia benè meritus.

770 290 Theodora Regina propter ſterilitatem à Carolo Rege an aliam ob cauſam, repudiata, meliori ſponſo nubit, Chriſto Domino, ordinem in D. Iuliæ Brixienſi profeſſa.

771 291 S. Adelardus Caroli Magni conſobrinus, ob indignitatem repudij Theodoræ Reginæ Caroli conſpectum faſtidiens, & ipſe Monachum induit, & in ſanctitatem mirandam proficit.

772 292 Sub hæc tempora plura ædificantur cœnobia in Hiſpaniis. Vid. Yepes.

773 293 Monaſterium Imperiale Campidonenſe conditur, cujus ſplendor, & prærogativæ prædicantur.

774 294 S. Ioannis de Pravia in Hiſpaniis fundatur per Regem Silo, & Adoſindam Reginam.

775 295 Clariſsimus habetur Sanct. Rumoldus noſter Archiepiſcopus Dublienſis.

776 296 Italiæ ſtatus deſcribitur, & Caſinenſe cœnobium inprimis floret, quando Numen hic ipſo tempore miranda per S. P. N. Benedicti corpus operatur.

777 297 Claret Theodemarus Abbas Caſinenſis, de cujus ad Carolum Magnum litteris legendus Yepes.

778 298 Plura conduntur hoc año noſtri ordinis cœnobia in Catalaunia per Carolum Magnum, de quibus conſulendus Yepes.

779 299 In Archiepiſcopatu Trevenienſi multi hoc ipſo tempore ex ordine viri illuſtres prodiere, quos inter duo inprimis Archiepiſcopi Treverenſes Viſmadus ex Monacho S. Maximini Treverenſium Pontifex, & ſucceſſor Ricobaldus ex monacho Mediolanenſi enituere.

S. Mariæ de Horreo ingens ſplendor, in quo uno cœnobio decem Abbatiſſæ ſanctitate vitæ inſignes excelluere.

780 300 Principia ſanctiſsimi cœnobij S. Iuſtinæ de Padua ejusque ſplendor deſcribitur.

781 301 Fundatur inſigne monaſterium S. Mariæ de Obona in Regno Aſturicenſi.

782 302 Pipinus ungitur Rex Italiæ, cui tutor adſignatur S. Adelandus noſter Abbas Corbeienſis.

Celebratur S. Zenonis Veronenſe monaſterium, ejusq; exordia deſcribuntur. Plura in Gallicia monaſteria excitantur.

783 303 Mortuo Silo Rege, Adoſinda Regina pro purpura cucullum amplectitur. Clarent S. Beatus, & Æthereus.

784 304 SS. Beatus, & Æthereus contra Elipandi errores ſe ſtrenue opponunt, & duobus libris eos refutant.

785 305 Ex ordinis noſtri Epiſcopis hoc tempore præ aliis exſplenduere, S. Gregorius Epiſcopus Vltrajectenſis, S. Albericus ejus ſucceſſor, S. Remigius Epiſcopus Argentinenſis, ejusque ſucceſſor Sanct. Rato, Sanct. Simpertus Epiſcopus Auguſtanus, Sanct. Deotinus Epiſcopus Aurelianenſis, Bertricus Epiſcopus Salisburgenſis, Simbertus Epiſcopus Ratisponenſis, & Adalwinus ſucceſſor.

Florent etiam viri illuſtres ſanctitate plurimi S. Frodinus Abbas Novalicenſis, & S. Fremundus filius Regis Merciorum.

Ex genere illuſtribus Monachi eminent Carolomannus, & Pipinus filij Carolomanni Regis.

[7]86 306 Albinus Flaccus vulgò Alcuinus vir eruditiſſimus, & ſcriptis celebratiſſimus claret. Theologiç ſcholaſticæ hoc ipſo tempore initiũ noſtris

debe-

[illegible] primis Alcuino. Clariſsimus item eo ipſo tempore [illegible] logii.

787 [illegible] [illegible] fulgore Paulus noſter, vulgo Diaconus, Mo[illegible].

788 308 T[illegible] ex B[illegible] Mona[illegible] induit.

Ve[illegible]us A[illegible] Rex pari modo relicto regno cucullum am[illegible] amplectitur.

Sanct. Wile[illegible] Episcopus Genti[illegible]ratem indefeſſè profligat.

789 309 Neque minus ſtrenue laborat in Friſiæ converſione Daventrienſium Apoſtolus S.Ludgerus.

Fundatur Imperiale monaſterium Werdenſe per S. Ludgerum Epiſcopum, cujus vita, & mors deſcribitur.

790 310 Monaſterium Dod[illegible] in Flandria exædificatur.

Idem Monaſterium S.Ioannis Cilla prælata.

791 311 Agitur de fundatione univerſitatum Pariſienſis, & Papienſis.

792 312 De ſtatu Bavariæ diſſeritur. De vita item S. Angelberti Abbatis, Sanct. Richarij. & Pipino Monacho Caroli M. filio.

793 313 S. Altreda filia Offæ Regis Merciorum cucullum induit.

794 314 S. Albani Moguntiæ cœnobium exſtruitur.

S. Albani aliud Monaſterium in Anglia exædificatur, cujus ſplendor proponitur.

795 315 Abbatia S.Felio Guijoles exſtruitur; cujus qualitates, & dignitas prædicantur.

796 316 Plura cœnobia prope principales Romæ Eccleſias reædificata ſive fundata.

797 317 Guiſulphus Abbas Caſinenſis claret.

798 318 Rex Alphonſus Caſtus in Hiſpaniis regnat, cujus in noſtros propenſio extollitur.

S.Pelagii de Oniedo extruitur, & de illuſtribus ejus cœnobij Monialibus agitur, ex quibus Regio genere, & majeſtate nonnullæ enituere.

799 319 Floret inſigni ſanctitate notiſsima S.Ida vidua.

800 320 Leo Tertius Pontifex Maximus Romæ coronat Imperatorem D. Carolum Magnum.

801 321 S.Petri de Las Buelas Monaſterium Barcelonenſe conſtruitur.

802 322 Moritur Garzias Rex, & ſuccedit Fortunius, uterque apud noſtros ſepultus.

803 323 Monaſteria aliquot exſtruuntur per Hiſpaniam, quæ inter numerantur S. Martini de Saras, & monaſterium de Obarra.

804 324 Fundatur Cathedralis monachorum noſtrorum Eccleſia de Valpueſte legendus Yepes.

805 325 Plurima per Italiam atq; Germaniam fundantur ordinis noſtri Monachis Scotis monaſteria; de quorum præſtantia, & monachorum virtute videndus Yepes.

807 327 Mauri Monachos plures captivos abducunt.

Monaſteria plura exſtructa in Aquitania.

808 328 S. Bartholomæi corpus per Mauros diſperſum noſtri colligunt & poſterorum pietati conſervant.

809 329 S. Humberti in Flandria cœnobium ædificatur.

810 330 Angelus Particiacum Dux Venetorum extruit monaſterium Sanct. Zachariæ.

Moritur eodem anno Pipinus Italiæ Rex ſepultus in noſtro S. Zenonis Veronenſi Monaſterio.

811 331 Multi filij, & filiæ Caroli Magni Imperatoris Ordinem noſtrum profeſſæ memorantur.

812 332 Viri ex ordine illuſtres plurimi præ aliis celebrantur Hettho Baſilienſis Epiſcopus Caroli M. ad Orient. Imper. Legatus; Eldoynus Archiepiſcopus ex monacho Liritienſi, Aygulphus Epiſcopus Biturienſis,

 Ayſtol-

Ayſtolphus Archiepiſcopus Moguntinus Amoluvinus A[illegible] pus Salisburgenſis, Rato Epiſcopus Argentinenſis, Wolf[illegible] ſcopus Conſtantienſis, Frotarius Epiſcopus Tullenſis, [illegible] ſcopus Werdenſis, &c.

813 333 Quinque Concilia per Franciam celebrantur in üsq; multa in favorem noſtrorum conſtituuntur.

Legati ad Imperatorem Conſtantinopolitanum miſſi hoc año B. Hamularius Fortunatus ex Monacho noſtro Archiepiſcopus Treverenſis, & Petrus Abbas Novantulanus.

814 334 Moritur Carolus Magnus Imp. cujus de Ordine noſtro merita explicantur.

815 335 Principium, & incrementa S. Mariæ Regalis de Yrache.

Deſcribitur vita S. Veremundi Abbatis.

Grandes prærogativæ, & ſplendor ejuſdem Monaſterii de Yerache commendantur cujus Abbas eſt ſimul Rector univerſitatis ibidem. Sed Conſul. Yepes.

S. Lintpurga claret. Et conditur Cænobium Ordinis perilluſtre Swarzachium.

816 336 Moritur S. Leo III. Pont. Max. & ejus excellentia deprædicatur. Succedit S. Stephanus IV.

817 337 Moritur S. Stephanus IV. & eligitur Paſchalis 1. ex Ordin. noſtri Monacho.

Congregantur Monachi, & Abbates noſtri Aquisgrani ſuper obſervatione ſanctiſsimæ Regulæ. Vid. Yepes.

Hoc eodem loco multæ controverſiæ pulchrè enodantur.

818 338 Iterum agitur de filiis Caroli Magni monachis.

S. Apollinaris Caſinenſibus præeſt, quorum tunc Religio laudatur.

S. Paſchalis 1. ædificat Romæ monaſterium S. Praxedis.

819 339 S. Beda Genuenſis, longè diverſus ab illo Angliæ, venerabilis cognomen merito, clarus habetur.

820 340 Wiquelcombæ Monaſterium in Anglia exſtruitur.

821 341 Reædificatur Eccleſia S. Cæciliæ in urbe per S. Paſchalem primum, eidemque adjicit Cænobium, quod in hodiernam diem Moniales noſtræ obtinent.

822 342 Fundatur monaſterium S. MARIÆ de Aquilas.

824 344 Coronatur Imperator Lotharius à S. Paſchale noſtro, qui Sanctiſſ. Pontifex poſt menſes paucos ad felicem æternitatem abiit.

825 345 S. Sebaſtiani Martyris egregij corpus translatum in D. Medardi Cænobium noſtrum.

826 346 S. Ansgarius Corbeienſis Monachus in converſione Infidelium Danorum ſtrenuè operatur.

827 347 S. Gregorius IV. ex Monacho Foſſæ novæ fit Pont. Max. Et Foſſæ novę brevis narratio texitur.

828 348 Religione, & doctrina in Ordine eminent: S. Theodatus Abbas, Sanct. Rixfridus Epiſcopus Trajectenſis: S. Heſingerus Epiſcopus Werdenſis, S. Harrucus de Werda. Hieremias Archiepiſcopus Senonenſis, ejusque ſucceſſor Aldricus; celebratur etiam Adelelmus inſignis Hiſtoricus, & Freculphus Lexovienſis Epiſcopus.

829 349 Canones Concilii Pariſienſis aliquot tractantur, de velo noſtrarum Deo Sacratarum Virginum.

830 350 Initia, & progreſſus Cænobiorum Hirſaugienſis, & Corbeienſis in Saxonia, quod fuit ſeminarium Epiſcoporum, & Apoſtolorum ex Ordine ad converſionem Gentium deſtinatorum, Status Mundi, & Ordinis Benedictini deſcribitur, Hirſaugienſis Cænobij amplitudo commendatur.

831 351 Sanct. MARIÆ ſuperius in Vrbe Ratisponenſi Cænobium ædificatur.

832 352 S. Adelardus Abbas pro meritis celebratur, Corbeiæ Saxonicæ fundatio, &c

ctio, & prærogativæ amplius expl[illegible] S. Anſgarij Apoſtolatus commem[illegible]. Rurſum agitu[illegible]cclesi s Cathedralibus Benedictinis, à S. Anſgario erectis. Claruit fama celeberrimi Drogo Archiepiſcopus Metenſis Caroli Magni filius, & Angelomus ſcript[illegible]rũ monumentis clariſſimus. Einardus item ex ſec ctario Imperatoris Caroli Magni Selgenſtadenſis Monachus.

833 353 Ludovicus Pius à filiis improbè vexatus, & afflictus, cucullum tandem in Divi Medardi, aliquandiu indutus, dum alter Deus Regni res diſponeret. Iuditha Imperatrix pari modo recluſa tandem propoſito, & voto Monialis in pace, & quiete moritur; cujus honor ab Yepes ſtrenuè deſcribitur. Frauwenmünſter Tyguri potentiſſimum Monialium Cœnobium fundatur.

834 354 Abbatum Caſinenſium S. Adeodati, Hilderici, & Auberti inſignis memoria. Ducenti Martyres de Cardenna Cœlis triumphantes recipiuntur.

835 355 Inventum Corpus Glorioſiſſimi Hiſpaniæ Tutelaris S. Iacobi. Fundantur perilluſtria Hiſpaniæ Cœnobia S. Petri Antealteres, & S. Martini in Civitate S. Iacobi. De quibus conſulendus fuſior Yepes, & maximè de Monachis S. Martini facientibus officium in Eccleſia majore Sanctæ Mariæ de Cortezela, & ſervientibus corpori Sanct. Iacobi Apoſtoli.

836 356 Fundatur Monaſterium del Zebrero in honorem B. M. V.

837 357 Baſſacius Abbas Caſinenſis clariſſimus, & ſub eodem Cœnobij ſtatus.

838 358 Rhabani Mauri Archiepiſcopi Moguntini ingens fama. Ejuſdem librorum ſyllabus texitur. Eodem tempore celeberrimi habentur Aymon ex Abbate Hirsfeldenſis Epiſcopus Halberſtattenſis, duo Strabones, Theodulphus Abbas Floriacenſis dein Epiſcopus Aurelianenſis. Bertrammus Monachus, Chriſtianus Deutmarus, &c.

839 359 Monaſterium S. MARIÆ Virginis Wormatienſe conditur.

840 360 Plura exædificantur Cœnobia in Regno Navarræ.

841 361 Sanct. Germani Antiſiod. transfertur: & viri ejusdem Cœnobij illuſtres enumerantur.

842 362 Gandersheimenſe Illuſtriſſimum in Germania Cœnobium extruitur.

843 363 Moriuntur Alphonſus caſtus Rex Hiſp. & Gregorius noſter IV. Pont. Alex. qui inter alia mirificè coluit Eccleſiam Beat. Mar. Virg. trans Tyberim, ibique Monaſterium condidit, in quo Monachos Canonicos aggregavit.

844 364 Res & ſtatum deſcribit Hiſpaniæ autor noſter.

845 365 Mauri Chriſtianorum provincias invadunt, plurimi ex noſtris Martyrio coronantur. S. Germani miraculum contra Nordmannos recenſetur. S. P. N. BENEDICTUS mirabilia plura contra Nordmanorum Regem & exercitum operatur.

846 366 Monaſterium S. Cypriani de Calogo in Hiſpaniis.

847 367 Cõmendatur mira ſanctitas S. Leonis Papæ hoc nomine quarti ex Monacho Ordinis noſtri. Celebratur Concilium provinciale Moguntiæ, enumeranturque qui ex Ordine noſtro viri illuſtriſſimi interfuere.

848 368 Concilium II. Moguntiæ cogitur, cui rurſum præeſt B. Maurus Rhabanus noſter, & virorum illuſtrium ex Ordine qui adfuere nomenclatura profertur. De Hildesheimenſibus noſtris Monachis Canonicis agitur.

849 369 Florent inprimis B. Notgerus S. Galli Monachus, Wetembertus, Hartmundus, ejuſdem Cœnobij Monachi, Otfridus Hersfeldenſis, Lupus Ferrarienſis, Waldebertus ſive Wandelbertus Prumienſis auctor Martyrologij, Ioannes Scotus, de quorum ſcriptis prolixius agitur.

850 370 Status Hiſpaniarum depingitur, & de noſtris Cordubæ Monaſteriis multa afferuntur. De duplicibus Monachorum & Monialium Cœnobiis olim frequentiſſimis agitur.

851 371 Martyrij corona donantur SS. Iſaac, Petrus alij[illegible]

852 372 Laurea Martyrij illuſtres fiunt S. Gumeſindus, S. Servide[illegible] Condita S. Sixti Placentinum, & S. Viti [illegible] Lothar[illegible]gia [illegible]

853 373 S. Remigij Rhemenſis Archimonaſterij ſplendor deſcribi[illegible] Pipinus Aquitaniæ Rex, ejusque Germanus Carolus, purpu[illegible] Regnum cucullo permutant. In Monaſter[illegible] Turonenſi[illegible] coronati centum viginti Monachi. In Hiſpania paſſi SS. M[illegible] Fandila, Anaſtaſius, Felix &c.

854 374 Monaſterium de las Dunas conditum.

855 375 Plures Cordubæ Martyrio afficiuntur. Clarent S. Folquinus, Marianus Scotus, S. Lotharius, &c.

856 376 Martyrium paſſi SS. Helias, Paulus, Iſidorus, &c.

857 377 S. Bertharius Abbas Caſinenſis inſigni ſanctitate effulget.

858 378 In Septentrionis Regionibus ingenti fructu laborat S. Anſgarius. Clariſſimus iisdem partibus illuceſcit S. Reinbertus Bremenſis Archiepiſcopus.

859 379 Agitur de S. Eulogio Archiepiſc. & Martyre, & titulo Abbatis.

860 380 Vita & Martyrium S. Meginradi Augienſis Monachi, initium Cœnobij Einſidlenſis, ex Principibus præcipuè celebrati: Lotharius filius Imper. Caroli Calvi, Carolomanus ejuſdem Imp. filius Hu[illegible]us eorundem frater, & Rothilda ſoror, omnes noſtri Ordinis monachi, Alpaida item Ludovici Pij Imper. Luitgarda & Bertha Ludovici Alemanniæ Regis filiæ cucullo quam diademate illuſtriores. De aliis conſulendus Yepes. De deſtructione Cœnobiorum, & reædificatione, ſopita perſequutione in Hiſpaniis hoc etiam loco agitur.

862 382 S. Swituni Wintonienſis Epiſcopi celebris ſanctitas.

863 383 Monaſteria S. Felicis de Auca, S. Mariæ de Puerto, SS. Petri & Pauli de Trubia in Hiſpaniis conduntur, in quorum poſtremo Epiſcopus Gladila monachum profeſſus atque etiam Abbas eſt electus.

864 384 Agitur de translatione S. Vincentij levitę & martyris.

865 385 Celeberrimi hoc tempore Egilus Archiepiſcopus Senonenſis & Ruthardus ex monacho Fuldenſi Rector Scholæ Hirſaugienſis.

866 386 Res inquietæ in Gallia de quibus legendus Yepes. Claret Hugbertus ex Duce Monachus. Mortuo Ordonio Rege ſuccedit Alphonſus Magnus, noſtris addictiſſimus.

867 387 Principia antiquiſſimi Monaſterij S. Victoriani in Aragonia.

868 388 Memoria Monaſterij S. Stephani de Ozan. Bulgari ad fidem converſi eorumq; Rex Trebellius cucullum induit.

869 389 Translatum corpus S. Mauri diſcipuli S.P.N. Benedicti Clarus Sanct. Hunfridus noſter Morinorum Epiſcopus. Agitur de octava ſynodo Conſtantinopolitana in ordine ad reliquam Hiſtoriam, defenditurque Anaſtaſius Bibliothecarius & Aymoinus contra Baronium.

870 390 Hinckmarus noſter Rhemenſis Archiepiſcopus vir ſæculi hujus illuſtriſſimus celebratur. Dani in Angliam irrumpunt ex noſtris plurimi Mart. Fundatio Sanct. Walburgis Eiſtettenſis, & Furnenſis in Flandria.

871 391 Anſegiſus noſter Senonenſis, collegit in tomum 1. Leges Francorum Plura per Hiſpanias Cœnobia ædificantur, quæ inter S. Vincentij de Ocayzta, è Vizcaya.

872 392 Regale Monaſterium Saguntinum reædificatur.

873 593 S. Æmiliani monaſterium Seminarium Religionis celebratur.

874 394 Rex Britanniæ minoris Salomon monachum profitetur. Monaſterij Redonenſis Splendor. Martyrio in Britannia plures coronantur.

875 395 Moritur Ludovicus II. Imperator conditus in Cœnobio Sanct. Ambroſij Mediolanenſi, cujus Cœnobij dignitas Reliquiæ Sanctorum, aliaque deſcribuntur. Succeſſus Cœnobij S. Martialis in Gallia commemorantur.

876 396 Moritur Ludovicus Germaniæ Rex apud noſtros Lauriſſenſes ſepultus.

Caro-

877 | 397 Carolus Calvus Imperator naturæ concedit conditus in D. Dionyſij Pariſiis enumerantur aliquot Ordinis noſtri Cænobia ab ipſo ædificata. clarent Henricus Monachus Antiſiodorenſis illuſtris ſcriptor, Remigius item ibidem Monachus, vir doctiſsimus, dein Antiſiodorenſis Epiſcopus, qui diverſas Galliæ Univerſitates doctrina ſua plurimũ illuſtravit. Milo item Monachus Elnonenſis, Hugobaldus Sanct. Amandi. Paſchaſius Ratbertus, Bertrannus, & Ambroſius Ansbertus Theologi abſolutiſſimi celebrantur.

878 | 398 Rex Alfredus Danis victis conſilio B. Neoti Monachi noſtri fundat univerſitatem Oxonienſem, ubi noſtri publicè profitentur.

879 | 399 Moritur Ludovicus Balbus Rex Galliarum conditus in S. Cornelij de compendio. Florent Walbertus Epiſcopus Hildesheimenſis, & Ado Epiſcopus Beluacenſis. Clarent item Bertolfus Archiepiſcopus Treverenſis, & Wallo Epiſcopus Metenſis, Eurardus item Archiepiſcopus Senonenſis.

880 | 400 Caroli Magni Monarchia in hæredes diverſos diverſa. Vid. Yepes.

881 | 401 De pluribus hujus temporis ex Ordine noſtro Martyribus univerſim agitur.

882 | 402 Nortmannorum in Eccleſiam Dei furor, ut & Saracenorum in Italia irruptio deſcribitur, infinitis per eoſdem ex Ordine noſtro Martyrio affectis.

883 | 403 Multi in Hiſpania per Saracenos Martyrio afficiuntur. Principia Monaſterij S. Petri de Rocas Principia & ſucceſſus Abbatiæ S. Iſidori de Duennas.

884 | 404 Ingens multitudo Martyrum cum S. Berthario Caſinenſi Abbate.

885 | 405 Nordmanni devaſtant Galliæ Regnum. Clarent Goslinus Epiſcopus Pariſienſis, Ansbaldus Abbas Prumienſis.

886 | 406 Proſequitur Yepes Nordmannorum in Gallias irruptionem. In unico Gemmeticenſi Cænobio Martyrio ſublati nongenti SS. Monachi.

887 | 407 S. Richarda Imperatrix Ordinem noſtrum profitetur.

888 | 408 S. Rembertus noſter moritur, ſuccedit S. Adelgarius. Plura in Catalannia Cænobia exædificantur per Wilfredum Comitem de Barcellona S. MARIÆ de Ripol ſplendor & prærogativæ explicantur. Hiſtoria S. Imaginis Monſerratenſis, ejusque ſacri loci & Monachorum præſtantia prolixiſsimè celebratur.

889 | 409 Vngarorum irruptio memoratur.

890 | 410 Angelarius Abbas Caſinenſis fit Epiſcopus Theanenſis, ei ſuccedit Ragemprandus & Caſinenſium res comendantur Haderardo Abbate Hirſaugiæ felicitas prædicatur. Inter viros Ordinis illuſtriores: Salomon Epiſcopus Conſtantienſis Rupertus Monachus S. Albani, Amelricus Epiſcopus Spirenſis, Adtebaldus Hiſtoricus Floriacenſis. Sigiſmundus Epiſcopus Halberſtattenſis, Cuncigo Abbas Lauriſenſis, Herdericus Monachus Hirſaugienſis, &c. Inter genere illuſtriores celebrantur Ethelwida Alfredi Angliæ Regis uxor, Ethelfuida Merciorum Regina, & Hildegarda Ludovici Alemanniæ Regis filia, ſoror Caroli Craſſi, Moniales.

891 | 411 Moritur Sunderoldus Moguntinus Archiepiſcopus, ſuccedit Hatho noſter.

892 | 412 Plurimi Ordinis noſtri Monachi maximè in Cænobio Prumienſi hoc anno à Nordmannis trucidantur, Rhegino fit Abbas Prumienſis.

893 | 413 Monaſterium S. Salvatoris de Valdedios fundatur. Eccleſia Cathedralis Spirenſis Canonicos Ordinis noſtri habet.

894 | 414 Suatocopius Moraviæ Rex monachum profitetur.

895 | 415 Concilium Triburienſe celebratur, & viri illuſtres noſtri eidem præſentes enumerantur.

896 | 416 S. Dionyſij Epiſcopatus Mindenſis Monaſterium memoratur.

898 | 418 Claret S. Gennadius ex Abbate S. Petri de Montibus Epiſcopus Aſturicenſis. Plura ejus Diœceſeos noſtri Ordinis Cænobia nominantur.

nantur. Eccleſia Aſturicenſis Cathedra[illegible] à noſtri O[illegible] Monachis curatur.

899 419 S. Radbodus noſter Epiſc. Vltrajectinus habetur clariſſimus.

900 420 S. Fulco Archiepiſcopus Rhemenſis, & Martyr, effulget. Plurima paſſim Cænobia fundantur: inter alia S. Vitalis apud Ravennates, S. Servatii in Lotharingia, & S. Salvatoris de Lorvela. Claru[illegible] S. Smaragdus Abbas.

901 421 Infiniti Monachi Martyres in D. Ioannis Meſſanæ in Sicilia. Fortunius II. Rex Navarræ Monachus Sanct. Salvatoris de Leyre clariſſimus celebratur.

Ioannes IX. Pontif. Max. Monachus ordinis noſtri.

902 422 Fundatur Sanct. Vincentii de Monforte, & deſcribitur. Fundatur item illuſtriſſimum Cænobium S. Trudperti in Hercania. Claret S. Grimbaldus Monachus S. Bettini. Pluſimi Monaſterii Nonantulani Monachi Martyres.

903 423 Moritur Ethelwida Regina, & Monialis. Monaſterij de Algadeſe memoria.

904 424 Reſtauratum denuo Regale Cænobium Saguntinum.

906 426 Novalicienſis Cænobij ſplendor, & Bibliotheca celebratur.

907 427 Leonis V. & Chriſtophori Romanorum Pontificum vitæ.

908 428 Inſigne Cænobium Sanct. Stephani de Rivas del. Sil in Gallitia conditur. Eodem in Cænobio plurimi relicto Epiſcopatu vitam Monachicam amplexi ſunt. Condita S. Salvatoris de Cinis, & S. MARIÆ de Ferreyra.

909 429 Clarus Sanct. Otgerus ex Monacho Corbeiæ Bremenſis Archiepiſcopus.

910 430 Huñi Monaſteria plurima evertunt. Monaſterium illud famoſiſſimum S. Petri Cluniacenſe conſtruitur: potentia, ſanctitas, & dignitas prolixè commendatur. Ejusdem Cænobij viri ſancti & illuſtres plurimi enumerantur.

911 431 Fundatur Monaſterium S. Petri de Eslonca Regni Legionenſis facile princeps. Conditum item Cænobium SS. Adriani, & Nataliæ in eodem Re[illegible]o Legionenſi.

912 432 Legendus Yepes de controverſia ſuper quorundam Cænobiorum fundatione.

613 433 Fundatum Monaſterium S. Petri de Aureliaco, alias dictum Sanct. Giraldi.

914 434 Principia, & ſucceſſus Monaſterii S. Pauli Barcelonenſis.

916 436 Cond[illegible]m Cænobium S. Leocadiæ de Caſtannera ubi fuit Monachus S. Gennadius. Agitur de Epiſcopis Cixila, & Fruminio. Plurimi per diverſas orbis partes ex Ordine viri illuſtriſſimi exſplendeſcunt inter alios S. Gennadii Diſcipuli, & in Epiſcopatu ſucceſſores, Fuertes, & Salomon viri ſpectatiſsimi, & meritis graves, Obecus Epiſcopus de Oviedo ex Monacho S. BENEDICTI Saguntino, &c.

917 437 S. Elfreda, & S. Elgida filiæ Eduardi Angliæ Regis, Moniales.

918 438 S. Winto noſter Bremenſis Archiepiſcopus ex Monacho Corbeienſi Danorum, & Gothorum Apoſtolus. Principia inſignis Monaſterij S. Dominici de Silos, & ſplendor. Agitur fusè de S. Dominico Abbate, ejusq; miraculis.

920 440 Fundatur S. Martini de Albelda. Vita Abbatis Salij. Fundantur Monaſterium S. Flori, exin Cathedrale.

921 441 Celebratur S. Guibertus fundator Monaſterij Gemblacenſis.

922 442 Cond[illegible]um inſigne Monaſterium Beat. Mar. Virg. de Sobrado in Gallitia.

923 443 Monaſterij de Sanra Columba memoria.

924 444 Fundatio Monaſterij S. MARIÆ de Piſca.

925 445 Celebratur memoria Monaſterij S. Dictini Epiſcopi.

926 446 Principi[illegible] Regni Alphonſi IV. Hiſp. Regis, vulgo Monachi deſcribitur.

Alphon-

927 | 447 Al[illegible] M[illegible].
928 | 448 Fu[illegible] H[illegible].
929 | 449 [illegible] maxime [illegible] & Hirſaugienſi [illegible] Hildebaldus Archiepiſcopus [illegible] Diethmarus [illegible] Abbas, [illegible] Meſenſis Epiſcopus, Diethardus I [illegible] Epiſcopus & S. Adelhardus Monachus Hirſaugienſis celebrantur.

930 | 45[illegible] Vitæ inſigniorum aliquot Reginarum, & filiarum Principum hoc tempore ex cucullo [illegible]. S. Ea[illegible]gthæ S. Eadburgæ, S. Edeltredæ Alfredæ, [illegible] Mathildæ Imperatricis, Mathildæ junioris Henrici Imp. filiæ Mathildæ alteræ. Othonis I. filiæ. E[illegible]tæ Ramiri II. Hiſpaniæ Regis filiæ, [illegible]mq..

934 | 454 Status Ordinis atque orbis, depingitur [illegible] Noſtrorum merita in converſione gentium. S. Æmiliani noſtri octuaginta Maurorum millia trucidantis triumphus deſcribitur.

935 | 455 S. Roſendus ſive Rudeſindus Epiſcopus Dumienſis claret Cellæ novę, Monaſterium fundatur, ejusque præſtantia.

936 | 456 S. Laurentij de Carguero deſcribitur.

937 | 457 Bohemiæ converſio, & noſtrorum merita prædicantur. S. Wenceslai Ducis Martyrium adnotatur.

938 | 458 Guntharius ex Monacho S. Emmeramni Epiſcopus Ratisponenſis.

939 | 459 S. Gerardus Abbas Bronienſis [illegible]s ord[illegible] teſtitutor, floret.

940 | 460 Illuſtriſsimum Monaſterium Magdeburgenſe conditur.

941 | 461 Urſus Participatius ex Duce Venetorum Monachus.

942 | 462 Fundatio Monaſterij S. Ioannis del Poyo in Gallitia, & ſplendor Sanct. MARIÆ del Cambre conditus. Vita S. Hermoygij Epiſcopi Tudenſis Ordinis noſtri Monachi refertur.

943 | 463 S. Hermenegildus Monachus claret, adducunturque plura quæ ad reliquam Hiſtoriam faciunt.

944 | 464 S. Martini de Pinillaorigo. S. Guillelmus II. Dux Normanniæ, reſtaurator Cœnobii Gemmeticenſis Monachus, habitu, & voto noſter Fundatur celebre Cœnobium Walciodorenſe. Moritur S. Odo Cluniacenſis Abbas.

945 | 465 Hugonis Italiæ Imperaroris res geſtæ, & Monacha[illegible]

946 | 466 Vita S. Hunegundis Monialis abſolutiſſimæ.

947 | 467 Reſtauratur Caſinenſe Cœnobium, ejusque Ab[illegible]

948 | 468 Viri ſanctitate, doctrina, & dignitatibus variis ſublimes aliq[illegible]ne recenſentur; aliosque inter Gonzales Epiſcopus Legionen[illegible]gerus Abbas Hirſaugienſis, Meginradus Monachus Hirſaugien[illegible] alter Hieronymus dictus, Wit[illegible]kindus Monachus ſcriptor egregius; plurimi item ex Ordine noſtro Epiſcopi celebratiſſimi, quos inter Senonenſes Archipræſules ſibi proximè ſuccedentes, Guilel[illegible]s ex Monacho S. Petri Vivi, Gerlannus ex S. Germani & Hildema[illegible]s ex Dionyſij Monaſteriis. Clari item S. Helinwardus Epiſcopus [illegible]denſis, S. Adon ſive Odo Archiepiſcopus Cantuarienſis pl[illegible]re[illegible]ceſsive Epiſcopi Spirenſes, S. Elphegus Epiſcopus Wintonien[illegible]no Wormacie[illegible], &c.

949 | 469 Artaldus noſter Archiepiſcopus Rhemenſis inſignis nominis fama celeberrimus.

950 | 470 Moritur Ramirus II. in Hiſpania ſepultus in S. Salvatoris de Pal[illegible] Celebre per hæc tempora Cœnobium S. Martini de Albelda Principia Monaſterii Sanct. Prudentii in Hiſpania quod primo nigrorum nunc Ciſtertienſium eſt.

951 | 471 Memorandum quid de Monaſterio S. Martini de Alvelda.

952 | 472 Monaſterium S. Martini de Caſtrannedareſtauratur.

953 | 473 S. Bruno Archiepiſcopus Colonienſis plura condit Ordini noſtro Cœnobia quæ inter S. Pantaleonis & S. Martini.

954 | 474 Illuſtriſsimus celebratur S. Majolus Abbas Cluniacenſis.

S. Vdal-

955 475 S. Vdalricus Auguſtæ Epiſcopus voto ac habitu noſt[illegible]

956 476 Admiranda S. Dunſtani noſtri Archiepiſcopi referuntu[illegible]

957 477 S. Dunſtani in repræhendendo Rege conſtantia, ac plura de eodem recitantur, &c.

958 478 Moritur S. Adon ſive Odo Archiepiſcopus Cantuarienſis, vir zeloſiſſimus pro Dei Eccleſia.

959 479 S. Dunſtani vitæ reliqua pertexuntur.

960 480 S. Oſwaldus Eboracenſis Archiepiſcopus laudatur. S. Ethelwoldus Epiſcopus Wintonienſis floret. Celebrantur aliquot concilia in Anglia per S. Dunſtanum.

961 481 SS. Libunus, & Adelbertus Ruthenorum S. Adelbertus Sclavorum, Apoſtoli.

962 482 Aliquòt Cænobiorum in Caſtilia meminit autor.

963 483 In Legionenſi Vrbe ædificata S. Ioannis, & S. Petri, &c.

964 484 Fundatio S. Stephani de Ribas, & S. Vincentii de Pombeyo.

965 485 Vvilla Imperatrix Monaſticam profitetur.

966 486 Fundatio mirabilis. S. Michaelis in monte Capraſio.

967 487 Tereſa Regina, Ordini noſtro ſe devovet.

968 488 Duo Archiepiſcopi Capuani Leo, & Gebertus Monachi Caſinates; Ioannes item Abbas de Parma, Honeſtus Abbas Claſſenſis, Boſoprimus Epiſcopus Merſeburgenſis, Adelbertus Archiepiſcopus Magdeburgenſis, Hugo Epiſcopus Cicicenſis, Hattho Archiepiſcopus Moguntinus, celebrantur.

969 489 Vivit S. Comes Oſorius Gutierrez fundator Monaſterii S. Salvatoris de Lorencana, & Monachus ibidem.

970 490 Moritur Comes Fernandus Gonzalez.

971 491 Fundatur S. BENEDICTI de Bages.

972 492 Conditum S. Andreæ de Ciruenna.

973 493 Otho I. Imp. moritur, multa Cænobia ædificantur.

974 494 Clariſſima habetur S. Editha Regina monialis.

975 495 Agitur de Eccleſia S. Crucis in Ieruſalem Romæ noſtris inhabitanda conceſſa.

976 496 Monaſterium S. Crucis Bergenſe conſtruitur.

977 497 Moritur S. Rudeſindus Dumienſis Epiſcopus. S. Senorina Abbatiſſa, claret. Fundantur S. Petri de Beſalu, & Sanct. MARIÆ de ſerratex Monaſteria.

978 498 Monaſterium Monialium de Covarruvias ædificatur.

979 499 Illuſtriſsimis ſanctitatis radiis Germaniam implet Sanct. VVolfgangus.

980 500 Italiæ ſancti aliquot illuſtres ex Ordine viri recenſentur, Sanct. Romualdus, &c. Petershauſen Cænobium Germaniæ ad Rhenum prope conſtantiam conditur. Super promiſſiones Ordini diverſis Monaſteriis à Deo factis pulchre diſputatur.

981 501 De Converſione Regni Boemici agitur. Diethmarus ex Monacho primus Pragæ Epiſcopus, & ſecundus S. Adelbertus.

982 502 Sanct. Adelbertus mores Bohemorum ac impietatem graviter redarguit.

983 503 S. Adelbertus Romam atque inde Caſinum proficiſcitur. Vid. Yepes S. Bonifacii Monaſterium Romæ reſtauratur. S. Adelbertus in Bohemiam revertitur, dein in converſione Vngarorum ſtrenuè laborat Ex Vngaria in Poloniam uſque excurrens, ex Polonia in Pruſſiam, illic Martyrio coronatur. De fundatione S. Georgii Majoris Venetii agitur.

984 504 Spectatiſsimi Cænobii S. BENEDICTI de Padolirone initia celebrantur. Clariſsimus effulget S. Medericus Abbas Eduenſis.

985 505 Conditur inſigne Cænobium Morervelæ in Epiſcopatu [illegible] Agitur de vita SS. Froilani, & Atilani Abbatis, Fuſius deſcribitur excellentia Monaſterii Morervelenſis.

S. Petrus

966 506 S. Petrus [illegible] Epiſcopus Compoſtellanus celeb[illegible]
987 507 Varij ſucceſſus in Italia, & Francia de[illegible]
988 508 S. L[illegible]us Archiepiſcopus Bremenſis bene de Eccleſia meretur. Agitur rurſum de Canonicis Monachis.
989 519 Agitur de fructu S. Adelberti noſtri in Vngaria.
990 510 Plura ædificantur Cænobia; Fiſcanenſe,&c.
S. Mariæ de Carracedo illuſtriſsimum Cænobium.
991 511 Herigerus Abbas Laubienſis. Adelboldus Epiſcopus Vltrajectenſis, Osbertus Cantuarienſis, aliique florent.
993 513 Clariſsimum Sydus emicat S. Odilo Abbas Cluniacenſis.
994 514 S. Anſfridus Vltrajectenſis Epiſcopus celebratiſsimus.
995 515 Agitur de Canonicis Monachis Lindisfarnenſibus, & Dunelmenſibus.
996 516 Gregorius V. fit Summus Pontifex.
997 517 S. Mariæ de Pomposia conditur, & S. Guidonis vita. Ioannes Abbas Caſinenſis vir ſanctus claret.
998 518 Ioannes III. Abbas Caſinenſis inſigniter prodeſt. S. Abbo Floriacenſis vivit, ejusque Martyrium deſcribitur.
999 519 Gerbertus Rhemenſis, poſtea Summus Pontifex claret.
000 520 In converſione Regni Vngarici laborat, præcipue Anaſtaſius Monach9. Fundatur Sanct. Martini in Pannonia potentiſsimum Monaſterium.
1001 521 Principia, vitæ S. Romualdi referuntur.
1002 522 Moritur Otho III. Imper. ſuccedit Henricus II. Plurima Romualdus fundat, & reformat Monaſteria.
1003 523 Martyrium S. Petri Abbatis Sublacenſis.
1004 524 Reformant ordinem, in Italia S. Romualdus in Gallia S. Odilo. Clariſſimus S. Wilhelmus, Splendor fructuariæ.
1005 525 SS. Matthæus, Benedictus, Ioannes, &c. Martyrio coronantur.
1006 526 Sanct. Elphegus Cantuarienſis Archiepiſcopus, & Martyr commendatur.
1007 527 Neoburgenſe in Germania Monaſterium fundatur.
1008 528 Martyrium S. Brunonis Monachi noſtri Archiep. Ruſsiæ. S. Bonifacii diſcipuli S. Romualdi Martyrium.
1009 529 S. Romualdi vitæ extrema, & mors feliciſsima. [illegible]aldulenſis Cænobii origo, & ſanctitas.
1010 530 Otho Abbas S. Cucuſatis à Mauris trucidatur.
1011 531 Monaſterium S. Salvatoris de Onna, ejusque præſtantia.
1012 532 S. Mariæ Tuitienſe fundatur. Agitur de Monaſterio SS. Vdalrici & Affræ in Vrbe Auguſtana.
1013 533 S. Mariæ Othmarsheimenſe, & S. Sebaſtiani in Guipuzcua.
1014 534 S. Bernwardus Epiſcopus Hildesheimenſis claret.
1015 535 D. Michaelis Bambergenſe Monaſterium, exſtr[illegible]ur.
1016 536 S. Simeon Monachus S. Benedicti de Padolirone claret. Ar[illegible] Lombardiæ Rex ordinem noſtrum profitetur
1017 537 Eluira Veremundi II. Regis uxor cucullo exſplende[illegible]t.
1018 538 Diethmarus Epiſcopus Mersburgenſis Hiſtoricus moritur.
1019 539 Vivit S. Olbertus Abbas Gemblacenſis. Condita S. Laurentii, & S. Iacobi Lugduni Cænobia.
1020 540 Reformat plurima Cænobia S. Poppo. Fundatur S. Eadmundi Regis in Anglia.
1021 541 S. Andreæ Monaſterium in Civitate Cambray.
1022 542 S. Henricus Imper. à S. P. N. calculi dolore liberatur. Celebrantur Athenulphus, & Theobaldus Abbates Caſinates.
1023 543 Erbo Moguntinus Archiepiſcopus celebrat Concilium Seligenſtadienſe, cui plurimi ex noſtris Epiſcop. & Abbates interſunt. Celebrãtur Meginfred. inſignis Hiſtoric9, Megi[illegible]red. item alius ex mo-

Q nacho

nacho S. Burcardi Herbipoli Archiepiſcopus Magdeburgenſis ſextus vel ſeptimus (videndus hic Yepes de primis ejusdem ſedis Archiepiſcopis omnibus ex noſtro aſſumptis) Warmanus Epiſcopus Conſtantienſis, Suno Epiſcopus Werdenſis, Egelnotus Archiepiſcopus Cantuarienſis, Elias Scotus Abbas S. Pantaleonis Coloniæ Gauzlinus Archiepiſcopus Bituricenſis, Sanctius Epiſcopus Pampilonenſis. Sampirus Epiſcopus Aſturicenſis, Theodericus Treverenſis Monachus, & Theodorus uterque ex D. Matthiæ Cænobio, Berno Abbas Augiæ, Helpericus S. Galli Monachus, &c. De quibus legendus hoc anno Yepes, &c. Guido Aretinus Monachus noſter artis Muſicæ cum notis inventor clariſſimus habetur.

1024 544 S. Salvatoris de Corneliana fundatur per Chriſtinam filiam Veremundi Regis.

1025 545 Vita deſcribitur S. Chunegundis Imperatricis Monialis S. Crucis Confugienſis. Guilhelmus III. Dux Aquitaniæ Monachum induit in S. Cypriani Pictavienſis Cænobio.

1026 546 S. Bononius Monachus S. Stephani de Bononia ingenti merito claret, qui S.P.N. BENEDICTI ordinem per Ægypti deſerta & alibi latiſſimè propagavit.

1027 547 S. Crucis Limburgenſe illuſtriſſimum in Spirenſi Epiſcopatu Cænobium conditur. Monaſterij Murenſis in Helvetia principia.

1028 548 S. Winoci Bergenſe in Flandria extruitur.

1029 549 S. Amiani in Galliis conſecratio & initia memorantur.

1030 550 S. Ioannes Gualbertus vir ſanctiſſimus, inſtituit Congregationem Ordinis noſtri celeberrimã Vallumbroſã, de qua fuſius aliquot capitibus tractatur. Claret S. Gothardus noſter Hildeſheimenſ. Epiſcopus, fundator Monaſterii S. Bartholomæi ejusdem Vrbis, Floret item S. Guntherus Altahenſis Monachus Eremita in Bohemia.

1031 551 Status Mundi, & Ordinis noſtri deſcribitur. S. Caſimirus Princeps Poloniæ cucullum induit in Monaſterio Cluniacenſi, atque poſt ſeptennium, annuente Romano Pontifice ad Regnum Poloniæ extractus illud feliciſſimè adminiſtravit. Fundatur S. Dominici Sorenſe in Italia Monaſterium.

1032 552 Monaſterij S. Ioannis de Corias principia.

1033 553 Fundatio Abbatiæ S. Salvatoris de Chantada. Moritur Robertus Galliarum Rex.

1034 554 Moritur Sancius Rex Hiſpani. ſepultus in noſtro Sanct. Salvatoris de Onna.

1035 555 Vita S. Simeonis Monachi Recluſi.

1036 556 Caſinatis Monaſterii eventus deſcribuntur.

1037 557 Moritur Veremundus III. Caſtellæ Rex.

1038 558 Richerius Abbas fit Caſſinenſis. Videndus Yepes de mirandis prodigiis S. P. N. BENEDICTI. Moritur ſanctiſſimus Vngarorum Rex Stephanus, ejusque. Vxor Regina Giſala cucullum amplectitur. S. Gerardus Vngarorum Apoſtolus inſigniter meretur.

1039 559 S. Bardo Archiepiſc. Moguntin. Meginfred. Archiepiſc. Magdeburgenſis Rudolph. Epiſč. Paderbornenſ. Bruno Mindenſ. Regimbald. Spirenſis Halicardus Pragenſis, Drogo Tarvanenſis, Garſias Arragonenſis, Garſias alius ex Abbate S. Æmiliani Epiſcopus, Froilanus & Arrianus Epiſcopi de Oviedo, Cyprianus Epiſcopus Legionenſis, aliique plures: recluſi item Ordinis noſtri ſanctiſſimi aliquot ſummopere celebrantur.

104[illegible] [illegible]56 Fundatio Monaſterij de Vendoſma, & ſplendor.

Eberſpergenſis Sanct. Sebaſtiani in Bavaria Cænobij res compendio relata.

[illegible]41 5[illegible] Reædificatur per hæc tempora Monaſterium S. Crucis de Bor[illegible]ux.

[illegible]42 [illegible]2 Monaſterii Caſæ Dei origo, & Sanct. Roberti vitæ præſtantia c[illegible]endatur.

Mona-

1043 563 Monaſterium S. Andreæ de Eſpinareda, & Monaſterium S. Nicolai de litore Venetiis, conduntur.

1044 564 Monaſterium Seleſtadienſe in Alſatia conditur.

1045 565 S. Bartholomæi Heidelbergæ fundatur.

1046 566 Moritur Gregorius VI. Pont. Max.

1047 567 Inſigne Cænobium S. Zoili exædificatur. Agitur de Felice de Carrion. Alcalenſi, Vid. de hoc Cænobio Yepes.

1048 568 Hugo Magnus eligitur Abbas Cluniacenſis. Marciniacenſe Monaſterium fundatur.

1049 569 Bruno ex Monacho Tullenſis Epiſcopus, fit ſummus Pontifex.

1050 570 Admirandæ ſanctitatis fama celebratur S. Alferius Abbas. Fundatum Cænobium illud famoſiſſimum & ſanctiſſimum Sanctæ Trinitatis Cavæ, à quo, principium etiam petendum militaris Ordinis præſtantiſſimi Equitum S. Ioannis, Vid. Yepes.

1051 571 S. Bardo Archiepiſcopus Moguntinus, Heribertus Epiſcopus Altiſiodorenſis, Anſelmus Monachus Rhemenſis, Aaron Abbas S. Pantaleonis Coloniæ, Aaron Epiſcopus Cracovienſis, Paulus Senonenſis, Algerus Corbeienſis, Algerus Cluniacenſis, &c.

1052 572 Principia potentiſſimi Imperialis Schafhuſani ad Rhenum Cænobij. Principium item S. Mariæ la Real in Civitate Najaria in Hiſpan. cujus Monaſterij præſtantia fusè deſcribitur.

1053 573 Clariſſimus habetur S. Procopius Monachus.

1054 574 Hermannus Contractus Monachus claret. Humbertus S. Leonis IX. in Orientem Legatus meritiſſimus. Agitur de Friderico Cancellario Summi Pont. & S.R.E. Cardinale, ad Imp. etiam Conſtantinop. legato, ac dein Caſſini Monachum profeſſo.

1055 575 Florentiſſimus Caſſini ſtatus, S. Petro Abbate.

1056 576 Fridericus de quo ſuperius Card. dein Monachus, eligitur Abbas Caſinenſis.

1057 577 Fundatur Conventtenſe Monaſterium, idemque Eccleſia Cathedralis. Fridericus Abbas, Caſinenſis eligitur Pontifex Maximus.

1058 578 S. Petri Damiani noſtri vitę principium narratur. Sanct. Crucis de Fonte Avellanæ Monaſterii laudes. Vita S. Dominici Loricati pœnitentium miraculi.

1059 579 Hirsfeldenſis Monaſterii Vniverſitas ſeu Scholæ commendantur.

1060 580 Guitmundus Archiepiſcopus Averſanus, Luipoldus Archiepiſcopus Moguntinus, Sigefridusque ejus ſucceſſor, Aldelbertus Limburgius Epiſcopus Herbipolenſis, Eimardus Epiſcopus Spirenſis, Drogo Epiſcopus Morinorum, Godebaldus Epiſcopus Trajectenſis, Sanct. Mantilius Archiepiſcopus Rothomagenſis, Hugo Antiſiodorenſis Epiſcopus, Heribertus item Antiſiodorenſis, Angelricus Archiepiſcopus Lindisfarnenſis Aldredus Monachus Wintonienſis, dein electus Archiepiſcopus Eboracenſis, aliique ex noſtris Clariſſimi.

1061 581 Prædicatur S. Wulſtannus Epiſcopus Wigornienſis.

1062 582 S. Ioannis de Penna Monaſterium laudatur, ex quo ordinariè aſſumpti Aragoniæ Epiſcopi.

1063 583 S. Alvitus Epiſcopus Legionenſis, & S. Ordonius Aſturicenſis, Dominicus Abbas S. Sebaſtiani de Silos, celebrantur. Agitur etiam de geſtis S. Garziæ Abbatis S. Petri de Arlanca.

1064 584 S. Anno Archiepiſcopus Colonienſis. Sigebergenſe Monaſt. fundat. Agitur de S. Norberto Præmonſtratenſium Fundatore.

1065 585 S. Agnes Imperatrix Cucullum induit, item Sancia Regina Caſtellæ Fundatum Meſinenſe Cænobium. Conditum item Oetelſtettenſe Monaſterium.

1066 586 Vita S. Deſiderij Abbatis Caſinenſis deſcribitur, multi Caſinates aliiq; celebrantur.

1067 587 Guilhelmus Rex Angliæ fundat Monaſteria S. Martini de la Batalla & S. Stephani Cadomenſe.

1068 588 Fridericus Abbas Hirſaugienſis vir innocentiſſimus deponitur.

1069 589 Magnus ille & Sanctiſſimus Guilhelmus Abbas Hirſaugienſis inſtituitur. Clarus S. Goderannus ex Monacho Cluniacenſi Epiſcopus Maleacenſis.

1070 590 S. Lanfrancus eximium Eccleſiæ ſydus celebratur Monaſterium Haſnonienſe S. Eneconis Abbatis vita.

1071 591 S. Dionyſij de Banto in Franconia, S. item Martini Sarisburienſe. Sanct. MARIÆ de Hohenwart, Garſtenſe, Gotwicenſe, Elſembacenſe, & S. Albani Alciacenſe monaſteria fundantur. Alphonſus VI. Rex Hiſpaniæ Monachum induit in Sacro-Sanct. Primitivi & Facundi Monaſterio.

1072 592 Mortuo S. Petro Damiani pari ſanctitate Monachus in ejus locum S. R. E. Card. ſufficitur S. Gerardus. Eluceſcit ingenti ſanctitatis fulgore S. Anſelmus noſter Lucenſis Epiſcopus, S. Victoris Maſſiliæ Splendor ac dignitas commendatur.

1073 593 Vita Sanct. Gregorij VII. antea Hildebrandi Monachi Cluniacenſis aliquot capitibus compræhenditur. Aliquot ab ipſo creatorum ex Ordine noſtro S. R. E. Cardinalium elogia ſubtexuntur.

1074 594 Plura per Germaniam Cænobia ædificantur, & S. Blaſij in Hercinia excellentia deſcribitur.

1075 595 Petrus de Roda Epiſcopus Pampilonenſis ex Monacho S. Petri de Tomeras. Claræ habentur Cæcilia & Athela filię Guilielmi Anglorum Regis Moniales. Fundatum S. Petri de las Duenas Monaſterium inſigne Monialium.

1076 596 Monaſterij S. Fructuoſi illuſtris memoria. Condita in Hiſpania plura Cænobia, inter quæ S. Antonini de Torques, S. Torquati de Yreſtoſa, S. Mariæ de Seros &c. Vita S. Siſebuti Abbatis ſubjicitur. Vivit item S. Stephanus. Fundatur Congregationis Ordinis noſtri illuſtriſſimæ Grandimontēſis, cujus dignitas & prębſtantia deſcribitur multis.

1077 597 Plurima per Catalauniam Cænobia reformantur, & in Bavaria exſtruuntur.

1078 598 Salomon Vngariæ Rex Monaſticum habitum ante mortem aſſumit. De aliquot Vngariæ Cænobiis tractatur.

1079 599 Hiſtoria celeberrimi Monaſterij S. Martini à Campis refertur. Monaſterium S. Salvatoris Aquiſcincti conditum.

1080 600 Plurima paſſim rurſus ædificantur Cænobia, & reformantur.

1081 601 Fundatur S. Trinitatis Monaſterium Dumfermilingenſe in Scotia. Claret Turgotus ex Monacho Archiepiſcopus in Scotia. Marianus Scotus Monachus Hiſtoricus celebris habetur.

1082 602 Vita Sanct. Hugonis Epiſcopi Gratianopolitani Monachi Caſæ DEI recitatur. Sanct. Petrus Rudolfus quintus Prior Camaldulenſium floret.

1083 603 Monaſterium Affligemienſe in Brabantia conditur. Cænobium Sanct. MARIÆ Luxemburgenſe ædificatur.

1084 604 S. Arnulphus Abbas S. Medardi Epiſcopus Sueſſionenſis in Gallia vivit. Pacem inter diffidentes conciliat & optime meretur.

1085 605 S. Colmanni Mellicenſe in Auſtria Monaſterium celebratur. Cathedralis Toletana Eccleſia Monachorum fuiſſe perhibetur. In eadem Vrbe celebrantur plura ordinis noſtri Cænobia, S. Petri de las Duennas, S. Servandi, Monaſterium S. Salvatoris de Pennafiel, S. Victoris de Marſella, S. Dominici de Silos.

1086 606 Bernardus Abbas Saguntinus, exin pulſis Mauris primus Archiepiſcopus Toletanus laudatur. Claret item Monachus Moyſiacenſis in Gallia Archiepiſcopus Bracarenſis in Portugallia. Item S. Petrus ex Monacho Ord. noſtri Epiſcopus Olmenſis. Deſiderius Abbas Caſinenſis electus Pontifex multo tempore renititur.

1087 607 Acceptat tandem Deſiderius Pontificatum dictus Victor III. Vide miraculoſam S. Petri Caſinum properantis apparitionem apud Yepes.

Yepes. Clarus item Oderiſius Abbas Caſinenſis Sanct. Rom. Eccl. Cardinal.

1088 608 Moritur Victor III. ſuccedit Ottho Cardin. Epiſcopus Oſtienſis Cluniacenſis Monachus vir ſanctiſsimus, cujus res geſtæ fuſius narrantur, S. Bernardus Vberti S. R. E. Cardinalis miraculis illuſtriſsimus. Vallumbroſanæ Congregationis ſanctitas, & laudes referuntur.

1089 609 Gebhardus Epiſcopus Conſtantienſis Monachus Hirſaugienſis, legatus per univerſam Germaniam officio ſuo præclariſsimè fungitur. Ruthardus ſive Richardus ex Monacho S. Petri Erdfordenſis Archiepiſcopus Moguntinus, multa pro Eccleſia Dei patitur. Idem fundat Monaſterium S. Ioannis Richaugienſe.

1090 610 Inter viros ordinis maximos maximi ſiunt hoc tempore S. Altmannus Epiſcopus Patavienſis, & S. Thiemo Archiepiſcopus Salburgenſis, & Martyr.

1091 611 Clariſsimus Gebhardus Abbas Hirſaugienſis ac dein Epiſcopus Spirenſis, S. Ioannis de Burgos Cænobij potentiſsimi principia memorantur, cujus primus Abbas Sanct. Adelelmus, ejusque res geſtæ prolixius laudantur.

1092 612 Catanenſis Cathedralis Eccleſia in Sicilia fundatur pro ordinis noſtri Monachis. De quo conſulendus Ycpes hoc anno.

1093 613 Magnus, & ſanctiſsimus ille Anſelmus ex Monacho Beccenſi Archiepiſcopus Cantuarienſis celeberrimus habetur.

1094 614 Hieronymus de Petragoras ampliſsimis meritis, & fame longè lateque notiſsimus effulget, ex ordinis noſtri Monacho Epiſcopus Valentinus, & Salmaticenſis. Dalmachius ex Monacho Cluniacenſi Epiſcopus Compoſtellanus, Sanct. Imperatricis Adelheidis res geſtæ, & profeſsio Monachiſmi referuntur.

1095 615 Plura per Germaniam ſtruuntur Cænobia. Neresheymenſe, Blaubyrenſe, &c. Memorantur item ædificata, ſeu reſtituta S. Martini Tornacenſe. S. Adriani, S. Iacobi de Pontida, &c.

1096 616 Rurſum plura paſsim Monaſteria condita: S. Georgij Yſnenſe, S. MARIÆ Foreſtenſe, Reinhauſenſe, &c. Plura de Petro Eremitano noſtri Ordinis Monacho exercitus Chriſtiani in Palæſtinam ductore afferuntur hoc anno. Videnda lectu digniſsima de Pſalterio B. M. V. ejusque uſu propagato per noſtros.

1097 617 Meritiſsimus de Romana Eccleſia Godefridus Abbas S. Trinitatis de Vandoſma, cui datum ut & ipſi ſucceſſores ejuſdem Cænobii Abbates omnes eo ipſo S. R. E. Cardinales eſſent.

1098 618 Principium illuſtriſsimæ Abbatiæ Ciſtercienſis. Deſcribitur ſtatus Ordinis noſtri univerſim. Vita S. Roberti noſtri primi Moliſmenſis, & Ciſtercienſis Monaſteriorum Abbatis multis deſcribitur.

1099 619 De ſupremis: S. Roberti vitæ annis, & de Monachis Moliſmenſibus agitur, S. Albericus II. Ciſtercii Abbas vir eximia ſanctitate clariſsimus aliquot noſtri Ordinis Cænobia Ieroſolymis condita: Plura item per univerſam Paleſtinam præcipuè in valle Ioſaphat propè ſepulchrum B. V. M. &c.

Viros inter ordinis illuſtres plurimi hoc tempore floruerunt, ex uno, ſanè Cluniacenſi Cænobio non pauci, cum maximis quibusque conferendi.

Guido Comes Matiſconenſis, Hugo Dux Burgundiæ, Luitolfus Comes, Albertus comes contemptu ſæculi glorioſiſsimi, &c.

Celebrantur eodem tempore Hildebertus Archiepiſcopus Turonenſis. Peregrinus Monachus Hirſaugienſis. Gaufredus de Malaterra Hiſtoricus præſtantiſsimus.

Fundantur aliquot per Germaniam ordinis noſtri Monaſteria, Augia Brigantina. Wiblinga, S. Crucis Donawerdenſe.

Moritur Sanct. Vrbanus noſter II. Pontif. Maximilian. rurſumque ex Monaſterio Cluniacenſi Monachus ad eundem ſummi honoris

notis apicem evehitur Raynerus, appellatus Paſchalis II. vir meritiſſimus.

1100 620 Monaſterium ſanctiſſimum atque celeberrimum Fontis Ebraldi conditũ, à quo illuſtriſſimæ congregationi Fontis Ebraldi nomen fluxit, & origo, Vid. Yepes.

Relatio inſignis Monaſterij S. MARIÆ de la Serrana, & Hiſtoria Fontis Ebraldi continuatur.

1101 621 Martyrij corona hoc anno donatur Sanctiſſimus Epiſcopus Monacho Hirſaugienſi Thiemo.

1102 622 Vita S. Otthonis Bambergenſis Epiſcopi Pomeranorum Apoſtoli, à S. Otthone fundata Monaſteria plurima numerantur; cumque relicto Epiſcopatu ad profeſſionem Monachiſmi properaret, & obedientiam Abbati S. Michaëlis promiſiſſet Abbas per obedientiæ eiusdem virtutem eidem præcepit (cum grave imminere Epiſcopatui malum metuerer) ut Epiſcopus eſſe & prodeſſe pergeret. Inde ſequuta Pomeranorum converſio, & plura ex obedientia Otthonis bona.

1103 623 Corpus Magni, & Sanctiſſimi illius Antonii Anchoretæ, ex Ægypto tranſlatum in Gallias, plurimis annis apud noſtros quievit, & curatum fuit.

Initia ordinis Equeſtris celeberrimi Equitum S. Ioannis Baptiſtæ, qui Originem ſuam noſtris debent, cujus ordinis incrementa, & ſplendor deſcribuntur.

1104 624 Claret ſanctiſſimus Ordinis noſtri Epiſcopus Ambianens Godefridus ex Monacho S. Quintini.

1105 625 Moritur B. Odoriſius S. R. E. Card. & Abbas Caſinenſis, cui ſuccedit Ottho ex comitibus Fundenſibusque Monachus Caſinas.

Plures ex ordine noſtro ad Cardinalitium honorem à Paſchale II. aſſumpti numerantur. Magnus & Sanctiſſimus Anagnienſium Epiſcopus Petrus ex Monacho S BENEDICTI Salernit. celebratur.

Vita S. Brunonis Hirſaugiæ Abbatis deſcribitur.

1106 626 Monaſterii Floriacenſis cum Caſinenſi de Corpore Sanct. P. N. controverſia.

1107 627 S. Bruno Epiſcopus Signienſis & Abbas Caſinenſis egregia fulget ſanctitate. Principia celeberrimi Dunenſis in Flandria Monaſterij.

Varia per orbem exſtruuntur Ordinis noſtri, Cœnobia, S. Walpurgæ in Diœceſi Argenrinenſi. S. MARIÆ Scheurenſe, Kuebacenſe, Malaſtorſenſe, Cortebergenſe, Vitringenſe, Sanct. Paulinæ in finibus Thuringiæ.

1108 628 Moritur S. Albericus II. Abbas Ciſtercienſis, eligiturque Abbas tertius S. Stephanus idem primus Generalis Ciſtercienſis.

Ciſtercienſis congregatio in tantum creſcit, ut toto paſſim orbe plurima conſtruantur Cœnobia.

1109 629 S. Anſelmi præſtantiſſimi Eccleſiæ Doctoris vita multis capitibꝰ deſcribitur, & de aſſerta ab eodem immaculata conceptione multa irrefragabilia adducuntur. Item de Feſto Conceptionis ab eodem in Eccleſia, & provincia Cantuarienſi inſtituto agitur Moritur Magnus ille & ſanctiſſimus Hugo Cluniacenſis Abbas, cui ſuccedit Pontius. Moritur Alphonſus VI. Hiſp. Rex, à Cluniacenſis Monachis tormentis purgatorii ignis ereptus.

Illuſtriſſimum Monaſterium Sanct. Clementis Tolcti conditur & laudatur.

1110 630 Inſigni nominis fama plurimi ex ordine florent, exque iis præcipuè Hugo junior S. Magni Hugonis conſobrinus, Duardus de Bredon, Goderannus, S. Morandus, Sigebertus Gemblacenſis, Gozelinus Monachus S. Bertini, Franco ſcriptor egregius, Balduinus ex Comite Flandriæ Monachus S. Bertini &c.

1111 631 Girardus eligitur Abbas Caſinenſis, & ſucceſſus Caſini deſcribuntur.

1112 632 De S. Diſibodi Monaſterii reſtauratione agitur.

Sanct.

1113 633 S. Bernardi Mellifluі Doctoris noſtri vitæ Principia referuntur.
Fundatur Sanct. MARIÆ de Firmitate Cænobium, prima filia Ciſtercij.

1114 634 Pontiniacenſis Abbatia conditur, ſecunda Ciſtercii filia.
Major Prior Camaldulenſis totius ſanctiſſimæ Congregationis Generalis inſtituitur.

1115 635 Fundatur illuſtriſſimum Clarævallenſe Monaſterium, ejusque Abbas primus inſtituitur S. Bernardus, de cujus vita pluribus agitur.
Sanct. MARIÆ de Morimundo conditur, ejusque excellentia commendatur.

1116 636 Raynaldus Archiepiſcopus Lugdunenſis clariſſimus ex Monacho Cluniacenſi. Virorum ex Ordine illuſtriſſimum numerus multus profertur; inter quos Rodulphus Archiepiſcopus Cantuarienſis, Vdalricus Epiſcopus Conſtantienſis, Arnolphus Epiſcopus Spirenſis. Elbo Epiſcopus Wormacienſis, &c. Clarus item Honorius Auguſtodunenſis Monachus doctiſſimus ſcriptis relictis immortalis. Eadmundus item Monachus Cantuarienſis, Ercbertus Monachus Cluniacenſis, &c.

1117 637 Fundantur plura per Alemanniam Cænobia Vid. Yepes.

1118 638 Condita item plurima pro Congregatione Ciſtercienſium Monaſteria.
Moritur S. Paſchalis II. Pont. Maximi. ſuccedit Gelaſius II. Caſinenſis Monachus cujus vita deſcribitur.

1119 639 Moritur S. Gelaſius II. in Cænobio Cluniacenſi; cui rurſum ex ordine noſtro ſuccedit Calixtus II. cujus res ſumma cum laude & nominis immortalitate feliciter geſtæ referuntur. Vita S. Turſtini, ſive Turſtani noſtri Archiepiſcopi Eboracenſis deſcribitur.

1120 640 Præmonſtratenſis Ordo per S. Nobertum inſtituitur, cui ſancto, ut & ipſius Ordini noſtri ſummoperè faventes, & inprimis S. Bernardus; ejusdem Inſtituti Viris inſigniter benefecerunt. Ioannis de Cirita primi in Portugallia Ciſtercienſis Congregationis Monachi præſtantiſſimi vita contexitur.
S. Ioannis de Tarouca in Portugallia fundatur & commendatur.

1121 641 Claret Sanct. Erminoldus Abbas Prufeningenſis. Moritur Bruno Abbas Hirſaugienſis & ſuccedit Volmarus. Plura paſſim Monaſteria ædificantur.

1122 642 Rurſum multa plurimis locis Cœnobia fundantur, quæ inter Carcer Religionis de quo conſulendus Trithemius.
Oderiſius II. Abbas Caſinenſis, ſub quo Caſinenſes Ordinem in Dalmatia promoveni. Vita S. Petri Mauritij, vulgo Abbatis Venerabilis Cluniacenſium deſcribitur.

1124 644 Mittit ſuorum Colonias in Hiſpanias uſque S. Petrus Venerabilis Abbas Cluniacenſis.
Fundatur S. MARIÆ Sponheymenſe Cænobium.

1125 645 Clariſſimus habetur S. Matthæus ex Monacho Cluniacenſi Sanct. R. E. Cardinalis Albanienſis.

1126 646 Fundatum S. MARIÆ Ebracenſe Monaſterium prope Herbipolim. Monaſterium plurima fundata: S. Martini Anhuſenſe, Edelſtetten, Elchingenſe, &c.

1127 647 Igniacenſe Monaſterium extruitur.
Celebrantur S. Humbertus, & S. Guerricus.

1128 648 Raymundus ex Monacho noſtro Archiepiſcopus Toletanus præcipuè commendatur. Theodoricus Dux Lotharingiæ potentiſsimus relicto Ducatu fit Monachus Merelocenſis.

1129 649 Vita Sanct. Guilielmi Abbatis apud D. Theodorici refertur. Plurima ſtruuntur Cænobia & floret inprimis S. Vivina Abbatiſſa Bigardiæ Majoris. Celebrantur inter alios ex Ordine ſpectatiſſimos Sigefridus Monachus Glaſconienſis, Rupertus Abbas Limburgenſis, Rudolfus

Abbas S. Trudonis, Lucas Abbas Montis S. Cornelij, Guilielmus Malmesburienſis, Elmerus Monachus Cantuarienſis Cuno Abbas Sigebergenſis, &c. Illuſtriſſimus item exſplendeſcit B. Rupertus Tuitienſis, &c.

1130 650 Vitæ geſta recenſentur Innocentii II. ex Monacho Ordinis noſtri Pontificis Maximi. Plures ab eodem ex Ordine Cardinales Sanct. R. E. aſſumpti. S. Bernardus inſigniter de Eccleſia meretur.

1131 651 S. MARIÆ Aurea Vallis conditur. Moritur Stephanus Vngariæ Rex paulo ante mortem cucullum amplexus.

1132 652 Ciſtercienſium plura Cœnobia exædificantur S. Aybertus Criſpinienſis Monachus vir ſanctiſſimus celebris habetur.

1133 653 Raynaldus IV. Ciſtercij Abbas & ſecundus Generalis Ciſterc. eligitur. Rurſum multa Ciſtercienſibus ſtruuntur Monaſteria. Moritur S. Bernardus Vberti ſeptimus Generalis Vallumbroſanus cui ſuccedit S. Atto vel Ottho Generalis octavus, de quibus Yepes.

1134 654 Concilium Piſanum celebratur, cui interſunt præcipua Ordinis lumina SS. Petrus Venerabilis, & Bernardus mellifluus. Ramirus ex Monacho Ordinis noſtri extrahitur ad Regnum.

1135 655 S. Bernardi in Aquitania res geſtæ, & Converſio S. Guilielmi Aquitaniç Ducis memoratur. Opera S. Bernardi ſeu ſcripta commendantur, & enumerantur.

1136 656 Sugerij Abbatis Sandionyſiani virtus & facta celebrantur, qui per abſentiam Regnum adminiſtravit: & SS. Bernardo & Petro dilectiſſimus fuit. Aliquot Reges Ordinem noſtrum profitentur cucullum pro purpura amplexi.

1137 657 S. Bernardus clariſsimè de Eccleſia meretur & altera vice Romam proficiſcitur. Iterum plura pro Congregatione Ciſtercienſi Monaſteria excitantur vita S. Gerardi germani S. Bernardi deſcribitur. Regalis Cœnobii Dominæ noſtræ de Offera in Gallitia ponuntur principia. Item conditur inſigne Monaſterium Vallis paradyſi, à Rege Alphonſo.

1138 658 S. Bernardus in Gallia ſtrenuè laborat, & optimè meretur. Theobaldꝰ ex Abbate Beccenſi fit Archiepiſcopus Cantuarienſis. Rurſum multa Ciſtercienſibus Aſceteria exædificantur Status Cœnobij Caſinenſis ſub Rainaldo Abbate, ac dein S. R. E. Cardinale deſcribitur.

1139 659 Concilium Lateranenſe celebratur, in quo multa in cauſa Monachorum ſancita S. Bernardus inſignis Catholicæ contra Hæreticos propugnator.

1140 660 Monaſterium Scotorum Herbipoli fundatum, cujus primus Abbas Macharius Magno illi Machario meritiſſimo jure comparatur. Fundatur item S. Egidij Monaſterium Norinbergæ ampliſsimum & potentiſsimum. Fundata item alia noſtri Ordinis Monaſteria hoc ipſo tempore, de quibus duobus capitibus agit Yepes. Prolixius vero deſcribitur fundatio inſignis Monaſterii S. MARIÆ de Fitero, in Regno Navarræ.

1141 661 In Cœnobio Montis ſalutis plurima miracula operatur Beat. Virg. MARIA.

1142 662 Congregatio nova Ordinis noſtri Montis Virginis ſumit initium, atque mirum in modum effloreſcit. Vita S. Donati ejuſdem Congregationis Monachi proponitur. S. MARIÆ de Monte Rami, atque aliæ plura Congregationis Ciſtercienſis Monaſteria exſtruuntur.

1143 663 Monaſterium S. Petri de la Eſpina à Sancia Sorore Alphonſi Regis VII. conditur, quod & laudatur prolixius Inſigne Collegium S. Vincentii Salmanticæ, quod erat antea Canonicorum Regularium ab Alphonſo Imperatore Hiſpaniarum donatur Cluniacenſi Monaſterio, & Canonici ibidem noſtrum Ordinem profitentur. Illud ipſum multis deſcribitur.

1144 664 Rurſum multa Cœnobia exſtructa, præcipuè Sanct. MARIÆ Hortenſe & Sanct.

& Sanct. MARIÆ de Valbuena. Claret Sanct. Martinus Hortenſis, &c.

1145 665 Eugenius Tertius ex Monacho Ciſtercienſi fit Pontifex Maximus. Idem Eugenius multos ex Ordine ad ſummam Cardinalitii honoris ſublimitatem provehit, qui enumerantur.

1146 666 Eugenius promovet indefeſſe profectionem ſive expeditionem in terram ſanctam in quo negotio ſtrenuè etiam laborat S. Bernardus. Fundatum Monaſterium S. MARIÆ de Vervela.

1147 667 Plurimis miraculis coruſcat S. Bernardus Abbas Clariſſimus: celebratur ob eximiam ſanctitatem S. Eberhardus ex Abbate Biburgenſi Salisburgenſis Archiepiſcopus.

1148 668 Deſcribitur vita S. Malachiæ noſtri Archiepiſcopi Hiberniæ. Condita Regalis Abbatia S. MARIÆ de Alcobaca in Portugallia, cujus præclara laus texitur. Res Hiberniæ ad intelligentiam reliquę Hiſtoriæ pertinentes tractantur.

1149 669 Fit Monachus Claræ vallis Henricus Regis Galliarum germanus.

1150 670 Sanct. Hildegardis Abbatiſſa S. Ruperti revelationibus Divinis illuſtriſſima.

1151 671 Memoria rerum Ciſtercienſium & inprimis S. MARIÆ de Bellmonte. Gratianus Monachus noſter hoc anno publice Ius Canonicum in Vniverſitate Bolonienſi profitetur.

1152 672 Gozuvinus V. Abbas Ciſtercienſis claret. Fundantur Monaſteria Sanct. Crucis, & de Roda, illud in Catalaunia, hoc in Aragonia, S. Eliſabeth Schœnaugienſis, prophetiæ ſpiritu inſignis celebratur.

1153 673 Moritur Eugenius III. Summus Pontifex, & laudatur idem & S. Bernardus Mellifluus, ſuccedit S. Robertus ex Abbate Dunenſi. Plures inſigni ſanctitate viri tempore S. Bernardi in Claravalle, S. MARIÆ de Poblete fundatur, & alia plura Monaſteria.

1154 674 Electus Adrianus IV. Tractantur res Seoricæ in ordine ad Hiſtoriam. Diverſis Congregationibus plurimi ex Ordine viri illuſtres numerantur. Godeſcalcus Epiſcopus Atreb. Henricus Saxo, Theobaldus Anglus, Guido Epiſcopus Beluacenſis, &c. alij dein ex Camaldul. & Vallumbroſanis plurimi. Fundatio S. MARIÆ de Salzeda in Portugallia.

1155 675 Lambertus fit Abbas Ciſtercienſis: florent in Congregatione viri inſignes.

1156 676 Militum de Alcantara, ſive S. Iuliani primordia ſub S. Regula noſtra, eorum ſplendor & merita deſcribuntur.

1157 677 Moritur Sanct. Petrus Venerabilis Abbas Cluniacenſis, ſuccedit Hugo III.

1158 678 Ordo celeberrimus Equitum Calatravæ ſub Regula noſtra inſtitutus laudatur.

1159 679 B. Ottho Friſingenſis, ex Monacho Ciſtercij Epiſcopus Friſingenſis floret, S. Roberti Angli Abbatis Ciſtercienſis vita deſcribitur. Fit Pontif. Max. Alexander III. qui diverſos ex Ordine creat Cardinales.

1160 680 S. Petrus de Tarantaſia Archiepiſcopus ex Monacho Ciſtercienſi celebratur. S. Amatus Epiſcopus de Nuſco ex Monacho Montis virginis claret.

1161 681 S. Faſtradus Septimus Abbas Ciſtercii eligitur, de cujus vita Yepes plura. Ciſtercienſium ingens pro Alexandro legitimo Papa Conſtantia commendatur, S. Eſkilus Archiepiſcopus Lugdunenſis fit Monachus Ciſtercienſis.

1162 682 Principia Equeſtris Ordinis de Avis. Profitetur Monachum Alcobatiæ Petrus Alphonſi Portugalliæ Regis Frater. Fundatur S. MARIÆ de Ruete.

1163 683 Fundatur Monaſterium S. P. N. BENEDICTI de caſtro illuſtriſſimum quod multis commendatur.

Deſcribitur

1164 | 684 Deſcribitur vita Henrici Monachi Cluniacenſis Epiſcopi Wintonienſis in Anglia. Stephani Comitis Bleſenſium filii, Regis Anglorum nepotis, de cujus meritis fusè agit Yepes, ut & de fratre ejuſdem Theobaldo. Obiit Henricus prophetiæ ſpiritu clarus Anno 1171.

Hucuſque meritiſſimus de Eccleſia univerſa, & ſanctiſſimo inprimis Ordine noſtro Antonius de Yepes. Hiſtoricus Regius, morte immatura nobis præreptus, ſed cælo maturus, æterna ſui nominis memoria in terris etiam immortalis.

CHRONOLOGIÆ BENEDICTINÆ

LIBRI PRÆSENTIS, COMPENDIUM Authore R. P. D. GABRIELE BUCELINO.

A.C. | S.P.N.

480 | 1 *AFflictiſſimo Reip. Chriſtianæ ſtatu, malis deploratiſſimis medicus naſcitur S.P.N. Benedictus.*

486 | 7 *Puer ſeptuennis Benedictus Romam ad ſtudia mittitur, & S. Felici Papæ commendatur, ubi impensè colens Deiparã, miros in ſtudiis progreſſus facit.*

493 | 14 *Ab Urbe, & mundo ſe abripit Sanctus puer, duobus ſpectabili forma Angelis ducentibus.*

494 | 15 *In eremum & ſpecum Sublacenſem ſe abdit auguſtiſſimus juvenis, & veluti vivum ſepulchro ſe infert, exemplar condendi à ſe instituti Incluſorum, & ſolitariorum.*

497 | 18 *Circumjacentem populum à beſtiali mente, & damnatis ritibus ad ſaniora revocat, & memorabili triumpho de carne triumphat.*

498 | 19 *Multis ad ipſum confluentibus, certam vitæ ineundam rationem præſtituit, & jam tunc Regulã meditatur quã deinceps Divino dictante Spiritu ſcribit.*

505 | 26 *A monachis S. Caſinatis poſtulatus Abbas, nunc Cænobitis, mox ſuis in Eremo diſcipulis conſulit.*

506 | 27 *Prima Cænobiorum ſuorum Sublaci fundamenta jacit, & Gymnaſium primum ſanctioris vitæ aperit, donec deinceps plenam & Romæ & Caſini erigeret Univerſitatem.*

512 | 33 *Plura paſſim per Valeriam, & diverſis deinceps locis condit Cænobia, & Apoſtolico labore populo ad ſe confluenti conſulit.*

520 | 41 *Romæ ſe magnis meritis commendat, & cum antiqua reformat Monaſteria, tum virorum illuſtrium collatis ſymbolis, nova exſtruit.*

523 | 44 *Sublacum reverſum plures è Romana Urbis proceribus, ſæpius conveniunt, alij liberos ſuos educandos, alii ampliſſimas poſſeſſiones offerunt. Ipſo anno SS. Maurus Placidus & ipſi commendantur.*

524 | 45 *Iuſtinus Imperator fama ſanctitatis, tanti viri accenſus ſtudio, factas ab aliis donationes confirmat, longè ampliora donat, & colonias Monachorum pro Oriente efflagitat, quibus poſſeſſiones ampliſſimas tribuit, & aſſignat.*

525 | 46 *Mirificè Ordo propagatur. Ideam Terracinenſis Cænobii mirabiliter præſens, cum abeſſet, S.P.N. deſignat.*

526 | 47 *In Galliis per S. Remigium, & S. Romanum Metuniacenſem latè novum Inſtitutum promovetur.*

527 | 48 *In Germanias uſque exporrigitur, proferente, qui recens didicerat S. Fridolino, qui juxta fidem Chriſti, Apoſtolico merito, latè diſſeminat.*

528 | 49 *A Scotis atque Hybernis, magno numero Romam, & ſacra per Italiam loca inviſentibus, novum Inſtitutum expetitur. Quod certatim viri ſanctiſſimi amplectuntur.*

Divinitus

529 40 *Divinitus ad Converſionem Gentilium S.P.N. vocatur, & comitantibus Angelis Caſinum migrat.*

530 51 *Idola evertit, lucos ſuccendit, prædicatione continua, indomitum populum ad Chriſti fidem vocat ultimus Italiæ Apoſtolus S.P.N.*

531 52 *Ad Concilium Lateranenſe evocatur S.P.N. a Bonifacio II. Pont. Max. cujus, & Urbis magno plauſu, plurima ſingulis ferè Eccleſiis, Monachorum adjungit Collegia, & Scholas inſtituit. Ipſo anno ab ipſo ſacrum habitum accipit Sanct. Turibius.*

532 53 *Illuſtrem Monachorum coloniam, cum eodem Turibio in Hiſpanias deſtinat, quorum plerique ad Pontificales evecti Cathedras, Apoſtolicis deinceps meritis ſe commendarunt.*

533 54 *Iuſtinianus Imperator, plures item mitti Monachorum in Orientem colonias efflagitat, quin & pro Ægypto, & Thracia aliiſque provinciis idem urget..*

534 55 *Subacta per Beliſarium Africa, idem Imperator ſimiliter conſulturus, Victoriæ participem eſſe vult Sanctum Patriarcham, Monachos petit, & varia illic conſtruendis Cœnobiis loca aſſignat.*

535 56 *Magna Ordinis incrementa per Scotiam atque Hyberniam. Occurrunt ex Oriente Caſinum uſque pro inſtructione Græci Monachi, quos grandi miraculo ſibi devincit S.P.N.*

536 57 *Stupendo exemplo, admirabili in luce totum intuetur orbem terrarum S.P.N.* & adhuc mortalis Deum ipſum, & in ipſo Deo, quidquid infra Deū eſt videt. *Rogatus item, Sardiniæ miſſis colonis conſulit.*

537 58 *Siculis, quos jam per ſuos pridem demeruerat, nepotem, & filium chariſſimum Placidum mittit, qui ſtupendo miraculo convocatos Regni, die indicta, agros omnes, quotquot adeſſe poterant prodigioſe ſanat.*

538 59 *Pſalterij Mariani uſus, cum ab ipſo S.P.N. tum diſcipulis ejuſdem longè lateque immortali cum fructu, & merito propagatur.*

539 60 *Duodecim lectiſſimam, Apoſtolicis numero, & meritis Monachorum coloniam, Toletum mittit, & urbem regiam ac Regnum mirè demeretur.*

540 61 *Solatur exiliū ſuum cucullo S. Silverius Papa, apud noſtros ſpontè exules in inſula Palmaria; etſi per ſummam injuriam eodem à Beliſario amictus. Meretur æternum de pauperibus, & Hoſpitibus S.P.N. quibus inexhauſta liberalitate apud omnem etiam poſteritatem ſuam conſulit.*

541 62 *Martyrio coronatur Protomartyr Ordinis S. Placidus, cujus meritis Italia magna peſte liberatur, Saracenorum valentiſſima claſſe mari merſa. Oblatas patrias Placidi ædes, in Monaſterium Romæ convertit S.P.N. inviſenti ad ſe B. Sylviæ prægnanti,* nativitatem, nomen, & officium Magni Gregorij prædicit.

542 63 *Ingens orbis, & Italiæ terror Totila Rex tremens ad pedes S.P.N. proſternitur, potenter corripitur; de eventuris edocetur; unde Italiæ, & orbi præclarè conſulitur.*

543 64 *Glorioſiſſima morte, ſtans ante ſepulchrum, elevatis in cœlum manibus, magnus Imperator noſter vita deſungitur, & admirabili triumpho ad cælos deducitur, è cujus inſtituto, univerſa Eccleſia, non pauca Officio Eccleſiaſtico adjecit. Totilæ in Regnum Neapolitanum æquitas S. Patri debetur.*

544 64 *Regnum Galliæ per S. Maurum mirificè ornatur, & virorum Sanctorum copia beatur.*

545 65 *Tanta Caſinatis cœnobii hoc tempore, & deinceps perpetuo a Monachis ſanctis gloria, ut memorabile ſanctitatis Eccleſiæ probandæ argumentum unum illud Monaſterium præbuiſſe videatur.*

546 66 *S. Herculanus Peruſinus Epiſcopus, eum honorem, & Patriam nobili Martyrio condecorat. Multa in favorem Monachorum ſancita.*

547 67 *Inter innumeros nunc, & deinceps Galliæ proceres, portu Religionis exceptos hoc anno Florus Princeps cum filio unico ampliſſimæ ditionis hærede S. Mauro ſe addicit, ipſo Theodeberto Rege capillos ipſi præſcindente.*

548 68 *Theobaldus Theodeberti filius, S. Mauri alumnus, ab ipſo ad Regnum formatus Patri ſuccedit.*

Multa

69 *Multa mortalium millia per Italiam, Hiſpaniam, Gallias, &c. ſalutem in cucullo quærunt, opes abjiciunt.*

70 *Omnia ferè Italiæ, Galliæ, Hiſpaniæ, Scotiæ cænobia ordinem noſtrum amplectuntur; interque alios Dionyſius ille exiguus, reapſe Maximus, ſingulare orbis, & ordinis decus.*

71 *Primi ferè ex Regibus, neglecto Regno cucullum exambiunt S. Clodoaldus Aurel. Regis fil. & S. Tichildis Clodovæi M. filia.*

72 *Ingens in Gallia ex noſtrorum incremento fructus, & ſanctorum virorum copia.*

73 *Orbem univerſum fama, & meritis implet B. M. Aurelius Caſſiodorus ex V. C. Monachus noſter.*

74 *Meritiſſimus de Hiſpaniarum Regno S. Vincentius Abbas protomartyr Ord. noſtri in Hiſpania occumbit. Sanctorum ingens copia, quos inter exſplendeſcunt S. Iſaac Syrus, S. Carilephus, S. Clotildis Gall. Reg. &c.*

75 *Germania novum ex ordine noſtro lumen affulget, Diſibodus, cujus ope denique barbaries agnita profligatur.*

76 *S. Brioci in Britannia minore Epiſcopatus à Brioco noſtro primo ibidem Epiſcopo nomen, & honorem habet. Clarent plurimi.*

77 *Hiberniam juſti naſtrorum exercitus opplent; duo, triave Monachorum millia unum ſæpe cænobium alit.*

78 *Theobaldus Aurel. & Aſtraſiæ Rex in participium quaſi Regni S. Maurum noſtrum vocat. A. S. Marculpho noſtro perpetua illa Regibus Galliæ gratia curandi ſtrumas, &c. Agaunenſe, & Lirinenſe monaſteria ordini addita totos cælo exercitus educant.*

79 *Unicum, & æternum afflictorum, & captivorum in hodiernam diem ſolatium claret S. Leonardus noſter.*

80 *Præter eximia ſanctitate viros, ſalutem Regnis potiorem in cænobio quæſierunt Sanct. VVinfredus Scotiæ Regis filius. Ingertrudis, & Cordilla Galliæ Regum filiæ.*

81 *S. Maini in minore Britannia cænobium plures è Regibus, è fluctibus ſeculi ſuo ſplendore allectos extrahit.*

Univerſa ferè Hibernia Sanct. P. Noſt. Benedicto ſe emancipat, & ſanctitate proficit.

82 *S. Sampſon noſter Abbas Dolenſis, mutato honore Dolenſis Epiſcopus jubetur. Ita plerique Epiſcopatus noſtris initia ſua debent.*

Felicitatem ſuam hoc tempore debet Gallia S. Germano noſtro, Rege Childeberto ab ipſo prorſus dependente.

83 *Pulcherrimo ad æternitatem omnem exemplo M. Aur. Caſſiodorus ex V. C. Monachus litteras profitetur.*

84 *Floret S. Paulus noſter Leonenſis Pontifex, princeps ejus Epiſcopatus, à quo deinceps, & Eccleſiæ, & urbi nomen fuit.*

85 *Apoſtolica conſtantia Idololatriam denique univerſa Gallia praſcribit S. Radegundis noſtra Galliarum Regina.*

86 *Trecorenſis Epiſcopatus initia S. Tuduvalo noſtro debentur; ipſa inſuper Princeps à morte Patronus deligitur.*

Merentur de Eccleſia univerſa rariſſimis meritis, & vita ſanctiſſima exemplo S. Gildas, VVinvvalocus Eilbinus, &c.

87 *Scotia naſtrorum copia redundans orbis univerſi provinciis ſanctarum manipulos deſtinat.*

Pictos Eccleſiæ adducit S. Calumba noſter, & mille modis meretur.

88 *Archiepiſcopalem dignitatem Dolenſi Eccleſiæ acceſſiſſe noſtris referendum. Claret ibidem S. Maglorius noſter, &c.*

Iterum, alia Eccleſia Cathedralis, initia, honorem, & patronum noſtris, & ei à quo nomen S. Aſaphi habet, merito debet.

89 *S. Æmilianus ſingularis Hiſpaniarum patronus, ordinem noſtrum profitetur, & æternum meretur exſtructo cænobio, quod ſanctorum, & Hiſpanorum Pontificum exin promptuarium extitit.*

570 90 *Diverſis toto orbe provinciis ſanctitas noſtrorum miraculo eſt: Inter plurimos eminet S. Leander Hiſpaniæ Patronus.*

571 91 *Rurſum Cathedralis Eccleſia originem, nomen, honorem noſtris debet, Aletbenſis, ipſa etiam urbe nomen à S. Maclovio noſtro uſurpante.*

572 92 *Sed, & hoc anno Dumienſis Pontificatus initia ex cœnobio noſtro ſurrexere, & Abbas illius S. Martinus primus Pontifex renunciatur. Idem Sanctiſſimus Epiſcopus Hiſpanias ab Arianorum Hæreſi liberat: merito Apoſtolus, & Patronus Hiſpaniæ dictus.*

573 93 *Iterum ſummum honorem in S. familiam noſtram infert meritiſſimus de Eccleſia univerſa S. Benedictus Papa I.*

Eodem anno ſanctiſſimus ille Galliæ Tutelaris Gregorius ex Monacho S. Martini fit Turonenſium Epiſcopus.

574 94 *Meritiſſimus de Hiſpaniarum Regnis, eorundem defenſor æternus, S. Æmilianus moritur; ſæpius exin hoſtes Hiſpaniæ profligare viſus.*

S. Andovera Chilperici Galliæ Reg. uxor, & S. Baſina ejusdem filia cucullum amplectuntur.

575 95 *Clotharius Rex Gall. Salutem debet S. Germano, Regnum felicitatem plurimam S. Mauro. Primus è noſtris Gallias ſanguine ſuo excolit S. Arnulphus Abbas Novalicienſis.*

576 96 *Omnia Campaniæ, Samniæ, Valeriæ, Tuſciæ, Liguriæ, &c. cœnobia ordinem noſtrum amplexantur Sanctis plurimis florent.*

577 97 *Moritur Sanctiſſimus Benedictus PP. I. cui ſuccedit S. Pelagius II. item noſter, uterque cathedram S. Petri rariſſima Sanctitate condecorans.*

Turbinibus ſæculi ereptas cohortes integras cælo offerit Sanct. Ebrulphus noſter.

578 98 *Meretur æternum de innumeris captivis, damnatis, mortuis Sanct. Eparchius Abbas.*

579 99 *Meritiſſimus de univerſo S. Germanus noſter moritur, jure à Chilperico Rege, Eccleſiæ ſpeculum, patriæ vigor appellatus.*

580 100 *Reip. Chriſtianæ, & Eccleſiæ univerſæ præclariſſimè conſulit S. Pelagius noſter plurimis Conciliis celebratis.*

581 101 *Glorioſiſſimè, & conſtantiſſimè catholicam fidem tuetur, & contra Arianos SS. Trinitatis Myſterium propugnat S. Gregorius noſter Turonenſis.*

582 [illegible] *Noſtris promoventibus duo hoc anno concilia celebrantur, Cabilonenſe, & Matiſconenſe.*

583 103 *Plura Monachorum perfectorum millia paſſim numerantur. Meretur inſigni legatione de Eccleſia S. Gregorius Magnus, S. Salvius noſter Chilpericum Regem, adeoque Galliam à Sabellianiſmo avertit. Moritur S. Martinus Hiſpan. Apoſtolus, S. Leander noſter de Hiſpaniis perinſigniter meretur, Rege Hermenegildo converſo.*

584 104 *Idem S. Leander meritis Hiſpanias, implet, educans Patriæ SS. Iſidorum, Fulgentium & Florentiam germanos ſuos, omnes ordinem noſtrum profeſſos. Moritur meritiſſimus ille prodigiis innumeris S. Eparchius.*

585 105 *Leovigildum Arianum Regem mira patientia ita vincit S. Leander, ut ipſi Recaredum filium commendaret ſummo univerſæ Hiſpaniæ bono.*

586 106 *Orientem, & urbem imprimis Conſtantinop. gravi errore liberat, convicto Eutichio Patriarcha S. Gregorius Magnus.*

587 107 *Meritis ampliſſimis celebrantur SS. Sulpitius Severus, S. Rodegunda, Regina &c. Moritur magnus ille S. Salvius.*

588 108 *Conſulit egregiè Eccleſiæ univerſæ S. Pelagius Papa indicto Matiſconenſi Concilio, in quo Epiſcopos reformat.*

589 109 *Altero jam Rege ad Eccleſiæ unitatem traducto, Arianam Hæreſim ex Hiſpaniis profligat S. Leander noſter. Auctoritate S. Pelagii noſtri PP. Concilium Generale Toletanum, item Narbonenſe, & Valentin. cogitur.*

590 110 *Pelagio mortuo Gregorius noſter Magnus ſufficitur plurimo nomine vix inito Pontificatu meritiſſimus.*

591 111 *Bajoaria cum Duce ſuo per S. Rupertum converſa, & ab eodem Salisburgenſis Cathedra inſtituta.*

592 112 *Africa, & Hibernia, illa à Donatiſtis, hæc à ſchiſmate per S. Gregorium vindicata. Florent Sancti plurimi.*

593 113 *S. Gregorii Magni merita maxima, & ab eo ſcriptis, ac factis hoc anno Eccleſiæ egregiè conſultum.*

594 114 *Manichæos in Sicilia, Donatiſtas in Africa, ſed & gentiles Barbaricinos, & Iudæos eodem tempore idem expugnat.*

595 115 *Plurimi egregii ex ordine Pontifices diverſis Eccleſiis præſtant: Error, & arrogantia Patriarchæ conſtantinop. corrigitur.*

596 116 *Gregorius noſtros ad converſionem Angliæ ablegat. Civium Romanorum ſalus debetur ſanctimonialium precibus.*

597 117 *Edilbertus Angliæ Rex per noſtros converſus. Initia Pontificatus Cantuarienſis, &c. per noſtros.*

598 118 *Probus Abbas ab Agilulpho Rege, Italiæ, & urbi pacem impetrat. Hæreticos Theſſalonicæ, & Iudæos in Sicilia opprimit S. Gregorius.*

599 119 *S. Goar apud Treverim prædicationi intentus, eum populum Chriſto aggregat. & miris exſplendeſcit. Siunquam, hoc inprimis anno Sanct. Gregorius noſter meretur; inter alia Iſtriam Eccleſiæ jungit.*

600 120 *Arianis fortiſſimè in Hiſpania debellatis meritisque ampliſſimis dives moritur S. Fulgentius Epiſcopus.*

601 121 *Gregorius & S. Columbanus Gallias Simoniaca Hæreſi purgant. In Anglia noſtri ſtrenuè laborant.*

602 122 *Diverſis Regnis Hæretici, & Schiſmatici opera M. Gregorij Eccleſia uniuntur. Africa imprimis juvatur. Plures mira ſanctitate orbi proſunt, è Regibus multi ſalutem cucullo debent.*

603 123 *De Palmaria Inſula, & Eccleſia univerſa meritiſſimus S. Venerius. Moritur S. Leander Gotthis ad fidem converſis, &c.*

604 124 *Moritur Magnus noſter Gregorius, hoc ipſo etiam anno inexplicabilibus meritis laudandus, verè immenſus ipſe theſaurus, Alfredo Rege teſtante: quia generis humani maximam partem cælo lucrifecerit.*

605 125 *Etiam mortuus Gregorius laboranti fame urbi adeſt. Sanctitate eximia ornat honorem Cardinalitium S. Petrus Diaconus.*

606 126 *Meretur immortaliter de Belgio S. Vincentius noſter. Superant centies millium numerum SS. Virgines unius ſæculi ex ordine noſtro effulgentes. Machomet à S. Iſidoro ex Hiſpaniis profligatur.*

607 127 *Fit Pontifex Rom. S. Bonifacius noſter IV. de univerſo ſtatim, & cælo meritiſſimus conſecrato honori Admir. Matris templa Pantheon.*

608 128 *Exornat, juvatque mira ſanctitatis exemplo, & fructu Hiſpanias, & Eccleſiam univerſam S. Helladius Toletanus Archiepiſcopus.*

609 129 *Moritur S. Auguſtinus noſter Anglorum Apoſtolus, cui ſuccedit S. Laurentius, mox de Scotia etiam, & Hibernia meritiſſimus.*

610 130 *Pluribus celebratis conciliis æternũ meretur de Eccleſia S. Bonifacius IV. Eidem debet Metropolitanum honorem Toletum.*

611 131 *S. Auſtregiſili noſtri miranda de univerſo, & Galliæ imprimis Regno merita edomita maximè Regis avaritia memorantur.*

612 132 *Theodericum Regem, nec non Clothariũ ſummo Regnorum bono, imperterritus corripit S. Columbanus, & Moguntiæ accolas ad fidem Chriſti adducit.*

613 133 *In Germania S. Gallus Idololatriam diverſis locis profligat. Columbanus Mediolano Arianiſmum exterminat.*

614 134 *Haud impari, quo primus è noſtris etiam Apoſtolus Angliæ, gloria, revocant hoc anno, & Adelvaldum Regem noſtri Chriſto adducunt.*

615 135 *Galliæ Reges, & Regnum benè inſtitutum, omnisque inde gloria S. Arnulpho noſtro debetur, Metenſi Pontifici.*

616 136 *Acephalitarum Hæreſim triumphat, & eximiis meritis claret S. Iſidorus noſter Hiſpal. Archiepiſcop.*

617 167 *Ad Photini, & Bononi Hæreſes debellandas aptiſſimi Luxovienſes noſtri à Concilii Gallici Patribus deſignantur.*

Agreſtini errores, non Monachi ſolum noſtri, ſed & Sacræ Virgines, interque eas S. Burgundofora expugnant.

Ingenti

618 | 138 *Ingenti fructu in Anglia laborat, & de Rege imprimis meretur S. Iuſtus Roffenſis Epiſcopus. Plurimi Reges, & Principes ſalutem cucullo debent Oceano ſaculi erepti.*

619 | 139 *Sanctorum copia ingenti Orbi conſulit, & Eccleſiam excolit hoc anno Ordo noſter.*

620 | 140 *Meritiſſimus de Rege Clothario claret S. Faro noſter Meldenſis Epiſcopus. Sanct. VValbertus S. Columbinus. S. Clarus.*

621 | 141 *Rurſum Idololatria ex Germania exterminanda ſedulo inſtat Sanct. Gallus, & ſocij.*

622 | 142 *Cathedris diverſis immortaliter proſunt plurimi hoc anno ex Ordine Epiſcopi. Terror Regum S. Columbanus moritur.*

623 | 143 *De innumeris captivis, afflictis prodigioſiſſimè meritus effulget S. VVinebaldus Trecaſſinenſis Abbas.*

624 | 144 *Moritur S. Gallus vir verè Apoſtolicus. S. Mellito plurimum Anglia Doroverneſes urbem ſuam debent.*

625 | 145 *In converſione Regis ac Regni Northumbriæ ſtrenuè laborat S. Paulinus noſter, Claret S. Auſtregeſilus.*

Regnis Galliæ mirificè prodeſt conſilio, & auctoritate S. Arnulphus noſter, cui Dagobertus Rex juvenis commendatus.

626 | 146 *Belgio ſummoperè proſunt SS. Bertinus, Mumblinus, Bertrandus, &c. Galliæ verò Magnus ille meritis S. Claudius.*

627 | 147 *Provincia Berniciorum, & Deirorum, Regnumque Northumbriæ univerſum per noſtros Chriſto adductum.*

Orientales etiam Angli cum Rege Carpualdo, pluresque alii populi per Sanct. Paulinum converſi. Sanct. Arnulphus graviſſimam diſſenſionem componit inter Reges Galliæ.

628 | 148 *Lindiſſira provincia conſulitur per noſtros, & Epiſcopatus Lindisfarnenſis, ſed & paulo ante Eboracenſis inſtituitur.*

629 | 149 *Compoſitis in Hiſpania rebus, & triumphatis Hæreſibus ſcriptis ſanè admirandis Eccleſia prodeſt S. Iſidorus.*

Relictis Regnis, & ampliſſimis opibus felicitatem veram in cucullo plurimi amplectuntur.

630 | 150 *Converſioni infidelium accingitur S. Amandus noſter Tungrorum, Eburonum Brabantiæ, Flandriæ, Alſatiæ Apoſtolus.*

631 | 151 *Potentiſſimus Galliarum Patronus S. Licinius noſter Andegavenſis Epiſcopus, de Eccleſia meritiſſimus moritur.*

632 | 152 *Magnus ille S. Claudius, & S. Arnulphus ſecundus à Rege, Galliæ moderator divino juſſu Cænobia repetunt.*

633 | 153 *S. Eligius noſter ad conſulendum Regno Galliæ pro S. Arnulpho, Cænobio extrahitur. Obiit Sanctiſſimus Bavo.*

634 | 154 *S. Amandus Gall. Regem intrepidè corripit, & in exilium mittitur. Idem Vaſconibus, Gandavenſibus. Tornac. & Solanis verbum Dei annunciat.*

635 | 155 *SS. Florbertus. & Livinus innumeros Chriſto adducunt, & Martyrio etiam coronatus Livinus Tutelaris Gandenſium eligitur.*

636 | 156 *Opera noſtrorum, & maximè S. Iſidori celebratur Concilium IV. Toletanum præſidente eodem.*

637 | 157 *S. Aidanus in converſione Gentilium indefeſſè, ingenti fructu laborat. Iſidorus Concilium cogit.*

638 | 158 *S. Birinus noſter Occidentales Saxones cum Rege Cynigildo convertit, & Dorceſtrenſem Epiſcopatum inſtituit. Moritur S. Ioannes Gerundenſis Epiſcopus, Arianæ Hæreſeos debellator egregius. Succedit S. Nonnitus.*

639 | 159 *Moritur Magnus Eccleſiæ Doctor, Hæreſeon, & Mahometis triumphator, & Hiſpaniæ Patronus S. Iſidorus. Ad converſionem gentium miſſus S. Giſalaricus noſter, de Auſtria ejusque metropoli Vienna meretur.*

Exemplo Sanctitatis mirando plurimas cælo cohortes adducunt SS. Claudius ejusque diſcipuli. Claret S. Magnus, &c.

Plurimis Regna præ cucullo vilent, ex iis eminet S. Ebba, Ethelfridi Regis filia Illuſtriſſimo Martyrij genere cum plurimis patriam nobilitans.

639	159	*S. Amandus noſter revocatus Regno Galliæ mirificè prodeſt, nec minori fructu præeſt Biturigibus S. Sulpitius.*
640	160	*Barbarie abſolvitur per noſtros Germania, & juxta Cœnobia pleraq; Germaniæ urbes exſtrui cœpta.*
641	161	*Moritur unicum Regni Gallici præſidium S. Arnulphus noſter S. Rictrudis noſtra de Rege mire triumphat.*
642	162	*Prædicatione ſua æternum meretur de Pontina provincia; & ultramarinis Britannis S. Richarius Abbas.*
643	163	*S. Amando noſtro debetur inſtitutus Epiſcopatus Argentoratenſis, mox etiam Vrbs propter noſtros condita.*
		Plurima turba cucullo cælis aſſerta. Clarent eximia Sanctitate plures Regii generis, & dignitatis.
644	164	*S. Furſeus fidem inſigniter propagat apud Orientales Anglos. Moritur Apoſtolicis meritis vir S. Paulinus Epiſcopus.*
645	165	*Multi è Regibus portu Religionis excepti, in cucullo Sanctitatis exemplo, univerſo proſunt.*
646	166	*Cantabrigienſis univerſitas inſtituta per S. Sigebertum Regem; Monachum noſtrum. Alſatia illuſtrata.*
647	167	*Belgium, ut Paradyſus Domini efflorescit; Sanctorum ex Ordine noſtro copia, & fructibus.*
648	168	*SS. Furſeus, Foillanus, Vltanus, fratres Germani, ex Regibus Monachi exemplo totas cohortes cælo lucrantur.*
649	169	*Immenſitas penè ſæculi fluctibus toto orbe ereptorum, ex constructione tot Cœnobiorum.*
650	170	*Converſioni gentium diverſis locis intendunt, SS. Amandus, Landelinus, Landoaldus, & Amantius.*
651	171	*S. Aidanus vir Apoſtolicus clariſſimus habetur, S. Eligius converſioni Antuerpienſium, & Flandriæ inſiſtit.*
		Plurimi ex noſtris Apoſtoli ſtrenuè laborant. SS. Etho, Bertvvinus, Eloquius Mombolus, Adalgiſus, &c.
652	172	*S. Emmerammus aliquamdiu virgaris Deum annuncians, Bojariæ prodeſt, eandem Martyrio coronatur.*
653	173	*Opera noſtrorum Concilium Toletanum VIII. Mediteranei Angli Chriſto per noſtros aggregati. Noſtri plures eosque inter S. Honorius, & S. Deusdedit Columnæ Eccleſiæ celebrantur. Reges plures Monachi.*
654	174	*Prædicationem ſuam laurea Martyrii coronat S. Foillanus, S. Vincentii Comitis Hannoniæ merita commendantur.*
655	175	*Mira victoria contra Merciorum Regem parta: & fides per noſtros ampliſſimè propagata.*
656	176	*Fructuoſiſſimus ille Fructuoſus Archiepiſcopus Bracarenſis inſtituitur. Principes multi ſalutem cucullo referunt.*
657	177	*Orientalium de SS. Trinitate errorem expugnat S. Eugenius Toletanus, & moritur; ſuccedente Magno Ildephonſo noſtro, Hæreſum triumphatore invictiſſimo.*
658	178	*Pro libertate Eccleſiaſtica fortiter pugnans S. Theodardus Leodienſis Epiſc. glorioſo Martyrio coronatur.*
659	179	*S. Vrſmarus multos in Galliæ partibus ad fidem convertit, in Fania, Theoracia, ſed & Menapum finibus.*
660	180	*Claret immortalibus meritis S. VVandregiſilus, inter alia apud Caletenſes fidem penè abolitam reſtituit.*
661	181	*S. Audomarus noſter Idololatria apud Tarvanenſes, & Marinenſes triumphata feliciſſimè moritur.*
662	182	*Innumeris ad Chriſti Eccleſiam aggregatis, Magnus diverſarum gentium Apoſtolus S. Amandus cælo excipitur.*
663	183	*De Alſatia, & Dagoberto Rege meritiſſimus, innumeris prodigiis claret S. Florentius Argentinenſis Epiſcopus.*
664	184	*S. Aigulphus noſter cum ſociis Martyribus inſigni numero triumphos cæli auget, & terram purpura ornat.*

Mori-

665 185 *Moritur Flandrenſium, Antuerpienſium. Friſonum, &c. magnus Apoſtolus S. Eligius Noviom. Epiſ. Eodem anno cælis recipitur S. VVandregiſilus Caletenſium Apoſtolus; Et Deusdedit vir Apoſtolicus.*

666 186 *S. Cutbertus prædicatione ſua ſtrenuè laborat, & Idololatria reliquias longè latèque feliciter eradicat.*

667 187 *Moritur Hæreticorum triumphator S. Ildephonſus, jure os aureum, & Fidei anchora appellatus. Claret S. Humbertus prædicatione de Antuerpienſibus, & Brabantinis optimè meritus.*

668 188 *In Anglia converſioni gentium toti incumbunt Sacro-Sanct. Theodorus, & Adrianus. Noſtri dum Eccleſia, & Gallia Regno conſulunt exulare coguntur.*

669 189 *Noſtris hoc anno ſummam felicitatem debet Anglia. In Sicilia tota Martyrum cohortes in cælum miſſa.*

670 190 *Gallia Eccleſiam purpura ſua ornant SS. Prajectus, & Amarinus. Tutelaris Montenſium S. VValdetrudis moritur.*

671 191 *Innumeri hoc ipſo tempore ex Ordine, ſancti Eccleſiæ theſaurum meritis accumulant.*

672 192 *S. Ceadda S. Edilburgis, & innumeri in Anglia clarent, eosque inter præcipuè S. Sebbi Orient. Sax. Rex. De Anglia meritiſſimus Sanct. Theodorus concilium convocat.*

S. Audoeno noſtro debetur tranquillatum Galliæ Regnum, &c.

673 193 *Ingentes ovium greges Chriſto adducit S. Begga, & Belgium illatione immenſi Reliquiarum Theſauri beat.*

674 194 *Admiranda Conſtantia Ebroino reſiſtit S. Philibertus, & innumero fructu Chriſti horreum implet.*

675 195 *S. Leodegarius Conſtantiſſimus Martyr coronatur, pro meritis plurimarum Eccleſiarum Tutelaris electus.*

676 196 *Obiit graviſſimorum meritorum cumulis dives S. Adeodatus Papa. Anglia per noſtros ut Paradyſus Domini.*

677 197 *Inter Auſtraſios, & Francos pacem conciliat, & præclariſſimè meretur Sanct. Audoenus.*

678 198 *Vindicata Auctoritas Pontificia debetur S. Agathoni noſtro, ob ſublatam ſummã pecuniariam pro confirmatione Imperatori debitam. Eodem anno ab eodem Eccleſia Ravennas Romanæ unita, & Friſii à S. VVilfrido Chriſto adducti.*

679 199 *Monothelitarum Hæreſis per S. Agathonem expugnata. Per S. Honorium Anglia compoſitis litibus ſervata.*

680 200 *Romanum Concilium celebratum à S. Agathone noſtro VVamba Rex Hiſpaniæ ſalutem in cucullo quærit.*

681 201 *Immortaliter meretur S. Agatho noſter celebrato concilio generali VI. Conſtantinop. Monothelitis prorſus profligatis, & ſacris imaginibus defenſis.*

682 202 *S. Anſbertus de Eccleſia meritiſſimus celebrat Concilium Rothomagi, cui ipſe præſedit.*

683 203 *Admirando vitæ exemplo innumeras Chriſto oviculas adducit Sanct. Etheldreda Regina.*

684 204 *Benedictus II. fit Pont. Max. cui debetur Pontificia libertas reſtituta, & plurimum aucta dignitas.*

685 205 *Reſtaurata urbs Romana, atque exornata debetur S. Benedicto II. noſtri Ordin. Papæ.*

686 206 *Franconia cum Duce ſuo Gosberto per Sanct. Kilianum noſtrum ad fidem converſa.*

987 207 *Moritur S. Rictrudis Marcianenſis Abbatiſſa. Gallias meritis implet S. Amatus Senon.*

688 208 *Concilium Toletanum celebratur ſummo Eccleſiæ bono, præſidente S. Iuliano noſtro; De ſchiſmaticis triumphum agit S. Sergius ex Ordine N. Pont. Maxim.*

689 209 *Franconia Chriſti Eccleſiæ aggregata, & inſtituto Herbipolenſi Epiſcopatu, merita tanta Martyrio coronat S. Chilianus noſter.*

690	210	*SS.Egbertus, VVitpertus, & Theodorus ingenti per Eccleſiam univerſam fructu prædicant.*
691	211	*Cedualla Orientalium Saxonum Rex opera noſtrorum convertitur. Magnus ille Mommolenus claret.*
692	212	*Pſeudo Concilio Conſtantinopolitano, & ipſi Imperatori conſtantia inſigni obnititur S.Sergius noſter.*
693	213	*Pulcherrimo in labore, converſione nimium antiquorum Saxonum, ſanguinem cum vita profundunt SS.Euualdi.*
694	214	*Campaniam, Brabantiam, ſive Taxandriam Chriſto adducit Sanct. Lambertus noſter.*
695	215	*Teiſterbandiæ, VVeſtphaliæ, Boroctuariorum, Friſonum, Batuorum, &c. Apoſtolus S.VVigbertus occumbit. Sanctiſſimus Audomarus Theoranenſium Apoſtolus cælum plauſu implet.*
696	216	*Idololatriam diverſis in provinciis profligat feliciſſimè S. VVillibrordus noſter Trajectenſ. Pont.*
697	217	*SS.Suibertus, & VVilibrordus inſigni fructu in Germania, Friſia, Tratia, &c. laborant.*
698	218	*Martyrio coronatur inſignis ille Taxandriæ Apoſtolus S. Lambertus Tungrenſis Epiſcopus.*
699	419	*SS. Anthelmus & Adamannus Eccleſiam conſtantiſſimè propugnant, & ſchiſmate diverſas provincias liberant. Pictavorum gens Eccleſiæ Romanæ ſe conformat, opera S.Ceolfridi Abbatis noſtri.*
700	220	*Apoſtoli nomen apud Friſios indefeſſo labore meretur S. VVulfrannus Archiepiſcopus Senonenſ.*
701	221	*Venerabilis Beda noſter à Pont. Max. conſulitur. Hasbaniorum Apoſtolus Sanct. Trudo in cælum abit.*
702	222	*Ad prædicandum Gallis Belgicis Evangelium ad Pipinum ſe confert S. VViro, de eodem meritiſſimus.*
703	223	*Anglia Paradyſus Dei effecta, opera S. Benedicti Angli, & Monachorum noſtrorum felici copia.*
704	224	*Victoriam inſignem hoc anno debet Aripertus Longobard. Rex, & Eccleſia Romana, patrimonium ſuum S.Bonito noſtro Arvernorum Epiſcopo.*
705	225	*Brunſvvicenſes, & Boructuarij converſi per S. Suibertum. Mirificus ille noſter S.VVilfridus claret.*
706	226	*Apoſtolico labore fructum ingentem Eccleſiæ accumulat S. VVillibrordus, claret S.Guthlaeus.*
707	227	*Tranſiſelanos Chriſto lucratur, Idololatria exterminata Sanct. Marcellinus noſter.*
708	228	*Colonienſibus mirificè prodeſt vir Apoſtolicus Sanct. Suibertus, ſed & VVerdenſibus.*
709	229	*Leodienſis Pontificatus initia noſtris debentur, ejusdem præcipuus item ex ordine noſtro Patronus.*
710	230	*Ad ſalutis tutiſſimum portum, cænobium confugiunt Ethelredus, Choenredus, Offa, & Chineſvvitha Reges.*
711	231	*Potentiſſimi Epiſcopatus Cæſaris VVerdæ initia debentur S. Suiberto noſtro. Claret S. Ioannes Eboracenſis Epiſcopus.*
712	232	*Innumeras oviculas Chriſti caulis aggregant SS. VVerenfridus, & Achatius Apoſtoli noſtri.*
713	233	*Plures iterum Reges ſalutem cucullo debent, quos inter Alfredus Northumbriæ, & VVinocus atque Atrocus Britanniæ.*
714	234	*S. Adalbertus Edilvvardi Deirorum Regis filius Holkandiæ, & Lenemartæ converſioni intendit.*
715	235	*S. Gregorius noſter II. Pont. Max. Vrbem reſtaurat, jura Eccleſiæ, etiam armis vindicat.*
716	236	*Friſingenſis Cathedralis Eccleſia, noſtris initia ſua, & Patronum debet. Ordinatur gentium Apoſtolus S. Corbinianus noſter.*
717	237	*Mirificus Saxonum, Friſiorum, VVeſtphalorum, Boructuariorum, &c. Apoſtolus S.Suibertus moritur.*

Magnus

718 238 *Magnus ille Germanorum Apoſtolus S. Boniſacius noſter, ad prædicationem German. à Gregorio II. æſtimatur.*

719 239 *S. Boniſacius S. VVillibrordo in converſione Friſiorum coadjutor, ſtrenuè collaborat.*

720 240 *Moritur S. VVulfrannus Senonenſis Epiſcopus, Friſiorum item Apoſtolus. Claret S. Ioannes noſter Damaſcenus.*

721 241 *Conſulit Eccleſiæ univerſæ convocato concilio Romæ, & præclarè Sancitis S. Gregorius PP. II.*

722 242 *Occidentalis Eccleſia converſione gentium opera Sanct. Boniſacij mirificè propagatur.*

723 243 *Idem S. Boniſacius, Tonitrui filius à Baronio meritò appellatus etiam Hæreſes profligat.*

724 244 *Inſigni Conſtantia Grimoaldi Ducis ſcelus corripit, & ad ſaniora eum convertit S. Corbinianus. Vtiliſſimum Germaniæ univerſæ Aſylum aperitur Augia Dives, innumeram multitudinem procerum cælo deinceps aſſerens.*

725 245 *Haſſia Chriſto nomen dat, & magna pars Thuringiæ opera Sanct. Boniſacij noſtri.*

726 246 *Admiranda animi magnanimitate S. Gregorius noſter II. ſacras imagines tuetur, & Leoni Imperat. ſe opponit.*

727 247 *S. Ioannes Damaſcenus Iconomachos fortiter debellat. Mirificè prodeſt, S. Pirminius Epiſc.*

728 248 *Apoſtolorum colonia ex ord. noſtro, & Regno Angliæ Germaniæ immittitur. Beda de univerſo meretur.*

729 249 *Gregorius noſter II. Vrbem ab interitu vindicat, & mirè de Luitpardo Longobard. Rege triumphat.*

730 250 *Idem S. Pontifex invicto animi robore Leoni Imp. Italiæ Imperio exuit, & Hæreticum pronunciat.*

731 251 *Immortalibus meritis cumulatiſſimus obiit S. Gregorius II. eligitur Gregorius III. qui illico ad extirpationem Hæreticorum convertitur.*

732 252 *Magno orbis Chriſtiani bono Concilium Romæ indicit S. Gregorius noſter ejus nominis III.*

733 253 *Magna peſte, Hæreſe nimirum Erconvvolvi, Bavariam liberat S. Boniſacius. Leonem Imperatorem reducere parat Gregorius III.*

734 254 *Mirum in modum prodeſt Angliæ, & conſilium flagitanti S. Boniſacio Nothelmus noſter Dorovernenſis Archiepiſcopus.*

735 255 *Multi è noſtris Orientem glorioſo occaſu pro SS. Imaginibus occiſi exornant. S. Theodulphus converſioni gentium incumbit.*

736 256 *Ingens per hæc tempora toto orbe ſanctorum ex ord. copia. Eccleſiæ Cathedrales per Germaniam Monachis datæ.*

737 257 *Ceolulphus Northumb. Rex ſalutem in cucullo quærit, & ſanctitate eminet. Rurſum Hæreticos expugnat S. Boniſacius.*

738 258 *Bojariorum exercitum cælo conſcribit S. Boniſacius, & illatis Romæ Sanctorum plurimis exuviis Germaniam beat.*

739 259 *Borealium omnium Regnorum Pipino Reg. parentium, ſed & Friſiæ, atque Daniæ Apoſtolus moritur S. VVilibrordus.*

740 260 *S. Ina Rex Saxonum occidental. Vectigale Regnum Eccleſiæ facit, eandem mirè ornat, & Monachum profeſſus ſanctitate vitæ eminet.*

741 261 *S. Boniſacii, Concilio in Germania celebrato, & Epiſcop. inſtitutis meritum ingens. Debent noſtris Titulum Chriſtianiſſimi Reges Galliæ.*

742 262 *Moritur S. Gregorius III. præliis pro fide Cathol. geſtis glorioſiſſimus, ſuccedit S. Zacharias noſter, illicò mirè meritus.*

743 263 *Sabinenſe, Narnienſe, Auximanum, Anconitanum patrimonium Sanct. Petro per Zachariam PP. partum. Concilium celebratur à S. Boniſacio Grandi peſte Hæreſum Adalberti, & Clementis per S. Boniſacium Germania liberatur. Iterum idem Concilium celebrat.*

744 264 *Concilio Romæ celebrato Eccleſiaſticam diſciplinam reſtituit S. Zacharias PP. Fuldenſe cænobium de univerſo meritiſſimum.*

745 265 *Metropolitanæ ſedis Moguntinæ initia S. Boniſacio noſtro debentur. Idem mire Germaniæ, & Angliæ conſulit.*

746 266 *Iterum duo potentiſſimi Epiſcopatus inſtituti, Aiſtettenſis, & Herbipolenſis S. Boniſacio debentur.*

747 267 *Salutem in cucullo quærit Carolomannus potentiſſimus Auſtraſiæ Rex, in quo ſanctitate eximia claret.*

748 268 *Reſtituta rurſum per Germanias Monachica diſciplina mirificè conſulit ordini, & orbi S. Boniſacius.*

749 269 *Saxones VVeſtphaloſque Eccleſiæ imminentes è cælo triumphat S. Svvitpertus. Hæreſim peſſimam Gnaphæi jugulat S. Ioannes Damaſcenus.*

750 270 *Cucullo ſanctitatem, ſive profectus tanti opem debent Rachiſius, Theſia, & Tatruda Longobard. Reges.*

751 271 *S. Boniſacii ingentia de Germanis, & Moguntina inprimis Archiepiſcopali cathedra merita.*

752 272 *In inclytum Regem Pipinum ejuſque digniſſimam familiam Regnum Galliarum transfert S. Zacharias Papa.*

753 273 *Multa millia Chriſto, ejuſque Eccleſiæ aggregat in Friſia Sanct. Boniſacius noſter.*

754 274 *Vniverſale quaſi ſtudium Germaniæ primum apud Fuldam per noſtros inducitur atque propagatur.*

755 275 *S. Boniſacius Germanorum, & Friſonum meritiſsimus Apoſtolus, merita immenſa ſanguine condecorat.*

756 276 *Iterum alius è noſtris Saxoniæ Apoſtolus, S. Sturmio in ejus gentis converſione ſtrenuè deſudat.*

757 277 *Diſſolutam Cleri diſciplinam ſummo Eccleſiæ bono coercet S. Stephanus noſter Pont. Max.*

758 278 *Potentiſſimi Reges, & Principes fluctibus ſæculi emergentes portu Religionis excipiuntur.*

759 279 *Germaniam fama ſanctitatis implet S. Othmarus à quo æternus redundat Sangallenſi cœnobio per ipſum reſtituto, & præcipuè exculto honor.*

760 280 *Perpetuis ferè in hodiernam uſque diem S. Othmarus Hæreticos confundit miraculis.*

761 281 *Publico ſacrarum litterarum Gymnaſio Eboraci inſtituto, & Bibliotheca comparata inſigniter de Regno Angliæ meretur S. Egbertus noſter.*

762 282 *Scriptis ſuis mirificè prodeſt Eccleſiæ egregius Doctor Venerabilis Beda noſter, cujus ſuperſtitis lectiones in Eccleſia publicè recitantur.*

763 283 *Archimagiſter univerſi, & ſummus litterarum Dictator Alcuinus diverſas per provincias immortaliter meretur.*

764 284 *Ex multis cœnobiorum millibus tota ſanctorum legiones, mundo Numen conciliant.*

765 285 *Æternum orbis, & Eccleſia debet S. Gregorio noſtro Trajectenſium Epiſcopo Dorſtradi Trajecti, &c. Apoſtolo.*

766 286 *Moritur S. & Venerabilis Beda noſter innumeris de Eccleſia univerſa meritis locupletiſſimus.*

767 287 *Orientem noſtri rurſum ſanguine ſuo purpurant, & pro SS. Imaginibus glorioſiſſimè decertant. S. Abel noſter Archiepiſcopus ad converſionem gentium deſtinatus ſtrennè deſudat.*

768 288 *Eligitur Stephanus IV. illico juvandæ Eccleſiæ intenſiſſimus. Simoniacam Hæreſim profligat Etho Epiſcopus Argentoratenſis.*

769 289 *S. Stephanus egregiè conſulit Eccleſiæ graviter laboranti indicto Romæ concilio. Idem fortiſſimus Iconomachorum debellator.*

770 290 *Litterarum ſtudia toto orbe propagata, ſed & res à Carolo Magno præclarè geſtæ, etiam noſtris debentur.*

771 291 *Velut in civitatem Refugii ad cœnobia confluunt potentiſſimi rurſum Reges, & Principes.*

772 292 *Mercede æternitatis feliciſſima donatur S. Stephanus PP. plurimis erroribus profligatis meritiſſimus.*

773 | 293 *Præclarè de univerſo, & Salisburgenſibus maximè meretur S. Virgilius noſter eorundem denique Patronus à Divo Ruperto noſtro præcipuus.*

774 | 294 *Implet univerſum meritorum fama SS. Saxonum Apoſt. Lullus Archiepiſcopus Moguntinus.*

775 | 295 *Moritur Thuringiæ Dorſtad, &c. Apoſtolus S. Gregorius Epiſcopus. In Friſia convertenda ſedulo operatur S. Ludgerus noſter.*

776 | 296 *Inter præcipuos Germaniæ Apoſtolos, diſcipulus quondam, & coöperator S. Bonifacii claret S. VVilibaldus. Æterno prodigio in hodiernam diem ſanctitatem S. VValpurgis noſtræ tuetur contra Hæreticos Deus Opt. Max.*

777 | 297 *Rurſum alius è noſtris Apoſtolus, S. Sturmi claret, & interiores Saxones, quibus Evangelii fax nondum illuxerat Chriſto adducit.*

778 | 298 *Ingentia merita Alcuini noſtri ab opere maximè illo ingenti, quo tota Biblia ipſe emendavit. Nec minus ejuſdem meritum dum libros de divinis officiis elaboravit. Laus Vſuardi item à compoſitione Martyrologii.*

779 | 299 *Multa manipulorum millia Chriſti horreo illata debentur S. Ludgero, ejusque ex Ordine noſtro coapoſtolis.*

780 | 300 *VVedcrovia Chriſto Domino adducta moritur feliciſſimus Thuring. & Saxon. Apoſtolus S. Sturmio.*

781 | 301 *Aſtettenſis Vrbis initia S. VVilibaldo noſtro debentur. Initia item oppidi S. Diè, S. Deodato noſtro.*

782 | 302 *Apud DaKumenſes, Huchmarkos, & Dreienſes Idololatriam expugnat S. VVillehadus Apoſtolus.*

783 | 303 *S. Suvibertus à Saxonibus VVeſtphalisque pro eximiis meritis ſpecialis Patronus adoptatur. Circa hæc tempora plurima templa, & Cœnobia per noſtros extructa.*

784 | 304 *Elipandi graviſſimam Hæreſim profligant SS. Beatus, & Ethereus noſtri. Moritur Sanctiſſimus Salisburg. Epiſc. & Patron. S. Virgilius Carenthanorum Apoſtolatu meritiſſimus.*

785 | 305 *Rejecta Pontificatus Treverenſis oblata ſibi dignitate, Convertendorum Friſiarum laborem præfert S. Lugderus noſter.*

786 | 306 *Auguſta vindelicorum amplificata atque illuſtrata S. Simperto debetur. Varii è noſtris Epiſcopi ornant Eccleſias.*

787 | 307 *Paulus Diaconus ſummis honoribus defunctus ad Religionis portum ſe recipit. Carolo Imperatori familiariſſimus.*

788 | 308 *Initia ac felicitatem debet Bremenſis Eccleſia S. VVillehado noſtro primo ſuo Epiſcopo, & Patrono.*

789 | 309 *SS. Lugderus, & VVillehadus in Apoſtolatu ſuo ſtrenuè deſudant. Plures è Regibus cucullum ambiunt.*

790 | 310 *Meritis locupletiſſimus ad triumphos æternos evolat Friſiæ, & Saxoniæ Apoſtolus S. VVillehadus.*

791 | 311 *Moritur S. Burcardus primus Herbipolenſis Epiſcopus, Franconiæ Patronus, & Apoſtolus, à quo præſulatui illi initia. Initia celeberrimæ toto orbe Vniverſitatis Pariſienſis per noſtros, & maximè per Alcuinum.*

792 | 312 *Pari beneficio mox Italiam demerentur, instituta etiam Vniverſitate Papienſi, agente inprimis Ioanne Scoto.*

793 | 313 *Honori SS. Trinitatis, feſta ipſius propagato, & Officio compoſito conſulit noſter Alcuinus.*

794 | 314 *Æterno merito ſe Eccleſiæ commendat B. Paulus Diaconus Officium Eccleſiaſticum componens, & ſcriptis plurimis Eccleſiam illuſtrans.*

795 | 315 *Initia noſtris debet, ſed & felices ſucceſſus Paderbornenſis Epiſcopatus hoc anno.*

796 | 316 *Reſtitutis atq; ornatis per Vrbem Baſilicis, ſed & Clero atq; populo ope & opibus conſulens egregiè meretur de omnibus S. Leo noſter Pont. Max.*

797 | 317 *Alcuini rurſum ingentia merita, à compoſitione inprimis Miſſarum Votivarum, & relictis ingenii monimentis.*

798 | 318 *Merita ſua univerſo commendat quadriga ſcientiæ omnis, Clemens, Rhabanus, Claudius, & Ioannes Scotus noſtri.*

799 | 319 *Speculum admirandæ prorſus, patientiæ S. Leo III. pro juſtitia indignè excœcatur, & miraculo incolumis à Numine Eccleſiæ redditur.*

800 320 *Immortali merito longè meritiſſimus de Occidente univerſo S. Leo noſter, illuc Imperio Occidentali translato.*

801 321 *Debet Leoni noſtro PP. Eccleſia univerſa, Rogationes, ſive tridui ante Aſcenſionem ritum ſolemnem. Moravi ad fidem converſi per S. Goduvinum.*

802 322 *S. Ludgerus è Friſia ad uſque confinia Daniæ excurrens Foſeteslandiam Eccleſiæ adjungit.*

803 323 *Haytho, & VValda Epiſcopi orbi univerſo auctoritate, & conſilio profunt. In Haythonis gratiam urbis Baſileenſis Dominium Præſulatus adjectum, ipſe alter fundator habitus, &c.*

804 324 *Noſtris originem, famam, gratias debet celeberrima rurſum cathedralis Eccleſia Valpueſta in Hiſpania.*

805 325 *Plurima per Gallias atque Germaniam erecta Xenodochia æterno debito noſtris obligantur. Omnes longe lateque provinciæ Scotis Monachis implentur, indè ſummo Eccleſiæ bono diverſis Cathedris, viri ſanctiſſimi præficiuntur.*

806 326 *Relictis Epiſcopatibus plurimi paſſim ad cœnobia confluunt, hoc ipſo tempore in ſola Anglia plures Epiſcopi Regulam amplectuntur.*

807 327 *Galliæ atque Italiæ ingens felicitas adminiſtrante pro Pipino juniore provincias S. Adelardo noſtro. Spoletum & Beneventum æternum obligantur S. Adelardo per eum inter ſe reconciliata.*

808 328 *Arnulphus Nortumbriæ Rex per noſtros Regno reſtitutus. Infinita ex ordine lumina exſplendeſcunt.*

809 329 *Moritur S. Ludgerus Protoepiſcopus Monaſterienſis, Apoſtolus Saxonum, &c. Vlmæ urbis ſplendor, & incrementa noſtris debita.*

810 330 *S. VVilhelmo noſtro Gellonenſi Monacho debetur Gallia à Saracenis liberata. Schola Augienſis Germaniæ utiliſſima.*

811 331 *Incredibilis numerus orbis Principum hoc ipſo tempore Mundi fluctibus exemptorum.*

812 332 *Scholis plurimis per Europam inſtitutis æternum noſtri merentur: adeo ut ſola Gallia antiquis Romanis, & Athenienſibus æquaretur.*

813 333 *Graviſſimo Reip. Chriſtianæ in negotio tractandæ pacis cum Imp. Conſtantinop. ſtrenuè laborat Hamultarius noſter.*

814 334 *Germania exuta barbarie, ita bonis artibus floret, ut non illata, ſed inter noſtros natæ viderentur. Sub Carolo Magno, felicitatem ſuam univerſus mundus noſtris debet, vel ipſo quidem Carolo teſte.*

815 335 *Initia, incrementa, jura, immunitatemque noſtris debet præclara urbs Lucernenſis in Helvetia. Theologiæ, & Humaniorum litterarum ſtudium primus Lugduni inſtituit Leidradus, noſter Epiſc.*

816 336 *Septentrioni novum ſydus illuceſcit Magnus ille Apoſtolus noſter S. Anſcharius. Compoſtellana Eccleſia, Epiſcopalem, Ovetenſis Archiepiſcopalem honorem S. Leoni tertio debent.*

817 337 *Sanctitatem Eccleſiæ commendant vitæ SS. exemplo poſt mortem S. Leonis III. Sanct. Stephanus V. & hoc anno electus poſt ipſum Sanct. Paſchalis I. ordinis noſtri Monachi.*

818 338 *De Oriente univerſo multis modis hoc anno meritiſſimus Sanct. Paſchalis noſter Primus.*

819 339 *Civitas Refugii, & Aſylum Chriſtianæ libertatis Caſinum à Baronio ſub hæc tempora deprædicatur. Floret Magnus æque venerabilis Italiæ Beda vir meritiſſimus.*

820 340 *Per Saxoniam Apoſtolica prædicatione plurimum deſudat Sanct. Kortilla Abbas Amarbaricanus.*

821 341 *Fons Conſilii, & Iuſtitiæ Regula appellatus S. Adelardus, ut prodeſſet ab univerſo Galliæ Regno revocatus. Immenſitate ſcientiarum prodeſt Rhabanus noſter. Titulus Card. S. Cæciliæ noſtris debetur.*

822 342 *Imperatori, ut publicè pœnitentiam ſuſciperet, auctor eſt S. Adelardus, idem columen Regni Galliæ prædicatur.*

Inſti-

823 343 *Ineſtimabilia S. Paſchalis noſtri PP. merita ob auctum Patrimonium S. Petri, & liberam Romanorum Pontificum, & Epiſcoporum electionem, &c.*

824 344 *Rurſum miranda merita S. Paſchalis I. ſtipendia Clerici aucta æternùm debent, ſed & cᴀptıvı tranſmarini libertatem.*

825 345 *Gotthia cum ſuo Rege Olao ad Chriſtum converſa. Mox & Suecia cum ſuo Rege, ſed & Regiones finitimæ Chriſto adducta per S. Anſgarium noſtrum.*

826 346 *Daniæ Rex Haraldus Chriſto dat nomen, laborat ſtrenuè in ejus Regno S. Anſgarius.*

827 347 *Potentiſſimus Epiſcopatus Vpſalenſis in Suecia, ut & alij plures ibidem noſtris initia debent. Meretur de Eccleſia univerſa B. Hamularius.*

828 348 *Egregium Eccleſiæ ornamentum Pontificum Romanorum ſanctitas, quam dum præeſſent noſtri inſigniter conſervavere, hocque anno S. Valentino noſtro ſucceſſit S. Gregorius IV. meritis graviſſimus.*

829 349 *Oſtia Tiberina à Gregorio noſtro munita, & Italia contra Saracenos ſtrenuè defenſa.*

830 350 *S. Theodulphus noſter Eccleſiæ prodeſt. Hirſangiæ cœnobium conditum, ex quo meritorum dein immenſitas.*

831 351 *Scholas per Daniam inſtituit S. Anſgarius, & ad eruditionem etiam pueros coemit. Pluresè noſtris Martyres.*

832 352 *Immortaliter ipſi etiam mortui debent Hamulario noſtro verè Fortunato inſtituto & compoſito officio mortuorum. Amaburg: Tranſalbinatum Metropolis Primatus ſui dignitatem Ansgario noſtro debet.*

833 353 *Ad graviſſimas diſſenſiones Ludovicum inter Imperatorem ejuſque filios componendas S. Gregorius noſter Summus Pontifex ipſe in Gallias proficiſcitur.*

834 354 *Drogo noſter Metenſis Pontifex ex Monacho Luxovienſi Imperium, & Gallias ab interitu vindicat.*

835 355 *De cælo ipſo, & cælitibus omnibus præclariſſimè meretur S. Gregorius IV. inſtituto Omnium Sanctorum feſto.*

836 356 *Moritur Academiarum orbis præcipuarum inſtitutor, Rector atque animus Magnus ille noſter Alcuinus.*

837 357 *Græcarum litterarum ſtudium invehit Germaniæ Rhabanus noſter. Noſtri paſſim publicè docent.*

838 358 *Corſica Inſula ſalutem ſuorum, ac vitam debet Sanct. Gregorio noſtro à Saracenis erepta.*

839 359 *Rurſum diſſenſiones graviſſimas in Regno Galliarum componit S. Gregorius noſter, & Eccleſiæ conſulit.*

840 360 *Ingens Sanctorum, & Doctorum* [illegible] *d. copia Eccleſiam ornat. Corpus S. Bartholomæi inventum noſtrorum precibus.*

841 361 *Præcipuus Homiliarum declamator, ſingulare ordinis atque Sydus Haymo Halberſtadenſis claret.*

842 362 *Primus, & præcipuus Helſingorum Apoſtolus S. Stephanus Corbeienſi Monachus ſtrenuè meretur.*

843 363 *Immortale atque digniſſimum tanto viro meritum Strabonis noſtri, cui primum debetur Gloſſa ordinaria comportata.*

844 364 *Bremenſem Cathedram ex Epiſcopali Metropolitanam effectam Saxones Sanct. Anſgario noſtro debent. Felicitas Hiſpaniæ jure ſanctitati Alphonſi Regis noſtri adſcribenda.*

845 365 *Magni illius Hinckmari Rhemenſis Archiepiſcopi, & Hilduini Abbatis ingentia de Gallis merita.*

846 366 *Freculphus Luxovienſis totius ſæculi decus, immortalibus ingenii monimentis æternum orbi prodeſt.*

847 367 *Libertatem eligendi Pont. Roman. rurſum periclitantem æterno merito redimit S. Leo noſter IV. idem illibata Imperio jura Cæſaribus promittit: grandi peſte, ſed & incendio urbem liberat, &c.*

848 368 *Concilio Moguntiæ celebrato inſigniter de Germania Rhabanus meretur. Idem à peſtilentiſſima Godſcalci Hæreſiarchæ lue eandem vindicat.*

849 369 *Inſigni victoria Divinis Myſteriis armatis legionibus noſtris Saracenos debellat S. Leo noſter.*

Leo

Digitized by Google

850 370 *Leo Pontifex Eccleſias urbis reſtituit. Hiſpanias illuſtri certamine animat, & ſanguine ſuo ornat S. Perfectus M.*

851 371 *Anglia univerſa Tributaria fit Romanæ Eccleſiæ, ita permoto ſanctitate S. Leonis PP. Rege ejusdem Addulpho. Rurſum plures è noſtris pro fide in Hiſpania occumbunt.*

852 372 *Rurſum noſtri Hiſpanias ſuo ſanguine excolunt. E Gallia Godſcalci Hæreſim Hincmarus eliminat.*

853 373 *Romæ Concilio celebrato inſigniter Eccleſiæ conſulit S. Leo. In Galliis atque Hiſpaniis plures è noſtris Martyres.*

854 374 *Centumcellenſe oppidum everſum à Saracenis, reſtitutũ, & plura alia loca munita debentur S. Leoni noſtro. Debet eodem tempore initia ſua, & omnem exinde felicitatem, noſtris Tigurinorum Metropolis.*

855 375 *Lotharius Imp. portu Religionis excipitur, S. Leo moritur cui vitam atque opes Italia debet. S. Petrus noſter converſioni gentium intentus Martyrio pro laboribus coronatur.*

856 376 *Rurſum apud Friſones alius è noſtris Apoſtolicos labores glorioſo fine Martyrii conſumat S. Hieron. Plures item in Hiſpania Martyres. Baſſacio Abbati Caſinenſi debetur Campania à Saracenis liberata. Rhabano Univerſus orbis debet Iſogrammatica expoſitionis S. Scripturæ inventionem, & alia plurima Gallia, & Germania.*

857 377 *Indicta Moguntiæ Synodo præclarè meretur Carolus noſter ibidem Archiepiſcopus. Cella, & Epiſcopicella oppida condita noſtris originem referunt.*

858 378 *Bremenſem & Hamburgenſem Cathedras copulatas, & ſucceſſores vicarios Sed. Apoſt. in omnibus gentibus Danorum, Suecorum, Sclavorum, &c. conſtitutos S. Ansgario noſtro debetur. Iterum relapſos ſub uno Rege ad gentiliſmum Danos revocat, & Regem ipſum convertit S. Anſgarius.*

859 379 *Rurſum in Hiſpania purpura ſanguinis noſtrorum Eccleſiæ decorem commendat. Occumbit glorioſus ille S. Eulogius noſter.*

860 380 *S. Remberti Apoſtolatu in Dania glorioſus hic annus. Collegia, Xenodochia, &c. per ſeptentrionem plurima extruit S. Angarius.*

861 381 *S. Berthartus Abbas Caſinenſis plurimos labores ſuſcipit ad Italiam à Saracenis liberandam.*

862 382 *Viri ſanctitate atque doctrina præſtantiſſimi ex ordine noſtro Eccleſiæ mirum in modum conſulunt.*

863 383 *Germaniam ſuo ſanguine tingit S. Meinardus noſter à quo initia digniſſimi Einſidlenſis cænobii, ex quo infinita in orbem merita redundarunt.*

864 384 *Regum ac Principum plurimi [illegible] utem in cucullo quærunt, in S. Galli unico cænobio 200. ſeu 300. ſanctitatis nomine eodem tempore celebrantur.*

865 385 *Moritur Maximus Sueciæ, Gotthiæ, Daniæ omniumque Aquilonarium Apoſtolus SS. Anſgarius.*

866 386 *Ex Scholis noſtrorum virorum doctiſſimorum agmina prodeunt. Cantum Muſicum varia modulatione primus in Germania componit Ioannes noſter Monachus, diſcipulus Rhabani.*

867 387 *Immenſi penè labores, & merita innumera Sanct. Remberti noſtri in converſione gentium, & liberatione captivorum.*

868 388 *Hinckmarus noſter cauſam Eccleſiæ apud Reges ſummo ejusdem bono agit, & æternum meretur. Diligentia noſtrorum omnis Hiſtoria, unica lux temporum, in orbe ſubſiſtit, & conſervatur.*

869 389 *Convertendis Bulgaris noſtri egregiam operam navant, quorum Rex Trebellius Monachum induit.*

870 390 *Anglia, & Scotia Regna noſtrorum ſanguine fæcundantur. Ingens Heroiſſarum SS. Virginum conſtantia.*

871 391 *Anſegiſi Senonenſis Archiepiſcopi æternum ab inſigni exemplo meritum, inter alia legibus Francorum in volumen collectis. Gallia florentiſſima, & feliciſſima ſanctorum, & Doctorum ex ordine noſtro copia.*

872 392 *Neque minor Germaniæ felicitas ex tantorum virorum multitudine.*

873 393 *S. Adalgarus incredibili labore in Dania, Suecia, Gothia deſudat. Burgundia multum debet Yſoni noſtro.*

S. Salo-

874 394 *S. Salomon ex Rege Britanniæ minoris Monachus, hoc anno Eccleſiam ſuo etiam ſanguine honorat.*

875 395 *Corbeienſes Monachi multas Slavorum provincias, & Rugianos inprimis ad fidem Chriſti vocant.*

876 396 *Noſtri ex Hibernia catervatim in Gallias, & Germaniam effunduntur, & cathedras ſcholaſque beant.*

877 397 *Hinckmarus Regno Galliarum utilior quam Reges ipſi, inſtruendo eoſdem æternum meretur, relictis maximè eis ſua opera monumentis.*

878 398 *Regnum Angliæ vaſtum incultumque à noſtris denuo reſtituitur, excoliturque, & Rex veniam à Deo obtinet.*

879 399 *Giero Danarum Rex, precibus S. Neoti merentibus, inſigni clade profligatur, atque exin Chriſto dat nomen.*

880 400 *Oxonienſem celeberrimam Academiam inſtitutam Angli Sanct. Neoti noſtro debet, ſive potius ejus ſplendorem, ac reſtitutionem pridem per noſtros inſtitutæ.*

881 401 *Ingens Martyrum ex ordine numerus per Hiſpan. Gallias, Belgiumque. Fraudem Græcorum nequiſſimum detegit Ioannes Diaconus.*

882 402 *Hæreſim prædeſtinatorum convincit Hinckmarus noſter. Rurſum totæ Martyrum legiones ex Ordine cælo adſcriptæ.*

883 403 *Scholas ipſas purpura Sanguinis ſui ornat S. Ioannes Scotus noſter à diſcipulis lente confoſſus.*

884 404 *Ingens Monachorum, ex univerſa Italia, confluentium, Caſini cum Berthario Martyria afficitur multitudo.*

885 405 *Immenſa in orbem utilitas per noſtros redundavit: inſtituta Confraternitate fratrum vulgo Conſcriptorum, in quam Impp. & Reges potentiſſimi adſcripti, & pietas longè lateque propagata.*

886 406 *Rhemenſium Scholarum auctor Fulco noſter Archiepiſc. idem multis nominibus de Gallis meretur.*

887 407 *Iterum toti Martyrum exercitus ex Ord. noſtro; Salum Gemeticum Monaſter. nongentos una die victimas conſecrat.*

888 408 *Moritur Magnus ille Danorum Apoſtolus S. Rembertus. Conditum in Monte Serrato Cænobium ex quo immenſa meritorum copia in orbem dimanavit.*

889 409 *Apoſtolatum ſuum Martyrio conſummat glorioſiſſimus Sueciæ, Gothiæ, & Helſingæ Apoſtolus S. Stephanus. In iiſdem Regionibus haud impari fructu labores proſequuntur SS. Otgerus & Adalwardus noſtri.*

890 410 *S. Samſon Abbas S. Zoili, ſtrenuè pro Eccleſia contra Saracenos pugnat, & Mahometi ſectam debellat.*

891 411 *B. Sunderoldus Archiep. Moguntinus pro patria occumbit. Succedit totius Germaniæ bono maximo Hattho.*

892 412 *Rurſum de Eccleſia merentur ſtrenuè, eamque extolunt plurimi noſtri Martyres.*

893 413 *Imminenti Eccleſiæ ruinæ ut ſubveniat Fulconem noſtrum hortatur Summus Pontifex. Idem ſuæ etiam Eccleſiæ æterno merito proſpicit.*

894 414 *B. Fulco Galliæ regno inſigniter conſulit, & pro eo indigna patitur, plures è regibus cuculla beantur.*

895 415 *Concilium Triburienſe opera noſtrorum utiliſſimum. De Germania atque Ratiſbona meritiſſimus B. Tuto noſter.*

896 416 *Salomon Conſtantienſis, & Hattho Moguntiæ Præſules univerſum cum Cæſare adminiſtrant.*

897 417 *Friderico noſtro Patriarchæ Aquileienſi Magna Virginum Virgo, & Eccleſia debet feſtum Conceptionis B. Mariæ Virg.*

898 418 *Adalgarius, & VViggarius Apoſtoli noſtri; ille in Suecia ac Dania; iſte in Helvetia præclarè merentur. Debet ſe totam rurſum Gallia Fulconi noſtro, & Odonis Tyranni, & Nortmannorum illuvie liberata.*

899 419 *Agrum Friſiæ Apoſtolico labore percolit S. Radbodus noſter Trajectenſis Epiſcopus.*

900 420 *Illuſtriſſimo Martyrio innumera merita coronat S. Fulco noſter pro defenſione libertatis Eccleſiaſticæ occiſus.*

901 421 *Incredibili Martyrum copia ex Ordine noſtro Eccleſia exornatur, & Sicilia maxi-* 931
me fœcundatur.
902 422 *Pro defenſione Religionis, & libertatis Eccleſiaſticæ S. Grimbaldus fortiter cer-* 932
tans in exilium actus moritur.
903 423 *Iterum plurimo noſtrorum ſanguine ager Dominicus impinguatur.* 933
904 424 *Doctoratu ſuo, & Hymnorum ab Eccleſia receptorum compoſitione inſigniter me-*
retur B. Ratpertus Monachus. 934
905 425 *Ioannes IX. Pont. Max. Eccleſiam afflictiſſimam recreat, & tribus conciliis cele-*
bratis plurimum juvat. 935
906 426 *Copioſiſſimus triumphis Martyrum noſtrorum denuo hic annus. Immortale*
noſtrorum meritum ob innumeram librorum copiam poſteritati tranſmiſſam. 936
907 427 *Ex ore Tutelonis noſtri varios Eccleſia cantus excepit, hodieque cum ejuſdem me-*
rito uſurpat.
908 428 *Conſtantia Vrbs ad Rhenum atque lacum Bodamicum auctam ſe atque exorna-*
tam debet Salomoni Epiſcopo.
909 429 *Moritur inſignis Sueciæ, Gotthiæ, Friſiæ, &c. Apoſtolus S. Adalgarius, cui ſucce-*
dit in Apoſtolatu S. Hogerus. 937
910 430 *Conditur Sanctiſſimum Cluniacenſe Cœnobium, quod totos paulo poſt Sanctorum*
exercitus cœlo tranſcripſit. 938
911 431 *De Principibus ac Magnatibus Germaniæ meritiſſimum Augia Cœnobium, totas*
cohortes eo ano ſæculi eductos recipit. 939
912 432 *Germaniam inſigniter demeretur S. Notkerus Balbudus, quem Impp. in rebus*
graviſſimis conſulebant. 940
913 433 *Moritur graviſſimis de Imperio meritis locupletiſſimus Hattho Archiep. vulgo*
ſecundus Imperator dictus. 941
914 434 *Salomoni noſtro, Pontifici ſuo, Eccleſia Conſtantienſis, jura ſua, & bona ſervata*
debet, & inſidiantibus prærepta.
915 435 *Magnus Saxonum, Suecorum, Danorum, &c. Apoſtolus S. Hogerus, poſt longos* 942
labores præmia æterna recipit.
916 436 *Sanctiſſimus VVimo noſter Bremenſis Archiepiſcopus efferatiſſimos Gothiæ popu-* 943
los Eccleſiæ reducit.
917 437 *Poſt innumeros apud Friſios labores ad quietem vocatur Sanctiſſimus Friſiæ Apo-* 944
ſtolus Radbodus. 945
918 438 *Debet ampliſſima Diœceſis Conſtantienſis Salomoni noſtro Epiſcopo S. Pelagii Pa-*
troni ſui exuvias, &c. 946
919 439 *Moritur de Imperio univerſo atque inprimis Germania, & Conſtantia ſua meri-*
tiſſimus idem S. Salomon. 947
920 440 *Albanenſe in Hiſpan. & S. Flori in Arvernia Cœnobia conduntur, quibus originē*
ſuam referunt cognomines duo potentiſſimi Epiſcopatus. 948
921 441 *De Germania æternum meretur Otfridus Monachus noſter, qui patriam linguam*
ab interitu revocavit.
922 442 *Diverſi paſſim Epiſcopatus felicitatem noſtris debent. Ruthgerus Archiep. Tre-* 949
ver. Decretorum librum utiliſſimum collegit.
923 443 *Regino noſter Prumienſis opus de Eccleſiaſtica diſciplina abſolvens, tam mirè ad-*
juvat, & propagat. 950
924 444 *Miſnenſis Saxoniæ Cathedra Originem ſuam, & ſplendorem noſtris debet.*
925 445 *Germaniam iterum Martyres noſtri ſuo ſanguine ornant atque impinguant.* 951
926 446 *Quod nec Imperator hoc tempore præſumeret ſolus S. Guibertus noſter Vngaro-*
rum exercitui occurrens eosdem redarguens plurimos Chriſto adduxit. 952
927 447 *Conſilia B. Hildeberti noſtri Ottho Imper. & Imperium univerſum nititur, &*
juvatur. 953
928 448 *Contra Anthropomorphitarum Hæreſim Eccleſiam conſtantiſſimè propugnat B.*
Ratherius noſter. 954
929 449 *Quedlinburgenſe illud ſanctiſſimum Cœnobium conditum, cui tota Principum*
Germanorum cohortes ſalutem ſuam referre conſtat. 955
930 450 *Relapſos ad Gentiliſmum Danos cum Inſulis omnibus adjacentibus ad Chriſtum*
reducit S. VVimo noſter.

Sacra-

931 451 *Sacramentariorum Hæreſi inſigniter occurrit B. Ratherius. Reges & Reginæ plurimæ ſalutem in cucullo quærunt.*

932 452 *Devictis Saracenis, liberata atque pacata Italia, ſaluti ſuæ in Cœnobio conſulit B. Vrſus Participatius.*

933 453 *Nordmannos ac Suecos Chriſti Eccleſiæ immortali merito aggregat S. VVimo Apoſtolus noſter.*

934 454 *Plures egregia Sanctitate Epiſcopi vitæ exemplo, & grandibus meritis ſuæ cathedræ, & Eccleſiæ univerſæ plurimum proſunt.*

935 455 *Cauſæ, & negotia univerſi ad Cluniacenſes Monachos deferuntur, atque iiſdem commendantur.*

936 456 *Hugone Rege, & Alberico inter ſe conciliatis gravi internecione Italiam liberat S. Odo. Idem diſciplinam Eccleſiaſticam in Italia collapſam reſtituit. Moritur magnus ille noſter Danorum, Gothorum, Suecorum, Sclavorum, Cimbrorum, & Scytharum Apoſtolus S. Vnni.*

Ottho Magnus Imperator primus Germanorum à Sanct. Hildeberto noſtro inauguratur.

937 457 *Flandriæ Eccleſiæ plurimum debent Tranſmaro Tornacenſi Epiſcopo, eas in libertatem aſſerente.*

938 458 *S. VVenceslaus noſter Bohemiæ Dux Martyr occumbit. S. Odo miraculis ac ſanctioris vitæ exemplo plures ad ſaniora revocat.*

939 459 *Grandi fructu univerſi Belgii collapſam reſtituit paſſim diſciplinam S. Gerardus Bronienſis.*

940 460 *Plurimum debet S. Dunſtano noſtro, ſed & vitam eidem debet hoc anno Rex Edmundus.*

941 461 *Admirandus in Eccleſiam redundat fructus 2000. Cœnobiorum ſe Sanctiſſimo Odoni noſtro ſubjicientibus, & catervatim naufragis ſæculi portu Religionis in tutum receptis.*

942 462 *Rurſum in componenda Italia pace laborat S. Odo, & plurimis aliis titulis præclariſſimè meretur.*

943 463 *Salutem in cucullo quærit Conſtantinus III. Scotiæ Rex Sanctitate vitæ plurimū Orbi proſunt.*

944 464 *Hugo Italiæ Rex poſt vigeſimum Imperii annum Religionis portu recipitur.*

945 465 *Bohemia, S. Ioannis Pennenſis Cœnobii Monachus denuo debet lumen fidei communicatum.*

946 466 *Iterum Angliæ Regnum longè feliciſſimum, Edredo Rege, ſeque Regnumque S. Dunſtano noſtro ſubjiciente.*

947 467 *S. Ælphegus VVintonienſis in Anglia Epiſcopus de eodem Regno meritiſſimus in cælum abit. Noſtri exorientes Hæreſes opprimunt feliciter.*

948 468 *Chriſtus Dominus Cœlo deſcendens ipſe conſecrat Sacellum B. M. V. Einſidlenſe, ab ipſo cœnobio, & ejus Monachis ingentia dein in Germaniam beneficia propagata.*

949 469 *Artaldo noſtro Archiepiſcopo ſuo Rhemenſes debent præter plurima Comitatum Rhemenſem, &c. Eidem Gallia univerſa plurimum obſtricta. Plures Reges cucullum amplexi.*

950 470 *VVormatienſis Cathedra in gratiam Annonis noſtri liberaliſſimè aucta. Sic & alia plurima.*

951 471 *Reges ac Principes plures cucullo tecti de ſæculo triumphant. Templa, & Xenodochia aucta in Vrbe Conſtantienſi S. Conrado noſtro debentur.*

952 472 *Scholarum apud noſtros ingens, & inexplicabilis utilitas, ex quibus hoc tempore Sanctorum ac Doctorum tota agmina prodiere.*

953 473 *Debet initia Annoni, & progreſſus, reliquis D. Galli Abbatibus, opulentiſſima hodie Vrbe Sangallenſis.*

954 474 *Otthonem Regem, filiumque ejus Luitolphum paratis exercitibus inter ſe concurſuros conciliat S. Adalricus.*

955 475 *Merſeburgenſis potentiſſimi Epiſcopatus initia noſtris debentur: Sed & Victoria de Vngaris relata.*

S. Dunſtanus dum Regem à ſceleribus revocat, exilio mulctatur. Inde Regnum penè omne concidit, quoad deturbata Rege, Dunſtanus revocatur.

956 476 *Univerſum cumulat, & prodigioſè factis mirificè exornat Sanct. Majolus Abbas Cluniacenſis.*

957 477 *Feliciſſimum rurſus Regnum Angliæ, dum S. Dunſtano Edgarus Rex ſeipſum, & Regnum ſubjicit.*

958 478 *Moritur meritiſſimus ille de Belgio S. Gerardus, Abbas Bronienſis, qui in hodiernam uſque diem grandibus prodigiis mereri nunquam deſiit.*

960 480 *S. Adelbertus noſter in cauſa fidei apud Ruſſos graviſſima patitur. S. Dunſtanus illuſtri exemplo Pontificem perditiſſimum veneratur.*

961 481 *VVidichindo noſtro æternum obligata poſteritas omnis ob Hiſtoriam. Principes plures portam Religionis ſubeunt.*

962 482 *S. Guiberto noſtro præter plurima quæ ipſi debentur, referenda initia oppidi Gemblacenſis. Verè aureum ſuum Chronicon ſcribit Flodoardus.*

963 483 *S. Ethelvvoldus noſter meritorum immenſitate celebratiſſimus Angliæ Regno prodeſt.*

964 484 *S. Oſvvaldus noſter VVigornienſis Epiſcopus acerrimus inferi debellator Eccleſiam illuſtrat.*

965 485 *VVilla Italiæ Regina cucullo Regnum poſthabet. Principes Germaniæ Sanct. Galli Monachis ad pietatem accenduntur, atque inde ingens Imperio bonum accreſcit.*

966 486 *Meretur de Univerſo imperio præclariſſimè Hattho noſter Moguntinus Archiepiſcopus.*

967 487 *Innumerum pauperum multitudinem ab interitu vindicat Sanct. Ethelvvoldus. Eckardus Sanct. Galli Monachus Otthonem juniorem Imperio educat atque informat.*

968 488 *Milverburgenſis in Miſnia Epiſcopatus noſtris originem debet. In converſione gentium ſedulus S. Adelbertus.*

969 489 *Primus è noſtris Merſeburgenſium Epiſcopus Boſa Eccleſiam ornat. In Cœnobio admirandam conſequitur ſanctitatem S. Mathildis Imperatrix.*

970 490 *Incredibili fructu opera S. Dunſtani Concilium Generale adverſus incontinentiam clericorum celebratur, cui ipſe præſidere à Ioanne Pontif. Maxim. jubetur.*

Idem Sanct. Dunſtanus inaudita planè conſtantia Regem Edgarum corripit, & punit.

971 491 *Primus Magdeburgenſium Archipontifex cathedram miranda ſanctitate exornat S. Adalbertus noſter. Plurimam debent SS. Ethelvvoldo, & Honeſto noſtris Eccleſiæ Vvintonienſis, & Ravennatenſis.*

972 492 *Moritur B. Ratherius noſter inſignis, extirpator Hæreſis. Anthropomorphitarum, veritatis zelator, Principumque terror.*

973 493 *Summa enitet in Cœnobio vitæ ſanctitate Adelheidis Otthonis Magni Imper. quondam Conjux. Gliſcentibus Hæreſibus Euchariſtico Sacramento inſidiantibus ſtrenuè noſtri occurrunt.*

974 494 *Splendidiſſimum Eccleſiæ univerſæ atque orbi ſydus illuceſcit Sanctiſſimus Romualdus noſter.*

975 495 *Sententia pendentis in Cruce Chriſti Imaginis Monachorum cauſa in Cathedralium Eccleſiarum poſſeſſione defenditur.*

976 496 *Digniſſimum Apoſtoli VVandalorum Titulum meretur S. Adalbertus noſter.*

977 497 *S. Ingelmundus Renemarienſium Apoſtolus celebratus, qui etiam à morte plurimum meretur.*

978 498 *Summo univerſi bono ſe longè lateque extendit Congregatio Camaldulenſium, cui dat nomen Petrus Vrſealus Saracenorum domitor.*

979 499 *Miranda S. Dunſtani contra Regem conſtantia. Monachorum inſignia de Angliæ Regno merita.*

980 500 *S. VVolfgangus noſter celebratus. De Vngaris primus eorum Apoſtolus præclariſſimè meretur.*

981 501 *Schola Magdeburgenſes opera S. Adalberti plurimùm efflorèſcunt, & orbi proſunt.*

982 | 502 *Inſigni opera ac labore Bohemorum Apoſtoli nomen lucratur Sanctiſſimus Adalbertus noſter.*

Hildesheimenſis Eccleſia, & canonici opem ac ſortem ſuam debent Othvvino noſtro Epiſcopo.

983 | 503 *Moritur S.Adalbertus Apoſtolus VVandaliæ, Ethelredo Regi pro Eccleſiæ libertate ſe conſtantiſſime opponit B.Dunſtanus.*

984 | 504 *Sanctiſſima Editha Regina Monacha noſtra moritur, cui debet ſe ipſum ab interitu liberatum Rex Canutus.*

985 | 505 *Viri ex Ordine doctiſſimi Hæreſes rurſum profligant, & de Hiſtoria æternum merentur.*

986 | 506 *B.Miladæ noſtræ, Bohemiæ Duciſſæ, primas Scholas publicas debent Boemi. Claret doctiſſima illa Roſvvidis.*

987 | 507 *Claret VVitegovius Abbas Augienſis, ob merita, vulgo Os & manus Regis. Prima, item inter catholicas columnas.*

988 | 508 *Inſignis Germaniæ, & finitimarum Regionum Apoſtolus S.Lubentius Bremenſis claret.*

Moritur mirificus ille Dunſtanus noſter Cantuar. Archiepiſcopus. Vir verè Apoſtolicus.

989 | 509 *S.Adalbertus ſummis Boemorum votis ad Apoſtolatum ſuum revocatus, Pontificis, & Synodi juſſu redire cogitur, & ſtrenuè laborat.*

990 | 510 *S. Adalbertus idem Geiſa Duce ad fidem converſo Vngariæ etiam Apoſtolatum meretur.*

991 | 511 *Tribuno Memo Monacho noſtro, quondam ſuo Duci Veneti Patriam debent contra Otthonem Imper. defenſam. Compoſtellana Cathedralis Eccleſia, adeoque S. Iacobus, debet Patrimonium ſuum S.Petro Epiſcopo noſtro.*

992 | 512 *B. Abbo noſter Floriacenſis Abbas Titulum Apoſtoli Vaſconum meritus Martyr occumbit.*

993 | 513 *Multa operariorum millia agrum Dominicum incolunt opera S. Majoli noſtri. Idem Principum oraculum fuit, & miraculum univerſi.*

994 | 514 *Incredibile pietatis argumentum per univerſum orbem, propagante reformationem Cluniacenſem S. Odilone.*

995 | 515 *S. Leo noſter Abbas S. Bonifacii in Vrbe, Eccleſiæ inſigniter conſulit, celebrato Rhemis Concilio, cui juſſu Ioannis XV. ipſe præſedit.*

996 | 516 *S. Gregorio V. debent honorem ſuum Electores Imperii, & Germania. Conſequenter inde bonum Tiburtini, nomen, vitam, atque omnia debent Romualdo noſtro ab exitio vindicanti. Ottho III. Voto fit noſter, quamvis morte interveniente præventus ſit.*

997 | 517 *Martyrio coronatur S. Adalbertus noſter Magnus Vngariæ, Bohemiæ, Poloniæ, Pruſſiæ, &c. Apoſtolus.*

998 | 518 *Immortaliter æternum debent S. Odiloni & Cluniacenſibus Monachis, animæ purgatricibus flammis addictæ atque addicendæ, eorum per Eccleſias memoria inſtituta.*

999 | 519 *Moritur de Eccleſia, Imperio, Germaniaque meritiſſimus Gregorius V. cui ſuccedit magnus ille Gilbertus.*

1000 | 520 *Hungaria Sylveſtro noſtro Titulum Regni, Metropolitanæ ſedis dignitatem, & Regni inſignia debet.*

1001 | 521 *Plurimum meretur ſanctiſſimus ille Hunnorum, Sclavorum, & Ruthenorum Apoſtolus S. Bonifacius.*

1002 | 522 *Vngariam indefeſſo labore demerentur noſtri. Noſtris eadem debet Regem ſuum Stephanum.*

1003 | 523 *Primus ingenti gloria, & merito, ſacra militiæ claſſicum occinit Sylveſter noſter II. Eidem debetur Horologii, & organi aquatici inventio. Idem jurium Eccleſiæ ſtrenuus defenſor.*

1004 | 524 *Berengariana Hæreſis pullulans, & paulatim ſerpens à noſtris primum deprehenditur, & impugnatur. S.VVilhelmus noſter Abbas Fructuariæ periculoſiſſima bella avertit à Galliarum Regno.*

1005 | 525 *Argentoratenſis Epiſcopatus auctus, & inſigniter locupletatus debetur Alvvi-*

co noſtro, cui ipſa etiam urbs Argentoratenſis dono data. Eodem modo propter Adalberonem ditata Baſilienſis Eccleſia.

1006 | 526 *Multas hominum myriades noſtri hoc tempore eleemoſynis ſuſtentant. In Polonia ac Boemia per noſtros fides propagatur.*

1007 | 527 *Immortali prorſus merito Eccleſiam obligat S. Fulbertus Carnotenſ. inviċtiſſimus ejusdem contra invaſores bonorum, ac jurium Eccleſiæ belli Dux, & triumphator.*

1008 | 528 *Martyrio labores ſuos coronat inſignis noſter Pruſſiæ, Lituaniæ, & Sarmatiæ Apoſtolus S. Bruno Archiepiſc. Summa ordinis gloria, atque univerſi emolumento Decretorum volumen abſolvit Burcardus VVormatienſ. Epiſcopus.*

1009 | 529 *Alius rurſum Ruſſorum, Hunorum, Sclavorum Apoſtolus S. Bonifacius Martyr occumbit, cui originem ſuam in acceptis refert Gneſnenſis Archiepiſcopatus. Sanctitate ſedem S. Petri ornat S. Sergius IV.*

1010 | 530 *Poloniam ſanctiſſimi ſanguinis ſui purpura tingunt Benedictus, Matthæus, &c. noſtri.*

1011 | 531 *Anglia Regnum rivis noſtrorum ſanguinis irrigatur. S. Elphegus hoſtium exercitum ab internecione liberat. De Illirico atque Vngaria meritiſſimus S. Ioannes Abbas Caſinenſis.*

1012 | 532 *Auſtriam Sancto Sanguine ſuo ornat atque impinguat Illuſtriſſimus Martyr noſter S. Colomannus.*

1013 | 533 *Regnum Vngariæ laboribus ſuis Chriſto jam pene univerſum lucrantur plures noſtri SS. Monachi.*

1914 | 534 *Summo univerſi bono S. Henricum Cæſarem, acriter corripit, corrigitque Sanct. Poppo Abbas Stabulenſ.*

1015 | 535 *Hildesheimenſis civitas jura Vrbis, & Mœnia, ſed & Germania univerſa plurimum debet S. Bernvvardo noſtro.*

1016 | 536 *Erchenboldo noſtro plurimum Eccleſia Moguntina, & initia, ac opes ſuas debent Canonici S. Crucis ibidem.*

1017 | 537 *Noſtrorum induſtria atque opera repullulaſcens Manichæorum Hæreſis in Gallia opprimitur.*

1018 | 538 *Moritur Ditmarus noſter de re Hiſtorica meritiſſimus, Catholicæ fidei aſſertor ſtrenuus, & Hæreticorum noſtro etiam tempore, æternus malleus.*

1019 | 539 *Rurſum immortalibus meritis Baſilienſem Cathedram obſtringit Adalbero noſter, accedentibus ad jus ejusdem Dominiis Pfeffingenſi, & Landchrenſi. S. Osbertus inſtitutis publicè ſcholis de Belgio meretur,*

1020 | 540 *Moritur S. VValboldo Epiſcopus Leodienſis, qui inter alia merita graviſſimas ſimultates inter Colonienſem, & Imperatorem compoſuit.*

1021 | 541 *Egregius Hæreticorum expugnator B. Guido noſter, Muſicè docendæ, uſitatam hodie rationem, invenit.*

1022 | 542 *Sanctiſſimum Henricum Imperatorem ſuum ab Admirab. P. N. Benedicto ſibi reſtitutum, debet orbis Chriſtianus, qui mortis periculo ſe Caſinenſi cœnobio devovit.*

1023 | 543 *Brantheo noſtro Halberſtadenſi Epiſcopo, fortunas ſuas, atque omnia debent duo Canonicorum Collegia. Sanctitate, & doctrina clariſſimi viri clarent.*

1024 | 544 *Moritur S. Henricus noſter Imp. Aug. quem noſtris Imperium debet. Benedictus Papa à S. Odilone è purgatorii flammis eripitur.*

1025 | 545 *S. Chunegundis Imperat. cucullum amplectitur. Cucullum præ Italiæ Regno, eligit VVilhelmus Aquitan.*

1026 | 546 *Revocavit priſtinam Eccleſiæ diſciplinam Burchardus VVormatienſis. Eidem debet ſe reſtitutam VVormatia.*

1027 | 547 *AEgyptum à Barbarie abſolvit, & ſtrenuè de AEgyptis meretur S. Bononius Abbas noſter, S. Romualdus Cœlum triumpho implet, feliciſſimo tranſitu, congregatioque Camaldulenſis ea ſumit incrementa, ut totus terrarum orbis Monachiſmum profeſſurus videretur.*

1028 | 548 *Moritur S. Fulbertus noſter Carnotenſis, quocum Philoſophia in Francia ſtudiũ, & decus præcipuum periit.*

1029 | 549 *Rurſum de Vngariæ Regno ingentia noſtrorum merita, in diſſeminatione Evangelij.*

S. Ioan-

1030 550 *S.Ioannes Gualbertus ordinem noſtrum profitetur, atque Eccleſiam univerſam illuſtrat.*

1031 551 *S. VVilhelmus noſter bellum civile in Regno Galliarum ſopit, & Reges inter ſe conciliat.*

1032 552 *Magnam Cæli Imperatricem demeretur, & Vngariæ Regnum S. Gerardus, quod vectigale B. M. Virgini facit.*

1033 553 *Robertum verè pium Galliæ Regem, Galli noſtris debent: clarent multa SS. millia.*

1034 554 *S. Popponi noſtro Stabulenſi plurimæ provinciæ debent Sanctorum copia ſe locupletatas.*

1035 555 *Arabiam atque AEgyptum Monachi noſtri æterno merito, graviſſima in fame prodigioſiſſimè ſuſtentant.*

1036 556 *Berengarinæ Hæreſi, jam in apertum erumpenti, pro Eccleſia opponunt pugiles noſtri plurimi.*

1037 557 *Præter Vngariæ Apoſtolatum Sileſiæ Apoſtoli Titulum meretur S. Gerardus, cui primam etiam in finibus ſuis Cathedralem ſedem Moravi, ac Sileſij debent.*

1038 558 *B. Guido Aretinus noſter inſigni conſtantia, & felicitate errores Berengarii convincit, enervatque.*

1039 559 *Ex Vngaria inſolens Beatiſſ. Virginis cultus, Dominæ noſtræ Titulo; in univerſum orbem propagatur.*

1040 560 *S. Chunegundis Imperatrix in cucullo miram indipiſcitur ſanctitatem, nec minor felicitas Giſilæ Vngariæ Reginæ S. Stephani uxoris.*

1041 561 *E cænobio, formatiſſimus Regno extrahitur B. Caſimirus Poloniæ Rex, cui præcipuam ſuam felicitatem Poloni debent.*

1042 562 *Miranda prorſus conſtantia Ovonem Regni Vngarici invaſorem; redarguit; & rejicit S. Gerardus noſter.*

1043 563 *Immenſa hoc tempore Sanctorum in ordine copia Orbi gratiam meretur. In ſolo Cluniaco Sanctorum millia convixere.*

1044 564 *Ingens meritum S. Gregorii VI. Papæ, qui ſtatum Pontificii primo juris reſtituit; pacem quaſi poſtliminio reduxit.*

1045 565 *Patris Patriæ titulum in Regno Poloniæ meretur B. Caſimirus noſter, quòd etiam Eccleſiæ Romanæ tributarium facit.*

1046 566 *Stupendo mirandæ humilitatis exemplo, ut periculum ſchiſmatis tolleret, S. Gregorius Pontificatu ſe abdicans ad cænobium redit.*

1047 567 *Beat Vngariam glorioſo ſanguine Protomartyr Vngariæ; Sileſiæ inſuper, & Moraviæ Apoſtolus S. Gerardus.*

1048 568 *Meritis locupletiſſimi cælum petunt SS. Odilo Cluniacenſis, & Poppo Stabulenſis Abbates, quibus multorum millium animi atq; corporis Salus debetur.*

1049 569 *S. Leo IX. electus à Cæſare, rejectis Pontificiis inſignibus liberum eligendi jus Clero, & populo Romano reſtituit. Idem primo Pontificatus anno tria concilia celebrat, Hæreſim Simoniacam profligat, &c. In Siciliam ad prædicandum Dei verbum miſſus S. Humbertus noſter ſtrenuè deſudat.*

1050 570 *Inſigni univerſi bono duo Romæ Concilia S. Leo IX. celebrat. Idem de Venetis æternum meritus Patriarchatus ibi Cathedra conſtituta.*

1051 571 *Vniverſi bono maximo Vallumbroſana congregatio propagatur, & multos orbi apud Deum patronos alit. Libidinis turpiſſimum ſcelus ex Eccleſia undique profligat S. Leo noſter.*

1052 572 *Immortali laude digniſſimum ſtudium S. Leonis noſtri, quo ut Imperatorem, & Regem Vngariæ diſſidentes conciliaret, difficillimum iter in Germaniam ſuſcepit. Perniocioſiſſimam, de reordinandis ordinatis à Simoniacis, Hæreſim, unus Damianus noſter profligat.*

1053 573 *S. Leo noſter agit cum Imperatore de intoleranda Northmannorum immanitate opprimenda.*

1054 574 *Laborat æterna cum ordinis gloria S. Humbertus noſter, in Orientali Eccleſia cū Romana conjungenda. Moritur immortaliter de univerſo, & Germania meritus S. Leo, Item Hermannus contractus, ex cujus ore univerſa Eccleſia toties veneratur cælitum Imperatricem:* Salve Regina, &c.

S 4 *Grandi*

1055 575 *Grandi prodigio Eccleſiam Simoniacis prælatis liberat S. Hildebrandus noſter. Sed & Berengarium ipſum convincit.*

1056 576 *Ineſtimabilia S. Damiani noſtri merita officio B. M. V. in Eccleſiam, & uſu flagellorum introductis. Idem ut Feria II. animabus defunctorum liberandis, ſexta, Dominica paſſionis, Sabbatum B. M. Virginis memoria diſtinguerentur auctor fuit.*

1057 577 *Originem noſtris debet Eccleſia Cathedralis Conventuenſis. Meretur æternum S. Stephanus IX. noſter.*

1058 578 *Moritur Sanct. Stephanus PP. inſignis libertatis Eccleſiaſticæ defenſor. Sanctitate Regium nomen ornat, regnumque beat S. Caſimirus noſter Rex Poloniæ.*

1059 579 *Relapſum tertio Hæreſiarcham Berengarium, Hæreſim ejurare noſtri cogunt. Inter alios noſtros Albericus Caſinenſis propugnatoris SS. Sacramenti Titulum meruit. S. Damiano noſtro ſe debent Mediolanenſes, ducentorum ferè annorum Hæreſi Nicolaitarum liberatos.*

1060 580 *Ex S. Lanfranci noſtri Schola Theologia Scolaſtica enata. VVeingartenſi Cœnobio ſalutem plurimi Germaniæ proceres debent.*

1061 581 *Contra Schiſmaticos, & Hæreticos conſtantiſſimè Eccleſiam propugnant SS. Hildebrandus, & Damianus.*

1062 582 *Incredibile rurſum S. Damiani meritum in Concilio Osborienſi omnibus Patribus ipſi contra Antipapam acclamantibus.*

1063 583 *Florentinos à Simoniacæ Hæreſeos peſtilentiſſima lue liberat S. Petrus noſter Monachus.*

1064 584 *Incredibili dicendi libertate Imperatorem aggreſſus Damianus, effecit denique ut Legatum pro Schiſmate componendo Romam mitteret, inde in Concilio Mantuano Antipapa rejectus eſt.*

1065 585 *S. Petrus Damianus varias rurſum Hæreſes, Inceſtuoſorum, Nicolaitarum, &c. profligat. Principes plurimi Religioni ſe addicunt.*

1066 586 *In converſione Sclavorum deſudat plurimum S. Benno noſter. Berengarianam Hæreſim conſtantiſſimè oppugnat S. VVolphelmus.*

1067 587 *Eccleſia univerſa bono maximo effloreſcit congregatio noſtra Columbina. Marianus Scotus de re Hiſtorica æternum meritus, & totus Doctorum exercitus in ordine noſtro floret.*

1068 588 *Ingens illud Eccleſiæ univerſæ decus, Magnus Hirſaugiæ Abbas S. VVilhelmus effloreſcit.*

1069 589 *Inſigni infamiæ malo Imperatorem atque Imperium liberat S. Petrus Damianus noſter. Principes plurimi in cucullo ſervati.*

1070 590 *Alphonſus Hiſpaniarum Rex ſalutem ſuam hoc anno noſtris debet. Sanct. Lanfr. Summo Angliæ bono, Eccleſiæque univerſæ ornamento fit Archiepiſcopus Cantuariæ. Alexandri Summi Pontificis ſalutem debet Eccleſia univerſa S. Ioanni noſtro Lucenſi.*

1071 591 *Tribus præclariſſimis voluminibus errores Berengarii profligat B. Guidmundus noſter Averſanus.*

1072 592 *Ravennates S. Damiano noſtro ſe debent à ſchiſmate vindicatos. Idem diluvii univerſalis exſiccator.*

1073 593 *Infinita quaſi primo Pontificatus anno S. Gregorii noſtri VII. de Eccleſia, & Imperio merita.*

1074 594 *Rurſum de diverſis aliis regnis ingentia S. Gregorii noſtri VII. merita. Idem expeditionem contra Northmannos, & Saracenos parat.*

1075 595 *Concilium Romæ ab eodem celebratur & diverſis per orbem Regnis egregiè conſulitur.*

1076 596 *Summo Regni Galliarum bono, Eccleſiæ univerſæ ornamento Congregatio Grandimontenſis propagatur. Croatiæ, ac Dalmatiæ Regna Coronam, & Reges Gregorio noſtro VII. debent.*

1077 597 *Sigefrido Moguntino Archiepiſcopo Moguntina Diœceſis debet Simoniacis ſe liberatam. Fornicarii Presbyteri in Flandria oppreſſi à Gregorio VII.*

1078 598 *Norvvegiam in dilatanda fide Chriſtiana demeretur S. Gregorius. Idem eodem anno Concilia plura celebrat ſummo Eccleſiæ bono.*

1079 599 *Meretur de Eccleſia univerſa Berengario Hæreſiarcha in pleno Concilio Romano confeſſu convicto S. Bruno noſter Signienſis dein Pontifex. Inter innumera merita pacem diverſis provinciis, & Regnis conciliat, & Dalmatiam à gravi clade eripit S. Gregorius VII.*

1080 600 *Nunquam ſatis laudanda noſtrorum in Eccleſia contra ſchiſmaticos defendenda magnanimitas. Infiniti S. Gregorii noſtri labores.*

1081 601 *S. Gregorius Pontificia auctoritate Occidentis, Orientisque Imperatoribus opponit, & hoc anno Alexium vincit.*

1082 602 *Romam ab incendio, & hoſte liberat S. Gregorius. S. Norberto noſtro plurimum proſunt.*

1083 603 *Abundante malitia noſtri ſpiritu Domini magnis incaleſcunt, & potentiſſimè proceres ſæculi inconſtantiam faſtidientes ſeſe cucullo tegunt.*

1084 604 *De Orientis occidentisque Imperatoribus triumphat S. Gregorius VII. Sed & de ſchiſmaticis S. Anſelmus Lucenſis.*

1085 605 *Moritur Gregorius VII. verè Maximus Pont. immenſo in meritorum cucullo verè immortalis, & de Cælitum etiam Imperatrice meritiſſimus. Obiit Robertus Guiſcardus S. P. N. Benedicto addictiſſimus fortiſſimum in prælio S. P. N. Benedictum Cælo deſcendentem expertus.*

1086 606 *Deſiderii Abbatis Caſinatis mirandum contemptus honorum, rejecto ſummo Pontificatu exemplum deprædicatur. S. Anſelmus Lucenſis etiam mortuus Schiſmaticos Eccleſiæ conciliat.*

1087 607 *S. Victor II. Pont. Max. Saracenos in Africa profligat, & Romam ſchiſmate liberat.*

1088 608 *Eligitur S. Vrbanus noſter II. qui vix adito Pontificatu ad S. P. N. Caſinum inviſens, morti proximus prodigioſè per S. P. N. curatus, Eccleſiæ reſtituitur. De Toletano Archiepiſcopatu ejusque Eccleſiis immortaliter meretur S. Bernardus noſter, & alii noſtri.*

1089 609 *Fluctuanti Eccleſiæ inſigniter adeſt S. Vrbanus II. Meretur de Eccleſia univerſa S. Gebhardus Dux Zaring. Epiſcopus Conſtantienſis.*

1090 610 *Duo Concilia uno anno celebrat S. Vrbanus II. S. Thiemo Archiep. Salisburgenſis velut alter S. Athanaſius pro Eccleſia exagitatur.*

1091 611 *Sæculares homines, inſtituto Sanct. VVilhelmi Hirſaugienſis, vitam quaſi Religioſam ſub Magiſterio Monachorum vivunt. Iterum concilium celebrat B. Vrbanus.*

1092 612 *Noſtrorum egregia contra Schiſmaticos Eccleſiæ navata opera. Catanenſis in Sicilia Cathedra noſtris originem debet.*

1093 613 *Rurſum generali celebrato Concilio perinſigniter meretur S. Vrbanus. Moritur S. Lanfrancus, cui felicitatem ſuam omnem debet Regnum Angliæ. Succedit Magnus ille S. Anſelmus noſter.*

1094 614 *Profligat repullulaſcentem Sabellianorum Hæreſim S. Anſelmus. Idem defenſor Eccleſiaſticæ libertatis.*

1095 615 *Duo iterum Concilia celebrat S. Vrbanus PP. Zamorenſis Epiſcopatus noſtris originem debet. S. Bernardus Florentinus Schiſmaticos Eccleſiæ conciliat.*

1096 616 *B. Vrbanus PP. auctor Cruciatæ contra infideles. Eodem anno, haud impari merito, Officium B. M. V. etiam ad Clericos transfert, & rurſum Concilium celebrat, Turonenſe.*

1097 617 *Immenſa S. Anſelmi merita, profligatis in pleno Concilio Græcis, & Mahometanis plurimis converſis.*

1098 618 *Rurſum Concilium Romæ celebrat S. Vrbanus, in quo S. Anſelmus Schiſmaticos profligat. Summa univerſi utilitate Eccleſiam nova Congregatione Ciſtercienſi beat S. Robertus noſter.*

1099 619 *De Saracenis triumphat, & Hieroſolymam recipit S. Vrbanus: idem moritur immenſis meritis locuples.*

1100 620 *Immortalibus meritis demeretur Eccleſiam S. Paſchalis II. qui inter alia mox Pictavis Concilium celebrat: & in Oriente innumeros infideles profligat. B. Gebhardus noſter Conſtantienſis, vir verè Apoſtolicus, Murus pro Domo Dei appellatur.*

Alte-

1101 621 *Alteram in Palæſtinam expeditionem expedit S. Paſchalis II. Innumera Sanctorum ex ordine copia.*

1102 622 *Iterum concilium celebrat B. Paſchalis, in cujus & Gregorii VII, gratiam auctum inſigniter S. Petri Patrimonium.*

1103 623 *S. Ioannis Equeſtris Ordo noſtris initia debet. S. Anſelmus pro libertate Eccleſiaſtica exulet.*

1104 624 *Compoſtellanæ Sedis Archiepiſcopalis dignitas à noſtris profecta. Concilium Trecenſe celebratur. In Perſia, Armenia, Palæſtina, atque ipſa AEthiopia, noſtri pro Chriſto ſtrenuè deſudant.*

1105 625 *Paſchalis PP. rurſum Concilio celebrato Eccleſiæ conſulit. Eidem ſe denique Henricus Imp. ſubmittit.*

1106 626 *Eccleſiam diu concuſſam reſtituit Paſchalis. Innumera hominum multitudo in portum Religionis evadit.*

1107 627 *Iterum inexplicabili merito Eccleſiam juvat S. Paſchalis Concilio II. Trecenſi celebrato. S. Bruno Abbas Caſinenſis pro Eccleſia ſtrenuè laborat, & de Berengaria Hæreſi triumphat.*

1108 628 *S. Paſchalis Tyrannos varios opprimit, Romanorum inſolentiam compeſcit, & Concilium Beneventi celebrat. S. Anſelmus ingenti merito, pro Eccleſiaſtica libertate decertans, Regem denique convincit, flectitque.*

1109 629 *Inæſtimabili merito Deiparentem V. ejusque amatores, devincit Sanct. Anſelmus Feſto Conceptionis introducto.*

1110 630 *Immenſum meritum Opera Paſchalis PP. Inveſtiturarum juri diu vindicato Imperatorem renunciaſſe. Eidem Paſchali debentur initia Epiſcopatus Bethlemitici.*

1111 631 *Egregius pro domo Dei zelator S. Bruno Caſinenſis, ipſi etiam ſummo Pontifici erranti, occurrit.*

1112 632 *Concilium Generale Romæ celebrat S. Paſchalis in quo ſcandalo Fidelium medetur.*

1113 633 *Palæſthinam & Eccleſiam univerſam feliciſſima ſanguinis ſui purpura noſtri exornant.*

1114 634 *Admiranda conſtantia Henricianam Hæreſim oppugnat Chuno noſter Cardinal. Comes Vracenſis. Duo rurſum Concilia celebrantur.*

1115 635 *B. Guido Archiepiſcopus Viennenſis Galliam beat. Trojano Concilio Eccleſiam mire juvat S. Paſchalis.*

1116 636 *Rurſum Concilium Romæ celebrat Paſchalis. Lugdunenſem Eccleſiam egregiè ditat Rainaldus Archiepiſcopus.*

1117 637 *Origo Congregationis Fontis Ebraldi ingenti fructu & Ornamento Eccleſiæ. S. Benno noſter Miſnenſis Epiſcopus etiam mortuus Cæſarem & Schiſmaticos impugnat. Concilium in Apulia per Paſchalem noſtrum.*

1118 638 *Moritur Paſchalis II. innumeris de Eccleſia meritis ditiſſimus: Eccleſiaſticæ libertatis reſtitutor. Succedit Gelaſius II. ex Mon. Caſinate, qui plurimam diem Pontificatus ſuo ſanguine conſecrat. Noſtri Orienti plurimum proſunt.*

1119 639 *Celebrato ingentis fructus Vienuenſi concilio moritur B. Gelaſius II. PP. Succedit Caliſtus II. ex Monaſterio Cluniacenſi, qui mox bellum ob inveſtituras feliciſſimè comprimit. Idem mox indicit Concilium Rhemenſe.*

1120 640 *Debet Vienneuſis Eccleſia Caliſto noſtro PP. primatus dignitatem. Idem Caliſtus ad purgandam Eccleſiam totus incumbit.*

1121 641 *Caliſtus PP. rebelles Eccleſiæ edomat. Cæſarem ad officium revocat, permovetque.*

1122 442 *Eidem Calixto debetur Concilium Generale Romanum quo Eccleſiæ diſciplina reſtaurata. Debetur eodem anno VVormatienſe, quo denique ſic Cæſarem flexit, ut Electionibus Epiſcoporum ſponte renunciaret.*

1123 643 *Hiſpania Calixto noſtro debet S. Iacobi Apoſtoli ſui honorem mirè propagatum, & Compoſtellanæ Sedis Metropolitanam eminentiam. Eidem debetur ingens victoria de Saracenis reportata.*

1124 644 *Pomerani à S. Othone noſtro ad fidem converſi. Hibernia deſolata reſtituitur, reſurgit.*

ſurgitque per S. Malachiam noſtrum. Memorabili exemplo, potentiſſimus Noricorum Dux Henricus, in Vineis Monachum profitetur.

1125 645 *Moritur Magnus ille Bruno noſter Signienſis Pontifex, geſtis pro Eccleſia legationibus immortalis.*

1126 646 *Petrobuſſianorum Hæreſim obterit B. Petrus Venerabilis Abbas Cluniac. Obiit S. Stephanus Grandimontenſis Ordinis inſtitutor, ex quo ingentia in Orbem merita.*

1127 647 *Inſigni merito Concilio Drecenſi præſidet B. Matthæus noſter S. R. E. Card. ibidemque ſtrenuè laborat pro Eccleſia S. Bernardus Claravall. Tyri Archiepiſcopatus initia noſtris debita.*

1128 648 *Beatus Stephanus noſter electus Patriarcha Hieroſolymitanus pro juribus Eccleſiæ ſeſe Regi opponens, eadem ſuo ſanguine defendit.*

1129 649 *SS. Eccleſiam juvat & ornat mirificè, Mirabilis ille Abbas noſter Rupertus Tuitienſis. Epiſcopos corigit, inutiles dejicit S. Matthæus noſter Cluniacenſis.*

1130 650 *Eccleſia graviſſimis procellis agitata contra Schiſmaticos adeſt S. Bernardus Abbas Claræuallenſis.*

1131 651 *S. Innocentius II. noſter Concilium Rhemenſe indicit, in quo repetente Lothario Regi inveſtituras. S. Bernardus ipſum mira auctoritate abſterruit. Balduinus Hieruſalem & Stephanus Vngaria Rex ſalutem in cucullo quærunt.*

1132 652 *S. Innocentius noſter PP. Galliam reformat, Synodū Placentiæ indicit. Piſanorum cum Genuenſibus bellum componit.*

1133 653 *Hæreſes in Armorica confutat D. Hugo noſter Rothomagenſis Archiep. Hildebertus idem Turonenſis Archiepiſc. merito à S. Bernardo magna Eccleſiæ columna appellatur.*

1134 654 *Celeberrimo Concilio Piſano Schiſmaticos profligat Innocentius II. S. Bernardus Mediolanenſes à Schiſmate liberat.*

1135 655 *Aquitania ampliſſima provincia cum ſuo Duce Guilhelmo inſigni Sanct. Bernardi conſtantia Eccleſiæ reconciliatur.*

1136 656 *Inæſtimabilia Sugerii Sanct. Dionyſij Abbatis de Regno Galliarum merita, qui ſui temporis Salomon appellatur, & pulcherrimis legibus Regnum reformat. Ludovicus Galliæ, & Ericus Daniæ Reges ſalutem in cucullo quærunt.*

1137 657 *B. Innocentius Papa gravi Romam atq. Italiam metu & tyrannide liberat. Apoſtoli titulum apud Hybernos meretur S. Malachias Metropolita.*

1138 658 *Ingenti merito Eccleſiam Schiſmate liberat S. Bernardus, perſuadetque ut Victor pſeudopontifex ſe Innocentio ſubjiceret.*

1139 659 *Summo Eccleſiæ bono Concilium Romæ Generale cogit B. Innocentius, & Arnaldiſtarum Hæreſim profligat. Eodem anno Rogerium Siculum mirabiliter lucratur, & pænitentem Regni inſignibus ornat.*

1140 660 *Petrus Venerabilis execrandum illum Hæreſiarcham Abælardum errores non ſolum abjurare perſuadet, ſed & Monachum profiteri: ut in ſanctitate deinde proficeret.*

1141 661 *S. Vicelinus Aldeburgi Epiſcopus, Slavos, ac VVandalos convertit. Innocentius Papa totus in componendis inteſtinis tumultibus.*

1142 662 *Inſignibus meritis Innocentium Papam, & Ludovicum Galliarum Regem graviſſimè diſſidentes conciliat SS. Petrus Cluniac. & Bernardus Claræuall. Abbates.*

1143 663 *Reddita Eccleſiæ pace moritur B. Innocentius II. Papa, Galliæ Regem ferocius ſævientem compeſcit S. Bernardus.*

1144 664 *Politicorum Hæreſim & Romanorum obſtinationem graviſſimè impugnat Sanctus Bernardus. Ad Cluniacenſes Monachos in graviſſimis cauſis ex univerſo orbe concurritur.*

1145 665 *Pontificatus Eugenii III. initia Armeniorum per noſtros converſione illuſtrantur. Idem Romanos rebelles compeſcit.*

1146 666 *Bellum ſacrum indicit Eugenius Papa ad illud Maximos Reges & Principes permovet S. Bernardus. Eodem anno juſſu Eugenii alia item expeditio ſuſcepta adverſus Boreales populos paganos.*

1147 667 *Expeditio in terram ſanctam auſpiciis Eugenii Papæ procedit, & abſente Rege, Regni cura Sugerio Abbati committitur. Exortæ eodem tempore Apoſtolicorum,*

corum, & Porretanorum, Hæreſes profligat S. Bernardus. Idem de maximè Petrus Cluniacenſis Abbas Henricianam Hæreſim expugnant.

1148 668 Summo Eccleſiæ bono Eugenius PP. Concilium Rhemenſe indicit, Eudonis Hæreſim evertit. Bellorum graviſſimorum incendia ſopita. Moritur S. Malachias magnus ille Hyberniæ reſtitutor. Sealabim expugnatam S. Bernardi meritis debent Portugallenſes.

1149 669 Inæſtimabilibus meritis Germaniam demeretur univerſam S. Bernardus innumeros ad meliora revocando, ſanando, ædificando, &c.

1150 670 Rariſſimo merito S. Petrus Abbas Cluniac. Rogerium Siciliæ Regem cum Cæſare conciliat, Græcorum item Auguſtum ad ſaniora adducit.

1151 671 Immortali Ordinis ſplendore, Orbis commodò Gratianus noſter Decretorum volumen abſolvit.

1152 672 S.Bernardus Summo Pontifici ejusque ſucceſſoribus plurimum prodeſt ſcriptis quinque de conſideratione libris S.Eliſabeth Schonaugienſis innumeram multitudinem ad pænitentiam pellicit.

1153 673 Compoſitis inteſtinis tumultibus moritur B. Eugenius Papa. Eodemque anno in cælos abit ditiſſimus inæſtimabilibus meritis Sanctus Bernardus.

1154 674 Moritur Anaſtaſius Papa, Europam univerſam fame exedente prodigaliſſima liberalitate commendatiſſimus. Succedit Adrianus IV. ex Sueciæ & Nortvvegia Apoſtolo Apoſtolicus creatus.

1155 675 Ingenti peſte Orbem liberat Adrianus Papa Arnoldo Hereſiarcha profligato & cremato. Idem Schiſmaticos compeſcit. Adrianus Papa in conciliandis Romanæ Eccleſia multum laborat, & Legatos Conſtantinopolim mittit.

1156 676 Ingenti Eccleſiæ fructu, ejusque hoſtium detrimento ac terrore inſtituitur Ordo de Alcantara ſub Regula noſtra. Incredibili SS. copia Ordo effloreſcit, pauciſſima Cœnobia multa ſanctorum millia hoc ipſo tempore alunt.

1157 677 Moritur S. Petrus Venerabilis, dictus invictiſſimum Eccleſiæ propugnaculum. Alius rurſum ſub Regula noſtro Ordo à noſtris inſtituitur, militum de Calatrava, Maximo Maurorum ac Saracenorum malo.

1158 678 Rudolphus Abbas S. Trudonis feliciſſimè Simoniacos impugnat. Scriptorum in Ordine mira copia, qui orbem univerſum, & ſæcula æterna ſuis lucubrationibus demerentur.

1159 679 Moritur Adrianus IV. poſtquam Apoſtolicæ ſedis dignitatem magnopere amplificaſſet, & S. Petri patrimonium contra Siculum ſtrenuè defendiſſet.

1160 680 S. Eberhardus noſter Salisburgenſis Archiepiſc. admiranda conſtantia contra Cæſarem & Schiſmaticos pro Eccleſia Dei murum ſe opponit.

1161 681 Immortale meritum B. Petri Tarentaſienſis Archiepiſc. funeſtiſſimum bellum inter Galliæ & Angliæ Reges componentis, eoſdemque à Schiſmate revocantis.

1162 682 Eligitur Cantuarienſis Archiepiſcopus S. Thomas noſter, profeſſus ante electionem Regi ſe adverſarium fore propter Eccleſiaſticam libertatem, pro qua max fortiter decertat. B. Hildegardis miro exempla Catharorum Hæreſim debellat. Egbertus Abbas repullulaſcentem Berengarii Hæreſim ſcriptis & diſputatione publica feliciſſimè profligat.

1163 683 Moritur B. Ioſſio ingenti merito, cultus B.V.M. in univerſum propagator. Sanct. Thomas Cantuarienſis indignè ferens Regis ad ſuam electionem auctoritatem interceſſiſſe, Romam profectus Papæ pontificatum reſignat, & recipit.

1164 684 Moritur meritiſſimus ille de univerſo Decretorum Compilator Gratianus. Sanct. Thomas incredibili labore pro libertate Eccleſiæ deſudat.

1165 685 S. Eliſabeth Schonaugienſis Abbatiſſa moritur innumeris meritis meritiſſima, prophetiæ ſpiritu Orbi futura incredibili fructu prænuncians. Sibylla Fulconis Regis Hieroſol. filia in cucullo miram ſanctitatem indipiſcitur.

1166 686 Potentiſſimi Germaniæ Dynaſtæ velut ad portum ſalutis invaleſcente Schiſmate confugiunt, & Monachos in Sanctiſſimis Cœnobiis Saugallenſi, Augienſi, Schaffhuſano, VVeingartenſi, S. Blaſii, &c. profitentur. Iterum S. Thomas Cantuar. pro Eccleſia, Regios Legatos, & plures Angliæ Epiſcopos nihil reveritus, quod Cæſari Schiſmatico faverent excommunicat.

1167 787 Ingens Epiſcoporum ex Ordine numerus diverſiſſimis provinciis optimè con-

ſulta

ſulit. De Oriente optimè noſtri item merentur. Sanctus Thomas Cantuarienſis etiam exul legatus ad Regem miſſus mira conſtantia ipſum aggreditur.

1168 688 Moritur Conradus Salisburg. Archiepiſc. Cæſarum germanus, patruus, ſororius, eorundem tamen pro Eccleſia impugnator fortiſſimus, meritò à Baronio immobilis veritatis columna appellatus. Pari conſtãtia Cæſari & Henrico Duci ſe opponit Conradus alter Lubecenſis Epiſcopus. S. Thomas Cantuarienſis etiam alteri Regi, nimirum Galliæ fortiſſimè reſiſtit, eumque denique ad ſanctiſſima revocat.

1169 689 Ingenti rurſum Sanctorum numero Cluniacum Eccleſiam ornat, Orbi prodeſt. Iterum novis prælus S. Thomas, & Prodigioſa planè conſtantia pro libertate Eccleſiæ dimicat.

1170 690 Fulgidiſſimum illud Eccleſiæ Sydus S. Thomas hoc denique anno pro Eccleſiæ libertate feliciſſimè occumbit.

1171 691 Moritur Magnus ille Schiſmaticorum obtritor S. Petrus Tarentaſienſis, de Eccleſia non ſolum ſua, ſed univerſa meritiſſimus.

1172 692 Ordo Humiliatorum ſub Regula S.P.N. inſtitutus, ingentibus meritis, Eccleſiam ornat, adjuvatque.

1173 693 Henricus Epiſcopus Lubecenſis, inſigni conſtantia contra Græcorum errores, in Oriente præliatur. S. Thomas Cantuar. etiam mortuus inſignibus prodigiis Eccleſiaſticæ libertati conſulit, & in Sanctorum numerum refertur.

1174 694 S. Thomas precibus ingenti victoria Rex Angliæ potitur; eidemque debet Ciſmarina & transmarina in poteſtatem redacta.

1175 695 Inaudito exemplo Orbi univerſo prodeſt una ſanctiſſima Virago Ord. noſtri Beatiſſima Hildegardis, quam, conſilium opemque efflagitantes Romani Pontifi-
696 ces, Cæſares, Principes, Epiſcopi & ſanctiſſimi conveniunt.

1176 Oritur peſtilentiſſima Albigenſium Hæreſis, contra quam illico noſtri è Cœnobiis velut fortiſſimis Eccleſiæ propugnaculis tela ſtringunt & contorquent.

1177 697 B. Eſkilus Lundenſis Archiepiſc. plurimis à Gentiliſmo converſis inſigniter de Eccleſia meretur. Viri ex Ordine doctiſſimi ſcriptis univerſam implent, Eccleſiam ornant, Hæreſes diverſas profligant.

1178 698 Moritur Sebaſtianus noſter Zianus, Magnus ille Venetorum Dux, cui Veneti debent Ducalia ornamenta, immunitates Imperiales &c. Orbis verò univerſus Papam & Cæſarem reconciliatos, &c. Schiſma ſublatum.

1179 699 Conſtantiſſimè contra Albigenſes decertat Henricus Abbas Clarævall. Galliæ S. Thomæ Cantuar. debet Philippum Ludovici filium, Regem ſuum è mortis faucibus ereptum, regnum ſervatum.

1180 700 S. Bertoldus Apoſtolatum ſuum Livoniæ, Martyrio conſecrat: idem inſigni Eccleſiæ fructu Ordinis Militum Cruciferorum Generalis inſtituitur. Moritur & alter Livoniæ Apoſtolus S. Mamardus Epiſcopus, qui plurimos Eccleſiæ lucratus eſt.

1181 701 Moritur inæſtimabilibus meritis opulentiſſima S. Hildegardis, relinquens æternis ſæculis Scriptorum inſignem theſaurum, meritorum maximum cumulum.

1182 702 Hæreſim graviſſimam, primo initio opprimit S. Bertoldus Abbas Mont. Angelorum & auctorem Hæreſis revocat.

1183 703 Celeberrimis Archiepiſcopatus Montis Regalis initia noſtris debentur, Guilhelmo ex Abbate ibidem creato Epiſcopo.

1184 704 Decus univerſæ Galliæ ex Regum ejuſdem ſanguine excellit B. Petrus Igniacenſis Abbas contra Albigenſes. Noſtri fortiſſimè Eccleſiam propugnant.

1185 705 Immortali merito Eccleſiam univerſam demeretur Petrus de Inſula Abbas Caſinenſis in re graviſſima ab Alexandro Papa ut Eccleſiæ adeſſet advocatus: Innumeri hoc tempore in portum Religionis emergunt.

1186 706 Mirando exemplo B. Henricus Altæcumbæ Abbas ac S.R.E. Cardinalis Pontificatum Summum Orbis atque Urbis rejicit, præferens Crucis contra Hæreticos & Mahometanos prædicationem. Idem de Germania meretur.

1187 707 Gregorius VIII. pacem inter Chriſtianos omnes Principes ſancit, eoſdem ad expeditionem Palæſthinenſem excitat.

1188 708 *Fridericum Barbaroſſam Imper. Reges Galliæ, Angliæ &c. D.Henricus noſter ad crucem ſuſcipiendam efficaciſſimè permovet.*

1189 709 *Idem contumaciſſimum Eccleſiæ adverſarium Cæſarem obedientiſſimum format, actionem item inter Flandrenſes & Atrebatenſes componit.*

1190 710 *Inſigni Eccleſiæ ornamento & fructu Congregatio Florenſis inſtituitur per S. Ioachimum Abbatem.*

1191 711 *Incredibili ſtudio rurſum noſtri in Albigenſis Hæreſeos lue expurganda deſudant. Cardinales & Epiſcopi è noſtris plurimi Romanam & alias Eccleſias mirè juvant.*

1192 712 *Aureus Malipetra Venetorum Dux in portum Religionis ſe recipit. Cui Veneti debent Iaderam receptam, & Inſulas Vrbi circumjectas, ditioni Venetæ adjectas.*

1193 713 *Glaſconienſis Epiſcopatus initia, hoc anno, Monachis noſtris debentur. S. Amatus Nuſcenſis Epiſcopus & mortuus miris prodigiis contra Hæreſes decertat.*

1194 714 *Iterum Eccleſia ſummopere ornatur & juvatur à Congregatione noſtra Cavenſi, quæ totas Sanctorum cohortes cælo alit, & cò viam innumeris mortalibus monſtrat & præit.*

1195 715 *Eventura Orientis Imperio, ſi ſapere voluiſſent, inſigni merito prædicit B. Ioachim Abbas, & de Venetis egregiè meretur.*

1196 716 *Montiſpeſſulana univerſitas erecta noſtris plurimum debet. S. Homoboni exemplo & miraculis Hæretici quivis obſtinatiores Eccleſiæ reconciliantur.*

1197 717 *Maximis merito, & conſolatione Afflictorum inſtituitur Ordo SS. Trinitatis de redemptione captivorum, dein S. Mariæ dictus.*

1198 718 *Dominicani Sacro-Sanct. Ordinis initia quodammodo noſtris referenda, cujus inſtitutor à noſtris in matris utero agnitus, apud noſtros educatus, rudimenta ſanctitatis poſuit, nomen etiam ipſum à Sanct. Dominico noſtro Silos mutuatus.*

1199 719 *Moritur meritiſſimus de poſteritate omni Dodechinus noſter, ſcriptor celeberrimus: quo eodem tempore plurimi è noſtris lucubrationibus ſuis Orbi mirificè conſulunt.*

1200 720 *S. VVilhelmus Bituric. Archiepiſc. Regi Galliæ pro Eccleſiæ libertate, & Hæreticis pro fide Catholica fortiſſimè reſiſtit.*

1201 721 *Helinandus Frigidi Montis Monachus* 48. *libris Hiſtoric. à mundi principio inſigniter de univerſo meretur. Moritur B. Ioachim Abbas præter ſupradicta libris illis quinque de concordia veteris & novi Teſtamenti meritiſſimus.*

1202 722 *Reges Principeſque iterum plurimi ſalutem in cucullo quærunt, ſanctitate proficiunt; unde ingens totis provinciis utilitas, Eccleſiæ ſplendor.*

1203 723 *Suerinenſis celeberrimi Epiſcopatus initia noſtris debentur. Clarent ibidem Berno & Brunvvardus Epiſcopi.*

1204 724 *Toloſates Hæreticos ſacris interdicit B. Fulco Archiepiſcopus: & Legatus Apoſtolicus contra Albigenſes deſtinatus mirè de Eccleſia meretur, à Iacobo de Vitriaco Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinale totius Eccleſiæ Chriſti fortis columna ſalutatus.*

1205 725 *B. Guilmelmus Bituricenſis Archiepiſcopus Aquitaniæ conſulturus integrum contra Albigenſes exercitum colligit.*

1206 726 *Moritur Roffredus Caſſin. Abbas & Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinal. Henrico Imper. chariſſimus, quem contra impium Tancredum concitans, traducto exercitu de Italia æternum meritus eſt. Romanæ ditionis oppida &c. plurima recuperans.*

1207 727 *Moritur B. Didacus Oxonienſis Epiſc. Hæreticorum malleus, incredibiles labores pro Eccleſia Dei, pedes conficiens longa itinera, perpeſſus. Idem de Ordine Sanctiſſimi Dominici longè meritiſſimus.*

1208 728 *Ciſtercienſes noſtri æterno merito laborem ſuum Eccleſiæ probant, in proterenda Albigenſium Hæreſi.*

1209 729 *Moritur B. Guilhelmus Archiepiſcopus Bituricenſis, pro graviſſimis meritis Patronus Nationis Franciæ in celeberrima univerſitate Pariſienſi adoptatus. Eodem anno B. Conradus Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalis de Ordine SS. Patrum*

Domini-

Dominicanorum præclariſſimè meretur, cui pro tanto merito apparens B. V. M. gratulatur.

1210 | 730 *Moritur S. Martinus Epiſcopus Segunt. contra Saracenos potentiſſimus, ad quem Rex Alphonſus, & omnes militiæ Duces, ante prælium pro ope imploranda confluebant.*

1211 | 731 *Ioannes Abbas Fordenſis claret, de Ioanne Rege ejusque Regno, ac re litteraria longè meritiſſimus.*

1212 | 732 *B. Arnaldus Abbas Generalis Inquiſitor Hæreticorum, & Narbonenſis Epiſcopus, mira felicitate Hæreticos longè latèque obterit, captos bello, ne ad perfidiam redirent, obtruncari jubet.*

1213 | 733 *Beat. Petrus de Caſtronovo primus ante B. Arnaldum Hæreticorum Inquiſitor, præclariſſimum munus martyrio inſuper coronat.*

1214 | 734 *Ingentem hoſtium exercitum S. Fulco noſter Archiepiſcopus Toloſanus precibus profligat.*

1215 | 735 *Debet Sanctiſſimus Patrum Dominicanorum Ordo B. Arnoldo noſtro digniſſimo Sanctæ inquiſitionis munus in ſe derivatum, à quo ingens Eccleſiæ fructus.*

1216 | 736 *Idem Sanct. Ordo debet D. Fulconi noſtro primam S. Romani Eccleſiam, & Monaſterium, ac ſui confirmationem, ejuſdem opera à S. Romana ſede impetratam.*

1217 | 737 *Præclariſſimè de Germania meretur B. Conradus Card. Apoſtolicæ Sedis Legatus. Idem Pontificatus Maximi honorem à ſe amolitur.*

1218 | 738 *Stupendus omnino tot diverſiſſimarum Sanctiſſimi Ordinis noſtri Congregationum fructus, ex quibus ſingulis integræ SS. Calophalanges hoc tempore tranſmittuntur.*

1219 | 739 *Cruce ſignatis ſummo cum imperio præeſſe jubetur B. Conradus Cardinal. qui & in Hiſpaniis & Germania pro Eccleſia multum deſudat.*

1220 | 740 *Merentur ſcriptis & ſanctiſsimis vitæ exemplis de univerſo Beati Ethelredus & Gualterus Morgan. Abbates & Cæſarius Eiſtarbacenſis.*

1221 | 741 *Moritur inſigne Ordinis decus B. VValtherus Abbas Vitlar. Monialium reformatione, & plurimorum Cænobiorum fundatione deprecatores pro mundo plurimos conſtituens de eodem meritiſsimus.*

1222 | 742 *Miraculum ſui ſæculi Epiſcoporum Sanct. Ranaldus Epiſcop. Nucerinus moritur, pro ſummis meritis & vitæ ſanctitate perpetuus Nuceriæ protector delectus.*

1223 | 743 *Memorabili calcati honoris exemplo, ex Archiepiſcopo Caſſelenſi in Hibernia fit humilis Ciſtercii Monachus Ven. Donatus, cui ſuccedit ex eadem familia Marianus, in cujus gratiam dotatur ab Henr. III. Rege cathedra.*

1224 | 744 *Moritur B. Chriſtina, vulgo mirabilis, admirando vitæ genere univerſum ad pænitentiam provocans, & alumnos Chriſto adducens.*

1225 | 745 *A Beato Arnaldo Epiſcopo exorata B. V. M. viſa Cælo deſcendere, & hoſtilem exercitum cædere. B. Conradus præeſt Conciliis Moguntino, & Leodienſi, Eccleſiam reformat, & concubinarios Clericos corrigit.*

1226 | 746 *Moritur B. Beatrix Ateſtina Principum æternum ſpeculum, de Ateſtinis æternum merita, quos deinceps mortis imminentis ſemper admonuerat: Franciſcani primam Eccleſiam, & multa alia noſtris debent.*

1227 | 747 *Mortuo Honorio III. ſufficitur Gregorius IX. qui illico grandibus meritis ſe Eccleſiæ probat. Moritur B. Conradus Cardinalis Hæreticorum malleus.*

1228 | 748 *Hoc denique anno S. Fulconis noſtri indefeſſo ſtudio Hæreſis Albigenſium exturbatur, & Comes Toloſanus eandem ejurat.*

1229 | 749 *R. Patres Dominicani & univerſus orbis debent Caſinatibus noſtris Maximi Doctoris Thomæ Aquinatis ſanctiſſimam educationem. Petrus Zianus Venetorum Dux fit Monachus in S. Georgii Majoris, cui Veneti celeberrimum Cretæ Imperium debent.*

1230 | 750 *Orientem meritis implet Gerardus noſter ex Abbate Cluniacenſi Patriarcha Hieroſolymitanus. Scotiam martyrio ſuo exornat B. Adamus Epiſcopus Cithaneſij.*

1231 | 751 *Immenſis meritis dives S. Fulco pace apud Toloſales, & finitimos ſtabilita in Cælum emigrat.*

1232 | 752 *Ingenti Eccleſiæ Vniverſæ fructu Congregatio Sylveſtrinorum inſtituitur, & late propagatur. Floret viris ſanctiſsimis Congregatio Cavenſis.*

1233 | 753 *Rurſum inſigni merito ſub Regula noſtra Ordo Monteſiæ originem ſumit, & diverſis provinciis mirè conſulitur.*

1234 | 754 *Inſigni Eccleſiæ & Pontificatus ornamento & fructu Geruntinus in Calabria Pontifex eligitur Ven. Matthæus, monachus & Abbas Florenſis, Beati & illuminatiſſimi Ioachimi Abbatis diſcipulus.*

1235 | 755 *S.R.E. Cardinalium, Archiep. & Epiſcoporum ingens ex Ordine numerus Eccleſias diverſas juvant & ornant.*

1236 | 756 *Doctrina & ſanctitate Admirabilis Benignus Abbas celebratur. Rurſus potentiſſimi Cordubenſis Epiſcopatus initia à noſtris.*

1237 | 757 *Iterum novum novi Pontificatus à noſtris initium recepta ejectis Mauris Corduba, Venerabili Lupo Abbate Fiterienſi ad id muneris evecto. Claret Ven. Caducanus ex Epiſcopo Monachus.*

1238 | 758 *Mortalib. valedicit B. Iordanus Ord. Præd. Generalis ſanctiſſimus, & S. Lutgardi noſtræ apparens, uti vivens fecerat, denuo ipſam orat Ordinis Dominicani Matrem eſſe, & apud Deum advocatam.*

1239 | 759 *Reges & principes plurimi ad portum Religionis ſe recipiunt, & mira ſanctitate Regnis, & Orbi prælucent.*

1240 | 760 *Iterum pulcherrimo exemplo Iſabella Ludovici VIII. Regis Galliæ filia, & Berengaria filia Ferdinandi Caſtell. & Legion. Regis. Aliique Principes ſalutem in cucullo quærunt.*

1241 | 761 *Moritur B. Gregorius IX. ingentibus meritis dives, Hannibalinæ Hæreſis oppreſſor. Salutationis Angelicæ propagator. Idem Vrbē ad obſequiū reduxit. Genuenſes & Venetos campaſuit. Peruſinos item diſſidentes pacavit, &c.*

1242 | 762 *SS. Orlandus & Verdiana ſtupendis prodigiis in Dei laudes univerſum concitant & provocant.*

1243 | 763 *Moritur S. Bernardus Epiſcopus Vicenſis, qui inſolenti prodigio Mahometanos è Regno Valentino profligat. Fit Summus Pontifex Innocentius IV. qui illico Eccleſiam maximis meritis ſibi obligat.*

1244 | 764 *Concilium Generale Lugdunenſe debetur B. Innocentio noſtro. Eidem Reges Galliæ debent Titulum Regis Chriſtianiſsimi. Debent eidem S. Romanæ Eccl. Cardinales galerum purpureum.*

1245 | 765 *Claret illuſtriſſimum Ord. Sidus Ven. Odoardus Calmenſis in Italia Epiſcopus mirabili Zelo Friderico Imperatori obniti auſus. Clarent Ven. Henr. ex Archiepiſcopo Bituric. mon. & B. Theobaldus Abbas.*

1246 | 766 *Moritur magnus ille Edmundus noſter Cantuar. Archiep. Eccleſiaſticæ libertatis propugnator acerrimus. Idem crucis prædicatione de Eccleſia meritiſsimus.*

1247 | 767 *Egregiè floret & fragrantia Hiſpanias replet, verè Hortus B.M.V. Monaſterium Hortenſe, cui hoc anno Beatæ mem. Rodericus Ximonius Archiepiſc. Tolet. Bibliathecam & ſeipſum legat. Clarent plures ex Ord. Sanct.*

1248 | 768 *Camaldulenſes noſtri eximiis meritis diverſiſsimas provincias obligant; & Eccleſiam exornant. Clarent in Ordine plurimi vitæ ſanctitate.*

1249 | 769 *Gallias fulgoribus ſanctitatis percellit, & multum populum Chriſto lucratur Beatus Bonifacius Lauſanenſis Epiſcopus. Moritur Marianus Thnamenſis in Hibernia Archiepiſcopus, magnum Regni illius Sydus.*

1250 | 770 *B. Bonifacius Lauſanenſis Epiſcapus conſtantiſsime ipſi Imperatori pro Eccleſia opponit, & ab eodem captus prodigioſe liberatur.*

1251 | 771 *Caſinates inſigni conſtantia Cæſaris averſati gratiam, graviſsima damna pro Romana Eccleſia patiuntur.*

1252 | 772 *Innocentius noſter IV. Tartaros ad Chriſti Eccleſiam vocat; & Regnum Neapolitanum ditioni pontificiæ adjicit.*

1253 | 773 *Miraculum patientiæ orbi diu repræſentans S. Fina Recluſorum noſtrorum inſtitutum*

ſtitutum complexo calis invehitur. Claret & meretur egregiè Ven. Andreas Abbas Populeti, Rege Iacobo od meliorem frugem revocato.

1254 774 *Moritur meritiſſimus de Anglia S. Hugo Elienſis Epiſc. Abbas Abbatum dictus, & Epiſcopus Epiſcoporum. Moritur S. Innocentius IV. de SS. Ordinibus Dominicanorum & Franciſcanorum ſingulariter meritus.*

1255 775 *De Ezelina tyranno triumphans, è carceribus ad talos evehitur B. Arnoldus Abbas S. Iuſtinæ de Padua. Fit Abbas Ciſt. B. Guido, qui B. Arnulphi Villar. canonizationem impedit: ne multitudine Sancti vileſcerent.*

1256 776 *Excellentiſſimum Ordinis Decus S. Boniſac. Epiſcopus Lauſanenſis, univerſam Eccleſiam ornat, quem Angeli ipſi honorant.*

1257 777 *Mirifica vitæ ſanctitate Belgium irrodiat B. Beatrix, prioriſſa B. M. V. de Nazareth, ab uſu pſalterii Mariani & Deiparæ cultu commendatiſſima. Apud Ruſſos præclare meretur Ven. Gerardus, primus Abbas Oppatovienſis, deſignatus ejus gentis Epiſcopus.*

1258 778 *B. Theſaurus Abbas & S.R.E. Card. Legatus Apoſt. dum vitam ſuam pro Eccleſia in omne diſcrimen abjicit, & in componenda factione Guelph. & Gibell. laborat, martyrio coronatur.*

1259 779 *Sylveſtrinorum Ordo ab Alexandro noſtro IV. confirmatus Eccleſiam mirificè juvat; ſimiliter Camaldulenſes.*

1260 780 *Rurſus noſtri veſtem Eccleſiæ purpura ſua ornant Cuprunicenſes in Polonia Monachi à barbaris caſi.*

1261 781 *Moritur Alexander IV. Eccleſiaſticum jus contra Manfredum pro virili defendens, & bellum Aſiaticum maxima animo, & impenſis parans.*

1262 782 *Cucullum rejecta diademate amplectitur Blanca Alphonſi III. Portugalliæ Regis filia. Beatrix item Aleſtina exemplum ſanctitatis Orbi facta. Ita ſemper plurimi Principes plurimum noſtris debent.*

1263 783 *Cultum Deiparæ ſumma ſtudio, fructuque promovent Patres noſtri Camaldulenſes. Egregia ſanctitate Eccleſia conſulunt BB. Sperandeus, Martinus Generalis Camald. Stanislaus Abbas, &c.*

1264 784 *Camaldulenſis familia mirè exſplendeſcit, & totas deprecatarum pro mundo Legiones in Cœlum deſtinat.*

1265 785 *Admiranda vitæ ſanctitate mirè exſplendeſcit B. Haleka recluſa prope Monaſterium Sichemenſe, à morte non minus quam in vita ſingularis patriæ Tutelaris à Numine deſignata.*

1266 786 *Inſignis Eccleſiæ columna Ioannes de Toleta S. R. E. Card. & pari dignitate Bernardus Caſinas clarent.*

1267 787 *Ingentia Militantium Ordinum noſtrorum hoc tempore merita, qui diverſiſſima Regna hoſtium metu liberant.*

1268 788 *Mundo univerſa maximus accreſcit fructus ex laboribus & ſanctitate Congregationis Cavenſis.*

1269 789 *Clarent multi præſtanti eruditione & magnis meritis ex ordine noſtro Epiſcopi. Memorabilis ſolemni SS. atque BB. Monaſterii Claravallis Monachorum translatione hic, annus, quorum ſupra nongenta corpora, ſolemniter, ut vocant, elevata ſunt.*

1270 790 *Plurimus perfectiſſimorum Epiſcoporum numerus diverſis provinciis de perfectione ſua communicat.*

1271 791 *Incredibile quantum numerum ſanctitate & eruditione illuſtrium ſola familia Ciſtercienſis hoc tempore Eccleſiæ ſubminiſtraverit.*

1272 792 *Moritur Bernardus Caſinenſis S.R.E. Card. duabus graviſſimis negotij Legationibus in Galliam atque Orientem feliciſſimè confectis longe meritiſſimus.*

1273 793 *Moritur immortalis fama & meritis Otho ex monacho Vrſicampenſi S. R.E. Card. vir Apoſtolicus, qui S. Ludovicum Regem od expeditionem ſacram concitavit, & multo nomine de Eccleſia meruit.*

1274 794 *Inexplicabile rurſus de Eccleſia meritum B. Petri de Morona Congregationem noſtram Cæleſtinam inſtituentis admirando cum Eccleſiæ fructu.*

1275 795 *Priore anno magnis duobus Orbis & Vrbis ſyderibus ex ordine noſtro Ioanne de Toledo, & Ioanne de Franciogia S.R.E. Cardinal. extinctis ſubſtituitur Theobaldus*

baldus de Cecano Abbas Foſſæ Novæ, in cujus ſinu, ut ſic loquar, Solille Dominicani ordo S.Tho. apud Foſſam Novam felicem animã exhalavit.

1276 796 Iacobus Aragonum Rex abjecto diademate cucullum amplectitur; eodemque tempore ingens procerum & maximè Germanorum copia è fluctibus mundi in portum Religionis ſe recipit.

1277 797 Magna ſanctitatis opinione non tam populis, quam Galliæ Epiſcopis mire prælucet Robertus ex monacho Chaliſienſi Silvanectenſis Epiſcop.

1278 798 Nec minore Orbis utilitate in parem ſecuritatem Ordo noſter Principes faminas innumeras recipit.

1279 799 Illuſtre Mariani nominis, & amoris ſui monimentum condit Beata Margarita è Regibus Cypri oriunda, Camitiſſa Flandr. monaſteriũ Flinenſe, in quo ſeipſam conſecrat. Sanctitatem eruditioni jungit Ioannes Abbas Burtenſis in Anglia, regnum demeritus digniſſima Annalium ſcriptione.

1280 800 Claret admiranda ſanctitate æternis ſæculis Diviniſſima Gertrudis noſtra, & iratum mundo Deum potentiſſimis precibus reconciliat.

1281 801 Siculi hoc anno Caſinatibus, & Sanctiſſimo Patriarchæ noſtro debent Carolum Neapolis Regem mirè profligatum.

1282 802 Moritur Sanctus Torellus Monachus noſter, incredibili prodigiorum copia Eccleſiam ſummopere exornans.

1283 803 Egregia ſanctitate facem Vrbi præfert B. Ioannes cogn. Rainutius, patria Tudertinus, S. Pauli in Vrbe Monachus. Biturigibus conſulit ex monacho charitatis, Archiepiſcopus Simon de Belloloco, verè Primas Galliarum.

1284 804 Trophimus noſter Hamarienſis Epiſcopus acerrimus Eccleſiaſticæ libertatis propugnator, pro eadem Epiſcopatum, & patriam relinquere cogit[illegible]

1285 805 Archipræſulatu Eboracenſi ſponte ſe abdicans Gulielmi VVichvva[illegible] tiniaci monachum induit, miraculum factus ſui temporis Pontifi[illegible] gnis à numine miraculis illuſtratus. Auguſtiſſima illa Styriæ atque [illegible] Mariana conditur, unde tot in eas provincias beneficia.

1286 806 Heleonora Henrici III. Angliæ Regis uxor cucullum diademati præfert, & Angliæ ſancto exemplo conſulit.

1287 807 Inſignis Tranſlatio B. Ioannæ noſtræ Camaldulenſis, & erectum eidem immortalis meriti monimentum hoc anno à Balnenſibus: ob Patriam à peſte vindicatam. Clarent multi viri illuſtres.

1288 808 Diviniſſima noſtra Gertrudis decus Ordini atque Orbi ingens addit, de qua Chriſtus ipſe teſtatus ejus anima ſe in univerſo cariorem non habere.

1289 809 Iubente Deo eadem BB. Gertrudis libros Inſinuationum ſcribit, in quibus Deꝰ univerſo gratiarum ingentem cumulum pollicetur.

1290 810 Inter præcipuos Orbis, & Ordinis Apoſtolus B. Petrus Cæleſtinus innumeras animas Chriſto lucratur.

1291 811 S. Petrus noſter de Morono, magno merito Ordinem ſuum ſub auſpiciis Benedictæ Matris Virg. & Benedicti Patris ſtrenuè dilatat.

1292 812 B. Mechtildis ſoror B. Gertrudis, ſcripto mirabili libro revelationum, ſequuturis æternum ſæculis prophetica ſpiritu conſulit.

1293 813 Demeretur inſigniter Seraphici Patris reſtitutum B. Sancia noſtra, Sancii Regis Portugalliæ filia, ſoror Alphonſi Regis, Monialis Cellenſis, quæ prima illud Regno introduxit, amantiſſimè fovit, & promovit.

1294 814 Inaudito ad eam diem exemplo B. Petrus Cæleſtinus ſummo Orbis gratulatione Pontifex Maxim. electus poſt quinque menſes ſummum honorem denuo rejicit, poſtquam utiliſſimum orbi ſuum ordinem confirmaſſet.

1295 815 S.R.E. Cardinales & Epiſcopi ſanctitate & doctrina illuſtriſſimi facem univerſo præferunt.

1296 816 S. Petrus Cæleſtinus feliciſſime in carcere moritur, quem univerſi ad reſumendum Pontificatum depoſcentes perſuadere nunquam potuerunt.

1297 817 Magnum rurſus ſydus ex Ordine, & Admontenſi Styriæ Cœnobio exſplendeſcit Beata mem. Engelbertus Abbas maximis revera Scriptoribus, & Marianis maxime Cultoribus adnumerandus.

1298 818 Apoſtolica virtute & prædicatione BB. Gertrudis plurimos Chriſto adducit.

Doctiſſi-

1299 | 819 *Doctiſſimorum virorum ex ordine inſignis theſaurus univerſo promittitur. Maria Edwardi IV. Angliæ Regis filia in cucullo ſalutem quærit.*

1300 | 820 *Hæreſum diverſarum in Gallia gliſcentium ſemina noſtri opprimunt & plurimi ſuo ſanguine ac morte Eccleſiæ gloriam augent.*

1301 | 821 *Dum Hæreticis naſtri pro Eccleſia viriliter ſe opponant, non pauci martyrii purpura exornantur.*

1302 | 822 *Guilhelmus de Nangiaco, & Guido de caſtris pulcherrimis ingenii monimentis de univerſo merentur.*

1303 | 823 *Moritur Bonifacius VIII. Papa eruditione & vitæ integritate, ac magnis meritis conſpicuus, cujus corpus trecentis ab obitu annis repertum eſt incorruptum. Fuit à puero naſtris addictiſſimus, & pro ſuis erga eosdem meritis, Benedictinis accenſendus.*

1304 | 924 *Tirolenſem provinciam, illuſtri martyrio nobilitat B. Hermannus de Schoenſtein Abbas Mariamontanus, mire pro Monaſterio ſuo à morte excubans.*

1305 | 825 *Cæleſtinæ Congregationis noſtræ incredibilis in Eccleſia fructus, ad quam ingens hominum concurſus.*

1306 | 826 *Miram Chriſti paſſi in ſeipſa imaginem orbi repræſentat B. Eliſabetha de Spaelbeck monialis Herchenrodenſis, ſacris ſtigmatibus in manibus pedibus & latere inſignita.*

1307 | 827 *Magna illa magna Gertrudis ſoror Mechtildis, illuminatiſſima Divino Spiritu, non ætatem ſolum ſuam vitæ exemplis, ſed ſequuturas omnes ſcriptis illuminat accenditque.*

1308 | 828 *Longe lateque & æternis etiam ſæculis prodeſt S. Methildis noſtra, divinæ gratiæ fluenta, mirabili libro orbi communicat.*

1309 | 829 *Turbato diverſis factionibus Imperio nobiliſſimi quivis cucullum amplectuntur, & ſaluti conſulunt.*

1310 | 830 *S. Humilitas, inæſtimabili merito inſtituit Ordinem Virginum Vallumbroſanarum, unde ingens in Eccleſiam redundat fructus.*

1311 | 831 *Moritur diviniſſima illa Gertrudis naſtra, in cujus gratiam Chriſtus Dominus orbi inæſtimabilia pollicetur, & per eam rogantibus elargitur.*

1312 | 832 *Moritur illuminatiſſima à S. Spiritu Mechtild, quam matris titulo, quod in cordibus multorum memoriam ſui genuiſſet, Chriſtus ipſe honorat & commendat.*

1313 | 833 *S. Petrus Cæleſtinus à morte plurimos demeretur prodigioſiſſima ope, etiam mortuorum ſuſcitatione, ob quæ ſanctas inter ſolemni ritu refertur. Viri ordinis Illuſtres celebrantur.*

1314 | 834 *Plurimi è Cænobiis noſtris ad S. R. E. Cardinalatum, & Cathedras Epiſcopales extracti, immortalia relinquunt ſuæ induſtriæ monimenta.*

1315 | 835 *Inſignis Pontificii honoris contra Regem Galliarum aſſertor Henricus Ciſtercienſium noſtrorum Generalis extinguitur.*

1316 | 836 *S. Deocarus Abbas Haſenriedanus oppidi, & provinciæ Tutelaris conſalutatur. Naſtri in Arnaldi Villanovani erroribus opprimendis ſtrenuè laborant.*

1317 | 837 *Infidelium Maurorum exercitus feliciſſimè ab Europa & Hiſpaniis maxime avertit ordo noſter Monteſiæ Equitum.*

1318 | 838 *Sancti Adelbertus & VVenceslaus invocati, prodigioſe Bohemis ſuis in prælio aſſiſtunt, memorabili victoria obtenta. VVilhelmus Generalis Ciſterc. Commemorationem B. M. V. omnibus horis, æterna, de cæli Regina, merita, adjicit.*

1319 | 839 *Inſigni fructu Eccleſiæ & Regnorum Hiſpaniæ Ordo Militum Ieſu Chriſti in Portugallia ſub Regula naſtra inſtituitur.*

1320 | 840 *Orbem illuſtrant univerſum Martinus Polonus Archiepiſcopus Coſentinus, & Petrus Boerius Epiſcopus Urbevetanus.*

1321 | 841 *Magnum ſuperioris Stiriæ Sydus occumbit, Beatæ memoriæ Engelbertus Abbas Admontenſis. Moritur item Iacobus Abbas Pontigniaci, alter S. Edmundus.*

1322 | 842 *S. Flori in Arvernia Epiſcopatus noſtris ſua initia & ſplendorem debet. Clarent plures Epiſcopi noſtri.*

1323 843 *Eximia Ordinis merita rependens Ioannes 22. Papa Caſinatem Eccleſiam in Cathedralem Regularium erigit.*

1324 844 *Mortuos æquè ac vivos demeretur Beatus Angelus de Gualdo Converſus Benedictinus, magnus dein patriæ Tutelaris, quam ſæpè à peſte, incendiis, bello, prodigiosè eripit.*

1325 845 *B. Maria Regis Portugalliæ Dionyſij filia, Monialis B.M.V. de Odivelas, exemplo miræ virtutis Regnum univerſum percellit. De re litteraria præclarè noſtri merentur.*

1326 846 *Matthias Comes à Buekeek elector Moguntinus ex Monacho noſtro, inſigniter de Imperio, & Moguntia meretur.*

1327 847 *Arteſiam plurimum illuſtrat & demeretur B. Sagalus Abbas. Patronum afflictorum miris beneficiis ſe clarè demonſtrat B. Thomaſius Camaldulenſis, maximè in juvandis prodigiosè Hernioſis.*

1328 848 *Petrus Epiſcopus Vrbevetanus inſignibus ingenii monimentis poſteritati prodeſt.*

1329 849 *Orbem plurimum illuſtrant ſcriptis ſuis Thomas Pontius, aliique plures, ille ſectã novam ejusque graviſſimum errorem profligat.*

1330 850 *Petrus Rogerii Archiepiſcopus Rotomagenſis Iuri canonico facem profert, idem inſigni exemplo, incredibili fructu, mirabili ſucceſſu, verbi divini prædicatione plurimos Chriſto lucratur. Plurimi Principes ad portum Religionis confugiunt, eosque inter eluceſcit Iſabella Caroli Valeſij filia.*

1331 851 *Mirabile Orbis & Virginum inprimis omnium ſpeculum B. Paula noſtra Florentina, meretur oſculum pueri Ieſu, & inde lactis Virginei reliquiis ineſcari. Clarent egregii ex Ordine Epiſcopi.*

1332 852 *Floripolitani noſtris debent urbem ſuam inſigniter auctam, atque ornatam. Clarent meritiſſimi S.R.E. Card.*

1333 853 *Miro Eccleſiæ univerſæ commodo ſacri Ordines noſtri Grandimontenſis, & Montis Oliveti, novo fervore & fructu efflorescunt.*

1334 854 *Eligitur Benedictus noſter XII. qui illico ingentibus meritis Pontificatum exorſus, Cardinalium avaritiam corrigit; pacem conciliare adgreditur & Eccleſias Vrbis reparat, Curiam Apoſtolicam immundiſſimam purgat.*

1335 855 *Admiranda rerum mutatione Benedicto Pontifice efficiente Epiſcopi Galliæ, Italiæ, Germaniæ, &c. reformantur.*

1336 856 *Stupenda magnanimitate Commendatarios profligat Benedictus XII. eisq; commendas à prædeceſſoribus conceſſas eripit. Idem conſanguineos non agnoſcit, nepotiſmum excommunicat.*

1337 857 *Velut Aquila juventute refloreſcit Vniverſus SS. Ordo noſter à SS. Benedicto XII. reformatus.*

1338 858 *Idem meritiſſimus Pontifex Ludovicum Imperatorem ad ſaniora revocare, & pacem inter Reges Galliæ, atque Angliæ conciliare ſatagit. Idem incredibili magnanimitate populo Romano perſuadet ut Senatoriam dignitatem, quam diu Regio nomine geſſerat, Eccleſiæ auſpiciis adminiſtraret.*

1339 859 *Benedictus noſter contra Reges Marochiorum, & Granatæ exercitum cruce ſignat, miraculoſiſſ. victoria ad 400000. hoſtium cadit & capit.*

1340 860 *Idem Magnus Pontifex Fratricellornm Hæreſim opprimit, Simoniacos compeſcit, & incredibili conſtantia contra Reges Bohemiæ, & Angliæ pro libertate Eccleſiæ conſurgens eos excommunicat.*

1341 861 *Idem Armenos ad communionem Eccleſiæ vocat, in Tartariam Apoſtolos deſtinat; libertati Eccleſiaſticæ inſigniter conſulit.*

1342 862 *Moritur meritiſſimus noſter Benedictus XII. Reſtitutoris Eccleſiarum titulum merito indeptus; paulo ante mortem multo cum bono Eccleſiæ Pœnitentiariæ Officium reformans. Succedit noſter Clemens VI.*

1343 863 *Frigidiſſimas Septentrionis regiones, novo calore accendit B. Gerekinus Aſceta, pro quo Cæli Regina, quandoque miniſtrare dignatur.*

1344 864 *Apud Tartaros, & Armenos noſtri Apaſtolico Zelo ſtrenuè deſudant. Iterum alia noſtra in Septentrione Sydera illuceſcunt.*

1345 865 *Clementi noſtro VI. Pontifices debent ſplendidiſſimum Palatium Avenionenſe; Idem inſigni merito Rothomagenſem Eccleſiam mirificè exornat, ditatque.*

Mira

1346 866 *Mira conſtantia Clemens noſter Ludovico Imperatori ſe opponit, obſtinatum Imperio dejicit, & alium eligi jubet, quo facto inſigniter de Imperio meretur. Congregatio Vallumbroſana viris præſtantiſſimis Eccleſiam exornat ſub Generali ejuſdem Ord. B. Michaele Aretino.*

1347 867 *Clementi naſtro VI. debent hoc anno Reges Galliæ titulum Chriſtianiſſimi.*

1348 868 *B. Bernardus Tolomæus Fundator Olivetanorum ſanctiſſimè moritur cum multas Cælo cohortes peperiſſet. Eodem anno immani totũ per Orbem lue graſſante, incredibili ſollicitudine ægris ſubvenit Clemens VI. noſter Papa.*

1349 869 *Æternum debet Clementi noſtro Orbis Pontifici Academia Florentina, hoc anno inſtituta, ab ipſa egregie ornata.*

1350 870 *Immortali merito univerſum demeretur Clemens noſter VI. qui Iubilæum centeſimi anni ad quinquageſimum reduxit.*

1351 871 *Ingentia plurimorum Epiſcoporum noſtrorum de Eccleſia merita, Guilhelmi inprimis de S. R. E. Cardinalis ob inſignem, multique fructus ad Langobardos legationem.*

1352 872 *Moritur Clemens noſter Pontifex Max. cui debet Eccleſia inſignem illum eligendi Rom. Pontificis ordinem.*

1353 873 *Contempti Epiſcopalis honoris egregium exemplar Novitius etiamnum Ordinis Lubertus à VVenden Veteranis facem præfert, confundit omnem omnium ambitionem. Clarent plures noſtri Epiſcopi.*

1354 874 *Ioannes V. Catacuzenus Imp. Orientis, coactus quidem, Imperio ſe abdicat, & Monachus noſter factus, contra Saracenos egregie decertat.*

1355 875 *S. Brigittam in condendo novo ordine, & Regula, præcipue juvat B. Petrus noſter Monachus, & Prior B. M. V. de Alvaſtra, & immortaliter omnes ejus ſequaces demeretur.*

1356 876 *Helias de S. Aredia ex Abbate S. Florentiæ Epiſcopus Vceticenſis, atque inde S. R. E. Cardinalis claret.*

1357 877 *Richardus Ciceſtrius, Ioan Petroburgius, Galfredus VVatertonus pluresque alii è noſtris Angliam, magnis ingenii monimentis ſibi devinciunt.*

1358 878 *B. Vlpho Nericiæ Princeps Sueciam admiratione implet, & vita exemplo illuſtrat. Claret apud Colonienſes Ioannes è veteri Monte, Generalis Vicarius Electoris.*

1359 879 *Magna merito etſi modico fructu ſacrilegis obnititur, & pro Eccleſiaſtica libertate decertat Beatæ mem. Ioannes de Chaumenaio Generalis Ciſtercienſis.*

1360 880 *Mirabile dictu, quanto Eccleſiæ cum fructu denuo, primo fervore, diverſæ noſtræ Congregationes efflorescant, Camaldulenſis nimirum Vallumbroſana, Olivetana, Grandimontenſis, &c.*

1361 881 *Androinus noſter de Roca S. R. E. Cardinalis claret, plurimis Legationibus in componenda pace feliciſſimus.*

1362 882 *Vniverſa Eccleſia plurimum debet Ordini noſtro ob electionem Sanctiſſimi Pontificis Vrbani V. qui ope S. P. N. Pontifex renunciatur.*

1363 883 *Servorum B. M. V. novum Ordinem multis modis demerentur noſtri, præcipuè Androinus Abbas Cluniacenſis, dein S. R. E. Cardin. & magnus Ordinis delectus Protector.*

1364 884 *Graviſſimis Legationibus pro Eccleſia, & Imperio defungitur Lambertus Abbas, idem Cœnobio ad ſummas Cathedras extractus, eas mirè exornat.*

1365 885 *Inſigni merito B. Vrbanus V. exulem diu apud Gallos Sedem Pontificiam denuo transfert. Incredibili tanti Pontificis, & Eccleſiæ jubilo Ioannes Palæologus Orientis Imperator Romã veniens Vrbano ſe & Eccleſiæ ſubmittit.*

1366 886 *Sylveſtrinorum Ordinis noſtri Congregatio inſigniter eſfloreſcit, & Eccleſiam viris præſtantiſſimis ornat.*

1367 887 *Anglicus noſter Sanct. R. E. Cardinalis graviſſima legatione de Eccleſia benè meretur.*

1368 888 *Stupendum prorſus, unum hominem S. R. E. Cardinalem Simonem de Langham tam diverſis pro Eccleſia laboribus ſuffeciſſe. Idem Carthuſianos inſigniter demeretur.*

Collapſam

1369 889 *Collapſam Eccleſiæ diſciplinam feliciſſimè reſtituit S. Vrbanus V. Idem Bononienſem Academiam bellis ſtratam erexit.*

1370 890 *Beat. Vrbanus Papa indicto jejunio capita SS. Petri, & Pauli reperit. Idem uſum Agni Dei rei reintroduxit.*

1371 891 *Egregium pœnitentiæ exemplum ambitioſi damnati à ſe ad honorem Pontificium aditus Iaroslaus Gneſnenſis Archiepiſcopus, ſeipſum exauctorat, & inter noſtros ſe recipit. Clarent multi ſcriptores.*

1372 892 *Claret Guilielmus Brithamus Norfolcienſis Monachus, qui inſigni merito, primus VVicleffum adoriri auſus, magno animo eidem ſe pro Eccleſia oppoſuit.*

1373 893 *Ob inſignia merita ad ſummos, & diverſiſſimos honores Cœnobiis extracti Ioannes de Grangia, & Petrus de Stammo.*

1374 894 *Celeberrimus ille vir Arnoldus Abbas veteris montis, inter ſydera eruditorum mirè exſplendeſcit, qui ab univerſis Germaniæ Academiis dicitur Nominales relegaſſe.*

1375 895 *Egregia ſanctitate, & inſigni conſtantia VVicleffi Hæreſiarchæ ſcelus, primus deprehendit, & convincit Simon de Langham noſter Sanct. Rom. Eccleſ. Cardinalis.*

1376 896 *Majorum ſuorum more, noſtri, in ejuſdem VVicleffi Hæreſiarchæ pernicioſiſſimam Hæreſim feliciſſimè conſurgunt, eosque inter præcipuè Guilelmus Bingham Nordonienſis Monachus.*

1377 897 *Rurſum altius in VVicleffum, fortiſſimus Antagoniſta conſurgit Vtredus Bolton Monachus Dunelmenſis.*

1378 898 *Olivetana noſtra familia, ubertate pingueſcens olea, dum cum annis aliorum defloreſcunt ſtudia, ſacrum vitæ rigorem ipſa adauget, & mirè proficit. Meritiſſimus de Regno Sueciæ, & omni poſteritate B. Petrus Prior de Alvaſtra moritur.*

1379 899 *Steph. Brickingtonus VVilhelm. Thornaus, Caſtertonus Norvic. aliique ſcriptores noſtri bono publico magnis ingenii monimentis conſulunt.*

1380 900 *Omni qua poteſt ratione VVicleffo obſiſtit Simon noſter Sonthraius, & alius è noſtris Oxomenſis Doctor.*

1381 901 *Miro exemplo Cœnobio S. Benigni ad Regnum Poloniæ extrahitur Vladislaus Dux, ægrotans autem ad Cœnobium referri petit, in eoque moritur.*

1382 902 *Ioannes VVellius Rameſienſis Monachus errores VVicleffi feliciſſimè, & conſtantiſſimè convincit,*

1383 903 *Memorabili zelo, dum una ſe mulier inſanæ militum libidini opponit B. Ioanna Monialis de Caſtro, & ſcelera reprehendit ab iisdem immaniter trucidata eſt, mirè ſervatis cæteris Virginibus.*

1384 904 *VVicleffum impiiſſimum Hæreſiarcham Præfecturam Collegii Cantuarienſis nequiter exambientem, ingenti merito duo è noſtris ejusdem Collegii rectores, deturbant.*

1385 905 *Mellifluus Doctor noſter Bernardus, tanto poſt à morte, benè mereri de Luſitanis non deſinens, implorata ope ſua, Regem, & Regnum ſervat, & memorabilem de hoſtibus victoriam impetrat.*

1386 906 *Anglicus B. Vrbani V. ex fratre nepos, ſummis auctus honoribus præclariſſimè de Eccleſia meretur, graviſſimis maximè Legationibus.*

1387 907 *Pro libertate Eccleſiæ ſtrenuè laborat Gerardus Sacræ familiæ Ciſtercienſis Generalis, aliaque inter præclarè facta, præclariſſimum volumen contra Commendas, Summo Pont. dedicat.*

1388 908 *Ingens Pontificum è noſtris diverſorum gloria, eoſque inter Petrus Aiſcelini S. R. E. Cardinalis, de re inprimis litteraria feliciſſimè meretur.*

1389 909 *Benè meritus de Rege Angliæ Richardo, extinguitur Thomas Brintonus ex Monacho Norvvicenſi Roffenſis Epiſcopus. Claret VVichboldus Kulmenſis in Pruſſia Epiſcopus pro libertate Eccleſiæ pugil ſtrenuus.*

1390 910 *Nicolaus Radcliffus Monachus S. Albani mirum, quantum in extirpatione Hæreſeos in Anglia deſudat.*

1391 911 *Hippolytus Mediolanenſis Sacræ familiæ noſtræ Olivetanæ Generalis, optimis conſtitutionibus ſervorem Sacrum fovet, & promovet, magno publici bono.*

Sanct.

S. Richardo noſtro ſanitatem mentis, & corporis debet Carolus VI. Rex Galliarum.

1392 | 912 Adamus Eſton S. R. E. Cardinalis, præter alia maxima merita, totum vetus Teſtamentum ab Hæbreo in Latinum transfert, & pro Eccleſia ſtrenuè laborat.

1393 | 913 Bernardus de Turre Epiſcopus Lingonenſis inſigni merito ſe Galliæ, atque Angliæ commendat, ob præclarè inſumptam in componendis illis Regibus operam.

1394 | 914 Moritur Guilhelmus de Chanaco S.R.E. Card. celebratiſſimus, & plurimi Eccleſiæ Magni proceres præſtant.

1395 | 915 Simon Southraius noſter nunquam quieſcens, diverſis libris editis Romanam Eccleſiam defendit, Hæreticos obterit.

1396 | 916 Claret inſigni vitæ exemplo Ven. Vincentius Ferrerius Abbas Populetanus S. Vincentii Ferrerii carne, & ſpiritu propinquus & eidem plurimum charus, & familiaris.

1397 | 917 Adamus Epiſcopus Londonienſis moritur Regni Britannici Zelator maximus dictus, cui debet Eccleſia feſtum, ſive officium Feſti Viſitationis B. Mariæ Virginis.

1398 | 918 In Hibernia pro vitæ meritis, plures è noſtris ad diverſas cathedras Pontificias evecti nomen, & honorem primævum Ordinis tuentur.

1399 | 919 Ingens Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, &c. in Eccleſia ex Ordine numerus, eam præclariſſimè demeretur.

1400 | 920 Plurimi ex Ordine noſtro Martyres, Eccleſiam ſanguine ſuo defendunt, ab Hæreticis maximè in Bohemia.

1401 | 921 Noſtris plurimum promoventibus, quod Vrbanus VI. jam approbaverat, Boniſacius IX. Solemnitatem Viſitationis Beat. Mar. Virg. confirmat, & propagat, cujus Officium paulo ante mortem Adamus noſter Eaſtonus Cardinalis compoſuerat.

1402 | 922 Inter Eccleſiæ præcipua decora, effulgent Gerardus Atrebatenſis, Raimundus Bononienſis, Ioannes Lincolmenſis Epiſcopi.

1403 | 923 Multi ex Ordine egregiis meritis Epiſcopi diverſis provinciis proſunt, è quibus Robertus Tonata Scopienſis in Orcadum Inſulis Conradus Soderenſis in Mannia, Ioannes Derenſis in Hibernia, &c.

1404 | 924 Huſſitica Hæreſi exorienti cum pro virili noſtri ſe opponunt, tota per Bohemiam Cœnobia Martyrio exhauriuntur.

1405 | 925 Illuſtre ſpeculum vitæ ſanctioris, Galliæ eripitur Iacobus Generalis Ciſtercienſis: Religionis forma, devotionis exemplar appellatus. Idem Splendidior Sole, inter elogia Abb. celebratur.

1406 | 926 Angelus noſter Corarius S. R. E. Cardinalis mira Sanctitate Eccleſiam ornat. Idem hoc anno electus Romanus Pontifex.

1407 | 927 Mundo in præceps rapto, cum Sacra paſſim canibus projicerentur, ſumma magnanimitate ſeſe opponunt, Ciſtercienſes maximè noſtri, & Eccleſiaſticam libertatem, tueri conantur.

1408 | 928 DEIpara multis argumentis ſuam erga Patres noſtros Olivetanos benevolentiam demonſtrat. Florent iterum magni ex Ordine Præſules, & Scriptores.

1409 | 929 Claret magnus, & meritiſſimus ille Ludovicus Barbus noſter, à cujus mox Congregatione Eccleſiæ ingens fructus, atque ornamentum acceſſit.

1410 | 930 Calatravenſem, & Alcantarenſem Illuſtriſſimos Equitum Ordines, à veteri diſciplina male dilapſos reformat Ioannes Abbas Morimundenſis, & leges iiſdem promulgat.

1411 | 931 Lucas Mazolus à B. Gregorio XII. S.R.E. Cardinalis adoptatus, ſub quo Ordo noſter Humiliatorum renovatur ut Aquila.

1412 | 932 Plurima Cœnobia per Italiam, inſigni omnino fructu adjunguntur, ad iuſtitiam noviter reformationem S. Iuſtinæ.

1413 | 933 Orbem univerſum illuminat Abbas noſter Panormitanus, jure merito Lucerna juris appellatus.

1414 | 934 Pontificales Cathedras meritis implent Robertus Aſaphenſem in Anglia, Mat-

thæus

thaus Anconenſem in Italia, Robertus Laonenſem in Hibernia, Ioannes Engoliſmenſem in Gallia, aliiſque magno numero.

1415 935 *Cum ipſo Hæreſiarcha Huſſio, ejuſque ſectatoribus publicè congreſſus Matthæus Aulæ Regiæ Monachus triumphat.*

1416 936 *Fidem, & fidelitatem Sedi Apoſtolicæ debitam glorioſiſſima morte Deo conſecrat Henricus Abbas Caſinenſis.*

1417 937. *B. Gregorius XII. immortaliter de Eccleſia meretur, in graviſſimo Schiſmate, Pontificatu ſe abdicans, inaudito exemplo, ut de electo deinceps Eccleſia certior fieret.*

1418 938 *Mirè effulgent plures ex noſtris, finito hoc anno Conſtantienſi Concilio, à Martino Papa ob ſtrennam Eccleſiæ navatam operam laudati, è quibus Matthæus de Pillard, Claravallis Abbas, Eccleſiæ Gallicanæ, ut vocant, Ambaſciator, Ioannes de Martiniaco, & plures alii.*

1419 939 *In Concilio Conſtantienſi, æterno merito præclaram Eccleſiæ operam, noſtri navant.*

1420 940 *Ingentia rurſus in Orbem Univerſum redundant merita Cæleſtinorum noſtrorum, & Vallumbroſanorum Sanctitate.*

1421 941 *Eccleſiam Gallicanam perditiſſimis temporibus mirè illuminat, veri exemplar Pontificis B. Ludovicus, ex Abbate Tornuſii creatus Archiepiſcopus Arelatenſis. Claret inſigni etiam Sanctitatis opinione Ludovicus alter, Abbas Savigniaci. Sed & plures ex Ordine Martyrio illuſtrantur.*

1422 942 *Libros Decretalium Senenſi in Urbe publicè interpretatur Panormitanus, ingens Ordinis noſtri decus.*

1423 943 *Odo de Pereria Vir Sanctus eligitur Abbas Cluniacenſis. Inter Pontifices eminent Guilelmus de Nanton Archiepiſcopus Senonenſis, David Cluanenſis, Iacob Miletenſis, Ioannes Baſileenſis, Epiphanius Neritonenſis.*

1424 944 *Magno prorſus merito; Hiſpanias, & Sacram familiam noſtram Ciſtercienſem demeretur Beatæ memoriæ Martinus de Vargas, qui auctoritate Martini V. Papæ, & Ioannis Caſtellæ Regis, feliciſſimo ſucceſſu ordinem reformat. Et ſtrenuè cooperatur B. Mem. Martinus alter cognomento de Longono.*

1425 945 *Inſigni Hiſpaniarum fructu, & gloria Sanctiſſima Congregatio Montis Sion inſtituitur.*

1426 946 *Inter denſiſſimas Orbis tenebras admirandæ Sanctitatis radiis exſplendeſcit, S. Franciſca Romana, novæ familiæ Inſtitutrix, quam familiariter ipſe S. P. N. cælo deſcendens in dirigendis ſuis inſtituit, ut & Magnus Eccleſiæ Doctor Gregorius.*

1427 947 *In Sileſia Sanctæ Matris Eccleſiæ veſtem ſanguinis ſui purpura multi ex Ordine tingunt, & ornant, Novacella inprimis Monachi ab Huſſitis interempti.*

1428 648 *Moritur Ioannes Sacræ noſtræ Ciſtercienſis familiæ Generalis, præclarè non ſemel de Eccleſia meritus; in Huſſitis maximè, atque VVicleſiſtis opprimendis.*

1429 949 *Æternâ Fidei Catholicæ gloria, Hæreſim Huſſiticam confundunt noſtri in Bohemia, & ſuo ſanguine copioſiſſimo Eccleſiæ agrum irrigant.*

1430 950 *Claret Magnus ille Laurentius Iuſtinianus, primus Patriarcha Venetus, de patria ſua longè meritiſſimus.*

1431 951 *Claret mirabile peccatoris converſi exemplar, B. Petrus Marginet, ex Apoſtata adultero, prædone, ſcandalo populorum, pænitentiæ ſpeculum, Monachus Populeti, miraculorum gloria celeberrimus.*

1432 952 *Memorabili exemplo Divinæ dignationis, miſſus ad Sanct. Franciſcam Roman. Sanct. Thomas Apoſtolus, Eugenium Papam commonere jubetur, pro tollendo gravi Schiſmate, turbulenta Synodi Baſileenſis decreta, quantum fieri poſſet, rata haberet. Quod maximo Eccleſiæ univerſæ bono, ab Eugenio eſt præſtitum.*

1433 953 *Congregatio noſtra Camaldulenſis miro Eccleſiæ ornamento effloreſcit ſub B. Ambroſio è Portieu Generali.*

1434 954 *Fontis Everardi, lympidiſſimus ſplendor, magno Galliæ, & Eccleſiæ ornamento, cujus Sacra familia luminaria exſplendeſcunt hoc anno Margaritæ*

de Mom—

de Mommorancus, & Maria de Harcour, extinctæ illi modo ſuffecta, ornamenta æterna Gallicæ Nobilitatis.

1435 | 955 *Clarent Ioannes Ioannis Borbonii Ducis filius Cluniacenſis Monachus, & Eleonora Regina Aragonum Monialis contemptu Mundi, & præclarè geſtis facem Orbi præferunt.*

1436 | 956 *Approbatur hoc anno ſolemniter ab Eugenio IV. Regula S. Franciſcæ Romanæ; defixis omnium Romanorum obtutibus, magno Vrbis fructu, in recentiſſima; & præſentiſſima ſanctitatis exempla.*

1437 | 957 *Rurſus ſtupente Italia nova ex Ordine noſtro Congregatio S. Iuſtinæ Sanctitatis; & meritis primævi exemplo univerſo illuceſcit. Ludovicus Barbus Tarviſinus Epiſcopus Epiſcopatum Sanctitate ornat.*

1438 | 958 *Nec Hiſpanis deſunt rara miracula Sanctitatis, è quibus Venerabilis Bartholomæus Populeti ex Regio Medico Monachus, & Abbas, ſupra omnem medicorum ſcientiam, prodigioſè medetur, quin & mortuum reddit vitæ. Plures ſub hac tempora Martyres.*

1439 | 959 *Magnis meritis clarus celebratur Ioannes eo nomine VII. Abbas, & Generalis Ciſtercienſis; quem magno ſanè Elogio Monimenta Ciſt. honorant.*

Lux Prælatorum, vox & tuba Conciliorum.

1440 | 960 *S. Hieronymus noſter Camald. Cong. Lituanorum Apoſtolus, Schiſmaticorum, & Hæreticorum fulmen coruſcat. Moritur admirabilis illa S. Franciſca Romana, cui ſummum ornamentum Eccleſia debet, Inſtitutionem nempe Congregationis Virginum Montis Oliveti.*

1441 | 961 *Nicolaus noſter Panormitanus Abbas, dein Archiepiſcopus, inſigni omnium applauſu, S.R.E. Cardinalis renunciatur.*

1442 | 962 *Patientia in magno Principe rariſſima Illuſtriſſimum exemplar orbis habet in B. Ferdinando noſtro, Sacræ Militiæ de Avis Magiſtro, qui poſt res praeclarè geſtas pro fide, captus ab hoſtibus, Deiparam, & cælites ad ſe inviſendos pertrahit. Sequenti anno in carcere extinctus.*

1443 | 963 *Decus æternum Eccleſiæ, Regno, Ordini addit B. Ferdinandus Ioannis Portugalliæ Regis filius Magiſter General. Ordin. Equit. de Avis vita Sanctitatis, & Martyrio illuſtris.*

1444 | 964 *B. Ioannes Baſſandus Cæleſtinæ familiæ noſtræ, cæleſte planè ornamentum, cæleſti vitæ rationi ordinem reddit, orbem exemplis accendit.*

1445 | 965 *Moritur Magnus ille noſter Nicolaus de Tedeſchis, de Vniverſo immortaliter meritiſſimus.*

1446 | 966 *Bernardus Aquenſis, Philippus Lingonenſis, Ioan. Borbonius Podienſis, Auguſtinus Famaguſtanus, Nicolaus Calipolitanus, aliique ex Ordine Epiſcopi florent.*

1447 | 967 *Sanctitate, & eruditione purpuram, & Eccleſiam ornat Ioannes noſter Meſſanenſis S.R.E. Cardinalis. Guilielmus de Eſtontevilla ex Priore S. Martini de Campis S.R.E. Card. Legationibus graviſſimis, multiſque aliis titulis de Eccleſia meritiſſimus.*

1448 | 968 *Magna Sanctitate Abbas, B. Euſtachius Iardinettenſis, Ordinem paſſim reformat, & attonitos exemplis vitæ religioſæ populos rapit, & accendit, clarus Prophetiæ Spiritu.*

1449 | 969 *Ludovicus de Palude Doctor Pariſienſis S. R. E. Cardin. eximiis meritis ſe Orbi commendat.*

1450 | 970 *Rurſus alia noſtri Ordinis Congregatio Burſfeldenſis, longè latèque exemplo, & meritis proficit.*

1451 | 971 *Ne regia quoque deeſſe pergerent in Ordine exempla Sanctitatis, decus verè Regium effulget B. Philippa Ferdinandi Cypri, & Petri Aragonum Regis ſoror, Monialis S. Dionyſij de Odivelis, præter Sanctimoniam, relictis etiam ingenti monimentis, immortalis.*

1452 | 972 *Pontificia, & Regia authoritate Pariſienſem Academiam reformat Guilielmus noſter de Eſtontevilla.*

1453 | 973 *Magnis vitæ meritis Belgio prodeſt, rarum ſæculi hujus ornamentum B. Petrus cognomento Siis, Dunenſis Cœnobii Prior, ſtrenuus diſciplinæ Monachicæ reformator.*

1454 974 *Doctrina, genere, & maximè Sanctitate Neapolim, Siciliam, Italiam univerſam illuſtrant noſtri Congregationis S. Iuſtinæ Monachi.*

1455 975 *Infulis Pontificiis decus adaunt, varias provincias demerentur, Guilielmus Rathomagenſis, & Iacobus Meſſanenſis Archiepiſcopi: Michael Inſulanus, Iacob Arborenſis, & multi alii Epiſcopi.*

1456 976 *B. Nicolaus Genuenſis, & B. Odo de Pereria Abbas Cluniacenſis, & Carolus Archiepiſcopus Mediolanenſis mirè merentur.*

1457 977 *Etiam à morte mereri non deſinit B. Nicolaus noſter Genuenſis, innumeris ægris ſolo etiam veſtis ejus contactu ſanatis, ſalutem cucullo debentibus. Claret Mariana.*

1458 978 *Ad cælos, terris ſubtrahitur B. Bartholomæus Populeti Abbas, magna miraculorum gratia illuſtris, cujus exemplo, ipſi etiam Reges utiliter accenſi ſunt.*

1459 979 *Non minus Bartholomæo Reges, ac Regum demeretur Michael del Gado, ejus in Abbatia ſucceſſor, Romanis Pontificibus chariſſimus. Clarent Artus noſter Burdegalenſis Archiepiſcopus, Bartholomæus Derenſis, aliique Pontifices ex ordine illuſtres.*

1460 980 *Immortali merito Biblior. & Canonum Concordantiam primus molitur Ioannes Abbas Nivicellenſis.*

1461 981 *Moritur Sanctitatis opera, & fama longè celebratiſſimus ille Sardineti Abbas B. Ioan. Euſtachius. Primæva Sanctitatis exemplo illuſtres celebrantur Monachi noſtri Sublacenſes.*

1462 982 *Nobilitatis humanæ cæleſte decus, mortali etiamnum in corpore exſplendeſcit B. Margarita Montferratenſis Princeps, B. Magdalena Albenſis Monialis, cujus exemplo tota rapitur Sabaudia.*

1463 983 *Inter præcipua Ordinis Sydera novam Orbi facem præfert Himbertus de Lana, Sacræ familiæ Ciſtercienſis Generalis, cujus exemplo, antiphona, Salve Regina Veſperis ſolum, ſeu Completorio ſubjungi conſueta, omnibus Horis Canonicis ſubjuncta eſt.*

1464 984 *B. Margarita Ludovici Sabaudi filia Theodori Paleologi Vxor, à morte mariti noſtra, Sanctitate inſigne ornamentum Eccleſiæ, familiæ & ſuis provinciis attulit.*

1465 985 *Amatoribus Marianis præludens ſuaviter Cygnus, moritur B. Petrus Dunenſis, de tranſitu edoctus, inter cantandum:* O intemerata, &c. *feliciſſimè extinctus, quo ipſo tempore claret alter in ſuperiore Germania Petrus, Abbas S. Petri Salisburg. Capellanus Deiparæ dictus.*

1466 986 *Meritiſſimus de Galliarum Regno, & poſteritate omni Ioannes chariter Monachus S. Dionyſii Pariſiis frater Guilielmi Pariſienſis Archiepiſcopi. Inſigni exemplo egregiæ demiſſionis purpuram oblatam reſpuit Vdalricus Abbas Sanct. Galli.*

1467 987 *Celebri ſanctitatis opinione Epiſcopos reſuſcitat, exemplo animat Beatæ mem. idē eruditionis laude celebratus Ioannes Zerdan ex Monacho Populeti Epiſcopus Barchinonenſis.*

1468 988 *Nicolaus noſter de Gonis Coſmographiam reſtituit, & præclariſſimè de poſteritate meretur.*

1469 989 *Etiam Sacræ Virgines noſtræ, velut fax mundi, univerſo illuceſcunt quas inter enitet B. Euſtochia noſtra Sanct. Proſdocimi Monialis meritis prægnatiſſima.*

1470 990 *Ordinem Equeſtrem Velleris Aurei inſigniter extollit, & demeretur Ioannes noſter Abbas Bertinienſis.*

1471 991 *Ne nullum non ordinem noſtri demererentur, Ioannes Abbas Divi Bertini, Aureum illum B. M. V. & S. Andreæ Velleris Aurei Equeſtrem Ord. ſcripto pertinſigni de religioſis Conſtitutionibus volumine, Inſtitutum Orbi, ſimulque Ordinis alumnis commendat.*

1472 992 *Inter Camaldulenſes noſtros emicat ſplendoribus Sanctitatis B. Petrus cognomento Teutonicus, inter Ciſtercienſes anonymus converſus, quorum ille Pium II. iſte S. Antoninum, inter cælites aſſumptos, ipſa hora obitus illorum mirè oculati intuiti ſunt.*

1473 993 *Illuſtre Ordinis noſtri decus Ioannes Ioffredi ex Monacho Cluniacenſi Atrabatenſis Epiſcopus, & S.R.E. Cardinalis Eccleſiam ornat.*

1474 994 *B. Beatrix à Sylva Portalegræ Comitiſſa, forma miraculum, amoribus ſæculi à Virginum Virgine præripitur, magna deinceps novæ conditrix familiæ futura; Monialis Toletana. Theobaldus ex Illuſtriſſimo Comite S. Pauli & Fiennes, & Duce clariſſimo humilis Monachus, Cardinalis deſignatur.*

1475 995 *Vas electionis plenũ gratia, & Veritatis deprædicatur Ioannes de Villiers ex Abbate S. Dionyſij S.R.E. Cardinalis.*

1476 996 *Moritur Magnus ille Ciſtercienſium noſtrorum Abbas, & Generalis Humbertus de Lana, adeo potens coram Rom. Pont. & PP. Purpuratis pro libertate Eccleſiæ contra Commendas Orator, ut lachrymas iiſdem eliceret. Succedit Ioannes de Circio, quem Maſſam omnibus virtutibus elimatam, Bonifacius Simoneta appellat.*

1477 997 *Magna Gloria Sacra familiæ noſtræ Virginum Fontis Ebraldi, ſeu Everardi, in qua Cælorum Auguſtæ, Illuſtriſſimæ Galliarum Principes, magno omnium exemplo ancillas ſe devovent, quibus mortua hoc anno Maria Britanniæ Duciſſa præeſt Anna de Orleans Lud. XII. Regis ſoror.*

1478 998 *Univerſos ſui admiratione percellit Guilhelmus de Eſtonteville Sanctæ R.E. Cardinalis de Romanis, & diverſiſſimis Cathedris meritiſſimus.*

1479 999 *Magna opinione ſanctimoniæ honorem Ordinis tuetur Sacram purpuram ornat, Georgius Coſta ex Monacho & Abbate Alcobatiæ Cardinalis Epiſcopus Albanus, dein Tuſculanus & Portuenſis, cum Dei prius Regem ac Regnum Luſitaniæ plurimum demeruiſſet.*

1480 1000 *Clarent ex Ordine noſtro viri Illuſtriſſimi Godefridus Baluefius Virdunenſis Monachus Sanct. R.E. Cardinalis, & Coſmas de Melioratis Cardinalis, viri maximi.*

1481 1001 *Apud Andomaropolim magno merito cultum Beatiſſimæ Virginis promovet, Ioannes de Lannoy Abbas ibidem Sodalitio perinſigni ſub nomine Virg. Præſentatæ inſtituta.*

1482 1002 *Poſt innumera in Romanam, Andegavenſem, Biterrenſem, Rothomagenſem, merita moritur Guilhelmus Totavillanus S.R.E. Cardinal.*

1483 1003 *Inſigniter Regium genus & Ordinem noſtrum in Galliis illuſtrat Ioannes Borbonius Abbas Cluniacenſis, ſub quo ſanctiſſimum illud Cœnobium, ad primævam enititur ſanctitatem.*

1484 1004 *Novo Eccleſiæ ornamento multarum millium bono inſtituitur Ordo ſive Congregatio noſtra Conceptionis à B. Beatrice.*

1405 1005 *Hoc & ſuperiore anno, immortali ſanè merito, novam ſub Regula S. P. N. condit familiam, Titulo longè gratioſiſſimo Conceptionis B. M. V. B. Beatrix noſtra, monialis S. Dominici de Silos in Urbe Toletana.*

1486 1006 *Infanda auri Sacri, Commendis & Simonia invaleſcentibus, cum res eo deveniſſet, ut à multis Regibus Innocentius Papa de extinguenda penitus SS. Ciſtercienſi familia ſollicitaretur, verbo petens & exemplo Ioannes Ciſterc. Generalis tantis fluctibus verè ſolus obnititur, ſimulque Ordini & libertati Eccleſiaſticæ conſuluit.*

1487 1007 *Congregationes S. Iuſtinæ, & Burſfeldenſis novis radiis Orbem replent. Claret Gaſpar Papienſis eximiè ſanctus.*

1488 1008 *Plures potius inſtitui Sacras familias, quam extingui ex Numinis voluntate eſſe illuſtri miraculo ſub hoc tempus patuit, cum Diploma Confirmationis Româ B. Beatrici noſtræ miſſum, navi & omnibus naufragio pereuntibus, illud tamen, fuſis precibus integrum illæſumque ab aquis, feliciſſima Fundatrix, in ſcrinio ſuo reperiret. Clarent multi viri illuſtres ex Ordine.*

1489 1009 *Arelatenſem, Lugdunenſem, Burdegalenſem, Epiſcopatus & Romanam Eccleſiam inſigniter demeretur Andreas de Eſpinays.*

1490 1010 *Miraculum Orbis Carolus noſter Ferdinandus claret, alter ſæculi hujus Homerus, idem licet cæcus Pariſiis publicè docens. Inter innumeros ex Ordine ſæculi contemptu illuſtres eminet Caroli Valeſij filia Ludovici XII. Galliæ Regis Soror Anna.*

1491 1011 *B. Maphæus Gerardus Camald. S. R. E. Card. Venetiarum Patriarcha purpuram, & Eccleſiam meritis vitæ condecorat.*

1492 1012 *Ex Inſulis Pontificalibus exſplendeſcunt, & variis conſulunt Eccleſiis & provinciis, Robertus Brieanet ex Abbate S. Vedaſti Archiepiſcopus Rhemenſis, Godefridus Catalaunenſis Antonius Peerus Vabrenſis, Henricus Archiepiſcopus S. Severinenſis in Calabria, &c.*

1493 1013 *Benedictinorum Primitiæ Antipodes, primum hoc ævo è noſtris Apoſtolum Indiarum & Americæ Patriarcham Buellium merentur.*

1494 1014 *Hiſpanias & Regem Catholicum ſtrenuè demeretur Ioannes Payus Abbas Populeti, cujus magnis meritis plurimum tribuit idem Rex, & magna ejusdem Regni negotia committit.*

1495 1015 *Æternis magni ingenii monimentis, Angliæ honori, & rei litterariæ conſulunt Thomas Radburnus, Guilhelmus Cellingus, Thomas VVeſtmonaſterienſis, & alii Scriptores noſtri.*

1496 1016 *B. Bernardinus Gandolus ſingulare Ord. noſtri lumen emicat, & doctrina & ſanctitate Camaldulenſes ornat.*

1497 1017 *Iterum illuſtris Ordinis Reformatio, præcipitante quotidie in deterius mundo, ſuſcepta primum in Monaſterio Caſalis Benedicti: inde cognominata, & multa cum fructu & fidelium ædificatione latius propagata.*

1498 1018 *Plurimi per Italiam ex Ordine noſtro viri ſanctiſſimi Eccleſiæ ſanctitatem, & felicitatem commendant.*

1499 1019 *Ingens in Eccleſiam univerſam conſequitur fructus ex Sanctiſſima Congregationis nova in Hiſpania inſtitutione. Sed & eo ipſo tempore Sagienſi Congregatione inſtituta mirificè ſanctitas noſtrorum accenditur.*

1500 1020 *Noſtri in novo Orbe feliciſſimè laborant, in una Hiſpaniola ſupra .7000. idola comminuunt, & ad cumulum, ſuo ſanguine novum Orbem irrigant.*

1501 1021 *Montis ſerrati tota terrarum orbe celebritas ſpargitur, & à Sanctis Monachis noſtris cultus Deiparæ mirè propagatur. Camaldulenſes noſtri ſanctorum copia fertiles Eccleſiam ornant. Claret præcipuè B. Euſebius Hiſpanus Monachus.*

1502 1022 *Trithemius noſter, ut mundi miraculum deprædicatur: eximia vitæ ſanctitate enitet Franciſcus de Caſtro.*

1503 1023 *Inſigne Epiſcoporum ſpeculum mundo ſubtrahitur Godefridus noſter ex Monacho S. Germani Catalaunenſis Epiſcopus. Nec minore laude celebratur Theophilus Camald. Drivaſtenſis Epiſcopus. Claret Lucas Bernardus Patavinus.*

1504 1024 *Inſigni prodigio S.P.N. Benedictus profligatis Gallis Hiſpaniarum Regi Neapolitanum Regnum tradit.*

1505 1025 *Caſinum & ab hoc dicta Congregatio inſigniter exſplendeſcit, & Campania à noſtris excolitur.*

1506 1026 *Auctoritate Pontificia alii noſtri in Perſidem, & ad finitimos Perſis Indos profecti converſion gentium feliciter intendunt.*

1507 1027 *Immortali merito velut præſcius futurarum exorituras hæreſes ſcriptis profligat Trithemius Abbas. Idem invaleſcentem paſſim Magiam opprimere, & eliminare ſatagit.*

1508 1028 *Primos in America Ordinatos Epiſcopos & paſtores, fundatas Eccleſias, inſtituta ſeminaria Antipodes noſtris debent.*

1509 1029 *Summa Eccleſiæ ornamento nova fervore exardeſcit Congregatio Vallumbroſana. Clarent BB. Simeon & Angelus viri ſanctiſſimi.*

1510 1030 *Moritur maximorum meritorum vir B. Garſias de Ciſneras Congregat. Hiſpanicæ Rector, Sydus Hiſpaniæ clariſſimum.*

1511 1031 *Trithemius ſolus ſæculum hoc laudibus implet, ſolus Bibliothecam univerſo mirandam ingenio, & manu propriis inſtituit.*

1512 1032 *Sanctitate & doctrina Eccleſiæ honori mirè conſulunt Paulus Orlandinus & Ioannes Cianones.*

1513 1033 *B. Paulus Iuſtinianus rariſſimæ vitæ ſanctitate, ut genere illuſtriſſimus, primæ ſanctitatis celeberrimam Camaldulenſium Congregationem reſtituit.*

1514 1034 *Galliam perinſigniter demeretur F. Antonius Bohier ex Monacho Fiſcanenſi Brun-*

Bituricenſis Archiepiſcopus & Galliæ Primas. Claret & in Hiſpania inſignis Ordinis propugnator F. Ludovic. Mendez ex Monacho Epiſcopus Sidoniæ.

1515 1035 *Iacobus de Ambaſia Monachus Gemeticenſis Claromontanus Pontifex meritis graviſſimis Cathedræ ſuæ prodeſt.*

1516 1036 *Moritur magnus ille Trithemius, totius arca ſapientiæ appellatus. Sed & maximi meriti vir Petrus Goffier, Frater Arturi Magni Franciæ Magiſtri Abbas S. Dionyſij.*

1517 1037 *Ob egregiam vitæ ſanctitatem Cœnobio extrahitur, & galera purpurea ornatur Petrus Quirinus Patricius Venetus. Eodem anno ob merita graviſſima eodem honore excolitur Antonius Bocrius Monachus Gemmetricenſis.*

1518 1038 *Ingens ſanctiſſimorum doctiſſimorumque virorum in Hiſpania numerus. Benatus de Breſchia fit Conſtantienſis Epiſcopus.*

1519 1039 *Nullo unquam ſæculo, tot eodem tempore Sanctiſſimæ Ordinis noſtri Congregationes efflorucre, ex quibus Sanctorum mira copia. B. Homodeus ſæculi hujus miraculum rutilat. Honoratus Caſinas Monachus fit Epiſcopus Inſulanus. Obiit Boherius Cardinalis.*

1520 1040 *Rurſus nova Ordinis Congregatio Grotanorum, ſive Montis Coronæ Sanctorum uſque hodie fertiliſſima, inſtituta à B. Paulo Iuſtiniano.*

1521 1041 *Ad novam inauditi rigoris Congregationem, veluti in portum ingens naufragorum numerus emergit. B. Hieron. Sueſſanus mirè celebratur.*

1522 1042 *Sanctiſſimo Viro Ignatio Lojolæ Monſerratenſes noſtri maximè merentur, eoque merito RR. Societ. Ieſu Patres, uti & mundum univerſum amantiſſimè ſibi obſtringunt. B. Michael Florentinus Coronam Domini adinvenit.*

1523 1043 *Inter præclariſſima Ordinis merita, referenda propagatio Roſarii Coronæ Domini, à noſtris toti Orbi commendata.*

1524 1044 *Innumeros à blanditiis ſæculi abſtractos Chriſto adducit B. Paulus Iuſtinianus. Clarent Galeatius Gabrielius, & Iuſtin. Bergomenſis.*

1525 1045 *Præclariſſima ſanctitatis fama Eccleſiam lætificant, & augent ex Ordine plurimi quos inter ex ſolo Monſerratenſi Cœnobio exſplendeſcunt præ aliis F. Chriſtophorus de Zamora, F. Maurus de Alfaro, F. Franciſcus de Bejar.*

1526 1046 *Ingenti merito novo exorienti RR. PP. Capucinorum Ordini Camaldulenſes noſtri mirificè proſunt, eumque fovent.*

1527 1047 *B. Hieronymi Sueſſani ineffabiles virtutes celebrantur, adeoque meritum ingens mundo cætero in interitum ruente.*

1528 1048 *Aymandus Gauffier ultimus Abbatum Regularium S. Dionyſij, idemque Epiſcopus Albienſis, vir longè meritiſſimus moritur. Obiit eodem anno immenſorum de Eccleſia meritorum vir B. Paulus Iuſtinianus Inſtitutor Congregationis Montis Coronæ.*

1529 1049 *Incredibilis noſtrorum in Germania Hæreticos, inter eorumque conatus conſtantia, multis millibus ab exitio ſervatis.*

1530 1050 *Inter præſtantiſſimos ex Ordine Pontifices eminent Philippus de Coſſe Conſtantienſis, & Euſebius Priolus Vegienſis Epiſcopi.*

1531 1051 *Monachorum ſtudia æterno merito Eccleſiæ & Imperio commendat Guerricus Abbas VVeingartenſis graviſſimis perfunctus Legationibus.*

1532 1052 *Inſigni conatu Hæreticis ſe objicit Diethelmus Abbas S. Galli, quos etiam armis atterit, & nutantes in fide reſtituit.*

1533 1053 *Philippus Albani Ducis frater Corbeienſis Monach9 ob merita gravia ſummis honoribus augetur, & Cardinalis Epiſcopus Tuſculanus renunciatur.*

1534 1054 *Inter plurimos Ordinis Sanctos celebratur B. Petrus Faventis. Noſtri per Germaniam ob fidei conſtantiam extrema patiuntur.*

1535 1055 *Inæſtimabili merito Hiſpanias ſibi obligat B. Ludovicus de Strada Complutenſis Collegii rector: qui idem Societ. Ieſu Patres contra adverſarios tuetur, operaq; ſua ut ad Complutenſem univerſitatem admitterentur efficit.*

1536 1456 *Noſtri Angliam, quam olim Chriſto lucrati ſunt, hoc etiam poſtremo ſæculo ſanguine ſuo ornant, & fæcundat. Vitingus noſter Glaſconiæ Abbas murum pro domo Dei ſe opponit contra Regem Angliæ. Moritur meritiſſimus de Hiſpania B. Petrus de Burgos.*

1537 1057 *Gernicus Abbas VVeingartenſis, cum graviſſimo rerum ſuarum, & vitæ periculo, & incommodo, Imperii commodis proſpicit.*

1538 1058 *Rurſum Gervici laudes memorandæ, cujus inter præcipuas cenſeri debet Collegii Sueviæ Abbatum inſtitutio.*

1539 1059 *Noſtri defenſores libertatis Eccleſiaſticæ, omnibus per Angliam Cœnobiis, bonisque excluduntur, multi mactantur.*

1540 1060 *In Hiſpaniis & Italia viri ſanctiſſimi & eruditiſſimi Orbi illuceſcunt. Veneratur ante omnes Hiſpania Alphonſum de Burgos, inter familiares Caroli V. Imperatoris olim Principem.*

1541 1061 *S. Ignatio non ſatis apud Monſerratum prima Converſionis ſubſidia quæſiſſe, apud noſtros S. Pauli, ſua Religionis vota nuncupat.*

1542 1062 *Eminentiſſimum honorem Cardinalitium mirificè ornant vita meritis Gregorius Corteſius, & Philippus de Camera.*

1543 1063 *Celebratur inter clariſſima ſæculi hujus lumina F. Benedictus de Toco ex Regum Epiri ultimorum Orientis Imperatorum ſanguine Monſerratenſis Monachus.*

1544 1064 *Inſigni rurſus de Eccleſia meritum ſanctiſſimum SS. Societ. Ieſu Ordinem, primis initiis, inſigniter fovent noſtri, & univerſo commendant.*

1545 1065 *Iacobus Regius Bituricenſis Archiepiſcopus, & Antonius de Monte Pontifex Civitatenſis, inſigne decus Eccleſiæ addunt.*

1546 1066 *In ſumma tenebrarum denſitate, fulgentiſſima ex Ordine noſtro, maximè Corona Montis, ſydera exſplendeſcunt. Gervvicus VVeingartenſis Abbas à fide & integritate Carolo Imperatori probatiſſimus rurſus graviſſimis Imperii negotiis adhibetur.*

1547 1067 *Idem plurimas paſſim Vrbes, & ampliſſimas ditiones in fide Eccleſiæ, & Cæſaris continet, frementes inter Hæreticos velut adamantinus ſibi conſtat.*

1548 1068 *Gregorius Corteſius noſter ſummo in honore ſtudiorum ſuorum minimè immemor, præclariſſimis ſcriptis purpuram & Eccleſiam ornat.*

1549 1069 *Ioannes Feckenanus noſter ſtupenda conſtantia, etiam ex carceribus Hæreticos Angliæ univerſos provocat.*

1550 1070 *Benedictus Canophilus, & Miniatus Pittus, inter eruditiſſimos, inter Religioſiſſimos meritiſſimosque Filibertus de Rie, & Petrus de Balma, Genuenſes ſucceſſivè Epiſcopi, nec non F. Carolus de Croy Tornacenſis Epiſcopus emineat.*

1551 1071 *F. Georgius Martinuſius Cardinalatum ornat. Velut ſtella in medio nebulæ Hæreticorum oculos perſtringit Henricus Clauſius Abbas VVibtingenſis, ſcriptis doctiſſimus meritiſſimus.*

1552 1072 *Ioannes Feckenanus noſter ſub Maria Regina è carcere eductus, ita Hæreſes profligat, ut nemo congredi ſit auſus.*

1553 1073 *Ludovici Bloſij Abbatis Lætienſis inſignia merita univerſo commendantur. Moritur B. Iodocus Palmerius.*

1554 1074 *Ex Ordine noſtro egregii pugiles pro Eccleſia Catholica ſe Hæreticis opponunt, Itali, &c.*

1555 1075 *Miraculum Epiſcoporum poſtremi ævi Iſidorus Clarius claret, de Fulginati Cathedra ſua longè meritiſſimus. Hieronymus Sueſſanus noſter, egregio ad immortalitatem exemplo purpuram à Paulo IV. oblatam cucullo poſthabet.*

1556 1076 *Inſigni merito B. Maurontus Abbas noſter celeberrimam illam Vrbem, Duacenam grandi prodigio ab hoſte liberat.*

1557 1077 *Antonius Simonis Sanctiſſimæ Congregationis Montis Angel. de diverſis Eccleſiæ Cathedris, Minoritana, Sutrienſi, Nepienſi, meritiſſimus effulget. Nec minori gloria effulgent Ioannes Olivetarius ex Abbate Sueſſano Epiſcopus Andegavenſis, & Triſtanus Sanctonenſis Epiſcopus.*

1558 1078 *Feckenanus noſter de Anglia, Regina Eliſabetha, & proceribus multis meritiſſimus. Carolus V. lectione opuſculorum Bloſij noſtri mirè accenſus S. Iuſti Cœnobium ingreditur.*

1559 1079 *Innumerabiles ferè homines à morte liberat grandi miraculo B. Ludovicus de Strada Abbas Hortenſis.*

1560 1080 *Egregia vita ſanctitate Eccleſiæ ſuæ conſulit Chryſoſtomus noſter de S. Gemiliano Caſinas, Archiepiſcopus Raguſinus; idem de Inſula Melitenſi meritiſſimus.*

ſimus. Exſplendeſcunt hoc ipſo tempore Simon de Maille Archiepiſcapus Turonenſis, & Iaannes Doceus Epiſcapus Landunenſis. Feckenanus denuo noſter in Regni comitiis mutatianem Religionis convellit, Archiepiſcopatum Cantuarienſem reſpuit. Clarent plurimi illuſtres ſanctitate & meritis, quos inter Didacus de Lerna, Michael Fornerius, &c.

1561 1081 Claret egregia vita ſanctitate ex innumeris aliis Franciſcus Levoretus Manſerratenſis: & Angelus de Faggis Abbas Caſinenſis.

1562 1082 Rurſum à noſtris initium celeberrimus Audomarenſium Epiſcopatus, ardinatà illic prima Epiſcopo Gerardo Americurio. Moritur exigua ſanctitatis fama celeberrimus Alphonſus de Burgas Monſerratenſis.

1563 1083 Ioachimus Abbas Einſidlenſis Ordinis Eccleſiaſtici nomine Helvetiorum ad Cancilium Tridentinum Legatus inſigniter meretur. Clarent Ludovicus Blaſius, & Ragerius Mantmorentius Abbates. Moritur Beatus Iuſtinianus Bergomenſis meritiſſimus.

1564 1084 Gonſalvus de Illeſcas & Hieronymus Lauretus celebrantur. Moritur Carolus Princeps Cimacenſis ex Abbate Epiſcapus Tornacenſis.

1565 1085 Obſtupeſcenda rurſus conſtantia Feckenanus noſter juramentum ſuprematus Regii ut illicitum ridet & expugnat.

1566 1086 Bloſius repudiato Ducatu & Archiepiſcapatu illuſtrior, quam quiſquam adminiſtrato plenus grandium meritorum moritur.

1567 1087 Inſigni de Audomarenſibus merita, Collegium PP. Societ. Ieſu illic candit Gerardus naſter primus ibi Epiſcapus. Maritur lectiſſimus ille & de Imperio meritiſſimus VVeingartenſis Abbas Gervvicus.

1568 1088 Noſtrorum plurimi etiam paſtremo hoc ſaculo Eccleſiam ſui ſanguinis purpura ornant, in Camitatu Namurcenſi.

1569 1089 B. Ludovicus de Strada Caſtellanum Regnum demeretur. Idem victorias ingentes Ioanni de Auſtria impetrat.

1570 1090 Rurſum decus Eccleſiæ addit ſanguinea laurea B. Nicolaus Macgeraldus. Viri doctiſſimi plures recenſentur.

1571 1091 Inſigni ſanctitatis fama purpuram Cardinal. meretur & ornat Hieranymus Socbertus Abbas Claravallis, idem de diverſis Regibus meritiſſimus. Claret item Martinus Cupperus Epiſcapus Calcedonenſis.

1572 1092 Cornelius Bolderſmannus, & plurimi e naſtris Angliam, Hollandiamque ſanguine ſuo irrigant, nabilitantque.

1573 1093 Benedictus de Toco Monſerratenſis ob virtutis famam Cœnobio extractus inſigniter Epiſcopatibus Biquenſi, mox Gerundenſi, demũ Ilerdenſi meretur.

1574 1094 Virtutis doctrinæ atque zeli incomparabilis ſpeculum, inſigni cum merito Belgis proponitur Matthaus Moullartius Atrebatenſis Epiſcopus ex Abbate S. Gisleni.

1575 1095 In Anglia & alibi rurſus plurimi noſtri Martyres: in ſala Scotia ducenti eodem tempore ſanguine matrem Eccleſiam exornant.

1576 1096 Iuventuti, veterum noſtrarum more egregie canſulit, magnifico Gymnaſio Duaci exſtructo Arnoldus Abbas Marchianenſis.

1577 1097 Moritur Gerardus naſter Audomarenſis Epiſcopus, cujus de recenti Diœceſi æterna merita & exemplum celebrantur.

1578 1098 Hybernia feliciſſima irrigatione quadraginta è noſtris Martyres ſanguine ſuo calunt & impinguant.

1579 1099 B. Romualdus Fabrianenſis. Paula ſimplici, Magni Antonii diſcipulo comparandus moritur. Item Thomas de Parentis.

1580 1100 B. Gelaſius Abbas Boylenſis ſaculi noſtri ſplendar Martyr occumbit, ipſo ſupplicii loco 500. hamines convertens.

1581 1101 Cœleſtis candidarum Monachorum exercitus Camberonæ fidei hoſtibus congreſſus eos in effuſiſſimam fugam conjicit. Maritur admirabilis, & meritiſſimus ille Abbas Ludavicus de Strada.

1582 1102 Celeberrimo Callegio canſtructo Duaci de re litteraria, ſtudioſisque meritiſſimus Arnoldus Ganthois Abbas Marcian. moritur. Florent Eutitius Cordes, & Carolus Blendecque viri doctiſſimi.

1583 1103 *Novo fervore efferveſcit Congregatio Montis Coronæ, & Mons iſte ab ſanctitatis famam, ex orbe terrarum univerſo multitudinem pellicit & [illegible] perficit.*

1584 1104 *Cathedrales Eccleſias noſtri mirè exornant Baſilius Geradi Epiſcopus Stagenſis, & Marcus Fedoceo Epiſcopus Laquedonenſis. Sanctum virtutum, & Regularis vitæ exemplar, poſtremæ ætati ſanctitatis exemplo conſulit B. Rudolphus Veronenſis.*

1585 1105 *Merito maximis Eccleſiæ martyribus accenſendus moritur in carcere Feckenomus noſter conſtantiæ exemplum ſtupendum BB. Patricius & Malachias Bulienſes crudeliſſimè mactati Hiberniam ſuo ſanguine conſecrant.*

1586 1106 *Italia, Gallia, Hiſpania, Belgium, Sicilia præſtantiſſimos hoc ipſo tempore Epiſcopos è Cœnobiis noſtris extrahunt. Hos inter eminent Arnas de Eſcors ex Monacho Epiſcopus Luxovienſis, mox S.R.E. Cardinalis, Conſtantinus de Lonnoy Archiepiſcopus Rhegitanus, C.*

1187 1107 *Rurſus exemplar Conſtantiæ admirandæ è carceribus Angliæ illuſtrat Segebertus Buclans Monachus VVeſtmonaſterii.*

1588 1108 *Orbem radiis ſuis implet Eccleſiæ & univerſi ornamentum Gilbertus Genebrardus noſter Prior Semurienſis. Claret item Iacobus de Graffiis Sanſeverinas.*

1589 1109 *Congregatio Hiſpana Montis Syon ad univerſi militatem Sanctitate, atque eruditione præſtantiſſimos viros producit.*

1590 1110 *Innumerabiles homines ad gremium Eccleſiæ congregant, viri ex Ordine Apoſtolici ad converſionem Hiberniæ &c. ex Hiſpania miſſi. Ioannes Baptiſta B[illegible]tulus Fanenſium Epiſcopus, & Matthæus noſter Atrebatenus Pontifex præclarè merentur.*

1591 1111 *Salutaribus noſtrorum in Hiſpania monitis, ſtupenda rerum mutatio. Moritur B.M. Laurentius Conzalez Abbas verè Angelus.*

1592 1112. *Rurſum Cathedrales Eccleſias miro vitæ integritate ornant Pius ex monte Caſſinenſi, Fundanus & Anaſtaſius Immolenſis Epiſcopi.*

1593 1113 *Mirè de Eccleſia meretur Laurentius de Zamora Tullius, Homerus, Ariſtoteles, Paulus ab eruditione, & pietate dictus.*

1594 1114 *Congregatio noſtrorum Anglicana ad ejus converſionem Regni, Apoſtolico exemplo inſtituta, mirificè floreſcit. Inſigne Abbatis & Principis ſpeculum Ioachimus S. Gallenſis, contemptu honorum, zelo Religionis celebratur.*

1595 1115 *Genebrardus noſter eligitur Archiepiſcopus Aquenſis, & Hæreticos feliciſſimè expugnat. Idem de Archiepiſcopatu meritiſſimus.*

1596 1116 *Ingenti felicitate Cameracenſium Dux & Archiepiſcopus creatur Ioannes Sarocenus. Claret Ioannes Dorotheus Epiſcopus Arlienſis.*

1597 1117 *Ævi decus, præclarum Eccleſiæ, litterarumque Sydus Genebrardus Archiepiſcopus moritur relictis immortalibus univerſo monumentis.*

1598 1118 *De Cameracenſibus meritiſſimus moritur Ioannes Archiepiſcopus. Clarent Victorinus Epiſcopus Stabienſis, & B. M. Ioannes Fremiotus S. Benigni Monachus.*

1599 1119 *Moritur egregia ſanctitatis fama F. Ioannes de Caſtaniza. Atrebatenſes, & Societ. Ieſu Patres demeretur Caverellius noſter.*

1600 1120 *Ingens eruditiſſimorum numerus Hiſpanias beat. F. Ioannes de Caſtro ob eximia merita creatur Archiepiſcopus Taratinus.*

1601 1121 *Sæculum hoc feliciſſimè inchoat, & S. Matrem Eccleſiam purpura ſanguinis ſui honorat F. Marcus Barckvvortus.*

1602 1122 *Galleſiæ & Caſtella Regno, ſtupore, admiratione & fructu implent Raphael Sarminetus & alii noſtri.*

1603 1123 *Inſigni longè latèque fructu juventute Aquilæ juveneſcit Congregatio noſtrorum Suevico, & ſtrenuè in Eccleſia laborat.*

1604 1124. *Ingenti periculo noſtri Angliæ ſe inſinuant, & ſtrenuè deſudantes converſioni Hæreticorum intendunt.*

1605 1125 *Rurſus alia Ordinis noſtri reformatio, & ab hac fructus ingens Gottlandiæ authore Venerabili & ſancto viro Laurentio de Zamora.*

1660 1126 *Gallia, Anglia, Hibernia, Belgium poſtrema etiam ætate Martyrum noſtrorum ſanguine irrigantur. Clarent item ſanctitate vitæ plurimi, eosque inter Bernardus de Eſcobar, & Iuſtus Mantiencus.*

1607 1127 *Tudenſis, Pampilonenſis, Stabienſis, Arianenſis Epiſcopatus à noſtris mirè ornantur. Victorinus noſter Caſinas Abbas inter Aſſiſtentes Pontifici Max. Epiſcopos à Paulo V. adſciſcitur.*

1608 1128 *Rurſus decorem ex ſanguine Martyrum noſtrus Anglia debet. Beata Franciſca Romana inter Sanctos relata; cujus Congregatio inſigniter floret.*

1609 1129 *Æterno ad poſteritatem omnem exemplo noſtri ſanguinem, ac vitam pro converſione Hæreticorum devovent.*

1610 1130 *Ioannes Robertus de Mervinia, vir ſane Apoſtolicus, poſt innumeros labores, plenus meritorum ſanguine ſuo Angliam beat.*

1611 1131 *Hiſpani certatim miſſionem Anglicanam exambiunt. Clarent Anſelmus de Manceſtria, Thomas Preſtonus, &c.*

1612 1132 *Moritur de Romana, multisque Eccleſiis meritiſſimus Victorinus Abbas Caſinenſis, & Epiſcopus. Guilielmus Scotus purpura glorioſi ſanguinis Matris Eccleſiæ veſtem tingit.*

1613 1133 *Apoſtolicus revera vir F. Candidus Monachus Nucalenſis admirandus prodigiis claret, Converſioni Hiberniæ intendit.*

1614 1134 *Miraculis Illuſtriſſimus F. Nicolaus Fagan ex Monacho Ferrarienſi, VVaterford. Epiſcopus, ab Hæreticis peſſime mulctatur, in Hibernia item inſigni cum fructu deſudans. B. Thomas Cunſtallus decorem domui Domini addit glorioſiſſimo ſuo ſanguine paſſus Londini.*

1615 1135 *Memorabili fructu Britannicis inſulis ſe commendat Ven. P. F. Candidus noſter Nucalenſis, mirificus mortuorum in oculis Hæreticorum reſuſcitator, verbo, vitaque vere Apoſtolicus.*

1616 1136 *Generaliſſimo propagandæ fidei zelo, viri ex Ordine egregii, Congregationi Anglicanæ ſuum adſcribunt nomen, vitam & ſanguinem pro converſione animarum offerunt, ac devovent.*

1617 1137 *Duorum maxime illuſtrium pro fide Chriſti pugilum, imo Heroum, ad triumphos æternos tranſitu memorabilis annus, Nicolai Fagan electi VVatterfordienſis, & Guilielmi VValachæi Midenſis, Epiſcoporum, poſtquam multa & gravia pro Chriſto exantlarunt. Clarẽt multi egregia vitæ ſanctitate.*

1618 1138 *Inter moniales etiam mirifice propagatur perfectionis ad amuſſim Regulæ ſtudium opera Venerandæ memoriæ Margaritæ de Vennii & Villamont. Abbatiſſæ Vallis Gratiæ, miraculorum gloria illuſtriſſimæ. Ipſo anno moritur Ven. Antonia de Orleans Inſtitutrix Congr. de Calvario.*

1619 1139 *Celebri ſanctitatis opinione ipſorum etiam Infidelium oculos, & mentes perſtringit Ven. Paulus Abbas Ordinis noſtri, orthodoxæ fidei cultor & promotor, prope Campam Majoris Armeniæ Vrbem, miraculis illuſter.*

1620 1140 *Alterum etiam Orbem virtutis atque eruditionis fulgoribus illuſtrat Petrus de Oviedo Hortenſis Monachus electus hoc anno & conſecratus Archiepiſcopus Dominicapolitanus & Totius Novi orbis Primas. Excolitur plurimũ & ornatur à Caſ. Maij. confirmante Rom. Pont. Vniverſitas noſtra Salisburgenſis.*

1621 1141 *Virorum eruditionis laude, ſanctitatis opinione illuſtrium plures celebrantur, è quibus hoc anno Gabriel à S. Maria, ex monacho & Priore Delavarienſi Archiepiſcopus Rhemenſis & Galliarum Primas, verbo & exemplo potentiſſimus, plurimos, eosque inter magnos etiam Principes Rom. Eccleſiæ lucratur.*

1622 1142 *In procuranda Anglorum ſalute plurimum noſtri deſudant. Primævam Cluniaco reddere diſciplinam illuſtri exemplo vitæ, & magnis conatibus allaborat Iacobus de Arbous, Beatæ mem. Margaritæ digniſſimus patruus.*

1623 1143 *Memorabilis feliciſſimo ad ſuperos tranſitu annus, Ven. viri Deſiderii à Curia, Congregationum SS. VVitoni & Hydulphi, ac S. Mauri Parentis & zelantiſſimi inſtitutoris, item V. Ven. VVilhelmi à S. Alexio Fulienſis & Adriani Dunenſis, non ſine opinione ſanctitatis, ex hac vita migrantium.*

Plurimos

Digitized by Google

1624 1144 *Plurimos infideles pro converſione eorundem miſſi Eccleſiæ lucrantur, Congregationis Montis Sion in Hiſpania Monachi. Vita emigrat Ven. Dionyſij de Argentier Abb. Claræuallis, miraculorũ deinceps gloria usq; hodie illuſtriſſimus.*

1625 1145 *Maximo Orbis in declive ruentis exemplo & fructu in Gallia, Germania, atque Hiſpania, Monachorum Congregationes ad primævum Ordinis fervorem revocantur, prodeunt multi viri illuſtres.*

1626 1146 *Mirifica illa Ordinis Virginum noſtrarum Reformatrix Ven. Margarita de Arbous Villemont. &c. in vita & poſt mortem ſtupendis illuſtriſſima miraculis, ſancta morte defungitur. In procuranda populi ſalute ſtrenuam paſſim Romanæ Eccleſiæ navant operam cum Fulenſis, tum SS. Mauri & Vitoni Congregationes.*

1627 1147 *Alius rurſum Ordinis Reformator immortalibus jungitur Ven. Bernardus de Montgayllard. Aureæ-Vallis Abbas, miraculorum gloria Illuſtriſſimus, quo ipſo anno, haud impari Reformationis ſtudio ſucceſſuque felix, religioſiſſimè defungitur Georgius Abbas VVeingartenſis. Ingentibus prodigiis Caſinum illuſtratur.*

1628 1148 *Celeber annus feſtiviſſima SS. noſtrorum Ruperti & Virgilii, Bavariæ quondam & Carinthiæ Apoſtolorum ſolemniſſima translatione. In Indiis noſtri præclarè merentur; Petrus inprimis de Oviedo Indiarum Primas, ſub hunc ferè annum, celeberrimæ in Regno Peruenſi Vrbis Quitenſis Pontifex deſignatus.*

1629 1149 *Iterum feſtiva admodum Translatione SS. Othmari & Notkeri in Monaſterio S. Galli, ſolemnis annus. Sereniſſimus VVilhelmus Bavariæ Dux mirè commendat ferventiſſimum per Germanias Studium Reformationis. Pulcherrimo incremento augetur Sanctiſſima Congregatio noſtra Fulienſis, acceſſione Societatis Britannicæ, haud ita pridem à Ven. & Sancta mem. Patre Natale Marſio, Monacho majoris monaſterii inſtituta.*

1630 1150 *Iterum nova gliſcit per Hiſpanias adamuſſim SS. Regulæ Reformatio ad Sacra Mœnia, è qua dein illuſtria Regnis illis ſydera illuxere. E maximis Theologis eluceſcit ſub hoc tempus Venerandæ memoriæ vir Antonius de Perez noſter, Vrgellitanus poſtea pro meritis Pontifex, demum Archiepiſ. Tarraconenſ.*

1631 1151 *Refloreſcunt paſſim cum apud noſtros in Monaſteriis, veteri inſtituto, Studia litterarum tum apud alios promoventur. In converſione Hæreticorum noſtri plurimum deſudant.*

1632 1152 *Multorum per Germanias ſanguinis purpura & agonibus Heroicis illuſter annus, quorum aliqui præclarè inter tantas patriæ fluctus meruere. Mirati hoſtes ipſi Monachorum ſtudia, & collectas poſteritati Bibliothecas deprædicant.*

1633 1153 *Etſi ingens virorum illuſtrium, & de multis provinciis nec non re litteraria meritorum copia affluat, & ad hunc ipſum, quo hæc edimus annum Iubilæum produci queant, quia tamen plerique ſuperſtites in oculis omnium ſunt, maluimus ſuomet virtutum ſplendore innoteſcere, & alieno indigitari digito quam noſtro; quanto etiam dignius eſt, ſeipſo quemque exſplendeſcere, quam lumine, ſeu caloribus illuſtrari alienis, & ne contra Divini Spiritus dictata, quemquam in vita ſua, concurſu nimirum vitæ necdum exacto laudare videamur. Qui tamen in omni gratia ſua, magnificum in mortalibus atque immortalibus, Deum in Benedictis ſuis Benedictum, magnificamus, benedicimus, & adoramus in ſæculis æternis, Amen.*

Ad majorem Dei, Benedictæ Virginis Matrisq; &
Benedicti Patris gloriam.